

37134

Çukurova Üniversitesi
Sosyal Bilimler Enstitüsü
Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü

GELİBOLULU MUSTAFA ALİ'NİN HİLYETÜ'R- RİCÂL'I

Metin-Gramer-Dizin

Yüksek Lisans Tezi

**T.C. YÜKSEKÖĞRETİM KURULU
DOKÜMANTASYON MERKEZİ**

Danışman

Yrd.Doç.Dr. Mehmet ÖZMEN

Hazırlayan

Muna Yüceol ÖZEZEN

Adana, 1994

İÇİNDEKİLER

1- İÇİNDEKİLER.....	II
2- ÖNSÖZ.....	III
3- GİRİŞ.....	IV-VI
4- KISALTMALAR.....	VII-VIII
5- KAYNAKÇA.....	IX-XIV
6- GELİBOLULU MUSTAFA ALİ'NİN HAYATI ve ESERLERİ...XV-XX	
7- ESERİN TANITIMI ve NÜSHALARI.....XXI-XXVII	
8- METİN.....	1-71
9- METİNDEKİ ARAPÇA İBARELER, AYETLER ve HADİSLER..72-86	
10- İMLA ÖZELLİKLERİ.....	87-94
11- GRAMER NOTLARI.....	95-113
12- DİZİN.....	114-378

ÖNSÖZ

Bu çalışmamızda 16. yüzyılın çok yönlü yazarlarından Gelibolulu Mustafa Ali'nin Hilyetü'r-ricâl adlı mensur eseri üzerinde çalıştık. Bizi bu eser üzerinde çalışmaya iten başlıca nedenler, bu eserin henüz yeni yazıya çevrilmemiş ve üzerinde hiç bir dil çalışması yapılmamış olmasıdır. Biz bu çalışma ile, eserin metnini ve dizinini hazırladık, gramer ve imlâ özelliklerini de notlar halinde verdik.

Çalışma konusu olarak Hilyetü'r-ricâl'i seçmemizde, elbette ki başka etkenler de rol oynadı. Bu eser 1577/1578'de yani 16. yüzyılda telif edilmiştir. 16. yüzyıl, Eski Anadolu Türkçesi imlâ özellikleri yerine artık, klâsik Osmanlı Türkçesinin imlâ özelliklerinin yerleştiği bir dönem olarak dikkat çeker. Biz, Osmanlı Türkçesi imlâsının genel özellikleri itibariyle bilindiği, fakat gramer özellikleri ve kelime kadrosu açısından, yeteri kadar incelenmediği görüşünden yola çıkarak, bu konuların daha fazla açıklık kazanmasına az da olsa katkıda bulunabilmeyi amaçladık.

Çalışmamız sırasında, pek çok kişinin bilgi ve tecrübesine gereksinim duyduk, pek çok kişiden destek gördük. Bu bağlamda onlara ve ilgisini hiçbir zaman esirgemeyen Sayın Yrd.Doç.Dr. Mehmet Özmen'e sonsuz teşekkürlerimizi sunuyoruz.

Muna Yüceol ÖZEZEN

GİRİŞ

Hilyetü'r-ricâl üzerindeki çalışmamızı, metin-gramer-dizin plânı üzerine kurduk. Bir metnin ortaya konulmasında elbette ki, müellif nüshasının elde edilmiş olması yeterlidir. Ancak biz, Hilyetü'r-ricâl'in, yalnız Türkiye'deki çeşitli kütüphanelerde bile pek çok yazma nüshasını belirledik ve bunlardan bir kısmına da ulaşabildik. Bir eseri yeni yazıya çevirirken tek bir nüshaya bağlı kalmamanın ve metni karşılaştırmalı olarak ortaya koymanın hem eldeki nüshalardan yararlanmak hem de daha sağlam bir metne ulaşmak açılarından daha yerinde olacağını düşünerek, Hilyetü'r-ricâl'i en az iki nüshayı karşılaştırarak ortaya koymaya çalıştık. Nitekim esas olarak aldığımız nüshanın müellif nüshası olduğu konusunda da bazı şüphelerimiz vardı. Çünkü bu nüshada, 48a15-48b1 satırları arasında kalan ve müstensihlerin elinden çıkan nüshaların bir çoğunda bulunan parça eksikti. Bu eksiklik bize, müellif nüshası sandığımız nüshanın, eksik bir istinsah nüsha olabileceğini düşündürdü. Ancak daha sonra, nüshanın, müellif hattı olmasa bile, en azından, eserin telif tarihinde istinsah edilmiş bir nüsha olabileceği sonucuna vardık ve eksikliği buna bağladık.

Karşılaştırmayı Topkapı Sarayı Müzesi Kütüphanesi Revan Köşkü No: 465'te kayıtlı nüsha (Topkapı nüshası) ile, Nuruosmaniye Kütüphanesi'nde No: 2372'de kayıtlı nüsha (Nuruosmaniye nüshası), arasında yaptık. Ancak şüpheyi düşüğümüz durumlarda ve yalnızca iki nüshanın yardımıyla çözümleyemediğimiz sorunlar karşısında, ulaşabildiğimiz başka bazı nüshalardan da yararlandık. Metni ortaya koyarken az ya da çok yararlandığımız diğer nüshalar, Süleymaniye Kütüphanesi Hüsrev Paşa Kitaplığı'nda No:150'de kayıtlı nüshanın, Milli Kütüphane Mikrofilm Arşivi'ndeki A-3425 kayıt numaralı mikrofilm ve Nuruosmaniye Kütüphanesi'nde No: 2371'de kayıtlı

nüşhanın, Milli Kütüphane Mikrofilm Arşivi'ndeki A-979 kayıt numaralı mikrofilmdir.

Metni yeni yazıya çevirirken esas alınan Topkapı nüshasının sayfa ve satır numaralarını verdik, Nuruosmaniye nüshasının ise yalnızca sayfalarının başlangıç yerlerine (**) işaretini koymakla yetindik. Topkapı nüshasındaki anlaşılma bazı kelimeler için, Nuruosmaniye nüshasından yararlandık ve bu durumu apatta " N-M'de " ifadesi ile açıkladık. Sayıları bir hayli fazla olan Arapça ibareler ile ayet ve hadisleri çeviri yazılı olarak verdik. Bunların çok bilinenleri ve herkes tarafından sık sık kullanılabilecek olanları dışındakileri " Metindeki Arapça İbareler, Ayetler ve Hadisler " şeklinde adlandırdığımız bölümde açıkladık.

Karşılaştırdığımız iki nüshada da, sayıları çok olmakla birlikte bazı derkenarlar vardı. Biz Nuruosmaniye nüshasında yer alan derkenarları aparata, Topkapı nüshasındakileri ise metne aldık ve bu durumu " D " harfini kullanarak belirledik.

Metindeki secili okunuşları göz önünde bulundurduk. Bu yüzden, örneğin, "velāyet" kelimesini, 3a5'teki "diyānet ü vilāyet" terkinde " vilāyet " , " zaman " kelimesini de 36b5'teki " zemīn ü zemān " terkinde " zemān " şeklinde aldık.

İkinci aşamada, metnimizdeki gramer ve imla özelliklerini notlar halinde ve örneklendirerek verdik. Metnimizde ki bazı Eski Anadolu Türkçesi özelliklerine bağlı olarak, yer yer Eski Anadolu Türkçesi gramer ve imla özelliklerine de değinme gereği duyduk.

Son aşamada Hilyetü'r-ricāl'in dizinini hazırladık. Çünkü ancak bu şekilde, metindeki söz varlığını bütünüyle ortaya koyabilmek, metnin bütün gramer şekillerini verebilmek, bu eserin, dönemin diğer eserlerinden ve genel gramer özelliklerinden farkını görebilmek mümkün olacaktı.

Dizini hazırlarken anlamını veya alıntı olup da kaynağını belirleyemediğimiz kelimeler de oldu. Bu kelimeleri dizin içerisinde soru işareti (?) ile verdik.

Bir kelimenin metindeki farklı şekillerinin her birini, dizinde ayrı madde başları olarak aldık ve sayıca az olan şekli fazla olana gönderdik.

Dizin içerisindeki sıralamada birbirine yakın olan -a/-e istek eki ile -a/-e ulacını ve +1/+1 belirtme durumu eki ile +1/+1 iyelik ekini birbirlerinden ayırmak için istek eki karşısına (is.), ulacın karşısına (ul.), belirtme durumu ekinin karşısına (bel.) ve iyelik ekinin karşısına da (iy.) şeklindeki kısaltmaları yazdık.

KISALTMALAR

A	Arapça
Bab.	Franz Babinger, Osmanlı Tarih Yazarları ve Eserleri
bak.	bakınız
bel.	belirtme durumu
BK, İA	Bekir Kütükoğlu, "Ali Mustafa Efendi" maddesi, Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi
BTk	Büyük Türk Klâsikleri, cilt 4
D	derkenar
DA	daire
F	Farsça
H	Hicri
is.	istek eki
iy.	iyelik eki
k.a.	kişi adı
Kit.	Kitaplığı
krş.	karşılaştırınız
M	Milâdi
N	Nuruosmaniye Kütüphanesi, No: 2372 kayıtlı nüsha.
N-M	metin
OFA, İA	Ömer Faruk Akün, "Ali Mustafa Efendi" maddesi, Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi
s.	sayfa
Süssheim İ.Ans.	K. Süßheim, "Ali" maddesi, İslâm Ansiklopedisi
T	Topkapı Sarayı Müzesi Kütüphanesi, Revan köşkü No: 465 kayıtlı nüsha
TDB	Muharrem Ergin, Türk Dil Bilgisi

TET	Agâh Sırrı Levend, Türk Edebiyatı Tarihi
Tr.	Türkçe
TSMK	Fehmi Edhem Karatay, Topkapı Sarayı Müzesi Kütüphanesi Türkçe Yazmalar Kataloğu
ul.	ulaç
vb.	ve benzeri
Y	Yunanca
y.a.	yer adı

KAYNAKÇA

Akün, Ömer Faruk; " Ali Mustafa Efendi ", Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi, cilt 2, İstanbul 1989, s. 416-421.

Ana Britannica Genel Kültür Ansiklopedisi " Muhyiddin Arabi " maddesi, cilt 16, s. 286; " Osmanlı Devleti " maddesi, cilt 17, s. 208-225, İstanbul 1989.

Arat, Reşid Rahmeti; Kutadgu Bilig III İndeks, Hazırlayanlar: Kemal Eraslan, Osman F. Sertkaya, Nuri Yüce, Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü Yayınları: 47, Seri: IV-Sayı: A12, İstanbul 1979.

Babinger, Franz; Osmanlı Tarih Yazarları ve Eserleri, Çeviren: Coşkun Uçok, Kültür ve Turizm Bakanlığı Doğumunun 100. Yılında Atatürk Yayınları: 44, Ankara 1982.

Baltacı, Cahit; Tasavvuf Lügati, Elif Neşriyat Lügat ve Ansiklopediler Serisi: 1, Birinci baskı, İstanbul 1981.

Banarlı, Nihat Sami; Resimli Türk Edebiyatı Tarihi, Cilt 1, Milli Eğitim Bakanlığı Devlet Kitapları, İstanbul 1971.

Boratav, Pertev Naili; "Hızır", İslâm Ansiklopedisi, cilt 5/I, Milli Eğitim ve Gençlik ve Spor Bakanlığı Devlet Kitapları, İstanbul 1988, s. 462-471

Büyük Türk Klasikleri, cilt 4, Ötüken /Söğüt Yayınları, İstanbul 1986.

Canpolat, Mustafa; Ömer bin Mezid Mecmû'atü'n-Nezâir, Türk Dil Kurumu Yayınları :500, Ankara 1982.

Çanga, Mahmud; Kur'an-ı Kerim Lugati, Timaş Yayınları, İstanbul 1989.

Devellioğlu, Ferit; Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lûgat, Eski ve Yeni Harflerle 8. Ofset Baskı, Aydın Kitabevi, Ankara 1988.

Ergin, Muharrem; Türk Dil Bilgisi, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yayınları No: 785'ten geniletilmiş ikinci baskı, İstanbul 1962.

-----; Osmanlıca Dersleri, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesinin 785 No.'lu yayınından aynı basım, 9. baskı, Boğaziçi Yayınları, İstanbul 1987.

Güzel, Abdurrahman; "Tekke Şiiri", Türk Dili, Türk Şiiri Özel Sayısı III (Halk Şiiri) Türk Dil Kurumu Yayınları, cilt LVII, sayı 445-450/Ocak-Haziran 1989, Ankara 1989 s. 251-454.

Hançerlioğlu, Orhan; İslam İnançları Sözlüğü, Remzi Kitabevi, Büyük Fikir Kitapları Dizisi; 56, İstanbul 1984.

İzmirli, İsmail Hakkı; Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı (Ma'âni-i Kur'an), Eren Yayınları, İstanbul 1977.

Kara, Mustafa; Tasavvuf ve Tarikatlar Tarihi, Dergâh Yayınları: 112, İslâmî İlimler Dizisi:3, İkinci baskı, İstanbul 1990.

Karatay, Fehmi Edhem; Topkapı Sarayı Müzesi kütüphanesi Türkçe Yazmalar Kataloğu, cilt 1-2, Topkapı Sarayı Müzesi Yayınları No: 11, İstanbul 1961.

Kazancı, A. Lütfi; Peygamberler Tarihi 1, Nil Yayınları, Yayın NO: 42, İzmir 1993.

Kocatürk, Vasfi Mahir; Türk Edebiyatı Tarihi, Edebiyat Yayınevi, Ankara 1964.

Kuşeyrî Tasavvufun İlkeleri (Risale-i Kuşeyrî) 1, Çeviren: Tahsin Yazıcı, Tercüman 1001 Temel Eser Serisi 125, İstanbul 1978.

Kütükoğlu, Bekir; "Ali Mustafa Efendi", Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi, cilt 2, İstanbul 1989, s. 414-416.

Levend, Agâh Sırrı; Divan Edebiyatı Kelimeler ve Remizler Mazmunlar ve Mefhumlar, Enderun Yayınları: 6, Enderun Kitabevi, 4. basım İstanbul 1984.

Levend, Agâh Sırrı; Türk Edebiyatı Tarihi 1. cilt Giriş; Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Türk Tarih Kurumu Yayınlarından, 3. baskı, Ankara 1988.

Meydan-Larousse Büyük Lûgat ve Ansiklopedi, "Hilye" maddesi, cilt 5, Meydan Yayınevi, İstanbul 1971, s.859-860.

Milli Kütüphane Yazmalar Kataloğu I, Hazırlayanlar :
Müjgân Cunbur, Altınay Sernikli, Dursun Kaya,
Türkiye Cumhuriyeti Kültür ve Turizm Bakanlığı Milli
Kütüphane Başkanlığı, Ankara 1987.

Milli Kütüphane Yazmalar Kataloğu II, Hazırlayanlar:
Müjgân Cunbur, Altınay Sernikli, Dursun Kaya, Türkiye
Cumhuriyeti Kültür ve Turizm Bakanlığı Milli
Kütüphane Başkanlığı, Ankara 1988.

Muallim Naci: Lûgat-ı Naci, Çağrı Yayınları, Lugatler
Dizisi: 2, İstanbul 1987.

Muhammed Fuad Abdülbaki: Mu'cemü'l-Müfehres Li-Elfazi'l-
Kur'anı Kerim, 2. baskı, Kahire 1988.

Nicholson, R.A.; "Bayezid", İslâm Ansiklopedisi, cilt 2,
Milli Eğitim Bakanlığı Devlet Kitapları, İstanbul
1979, s. 398-400.

Onay, Ahmet Talât; Eski Türk Edebiyatında Manzumlar ve
İzahı, Hazırlayan: Cemâl Kurnaz, Türkiye Diyanet
Vakfı Yayınları/77, Ansiklopedik Eserler Serisi,
Ankara 1992.

Özmen, Mehmet; Ahmed-i Dâ'î Divanı, Metin-Gramer-Dizin
(Yayımlanmamış Doktora Tezi), Selçuk Üniversitesi
Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1985.

Özön, Mustafa Nihat; Osmanlıca-Türkçe Sözlük, 7. basım,
İnkılâp Kitabevi, İstanbul 1987.

Pala, İskender; Ansiklopedik Divan Şiiri Sözlüğü, cilt
1-2, Akçağ Yayınları Kaynak Eserler : 1, Ankara 1989.

Süssheim, K.; "Ali", İslâm Ansiklopedisi, cilt 1, Milli Eğitim ve Gençlik ve Spor Bakanlığı Devlet Kitapları, İstanbul ----, s. 304-306.

Şemseddin Sami; Kâmus-ı Türki, Çağrı Yayınları, Lugatler Dizisi: 1, 2. baskı İstanbul 1987.

-----; Kâmusü'l-Alâm Tarih ve Coğrafya Lûgatı, cilt I-VI, Mihran Matbaası, İstanbul 1306-1316 (M.1888-1898).

Toparlı, Recep-M.Sadi Çögenli; Osmanlıcada Kullanılan Arapça ve Farsça Edat, Zarf, Deyim ve Terkipler, Atatürk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Yayını No: 113, Erzurum 1990.

Türkçe Sözlük 1-2, Hazırlayanlar: Hasan Eren, Nevzat Gözaydın, İsmail Parlatır, Talât Tekin, Hamza Zülfıkar, Türk Dil Kurumu Yayınları: 549, Sözlük Bilim ve Uygulama Kolu Yayınları: 1, Yeni baskı, Ankara 1988.

Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi Devirler- İsimler- Eserler- Terimler, "Mustafa Ali" maddesi, cilt 6, Dergâh Yayınları, İstanbul 1986,s. 452-456.

Uludağ, Süleyman; Tasavvuf Terimleri Sözlüğü, Marifet Yayınları, İslâmi Araştırmalar Dizisi: 19, İstanbul 1991.

Wensick, A.J. ; "Hızır", İslâm Ansiklopedisi, cilt 5/1, Milli Eğitim Gençlik ve Spor Bakanlığı Devlet Kitapları, İstanbul 1988, s. 457-462.

Yavuz, Orhan; Ferîdüddin Attar Tezkiretü'l-Evliyâ, Kùltür
ve Turizm Bakanlığı Yayınları: 945, Kaynak Eserler
Dizisi: 13, Ankara 1988.

Yeni Tarama Sözlüğü, Düzenleyen: Cem Dilçin, Türk Dil
Kurumu Yayınları: 503, Ankara 1983.

GELİBOLULU MUSTAFA ALİ'NİN HAYATI VE ESERLERİ

Mustafa Ali'nin hayatı hakkında verilen bilgiler, ulaşabildiğimiz kaynakların tümünde hemen hemen aynıdır (BK, İA s. 414-416; Süssheim İ. Ans. s. 304-306; Bab. s. 141-142; BTK s. 73-74; TET s. 390-391): Mustafa Ali 1541 yılında Gelibolu'da doğmuştur. Daha çok doğum yeriyle birlikte anılır ve Gelibolulu Mustafa Ali olarak tanınır. Asıl adı Mustafa bin Ahmed bin Abdullah'tır. Bütün kaynaklar onun asıl adının bu şekilde olduğunu doğrulamakta dedesinin adı olan "Abdullah'ın" "Abdülmevlâ" olarak da geçtiğini belirtmektedir. Fakat bir kaynak "Abddülmevlâ" isminin yanlışlıktan başka birşey olmadığını savunmaktadır.(Bab.s.141). Yine bir kaynak da Mustafa Ali'nin devşirme soyundan -büyük bir olasılıkla Boşnak bir aileden- gelmiş olabileceğini belirtmektedir (BTK s.73).

Küçük yaşlarda dönemin ünlü hocalarından ders alan Mustafa Ali, yirmi yaşında medrese eğitimini tamamlamıştır. Yazdığı ilk şiirlerle dikkati çekmesi ve ilk eseri Mihr ü Mâh'ı sunduğu Şehzade Selim'e (II.Selim) divan kâtibi olması bu yıllara rastlar. Gelibolulu Ali, asıl olarak müderris veya kadı olmayı amaçlamış, bu amaçla Şehzade Selim'e daha sonra da Kanuni Sultan Süleyman'a başvurmuş, ama Şehzade Selim de, Kanuni de, onda farkettileri mevki hırsından dolayı onun bu isteğini kabûl etmemişlerdir. Ondaki bu mevki hırsı, pek çok devlet memurluklarına atanmasına ve pek çok kez de atandığı bu görevlerden alınmasına neden olmuştur. Gelibolulu Ali'nin bu çok inişli çıkışlı olan devlet memurluğu hayatı, yukarıda belirttiğimiz gibi, Şehzade Selim'e divan kâtibi olması ile başlamıştır. Ardından uzun süre hizmetinde bulunduğu Şam beylerbeyi Lala Mustafa Paşa'nın çağrısına uyarak Şam'a gitmiş ve Paşa'ya altı yıl divan kâtipliği

yapmıştır. Lala Mustafa Paşa'nın Mısır beylerbeyliğine atanmasıyla birlikte, aynı görevi Mısır'da sürdürmüş, fakat Paşa, Mısır beylerbeyliği görevinden alınınca, Mustafa Ali de, Manisa'da bulunan Şehzade Murat'ın(III.Murat) yanına gitmiştir. Oradan Bosna beylerbeyi Ferhat Paşa'nın divan kâtipliğine atanmış, fakat Şehzade Murat tahta geçince İstanbul'a dönmüştür. O sıralar Gürcistan, Azerbeycan ve Şirvan bölgesi beylerbeyliğinde bulunan Lala Mustafa Paşa'nın divan kâtipliği görevine yeniden getirilmiş ve onunla birlikte İran seferine katılmıştır. Buradan Halep Timar defterdarlığına atanan Mustafa Ali, kısa bir süre sonra, başka bir görevle Erzurum'a ve Trabzon'a gitmiştir.

Bundan sonra, Bağdat Mal defterdarlığı, Sivas defterdarlığı, Yeniçeri kâtipliği, Amasya sancakbeyliği, Kayseri sancakbeyliği, Şam beylerbeyliği ve Cidde emirliği görevlerinde bulunan Mustafa Ali, son görevi sırasında Cidde'de ölmüştür. Bütün kaynaklar, onun ölüm tarihini 1599-1600 (H.1008) olarak vermişlerdir. Yalnızca tek kaynakta, 17. yüzyıl tezkirecilerinden Riyazi'nin, Riyazü's-şuara adlı tezkiresinde, Mustafa Ali'nin ölüm tarihinin 1602(1011) olarak verildiği, ancak bunun yanlış olduğu belirtilmiştir (TET s.391).

Devlet memurluklarında pek başarılı olmayan ve beklediği ilgiyi göremeyen Mustafa Ali, edebiyat alanında verdiği eserlerle, özellikle tarihçiliği ile büyük bir ün kazanmıştır. Ali, irili ufaklı, manzum mensur pek çok eserin sahibidir. Eser sayısını bazı kaynaklar otuz (Bab. s.142), bazıları elli (BTK s.73), bazıları ise altmış (BK, İA s.414) olarak göstermişlerdir. Verilen bu sayılardan, Gelibolulu'nun çok üretken bir sanatçı olduğu sonucunu çıkarmak mümkündür.

Eserlerinde önceleri Çeşmi, daha sonra ise Ali mahlasını kullanan Mustafa Ali'nin, döneminin şair ve

yazarlarıyla dost olması ve inanılabilirliği, onun eserlerinin tarih ve edebiyat tarihi açısından en güvenilir kaynaklar olarak değer kazanmasını sağlamıştır. Bu eserlerin başlıcalarını şu şekilde sıralayabiliriz:

A) Tarihle ilgili eserleri

- 1- Nâdirü'l-mehârib: Tarihle ilgili ilk eseridir. 1567-1569 yıllarında yazılmıştır. II. Selim ile Şehzade Bayezit arasındaki Konya Savaşı'nı (1559) ve II. Selim'in tahta geçmesine kadarki olayları anlatan eser, Farsça şiirlerle süslüdür (Bab. s.147; BK, İA s.414).
- 2- Heft Meclis: Kanuni Sultan Süleyman'ın Zigetvar Seferi (1566) ve ölümü ile II. Selim'in tahta geçişini anlatan bu eser, Sokollu Mehmet Paşa'nın isteği üzerine yazılmıştır (Bab. s. 145; BK, İA s. 414).
- 3- Zübdedü't-tevârih: III. Murat'a ithaf edilen bu eser, Adudüddin el-îcî'nin İşraku't-tevârih adlı eserinin çevirisidir ve Bosna beylerbeyi Ferhat Paşa'nın isteği üzerine yazılmıştır. Eserde peygamberler, sahabeler ve bazı din büyükleri hakkında bilgi verilir. (Bab. s. 147; BK, İA s.414).
- 4- Nusretnâme: Eser, Lala Mustafa Paşa'nın Gürcistan seferinin ve bu sefer sırasında, 1578-1580 yıllarında geçen olayların ayrıntılı olarak tasviridir. Mustafa Ali, bu eserini, öğrencilere inşa sanatını öğretmek amacıyla yazdığını belirtir (Bab. s. 145; BK, İA 414-415).
- 5- Fursatnâme: Lala Mustafa Paşa'nın yerine serdar olan Sinan Paşa'nın, 1580'de Tiflis'i desteklemek amacıyla yaptığı Gürcistan seferini anlatan bu eser, Sinan Paşa'nın emriyle yazılmıştır ve Nusretnâme'nin zeyli durumundadır (Bab. s. 147; BK, İA s. 415).
- 6- Câmîü'l-buhûr der mecâlis-i sûr: III. Mehmet'in sünnet düğününün anlatıldığı bu eserin bir kısmı manzum olarak

yazılmıştır (BK, İA s. 415).

7- Menâkıb-ı hünerverân: Gelibolulu Ali 1587'de yazdığı bu eserinde, Sadeddin, Kutbeddin, Mehmet Yezdi, Kırımlı Abdullah gibi hattatların yardımıyla, dönemin ünlü tespihçi, ciltçi, nakışçı vb. sanatçılarından iki yüz seksen beşinden söz etmiştir (Bab. s. 144; BK, İA s. 415).

8- Mir'âtü'l-evâlim: Dünyanın, evrenin yaratılışından, varlıktan ve peygamber mucizelerinden söz edilen bu eser, Kâtip Çelebi gibi dönemin ünlü şair ve yazarları tarafından küçümsenmiş ve eleştirilmiştir (Bab. sf. 146; BK, İA s. 415).

9- Mirkâtü'l-cihâd fi-târih melik Danişmend Ahmed ve evlâdihi: Gelibolulu Ali, kısaca "Mirkâtü'l-cihâd" olarak bilinen bu eserini, Arif Ali'nin 1360'ta yazmış olduğu eski bir esere dayanarak ve eklemeler yaparak 1586'da yazmıştır. Gelibolulu, bu eserinde Danişmendoğulları'nın efsanevi tarihlerinden söz eder (Bab. s. 146; BK, İA s. 415).

10- Münşâü'l-inşâ: Bu eser Gelibolulu Ali'nin mektuplarından oluşur.

11- Kühnü'l-ahbâr: "Genel dünya tarihi" olarak adlandırılabilen bu eser, Gelibolulu'nun en önemli eseridir. 1591-1599 yıllarında sade, ama edebi bir dille yazılmıştır. Eser "rükün" adı verilen dört bölümden oluşur. Birinci rükünde, evrenin yaratılışından ve bazı coğrafi bilgilerden, ikinci rükünde Arap ve İslâm tarihinden, üçüncü rükünde Türk ve Moğol tarihinden, dördüncü rükünde ise Osmanlı tarihinden söz edilir. Sonuncu rükün, yalnız tarih açısından değil, Osmanlı şair ve yazarları hakkında gerçekçi bilgiler vermesiyle edebiyat tarihi açısından da önemli bir kaynaktır (Bab. s. 143; BK, İA s. 415; TET s. 391).

12- Fusûlü'l-hall ve'l-akd ve usûlü'l-harc ve'n-nakd: 1598'de yazılan ve otuz iki hanedanlığın kuruluşlarını ve

nedenleriyle birlikte yıkılışlarını anlatan bu eser, bozulmaya başlayan Osmanlı devlet düzeni ile ilgili olarak çağdaşlarını uyarı amacıyla yazılmıştır (Bab. s. 146, BK, İA s. 415).

13- Hâlâtü'l-Kahire mine'l-âdâdi'z-zahire: Gelibolulu Ali, ölümünden az önce yazdığı bu eserinde Mısır tarihinden, ülkeye hakim olan sülâlelerden söz eder (BK, İA s. 415).

B) Edebiyatla ilgili eserleri

1- Türkçe divanlar: Gelibolulu Ali, dört divan sahibidir:

a) 1. Divan: 1567'de düzenlenmiştir.

b) 2. Divan: III. Murat tahta çıktığı zaman, 1574'te düzenlenen bu divana, Gelibolulu Ali, Vâridâtü'l-enîka adını vermiştir. Ali, divanına sonradan 1580 yılına kadar yazdığı başka şiirlerini de eklemiştir.

c) 3. Divan: Sanatçı, Lâyihatü'l-hakîka olarak adlandırdığı bu divanında, 1580'den 1591'e kadarki zaman içerisinde yazdığı şiirlerine yer vermiştir.

d) 4. Divan: Sanatçının 1591'den ölümüne kadarki geçen zaman içerisinde yazdığı şiirlerini içine alan bu eseri, dönemin şairlerinden Hısali tarafından düzenlenmiştir (ÖFA, İA s. 417).

2- Mihr ü Mâh: Gelibolulu Ali bu eserini, geçirmiş olduğu bir aşk ilişkisinin etkisiyle, 1561'de yazmıştır. Uzun yıllar kayıp sanılan fakat sonradan ortaya çıkarılan bu eser, Konya'da Şehzade Selim'e sunulmuştur (ÖFA, İA s. 418).

3- Tuhfetü'l-uşşâk: Mecazi aşkı ve aşk ahlâkını işleyen bu eser de, 1562'de Kütahya'da yazılarak Şehzade Selim'e sunulmuştur (ÖFA, İA s. 418).

4- Enîsü'l-kulûb: Gelibolulu Ali'nin, "kıssa" adını verdiği yüz hikâye ve bunların sonunda "hisse" adını verdiği on beyitlik yüz yorum şeklinde düzenlediği bu

eserini, süslü nesire örnek olması amacıyla, 1563'te Şam'da yazmaya başlamıştır.

5- Sadeî-i sad-güher: Gelibolulu Ali'nin uzun bir aradan sonra 1593'te yeniden ziyaret ettiği doğum yeri Gelibolu'nun aydın kişilerine hediye etmek üzere, Vâridatü'l-enikâ ve Layihatü'l-hakîka adlı divanlarındaki yüz şiirini biraraya getirerek düzenlediği eseridir.

6- Riyâzü's-sâlikin: Gelibolulu Ali, 2082 beyitten ve bazı kısa mensur parçalardan oluşan bu eserine Şam'da 1563 yılında başlamıştır. 1575'te tekrar eline aldığı bu eseri, 1590'da son şeklini vererek tamamlamıştır. Sanatçı bu eserinde dini yaşayışın esaslarını nefis terbiyesini ve ahlâk açısından tasavvufu konu edinmiştir.

7- Bedîü'r-rukûm: Gelibolulu Ali'nin 1593'te başlayıp 1595'te bitirdiği bu Farsça eseri, ünlü İran Şairi Ömer Hayyam'ın konularına göre sınıflanmış rubailerinden ve Gelibolulu Ali'nin bunlara yazdığı Farsça nazirelerden oluşmuştur

8- Hilyetü'r-ricâl: 1577/1578'de yazılan bu eser, evliya tabakalarından ve bu tabakaların birbirleri ile olan ilişkilerinden söz eder (bak. Eserin Tanıtımı Ve Nüshaları).

ESERİN TANITIMI VE NÜSHALARI

Eserin tam ve gerçek adı "Hilyetü'r-ricâl"dir. Ulaşabildiğimiz bir nüshada (Milli Kütüphane Mikrofilm Arşiv No:A-1976/Süleymaniye Kütüphanesi Esad Efendi Kit. No: 1400) eserin adı kütüphane memurunun kaydına göre "Hilyetü'r-ricâl ve'l-aktâb"tır. Oysa, nüshanın ilk varağına bakılırsa "heza kitâb-ı hilyetü'r-ricâl" sözleriyle karşılaşılır. Yine bir kaynakta (Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi Devirler-İsimler-Terimler, "mustafa Ali" maddesi, cilt 6, Dergâh Yayınları, İstanbul 1986, s. 455) belirtilen bir nüshaya (Süleymaniye Kütüphanesi, Reşid Efendi Kit. No: 1146) atfen, eserin adının "Hilyetü'r-ricâl fî-aktâb ve'n-nücebâ ve'l abdâl" olduğu bildirilmiştir. Agâh Sırrı Levend'e göre de, eserin Kayseri'de Fahri Bilge adında birisinin özel kitaplığında bulunan bir nüshasının adı "Hilyetü'r-ricâl fî ahvâlî'l-abdâl"dır (Agâh Sırrı Levend, Divan Edebiyatı, Kelimeler ve Remizler, Mazmunlar ve Mefhumlar, Enderun Yayınları: 6, Enderun Kitabevi, 4. basım İstanbul 1984, s. 648). Fakat biz bu isimlerin de, en azından müstensihlerin eklemelerinden ibaret olduğunu düşünmekteyiz. Nitekim bu isimlerde belirtilen evliya grupları, eserde anlatılanların tümünü kapsamadığı gibi, eserdeki bilgilerle de uyusmamaktadır.

Eserin teklif tarihi bizim elimizdeki müellif nüshasındaki ferağ kaydına göre H. 985'tir. Bu tarih M. 1577/1578'e karşılık gelmektedir. Ulaşabildiğimiz nüshaların bir çoğunda olduğu gibi bazı kaynaklarda da bu tarih doğrulanmaktadır (TSMK s. 52; Vasfi Mahir Kocatürk, Türk Edebiyatı Tarihi, Edebiyat Yayınevi, Ankara 1964 s. 407). K. Süssheim'e göre ise eser, H. 999 (M.1590/1591) tarihinde telif edilmiştir. (Süssheim, İ. Ans., s. 305). Fakat elimizdeki 1577/1578 tarihli nüshalar, mantıksal

olarak bu tarihi imkânsız kılmaktadır.

Büyük oranda, ünlü İran'lı şair Muhammet Parsa'nın Faslü'l-hitâb adlı kitabındaki bilgilerden derleme olan bu eserin içeriğine gelince, Hilyetü'r-ricâl adından da anlaşılabilceği gibi, eser, tasavvufi-didaktik, mensur bir eserdir. Fakat eserin adı ile içeriği arasında bir uyumsuzluk olduğunu belirtmek gerekir. "Hilye, Hz. Muhammed'in yazı ile tarif ve tavsifidir. Hilyeler, Hz. Muhammed'in vasıflarını ve güzelliklerini anlatan eserlerdir" (Abdurrahman Güzel, "Tekke Şiiri" Türk Dili Aylık Dergisi, Türk Şiiri Özel Sayısı III. (Halk Şiiri) Türk Dil Kurumu Yayınları, cilt LVII, sayı 445-450/Ocak-Haziran 1989, Ankara 1989, s. 307). Hilyetürü "İslâm edebiyatında Hz. Muhammed'in niteliklerini, karakterini, fizik ve ruhsal durumunu anlatan eserlere verilen genel ad" (Meydan-Larousse Büyük Lugat ve Ansiklopedi, "Hilye" maddesi, cilt 5, Meydan Yayınevi, İstanbul 1971, s. 859). İlk hilye, Arap edebiyatında, Hz. Muhammet'in "Ya Ali, hilyemi yaz ki, vasıflarımı görmek, beni görmek gibidir." anlamındaki hadisi üzerine yazılmış, zamanla diğer peygamberler ve dört büyük halife hakkında da hilyeler yazılmaya başlanmıştır (İskender Pala, Ansiklopedik Divan Şiiri Sözlüğü, cilt I-II, Akçağ Yayınları, Kaynak Eserler: 1, Ankara 1989, s. 230). Gelibolulu Mustafa Ali ise, eserine "Hilyetü'r-ricâl" adını vererek, daha en başta bilinen hilye türünün dışına çıktığını, Hz. Muhammet'i veya dört büyük halifeyi anlatmayacağını belirtmiş olmaktadır. Nitekim bu eser, evliya tabakalarından söz etmektedir. Üstelik eserde sözü edilen bu velilerin, fiziksel özellikleri üzerinde hemen hemen hiç durulmamış, onların genel ve işlevsel olarak tanıtımları ile yetinilmiştir.

Eser üç bölümden oluşmaktadır. Birinci bölüm, "kutbü'l-aktâb ve erâik-ı kutbiyyete cülûs iden evliyâ-yı

maarif-meâb kaddesa'llâhu esrârarehüme'l-müstetâb zümresinün menâkıb-ı latîfeleri tafsîlinde tahrîr olunmuştur" sözleri ile başlamaktadır. Kutup, Tanrı'nın, insanları yönetmesi için görevlendirdiği bir büyük velidir, "ricâlu'llâhun evveli"dür. "kutb-ı evvel gavsdir ki zamânında bir şahs olur iki olmaz". Kutup olan kişi, Tanrı tarafından "abdullah" olarak adlandırılır.

Bazı kaynaklar en çok bilinen kutuplar olarak, Abdülkadir Geylanî'yi, Ahmed Rufaî'yi, Ahmed Bedevî'yi, İbrahim Desukî'yi ve Ebu'l-Hasan Şâzelî'yi göstermektedir (Mustafa Kara, Tasavvuf ve tarikatler Tarihi, Dergâh Yayınları: 112, İslâmî İlimler Dizisi: 3, ikinci baskı, İstanbul 1990, s. 252). Fakat, Hilyetü'r-ricâlde, kutup olarak, Ebubekir, Ömer, Osman, Ali, Hasan, Ömer bin Abdülaziz, Mütevekkil Billah, Ahmed bin Harunürreşid, Bayezid Bestami, Huzeyfe bin Yemani, İsam Karani, Ahmed bin Ata, Abdullah Şami ve İmadeddin Abdülvehhab'ın adları verilmektedir.

Eserde verilen bilgilere göre, Allah kalpleri Adem peygamber üzerine üç yüz, Musa peygamber üzerine kırk, İbrahim peygamber üzerine yedi, Cebrail için beş, Mikail için üç, İsrail için bir kişi yaratmıştır. Bu tek kişi ölürse yerine üç kişiden, üç kişiden biri ölürse, beş kişiden, beşten biri ölürse yedi kişiden, yediden biri ölürse kırk kişiden, kırktan biri ölürse üç yüz kişiden, üç yüzden biri öldüğü zaman da iyi ve salih kullardan birini onun yerine görevlendirir. Ve böylece Allah, bu kişiler aracılığı ile İslâm ümmetini belâlardan uzak tutar ve korur. Bu insanların Allah tarafından görevlendirildiklerini aileleri ve yakınları gibi çoğu zaman kendileri de bilemezler.

Birinci bölümde Hızır ve İlyas'a da geniş yer verilmiştir. Çünkü özellikle Hızır, batını ve gaybı bilmesiyle, mutasavvıflarca çok önemli bir kişilik olarak

görüür. Eserde "kutbü'z-zamân olan zât, keramet-i nişânla hıız ve ilyas aleyhümâ's-selâm ile müsâhabet itmek (...) husûsâ bile namâz kılmak (...) mukarrerdür" sözleri ile, dönemin kutbu olan kişinin keramet göstererek, Hızır ve İlyas'la konuşmasının ve onlarla namaz kılmasının mutlak olduğı belirtilmiştir.

İkinci bölüm, kutbun birinci derecede yardımcıları olan "imâmân"ın, "kutbü'z-zamân bir pâd-şâh-ı âlî-şândur ki bunlar anun iki vezîridür." şeklindeki tanıtımları ile başlamaktadır. Bunlardan biri kutbun sağ yanında, diğeri sol yanında durur. Birinin adı Abdürrab, diğerininki Abdülmelik'tir. Abdürrab melekût alemine, Abdülmelik mülk alemine bakar. Bunlar kutbun levh-i mahfuz'dan alarak onlara öğrettiğı bilgileri, diğey gayp erenlerine bildirmekle yükümlüdürler. Mülk alemine bakan imam, mertebede diğerdinden üstündür. Kutup ve imâmân gayb biliminde üçleri oluştururlar. Üçlerden sonra "evtâd" veya "cibâl" olarak adlandırılan ve üçlerle birlikte yedileri oluşturan erenler gelir. Bunlar dört kişidir. Birisi doğuyu, birisi batıyı, birisi kuzeyi, bir diğeri de güneyi koruyup gözetmekle yükümlüdürler. Doğuya bakanın adı Abdülhay, batıya bakanın Abdülalim, kuzeye bakanın Abdülmurid, güneye bakanın ise Abdülkadir'dir. Bu makamlara yalnızca erkekler değil, kadınlar da gelebilir. Allah dünyayı yedi iklime ayırmıştır. Bunlar, sorumlu oldukları yöndeki iklimi (ülkeleri) de gözetirler. Kalan üç iklimi "evtâd"la birlikte "abdâl"ı oluşturan, Abdüşşukur, Abdüssemi ve Abdülbasir adı verilen veliler yönetir.

Bunlardan sonra on iki kişiden oluşan "nükabâ" gelir. Fakat "nükabâ"ya da, kırk kişiden oluşan "recebiyyûn"a da "abdâl" adı verildiğı olur. Nükabâ, on iki burca ve on iki burcun bilimine hakimlerdir. Kimileri bu on iki kişi ile "on iki imam"ın kastedildiğini düşünürler. Ünlü din büyüğü

Muhyiddin Arabi ise, nukabâyı üç yüz kişi olarak belirtmiş, on iki kişilik eren grubunu "rûkabâ" olarak adlandırmıştır.

Nukabâdan sonra sayıları sayıları sekiz olan "nücebâ" gelir. Bunların bilgileri sekizinci feleğe kadardır. Dokuzuncu feleğin bilimi nukabâyâ mahsustur. Nücebâdan sonra, Allah'ın, Hz. Muhammet'ten sonra mucize gösterme özelliğini yalnız kendisine verdiği bir "havari" ile, her yılın yalnız recep ayında ortaya çıkıp etkili olabilen "recebiyyûn" gelir.

Eserin ikinci bölümünde, son olarak toplam sayıları üç yüz altmış altı olan, "ricâlû'l-hannân", "ricâlû'l-heybet", "ricâlû'l-feth", "ricâlû'l-ûlâ", "ricâl-i gınâ", "ricâl-i aynü't-tahkîm ve'z-zevâid", "büdelâ", "ricâl-i eyyâm-ı sitte" vb. evliya grupları hakkında bilgi verilmiştir.

Üçüncü bölüm "(...)melâmiyye muhaddisûn hususâ efrâd-ı mukarribûn olan evliyâ-yı kerâmet-menâb (...) zümresinûn letâyif-i garîbeleri tefhîminde tasvîr ü tasdîr olunmuşdur" sözleri ile başlamaktadır. Sözü edilen ilk evliya grubu melâmilerdir. Melâmiler "ümenâ" olarak da bilinirler. Bunlar kerametlerini halka göstermeyi sevmezler. İbadetlerini, kerametlerini saklarlar, günahlarını açığa çıkarmaktan çekinmezler. Nefislerine ihanet ederler, ona boyun eğmezler.

"Ricâlû'l-mesâ" denilen evliya grubu, denizlerin dibinde ve nehirlerin içinde ibadet edip namaz kılarlar. Fakat bunları gören yoktur. "Efrâd" meleklerle eşdeğer olan velilerdir. Üçüncü bölümde son olarak adı verilen "muhaddisûn" ise, Allah'ın ve Hz. Muhammet'in sözlerini yorumlayarak bunlara açıklık getirirler.

Eser gayp erenlerinin yönleri göre dağılımını gösterdiğini sandığımız bir daire, ardından gelen dua bölümü ve ferağ kaydı ile sona ermektedir.

ESERİN NÜSHALARI

Eserin, yalnız Türkiye'deki çeşitli kütüphanelerde bile, pek çok yazma nüshası vardır. Bu nüshalardan belirleyebildiklerimiz şunlardır:

1- Topkapı Sarayı Müzesi Kütüphanesi, Revan Köşkü No: 465: Bu nüshanın mikrofilm üzerinde çalıştık. Müellif nüshası olarak değerlendirdiğimiz (TSMK s. 52) bu nüsha, müellifinin kaydına göre H. 985'te (M. 1577/1578) telif edilmiş 1b- 64b varaklarındaki bu nüshanın 20,8x13,5 cm. ebadındaki her sayfasında 6,7cm. uzunluğunda 15 satır vardır. Genelde harekesiz olarak yazılmıştır. Ancak Arapça ibarelerde, ayet ve hadislerde düzenli olarak hareke kullanılmıştır.

2- Nuruosmaniye Kütüphanesi No: 2372: 1b-52b varaklarındaki bu nüshanın mikrofilminden öğrendiğimize göre, her sayfasında 15 satır bulunmaktadır. İstinsah tarihi hakkında müstensih'in herhangi bir kaydı yoktur. Metin büyük oranda harekesiz olarak yazılmıştır. Ancak yer yer hareke kullanıldığı görülür. Bu nüsha Milli Kütüphane Mikrofilm Arşivi'nde de A-980 kayıt numarasıyla bulunmaktadır.

3- Milli Kütüphane Yz. A. 1967 :20 varaktan oluşan ve fotokopisinden öğrendiğimize göre, her sayfasında 26 satır bulunan bu nüsha harekesiz olarak yazılmıştır. İstinsah tarihi ile ilgili olarak müstensih'in herhangi bir kaydı yoktur. Metinde eserin pek çok bölümü eksiktir.

4- Milli Kütüphane Yz. A. 5216---> 32 varaktan oluşan ve fotokopisinden öğrendiğimize göre, her sayfasında 21 satır bulunan bu nüsha da harekesiz olarak yazılmıştır. Müstensih, metnin sonunda, te'lif tarihi olarak H.985'i (M.1578), istinsah tarihi olarak da H. 1028'i (1618/1619) vermiştir.

5- Milli Kütüphane Yz. A. 1171:19 varaktan oluşan ve

fotokopisinden öğrendiğimize göre, her sayfasında genelde 26 satır, yer yer de 21-22 satır bulunan bu nüshada müstensih'in herhangi bir tarih kaydı yoktur. Nüsha harekesiz olarak yazılmıştır.

6- Nuruosmaniye Kütüphanesi No: 2371: 1b-42a varaklarındaki bu nüshanın her sayfasında, fotokopisinden de öğrendiğimize göre, 19 satır vardır. Milli Kütüphane Mikrofilm Arşivi'nde de A- 979 kayıt numarasıyla bulunan bu nüshada müstensih'in herhangi bir tarih kaydı yoktur. Nüshanın yazımında hareke kullanılmamıştır.

7- Süleymaniye Kütüphanesi Esad Efendi Kit. No: 1400: 21 varaktan oluşan ve fotokopisinden öğrendiğimize göre, 23-24 satır bulunan bu nüshada müstensih'in herhangi bir tarih kaydı yoktur. Aynı nüsha, Milli Kütüphane Mikrofilm Arşivi'nde de A-1976 kayıt numarasıyla bulunmaktadır. Nüshanın yazımında hareke kullanılmamıştır.

8- Süleymaniye Kütüphanesi Reşid Efendi Kit. No: 1146: (1577/1578 tarihli bu nüshaya son anda ulaşabildiğimiz için onu çalışmamıza dahil edemedik, fakat daha sonra değerlendirmeyi düşünüyoruz.)

9- Süleymaniye Kütüphanesi Hüsrev Paşa Kit. No:150: 2a-15a varaklarındaki nüshanın her sayfasında mikrofilminden öğrendiğimize göre, 36 satır bulunmaktadır. Bu nüshada müellif nüshasında olmayan bazı ekler ve açıklama bölümleri vardır. Müstensih'in herhangi bir tarih kaydına rastlayamadığımız bu nüsha, Milli Kütüphane Arşivi'nde de A-3425 kayıt numarasıyla bulunmaktadır.

10- Topkapı Sarayı Müzesi Kütüphanesi Hazine Kit. No: 288: 20,5x12,5 cm. ebadında 57 varaktan oluşan bu nüshanın her sayfasında 7 cm. uzunluğunda 15 satır vardır. H.1137'de (M.1724/1725) istinsah edilen bu nüshanın yalnızca varlığını belirleyebildik.

11- Kayseri'de Fahri Bilge'nin özel kitaplığında bulunan nüsha: Bu nüshanın yalnızca varlığını belirleyebildik.

T1b N1b ** kitāb-ı hilyetü'r-ricāl (1) bismi'llāhi'r-raḥmāni'r-raḥīm¹ (2) ḥamden li-men ḥalaḳa 'ibādehu'l-aḥyāri aḥyāfa ve ḳaddera li'l-evliyāi (3) min hilyetü'r-ricālī aḥlāḳen ve evsāfa ve 'ayyena li-mazāhirihi'l-ḥalā'ika (4) ḥalā'ifa ve emlāke ve ḥaṣṣa bi-küllī emrin minhüm fi-nüfūzi'l-emri melāke ve (5) emtāze külli mine'l-aḳṭābi ve'l-e'immeti ve'l-evtādi (6) bi-ḥıfzi'l-cevānıbi ve'l-kevākıbi ve'l-ecnādi kemā-beyyenehüma'llāhu te'ālā (7) işbāten ve irāde elem nec'ali'l-arṣa mihāden ve'l-cibāle evtāde (8) ve eşāra bi't-tebşir ilā maḳāmātihi ve menāzilihi ḥayṣu ḳalā sümme (9) li- etiyennehüm min beyni idyihim ve min ḥalfihim ve 'an eymenihim ve 'an şimāilihi (10) ve minhümü'l- abdālu ve'n-nūḳabā ve ricālü'l-ḡaybi ve'l-ḥatmi ve'n-nücebā (11) ve yukālu li-ba'dihimi'l- ḥavāriyyūna ve'l-recebiyyūna ve-hüm maḥfuzūna (12) mete yazḥarūna ve mete yufḳadūna ve'l-ḥālu ennehum fi-küllī zamānin

T2a N2a (1) lā-yezidūna ve ** lā-yenḳuşūna ve minhüm ricālü'l-melāmiyyüne'l- (2) iştıyāk ve ricālü'l- mā'i ve'l-efrād ve'l- muḥaddisūna (3) fe-sübhāna men zahara kemālü ḳudretihi bi-aḥyāfi ḥalā'ifi'l- (4) ḥalā'iki ve-bedā beydā'u ḥikmetihi bi-aşḫābi't-ṭarāyiki mine's-sevābiki (5) ve'l-levāḥiki min-iḥtecābe bi-estāri celālihi şāra meslūben (6) bi-envāri cemālihi ve men incezeba bi-esrāri kemālihi dāra meczūben (7) bi-edvāri nevālihi ve efzālihi lā-ya'rifehümü'l-aḥyāru illā (8) bi-meşiiyeti's-settāri ve- lā-yuḳārinuhümü'l-ebrāru illā bi-irādeti'llāhi'l- (9) ḡaffāri ve yeḳulu'llāhu te'ālā muḥāṭiben ileyhim lā-tuḥālitu (10) bi-ḡayri ve entüm maḥfufūna bi-ḥayri ve aḥbāra 'anhüm ḥayṣu ḳala (11) evliyāi taḥte ḳıbābi lā-ya'rifihi ḡayri ve şalāten 'alā nebiyyihi'l- (12) kerim ve 'alā ālihi ve aşḫābihi't-teslīm

N-M'de kitāb-ı hilyetü'r-ricāl: T'de yok

- fe-ekülü rāciyen (13) mina'llāhi't-tevfika ve bi-yedihi ezimmetü't- taḥkiki ba'de-zālike (14)ba'de evliyāi vāsilin ve 'ulemāi 'ilmi'l-yaḥin ḳaddesa'llāhu (15) esrārehüm ve-enāra burhānehüm ve āṣārehüm² evliyā-yı kirāmuḡ (1) tabākātını ve ricālu'llāhuḡ maḳāmāt u ḫālātını ḡuṣūṣā (2) emr-i ḫaḳla me'mūr oldukları ḡidemātı ve kendülere ** aşāleten (3) ve niyābeten lāyih olan vāridātı taḥkik itdükden mā'adā (4) esmā-yı şerifelerini ve evṣāf-ı münifelerini ve her sınıfuḡ (5) 'adedini ve her zümrenüḡ sa'adet-i sermedini ba'zı resā'ilde (6) 'ale'l- ḡuṣūṣ sultāni'l-'ārifin burhānū'l- muḫaḳḳıḳin (7) imām muḫammed parsā ḳaddesa'llāhu sırrahu'l-esnā kitāb-ı faṣlū'l- ḡitābında (8) tafṣil ve taṣṭir ve tedḳik ve taḫrır buyurmaḡla bu (9) ḫaḳir keṡirü't taḳṡir bende-i esfel 'ālī şehir ol resā'il-i (10) bī-naṣıre diḳḳatle nazar ve kitāb-ı faṣlū'l-ḡitābuḡ (11) āfitāb-ı muṭāla'asına nice günler şarf-ı baṡar ḳılup (12) ol maẓmūn-ı müstetāb mānend-i gevherr-i nā-yāb her cihetle (13) kem-yāb olmaḡın ḳutbu'z-zamān ḡalifetü'r- raḫmāni'l- müstaḡni (14) 'ane't-ta'rif ve'l-beyān³ pādışāhumuz sultān murād ḡan (15) bin sultān selīm ḡan bin sultān süleymān ḡan (1) 'aleyhe'd-devlet ve's-sa'adet ve'l-'ünvān ilā inḳırāzi's-sā'āt (2) ve'l-aḡyān ve 'aleyhümā'r-raḫmeti ve'l-'ināyeti ve'l-ḡufrān (3) bi-'alā ḳuṡūri'l- cenān bi-muḳāreneti'l- hūr ve'l-ḡılmān⁴ (4) her cihetle sālih ve mütedeyyin āl-i oṡmān ve's-selāṡin-i cihān (5) mā-beyninde diyānet ü vilāyeti müte'ayyin ** ḡuṣūṣā zāt-ı (6) şerifleri ehli's-sülūk ve bunca riyāset ve salṡanatla (7) lezā'iz-i dünyeviyye ḡuẓūr-ı pūr-ḡubūrlarında metrūk olmaḡla (8) ḡazāne-i 'āmilelerine ithāf ve südde-i seniyyelerine bu bābdan (9) nice ma'nā is'āf için terk-i

T3a9'da is'āf: N'de inhāsi

T3a11 evvelki bāb: N'de bāb-ı evvel

şan'atle türki dilde (10) üç bāb üzerine te'lif olındı
ve nām-ı latīfī (11) hilyetü'r-ricāl konıldı evvelki bāb
(12) sırdār-ı serā-perde-i velāyet serdār-ı ricāl-i
şāhib-i kerāmet (13) mihver-i sipihr-i hüviyyet mazhar-ı
esrār-ı ūlūhiyyet meşkūr-ı aşhāb (14) manzūr-ı
rabbe'l-erbāb olan kutbü'l-aqtāb (15) ve erā'ik-i

3b kutbiyyete cülūs iden evliyā-yı ma'ārif-me'āb (1)
kaddesā'llāhu esrārehüme'l-müstetāb zümresinü menākıb-ı
(2) latīfeleri tafşilinde tahrir olınmışdur imdi (3)
ricālu'llāhu evveli ve maḳāmāt ü aḫvāl ile cümleden (4)
ekmel ü efzālī aqtābdur ki bunların her biri (5) cāmi'ü'l-
aḫvāl ve'l-maḳāmātdur gāh aşāleten ve gāh (6) niyābeten ve
cemī' zamānda bu tē'ife-i celīleden olmaz illā (7) bir
zāt-ı şerīf kendü zamānında cemā'atinü serveri ve
dergāh-ı(8) aḫaddiyete muḳarreb olanların seyyid-i mehteri

4b ** olur ki āḡa (9) ḡavs ıtlāk iderler nite ki şeyḡ
muḡyī'd-dīn 'arabī (10) kuddise sır ruḡu ḡāzretleri
ıstılāḡāt-ı şūfiyyeyi müstemil olan (11) risālesinde
kutb-ı evvel ḡavsdur ki zamānında bir şahş olur (12) iki
olmaz ve her ān ḡaḡ celle ve 'alānuḡ nazar-gāḡından
ayrılmaz (13) elbette manzūr-ı ḡaḡ ve meşḡūd-ı başı-ı
muḡlak olur ve kutb (14) olan zāt-ı şerīf 'inda'llāḡ
'abdu'llāḡ ismi ile müsemma olur (15) gerekse ismi

4a 'abdu'llāḡ olsun gerekse ḡayr olsun ḡattā ḡur'ān-ı (1)
'āzīimde server-i enbiyā muḡammed muştafā 'aleyhi's-selāma
lemmā (2) ḡāme 'abdu'llāḡi āyet-i-y-le işāret olunduḡında
bu ma'nāya (3) delālet muḡarrerdür fe-ammā bu zikr olınan
aqtābuḡ bir kısmı (4) zāḡirü'l-ḡikem olup maḡam ciḡetinden
ḡilāfet-i bāḡinesi (5) cā'iz olduḡı ḡibi imāret ü
salḡanat ḡayḡiyyeti-y-le velāyet-i (6) zāḡiresi de mümkün
olur nite ki ebū-bekir ve 'ömer ve 'oḡmān (7) ve 'alī ve

T4a3'te delālet muḡarrerdür fe-ammā: N'de delālet
muḡarrerdür diyü beyan buyurmuşdur fe-ammā

- N4a hasan ve 'ömer bin 'abdü'l-'azîz ve mütevekkil bi'llâh (8) rahhemehüma'llâh bu vech üzere idiler ve bir kısmı dağı vardır ki (9) ancak hilâfet-i bâtîne ile mu'ayyedlerdür ** ve a'k'atabuğ ekseri (10) bu kısımdandır zâhîrde ulû'l-emr degüллерdür nite ki a'hamed bin (11) hârûnû'r- reşîd-i sebtî bâyezîd bestâmi ve niçe (12) evliyâ-yı kirâmî böyle idiler ve 'izz ibn mes'ûd razîya'llâhu (13) 'anh kâl a'ğbarena resûla'llâhi şalla'llâhu 'aleyhi ve sellem (14) inne li'llehi te'âlâ sâlesemi'eti nefsin kulûbuhüm 'alâ kalbi âdeme 'aleyhi's-selâmu (15) velehu erba'üne nefsin kulûbuhüm
- T4b 'alâ kalbi mûsâ 'aleyhi's-selâmu (1) velehu seb'atün kulûbuhüm 'alâ kalbi ibrahîme 'aleyhi's-selâmu (2) velehu hamsetün kulûbuhüm 'alâ kalbi cebrâ'île 'aleyhi's-selâmu (3) velehu selâsetün kulûbuhüm 'alâ kalbi mikâ'île 'aleyhi's-selâmu (3D1) velehu vâhidün kalbuhü 'alâ kalbi isrâfîle 'a.m. (4) küllimâ mâte'l- vâhidu ebdela'llâh mekânehu mine's-selâseti (5) ve küllimâ mâte vâhidün mine's-selâseti ebdela'llâhu mekânehu (6) mine'l-hamseti ve küllimâ mâte vâhidün mine'l-hamseti ebdela'llâhu (7) mekânehu mine's-seb'atî ve küllimâ mâte vâhidün mine's-seb'atî (8) ebdela'llâh mekânehu mine'l-erba'îne ve küllimâ mâte vâhidün (9) mine'l-erba'îne ebdela'llâhu mekânehu mine's-selâsemi'etin (10) ve küllimâ mâte'l-vâhidün mine's-selâsemi'etin ebdela'llâhu mekânehu (11) mine'l-'âmmeti bihim yedfa'a'llâhu'l-belâ'e 'an hezihi'l-ummeti⁶ (12) ya'ni şahâbe-i güzînden ibn mes'ûd razîya'llâhu ** 'anhüm âya (13) şul't ânü'l-enbiyâ 'aleyhi's-selâm haber virmişlerdür ki (14) ta'akkük ha'k sübhâna ve te'âlânuğ 'ibâd-ı 'ibbâd ü zühhâd (15) 'inâyet-i mu'tâdından üç yüz nefer kimesne vardır ki (1) anlar ebü'l-beşer âdem peygamber 'aleyhi's-selâm kalbi

T4b1'de 'aleyhi's-selâm: N'de 'a.m.

T4b2'de 'aleyhi's-selâm: N'de 'a.m.

T4b3D1: T'de der-kenar

üzerine (2) maḥlûḳlardır ve kırk nefer sâlik-i hidâyet-rehber daḥı vardır ki (3) mûsâ peygamber 'aleyhi's-selâm kalbi üzere ḥulḳ olunmuşlardır (4) ve yidi şahş-ı ri'yâzet-pîşe ve 'ibâdet-endîşe daḥı (5) vardır ki (5D1) ibrahîme'l-ḥalîl kalbi üzere sâbitlerdür (5D2) ve biş merd-i vâsıl daḥı vardır ki anlar (5) cebrâ'il 'aleyhi's-selâm kalbi üzere kıyımelerdür (6) ve üç nefer-i 'âbid bülend- aḥter daḥı vardır ki kalb-i (7) mîkâ'il 'aleyhi's-selâm üzere dâyimelerdür ve bir (8) şahş-ı 'aliyyü'z-zât melekîyyü's-sıfât daḥı vardır ki (9) pergâr-ı ḥilkati merkez-i celîl ve felek-i devvâr cıbilleti (10) miḥver-i kalb-i isrâfîl üzerine dâ'irdür pes her bâr ki (11) ol zât-ı büzürg-vâruḡ neyyir-i 'ömri ufûle ve kevkeb-i (12) ḥayâtı zevâl ü nüzûle yüz tuta ḥaḳ celle ve a'lâ anuḡ (13) yirini ḥalîl kımaz bu zıkr olınan üçlerden maḳâmına (14) bedel vaż' itmeyince olmaz kezâlik

N5a . üçlerden biri (15) vefât ** itse ve bu ḥâkdân-ı ünsiden
T5b aşıyân-ı (1) ḳudsiye çekilüp gitse yirine ol biş kimseden bedel (2) taḳdîr ider ol daḥı vefât iden şahşuḡ ḥidmeti-y-le (3) me'mûr ola gider kezâlik bunlardan biri kim ölse (4) ya'nî ecel bedreḳası-y-la sâlik-i şâh-râh-ı ḳurb olup ölse (5) yidilerden virilür ve yidilere kırklardan bedel virilür ammâ (6) kırklardan biri vefât itdükde bedeli ol üç yüzden (7) ve üç yüzden biri

T5a3'te peygamber: N'de yok

T5a3'te 'aleyhi's-selâm: N'de 'a.m.

T5a5D1, 5D2: T'de der-kenar

T5a7'de 'aleyhi's-selâm: N'de 'a.m.

T5a12'de tuta: N'de tutsa

T5b5'te yidilerden virülür: N'de yidilerden bedel virilür

T5b6'da bedeli: N'de bedel

T5b7'de üç yüzden ve üç yüzden: N'de üç yüzden virilür ve üç yüzden

- eksildükde 'ämme-i şulehâdan (8) bedel virilüp haķ sūbhāna ve te'ālā ümmet-i muhammedi (9) bunlarla belādan şıyānet ve şeref-i hizmetleri-y-le karın-i (10) 'işmet ü 'ināyet buyurduğı muķarrerdür ammā bu zıkr (11) olınan evliyā-yı kibār mālīk-i emlāk ü emvāl (12) ve şāhib-i ensāb ü ensāl olup sâ'ir nās gibi yirler (13) iķerler ve marāzlara mübtelā olup kendülere müdāvāt (14) iderler hattā teğavvuķ ü tebevvălleri ve tabaķa-i abdāla (15) dāhil olmazdan evvel tezevvüc ü teeħhülleri dağı muķarrerdür (1) ve tabaķa-i abdāldan çıkduķlarından şoğra anlardan rağbet-i (2) izdivāc ve terk itdükleri māl ü menāle ve evlād (3) ü 'ayāle tā evvelki gibi ** muħabbet ü revāc vāķi' (4) olmaduğı dağı faşlü'l-ħiṭābda meşūr ve muħarrerdür (5) ammā enbiyā 'aleyhüme's-selāma vāķi' olduğı üzere (6) 'avām-ı nāsuğ bunlara ezāları ve 'adem-i i'tibārları (7) huşūşā bu'z ü hasedleri ve inkārları fevķa'l-ḥadd (8) olmağla bir yirde çoklık karar itmezler dā'imā seyāḥatī(9) temekkünden terciḥ iderler illā-mekr ki emrāza mübtelā (10) olalar ve bunlar resūla'llāh şalla'llāhu 'aleyhi ve sellemden (11) mervī olan sūnnetlerüğ ri'āyetinde mübālağa ile (12) diķkat ve kemā-yenbağı şarf-ı himmet eylerler ve iķlerine (13) bir ergen kimesne dāhil olsa ol günde (14) ve-yāhūd ol haftada tedārikini görürler (15) ḥarc-ı lāzımasını yanlarından virürler n'eylerse (1) eylerler fi'l-ḥāl anı everirler ve gāh olur ki çār-sūlara (2) varurlar kendülere lāzım olan
-

T5b8'de virilüp: N'de virilür

T5b10'da ammā: N'de fe-ammā

T5b14'te teğavvuķ ü tebevvălleri: N'de teğavvuķ-ı tebevvălleri

T5b15'te tezevvüc ü teeħhülleri: N'de tezevvüc-i teeħhülleri

T6a12'de eylerler: N'de eylediler

- N6a havâyıcı iştirâ (3) kılurlar veleh tâliblerinden muhkem ihtifâ iderler (4) ve bunlaruğ kerâmet-i 'acibesindendür ki niçe (5) günlük yolu bir anda kaṭ idüp tayy-i mekân iderler (6) ve köprisi olmayan enhâr-ı 'amîkanuğ ** üzerinden (7) kuru yirde yürür gibi yürüyerek geçerler (8) ve sefîneye ihtiyâc çekmeyüp istedikleri yirden (9) deryâ-yı 'ummân aşurısına bād-ı vezân gibi giderler (10) ve halkla karışıp gezerler yine kendüleri (11) göstermezler hattâ gittükleri yirde gölgeleri görünmez (12) ve meclislerinde şavt-ı 'âlî ile kur'ân okurlar yine (13) şadâları işidilmez ve bir tar mekân ki şehâdet (14) ehli ile memlû ve aşhâb-ı mükâşifât-la toptolu ola (15) bir vechle müctemî olurlar ki bedenleri birbirine
- T7a tokınmaz (1) ya'nî on kişi sığacak mahalle tâ'ife-i mezbûreden (2) niçe yüz velî cem olmak ve bedenleri birbirine tokınmamak (3) müyesserdür ve gâh olur ki semâ hâlinde eş'âr-ı (4) nazm iderler ve okurlar ve ba'zı mahâl düşer ki raks (5) iderler ve girye kılurlar ve bir hasıs nesneyi nefîse (6) taklîb itmege kâdirlerdür ve mâlik oldukları mâl ü menâli (7) kendü nefislerine harc itmeden ise muhtâclara (8) şarf itmede bahâdırlardur ve bi'l-cümle bu maḳûle (9) kerâmetlerine nihâyet ve âşâr-ı velâyetlerine hadd ü (10) gâyet yokdur ammâ sîret-i şerîfeleri ** yiyüp içmede (11) ve giyinüp kuşanmada ve ahlâk ü edeb ve musâḫabetde (12) ve birbirleri-y-le ülfet ü mücâlesetde ekseriyyâ (13) şüfiyyûn sîretine müşâbihdür zîrâ tâ'ife-i şüfiyyûn (14) sîretlerini anlardan almışlardır ve anlara teşbihen (15) ol sîretde
- T7b kalmışlardır ve bu zîkr olunan evliyâu'llâh (1) gâh ü

Tb3'te veleh: N'de ammâ

T6b3'te muhkem: N'de ziyâde

T6b13'te tar: N'de yok

T7a15'te olunan: N'de olunan

- bî-gâh ma'mûre-i arzı gezerler ve bilâd-ı rub'-ı (2) meskûnda seyâhat iderler ve her yıl bir kerre 'arafât'da (3) ve bir kerre receb ayında cem' olurlar ve bunların bûdalâsı (4) dağı vardır ki anlar bûdelâyı bilürler bûdelâ anları (5) bilmezler ve imâm muhammed pârsâ hazretleri bunların (6) tabakâtını beyân ve makâm-ı kûtbîyyete kimler vâsıl olduğunu i'lân buyurup tabaka-i evveli abdâla tabaka-i şâniyye abtâla tabaka-i sâlihe seyyâha tabaka-i (9) râbi'e evtâda tabaka-i hâmise efrâda tabaka-i sâdisse (10) kûtba mahşûş olmak üzere tertîb buyurmuşlardır (11) pes tabakât altıya münhasır olmak yukarıda tafsîl (12) olunan hadîs-i şerîfün mazmûn-ı laîfine (13) muvâfıkdur ve imâm mûmâ-ileyh yazdığı üzere (14) resûl 'aleyhi's-selâm zamânında ** şahâbe-i zevî'l-iclâlden (15) hilâl râziya'llâhu 'anh bûdelâdan idi
- N7a ammâ bûdelâyı (1) ehl-i şehâdetden ancak bir kişi görür
- T8a dâ'imâ (2) onlarınla müşâhabet eyler ve ol şahş vefât (3) eyledükde yine ehl-i şehâdetden bir şahş-ı âhîr anuy (4) yirine bedel vâkı' olur kemâ-fi'l-evvel onlarınla (5) müşâhabet eyler bundan mâ'adâ server-i enbiyâ(6) zamânında şahâbeden huzeyfe bine'l-yemânî bu makâma (7) vâsıl olmuşdı dâ'imâ bûdelânın fahr-ı 'âleme selâmın (8) getürürdi ve sultân-ı enbiyâdan anlara selâm (9) iledürdi ve gâhî resûla'llâh meclisinde anlar (10) cem' olup namâzı bile kılurlardı ve şer'-i şerîfinden (11) her biri istifâde iderlerdi ammâ anları şahâbe-i (12) kirâmdan ancak huzeyfe râziya'llâhu 'anh görürdi (13) aya binâen şâhib-i sırru'n-nebî diyü meşhûr olmuşdı (14) ba'de-zâlik peygamber 'aleyhi's-selâm zamânında üveysü'l-karanî (15)
- T8b hazretlerinin 'ammisi olan 'isâm karanî kûtb (1) olup fahr-ı 'âlem şalla'llâhu 'aleyhi ve sellem tecellî-yi (2) ulûhiyyet için aşâlet haysiyyeti-y-le mazhar-ı hâşş (3) olduğu gibi 'isâm karanî dağı tecellî-yi rahmânî (4) için âlet haysiyyeti-y-le ** mazhâr-ı hâşş olmuşdı (5) hattâ
- N7b

seyyid-i enbiyā muḥammed muṣṭafā ‘aleyhi’s-selām (6) aḡa
bināen innā lā ciddu nefsi’r-rahmān min ḡable’l- yemen’(7)
buyurmuşlardı ammā ‘isām vefāt itdükden sogra (8) yirine
aḡmed bin ‘aṡā kuṡb olup bu minvāl üzere (9) erike-i
kuṡbiyyete niçeler cülüs eyledi vaḡtā ki (10) imām
muḥammed pārsā zamānı oldu maḡām-ı kuṡbiyyete (11)
‘abdu’llāh şāmī yirine ḡazvīn ḡurbında nāresnī nām (12)
ḡaryeden ‘imade’d-dīn ‘abdü’l-vehhāb ḡuddise
sırruhu’l-müsteṡāb (13) hicret-i nebeviyyeden sene sitte
vü ‘aşar ü seb‘ā mi’ye rebi’ü’l- (14) aḡirinde sinn-i
şerīfi yitmiş altıda iken vāsıl oldu (15) pes server-i

T9a

enbiyā zamānından o tāriḡe gelince (1) vāḡi’ olan aḡṡābdan
mezḡūr ‘abdü’l- vehhāb (2) nāresnī on ṡokuzıncı kuṡb idi
fe-ammā her kuṡbü’z- (3) zamān olan zāt kerāmet-i nişānla
aḡyānā (4) ḡıẓr ve ilyās ‘aleyhümā’s-selām ile muşāḡabet
itmek (5) ve aḡa kemāl-i ihtirāmla raḡbet eylemek ḡuşuşā
(6) bile namāz ḡılmaḡ ve anı du‘ā-yı ḡayrla yād ḡılmaḡ
muḡarrerdür (7) ve ḡıẓr ‘aleyhi’s-selām ricālu’llāha ve
ilyās (8) ‘aleyhi’s-selāma ve aşḡābına naḡd-ı aḡçeden ve
siyāb-ı (9) fāḡireden ve bi’l-cümle ** ḡavāyic-i müḡimme
ve levāzım-ı külliyeden (10) ri‘āyetler eylemek daḡı
vāḡi’dür zīrā ḡıẓr ‘aleyhi’s-selām (11) kerāmetle kimyā
‘ilmini bilür ve irādet-i ḡaḡla (12) defīnelere iṡṡılā’
bulur bu ṡarīkle anlardan (13) artuḡ ḡınāsı ve anlara bu
vechle iḡsān ü a‘ṡāsı (14) lāzım ve müḡimm olur ba‘de-
zālik ḡıẓr ve ilyās ‘aleyhümā’s- (15) selāmuḡ pīrān-ı

N8a

T8b7’de ‘isām vefāt itdükden: N’de ‘isām ḡarnī vefat
itdükden

T9a4’te ḡıẓr ve ilyās ‘aleyhümā’s-selām muşāḡabet itmek:
N’de ḡıẓr ve ilyās ‘aleyhümā’s-selām ile muşāḡabet itmek

T9a7’de ‘aleyhi’s-selām: N’de ‘a.m.

T9a8’de ‘aleyhi’s-selāma: N’de ‘aleyhi’s-selām

T9a10’da ‘aleyhi’s-selām: N’de ‘a.m.

T9b sāl-ḥürde ve sālīkân-ı (1) rûz-dîdeden ya'nî çoklık 'ömür sürmüş ve niçe (2) rûzgâr geçürmüş ehlu'llâhdan onar muşâhibleri (3) vardır ki anlar abdālî göremezler fe-ammâ abdāl (4) anları bilürler ve görürler ḥuşûsâ ḥızr (5) 'aleyhi's-selâma ḥidmet ve ḥaşşaten mülâzemet (6) ve mārîz olduğu zamânlarda 'iyâdet eylerler ve ilyâs (7) 'aleyhi's-selâm ḥızr 'aleyhi's-selâmuḡ ceddiniḡ oğlıdur (8) ya'nî 'ammîsidür ḥâlen ki evlâd babalarına (9) ḥidmet eyler gibi ḥızr 'aleyhi's-selâma ḥidmet (10) üzeredür kezâlik ḥızr 'aleyhi's-selâm ve (11) aşḥâbı ve kuṭbü'l-abdâl şâkirîd üstâdına (12) ḥidmet eyler gibi ilyâs 'aleyhi's-selâma ihtirâm (13) ü raḡbet üzeredürler pes ilyâs 'aleyhi'-selâm (14) tavîlü'l-kâme kebîrû'l-hâme

N8b kalîlü'l-kelâm (15) keşîrû'l-murâkabe ** zû-vaḡâr ü

T10a temkîn ve heybet şâhib-i (1) 'ulûm ü ma'ârif ve kerâmet-i 'ummâniyye ḥuşûsâ mütâbî'-i (2) şerâyi'-i nebeviyye ve mübâşîr-i ri'âyet-i sünnet-i muştafâviyye (3) olduğu menḡüldür fe-lâ-cerem eger ḥızr ve eger (4) ilyâs 'aleyhümâ's-selâm tâ yevm-i ma'lûma dek (5) nâsı şel'at-ı muḡammediyyeye da'vet üzeredürler (6) bunların vücûdını inkâr gâyetle cehldür ve (7) naḡz-ı ḡatem-i nübüvvetden ihtirâzla nübüvvetlerine kâ'il (8) olmayanların iz'ânı sehldür zirâ ikisi de (9) emr-i ḡaḡla ba'zı ehlu'llâha

T9a10'da 'aleyhi's-selâm: N'de 'a.m.

T9b7'de 'aleyhi's-selâm: N'de 'a.m.

N-M oğlıdur ya'nî 'ammîsidür: T9b8'de ya'nî dedesiniḡ 'ammîsidür

T9b9'da ḥızr: N'de ilyâs

T9b9'da ḥızr 'aleyhi'-selâma ḥidmet üzeredür: N'de ḥızr 'aleyhi's-selâma ihtirâm ü raḡbet üzeredür

T9b10'da 'aleyhi's-selâm: N'de 'a.m.

T9b13'te 'aleyhi's-selâm: N'de 'a.m.

T10b buluşurlar ve (10) muşāḥabet ve mücālesetle birbirleri-y-le görüşürler (11) hattā resūla'llāh şalla'llāhu 'aleyhi ve sellem tebūk (12) gazāsında iken bir gün şalavāt-ı 'aşrı kılduklarından (13) sogra kendüler ve aşhāb-ı kirāmı iki beyt istimā' (14) eylediler ma'-hezā o beytleri okuyanı ve inşād (15) ideni göremediler pes aşhāb bu huşūşı ta'accüb (1) ü istiğrāb itdüklerinde faḥr-ı 'ālem şalla'llāhu (2) 'aleyhi ve sellem bu beyitleri okuyan ve inşād iden (3) qarındaşum hıẓr 'aleyhi'selāmdur ki sizi vaşf (4) ideyorır diyü buyurdılar ve ol beyitler bu nazm (5) idi ki zıkr olunur nazm (6)

N9a fevārisü heycāin izi'l-yevmi eyvemü
rehānīne zalmāin izi'l-leyli elyelü
(7) ** ricālün meḥārībin ve ḥarbin fe-kesbehüm
li-dāreyhüm a'melühüm ve 't-teneffülü⁸

T11a (8) hattā imām muhammed pārsā hazretleri ben bu iki beyti bir (9) kitābuḡ zahrına yazmışdum ba'de-zamānin bir gün (10) hıẓr 'aleyhi's-selām zahr-ı kitābda beyitleri gördi (11) ve baḡa baḡup tebessüm eyledi allāh allāh ḥalk mā-beyninde (12) söz nice unudılmazmış diyü söyledi ve bi'l-cümle (13) hıẓr 'aleyhi's-selām şıfat-ı 'abdiyye ve rahmet-i 'indiyye (14) ve 'ilm-i ledüniyye ḥaşā'ışi-y-le müsellesdür nite ki ḡur'ān-ı (15) mucıdde fe-vecedā 'abden min 'ibadinā āteynāhü (1) rahmeten min 'indinā ve 'allemnāhu min ledünnā 'ilmā⁹ naşr-ı şerifinde (2) bu ma'nā zāhir ü bedıddür ve ekşerü'z-zamānda marāzlara (3) mübtelā olur devāsını yine kendüsi bulur ve (4) ḡātem-i

T10a10'da muşāḥabet ve mücālesetle birbirleri-y-le görüşürler: N'de yok

enbiyâ 'aleyhi's-selâm zamânından evvel her biş yüz (5) yılda bir haq sübhâna ve te'âlâ mübârek dişlerini (6) tecdîd iderdi ve erkân ü a'zâsı kavî (7) ve muhkem olurdu ammâ fahr-ı 'âlem şalla'llâhu (8) 'aleyhi ve sellem zamânından sopra nübüvvetini teşrîfen (9) ve kuvvet-i risâliyetle hıızr 'aleyhi's-selâmı talîfen (10) her yüz yigirmi yılda bir mübârek dişleri yegilenür (11) oldu

N9b ** ve a'sâb u'urûk ve erkânı tâze (12) civânlar gibi kuvvet ü istiḥkâm buldı gâlibâ (13) bundandur ki hükemâ-yı ahyâr her yüz yigirmi (14) yıla müddet-i ecel-i tabî'î diyü i'tibâr iderler bundan (15) mâ'adâ hıızr 'aleyhi'selâm
T11b ḥalûk u cezîlü'l-'aṭâ (1) ve müşfik-i keşîrû's-saḥâ olup luṭfını kimseden (2) dirîğ itmez ve 'aṭâ semtini koyup hisset vâdîlerine gitmez nazm

(3) 'aṭâsı seyl olup akmaḳdadur şahrâ vü kuh-sâra
(4) ğarîk-i bahre vü gümrah-ı berre luṭfı şâmildür
(5) ḥalâş eyler niçe mazlûm-ı zârı dest-i zâlimden
(6) velâyet mülkine açmazdan bir şâh-ı 'âdildür

(7) ḥuşûsâ tezvîcî sever ve evlenenlerüḡ ḥuṭbe-i (8) nikâhında bulınmağa éver egerçî evlâd-ı keşîre (9) şâhibidür ammâ ḥâlâ kayd-ı ḥayâtta hiç bir (10) veledi yokdur ve çok sopra dünyâya gelen (11) ferzendî altmış yaşında iken vefât idüp (12) târiḡ-i vefat sene ḥamsîn ve sitte miyâ eşnâlarında (13) vâkı' olmışdur ve evlâd ü ezvâcî ki var-idî (14) kendinüḡ hıızr idüḡin bilmezlerdi ve

N10a kerâmetini (15) bir vechle iḥfâ ** iderdi ki zâtını
T12a idrâk (1) idemezlerdi ve ḥuṭbe-i nikâḡ için kâzî (2) ḥuzûrına varduḡda kendini bildürmezdi sen kimsin (3) didüklerinde ben bir maḡribî kimesneyin diyü esmâ-yı (4)

T11a4'te 'aleyhi'-selâm: N'de 'a.m.

T11a15'te 'aleyhi'-selâm: N'de 'a.m.

- 'abādileden bir isim beyân iderdi ki ol isim (5) vâkı'a muhâlif olmazdı ve hâşâ kendülerüñ kelâmı (6) hilâf vâkı' olmak lâzım gelmezdi meselâ 'abdu'llâh (7) ve 'abdü'r-rahmân ve 'abdü'l-vehhâb gibi ve gâh olur ki (8) ba'zı kimesnelerle muhâsama ider ve dellâl nâmı ile (9) çâr-sûlarda huşûsâ minâ ve 'arafât bâzârlarında (10) halkuñ kimine metâ' alı virür ve kiminüñ esbâbın (11) şatı virür gezer ve her ne maḥalde bir şavt-ı (12) ḥasen işitse istimâ' eylemegi sever gâh olur ki (13) bir gün bir gece kendine vecd ü ḥâl galebe eyler (14) ve zâtını tesettüren ba'zı kimesnelerden akçe istiḳrâz (15) eyler ve 'âdet-i
- T12b nâs üzere niçe esbâbın aḡa (1) rehîn ider gider ve ba'zı evkâtde bir mazlûmı (2) zâlim elinde görüp hıẓr 'aleyhi's-selâm ve kûtbü'l- (3) abdâl ve bu ikisinüñ aşḡabı ḡalâş itmek (4) mürâd idindüklerinde bilmezlikle
- N10b nâs kendülerini dögmek (5) ḡattâ şetm-i ** ḡalîz idüp nâ- ma'kûl kelimâtla (6) sögmek daḡı vâkı' olur zîrâ medîne-i mûnevverede (7) bir gün ba'zı deveçiler birbirlerine taşlar (8) atup ceng ü cidâl iderlerken hıẓr 'aleyhi's-selâm (9) şalaḡ için aralarına girdükde bir taş tûkînuḡ (10) mûbârek başını yarup veremler bağlayup üç (11) ay tamâm cerâḡatı aḡmıḡdur ba'de-zâlik vaḡıyden (12) evvel ve sogra resûla'llâḡla bulıḡup defa'âtla (13) muḡâḡabet eylemiḡdür ammâ kendüyü izḡâr eylemek (14) üzere ölmüḡdür ve kendüler evlâd-ı fârisden (15) olup mevlidleri
- T13a şîrâza iki fersaḡ karîb olan (1) beldede vâkı' olmuḡdur diyü beyân olındı kaddi (2) intehaye'n-naḡl ve't-taḡşîl min kavâ'id-i faslî'l-ḡiḡâbi'l- celîl¹⁰ (3) nazm

T12a5'te ol isim vâkı'a: N'de ol isim ḡaḡîḡatde vâkı'a

T12a5'te olmazdı: N'de yok

T12a8'de kimesnelerle: N'de kimesneler ile

T12a9'da bâzârlarında: N'de bâzârında

T12b13'te muḡâḡabet eylemiḡdür: N'de muḡâḡabet itmiḡdür

budur ol gevher-i yektâ ki deryâ-yı kemâlinden

(4) kelîmu'llâh her bir kaṭre kim feyz itdi baḥr oldı

(5) budur ol kâmil ü dānâ ki baḥr-ı faẓl iken mūsâ

(6) bunuḡ her bir sözün kân-ı ledünnüḡ gevherin buldı

(7) budur ol serv-i bālâ kim mekânı büstânınuḡ

N11a ** (8) ne hâkin çeşm-i ser gördi ne âbından dehan tıldı

(9) ğıbbezâlik çŪnki aḥvâl-ı hıẓr ve ilyâs
‘aleyhümâ’s-selâm (10) bu maḥalde nihâyet buldı yine
tafşıl-ı maḳâmât-ı (11) aḳṭâba ‘avdet ve mübâşeret lâzım
oldı (12) imdi ḥafî olmaya ki kıdvet-i erbâbü’t-ṭarîḳat
(13) kâşif-i esrârü’l-ḥaḳıḳat rŭknü’l-ḥaḳ ve’d-dîn (14)
mürşidi’t-talebe ve’s-sâlikîn¹¹ ya’nî imâm muḥammed (15)
pârsâ ḳaddesa’llâhu sırrahu’l-a’lâ faşlü’l-ḥiṭâb dimekle

T13b (1) müsemmâ kitâbında ḥaḳıḳat-ı aḳṭâbı bu vechle (2)
beyân buyurmuşdur ki kitâbü’l-‘urve sāḥibi (3) imâm-ı
‘âlim ve ‘ârif-i rabbânî ‘alâü’d-devlet şeyḡ (4) aḥmed bin
muḥammedi’s- semnânî ḳuddise sırruhu ḥazretleri ğayb (5)
‘âleminde vâḳı’a ṭarîḳi-y-le bir cemâ‘at-ı şerife (6)
müşâhede kıluḡ envâ‘-ı tebcille selâm virdükde (7) anlar
daḡı redd-i selâm ve levâzım-ı muḥabbet olan kelâmı (8)
itmâm itdükden sopra mezbŭr şeyḡ aḥmed (9) bunların
nisbetlerini ve ṭabâkalarını su’âl eyledükde (10) biz
şŭfiyyŭn ṭâ’ifesindenüz ki ṭabâḳâtımız yididür (11) ve her
ṭabâkamuz envâr-ı kerâmet ve aşâr-ı velâyetüḡ (12)

N11b mü’eddidür meḡelâ ** evvelki ṭabâḳa-ı ṭâlibîn için (13)
ikinci ṭabâḳa-ı mürîdîn için üçüncisi sâlikîn için (14)
dördüncisi sā’irîn için bişincisi ṭâ’irîn için (15)

T13a5’te kâmil ü dānâ: N’de kâmil-i dānâ

T13b12’dee evvelki ṭabâḳa-ı ṭâlibîn: N’de evvelki ṭâlibîn

T13b13’te ikinci ṭabâḳa-ı mürîdîn: N’de ikinci mürîdîn

T13b13’te üçüncisi: N’de üçünci

T13b14’de dördüncisi: N’de dördünci

T14a altıncısı vâsılın için yidincisi aķtāb-ı güzīn içündür (1) diyü cevāb virmişlerdür pes imdi yiryüzinde (2) kūtūb ikidür ki birine kūtūb'ı- irşād dirler kalb-i pākī (3) sulţān-ı enbiyā muhammed muştāfā 'aleyhi's-selām kalbī (4) üzerinedür ve birine kūtūb'ı- abdāl dirler ki (5) isrāfīl 'aleyhi's-selām kalbī üzerinedür nite ki (6) gökyüzünde dağı iki kūtūb vardır biri cenūbīdür ki (7) süheyl didükleri kevkeb sā'ir kevākibden aģa karībdür (8) ve biri şimālīdür ki cümleden aģa cediy yakındur (9) fe-lā-cerem kūtūb-ı irşād kūtūb-ı cenūbī muķābili (10) olup rütbesi süheyl mertebesidür ve kūtūb'ı- (11) abdāl kūtūb-ı şimālī menzilesinde olup derecesi (12) cedy menzilesidür kezālik kūtūb-ı irşādū (13) velāyeti velāyet-i şemsiyye ve kūtūb'ı- abdālū velāyeti (14) velāyet-i kameriyyedür ve

N12a bi'l-cümle vāris-i şer'-i aķmedī (15) ** ve sālīk-i
T14b mesālīk-i rūḥ-ı muhammedī olan aķtāb (1) imām muhammed pārsā ve ba'zı meşāyīḥ-i evliyā kavlince (2) iki nev' üzerinedür nev'-i evvelī resūla'llāḥ (3) şalla'llāḥu 'aleyhi ve sellemū ba'şinden muķaddem gelen (4) aķtābdur ki anlar üç yüz on üç mürsel peygamberdür (5) şalavātu'llāḥu te'ālā 'aleyhüm ecmā'in ya'nī faḥr-ı (6) 'ālemū ba'şinden evvel her nebī-yi mürsel bir kūtūb-ı mükemmel (7) idi tā mertebe-i nübüvvet ber-ḥaraf olmayınca maķām-ı kūtūbiyyet (8) ehl-i velāyete münḥaşır olmak vāķi' olmayup inķiṭā'-ı (9) nübüvvetden evvel mertebe-i kūtūbiyyetle gāḥ zāhiren bir mürsel nebī (10) kāyım olurdu ve gāḥ bāḥinen bir velīyi naķī (11) rütbe-i kerāmet ü velāyet bulurdu ammā nev'-i sānī (12) ki faḥr-ı risāletū

T13b15'te altıncısı: N'de altıncı

T14a3'te sulţān-ı enbiyā: N'de sulţānū'l-enbiyā

T14a5'te 'aleyhi's- selām: N'de 'a.m.

T14a5-6'da kalbī üzerinedür nite ki gökyüzünde: N'de kalbī üzere maḥlūkdur

T14b2'de iki ḥatm: N'de ḡavs

- ba'şinden sogra ümmet-i celîlü'l- himmetinden (13) olup yevm-i kıyâmete dek berekât-ı âsâr-ı velâyetle (14) melâz-ı ricâlu'llâh olan aqţâbdur ki 'ale'l-şesâb (15) on
- T15a iki velî-yi müsteţâbdur ve bunlardan ğayrı (1) iki hatm dağı vardır ki mağallinde zıkr olunsalar (2) gerekdür pes
- N12b kûţbü'l-aqţâb didükleri haqîkat-ı (3) muhammediyyedür ki ism-i câmi' ilâhî şüretindedür imdi (4) ** ism-i câmi'-i ilâhiden cemî'-i esmâ üzerine feyz nice (5) muğarrer ise merkez-i dâ'ire-i vücûd olan taqîkat-ı (6) muhammediyye dağı medâr-ı umûr-ı 'âlem idüğü ve hażret-i (7) âdemden tâ kendülere gelince her mürsel peygamber (8) mażâhır-ı nübüvvetden bir hâş mażhar 'add olunduğı gün (9) gibi rüşendür ba'de-zâlık kitâb-ı faşlü'l-ĥitâbda (10) kulûb-ı enbiyâ üzerine mağlûk on iki (11) aqţâb beyân olınmışdur evvelki (12) nûh 'aleyhi's-selâm kademî üzere mağlûk olup (13) kûr'ân-ı 'azîmden sûre-i yâsîn tilâvetine meşğöldür (14) ve bu zıkr olunan aqţâbuğ şüver-i kûr'âniyyeden (15) kimi bir sûreye ve kimi bir sûre ile bir iki âyet-i
- T15b kerîmeye (1) ve ba'zısı bâyezîd bestâmi gibi kûr'ân-ı 'azîmüğü (2) cümlesine iştigâl-i tilâvetle intisâb üzere (3) idüğü muğarrer olmağla kûţb-ı evvelüğü ihtişâşı yâsîn (4) sûresine idüğü beyân olunmışdur pes bu kûţb (5) zıkr olunacak on iki kûţbuğ ekmeli ve kerâmet ü (6) velâyet cihetinden efzâlidür zirâ haq sübhâna (7) ve te'âlâ bunun mir'ât-ı zâtında şüret-i zâhîrle (8) bâtını cem'
- N13a kılmışdur ** meşelâ zâhiri seyfle mü'eyyed (9) ve bâtını himmetle müşeyyeddür eger fağr-ı 'âlem şalla'llahu (10) 'aleyhi ve sellem kademî üzere mecbûl bu aqţâbdan (11) bir kûţb ölüirse bu kûţb olur ve bi'l-cümle siyâdeti (12) ve ĥükminde irâdeti ve ĥışâl-i ĥamîde-i câmi'e (13) on ĥaşleti vardır imdi ĥaşlet-i evvelî (14) kudreti ĥâlinde

T15a1'de iki hatm: N'de ğavs

T15a11'de evvelki: N'de kûţb-ı evvel

- T16a hilmidür ya'nî hadd-i zâtında ahlâ (15) gâzab yokdur ve her hükminde rıfk (1) u teraḥḥumı gayetle çokdur ḥaşlet-i sāniye umûrında itdüğü te'ennidür (2) ma'-hezâ ḥayrâta müsâra'tı daḥı muḥarrerdür ḥaşlet-i sāliḥe (3) her nesneyi zamānuḡ iktizāsına göre taṣarrufıdur meḡelâ (4) zamāne teraḫḫisini icāb iden ḥuṣūṣa teraḫḫî ve tedennisini (5) lâzım olan kaḫiyyede tedenni ihtiyār itmesidür (6) ḥaşlet-i rābi'e ḫikmete muvāfiḫ olan tedbiridür (7) ḥaşlet-i ḫāmise 'ilm-i tafṣilidür pes ol tafṣil bir 'ilmdür ki (8) eṣyâ mâ-beyninde imtiyāz anuḡla vāḫi' olur ḥaşlet-i (9) sādise hükûmât ve kısmet ve kaḫâyâda ve ḥuḫûḫı (10) ehline işâlde vāḫi' olan 'adlidür
- N13b kemâ-fi-lu'llâhi te'âlâ (11) ** a'tâ külle şey'in ḫalkahü ṣümme hedâ¹² ḥaşlet-i sābi'a mücālese (12) ve ṣuhūd ve ḫalvet ve mu'āmelede vāḫi' olan edebidür (13) ḥaşlet-i sāmine zu'afāya rahmeti ile kuvvet virmesi (14) ve cabbārlara merḫameti ile meskenet ırgürmesidür (15) ḥaşlet-i tâsi'a kâzibüḡ kizbinden ḫayâsı ve anuḡ aḫvâl-i
- T16b (1) kâzibesini ṣādiḫa ṣüretinde ıḡḡāsıdur ḥaşlet-i (2) 'āṣara işlâḫıdur ki anuḡ a'zamı işlâḫ-ı zât-ı beyndür (3) nazm

zihî ṣân-ı mu'allâ kim ney-istân-ı ḫayâlinde
 (4) uṣûl-ı nâ-y-ı 'ıṣḫ âhengin eyler naḡme-i ṣûrî
 (5) zihî zât-ı muṣaffâ kim gülistân-ı kemâlinde
 (6) gül-i ṣûrî açupdur her sevâd-ı a'zamı ṣûrî

(7) ammâ ikinci ḫuṭb ki ḫadem-i ibrâḫime'l-ḫalîl üzere maḫlûḫ (8) olup sûre-i maḫṣûṣası iḫlâs sûresi vāḫi' olmuṣdur (9) pes bu ḫuṭb ḫüccet ve delîl-i nazari sāhibidür ki ma'lûmâtında (10) ḫaṭâ eylemez elbette işâbet

 T16b7'de ammâ: N'de yok

T16b7'de ikinci ḫuṭb: N'de ḫuṭb-ı sānî

T16b9'da delîl-i nazari: N'de delîl-i nazar

- N14a eyler nite ki ibrāhîme'l-halîl 'aleyhi's-selām (11) bu vechle idi ve bu kutbuğ meskeni havâdadur ki (12) bir beyt-i maḥşûşda ** kürsî üzerinde oturup dāyimü'l-evkât (13) ḥalka nazar eyler ḥuşûşâ aḥadiyyet-i ilāhiyyeye müte'allik (14) olan kelâminuğ ḥâşşiyeti li-ebed edille-i nazarı iledür (15) ve dā'imā ḥuzûr üzeredür aṣlâ
- T17a mücib-i ḥayret (1) olan eşgâli ḥaḳ celle ve 'alâ anuğ ḥâtırına (2) lâyiḥ eylemez ve kendüsi eimme zümresinden iken (3) maḳâm-ı kutbiyyete vâsıl olanlardandur ve bi'l-cümle (4) esrâr-ı 'acîbe ve âşâr-ı ğarîbesine nihâyet yokdur nazm

- (5) te'âla'llāh ne bülbüldür bu mümtāz
k'olur pervāz-ġahı ġülşen-i rāz
(6) mekir oldur hümā-yı lâ-mekānı
ki olmışdur havâda âşiyānı
(7) ne rîşinde ġörinür çirk-i teşviş
ne eyler ḥayret anı lâl ü dil-rîş

- (8) ammā üçünci kuṭb ki mūsā 'a.m. ḳademi üzere maḥlûḳdur
(9) sūre-i maḥşûşası izā câ'e naşru'llāhi ve'l-fethu¹³
sūresidür (10) ve evvelâ evtâddan olup sogradan maḳâm-ı
kuṭbiyyete (11) naḳl eylemişdür cehd ü mükâyede şāhibidür
pes (12) ḥaḳ sūbhāna ve te'âlâ menzil-i nidâda ki a'zam-ı
menâzildür (13) aḡa on iki biğ 'âlemüğ zevḳini i'tâ
N14b eylemişdür ve ol (14) 'ulûmdan biri ḥālik ü rāzık **
cenābına iftikārdur ki (15) ġāyetle şerîf-i 'ilmdür ve
T17b şol esmāü'l- ilāhiyye ki zuḥûr-ı âşârında (1) sulṭān ve
ġirret ve mümkināt ve bunlara mu'ādil (2) ba'zı ḥālāt
vāḳi' olur ve ba'zı emrüğ zuḥûrından (3) bir eḡer zāhir

T17a8'de ammā: N'de yok

T17a8'de üçünci kuṭb: N'de kuṭb-ı ḡālîs

N-M'de ḥālik ü rāzık: T17a14'te ḥālik-i rāzık

olur ki anuḡla mütezarrır olur ve gāh (4) olur ki ba'zısı-y-la şüret-i intifā' bulur (5) ve bi'l-cümle ḡāfırı ḡaḡardan ḡālī degüldür eger kendü (6) ihtiyārına havāle olunsa ḡālet-i 'adem üzere beḡası (7) zātına cümleden sevgülüdür ve bu zıkr itdüḡümüz mertebe (8) anuḡ 'ulūm-ı keşiresinden yalguz bir 'ilmdür nazm

(9) 'ademden ḡazḡ alan 'anḡā-yı ḡāf-ı ḡudret olmaḡdur

(10) iden zātını isti'nā ḡümā-yı himmet olmaḡdur

(11) bu bir ḡavvāşdur 'ilm-i ledünni bir degizdür kim

(12) ḡaḡardan her yiri girdāb-ı vecd ü ḡayret olmaḡdur

(13) ammā dördünci ḡuḡb ki 'isā 'aleyhi's-selām ḡademi üzere maḡlūḡdur (14) sūre-i maḡşūşası ḡul yā eyyühe'l-kāfirün¹⁴ (15) sūresidür (15D1) ve bunun altı yüz maḡāmı vardır ki her birinde ḡaḡ celle ve 'alā diledüḡi ** deglü 'ilm ü ḡikmet i'tā ḡılmışdur nazm

N15a

her maḡāmında 'ilm ü ḡikmet çok

(15D2) ḡudretü'llāha ḡiḡ nihāyet yok

şol velī k'altı yüz maḡāmı ola

on sekiz biḡ cihān 'allāmı ola

ammā bişinci ḡuḡb ki dāvud 'aleyhi's-selām (15D3) ḡademi üzere maḡlūḡ olup sūresi izā zülzileti'l-arzu zilzālehā¹⁵ sūresidür (15) ve maḡām-ı muḡabbet ve 'ilm-i sübüt-ı muḡabbet-i ilāḡiyye (1) ḡuşūsā kevnīyye bu ḡuḡbugdur evvelā eimmeden iken maḡām-ı (2) ḡuḡbiyyete naḡl eylemişdür ve dā'imā kelām-ı muḡabbet nizāmı (3) bu

T18a

T17b13'te ammā: N'de yok

T17b13'te dördünci ḡuḡb: N'de ḡuḡb-ı rābi'

T17b15D2'de ammā: N'de yok

T17b15D2'de ikinci ḡuḡb: N'de ḡuḡb-ı ḡāmıs

yüzdendür ki muhabbet oldur ki sâbit ola ve şol (4) muhabbet ki zâ'il ola yâ mütegayyir ola ne ol muhabbet muhabbetdür (5) ve ne ol muhibbûğ muhabbeti müsebbetdür zîrâ muhabbet bir 'azîm (6) sultândur ki hiç bir nesne anı zâ'il idemez hattâ (7) gaflet ki insân üzerine hâkim olan sultânlaruğ (8) a'zamıdur mümkün degüldür ki muhibden muhabbeti izâle kıla (9) ve bu ma'hâldür ki 'âşık bir sey'üğ vücûd-ı-y-la muhabbetden (10) gâfil ola pes muhibb oldur ki muhabbeti bula muhkem ve esâs (11) beyân-ı meveddeti bu veçhle müstahkem ola ve şol (12) muhabbet ki isti'hâlesi ** mümkün olmışdur gerek hubb-ı hâkdan (13) gerekse hubb-ı kevnden aya muhabbet ıtlâk eylemez belki (14) irâdet diyü ta'bîr eyler nazm

zihî 'âşık ki çekmez dâmenin pâ-yı muhabbetden
(15) açar mir'ât-ı şab'ın gird-i şahrâ-yı muhabbetden
T18b (1) zebânın terk ider zâtındaki ikrârdan dönmez
(2) vücûdından geçer geçmez temennâ-yı muhabbetden

(3) ammâ altıncı kûtb ki süleymân 'aleyhi's-selâm kademi
(4) üzere ma'hlûkdur sûreleri vâkı'a ve mücâdile (5) sûreleridür ve sûre-i ihlâş ve ba'zı âyâtü'l-hâkî dahı
(6) mu'karrerdür ve bu kûtb 'ilm-i hayât ü hayvâna ma'şûşdur (7) 'ale'l- huşûş hidâyeti ulâike'l-lezîne hedâ'llâhü (8) fe-bi-hüdâyühümüktedih¹⁶ naşr-ı şerîfî-y-le ma'şûşdur (9) ve ol 'âlî nazarlar zümresindendür ki hâk te'âlâyı (10) müşâhedeleri şü'ünına göredür ve nazarları (11) şü'ünını tahkîk üzeredür ve bu ma'kâmda (12) olan kûtb elbette mechûlü'l-hâl olur kimse (13) anı bilmez ve görmez zîrâ hâk celle ve 'alânug mevâtını (14) hafıyyedür

T18a8'de izâle: N'de zâ'il

T18b3'te ammâ: N'de yok

T18b3'te altıncı kûtb: N'de kûtb-ı sâdis

N16a idrāk itmege şü'ünla ** telebbüs lâzımdur (15) ve bu
hâli şāhibi emr-i ma'rūf ve nehy-i mūmker ve ikāmet-i
T19a (1) hudūd itmek üzeredür nazm

- (2) kimseye kendini izhār itmez
zātını mahrem-i ağıyār itmez
(3) ne ise hükmini icrā eyler
yine mahkūmına güftār itmez

(4) ammā yidinci kûṭb ki eyyūb 'aleyhi's-selām kademi
üzereür (5) sūre-i maḥşūşası sūre-i baḳarādur ve bu
kûṭbuḡ hāli (6) kemāl-i 'āzametdür hattā şöyle görünür ki
gūyā 'āleme şıgışmaz (7) ve 'ālem buḡa zarf olmaḡa
yakışmaz zīrā zevkī (8) budur ki kalbi şahrāsı ḡazret-i
ḡaḳḳuḡ tecellīsine (9) bir vesī' beydā vāḳi' olmışdur
hattā mā-vese'eni arzī (10) ve-lā-semā'i ve lekūn vese'eni
kalbū 'abdi¹⁷ maẓmūnı (11) bu ḡuşūşa şāhid-i hāl ve her
cihetle dāll olduğında (12) reyḡ ü ḡūmān yokdur nazm

- (13) tecellī kılsa ḡaḳ zātında bir şahrā olur peydā
(14) o şahrā içre gūyā dāne-i ḡaḣḣāş olur dünyā
(15) ḡudāyā ḡuşk ü terden ves'-i kudret gösterüp ḡalka

T19b (1) idersin zerre-i dünyā kılursın kaṭre-i deryā

N16b (2) ** ammā sekizinci kûṭb ki ilyās 'aleyhi's-selām
kademi (3) üzeredür sūresi āl-i 'imrān ve menāzili bu
sūrenüḡ (4) 'aded-i āyātında nūmāyāndur pes kelāmu'llāhda
(5) vāḳi' olan müteşābihāt ki anlaruḡ te'vīlini (6)
allāhdan ḡayrı bilemez ve vāḳi'a taṭbīḳini (7) 'ulemā

T19a4'te ammā: N'de yok

T19a4'te yidinci kûṭb: N'de kûṭb-ı sābi'

T19b2'de ammā: N'de yok

T19b2'de sekizinci kûṭb-ı sāmin

- vāsiṭa-i 'ilmle idrāk kılamaz bu kuṭbuḡ (8) ḥālî budur ki ḥaḡ celle ve 'alā ol te'vîlâtıḡ (9) 'ilmini ḥāşşeten kendine i'tā kılup yanında her müteşābih (10) muḥkem meşābesinde olur te'vîl-ile hiç (11) bir müteşābihde şübhe ihtimālî kalmayup mehkemligi (12) kuvvet-i istiḥkām bulur nite ki faḥrû'l-evliyā (13) imām muhammed pārsā ḡuddise sırruhu ḥazretleri bu maḥalde(14)müteşābihe mişāl îrād idüp ḥadîka-i ḥaḡikatde (15) maẓmûni'n-nisā
- T20a şakā'ikü'r-ricāl şükûfelerini (1) tâze ve muṭarrā kıldı ve kışt-zār-ı ṭarîkatinde (2) nisā'üküm ḥarşûn leküm fe'tû ḥarşeküm ennā şî'tüm¹⁸ fehvāsını (3) kemāl-i ḥubb ü vüdd-ile ḥabbet gibi ser-sebz ü ḥazrā (4) kıldı ya'nî ḥavvā raẓiya'llāhi 'anhā âdem 'aleyhi's- (5) selāndan ḥulḡ olunup aşlında zükûret (6) ve zâtında ünûset muḡarrer olup
- N17a âşlî ve 'arızî (7) iki ḥükmi var idüğini ve müteşābih ** kabîlinden (8) olup ḥaḡikat-ı insaniye zükûret ü ünûseti (9) cem' kıldüğünü beyân buyurmuşdur ḡattā ḥaḡ (10) celle ve 'alā ṭā'ife-i nisāyı sulṭân-ı enbiyā (11) şalla'llāhu 'aleyhi ve selleme sevdürüp pes faḥr-ı 'âlem (12) şalla'llāhu 'aleyhi ve sellem muḡabbet itdüğine binâen (13) cins-i nisāya meveddet lâzım olup ve anlara muḡabbet-i (14) bârî ḡüdâ cenâbına muḡabbet maḡâmında idüğü zâhir (15) iken ṭarîk-i şüfiyyûna ibtidâ-yı duḡûlumda tâ on (16) sekiz yıla varınca cins-i nisāya
- T20b muḡabbet üzere olma dum (1) ve süveydânda anlaruḡ meveddet-i sevdâsından bir eşer (2) bulmadum ba'de kuṭb-ı sâminüḡ maḡâmını müşâhede (3) itdüğümde benden anlara bu'z ihtimālî olup (4) ṭarafından ḡavf-ı maḡt ḡalebe eyledi zîrâ (5) ṭamām vuḡûf geldi ki bârî ḡüdâ faḥr-ı enbiyāya (6) ṭā'ife-i nisāyı sevdürdi ve anlara

T20a2'de innā şî'ütüm: N'de yok

T20a4-5'te 'aleyhi's-selām: N'de 'a.m.

T20a12'de şalla'llāhu 'aleyhi ve sellem: N'de şal. 'a. s.

muhabbet (7) lâzım idüğini bildirdi pes sultân-ı enbiyânun
 (8) anlara muhabbeti tab'-ı şerifleri iktizâsı-y-la olmadı
 (9) belki allâhu te'âlâ anları sevdürmesi-y-le (10) vâkı'
 oldu bu taqdîrce benden anlara 'adem-i (11) muhabbet
 taşavvurı mün'adım olup kemâli-y-le kendülere (12)
 N17b meveddet ve hâllerine merhamet ü şefkat ** ve hıkk-ı
 (13) lâzımlarını ri'âyet üzere oldum ve bunu bildüm ki
 (14) bunlara olan muhabbet-i maḥzâ hubb-ı tabi'î degüldür
 (15) taḥabbüb-i ilâhî idügi zâhirdür nazm

(16) bu bir baḥr-ı ḥaḳâyıkdur lisân-ı ḥaḳḳa mâlikdür

T21a

(1) bu baḥrün her dili te'vîl-i ḳur'ân-ile güyâdur
 (2) bunun göğline girmez degme ğavvâş ey göğül zirâ
 (3) bunun her sâhilinde dürr ü güher başka deryâdur

(4) ammâ tokuzuncı ḳuṭb ki lûṭ 'aleyhi's-selâm ḳademi
 üzeredür süre-i maḥşûşası süre-i keḥfdür ki (6) anda
 'işmet ü i'tişâm muḳarrerdür ve bu ḳuṭbuḡ (7) ḥâli sū'-i
 edebe mü'eddî olan nesnelerden kendüyl (8) şaḳınmaḳdur ki
 sū'-i edeb şâhibini besâtdan (9) ba'id eyler kendüsi ise
 ol besât üzerinde (10) maḥfûzdur pes ne derecede
 ihtiyât lâzım idügi (11) ma'lûmdur ve bu ḳuṭbuḡ 'ilmi
 'ilm-i i'tişâmdur ki (12) ḥaḳ sübhâna ve te'âlâ
 bunun zâtını ol 'ilme ta'yîn (13) eyledi kezâlik ol
 'ilmi daḡı iki emre ḥaşr itdi ki (14) biri ve
 a'teşâmü bi'llâhi¹⁹ feḥvâsınca zât-ı bâriye (15)

T21b

i'tişâmdur ikincisi ve'teşimü bi-ḥabli'llâhi²⁰ (1)

N18a

** mîsdâḳınca şer'-i şerife i'tişâm tâmdur ammâ (2)
 bâri ḥüdâya i'tişâm resûl-i hümâm 'aleyhi's-şalavatü (3)
 ve's-selâm isti'âze itdüklerinde e'üzubike minke²¹ (4)
 buyurduklarıdır ki zât-ı bâriyyeye maḥlûḳâtdan (5) hiç bir

 T21a4'te ammâ: N'de yok

T21a4'te tokuzuncı ḳuṭb: N'de ḳuṭb-ı tâsi'

şey muķāvemēt idemez pes zāt-ı hāķķa (6) isti'āze yine kendüden olmak lāzımdur ve bu (7) ķuķb āķirü'z-zamānda 'īsā 'aleyhi's-selāma yitişüp (8) deccālī ma'an ķatlı eyleseler gerekdür nazm

- (9) edeb deryāsının bir gevher-i yektāsıdur zātı
 (10) edebden hāric olmak mümteni'dür cümle hālātı
 (11) besāķ-ı ķurbı pāy-endāz idinmiş şāh-ı vāşıldur
 (12) kemāl-ı inbisāķ emrine mazhardur maķālātı

- T22a (13) ammā onuncı ķuķb ki hūd 'aleyhi'selām ķademi (14) üzeredür sūresi sūre-i en'āmdur ki (15) anda kemāl ü temām muķarrerdür ve menāzılı sūre-i en'amı (1) āyātı miķdārıncadur ammā hāķ sūbhāna ve te'ālā (2) kendine 'ulūm-ı külliyye virmişdür cümleden biri (3) 'ilm-i istiḥķākıdır ki her maḥlūk ḥulķında neye (4) müsteḥāķdur ve ol ** ḥulķı merātibinden ne mertebeye (5) istiḥķākı vardır pes ķuķb-ı müşārün-ileyh bu cümleye (6) 'ālim ü 'ārifdür ve bu 'ilm gāyetle şerīf 'ilmdür (7) zīrā 'ālim ü 'āķil olan şahsı gayrılardan (8) imtiyāzı bunıgladur ki aşhāb-ı ḥuķūķa hāķların (9) vire ve her ķişıye mertebesine göre i'tā eyleye (10) mādām ki bu vechle 'ālim olmaya cāhil-i bi'l-hāķ (11) dirlir ve şöyle ki 'ālim ola ammā 'amel eylemeye 'āķil (12) degüldür diyü söylerler fe-lā-cerem bu maķām şāḥibi (13) şāmilü'l-'āķl ve kāmیلü'l-'ilm olmak lāzımdur (14) zīrā ḥıfz-ı ilāhī ve 'ināyet-i 'uzmā ve sülūk-ı ṭarīķat-ı (15) zülfā bu maķāmdadır ve yine bunlar ķuķb-ı mümā- (1) ileyhü 'ilmi 'ummānından ķaķre ve ma'rifeti (2) būstānından berg-i terreh miķdārıncadur nazm
- T22b

 T21b13'te ammā: N'de yok

T21b13'te onuncı ķuķb: N'de ķuķb-ı 'āşir

- (3) te'āla'llāh bu zāt-ı pāke çok 'ilm ü hüner virmiş
 (4) vücūdı naḥlına sırr-ı ma'ārifden semer virmiş
 (5) yapışmış zülf-i ma'sūka ulaşmış rāh-ı zülfāya
 (6) niçe biḡ sālīk-i gümrahā menzilden haber virmiş

N19a

- (7) ammā on birinci ḡuṭb ki şālīḡ 'aleyhī's-selām ḡademi
 (8) üzeredür ** sūre-i maḡşūşası ṭāḡādur ve menāzili
 sūre-i ṭāḡānuḡ āyātı 'adedincedür ammā bu ḡuṭbda şeref
 tām ve sā'ir aḡṭābdan ziyāde iclāl ü ikrām bu vechle
 muḡarrerdür ki sūre-i ṭāḡā ḡaḡ celle (9) ve 'alā cennet-i
 a'lāda bi-lā- vāşıṭain ḡullarına okuyacaḡı (10) süredür
 pes ḡuṭb-ı mūmā-ileyh bārī te'ālānuḡ (11) nā'ibi olmış
 olur ve 'ulūm-ı keḡiresinden faḡla (12) bu ṭarīḡle daḡı
 şeref ü imtiyāz bulur nite ki (13) sūre-i berā'at
 tilāvetinde 'alī bin ebī ṭālīb kerrem'llāhu (14) vechehu
 peyḡamber ḡazretlerinūḡ nā'ibi olmuşdur (15) zīrā

T23a

- ebū-bekir şiddīḡı raḡiya'llāhu 'anh sūre-i berā'at (1)
 ile mekke-i müşerrefeye gönderdüklerinden sonra (2) imām
 'alī raḡiya'llāhu 'anh ḡazretlerini ardlarınca
 gönderdiler (3) ve ehl-i mekkeye berā'at sūresini benlüm
 cānibümden (4) sen okuyasın diyü emr eylediler pes ol
 imām-ı (5) hūmām bi-lā-te'ḡīr ü ārām ebū-bekir
 ḡazretlerine (6) yitişdiler ve mā'an mekke-i müşerrefeye
 dāḡil (7) ve nāzil oldılar fe-lā-cerem me'mūr oldukları
 (8) üzere ebū-bekir raḡiya'llāhu 'anh nāsila ḡacc-ı
 şerīfe (9) meşḡul oldu ve 'alī kerrema'llāhu vechehu **
 sūre-i (10) mezbūre niyābeten ehl-i mekkeye tilāvet

N19b

 T22b7'de ammā: N'de yok

T22b7'de on birinci ḡuṭb: N'de ḡuṭb-ı ḡādī- 'aşar

N-M'de ṭāḡādur ve menāzili sūre-i ṭāḡānuḡ āyātı 'adedincedür
 ammā bu ḡuṭbda şeref tam ve sā'ir aḡṭābdan ziyāde iclāl ü
 ikrām bu vechle muḡarrerdür ki sūre-i ṭāḡā ḡaḡ celle ve
 'ālā: T22b8'de ṭāḡādur ve ḡaḡ celle ve 'ālā

buyurdu (11) ve bu huşuş ebū-bekir siddîkla 'alî bin ebî ṯalibū (12) rażiya'llāhu 'anhūmā şihhat-ı hilāfetlerine ve fahr-ı 'ālem (13) şalla'llāhu 'aleyhi ve sellem huzūrındaki menziletlerine (14) ve ri'āyetlerine bir delīl-i vāzihdur nazm

(15) kimse fehmi eyleyemez dā'iresin bu kuṭbu
noṭta-ı dā'ire-ı sırr-ı velāyetdür bu

T23b

(1) şūretā cılve-ger-ı 'arza ki kevn ü mekân

(2) ma'nāda merkez-ı pergār-ı kerāmetdür bu

(3) ammā on ikinci kuṭb ki şu'ayb 'aleyhi's-selām (4) kademî üzeredür sūresi tebāreke'llezi bi-yedihi'l-mülkü²² (5) sūresidür ve menāzili bu sūrenü āyâtı (6) miḳdārıncadır pes 'ilm-i berāhîn ve 'ulūma müte'allik (7) mevāzîn ü ma'rifet-i hudūd bu kuṭba virilmişdür (8) ve bi'l-cümle bir rûḥ-ı mücerred-i laṭifdür ki ṭabī'at (9) üzerine hükümetle ve aḳrānı mā-beyninde te'yid-i (10) şerī'atle mezkūrdur ve bir vechle keşirü'l- 'aṭāyā- (11)

N20a

-dur ki illerden en'ām ü eṭ'āmını dirîḡ (12) itmez ** ammā kendüsi kimsenü en'ām ü eṭ'āmına (13) el uzatmaz ve zātında kuvvet-i 'ilmiyye ile kuvvet-i 'ameliyye (14) cem' olmuştur şan'at semtinde daḡı hüner vardır (15) ammā

T24a

şan'atı fıtratına müsaḡḡhardur ve 'ulūm-ı mantıkiyye (1) ve ri'yāziyye ve ṭabī'iyye ve ilāhiyyenün her birinde zevk-i (2) ilāhisi muḡarrerdür ammā bu cümle 'ulūm-ı 'aṭāyā-yı (3) sübhāniyye ile müyesserdür nazm

T23a12'de hilāfetlerine ve fahr-ı 'ālem: N'de hilāfetlerine fahr-ı 'ālem

T23b3'te ammā: N'de yok

T23b3'te on ikinci kuṭb: N'de kuṭb-ı sānī-'aşar

- (4) bu bir rûh-u mücerreddür ki luṭf-ı ṭab'ı zâhirdür
 (5) dirahş-ı gevheri mir'ât-ı âşâr-ı mazâhirdür
 (6) bunun kadri mu'allâdur bunun kalbi muşaffâdur
 (7) bu bir müşkil mu'ammâdur müsemâ ismi kâdirdür

(8) pes aḳṭâb-ı düvâzdeh zikri bu maḥâlde tamâm (9) oldu ve illâ bunların merâtib cihetinden tefâvütleri(10) yazıldıkları tertib üzere olmak ve evvel zikr (11) olunan ḳuṭbuḡ rütbesi ikinciden ve ikincinüḡ (12) üçinciden ber-ter olup bu minvâl üzere (13) ṭabakaları ta'ayyün bulmak murâd olunmuşdur zîrâ (14) ḥâ'izdür ki zamân ḥaysiyyeti ile ikinci ḳuṭb onuncı (15) ola ve biz evvel 'add itdügümüz evvel olmaya pes (1) bu tertib-i ** ezmân üzerine yazılmışdur maḳşûd (2) tertib-i 'adeddür tertib-i rütbe degüldür diyü faşlü'l- (3) ḥiṭâbda beyân olınmışdur ve bu zikr olunan (4) aḳṭâbuḡ biri ki 'adedüḡ vâḥidi anuḡdur (5) ol tevḥîd-i ḥâliş şâhibidür kezâlik 'adedden (6) iki ikinci ḳuṭbuḡdur tâ ona varınca bu üslûb (7) üzeredür ammâ on birinci ḳuṭb şâhib-i mâ'iyye (8) ve on ikinci şâhib-i elf 'add olunmuşdur diyü (9) işâret kılınuḡından ya'lemu'llâh münfehim olan (10) budur ki izdiyâd-ı merâtib izdiyâd-ı a'dâda göre (11) olup on birinci ve on ikinci ḳuṭbuḡ menzilesi (12) sâ'irinden ber-ter olur ola fe-ammâ yine de bu vechle (13) rütbeleri üslûb-ı taḥrîrden ma'lûm olmayup (14) ta'yîn-i mertebeleri aşḥâb-ı mükâşifâtuḡ müşâhedelerine (15) mevḳûf idüḡi muḳarrerdür ammâ (1) ikinci bâb ki (2) miḳdârları a'dâda maḥşûr ve ef'âl ü eṭvârları (3) ḥidemât-ı rabbaniiyyeye me'mûr olan sâlikân-ı (4) râh-ı ḥaḳîkat ve müte'aṭṭışân-ı bâdiyye-i ṭarîkat (5) zümre-i sü'edâ-yı vâşılîn ve fırḳa-ı evliyâ-yı şâlihîn (6) enara'llâhu

T24b12'de olur: N'de yok

T25a1'de ikinci bâb: N'de bâb-ı ḡanî

N21a kılūbihūm ** bi-envāri 'l- yaqīn²³ menkabelerinūy (7) keşfinde taştīr olunmuşdur imdi ol (8) fırka-i celileden biri imāmāndur ki bunlar (9) her zamānda iki olur artmaz ve eksilmez fe-lā-cerem (10) kuṭbū'z-zamān bir pādīşāh-ı 'ālī-şāndur ki (11) bunlar anuḡ iki vezīridür pes birinūy adı 'abdū'r-rab (12) ve birinūy ismi 'abdū'l-mülkdür ki biri ḡavsūy (13) saḡ cānibinde ṭurup 'ālem-i melekūt müşāhedesine (14) ve biri sol tarafında ṭurup 'ālem-i mülk müşāhedesine (15) me'mūr ve maḡşūrdur ve bu maḡāma

T25b vāşıl (1) olanlar elbette bu iki isimle mevsūm ve mezkūrdur (2) ve kuṭbū'z-zamān levh-i maḡfūzdan aḡz itdūḡi (3) aḡkāmi bunlara bunlar daḡı merātibe göre sā'ir (4) ricālu'llāha i'lām itmege me'mūrdur ammā (5) 'ālem-i mülke nāzır olan imām mertebede ol birinden (6) a'lādur ḡattā kuṭb vefāt eyledükde yirine geṇūp (7) kuṭb olacaḡ 'ālem-i mülk müşāhedesin iden imāmdur (8) zāḡir budur ki bu taḡdīm insāna melāikeden (9) ziyāde ta'zīm lāzım idūḡini ta'līmdür nazm

N21b (10) ** birisi sākin-i miḡrāb-ı velāyetdür anuḡ (11) birisi kıble-i aşḡāb-ı kerāmetdür anuḡ (12) muḡtedā oldu bular gerṇi ricālu'llāha (13) vūzerā gibidür ammā ikisi bir şāha

(14) ve bu zümre-i 'āliyyeden birisi daḡı evtāddur ki (15) her zamān bi-lā-ziyādein ve lā-noḡşān dōrt (1) 'azīz-i 'azīmū's-şāndur ki ḡaḡ sūbhāna ve te'ālānuḡ (2) emri-y-le birisi maşrıḡ سمتini gözedür ki ismi (3) 'abdū'l-ḡaydur ve biri maḡrib cānibine nāzırdur ki (4) adı 'abdū'l-'alīmdür ve biri cenūb ṭarafına (5) nigerāndur ki

25a8'de imāmāndur ki bunlar:N'de imāmān ıtlāḡ olınandur ki bunlar

T25a11'de adı: N'de ismi

- nāmi 'abdü'l-kādirdür ve biri (6) şimāl vādilerine nigeḥ-bāndur ki ismi 'abdü'l-müriddür (7) ve bu vechle taḫsīm-i ka'be-i müşerrefeden vāḳı' (8) olur ki yiryüzünüg göbegidür ve baḥr-ı muḥîṭ (9) bir dīde-i cihān-bīndür ki küre-i ḥāk anuḡ ḡurresi (10) ve ka'be-i mükerreme bir baḡumda bebegidür pes evtāduḡ (11) be vechle cevānīb-i erba'ayı şiyānetleri ve ḡuṭbuḡ (12) yemīn ü şimālinde
- N22a turup vezāretleri muḡarrerdür (13) ve evtād olan ** ricāl cibāl ile de ta'bīr (14) olınurlar nite ki ḡur'an-ı 'azīimde elem nec'alī'l - (15) arḡa mihāden ve'l-cibāle
- T26b evtāden²⁴ vāḡı' olmışdur (1) bundan mā'adā ḡümme leātīyenneḡüm min beyni eydīhim (2) min ḡalfihim ve 'an eymānihim ve 'an ḡemā'ilihim²⁵ naḡḡ-ı şerīfinüḡ (3) me'ālī de bunlara her cihetle dāll idüḡi ḡu'ūr (4) bulmışdur fe-lā-cerem bunlar cevānīb-i erbā'ayı ḡıfḡ (5) iderler ve kendüler daḡı ol cevānible mestūr (6) olurlar ki iblīs 'aleyhi'l-la'ne anlara duḡūl (7) idemez zīrā cevānīb-i erba'adan ḡāric yirden insāna (8) duḡūl itmeḡe ḡādir olamaz ve bu zıkr olunan (9) evtād ve sā'ir ricāl-i kerāmet-i mu'tād eḡerḡi ki (10) ekḡeriyyā ricāl zümresinden olur ammā (11) ḡāḡ olur ki ḡınf-ı nisādan daḡı niḡeler bu (12) rütbelere vūḡūl bulur nite ki recebiyyūn ḡaḡ (13) kiḡıdūr diyū su'al olınduḡda cevābında ḡırḡ (14) nefisdür didüklerinüḡ vechi budur zīrā nefīs (15) ḡaydında ricāl ve nisā dāḡıllerdür naḡm
- T27a (1) cihān bir memleketdür oldu bunlar ḡār erkānı
(2) olupdur her biri zīrā ki bir semtüḡ nigeḡ-bānı
- N22b (3) ** cihān bir cismdür evtād o cisme ḡār 'unḡūrdur
(4) daḡı her ḡuṭb olan zāt oldu ol cismüḡ meḡer cānı

N-M'de eydīhim ve min ḡalfihim ve 'an eymānihim: T26b2'de eydīhim ve 'an eymānihim

(5) ve bir kısmı dağı abdâldur ki nıgeh-dārân-ı 'âlem-i mişâl(6)yıdı nefer velî-yi lâzımü'l-iclâl olup her bedelün (7) bir iklîmde velâyeti ve ekâlîm-i seb'anun bunlarla (8) hıfz ü hırâseti muğarrerdür ve bi'l-cümle bunlar vücūd-ı (9) âsmânun seb'a-i seyyâresi ve eyyâm-ı üsbü'ün (10) netâyic-i rüşen sitâresidür ki envâr-ı velâyet ve (11) kerâmetleri-y-le 'âlem münevver ve esmâr-ı riyâz-ı (12) riyâzetleri-y-le kulüb-ı mergûb-ı benî-âdem müteleziz ve (13) cân-perver olduğdan mâ'adâ her birinün vücūd-ı (14) pür-cüdü bir deryâ-yı 'ummân ve dilleri haqîkat (15) 'âleminde heft-i yem gibi cûşan ve hurûşân

T27b

olup (1) bi-lâ-ziyâde in ve lâ-noğşân zıkr olunan evliyâ-yı (2) 'azîmü's-şânun isimleri dağı sıfât-ı seb'aya (3) muvâfık olduğu bâ'isden evveli 'abdü'l-haydur ki (4) halîl 'aleyhi's-selâm kademi üzeredür hizmet-i (5) lâzıması iklîm-i evveli görüp gözetmekdür ikinci (6) 'abdü'l-'alîmdür ki mûsâ 'aleyhi's-selâm kademi üzere (7)

N23a

** iklîm-i sâniye nâzırdur üçüncü 'abdü'l-mürîddür ki (8) hârûn 'aleyhi's-selâm kademi üzere iklîm-i sâlisün (9) hâfızıdır dördüncü 'abdü'l-kâdirdür ki idrîs (10) 'aleyhi's-selâm kademi üzere iklîm-i râbi'ün hârisidür (11) ve bu zıkr olunan esâmî-yi müteberrike sâbıku'z-zıkr (12) evtâduñ esmâ-yı laîfeleridür ya'lemu'llâh (13) evtâd fırka-i abdâla dâhıldür zîrâ hizmetleri (14) mâni'atü'c-cem' degüldür meşelâ bu câ'izdür ki mağrib (15)

T28a

cânibini hırâset iden ol semtde vâkı' olan (1) iklîmi dağı şıyânet eyleye 'ale'l-huşûş kuvvet-i (2) velâyetle anlara cânibini cem' dağı mümkindür bişinci (3) 'abdü's-şekürdür ki yûsuf 'aleyhi's-selâm (4) kademi üzere

T27a13'te mâ'adâ: N'de sopra

T27b4'te 'aleyhi's-selâm: N'de 'a.m.

T27b6'da 'aleyhi's-selâm: N'de 'a.m.

T27b10'da 'aleyhi's-selâm: N'de 'a.m.

- iklīm-i hāmise nigeḥ-bāndur altıncı (5) ‘abdü’s-semī’dür ki ‘îsâ ‘aleyhi’s-selām kademi (6) üzere iklīm-i sādise nigerāndur yidinci ‘abdü’l-başırdür ki (7) ādem ‘aleyhi’s-selām kademi üzere iklīm-i sābi’ūḡ (8) gözçisidür ve bunlar ḥaḡ sübhāna ve te’ālā (9) kevākib-i sâ’irede taḡdîr itdüḡi umûr ve esrâra (10) ‘ârifler ve menâzil-i muḡadderasında lâzım olan (11) ḥarekât ve nüzûl ü edvâra vâkıflardur (12) fe-lâ-cerem abdâl-ı ‘uẓemâdan
- N23b her şahş ** bir şıfat-ı (13) ilâhiyyenüḡ muḡâreneti ve ol vâsıta ile (14) ḥaḡ sübhāna ve te’ālānuḡ aḡa nazar-ı ‘ināyeti ḡuşuşa (15) ol şıfat-ı celîlenüḡ âşâr-ı cemîlesi
- T28b ve muḡârin (1) olduḡı şahşı istî’âb idüp zâtına (2) ḡâlib olması ve ba’zı te’sîrât-ı ‘acîbesi (3) muḡarrerdür ve bi’l-cümle ḡiç bir şahş yokdur ki (4) esmâu’llâhdan bir isme mensûb olmaya ve ol (5) ism-i ilâhî vâsıtası-y-la anuḡ üzerine esbâb-ı (6) ḡayrdan vukû’ bulup niçe nesne vüşûl bulmaya (7) ve’l-ḡaşıl intisâb itdüḡi ism-i ilâhînuḡ ḡaḡîḡatı (8) ‘ilm-i ledünniden ne mîḡdâr i’ḡâ ve ifzâl (9) eylerse ol şahşuḡ iḡâtası ve şümûli ve ḡadeng-i (10) ‘ilm-i yaḡînüḡ kemânı kemândan ‘ayne’l-yaḡîn (11) menziline vüşûli ol muvâzene üzere vâḡi’ olur (12) ve bu ḡâ’ife-i zevî’l-kemâle abdâl tesmiye olınduḡına (13) bâ’is budur ki ḡaçan içlerinden biri maḡâmından (14) müfâreḡat itmelü olsa lâ-büd me’mûr olduḡı (15) meşâliḡi kendi gibi
- T29a edâ itmek içün mevzû’ına (1) bir şahş-ı rûḡânîyi ḡalîfe naşb idüp kendiden (2) bedel ta’yîn ider pes ḡidemât-ı lâzıması kemâ-yenbaḡı (3) edâ olunur ve ḡiç bir kimse

T28a5’te ‘aleyhi’s- selâm: N’de ‘a.m.

T28a7’de ‘aleyhi’s- selâm: N’de ‘a.m.

T28b6’da vukû’ bulup niçe nesne: N’de niçe nesne vukû’ bulmaya

T28b6’da vüşûl bulmaya: N’de yok

- N24a evvel bedel olan (4) ** şahş-ı rûhânî anuñ gayrı idügin bilmez ve bedel-1 (5) evvelden bedel idüğünü idrâk kılmaz fe-lâ-cerem (6) her velîde ki bu kudret mevcûd ola aña bedel ıtlâk (7) olunur ve bir kısmı dañı vardır ki mevzû'ından (8) müfârekat itdükde haq sübhâna ve te'âlâ anuñ yirine(9) andan bedel bir şahş ikâmet eyler hâlen ki ol mübeddel-i minhu (10) olan şahş kendiden bedel vaz' (11) olunduğünü bilmez pes bunun gibiler bu zıkr (12) olunan abdâldan degüldür belki recebiyyûna (13) ıtlâk olunan evliyâdandur zîrâ kırk nefis (14) olan recebiyyûna ve on iki nefis olan (15) nûkabâya dañı abdâl tesmiyesi vardır ma'-hezâ (1) abdâl ismine muhtaşş olan zevât-ı kibr idi nefer (2) olan etkkiyâdur eşağhı budur nazm
- T29b

- (3) şağın zann itme zâhid çâr zarb abdâldur bunlar
 (4) tırâş emrinden istiğnâ iden hûş hâldür bunlar
 (5) berîdür keyf ü kemden bunlaruñ esrârı ey şüfî
 (6) bakup dîdâra hayrân olmağa meyyâldür bunlar

- (7) ve bir kısmı dañı nûkabâdur ki her zamânda on (8) iki ** kişidür artmaz ve eksilmez ve bunlar on iki (9) burc 'adedincedür ki her nağîb burûc-ı felekden (10) bir burcuñ hâşşiyetine ve muqadder olan âşâr u te'sîrâtına (11) ve kevâkib-ı seyyâreden ve sevâbitden anda nâzıl (12) olan seyyârenüñ kağ'-ı burûc ve harekâtına (13) ve erbâb-ı raşad niçe zamân müterâşşîd olup (14) müşâhedesine 'ömürleri vefâ itmeyüp niçe biñ (15) yılda zâhîr olacak
- N24b aḥkâm-ı vâridâtına 'âlim ü (1) 'ârifdür pes bu tertîb üzere on iki nağîb (2) on iki burcuñ havâşşına ve mürûr-ı ezmânla (3) zuhûr idecek âşâr-ı haşşına külliyyetle vâkıfdur (4) fe-lâ-cerem bu gürûh-ı muhterem gâh mihrâb-ı kerâmetüñ (5) düvâzdeh imâmı menzilesinde ve gâh
- T30a

- ser-tâc-ı (6) sultân-ı velâyetüñ on iki terki meşâbesinde (7) huşûşâ sîr ü şadâ-yı evrâd ü ezkârları (8) on iki makâmıñ uşûlî ve şahâyif-i leâyif-i (9) esrâr ü âşârları on iki fennüñ fehvâ-yı lâzımü'l (10) kabûlî vâkı' olup 'allâmü'l-guyüb celle şānehu 'ane's-şibhi ve'l-guyüb²⁶ 'ulüm-ı şerâyi'-i münzileyi bunlarıñ (12) yed-i müeyyedlerine tefvîz kıldı ve nüfûsıñ habâyâ (13) ve künyelerini ve envâ'-ı mekr ü hud'alarını kendülere ma'lûm (14) ** eyledi hattâ bir 'ilme mâlik ve bir ma'rifet semtine (15) sâlik oldılar ki birisi basît hâkde bir iz görse (1) ol izün şāhibi şakî midür yoksa sa'id midür (2) bilürdi nite ki âşâra 'âlim olanlar kaçan bir şahşı (3) görseler bu şahş fülân eserüñ şāhibidür diyü (4) bilürler ve 'ilmleri vâkı'a muţabık olup (5) nûkabâ eserî bildükleri gibi bunlar eserî ve mü'essiri (6) künhi ile idrāk kılurlar hâlâ ki anlar evliyâ (7) sınıfına dāhîl degüllerdür mücerred 'ulüm-ı âşâra vâkıf (8) olan 'ulemâ zümresinden mahsûblardur ve ammâ (9) zıkr itdügümüz nûkabâ ricâlu'llāhdan olmaqla iblîs (10) 'aleyhi'l-la'ne kendülere mekşûf ve ol kendü (11) nefsinde bildügi umûr anlara ma'lûm ü ma'rûfdur (12) egerçi ki faşlü'l-ḥitâbda ve gördügümüz resâ'il-ı (13) kem-yâbda nûkabānıñ 'ilmi ve 'adedi bu vechle (14) mestûrdur ve-likin şeyḥ muḥyi'd-dîn 'arabî kuddise sırruhu (15) ḥazretlerinüñ iştilâḥât-ı şūfiyyeyi müştemile (1) olan risâlesinde nûkabâ üç yüz kişidür (2) diyü mersümdür bilmezüz ruḳabâ mahallinde nûkabâ mı (3) yazılmışdur ve-yâḥūd kendüler müşâhedelerinde (4) ** ruḳabâ makâmında nûkabâyı mı bulmuşlardur lâ- (5) ya'lemühüm illâ'allāhu te'âlâ²⁷ nazm
- T30b1'de yoksa: N'de yoksa
N-M'de sınıfına: T30b7'de sınıfında
T30b15'te müştemile: N'de müştemil
T30a5'te ser-tâc-ı sultân-ı velâyetüñ: N'de sultân-ı velâyetüñ

- (6) ricālū'l-ğaybdur sādātı ehlu'llāhuñ ey zāhid
 (7) naķıbı gıbidür bu zümrenüñ her biri eşrāfuñ
 (8) on iki burca her seyyāre bir āyinedür gūyā
 (9) görünür şüret-i ma'nādaki āsarı evşāfuñ

T31b

(10) ve bir kısmı dañı nücebādur ki her zamānda sekiz şahş
 (11) olur ne artar ve ne eksilür pes aḥvāl-i ehl-i (12)
 ḳubūr anlardan tıyılur ve ızhār ü i'lānı (13) kendülere
 lāzım olur egerçi ki bu bābda (14) ihtiyār ellerinde
 degüldür ve illā kendülere ḥāl (15) bir mertebede galebe
 eyler ki beyān olunan ḥuṣūsa (1) her biri bi'z-zarūrī
 'āzım olur ve anlaruñ (2) bu ḥālini ya'nı aḥvāl-i ḳubūra
 ıttılā'ını ve i'lānını (3) rütbede kendülerden yukarı
 olanlar (4) bilürler mertebede anlardan dün olanlar (5) bu
 aḥvāl-i bilmezler ve bunlara mādām ki nücebā (6) ıtlāk
 olunur maḳāmları kürsiden öte geçmez (7) ve bedreḳa-i

N26a

himmetleri ol maḳāmdan öte pısevā (8) olmaz bundan **
 mā'adā teysīr-i kevākib 'ilminde (9) ḳadem-i rāsiḥaları
 vardur ki 'inde'l 'ulemā ma'lūm (10) olan ṭarīḳat
 cihetinden degüldür belki keşf (11) ve ıttılā'
 cihetindendür ve bunlaruñ 'ulūmı sekizinci (12) felekde
 nihāyet bulur toḳuzuncı felegüñ 'ilmī (13) nukabāya maḥşūş
 olur ki nukabānuñ rütbesi (14) nücebādan ber-terdür nite
 ki felek-i tāsi'üñ (15) menzilesi sā'ir feleklerden

T32a

bālā-terdür kemā- (1) ḳālu'llāhi'l-ğaffār ve küllü şey'in
 'indehü bi-miḳdārın²⁸ nazm

- (2) maḥrem-i muḥterem sırr-ı ḥüdādur bunlar
 (3) küberādur 'uzemādur nücebādur bunlar
 (4) 'ilmī ser-menzilidür her birinüñ seng-i ḳubūr
 (5) nāvek-endāz-ı meyādın-i ḳazādur bunlar

T32a1'de nazm: N'de li-münşihī

- (6) ve bir kısmı dağı havâriyyündür ki her zamânda bir şahş (7) olur iki olmaz ve ol havârî vefât eyledükde (8) yirine âhîr kimesne naşb olunur maqâmı hâlî (9) konmaz imdi havârî ol vâsıl-ı mümtâz ve kâşif-ı (10) kerâmet-perdâza dirlir ki dîn-i mübîne nuşretde (11) seyfle hücçeti cem' itmiş ola ve zât-ı pâkine ** 'ilm ü 'ibâdet (12) ve hücçet ve seyf ü kalem ve şecâ'at virilmiş ola (13) ya'nî bahş-ı dîn ve nizâ'-ı şer'-i mübîn olunan mecâlisde (14) 'ilm ü 'ibâdetle ve kalem ve kitâbet ve hücçetle dîn ehline (15) mu'în ve zahîr ola huşûşâ guzât-ı zevîl- ihtisâm (1) ve humât-ı kılâ'-ı ehl-i islâm olan şîrân-ı peleng- (2) intikâm gâh pehn dest-i vegâda ve gâh (3) tilâl ü cibâl ve şahrâda küffâr-ı nâ-sûtûde- (4) kârîla ceng-sâz ve tûfeng-endâz olup murâdları (5) a'lâ-yı kelîmetu'llâh ve muhteżâ-yı fuâdları câhidü (6) fi-sebîlu'llâh²⁹ fermânına itâ'at ve imtisâl olduğda (7) sâbıku'z-zıkr havârî-yi seyf ve şecâ'atle tîşe (8) guzâtı nuşretine ve a'dânı kesr ü hezîmetine dürişe (9) her hâlde mü'minlere zahîr ve gâzilere dest-gîr ola (10) ve havârîniñ maqâmı dîn-i meşrû'ı şıhhatine (11) fahr-ı 'âlem şalla'llâhu 'aleyhi ve sellem hazretleriñ (12) mu'cizâtı irâd-ile ikâmet-i hücçetde tahaddîdür ya'nî (13) bahş-ı dîn eyledükde resûla'llâhu mu'cizatından şol (14) vechle delîl ü hücçet irâd eyleye ki bi'z-zarûrî (15) haşmına 'acz izhâr itdüre fe-lâ-cerem resû'llâh (1) şalla'llâhu 'aleyhi ve sellem zamânından ** sopra şıdk-ı (2) müdde'aya fahr-ı 'âlem gibi delîl turgurmak havârî (3) didükleri velîyu'llâha mahşûşdur ki vâris-i mu'cizedür (4) andan gayra bu maqâm-ı lâzımü'l-ihtirâm virilmemişdür (5) nite ki resûl 'aleyhi's-selâm zamânında bu maqâm (6) zübeyr bin 'avâm rażiya'llâhu 'anh hazretlerine virilmişdi

T32a12'de seyf ü kalem: N'de seyfle kalem

T32b11'de şalla'llâhu 'aleyhi ve sellem: N'de şal. 'a. sm.

(7) ya'nî havârî anlar idi nazm

(8) ricâlu'llâhu ey zâhid clvân-merdi havâridür

(9) şecâ'atle 'ibâdet mülkinü gencine- dâridur

(10) bir elde şeyf-i kâfî bir elinde hüccet-i sâfî

(11) reh-i da'vâda inkâr ehli anuñ hâk-sâridur

(12) ve bir kısmı dañı recebiyyündür ki dâyimü'l-evkât
artmaz (13) ve eksilmez kırk kişidür imdi bunlar gâh (14)
hânkâh-ı cezebât-ı ilâhiyyede galebât-ı tecelliyât-ı (15)
nâ-mütenâhiyye ile erba'ın çıkarurlar ve gâh hamsın (1)

T33b

'aşk-ı rabbânî ve nev-rûz-ı muhabbet-i sübhânî bahârından
(2) behreler alurlar ve şükûfe-zâr ü ezhârından zehreler
(3) çâk iderler ve bi'l-cümle mevsimler olur ki nesâ'im-i

N27b

(4) enķās-ı müteberrikeler-ile ** kerâmet ü velâyet
güllerin (5) açarlar ve demler düşer ki reşk-i 'ayn-ı
'inâyetleri-y-le (6) ma'ârif hadâ'ikını şâd-âb idüp
leţâ'if goncelerine (7) şebnemler şaçarlar dilleri
bûlbûl-i güyâ-yı ve-mâ-(8) yentikü 'anî'l-hevâ³⁰ hâşılları
geşt-zâr-ı hidâyet- (9) şî'âr-ı in hüve illâ vahyün yûhâ³¹
vâkî' olduğdan (10) mâ'adâ hâlleri 'azzemehu'llâhla
kıyâm ve güftâr-ı (11) pür-me'alleri innâ senulķî 'aleyke
ķavlen şakîlen³² mazmûnına (12) işâret ve ihâmdur ve
bunlara recebiyyün dinilmege bâ'is budur ki beyân olunan
hâlleri (14) ve naşş-ı şerîfle şâbit olan aķvâlleri sâl-
(15) be-sâl mâh-ı reçebüñ ğurresinden zuhûr ider (1) ve
ğurre-i şa'bân dâhil olduğda ol hâlleri (2) bî-nişân olur
gider ekşerinde ol hâlden (3) baķiyye ķalmaz ve ba'zısında
bir lem'ası ķalup (4) envâr-ı kerâmeti bi'l-küllîye
mûn'adım olmaz ve yine (5) sene-i âtiye recebi geldükde bu

T34a

T33a7'de nazm: N'de li-münşihî

T33b8'de yentikü 'ane'l-hevü hâşılları: N'de yentikü
'ane'l-hevâ ve hâşılları

- minvāl (6) üzere hāl ü galebāt-ı tecelliyāt-ı cemāl
muḳarrer (7) olur ve bunlar rūy-ı zemīn ve ekālīm-ı
arazīnde (8) müteferriḳlerdür ol cihetden kendüleri bilür
N28a (9) kimesne azdur ve ammā ba'zısı ba'zısına ** hem-rāzdur
(10) ve ekser evḳātde mekânları şām ve yemen (11) ve
diyār-bekr semtleridür ve ğurre-ı receb vāḳi' (12) olup
hilālī miyân-ı hālede raḥşân (13) olduğu gibi ğalebe-ı hāl
kendülere bār-ı (14) girân mişāl olup ḳāmetlerinüĝ mäh-ı
T34b nev gibi (15) inhāsı ve kendülerinüĝ küşe-ı şumt (1) ve
ḫayretde inzivāsı muḳarrer olur hattā bir derecede (2)
sıḳlete mübtelā olurlar ki güyā semavāt birin (3) mәнend-ı
ḫaml-ı şaḳīl kendülere ḫavāle ve ḳarin (4) olup
üzerlerine düşer ve ḳıyām ü ḳu'ūd (5) ve ḫareketden
anları men' ider elleri tutmaz ve ayakları (6) adım atmaz
gözleri açılmaz ve dillerinde tekellüme mecāl ḳalmaz (7)
bu hāl üzere bir gün bir gece ṭayanurlar ḳalurlar (8) ammā
ğurrenüĝ ikinci günü nev'ā ḫıffet bulurlar ve üçüncü
(9) günden şogra tekellüme ḳudret bulurlar ve bi'l-cümle
(10) ba'zısı ğurre-ı recebden iki gün şogra ve ekseri (11)
üç günden şogra tekellüme ḳādir olurlar ve ğalebe-ı (12)
hālī vāḳi' olan bār-ı girāndan bu ṭarīḳle (13) ḫalāş
ve rehā bulurlar fe-ammā ol üç günden (14) şogra kendülere
N28b mükāşifāt ** ve envā'-ı tecelliyāt (15) vārid olup
T35a ma'niyyātı bulurlar ve varā'-ı (1) ḫicābdaki ḫālātı idrāk
ḳılurlar bu minvāl (2) üzere tā āḫir recebe dek
mükāşefeleri bāḳiyyedür (3) ve dīdeleri hidāyet
çeşme-sārından güyā ki iki (4) sākıyyedür pes ḳaçan ki
ğurre-ı şa'bān dāḫil olur (5) güyā ki her biri ḳayd ü
bendenden ḳurtulur tācir olan (6) ticāretine ve erbāb-ı
şanāyi'den olan şan'atine iştigāl (7) üzere olur nazm

T34b15'te kendülerinüĝ: N'de kendülerüĝ

T35a7'de nazn: N'de li-münşihi

recebiyyūn olan ricālu'llāh

(8) cezbe-i 'aşk-ı haq maẓāhiridür

(9) receb ayında bunlar ey zāhid

(10) cümle hāl ehlinüġ ekābiridür

- T35b (11) ve imām muḥammed pārsā ḳaddesa'llāhu sırrahu
 'alā-faşlı'l-ḥiṭābında (12) beyān itmişdür ki bu tā'ife-i
 sa'ideden birini görmege (13) her cihetle müteşevvik idim
 'acebā ben bunları ne ṭarīḳle (14) görsem diyü söyler
 yürürdüm āḫirü'l-emr diyār-bekr (15) tevābi'inden düneysir
 nām ḳaryede birisi-y-le mülākāt (1) vāḳi' oldı ki mäh-ı
 recebde vārid olan hālden (2) kendide bir baḳiyye var idi
 ki anugla şı'ādan (3) olan revāfızı bilürdi behre-hāl
 anları ḥinzir (4) şüretinde görürdi ** ḥattā ehl-i sünnet
 ve cemā'at (5) sîretinde bir rāfızî gelse mezhebini ve ve
 rafzını (6) inkār eylese mādām ki derün-ı dilden rücū' ve
 (7) inābet eylemeye elbette ḥinzir şüretinde görünürdi
 (8) rafzı sâbit olup şüret-i inkārda oldukça (9) ol
 şüretten ḥalâşı muḥāl olurdu ve biri (10) daḫı ḥatmdür ki
 'ālemde bir vücūd-ı şerîfdür iki (11) olması ve zāt-ı
 şerîfden bedel ikāmet olunması (12) mümkün degüldür ve bir
 zāt-ı pākdür ki haq sübhāna (13) ve te'ālā velāyet-i
 muḥammediyyeyi anugla ḥatm itmişdür dîn-i (14)
 muḥammedideki evliyā-yı kibāruġ ekberi ve kerāmetle (15)
 T36a cümlesinüġ seyyid-i mehteridür ve bundan ġayrı (1) bir
 ḥatm daḫı vardur ki bârî ḥüdā celle şünehu ve 'alā (2)
 âdem 'aleyhi's-selām zamānından dîn-i muḥammedideki
 evliyānuġ (3) āḫirine varınca vāḳi' olan velāyet-i 'āmmeyi
 anugla (4) ḥatm eylemişdür ki ol ḥatmden murād 'îsā
 'aleyhi's-selāmdur (5) nazm

 T36a5'te nazm: N'de lî-münşihî

- biri ḥatm-i velāyet-i nebevī
 (6) ḥātem-i sırr-ı pāk-i muştafavī
 (7) birisi ḥatm-i evliyā-yı kibār
 (8) ba'dehu leys-i ḥātem-i deyyār

- N29b (9) ** bunlardan mā'adā üç yüz nefis daḥı vardır ki (10) ādem 'aleyhi's-selām kalbi üzeredürler artmazlar (11) ve eksilmezler ya'lemu'llāh nūkabā didükleri bunlardır ki (12) resula'llāh ṣalla'llāhu 'aleyhi ve sellem bunların haberlerin (13) virmişdür ve-likin iḥbār buyurdıklarında münfehim (14) olan kendü ümmet-i celīlū'l- himmetlerine maḥşūş (15) olmağı ĩcāb iderken ba'zı ehlu'llāh keşf-i
- T36b ṭarīkle (1) ma'lūm idinüp bu zıkr olunan ricāl-i kerāmet- (2) nişān ancak ümmet-i muḥammedden nümāyan olmayup (3) ādem 'aleyhi's-selām 'ahdinden tā rüz-ı kıyāmete (4) varınca her zamān berekāt-ı āḡār-ı kerāmet ve reşāḡāt-ı (5) emṡār-ı 'ināyetleri-y-le zemīn ü zemān ve arāzīn (6) ü āsmān ser-sebz ü şād-āb olmadan ḡālī (7) degüldüğünü beyān ve i'lān buyurmuşlardır ve (8) bunlar ehl-i imānuḡ güzīdeleri ve evliyā-yı kirāmuḡ (9) pesendīdeleri olup maḥşūş-ı du'āları rabbenā (10) zālemnā enfüsenā ve in lem taḡfirlenā ve terḡamnā lenekūnenne (11) mine'l-ḡāsirīn³³ āyet-i kerīmesidür ve
- N30a bu zıkr olunan (12) ehlu'llāhuḡ kimi kalb-i ādem ** ve kimi ḡadem-i ibrāḡīm (12) ve 'īsā bin meryem üzeredür dimenüḡ ma'nā-yı (14) laṡīfī budur ki ol peyḡamberlere lāyih olan (15) esrārū'l-ilāhiyye velāyet ḡuvveti-y-le
- T37a anlara da vārid (1) olur dimekdür fe-ammā ri'āyet-i edeb budur ki (2) melā'ikeden biri ĩrād olunduḡda kalb (3) zıkr oluna ve enbiyādan birine teşbīḡ (4) ḡılunduḡda ḡadem diyü ta'bīr ḡılına ya'nī isrāfīl (5) kalbi üzere ve ibrāḡime'l-ḡalīl ḡademi (6) üzere diyü taṡīr oluna nazm

- (7) egerçi şüretâ zâhırde hebb-i vîrânedür bunlar
 (8) tıllısm-ı genc-i zât olmuş birer dîvânedür bunlar
 (9) ten-i 'uryân-ile baħr-ı şafâya âşinâlardur
 (10) dürr-i maḳsûda zâhid şanma kim bî-gânedür bunlar

T37b
 N30b

(11) bunlardan mâ'adâ kırk nefer evliyâ daħı vardır ki
 (12) nûḥ 'aleyhi's-selâm ḳademi üzeredür her zamânda (13)
 kırḳdan ziyâde olmazlar fe-ammâ gâh olur ki (14) noḳşân
 üzere olurlar zîrâ resula'llâh (15) şalla'llâhu 'aleyhi
 ve sellem bunlardan bu vechle (1) ḥaber virmişlerdür ve
 bu gürûh-ı kerâmet- şükûhuḡ (2) şıfatları dâ'imâ **
 ḳabẓdur inbisâṭ degüldür (3) ḥâlen ki ḥâl-i ḳabẓ da tîḡ-i
 velâyet-i ḳabẓalarındadur (4) ve du'âları rabbe 'ḡfirli
 ve livâlideyye ve li-men daḡale (5) beytiye mü'minan
 ve li'l-mü'minîne ve'l-mü'minât ve lâ-tezidi'z-zâlimîne (6)
 illâ tebâren³⁴âyet-i kerîmesidür maḳâmları(7) ḥöd ḡayret-i
 dîniyye maḳâmıdur nazm

- (8) ḥaḳâyıḳ-ı baħr-ı bî-pâyânıḡ sebbâḥı bunlardur
 (9) fenâ vâdîlerinüḡ baş açuḳ seyyâḥı bunlardur
 (10) berîdür her biri ḥız-âb-ı tûfân-ı ḥavâdisden
 (11) miḡâl-i nûḥ ḥikmet fülkinüḡ mellâḥı bunlardur

T38a

(12) ve bunlardan mâ'adâ yedi nefer velî-yi mehter daħı
 (13) vardır ki ḥılḳatleri ḥalîl 'aleyhi's-selâm ḳademi
 (14) üzere vâḳi'dür ne artarlar ve ne eksilürler (15) her
 zamânda yidi nefer mevcûd bulunurlar ve du'âları (1)
 ḥalîlu'llâh³⁵du'ası olup rabbi heb lî ḥükmen(2) ve'l-ḥıḳnî
 bî's-şâlihîn³⁶ âyet-i kerîmesini vird (3) idinürler ve

 N-M'de ḳademi: T37a12' de ḳalbi

T37a12'de üzeredür: N'de üzeredürler

T37a13'te olmazlar: N'de olmaz

N/M'de ḳademi: T37b13'te ḳalbi

- N31a bunların ma'âmı ma'âm-ı (4) selâmetdür ki ahlâ
kendülerde reyb ü şekk (5) ve gümân yokdur ve haq sübhâna
ve te'âlâ (6) anların ** şudûrında ahlâ gıll ü gış
komamışdur (7) huşûsâ cemî' nâs ol gürûhuş sü'-i
zannından (8) sâlimlerdür ve kendülerde zann ıtlâk (9)
olunacak hâlet olmayup 'ilm-i şahîh üzere olduklarına (10)
evliyâ-yı kibâr 'ârifler ve 'âlimlerdür tavâ'if-i beşerden
(11) şol kimseleri bilürler ki çerâğ-ı cibiletlerinde (12)
envâr-ı hayra muqarrer olup sa'îd olalar ve ol (13)
kimesneleri bilmezler ki dūd-gâh-ı hilkâtlerinde şerer-i
(14) şerr olup şakî 'add olunalar hattâ haq celle ve 'alâ
(15) zümre-i eşirrâ ile anların mâ-beyninde bir hicâb
- T38b takdîr (1) eylemişdür ki ol vechle rû'yet-i eşirrâdan
(2) halâş bulmışlardır ve bi'l-cümle şıfat-ı hilmle
muttaşif (3) 'âlimler ve şeref-i şıdkla mü'telif
kâmillerdür (4) huşûsâ 'alâ sürurin müte'âbilîn³⁷mazmûnına
her biri (5) mâ-şadağ-ı kerâmet-nümündür ve kendülere
mevhibe-i (6) ilâhiyye olan hasenât-ı ma'neviyyeyi
rûhâniyye kırup (7) mergûbelerine bi-tarîkû'l-ta'cîl
ma'rûzdur ve hulķî (8) müşâhedeleri anların vücûdlarına
hükûm ta'alluķı ile (9) olmayup mücerred vücûd-ı eşyâ
müşâhedesî vâcibü'l-vücûd (10) müşâhedesine maşrûf olmak
kendülere (11) güyâ ki bir 'amel-i mefrûzdur ya'nî her
mahlûka ki (12) nazâr iderler murâdları hâlikîdür ve her
merzûka ki (13) şarf-ı basar kılurlar maşşûdları râzîkîdür
(14) vâcibü'l-mevcûddan gayra vücûd vîrmezler ve andan
(15) özge meşhûde kaşd ile meşhûd ırgürmezler nazm

- T39a (1) tabakât erlerinde ey zâhid
(2) bunların nâm-ı pâkidür yidiler

T38b4'te müte'âbilîn: N'de müte'âbilûn

T38b15'de kaşd ile: N'de kaşdla

T38b15'te nazm: N'de 11-münşihî

- (3) gāh burc-ı kerāmete ülker
 (4) geh velāyet sipihrine yédiger

(5) ba'de biş nefer velî-yi ferhunde-ahter daşı vardır ki (6) cebrâ'îl 'aleyhi's-selām kalbi üzeredürler (7) artmazlar ve eksilmezler her zamānda biş nefer (8) olurlar ve bunlar ehl-i sülūkū mülūki menzilesinde (9) olup cebrâ'îl 'aleyhi's-selām kanatları şağışınca (10) 'ilm ü ma'rifetleri vardır ammā şah-bāz-ı 'irfānları (11) rūhū'l-ḳuds karar-gāhını geçmez ve hümā-yı himmetleri (12) āşiyān-ı cibrîlden ilerü uçmaz hattā rûz-ı ḥaşrde (13) bunlar cibrîl 'aleyhi's-selāmla ṭururlar bârî (14) te'ālānuḡ envār-ı cemālini anuḡla bile görürler nazm

T39b

- (1) ḥaḳîkatden şikār olmakda yok bunlar gibi şeh-bāz
 (2) te'āla'llāh ne 'ālî-pāyeler var evliyādan kim
 (3) olurlar mevḳif-i maḥşerde rūhū'l-ḳuds-ile dem-sāz

(4) bunlardan mā'adā üç velî-yi evlā daşı vardır ki (5) kalb-ı mîkā'îl üzerinedür her zamānda üçlerdür (6) ne artarlar ve ne eksilürler ve bunlaruḡ ḡālîb-i (7) ḥālleri başt ü tebessüm ve mülāyemet ü şefḳatdür (8) ya'nî bir müşāhede iderler ki rahmeti mûcib olur (9) ve bir vechle şefḳat ḳılurlar ki ifrāṭ-ı mülāyemeti (10) müstevcib olur işleri ḥayr-ı maḥz ve rahmetdür (11) ve 'ilmleri mîkā'ile

 T39a5'te ba'de: N'de yok

T39a6'da cebrâ'îl: N'de cibrîl

T39a8'de olurlar: N'de olur

T39a9'da cebrâ'îl: N'de cibrîl

T39a14'te nazm: N'de li-münşihî

T39b4'te üç velî-yi evlā: N'de üç nefer velî-yi evlā

T39b8'de rahmeti: N'de merḥameti

virilen 'ilm-i ma'rifetdür nazm

- (12) ne hāl olur bu ki her hālin ağlayan şahşa
- (13) mülāyemetler iderler tebessüm eylerler
- (14) bu zümrenüñ dün ü gün hayr-ı maḥẓ olur 'ameli
- (15) 'usāt-ı mücrime bunlar teraḥḥum eylerler

T40a N32b (1) ** ba'de-zālik bir zāt-ı şerīf ve şān-ı laṭīf daḥı
 (2) vardur ki her zamānda birdür merkez-i dā'iresi kalb-i
 (3) isrāfīl üzere dāyirdür emri vāḳi'dür (4) emrinüñ
 naḳīzi dāfi'dür ve bi'l-cümle tarafeyni (5) cāmi'dür
 ḥuṣūṣā 'ilm-i isrāfīlūğ mālīki (6) ve ma'ārif ve
 leṭāyifü'l- ilāhiyyenüñ sālīkidür (7) hattā şeyḥ-i şüyūḥ-ı
 kirāmī bāyezīd bestāmī ḳaddise (8) sırruhu bu maḳāma
 vāṣıllardan idi egerçi ki (9) bu zāt-ı pākden murād ḳuṭb
 idüğü zāhir olup (10) yuḳaruda beyān olunduğı-y-la iktifā
 (11) ḳābil idi ve illā-ifrād bi'z-zıkr olunması iki (12)
 vechle lāzım oldu vech-i evvel 'adede maḥṣūr (13) olduğı
 ḥaḳīqatdür vech-i şānī yuḳaruda (14) ibn mes'ūd
 rivāyeti-y-le taḥrīr olunan ḥadīṣ-i (15) şerīfün tertībine
 T40b ri'āyetdür pes bu ma'nā ehline (1) ḥafī degüldür nazm

N33a ḡālibā ḳuṭbü'z-zamān ḡavṣ-i cihān budur bu
 (2) merkez-i dā'ire-i kevn ü mekān budur bu
 (3) nefes-i himmetidür bā'is-i āsāyiş olan
 (4) ** zābiṭ-i kār ki emin ü emān budur bu

 T39b11'de nazm: N'de li-münṣihi

T40a1'de zāt-ı şerīf: N'de yok

T40a8'de ḳaddise sırrahu bu maḳāma: N'de ḳaddise sırrahu
 ḥazretleri bu maḳāma

T40b1'de nazm: N'de li-münṣihi

- (5) ve bunların bir kısmı dağı ricālū'l-ğaybdur ki (6) bi-lā-ziyādetin ve-lā-nokşān on nefer velī-yi hidāyet- (7) resāndur dā'imā huşū' üzeredürler ve (8) sözlerini gāyetle yap yap söylerler fe-lā-cerem kelām-ı (9) leyyinlerine bā'is olan galebe-i tecellī-yi rahmāndur (10) ve haşa'atī'l-eşvātü li'r-rahmāni fe-lā-tesme'u illā hemsā³⁸ (11) naşş-ı şerīfi bu huşūşa kavī bürhāndur ve bir (12) vechle mestūrlardur ki kimse anları bilmez (13) ve yürüdükleri yirde bir tarīkle yürürler ki (14) izleri görünmez ve ayakları kavışdıı işidilmez (15) hattā
- T41a kūr'ān-ı 'azīimde yumşēüne 'ale'l-arzī hevnen (1) ve izā hāṭabehümü'l- cāhilūne kālū selāmen³⁹ fehvā-yı (2) laṭīfi bunların mā-şadaḡ ḥālleri ve delīl-i kīl ü (3) kālleridür kaçan bir kimesnenü ref'-i şavtını işitseler (4) hicāb ü hayādan erirler ve kemāl-i ıztırābla (5) dītreşürler bunu taḥayyül iderler ki yanlarında (6) müriş-i huşū' ve hayā olan tecellī anların (7) ref'-i şavt itmesi-y-le
- N33b kendüleri terk eyleye (8) pes bu zikr olunan evşāfla ** muttaşif (9) ve bu maḡūle kerāmet ve aḡlākla mü'telif olanlara (10) ehlu'llāh ricālū'l-ğayb ıtlāḡ iderler (11) fe-ammā gāh olur ki ebşār-ı nāsdan ihticāb (12) idüp kimseye görünmeyen vāşılīne dağı (13) ricāl-i ġayb dirler ve ṭā'ife-i cinnüḡ ehl-i imānından (14) bir fırkaya da ıtlāḡ iderler ve 'ulūm ve rızḡ-ı (15) maḡsūsdan hīç bir
- T41b nesne-i ḡis ḡaysiyeti-y-le aḡaz (1) itmeyüp ġayb cihetinden aḡaz iden şuleḡayı (2) dağı ricāl-i ġayb

T40b5'te budur bu ve bunların: N'de budur ve bu neḡr ve bunların

T41a10'da ricālū'l-ğayb: N'de ricāl-i ġayb

T41a13'te ricāl-i ġayb: N'de ricālū'l-ğayb

T41a13'te ṭā'ife-i cinnüḡ ehl-i imāndan: N'de ṭā'ife-i ehl-i cinnüḡ imāndan

bilürler belki maşşüş hemân anlara (3) ricâl-i ğayb ıtlâk
kılurlar lâ-ya'lemü'l-ğaybı(4) illâ hâlikü ricâlü'l-ğayb⁴⁰
nazm

- (5) tarık-i hağda ifnâ-yı vücüd itmiş durur bunlar
- (6) tururlar hayret-i tâb-ı tecellî birle dem-beste
- (7) kalup dîdâra karşı mihr-i 'âlem-tâb-veş lerze
- (8) yürürler sâye gibi dâ'imâ âheste âheste

N34a

(9) bir kısmı dağı zühhâd-ı riyâzet-perver on sekiz nefer
(10) evliyâ-yı tûvân-gerdür ki artmazlar ve eksilmezler
(11) hağ sübhâna ve te'âlânun emri ile hicâb-ı emr-i
sübhâniden (12) zâhir olurlar zühûrları ** allâhla ve
kıyâmları (13) hûkûk-ı âlihledür işbât-ı esbâb iderler
ve havâriğ-ı (14) 'âdâtı kendülere 'âdet bilürler hattâ
hâdî (15) du'ât-ı zemen şeyh ebû medyen hazretleri ol
T42a mağâma (1) vâşıl olmuşlar ricâlu'llâh içinde bu vechle
de (2) imtiyâz bulmuşlardur nazm

- (3) hicâb-ı emr-i sübhânide zâhid gerçek erler vâ
- (4) o vâdide bilinmez ağılanılmaz özge yirler var
- (5) zühûrı şems-i 'âlem-gîre tâbî zerre mânendi
- (6) vücûdın zât-ı bârî kaplamış 'âlî-naazarlar var

- (7) ba'de-zâlik sekiz şahş-ı murtâz dağı vardır ki anlara
- (8) ricâlü'l-kuvvet dirler ve ba'zılar ricâlü'l-kahr ıtlâk
- (9) iderler hattâ kitâbu'llâhdan eşiddâu 'ale'l-küffârî⁴¹
- (10) âyeti anlar hağğında nâzildür ve her biri esmâ'-yı
- (11) ilâhiyyeden zü'l-kuvveti'l-metin ism-i şerîfine

T41b3'te ıtlâk kılurlar: N'de ıtlâk iderler

T42a1'de vâşıl olmuşlar: N'de vâşıl olmuşlardur

T42a2'de nazm:N'de li-münşihî

T42a4'te bilinmez: N'de bilmez

N34b müştəgildur (12) hiç bir lâ'imüñ lavmesi ve ehl-i ta'nun
 tanz u ta'nası (13) tarîk-i hâkda anları müteğayyirü'l-hâl
 eylemez ve şol deqlü (14) mü'essir himmetleri vardır ki **
 T42b te'gîrinde (15) kimse iştibâh itmez pes şeyh ekber
 kaddesa'llâhu sırrahü'l-ezhâr (1) kavlince fâs şehrinde
 şeyh ebû 'abdu'llâhi daqqâk bu (2) zümreden ma'dûd idi
 nazm

- (3) anların himmetidür himmet-i 'ulyâ şüfî
- (4) anların dîdesidür dîde-i binâ şüfî
- (5) seng-i ta'n-ile 'adû anları tağyîr idemez
- (6) oldu her birisi bir lûcce-i deryâ şüfî

(7) gıbbezâlık biş 'azîz sâlik dahı vardır ki ricâlü'l-
 kuvvet (8) kademi üzeredürler ya'ni anlardağı kuvvet-i
 râsihayı (9) bunlarda izhâr iderler egerçi ki anların
 kuvvetleri bunlarda (10) dahı muqarrerdür ammâ bunların
 mülâyemeti kuvvetlerine ser-berdür (11) ve bi'l-cümle
 'arz-ı kuvvet idecek yerde 'arz-ı kuvvet (12) ve kelâm-ı
 leyyin icâb iden mahallerde baş-ı mülâyemet üzeredürler
 (13) nazm

kân-ı 'âlemde be zâhid ne güherler var imiş

(14) pāk-rū pāk-güher pāk-nazarlar var imiş

(15) merd-i vâşıl ne imiş vâşıl olan feh̄m eyler

T43a (1) semt-i inkârda görseñ ki ne harlar var imiş

N35a (2) ** bunlardan mâ'adâ on biş velî-yi pāk-zât ve
 taqî-yi (3) kerâmet-simât dahı vardır ki anlara ricâl-i

 T42a13'te tarîk-i hâkda:N'de tarîkat-i hâkda

T42b2'de nazm:N'de li-münşihî

T42b9'da izhâr iderler: N'de izhâr ider

T42b13'te nazm: N'de li-münşihî

- hannân (4) dirler ve ba'zılar ricâl-i 'a'f dahı ıtlâk (5) iderler pes hak sübhâna ve te'âlânı kullarına (6) bunların şefkatleri bir derecede gâlibdür ki (7) merhamet deminde kâfiri mü'minden ayırmazlar halka (8) 'ayn-ı cüd ve dide-i vücüdla nazar kırlar kaza (9) ve hükm gözleri-y-le bakmazlar zîrâ hak celle ve 'alâ (10) kazâ ve imâretten ve bi'l-cümle velâyet-i zâhirenden (11) ve hükümetten anlara naşib eylememişdür ya'nî (12) zevkleri makamları emr-i hakla umûr-ı halka (13) müte'allik kıyâmlarına mâni'dür bir zevke vâsıllardur ki (14) anı koyup ma'hlûk mâ-beyninde kâzılık ve beglik ve bunların emsâli hâkimlik anlara tenezzüldür ne vâlî (1) olurlar ve ne imâret şadrına istihlâf olınurlar (2) ricâlü'l-kuvvet dahı bu huşûşda onların gibidür ya'nî (3) ricâlü'l-hannânın kemâl-i şefkat ü merhameti ve ricâl-i (4) kuvvenün şiddet-i gâzab ve kuvveti ibâdu'llâha zâhiren (5) hâkim olmalarını ** münâfidür zîrâ makam-ı hükümet (6) ve mesned-i imâretde oturup hâkim olanlara (7) ne ifrâ'la gâzab yaraşur ve ne hâdden ziyâde (8) mülâyemet ve şefkat yâkışur belki münâsib olan (9) kuvvetle mülâyemeti cem' itmeleridür ve hâkim 'âdil olup (10) zâlime 'arz-ı kuvvet ve mazlûma baş-ı mülâyemet ve merhamet (11) kılmalarıdır fe-lâ-cerem bu iki tâ'ifeden biri imârete (12) mâyil ve kazâ ve hükümete nâ'il olsa mâ-beynlerinde (13) mezkûr ve meşrûh olan biş nefsün mertebesine (14) vâsıl olur ba'de hükm ü kazâ semtinden

T43a3'te ricâl-i hannân: N'de ricâlü'l-hannân

T43a4'te ricâl-i 'a'f: N'de ricâlü'l-'a'f

T43a4-5'te ıtlâk iderler: N'de dirler

T43a7'de kâfiri: N'de kâfirleri

T43a9'da gözleri-y-le: N'de gözleri ile

T43b3-4'te ricâl-i kuvvenün: N'de ricâlü'l-kuvvenün

T43b15'te nazm: N'de li-münşihî

behremend olur (15) nazm

şāhıdur her birisi 'ālem-i istiğnānu

T44a

- (1) bunlara mansıb-ı dünyāya tenezzül düşmez
(2) bu meşeldür ki göğül lāşeye konmaz şeh-bāz
(3) server-i 'ālem-i ıtlāka tecemmül düşmez

N36a

(4) gıbbezālīk dört velī-yi kāmīl ve ricāl-i vāşıl (5) dağı vardır ki her biri bir merd-i kāmīl ve velāyet (6) ü kerāmet maḳāmātına vāşıldur pes bunlara (7) ricālū'l-heybet ve'l-celāl dirler ne artarlar ve ne eksilürler (8) ** ahvāl-i rūḫāniyyelerine gālīb olan evtāda (9) meded-kār olurlar ve bunların kulūbı semāvidür (10) ya'nī göğüllerde mezkūrlar ve meşhūrlar ve yēr- (11) -yüzinde mechūller ve mestūrlardur hattā bu dört (12) nefsi evvelkisi ḫaḳ sūbhāna ve te'āla kitāb-ı (13) kerīmīnde ve nūfiḫa fī's-şūri fe-şa'ika men fī's - semāvatī (14) ve men fī'l-arzi illā men şa'a'llāhu⁴² āyeti-y-le (15) istiğnā buyurduğıdur ikincisi bir maḳām-ı

T44b

'azīze (1) vāşıldur ki ḫadd ü gāyeti ve intihā ve nihāyeti (2) olmayan nesnelere her cihetle 'ālimdür üçüncüsü (3) icādda himmet-i fe'āle şāḫibidür ammā kendiden (4) bir şey' icād olunmaz ya'nī bir nesneye himmeti müte'allik (5) olmaz dördüncüsü çok nesnenün icādına (6) ve şudūrına maḫzar olur ve-likin hiç birine (7) kendinün irādeti ta'alluḳ eylemez ya'nī onların zuhūrına (8) himmet müte'allik olmaz fe-lā-cerem 'ālem-i a'lā bunların (9) 'ulūvv-i merātibine göre muṭabbak u mu'allādur kezālīk (10) birisi sultān-ı enbiyā ḫazret-i muḫammed muṣṭafā (11) 'aleyhi's-selām ḳademi üzere

T44b10'da birisi: N'de evvelkisi

T44b11'de 'aleyhi's-selām: N'de 'a.m.

N-M'de ḳademi: T44b11'de ḳalbi

- N36b ikincisi nebi-yi lā-reyb (12) ḥazret-i şu'ayb
 'aleyhi's-selām kademi üzere (13) ** üçüncüsü nebi-yi
 şālih ḥazret-i şālih 'aleyhi's-selām (14) kademi üzere
 dördüncüsü resūl-i vedūd (15) ḥazret-i hūd 'aleyhi's-selām
 T45a kademi üzere mevcūd (1) olup 'azrā'īl ve cebrā'īl ve
 mikāyīl ve isrāfīl (2) 'ālem-i a'lādan bunlara
 nāzırlardur ve teveccühleri (3) pergārları bunların
 merkez-i sa'adetleri üzere (4) dā'irlerdür hattā şeyḥ-i
 ekber ḳaddesa'llāhu sırrahu'l-enver (5) bu ṭā'ife-i
 celīleye bilād-ı endülüsde ba'de dimaşkı's- (6) şām olan
 medīne-i ünsde mülākāt idüp (7) maḳāmāt-ı 'āliyyelerine
 muṭṭalī' oldum diyü beyān buyurmuşlardır (8) nazm

bunların mertebesin her kişi idrāk idemez

(9) yüce yirlerde uçar özge hümādur bunlar

(10) bunları bizçileyin dün ü deniler ne bilür

(11) vāşıl-ı bār ki sır-ı hüdādur bunlar

(12) bunlardan mā'adā yigirmi dört kişi dahı vardır ki
 (13) ricālū'l-feth demekle müsemmalar ve ehlu'llāh
 mā-beyninde (14) ma'ārif ü esrārla müsteḡnālardır ya'nī
 ḥaḳ sübhāna (14) ve te'ālā ehlu'llāhuḡ ḳulübına feth ü

- T45b N37a ilkā eylediği (1) ** ma'ārif ü esrār bunlar
 vāsiṭası-y-la (2) zāhır ü bedīdār olmuştur pes bārī
 hüdā celle (3) şānehu ve 'alā bunları yigirmi dört sā'at
 (4) muḳābīlī ḥulḳ idüp her birini sā'āt-ı nehār (5) ü
 leyālīden bir sā'ate taḥşiş eylemişdür fe-lā-cerem (6)

 N-M'de kademi: T44b12'de ḳalbi

N-M'de kademi: T44b14'te ḳalbi

N-M'de kademi: T44b15'te ḳalbi

T45a5'te ṭā'ife-i celīleye bilād-ı endülüsde: N'de
 ṭā'ife-i celīleye muḳaddimā bilād-ı endülüsde

ricālū'llāhdan birinüñ kalbine ki 'ulüm ü ma'ārifden (7)
 bir nesne feth ola ol feth her kanķı sâ'atde (8) vâķi'
 olursa ol sâ'ate müvekkil olan velî-yi (9) muṭlaķ
 vâsiṭası-y-la vücūd bulmuşdur bunlar (10) bellü bir
 mekânda ve bir şehr ü vilâyetde degüllerdür (11) cümlesi
 basîṭ arzda müteferriķlerdür ebedî (12) bir yire gelmezler
 ve birbirleri-y-le cem' olmazlar ve mekânlarından (13)
 ayrılmazlar ammâ ikisi yemen vilâyetinde altısı (14)
 mağrib semtinde dördü maşriķ diyârında (15) ve mâ'adâsı
 cihât-ı sittede idüğü menķül (1) ve mezkûrdur nazm

T46a

(2) sâlikler içre bunlara dirler ricâl-i feth

(3) bunlardadır ma'ārifde tâbi' kemâl-i feth

(4) olmuş melâzı her biri ehl-i kerâmetüñ

N37b

(5) ** icrâ ider ķulüba dem-a-dem zülâl-i feth

(6) bunlardan mâ'adâ yedi nefer velî-yi ekber daķı (7)
 vardur ki anlara ricâl-i 'ulâ dirler ki me'āric-i (8) 'ulâ
 şāhibleridür izdiyād ve noķşānları ķābıl (9) degüldür zîrâ
 taṣṣıl-i 'ilm-i ḥāṣṣ için her nefesde (10) cenāb-ı ḥaķķa
 'urüc itmeleri ve ol nefis-i şā'idle (11) kendüler bile
 gitmeleri muķarrerdür egerçi ki (12) aşḥāb-ı tarîķden
 ba'zılar yidi nefis oldukları (13) ḥayṣiyyetle bunları
 abdāl taḥayyül itmişlerdür (14) ammâ bunlar abdāluy
 ğayrıdur nazm

(15) her birinüñ başķa bir mi'râcı var

T46b

(1) 'arṣa eylerler du'â gibi ğüzār

(2) münteḥādur himmet-i 'ulyāları

(3) sidreden āzādedür tūbāları

T45b7'de ola: N'de olsa

T64a1'de nazm: N'de li-münṣihî

T46a14'te nazm: N'de li-münṣihî

(4) ve bunlardan ğayrı yigirmi bir nefer ricāl-i kerāmet-efser (5) dağı vardır ki anlara ricāl-i taht-ı esfel dirler dā'imā (6) nefesleri ĥazret-i ĥaĥka müte'allikdür kendülerden (7) ğayrı bilmezler ĥuşuşa artmazlar ve eksilmezler ve anlar (8) şol nefes-i rahmānī nüzūlī iledür ki ĥayātleri (9) ve ğidāları andandur nazm

N38a

(10) māsivā-y-ile ülfet itmezler

‘aşĥ-ı ĥaĥdan ferāġat itmezler

(11) zāt-ı bārīyedür nigāhları

nūr-ı muṭlak durur güvāhları

T47a

(12) ba‘de-zālīk üç velī-yi vāṣıl dağı vardır ki (13) artarlar ammā eksilmezler dā'imā ĥaĥdan istimdād (14) iderler ve ĥalka feryād-res ve meded-kār olurlar (15) ĥuşuşa mededleri luṭf ü mülāyemet ve rahmetledür (1) ‘unf ü ĥahr ve şiddetle degüldür ve ĥaĥ sübhāna ve te‘ālā (2) cenābına istifāde ile taĥallüb iderler ve dönüp (3) ĥalka ifāde senti-y-le tafavvuk u taġallüb iderler gāh (4) olur ki bunlara nīsā ṭā'ifesi de ĥarışurlar (5) ve ‘ibādet ü riyāzetle bu menzilete yitişürler (6) ammā ekseriyyā ricāl olurlar ve bu şeref ve (7) meziyyeti ‘avratlardan ziyāde erler bulurlar pes (8) ĥaĥ sübhāna ve te‘ālā

T46b9'da nazm: N'de li-münṣihi

N38aD'de eger su'āl olunursa ki çŪn bāb-ı şānī ‘adede maḥşūr olan evliyā-yı kümmel menāķıbına münḥaşırdur bu taķdırce ṭā'ife-i mezbūrenüġ izdiyādı ol ĥā'ideye menāfī degül midür cevāb virürüz ki cānīb-i vāhidüġ inḥişārı kāfīdür ve cihet-i izdiyād ol ĥuşuşa ğayr-ı menāfīdür minhu li-muḥarririhi: T47a'da yok

N-M'de ‘unf ü ĥahr ve şiddetle degüldür: T47a1'de ‘unf ü ĥahr degüldür

T47a6'da olurlar: N'de olur

- bunları havâyic-i nâsa sa'y için (9) ve halkı birbirlerine ihtiyâcdan kurtarup (10) yüce dergâhında hâcetlerini kazâ etmek için (11) komışdur ve bunların şıfatları bu yüzden- (12) -dür ki halka ifâde itseler luğla ve hüsn-i (13)
- N38b te'ennî ile ifâde iderler hâricden görenler (14) ** şöyle zann iderler ki kuvvet ü kudret halk (15) cānibinde olup
- T47b bunlar halkdan istifâde (1) iderler ve bunlardan birinün fethi dāyimdür ahlā (2) münkaṭı' olmaz ve dāyim bir hāldedür kaṭ'ā (3) maḳāmâtı mütenevvi' olmaz huşūşā ḥazret-i ḥakla (4) vākıfdur ve ḥilkatinde allāhla kāyim olur (5) 'ārīfdür ikincisi 'ālem-i melekūtda celīs-i (6) erā'ike enīs-i melā'ike vāḳı' olmışdur ammā maḳāmāt ü (7) aḥvālī mütenevvi' olur ya'nī dūrlü dūrlü (8) maḳāmāt-i aḥvāle vūşūl bulur ve istedüğince (9) şuver-i 'ālemden her şüretde aḡa taravvız ḥāşıl (10) olur üçüncisi 'ālemden 'ālem-i mülkde (11) nāsila mūcālesededür 'ale'l-huşūş (12) 'aṭf ü merḥameti mülāyemet üzeredür kezālīk (13) bunun da maḳāmātı mütenevvi' olur ve şān-ı (14) 'acībінде ma'nā-yı luṭfı şüret-i zāhirde bulur (15) ḥattā ba'zı ehlu'llāh
- T48a huşūşā şeyḫ ekber-i ḥaḳīḳat- (1) güvāh bunlara mülākāt itmişler ve işpiliyye nām (2) maḥalde bunlardan mūsā bin 'imrān nām kimesneye yitişmişler nazmiyye

rāh-ı ḥakda ne gūrbūz erler var

(4) nice kuvvetlü şīr-i nerler var

N39a

** zerresi kān-ı kün-fe-kāna ⁴³ deger

(5) ne girān-māye ḥōş gūherler var

bunlardan mā'adā üç nefer (6) merd-i pāk-bāz ve velī-yi kerāmet-perdāz dāḡı vardır ki anlara (7) ilāhiyyūn raḥmāniyyūn 'ālem gibi olmışdur artmazlar (8) ve

T47b10'da 'ālemden: N'de yok

T48a3'te nazmiyye: N'de nazm

eksilmezler ve ba'zı ahvâlde abdâla beşzerler (9) hâlen ki anlar abdâluğ gayrıdur vahy-i ilâhî şâhibleridür (10) ammâ ol vahy-i ilâhiye istimâ'ları mermer üzerinde (11) sürinen demir zencîrüg şadâsın istimâ'ları (12) gibi vâkı' olur ammâ ol silsileden peydâ (13) olan şalşalanuğ fehmine bi'z-zât kâdir (14) olurlar mı ve-yâhüd gayra ihtiyâc çekerler mi (15) ma'lûm degüldür nazm

// her biri vahy-i haqla dem-sâz
güş ider vahy-i haqqı nite ki sâz
bunları degme kimse fark itmez
oldılar râh-ı haqda şâhib-i râz

N39b

bir zât-ı pâk bülend- idrâk dağı vardur ki her zamânda birdür gâh nisâdan ve gâh ricâlden vâkı'dür bir vechle muqdim ve behâdur ve huzûr-ı haqda külli da'vâlara kâdirdür ki haq celle ve 'alâdan gayrı her şey'e istiğâlesi ya'nî gerden-dırâzlık ** idüp kimseye boyun virmemesi muqarreridür ne söylerlerse haq söylerler ne hükm eylerlerse 'adlle hükm eylerler ve'l-hâşıl leşker öñinde turan dil-bere beşzer ki kimseden yüz döndermeye her kimügle elleşürse gâlib-i maḥẓ ola hattâ şeyḥ ekber kaddesa'llâhu sırrahu'l-ezhar ḥazretleri bağıdâddan şeyḥüm şeyḥ ebû'l-kâdir cillî ḥazretlerini bu maḳâmda müşâhede itdüm diyü beyân ve i'lân buyurmuşlardur //

T48b

- (1) bu bir 'âlî-naḳardur şanı her maḥfilde ber-terdür
- (2) ne dirse emr-i mübrim her ne emr itse muḳarreridür
- (3) ḥüdâdan gayra maḡlûb eylemez zâtını 'âlemde

T48a12'de ol: N'de yok

N-M'de // her biri..... buyurmuşlardur //: T48a15-
T48b1'de yok

T48a15'te nazm: N'de li-münşihî

(4) ricālu'llāha ser-tāc olmağ ister özge serverdür

(5) ve bir zāt-ı 'azîmü's-şân dağı vardır ki (6) şîr ü şeker-vār cins-i beşer ve rûh-ı muşavverden (7) mümtazic ve mürekkebdür huşûşâ hazret-i (8) 'îsâ 'aleyhi's-selâma müşâbeheti mükemmel ve (9) mürettebdür ya'nî 'îsâ 'aleyhi's-selâm rûhla (10) beşerden ve belkîs-ı cinle insden mütevellid olduğu (11) gibi ol dağı beşerle rûh-ı muşavverden tevellüd (12) itmişdür her zamānda ** birdür ve maḳāmı gayrılara (13) sirāyet itmeyüp kendinüñ zāt-ı pāki merkezine (14) dā'irdür beşer kısmından babası var idüğünü (15) kimse bilmez ve ammā birbirine muḫālîf iki cinsden (1) vüçüda geldüğünü inkār itmez bir recül-i berzaḫîdür ki (2) haḳ celle ve 'alā 'ālem-i berzaḫî anuḡla ḫıfz eyler (3) ya'nî menzîl-i dünyā-y-la dār-ı āḫîret mā-beynî ki (34) vaḳt-ı mevtden zamān-ı ba'se varınca 'ālem-i berzaḫ (5) demekle müsemmādur ol velî-yi berzaḫî aḡa müvekkildür naẓm

(6) kemāl-i ḳudretüñ meydânınuñ pâyânı yok yâ rab

(7) 'aceb vādîdür anuḡ ḫaddî yok oranı yok yâ rab

(8) zülāl-i ḫikmetüñ her cinse cārî şîr ü şeker-vār

(9) anı inkāra nev'-i ins ü cinnüñ cānı yok yâ rāb

(10) ve bir zāt-ı şerîf ve şân-ı laṭîf dağı vardır ki (11) ḡarîbü'l-maḳāmdur ve kendine mevḫūd olan (12) daḳāyık cemî'-i 'āleme mümted-i tâmdur ḫālî ba'zı (13) ehl-i ṭarîḳ ḫāline uyar ḫattā ba'zılar anı gördükde (14) ḳuṭb taḡayyül iderler ḫālen ki ḳuṭbuḡ ḡayrıdur (15) ve her zamānda birdür iki olmaz ammā ekseriyyā (1) ricālden ve ḡāḫ olur ki nisādan zuḫūra ** gelür (2) lâ-ya'lemehüm

48b14'te idüğünü: N'de idüğün

T49a2'de ḫıfz eyler: N'de ḫıfz ider

illā'illāhu te'ālā ve'l-vāşilūn bi-hezā'l-maḳām⁴⁴ (3) nazm

yā rab ne gizlü bendelerüñ var ki ehl-i hāl

(4) her birinüñ merātibini aqlamak muḥāl

(5) pergār gibi dā'iresin devr idüp 'uḳūl

(6) farzā ki her birisini bir ḳuṭb ider ḥayāl

(7) ve bir zāt-ı kebîrû's-şân daḥı vardır ki maḳāmına (8) saḳîṭ-i refref dirler 'azm-i şânı ve ḥālî ma'rûf (9) ve eşgālî kendü nefesine ve iḥsânına maşrûfdur (10) ve rû'yeti bir derecede mü'essirdür ki anı gören (11) kimesneye ḥāl ḡalebesi muḳarrerdür hattā şeyḥ-i ekber (12) ḳuddise sırruhu ḥazretleri bu maḳâmda olanlardan (13) birini konyada görmişler ḥayāsını ve züll ü inkisârını (14) müşâhede ḳıldum ve söyledügi ma'ârif-i ilâhiyyenüñ (15) pâyânını bulamadum diyü beyân buyurmuşlardır nazm

T50a

(1) anı kim görse ḥālî ḡalib olur

(2) semt-i iḥsâna nefsi râḡıb olur

(3) cāy-gāhı saḳîṭ-i refrefdür

(4) pāye-i 'arşla müşerrefdür

N41a

(5) bundan mā'adā her zamān iki velî-yi hidāyet-resân (6) daḥı ** vardır ki anlara ricālū'l-ḡinā dirler (7) egerçi ki 'ālemda aḡniyā nāmına maḥlûḳ çokdur (8) ammā ḡinâlarındaki şekk ü şübhe ve şā'ibe (9) nuḳūd-ı derāhim ü dînârlarından artuḳdur ol (10) şā'ibeden zamānede ancaḳ bu iki şahş ḥalāş (11) olmuşlardır ve ḥulûş-ı ḥaş

T49b9'da kendü: N'de kendi

T49b9'da nefesine ve iḥsânına: N'de iḥsânına ve nefesine

T49b13'te birini:N'de birisini

T50a8-9'da şā'ibe nuḳūd-ı derāhim ü dînârlarından:N'de şā'ibe yoktur nuḳūd-ı derāhim ü dînârlarından

- T50b bulmuşlardır ki (12) bunların ibtidâ-yı hâlleri ve intihâ-yı âmâlleri (13) ve intihâ-yı ahvâlleri ibtidâ-yı esgâlleridür (14) fe-lâ-cerem hak sübhâna ve te'âlâ makâm-ı gınâyı (15) anlarıyla hıfz itmişdür pes bunların biri (1) hâzret-i hakka muzaif ve muttasıldur ki tārîkînde (2) gayrısından bu ekmeldür ve ikincisi nefisine (3) muzaif ve muttasıldur ki rütbede bu andan (4) ednâdur ve birisi 'âlem-i şehâdetden olup (5) şehâdet 'âlemine imdâdı muharrerdür ve biri (6) 'âlem-i melekûtda olup ol 'âleme ve anda olan (7) aḡniyânın her birine imdâdı muhaḡḡak (8) ve müyesserdür ammâ bu iki şahş-ı vâşıl yine (9) bir rûḡ-ı 'ulvînin dâmen-i luḡfına teşebbüs idüp (10) 'âlem-i şehâdete müte'allîḡ olan müşâhedelerini (11) ve 'âlem-i melekûta maşrûf olan melekelerini (12) andan istimdâd üzeredürler şöyle ki ol (13) rûḡ-ı 'ulvî dâḡı kendülere muzaif ola (14) ricâl-i gınâ üç nefis olmak lâzım gelür (15) ammâ şöyle ki beşerîyyet ** başka i'tibâr olınup (1) ol rûḡ-ı 'ulvînin leḡâfet-i rûḡâniyyeti keşâfet-i (2) beşerîyyete izâfet olunmak revâ görilmeye yine (3) ricâl-i gınâ ikidür ve ḡâḡ olur ki (4) ricâl-i gınâ makâmına nisâ tâyifesinde dâḡı (5) vâşıl olurlar ve sürâdikât-ı kerâmet ü velâyete (6) anlar dâḡı dâḡil olurlar imiş nazm
- N41b
- T51a

(7) genc-i gınâya olmasa bunlar hâzîne-dâr

(8) berg-i hazân gibi taḡıdur anı rûzgâr

T50a11'de ve ḡulûş-ı ḡâş bulmuşlardır: N'de yok

T50b1-2-3'te tārîkînde gayrısından bu ekmeldür ve ikincisi nefisine muzaif ü muttasıldur ki: N'de yok

T50b8'dde yine: N'de yok

T51a6'da da: N'de yok

T51a6'da olurlar imiş: N'de olurlarmış

(9) esrār-ı hākka mahrem olup her biri veli

(10) nakd-ı ğınāya itmediler kılca i'tibār

T51b

(11) ba'de-hezā bir veli-yi evlā dağı vardır ki (12) her nefesde kalbi mütekerrir olur ammā 'ilm-ile (13) rabbi ve zāt-ı rabbi mā-beyninde ihtilāf vāki' (14) olmaz farzā iki menzilinüñ birinde görinse (15) ol birinde dağı

N42a

görinür ya'nî zātı (1) hālet-i vāhidede iki yirde müşāhede olunur (2) birinde huzūrı ol birinde 'adem-i zuhūrını (3) icāb eylemez ve bi'l-cümle ricālu'llāhuñ ahvālī (4) mülāhaza olunsa bunun hālī cümleden (5) 'acīb ve sâ'irlerüñ ahvālinden her cihetle (6) ğarīb görünür ve hāk celle ** ve 'alāya ma'rifet (7) tahşil iden ehlu'llāhda bundan 'azimü's-şān (8) bir zāt-ı kerāmet-nişān dağı yoktur ammā (9) haşyet-i hākdan dā'imā lerzede ve bīnā-yı vücūdı (10) ol havf ü bīmle şubh ü mesā zelzelede olup (11) edā-yı namāz iderlerken şeyh-i ekber hāzretleri (12) mülākat itmişler ve şem'-i cem'ine pervāne olup (13) ifāde-i envār-ı kerāmetine kābil olmuşlar ve (14) 'alāyıminden lerze-i dā'ime ile haber virmişler nazm

T52a

(15) iki mirāta olur çehre-nümā
(1) bir velidür ağı sānī yokdur
(2) bulunur 'ilm-i ledünni anda
(3) kalb-i pākinde ma'ānī çokdur

(4) bundan ğayrı bi-lā-ziyadetin ve-lā-noķşān on (5) nefer veli-yi kebīrū's-şān dağı vardır ki anlara (6) ricāl-i 'aynü't-tahkīm ve'z-zevā'id dīrlər her zamānda (7) artmazlar ve eksilmezler du'ālarında lisān-ı inbisātle

T51a10'da itmediler: N'de eylediler

T51a12'de 'ilm-ile: N'de 'ilmle

(8) ihtisâş-ı küllî izhâr eylemek makâmlarıdır (9) ve bir gaybün taḥşilinde gayb ü yakîne itmi'nânları (10) imânlarını ziyâde eylemek muvâfık hâlleridür egerçi ki (11) rütbe-i gayb yanlarında mertebe-i şehâdet bulmaz ve illâ (12) gayb-ı imânla ** taḥşilinde yakîn ve itmi'nânla (13) izyâd-ı imânları muḥarrer ü muḥakkak olur nazm

(14) bunlar besât-ı kurba irüp inbisât-ile

(15) ṭayy itdiler menâzil-i keşf ü kerâmeti

T52b

(1) bundan büyük velâyet olur mı ki her biri

(2) şüretde sırr-ı gayb-ile kesb itdi ülfeti

(3) ve on iki nefis dahı vardır ki bunlara bûdelâ (4) dirler abdâl itlâk olunan ricâl bunların (5) gayridur dâ'imâ artmazlar ve eksilmezler ve bunlara (6) bûdelâ dinilmekle bâ'is budur ki kaçan bunlar gâیب (7) olsalar yirlerine birisi nâ'ib olur ve cümlesi (8) kâ'im oldukları hâlle ol biri yalnız kâ'im olur (9) ya'nî onların gıybetini bildürmeyüp cümlesinden bedel (10) ola bilür ve bunlardan her biri sāiri gibi manzûr (11) olur ve ba'zı aşhâb-ı müşâhedât isim cihetinden (12) bunları abdâla bezzedürler ve 'adedi muvâfık olmağla (13) nûkabâyı da şanurlar hâlen ki abdâl ve nûkabâ (14) ve bûdelâ başka başka zevât-ı kübrâ idüğü muḥarrerdür nazm

N43a

(15) ** luṭf-ı mevlâya yitişmiş bûdelâdur bunlar

T53a

(1) şübhesiz hem bûdelâ hem 'uḳalâdur bunlar

(2) ihtiyât üzre gerek 'ârif olan bunlardan

(3) maḥrem-i ḥidmet-i esrâr-ı ḥüdâdur bunlar

T53a1'de şübhesiz hem bûdelâ hem 'uḳalâ bunlar: N'de maḥrem- ḥidmet-i esrâr-ı ḥüdâdur bunlar

T53a3'te maḥrem-i ḥidmet-i esrâr-ı ḥüdâdur bunlar: N'de şübhesiz hem bûdelâ hem 'uḳalâdur bunlar

- (4) ve biş nefer evliyā-yı kerāmet-rehber daḥı vardır ki
 (5) anlara ricāl-i iştīyāk dirler pes bunlar aşḥāb-ı (6)
 ḳalaḳdur ki ıztırābdan ḥālī olmazlar ‘ayn-ı (7) müşāhedede
 iken eşvāk-ı tecellīden ditreşürler (8) ve bunlar
 sālīkân-ı tarīḳ-i ḥaḳḳuḡ ümerāsı ve her bir (9) vaḳtūḡ
 ḥaḳīkat-ı şalavat-ı mefrūzasına muḥtaşş (10) olan
 evliyāsıdur ḳaṭ‘ā şalavatdan münḳaṭı‘ (11) olmazlar ve
 aṣlā aşḥāb-ı şehādāt anlarda ihmāl (12) ü müsāhele
 bulmazlar ḥattā ba‘zı ehl-i keşf (13) böyle ḡann
 eylemişlerdür ki bunlar a‘yān olmayup (14) her şalavat-ı
 mefrūza bunlaruḡla mütecessid ola ḥālen ki (15) böyle
 T53b degüldür zīrā şālīḡ berberī ve ebū ‘abdu’llāḡ (1) mehdī
 ḳuddise sırruhümā bunlardan idüğini şeyḡ-ı (2) ekber
 N43b ḥazretleri müşāhede itmışler ve meclislerine (3) **
 dāḡil olup niçe muşāhebetler eylemişler nazm

- (4) vücdı ḡukmin istīnāf iden bunlardur iy zāhid
 (5) alurlar terk-i da‘vā-yı velāyet birle meydānı
 (6) ḳadir dīvānına girdükçe bunlar semt-i şekvādan
 (7) niçe biş vechle tercīḡ iderler şükr-i yezdānı

- (6) ve altı nefer şahş-ı ‘ābid ve velī-yi mücāhid daḥı (9)
 vardır ki her zamānda altıdır ne artarlar ve ne eksilürler
 ve bunlara ricāl-i eyyām-ı sitte dirler (11) zīrā ḥaḳ
 sübhāna ve te‘ālā ‘ālemi altı günde ḡulḳ eylemişdür pes
 bunlar ol altı gün muḳābelesinde (13) ḡulḳ olunmuşlardur
 ve nazarları cihāt-ı sitte (14) ya‘nī sağ şol öḡ ard üst
 alt ki (15) altı cānibdür ol semtlere maşrūfdur ve
 T54a ḳur‘ān-ı (1) ‘azīmde ve leḳad ḡalaḳnā’s-semāvāti
 ve’l-arza ve mā- (2) beynehümā fi-sitteti eyyāmin ve
 mā-messenā min luḡūb⁴⁵ (3) bu ḡuşūşa naşş-ı kerīm-i
 ma‘rūfdur ḥattā şeyḡ (4) aḡmedü’s-sebtī ḳuddise sırruhu bu

T53b3’te nazm: N’de li-münşihī

- N44a zümreden olup (5) niçe müddet bağa hizmet eyledi ve ta'zîm ü tekrîmümde (6) dakika fevt ** itmedi diyü şeyh ekber hazretleri (7) risâlesinde beyân buyurmuşdur ve'l-hâşıl (8) 'âlemde hiç bir emr-i maşşûr ve 'aded-i meşhûr (9) yokdur ki haq celle ve 'alâ anuğ 'adedince (10) ricâl hulk itmiş olmaya ve ol ricâl-i keşîrû'l-aşvâlle (11) ol emr-i maşşûrî hıfz eylemeye fe-lâ-cerem şol (12) ricâlu'llâh ki her zamânda maşşûrlardur artmazlar (13) ve eksilmezler ve tafşîlleri bu maħalle gelince tamâm (14) oldu ba'de-hezâ haşr u 'adede muhtaşş (15) olmayup gâh artup gâh eksilenlerüğ tabakât-ı (1) müte'addide ve evşâf-ı mütefâvitelerine ve ol (2) şınuğ ekâbirinüğ ve eimmesinüğ zıkr ü beyânına (3) mübâşeret olundı nazm
- T54b

(4) cihât-ı sitte-nâzır bir bölük 'âlî-nazarlardur
 (5) olurlar her cihetden ğarķa-ı envâr-ı rabbânî
 (6) görürler çeşm-i 'âlem-bîn-ile gün gibi va'llâhî
 (7) cihânı altı günde hulk iden luḡf ıssı sulḡânı

- N44b (8) üçünci bâb (9) 'adedleri nâ-maşşûr ve kerâmât-ı 'acîbeleri mezkûr (10) ü meşhûr ** olan melâmiyye ve muḡaddisün ḡuşûşâ (11) efrâd-ı muḡarribün olan evliyâ-yı kerâmet-menâb (12) tûbâ-lehûm ve ḡûsne me'âb⁴⁶ zümresinüğ leḡâyif-i (13) ğarîbeleri tefhîminde taşvîr ü taşdîr olunmuşdur (14) imdi ol ricâl-i celîlü'l-miḡdârdan biri (15) zümre-i melâmiyyedür ki 'aded-i mu'ayyenleri yokdur
- T55a (1) ve rûtbe-i 'âliyyelerine şâhid-i müşâhadeleri begâyet çokdur (2) ve bi'l-cümle bunlar tarîķ-i ḡaḡda olan ricâl-i ğüzînüğ (3) sâdâtıdur ḡattâ ümenâ didükleri bunlardur ḡuşûsâ (4) sened-i enbiyâ muḡammed-i muşḡafâ şalla'llâhu

T54b3'te nazm: N'de li-münşihî

T54b8'de ammâ: N'de yok

T54b8'de üçünci bâb: N'de bâb-ı sâlis ki

- (5) 'aleyhi ve sellem ve ebū bekri's-şiddik ve selmān-ı
 (6) fāris rażiya'llāhu 'anhümā ve meşāyih-i kibārdan (7)
 hāmdūni'l-kaşşār ve ebū sa'īdi'l-harrāz ve bāyezīd bestāmī
 (8) rahḥemehūma'llāhu te'ālā bu fırka-i celīleye dāhil
 (9) olmuşlar idi ammā şeyḥ-i 'ālim ü 'ārif ebū (10)
 'abdū'r-raḥman muḥammed bin ḥüseyn bin muḥammed bin
 mūsā-yı (11) silmī-yi nişābūrī rahmetu'llāhi 'aleyh bir
 risālesinde (12) tarīk-i ehl-i melāmeti ve bunlardağı
 aḥvāl (13) ü aḥlāk ve kerāmeti bu vechle beyān
 N45a buyurmuşdur ki (14) t̄ā'ife-i melāmiyye şol mertebe-i **
 sāmīye şāhibleridür ki (15) ḥaḳ sūbhāna ve te'ālā
 T55b bunların bevātınını kurbete (1) . ve zūlfā ve ūns ü
 ittīşālden envā'-ı kerāmetle (2) tezyīn idüp menzilet-i
 'ulyālarını ḥulḳdan şıkmışdur (3) ancak ma'nā-yı
 iftirākda olan zevāhirlerini (4) nāsa izḥār eylemişdür tā
 ki ḥaḳ celle ve 'alā-ile (5) ḥālleri sālīm ola pes bu ḥāl
 anların a'zam-ı (6) aḥvālidür ki bātınları zāhirlerinde
 mü'essir (7) olmaya nite ki faḥr-ı 'ālem şalla'llāhu
 'aleyhi ve sellem (8) leyale-i mi'rācda maḥall-i kurb ü
 dūnuvdan maḥall-i (9) a'lāya vardı ve kāne kābe kavseyni
 ev-ednā⁴⁷ (10) naşş-ı şerīfine mā-şiddik-ı ḥāşş oldu ba'de
 (11) 'ālem-i mülke indī ve aḥvālın zāhireden ḥulḳla (12)
 söylemişdi ḥālen ki ḥāl-i dūnuvv ü kurbetden zāhirinde
 (13) hiç bir nesne zāhir olmadı zīrā ehl-i melāmetü (14)
 uşūlindendür ki zāhirlerinde ḥulḳ için mir'āt (15) olmaz
 T56a ve bātınlarında bārī ḥūdā-ile şüret-i (1) da'vāları zuḥūr
 bulmaz ve kendülerü esrārına (2) aḳrabāları ve anların
 ḳulūbı ıttıla' kılmaz ve dā'imā (3) ḥulḳla tefriḳa **
 maḳamın gösterürler ve ḥaḳla (4) 'ayn-ı cem'de müteḥakkık

 T55a6'da 'anhümā: N'de 'anhümāya
 N-M'de şeyḥ-i 'ālim ü 'ārif: T55a9'da şeyḥ-i 'ālim-i 'arif
 T55b2'de menzilet-i 'āliyelerini: N'de menzil-i
 'āliyelerini
 T55b11'de aḥvālın zāhireden: N'de aḥvāl-i zāhireden

- olurlar huşuşā (5) kazā-yı hūkūk ve terk-i iktizā-yı hūkūk kendülere (6) ‘ādet olur ve her bār nefslerine yardım (7) itmeyüp intikām iderler ve nefslerine ihānetde (8) bezl-i nefis tarīkine giderler ve du‘āları maqbūl-i hāq (9) olduğda mekr ü istidrāc ihtimālī-y-le melūl ü (10) maḥzūn olurlar ve cemī‘ aḥvālide nefslerine (11) ihānet ü muḥālefetī evlā görürler ve (12) dā‘imū’l-evkāt ittakū ferāsete’l- mü’mīn⁴⁸ ḥadīs-i (13) şerifinūḡ maẓmūnı-y-la ‘āmil olup mü’mīnlerūn (14) ferāsetinden kendülerde nesne kalduḡın (15) istemezler ve
- T56b bir kimsede ki ḡayruḡ ferāseti (1) bāḡiye ola ol kendü nefsi için nice (2) ferāset da‘vā ide bīlūr diyü istiḡrāb (3) iderler ve her bār ki hāq celle ve ‘alā-ile ḡālleri (4) eṣāḡḡ ü a‘lā ola tevāzu‘larını artururlar (5) ve nefslerinūḡ ḡavf ü ḡaṣyetini ziyāde görürler (6) ve’l-ḡāsıl sā‘ir müselmānlardan bir ḡālet-i zā‘ide (7) ile kendülere imtiyāz vırmezler çār-sūlarda (8) gezerler
- N46a maḡall olur ki mü’mīnīn-ile muṣāḡabet (9) ** daḡı iderler aṣlā anları kimse bilmez melāmiyyeden (10) idüklerini idrāk kılmaz ve ‘ibādet ü ṡā‘atlarında (11) daḡı ‘āmmeden ziyade bir ‘amel-i mefrūz ve anlardan (12) faẓla edā-yı nevāfil ve ri‘āyet-i sūnnet itmezler (13) fe-ammā yine hāq celle ve ‘alā-ile rūsūḡ üzere (14) münferid olmaları ve bir göz yumup açınca (15) dā‘ire-i ‘ubūdiyyetden
- T57a çıkmamaları muḡarrerdür ve (1) kendülerūḡ ḡulūbına envār-ı rūbūbiyyetūḡ istīlāsından (2) ve ol istīlā taḡtındaki zūll ü iftikārları (3) iktizāsından aṣlā riyāsete ṡama‘ itmezler (4) ve ṡama‘-ı riyāset n’idūḡını bilmezler pes hāq sübhāna (5) ve te‘ālā anlara bevāṡını bildürdi ve a‘māl (6) ü aḡvālden bevāṡına müsteḡaḡ olanları daḡı (7) i‘lām eyledi fe-lā-cerem her mavṡında istihḡākına (8) göre ‘amel eylediler ve bunlarūḡ mertebesi
- T57a5-6’da a‘māl ü aḡvālden: N’de a‘māl-i aḡvālden
T57a8’de eylediler: N’de eylerler

- ricālu'llāhı (9) ekserinü merâtibinden yücedür ve menzilleri (10) cemî' menâzilden yüksek derecedür ve-likin (11) gördiler ki haq celle ve 'alā dünyāda halka (12) görünmedi ve hicāb-ı 'azamet ü kibriyā-ile ihticāb (13) üzere oldu anlar daı efendilerine mütāba'atla (14) muhtecib oldılar ** ve ol hicāb altında kalup (15) halkdan kimseye görünmediler ancak seyyid ü mevlāları (1) olan hālik-ı kird-gāre görindiler ammā (2) kaçan ki haq celle ve 'alā dār-ı āhıretde kullarına (3) tecellî eyleye bunların her birisi zuhūr-ı haqla (4) kendüyi göstere ve bi'l-cümle umūr-ı şerî'atın (5) küllîsi tāt'ife-i melāmiyyeye hāl vākî' olmuşdur (6) zîrā anlar 'ilm-i şāhîh ve tabāka-i 'ulyā şāhibleri (7) ve 'ilm-i bevātında ve ehlinde ve 'ilm-i mevāzın ve edā-yı (8) hūkūda mertebe-i 'uzmā ve yed-i beyzā mālîkleridür (9) hattā 'ilm-i hikmet ve 'ilm-i keşf-i insān ve 'ilm-i āhıret-i (10) mu'accelet ve 'ilm-i dünyā-yı mü'eccele bu maķāmda (11) olanlara müsahhar ve bunlar şol hūkemā-yı 'uzemādur ki (12) umūrı ve esbābı yırlı yirine vāz' eylediler (13) ve kemā-yenbağı muhkem ü müstahkem kıldılar ve şol (14) mevāzî'deki umūr ü esbābın nefyi lāzım idi (15) anları nefy üzere oldılar ve haq celle ve 'alā (1) tertîb itdüğü eşyādan hiç bir şey' menzilinden (2) geri kıomadılar iktidārları bu vechledür (3) ammā miķdārları ancak bārî hūdāya ve bu (4) maķāma muhtaşş olanlara ma'lūmdur nazm

- (5) ** melāmiyyünün ey sālîk ne 'ālîdür maķāmâtı
 (6) tarîk-ı 'aqla sığmaz bunların keşf ü kerāmâtı
 (7) görünmez şüret-i bātınları mîr'āt-ı zāhirden
 (8) velî zāhirde bunlar seyr ider sırr-ı hafıyyâtı

- (9) bunlardan mā'adā ricālū'l- mesā daı vardır ki (10) bihārın dibinde ve enhārın içinde 'ibādet ve āb-ı (11) revān gibi kemāl-i şafā-ile namāz ü tāt'ate (12)

- T58b meşğullardur egerçi ki zâhiren anları görmüş (13) yokdur ve illâ ebu's-su'ūd bini's-siblî kuddise (14) sırruhu ebū'l-bedr temāškî-i baġdādiye rivāyet (15) itmişdür ki bir gün dicle kenārında tūrurken (1) baġa hātıra olup 'acebā ka'r-ı bihārda mähî (2) -vār mähîyyet-i 'ubūdiyyetle senā-kār kimseler (3) var mı ki ve derūn-ı enhārda has ü hāşāk-ı (4) 'alāyıkden kendüyü pāk idüp safā-yı (5) kalble namāz- güzār olur 'ābidler bulunur mı ki (6) dirken anı gördüm ki nesīm-i irādet-i (7) kakhhārle nehr-i dicle iki yarıldı ve içinden (8) dürr-i şehvār ve gevher-i tāb-dār gibi bir şahş-ı (9) nūrānî çıka geldi ** gerçek yā ebū's-su'ūd (10) bārî hūdānuġ bihār ü enhār içinde 'ibādet (11) eyler kulları vardur hattā ben ol zümredenüm (12) tekrît şehrinde iken riyāh-ı meşîyyetle bu semte (13) rihlet itdüm ve bunca zamāndur ki ka'r-ı nehrde (14) 'ibādet ü tātāt tarîķine gitdüm gāh ġarîķ-ı (15) deryā-yı envār-ı kerāmet oldum ve gāh (1) ser-rişte-i 'ibādetümde sa'ādet-i velāyet (2) gevherin buldum diyü hālını tafzīl ve serencām-ı (3) ahvālını icmāl şüretinde tafşīl itdüğünü (4) şeyh ekber kuddise sırruhu hāzretleri beyān (5) buyurmuşlardur nazm
- T59a

- (6) te'āla'llāh ne kādırsın ki deryā-yı kemālünde
 (7) olur geh mähî geh mähîyyet-i cins-i beşer peydā
 (8) neler var ġarķa-ı deryā-yı tevhd eyleyüp kendin
 (9) ser-i müyündeki her kaṭreden eyler güher peydā

- (10) biri daġı fırķa-i efrāddur ki lisān-ı şer'le (11) muḳarriblerdür ve maḳāmlarında dā'ire-i kuṭubdan (12) hāriclerdür ve buġların nazīri zümre-i melā'ikeden (13) ervāh-ı müheyyemedür ve bir vechle keşf-i hāşşa (14)

 T59a2-3'te ve serencām-ı ahvālını icmāl şüretinde tafşīl: N'de yok

T59a5'te 'aleyhi's-selām: N'de 'a.m.

N48a mālīklerdür ki anlardan ğayrı ol maķāma vāsıl (15)
 T59b olamaz ** hatta hıẓr ‘aleyhi’s-selām bunlardandır
 (1) ve server-i enbiyā şalla’llāhu ‘aleyhi ve sellem
 taht-ı risālete (2) ve erā’ike-i nübüvvete bu maķāmda iken
 cülūs buyurmuşdur (3) ve imām ‘abdü’l-ķādīr ki bu
 tarīķatde hāķim olup her sözi ma‘mül-bih ola gelmişdür
 şeyh muhammed bin ķā’idü’l- (5) evānī ķuddise sırruhu bu
 rütbeye vāsıl olduğunu (6) ve bu maķāma mu‘arbedü’l-ķazret
 tesmiye olunduğunu (7) haber virmişdür diyü şeyh-i ekber
 ķaddesa’llāhu sırrahu’l- (8) eẓher beyān buyurmuşdur ve bu
 bābda zıķr olunan (9) efrād ü ümenā ya’nī zümre-i
 melāmiyye egerçi ki řabakāt (10) erenleri ‘adādında
 dāhillerdür ammā nazarları (11) ķutbdan ħāricdür ve
 nazarları ķutba müte‘allīķ olan (12) ricālu’llāh ki imāmān
 ve evtād ve būdelā ve nuķabā (13) ve nücebā ve ruķabā
 didükleridür eyyām-ı sene ħesābınca (14) ķutbla üç yüz
 altmış altı nefisdür nazm

T60a (15) aķup vahdet ħicābın keşf-i ħāşşa mālīk oldukça
 (1) ferīd-i evliyādur rütbede her ferdi efrādu
 (2) şular kim ķazret-i hıẓr-ile hem menzildür ey şūfī
 (3) berīdür ħavf u bīmīnden bu dehr-i vahşet-ābādu
 (4) bīr şınfı dāhī řā’ife-i muĥaddisündür ki zūhrü’l-aşhāb
 (5) ‘ömer bine’l-ĥaţţāb rażiyal’llāhu ‘anh bu zümredendür

 T59a15’te olmaz: N’de yok

T59a15’te ‘aleyhi’s-selām: N’de ‘a.m.

T59b11’de olan: N’de yok

T59b12’de ve: N’de yok

T59b12’de ve: N’de yok

T59b12’de ve: N’de yok

T59b13’de ve: N’de yok

ve bunlar iki şınıfdur ve bunların (6) bir sınıfı bârî hüdâ
celle celâlehu kelâmını hicâb ardından (7) eşfâ-yı
kelâm eyler ya'nî nâsuğ tekellümüne muğâyir tarîkle (8)
söyler hattâ kur'ân-ı 'azîmde ve mâ-kâne li-beşerin an
yukellimehu'llâhu (9) illâ vahyen ev-min varâ'i hicâbin⁴⁹
âyet-i kerîmesi (10) bunlar hakkında ve sınıf-ı âhîrînün
gâh kulûbına (11) ve gâh kulaqlarına ervâh-ı melekîyye
bir tarîkle (12) söyler pes bu sınıfuğ tarîki riyâzet-i
nefsiyye (13) ve mücâhedât-ı bedenîyyedür her ne vechle
olursa (14) olsun ve şol nûfûs ki keder-i vukûfdan
bi't-ıtabî (15) şâfî ola anlara münâsib olan 'âleme ulaşur

T60b

(1) fe-lâ-cerem 'âlem-i melekût ve esrârdan ervâh-ı (2)
'aliyyin vâsıl olduğu merâtibe vâsıl olur (3) ve ma'ânî-yi
'acîbeden 'âlemde ne ma'ûle ma'ânî var ise (4) ol nûfûsda
N49a müntekîş olur ve ol münâsib olan (5) ** sınıf-ı rûhânî
hasbî ile 'ulûm-ı gaybdan niçe (6) nesneler hâsıl olur
nazm

- (7) yâ rab ne sınıf olur ki gürûh-ı muhaddisün
- (8) vuşlat görüp muhâtıb ola kendi zâtıuğa
- (9) luţf-ile söyledükçe varâ'-ı hicâbdan
- (10) taşşîl üns-i tām ide anlar sıfâtıuğa

(11) hezâ âhîr mâ-teyessere zikruhu min aşnâfî ricâli'llâha
(12) ve evşâfihim ve şerhî ma'âmâtihim ve ahvâlihim (13)
va'llâhu nes'elu an yufîza 'aleyna min meyâminihim (14)

T60a5'te iki şınıfdur ve bunların bir sınıfı: N'de iki
şınıfdur ki bir sınıfı

N-M'de hüdâ cellle celâlehu kelâmını hicâb ardından:

T60a6'da hüdâ cellle celâlehu anlara hicâb ardından

T60a7'de eşfâ-yı kelâm eyler: N'de eşfâ eyler

T60a8'de tarîkle söyler: N'de tarîkle anlara söyler

T60a5'te sınıf-ı rûhânî: N'de şîfat-ı ruhâniyye

- ve berekâtihim innehü berrun rahîm cevâdun kerîm⁵⁰
 gıbbezâlık (15) kûtbü'l- 'ârifîn 'umdetü'l-vâsılîn
 T61a mevlânâ (1) şeyh muhyî'd-dîn 'arabî kâddes sırrahu
 hâzretleri ricâl-i (2) gaybûğ seyr-i celîlini ve ervâh-ı
 muḳaddesenüḡ bir (3) semtden bir semte nakl ü taḥvîlini
 bu tafşîl-i (4) bî-'adille beyân buyurmuşdur ki tâ'ife-i
 mezbûre ayuḡ (5) her bir güninde eṭrâf-ı 'âlemden bir
 cānibde ḳarâr idüp (6) mādām ki felek-i devvār ve
 seyyāreler seyyār ola pergār- (7) vār bir semti der-kenār
 N49b idüp me'mûr oldukları (8) ** ḥidemāt-ı ilāhiyyeye
 fermān-berdār olmaları muḳarrerdür (9) pes anlara
 ṭabāḳāt erenleri dirler ki seb'a-i seyyāre (10) -vār idi
 ṭabāḳadan āşikār ve envār-ı kerāmetle (11) günden güne
 tāb-dār oldukları müselleḡ-i ebrār ü aḡyārdur (12)
 fe-lā-cerem evveli kûṭbdur ki ḡavṡ iṭlāḳınuḡ lāyık u (13)
 sezāsıdur ikincisi imāmāndur ki kûṭbuḡ (14) vüzerāsıdur
 içüncisi evtāddur ki maşriḳ u (15) maḡrib ve cenûb ü şimāl
 T61b didükleri çār-küşe-i (1) 'âlemüḡ ḡafāza-i bî-riyāsıdur
 dördüncisi (2) yēdi nefer zevāt-ı kübrādur ki
 ricālu'llāhuḡ bûdelāsıdur (3) bişincisi on iki merd-i
 vāşıldur ki ol zümrenüḡ (4) ruḳebāsıdur altıncısı kırk
 nefer evliyā-yı pāk (5) -gevherdür ki anlara nücebā dirler
 yidincisi üç yüz (6) velî-yi rāh-berdür ki anlara nuḳabā
 iṭlāḳ iderler (7) pes bu cümle üç yüz altmış nefis olup (8)
 nazarları kûṭba müte'alliḳ ola gelmişdür ancak (9) efrād ü
 ümenā didükleri iki tâ'ifenüḡ nazarları (10) kûṭbdan
 N50a ḡāricedür ammā ricālū'l-ḡayb 'idādında (11) ** dāḡil
 idüḡi muḳarrerdür imdi ḡafî olmaya ki (12) aşḡāb-ı ḡacāt
 ve erbāb-ı müḡimmātdan birinüḡ (13) ehemmi ve bir müḡim
 ḡaceti ve maṭlûbı ve küllî murād u (14) maḳşûdı vāḳi'
 olsa gerekdür ki mestur olan (15) dā'ireye nazar idüp

 T61a14-15'te maşriḳ ü maḡrib: N'de maḡrib ü maşriḳ

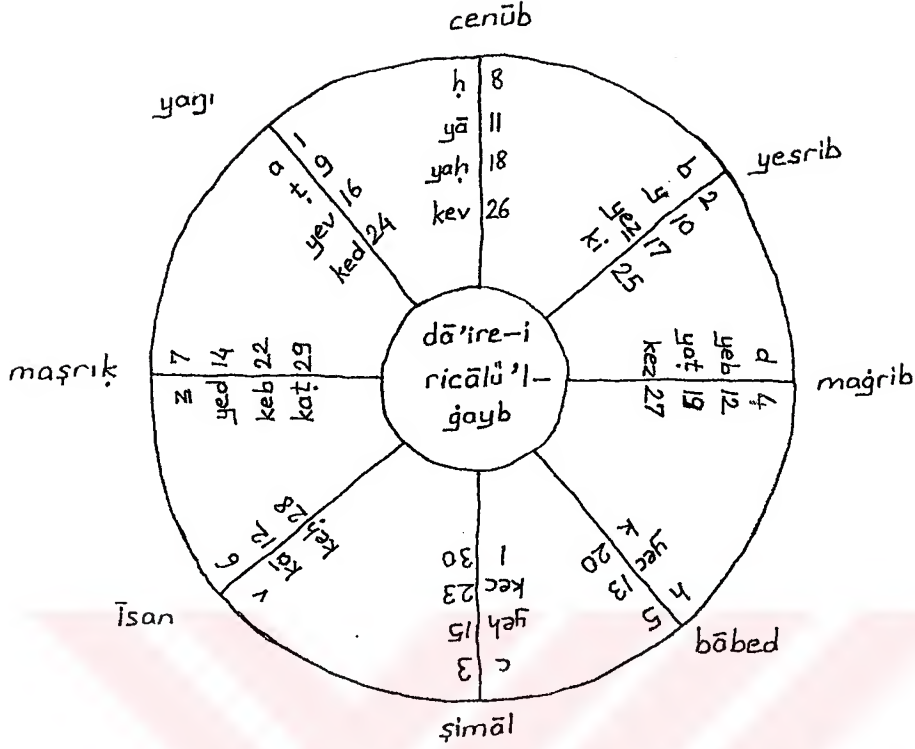
T61b11'de dāḡil idüḡi: N'de dāḡil idükleri

- T62a evvelā ol gün ayuḡ kaçınıcı (1) günü idüḡin göre ve ricālū'l-ḡayb ol gün ne (2) cānibde olduḡın bile ba'de-zān ābdest alup (3) ve bir tenhā kūseye varup ricālū'llāh olduḡı (4) ṭarafa arkasın vire ve niyyet-i pāk ve i'tikād-ı (5) derrākle bu du'ayı kādīr olduḡı deḡlū okuyup (6) envā'-ı tazarru' u niyāzla hācetin dileye in-şā'a'llāhu (7) te'ālā murādı müyesser ve maḡşūdı hayırla muḡadder (8) olmış ola huşūşā da'vā ve huşūmetde ve (9) ceng ü cidāl ve ḡarb u kıtāl vaktinde ol (10) cānibe arḡa virüp bu du'āya meşḡūl olsa (11) ve hāceti her ne ise cenāb-ı ḡaḡdan dilese şübhesiz (12) maḡşūdı ḡaşıll ola ve murādına göre maṭlūbına (13) vāşıl ola ve
- N50b bir ṭālīb evinden çıkduḡı ḡinde (14) ricālū'llāh olduḡı ** ṭarafa arkasın virüp (15) niyyetine göre du'āsını okusa
- T62b ve murād istedüḡi (1) kimsenüḡ meclisine varduḡda arkasın (2) yine ol cānibe virüp sözi ne ise (3) söylese ve maḡşūdını ricā eylese (4) in-şā'a'llāh seksiz şübhesiz murādına (5) iriše melāz ü mercī' olan kimesne (6) muḡālefete kādīr olmaya bi-'avnu'llāhi (7) te'ālā ve ol şerḡ olunan du'ā-yı (8) şerīf budur ve dā'ire-i merḡūme (9) andan aşıḡı yazılıdudur (10) es-selāmü 'aleyküm yā ricālū'l-ḡayb (11) es-selāmü 'aleyküm yā ervāḡū'l- (12) muḡaddese yā nuḡabā yā nücebā (13) yā ruḡabā yā būdelā yā evtād (14) yā imāmān yā ḡuṭb yā efrād (15) yā ümenā
- T63a a'yenūnī ve aḡyesūnī (1) ve erḡamūnī ve ḡaşıllū murādi (2) ve ḡumū 'alā ḡavāyicī bi-ḡürmeti muḡammedin (3) 'aleyhi's-selām sellemekümü'llāhu fi'd-dünyā
- N51a ve'l-āḡireti⁵¹ dā'ire-i ricālū'l-ḡayb **

T62b1'de kimsenüḡ: N'de kimesnenüḡ

T62b9'da aşıḡı: N'de aşıḡa

N-M'de dā'ire-i ricālū'l-ḡayb: T63a3'te yok.

(4) iy şoran seyrini ben hāke ricālū'l-ğaybūn

(5) tolaşur 'ālemi bu zümre mişāl-i pergār

(6) birde toközda on altıda yigirmi dōrtde

T63b

(1) cānib-i kıblededür ka'be gibi ol ahyār

(2) ikide on yidide onda yigirmi bişde

(3) gözedür her biri yesrib tarafın leyl ü nehār

(4) üçde on bişde ve otuzda yigirmi üçde

(5) ihtiyār eylediler semt-i şimālī her bār

N51b

(6) ** on toköz on ikide dōrtde yigirmi yidide

T63aDA'da h, yāz yah, kev-b, y, yez, ki- d, yeb, yağ, kez-
h,, yec, k- c, yeh, kec, l- v, kā, keğ- z, yed, keb, kat-
a, t, yev, ked: N'de yok

T63aDA'da dā'ire-i ricālū'l-ğayb: N'de yok

T63aDA'da yengi: N'de kıble

- (7) gün gibi eylediler mağribe 'arz-ı dîdâr
 (8) bişde on üçde yigirmide velî iy zâhid
 (9) gâfil olma hele bâbed tarafından zinhâr
 (10) hem yigirmi biri altısı yigirmi sekizi
 (11) lâ-cerem cânib-i îsâna düşer geşt ü güzâr
 (12) yidi on dördü yigirmi iki yigirmi tokuz
 (13) itdiler maşrıķı gün gibi ğarîķ-i envâr
 (14) sekizi on biri ve on sekizi her ayuğ
 (15) hem yigirmi altısıdur semt-i cenûbîde karar
 (1) böyledür dâ'ire-i 'âlemi seyr itmeleri
 (2) arķa vir bunlara tâ olmaya kârı düşvâr

T64a

N52a

(3) hâtimetü'l-kitâb el-hamdülü'llâhi'l-ğaffâr bu
 risâle-i fevâid-şi'âr (5) ki cāmî'-i evliyâ-yı kibâr ve
 müctemî'-i aşfiyâ-yı ahyârdur (6) 'inâyet-i aķtâb ü efrâd
 ve mu'âvenet-i abdâl ** ü evtâdla (7) ğâyete irişdi ve
 nihâyete yitişdi murâd u maķşûd (8) bu risâlede mevcûd
 olan zümre-i vâsılîn (9) ve fırķa-i sâlikinden istizhâr ü
 istimdâd (10) ve umûr-ı dünyeviye ve zahâyır-ı
 uhreviyemûze müte'allıķ (11) olur isti'ânet ü istirsâddur
 pes kimesne (12) ehl-i dünyâdan birine hîdmet ve hürmet
 muķabelesinde (13) ümmîd-i merhamet ü şefkat eylese
 fe-lâ-cerem maķdûm olan (14) ehl-i kerem güci yitdükçe
 ri'âyet ve hîtâm-ı dünyâ-y-la mühimmâtına (15) bezl-i
 himmet eylemek muķarrerdir bu ķanda ķaldı ki zıkr olunan

T64b

(1) ehlu'llâh ğâh ü bî-ğâh muķarribân-ı dergâh-ı âlih (2)
 iken kendülere hîdmet ideni gözetmeyeler ve menâķıb-ı (3)
 hamîdeleri taştîrinde şarf-ı himmet eyleyenî nażar-ı
 'inâyetlerine (4) manzûr itmeyeler bu taķdîrce hâşâ ki
 benüm gibi hâdim (5) bunca maķâdimüñ luţfına muķârin
 olmaya ve huzûr-ı (6) sâmiplerinde bize münsevidür diyü
 yâd olunmaya 'ale'l-huşuş (7) hîdmet-kâr bir ola maķâdim-i

63b10'da hem: N'de her

N52b

kibār vāfir ola senā-kār (8) kâşır ola ** kerem-kāruş
 mürüvveti zāhır ola muḥāldür ki (9) dār-ı dünyāda mu'ın ve
 zāhır ve ser-menzil-i 'uḳbāda şefî' (10) ü dest-gır
 olmayalar allāhümmā nefi'ini bi-himmetihim ve cennibni
 (11) mine'l-mekārihi bi-ḳuvvetihim ve ḥaşşıl murādatı
 bi-i'anetihim (12) ve ^{فَضْلُ} * 'udāti bi-āşāri ḳuvvetihim
 āmin şümme āmin ve'l-ḥamdüli'llāhi (13) rabbe'l-'ālemin⁵²
 (14) ḳad vuḳ'ü'l-ferāğ min te'lîfihi ve tenmîḳihi
 fi-şehri şevvâli'l- (15) mübārek li-sene ḥams ü şemânın ü
 tis'ami'ya⁵³ D/ be-mahrûsa-i ḳonstantiniyye

 T64b13'te rabbe'l- 'ālemin ḳad: N'de rabbe'l-'ālemin tem
 T64b14'te ḳad vuḳ'ü'l- ferāğ min te'lîfihi ve tenmîḳihi
 fi-şehri şevvâli'l- mübārek li-sene ḥams ü şemânın ü
 tis'ami'ya

T64bD be mahrûsa-i ḳonstantiniyye: N'de yok

*Bu kelimenin nasıl okunduğunu bilemedik.

ARAPÇA İBARELER, AYETLER VE HADİSLER

1- bismi'llāhi'r-raḥmāni'r- raḥīm : " bağıslayan ve esirgeyen Tanrı'nın adıyla" anlamındaki bu söz, Kur'an'da, bütün surelerin başında bulunur ve sonunda başarıya ulaşmak amacıyla bir işe başlarken söylenir.

2- ḥamden li-men ḥalaḳa 'ibadehü'l-aḥyāri aḥyāfa ve ḳadderā li'l-evliyāi min ḥilyeti'r-ricālī aḥlāken ve evṣāfa ve 'ayyena li-mazāhirihi'l-ḥalā'iki ḥalā'ifa ve emlāke ve ḥaṣṣa bi-küllī minn minhüm fi-nüfūzi'l-emri melāke ve'mtāze küllün mine'l-aḳṭābi ve'l-e'immeti ve'l-evtādi bi-ḥıfẓi'l-cevānibi ve'l-kevākibi ve'l-ecnādi kemā-beyyenehüma'llāhu te'ālā işbāten ve irāde elem nec'alī'l-arẓa mihāden ve'l-cibāle evtāde ve eşāra bi't-tebşir ilā maḳāmātihi ve menāzilihi ḥayṣu ḳāla şümme li- etiyennehüm min beyni eydihim ve min ḥalfihim ve 'an eymenihi ve 'an şemālihi ve minhümü'l- abdālu ve'n-nūḳabā ve ricālū'l-ḡaybi ve'l-ḥatmi ve'n-nücebā ve yuḳālu li-ba'dihimi'l- ḥavāriyyūna ve'l-recebiyyūna ve-hüm maḥfuzūna mete yazḥarūna ve mete yufḳadūna ve'l-ḥālu ennehim fi-küllī zamānin lā-yezīdūna ve-lā-yenḳuşūna ve minhüm ricālū'l-melāmiyyūne'l- iştīyāk ve ricālī'l- mā'i ve'l-efrād ve'l- muḥaddiṣūna fe-sübḥāna men ḳahara kemālū ḳudretihi bi-aḥyāfi ḥalā'ifi'l- ḥalā'iki ve-bedā beydā'u ḥikmetihi bi-aşḥābi't-ṭarāyiki mine's-sevābiki ve'l-levāḥiki men-iḥticābe bi-estāri celālihi şāra meslūben bi-envāri cemālihi ve men incezeba bi-esrāri kemālihi dāra meczūben bi-edvāri nevālihi ve efzālihi lā-ya'rifehümü'l-aḥyāru illā bi-mesiyeti's-settāri ve lā-yuḳārinuhümü'l-ebrāru illā bi-irādeti'llāhi'l- ḡaffāri ve yeḳulu'llāhu te'ālā muḥāṭiben ileyhim lā-tuḥālifu bi-ḡayri ve entüm maḥfūfūna bi-ḥayri ve aḥbāra 'anhüm ḥayṣu ḳāla evliyāi taḥte ḳibābi lā-ya'rifihi ḡayri ve şalāten 'alā nebiyyihi'l- kerīm ve

'alā ālihi ve aşhābihi't-teslīm fe-eqūlū rāciyen mina'llāhi't-tevfīka ve bi-yedihi ezimmetü't- taḥkīki ba'de-zālike ba'de evliyāi vāşılın ve 'ulemāi 'ilmi'l-yaqīn kaddesa'llāhu esrārehüm ve'n-nāra burhānehüm ve āsārehüm : İyi ve salih kulları yaratan Allah'a şükürler olsun. O ki; Hilvetü'r-ricāl'de, velilerin her birine bir bölüm verdi, onların her birini bir rızkın, bir mülkün varisi, halifesi olarak atadı. İnsanlara emirlerinin nüfuz edebilmesi için, her birine bir melek verdi, herbirine bir meleği mahsus kıldı. Ve aktaptan, imamlardan ve evtattan her birine, yönlerin, yıldızların ve yeryüzünün merkezi olan yerlerin korunması görevini verdi. Ve bize delil olarak şu ayeti verdi: " Biz yeryüzünü onlar için beşik, dağları da birer kazık yapmadık mı? (Bu ayet, Kur'an'ın LXXVIII. suresi olan " En-Nebe " nin 6. ayetidir). " Ve hatta onların derecelerine ve makamlarına en büyük delil olarak şu ayete işaret etti: " - O dedi ki- sonra, elbette onlara önlerinden, arkalarından, sağlarından, sollarından sokulacağım (Bu ayet, Kur'an'ın VII. suresi olan " El-Araf " ın 17. ayetinin başıdır. Ayet, ve-lā-tecidu ekşerehüm şakirin "ve sen onların çoklarını şükredenlerden bulamayacaksın." şeklinde sona ermektedir.)."

Bu iyi ve salih kullar, abdal, nükoba, gayp erenleri, hatemler ve nücebadır. Ayrıca, diğerlerine havariler ve recebiler adı verilir. Bunlar ortaya çıktıklarında da, yok olduklarında da Allah tarafından korunurlar, onların hamisi her zaman Allah'tır. Gerçekten efratın, melâmilerin, muhaddislerin vb. Tanrı erenlerinin sayıları artmaz ve eksilmez, her zamanda aynı kalır. Allah bu insanları, bu türlü türlü erenleri yarattı ki; bu O'nun yüceliğinin ve kudretinin büyüklüğünün işaretidir. Ve Allah'ın bir sahra gibi geniş olan yüce kudreti ve hikmeti, eski ve yeni tarikat sahiplerinde ve sufilerde ortaya çıkmıştır. Her

kim ki; Allah korkusuyla kötülüklerden kaçınır, Allah'ın nuru karşısında hayret içinde donar kalır. Her kim ki; Allah'ın yüceliğini düşünür ve esrarını çözmeye çalışırsa, Allah'ın kendisine verdiği nimetlerin çokluğu ve çeşitliliği ile dehşet içinde şaşkın şaşkın gezer. Bu kişileri diğer müminler bile ancak Allah isterse bilebilirler. Ebrar bile bunlarla ancak bağışlayıcı olan yüce Allah'ın iradesi ile görüşebilirler, konuşabilirler. Allah der ki; siz kötülüklerle karışmayın ve benden başkasını yaratan olarak görmeyin, o zaman benim türlü türlü nimetlerimden yararlanabilirsiniz. Ve O bize haber verir ki; benim gök kubbem, benim kudretim altındaki evliyayı benden başkası bilemez. Salât yüce Peygamberimize ve selâm O'nun aline, ashabına ve Tanrı'ya ermiş velilere olsun. Allah ilmi yakın sahibi olan alimlerin esrarlarını kutsasın ve onların delillerini ve eserlerini nurlandırsın. Dilerim ki, bana yardım etsin ve beni başarıya ulaştırsın.

3- ḥalîfetü'r-rahmānî'l-müstağni 'ane't-ta'rif ve'l-beyân: " tarife ve beyana sığmayan, tariften ve beyandan doymuş merhametli halife " anlamında bir söz.

4- 'aleyhe'd-devlet ve's-sa'âdet ve'l-'ünvân ilâ inķırāzî's-sâ'ât ve'l-aḥyân ve 'aleyhümā'r-rahmeti ve'l-'ināyeti ve'l-ḡufrân bi-'alâ kuşûrî'l cenân bi-muķāreneti'l-ḥür ve'l-ḡılmân: " Saadet, zenginlik, şan ve şeref sonsuza kadar onun üzerine olsun. Ve gönül köşklerinde hurilerin ve gılmanların kavuşabilmeleri için, Allah'ın bağışlayıcılığı, inayeti ve rahmeti onların üzerine olsun. " anlamında söz.

5- lemmā ķāme 'abdu'llāhi : " Allah'ın kulu olan Muhammet ibadet etmek için ayağa kalktığı zaman. " anlamındaki

bu söz Kur'an'ın LXXVII . suresi olan " El-Cin " nin 19. ayetinden alınmadır. Ayetin tümü " ve ennehü lemmâ kâme abdullâhi yed'uhû kâdü yekûnüne 'aleyhi libade (Allah'ın kulu Muhammet, ibadet etmek için ayağa kalktığı zaman, O'nun etrafında hemen keçe gibi sımsıkı oluyorlardı.) " şeklindedir.

6- 'izz ibn mes'ûd rażiya'llāhu 'anh kâl aḥbarena resûla'llāhi şalla'llāhu 'aleyhi ve sellem inne li'llehi te'ālā selāsemi'eti nefsin kulûbuhûm 'alā kalbi âdeme 'aleyhi's-selāmu velehu erba'üne nefsin kulûbuhûm 'alā kalbi mûsâ 'aleyhi's-selāmu velehu seb'atûn kulûbuhûm 'alā kalbi ibrahîme 'aleyhi's-selāmu velehu ḥamsetûn kulûbuhûm 'alā kalbi cebrâ'île 'aleyhi's-selāmu velehu selāsetûn kulûbuhûm 'alā kalbi mîkâ'île 'aleyhi's-selāmu velehu vahîdûn kalbuhû 'alā kalbi isrâfîle 'a.m. küllimâ mate'l- vâhidû ebdela'llāhu mekânehu mine's-selāseti ve küllimâ mâte vâhidûn mine's- sāleseti ebdela'llāhu mekânehu mine'l-ḥamseti ve küllimâ mâte vâhidûn mine'l-ḥamseti ebdela'llāhu mekânehu mine's-seb'ati ve küllimâ mâte vâhidûn mine's-seb'ati ebdela'llāhu mekânehu mine'l-erba'îne ve küllimâ mâte vâhidûn mine'l-erba'îne ebdela'llāhu mekânehu mine's-selāsemi'etin ve küllimâ mâte'l- vâhidûn mine's-selāsemi'etin ebdela'llāhu mekânehu mine'l-'âmmeti bihim yedfa'allāhu'l-belâ'e 'an hezihi'l-ummeti : İzz ibn Mesut (Hz. Muhammet'in sahabelerinden biri) (Allah ondan razı olsun) şöyle dedi: Peygamber (salâvat ve selâm onun üzerine olsun) bize haber verdi ki; Allah, kalpleri Adem (selâm onun üzerine olsun) kalbi üzerine üç yüz kişi, Musa (selâm onun üzereerine olsun) kalbi üzerine kırk kişi, İbrahim (selâm onun üzerine olsun) kalbi üzerine yedi kişi, Cebrail (selâm onun üzerine olsun) kalbi üzerine beş kişi, Mikail (selâm onun üzerine olsun) kalbi üzerine üç

kişi, İsrâfil (selâm onun üzerine olsun) kaalbi üzerine bir kişi yarattı. Bu bir kişi öldüğü zaman üçlerden, üçlerden birisi öldüğü zaman beşlerden, beşlerden birisi öldüğü zaman yedilerden, yedilerden birisi öldüğü zaman kırklardan, kırklardan birisi öldüğü zaman üçyüzlerden, üçyüzlerden birisi öldüğü zaman ise iyi ve salih kullardan birisini bedel olarak verir. Allah, İslâm ümmetini, bu kişiler var oldukça kötülüklerden, belâdan uzak tutar.

7- innî lâ-ecidu nefesi'r-raḥmân min kıbeli'l-yemen: " Müminlerin Yemen tarafından geldiğini görür gibiyim. " anlamında bir hadis.

8- fevârisü ḥeycâin izi'l-yevme eyvemü
rehânîne zalmâin izi'l-leyli elyelü
ricâlü muḥâribin ve ḥarbin fe-kesbehüm
li-dâreyhüm a'melehüm ve 't-teneffüli : " O insanlar, gündüz olunca atlı olup zafere koşarlar, gecenin karanlığı çökünce de Allah'a ibadet ederler. Bunlar, hem bu dünya hem de öteki dünya için gayret gösterirler. Zafer kazanırlar ve bu zaferleri sonucunda elde ettikleri ganimetlerin üzerine nafîle namazlarını kılarlar. " anlamında bir dörtlük.

9- fe-vecedâ 'abden min 'ibâdinâ âteynâhü rahmeten min 'indinâ ve 'allemnâhü min ledünnâ 'ilmâ: " Kayaya geldiler. Orada kullarımızdan bir kulu buldular ki biz ona nezdimizden bir velâyet (veya nübüvvet) vermiştik. Ona kendimizden de bir ilim öğretmiştik. " anlamındaki bu söz, Kur'an'ın XVIII. suresi olan " El-Kehf " in 65. ayetidir.

10- ḳaddi intehaye'n-naḳl ve't-tafşîl min kavâ'idî faşli'l-ḥiṭâbi'l-celîl: " yüce Faslü'l-hitâp kitabının

kaidelerinden yapılan açıklamaların ve bu kitaptan yapılan aktarmaların bitimi. " anlamında bir söz.

11- rüknü'l-ḥaḳ ve 'd-dīn mürşidi't-talebe ve's-sālikin: " dinin ve gerçeğin dayanağı (temel direği) Allah yoluna girmişlerin ve bu yolun isteklilerinin mürşidi, aydınlatıcısı " anlamında bir söz.

12- a'tā külle şey'in ḥalkahü şümme hedā : " Her şeye, haline uygun şeklini veren, istidatlarına göre yol gösterendir. " anlamındaki bu söz, Kur'an'ın XX. suresi olan " Tāha " nın 50. ayetinden alınmadır. Ayetin tümü " ḳāle rabbüne'llezi a'tā külle şey'in ḥalkahü şümme hedā (-Musa- dedi ki; rabbimiz herşeye, haline en uygun şeklini veren, istidatlarına göre yol gösterendir.) " şeklindedir.

13- izā cā'e naşru'llāhi ve'l-fethu: " Allah'ın yardımı gelip Mekke fethi müyesser olunca. " anlamındaki bu söz, Kur'an'ın CX. suresi olan " En-Nasr " ın ilk ayetidir. Bu ayetin, suretin adı olarak kullanıldığı da görülür.

14- ḳul yā eyyühe'l- kāfirün: " De ki: Ey kafirler! ." anlamındaki bu söz, Kur'an'ın CIX. suresi olan " El-Kafirun " un ilk ayetidir. Bu ayetin, surenin adı olarak kullanıldığı da görülür.

15- izā zülzileti'l-arzu zilzālehā : " yer, kendisine mahsus bir sarsıntıyla sallandığı zaman " anlamındaki bu söz, Kur'an'ın LXXXIX. suresi olan " El-Zilzāl " ın ilk ayetidir. Bu ayetin, surenin adı olarak kullanıldığı da görülür.

16- ulāike'l-lezīne hedā'llāhü fe-bi hüdāyühü muḳtedih: " İşte bunlar Allah'ın hidayet ettiği

kimselerdir. Sen de onların hidayetine uy." anlamındaki bu söz, Kur'an'ın VI. suresi olan " El-En'am " ın 90. ayetinin başıdır. Ayetin devamı " kul lā-es'elekūm 'aleyhi ecrā, in hüve illā zikrā li'l-'ālemīn (De ki; ben tevhide davette sizden hiç bir ücret istemem, Kur'an alimlere nasihatten ibarettir.) " şeklindedir.

17- mā-veṣe'eni arzī ve-lā semā'i ve lekūn veṣe'eni ḳalbū 'abdi: " Allah der ki; Ben o kadar büyüğüm ki beni ne yer ne de gök sığmaz. Beni ancak müminlerin kalbi sığar. " anlamında bir hadisi kudsi.

18- nisā'ükūm ḥarsūn lekūm fe'tū ḥarsekūm ennā ṣi'tūm: " Kadınlarımız sizin için bir tarladır. Artık tarlanıza dilediğiniz şekilde gidin. " anlamındaki bu söz, Kur'an'ın II. suresi olan " El-Bakara " nın 223. ayetinin başıdır. Ayetin devamı " ve ḳaddimū li-enfūsikūm ve'taḳu'llāhe ve 'lemū ennekūm mülāḳuuh ve beṣṣiri'l-mü'minīn (ve kendiniz için peşkeş gönderin. Allah'tan sakının, O'na kavuşacağınızı bilin. Sen de müminleri müjdele.) " şeklindedir.

19- ve a'teṣamū bi'llāhi: " Allah'a sarılsınlar. " anlamındaki bu söz, Kur'an'ın IV. suresi olan " En-Nisā " nın 146. ayetinden alınmadır. Ayetin tümü " ille'l-lezīne tābū ve eşleḥū ve'teṣamū bi'llāhi ve aḥleşṣ dīnehūm li'llāhi fe-ulā'ike ma'e'l-mü'minīn ve sevfe yū'ti'llāhū'l- mü'minīne ecren 'azīmen (Meğer ki nifaktan tövbe edip hallerini ıslah etsinler, Allah'a sarılsınlar, dinlerini de Allah için halis kılsınlar. İşte bunlar müminlerle beraberdir. Allah müminlere büyük bir mükafat verecektir.) " şeklindedir.

20- va'teṣimū bi-ḥabli'llāhi: " Hepiniz Allah'ın ipine sınıksı sarılın. " anlamındaki bu söz, Kur'an'ın III.

suresi olan " Ali imran " ın 103. ayetinin başıdır. Ayetin devamı " cemî'an ve lâ-teferrekû ve'z'kürü ni'meta'llâhi 'aleyküm iz küntüm a'daen fe-ellefe beyne kulübiküm fe-aşbahtüm bi-ni'metihi ihvānan ve küntüm 'alā şefā hufretin mine'n-nāri fe-enķazeküm minhā kezālike yübeyyinu'llāhü leküm āyetihi le'alleküm tehtedün (birbirinizden ayrılmayın, Allah'ın size olan nimetini yadedin. Hani sizler bir diğerinizin düşmanıydınız. Allah hidayet bulasınız diye ayetlerini böyle beyan ediyor.) " şeklindedir.

21- e'üzubike minke: " Senden sana sığınırız. " anlamında bir hadis.

22- tebāreke'llezi bi-yedihi'l-mülkü: " Her şeyin mülkü elinde bulunan Tanrı son derece hayırlı ve bereketlidir." anlamındaki bu söz, Kur'an'ın LXVII. suresi olan " El-Mülk " ün ilk ayetinin başıdır. Ayetin devamı " ve hüve 'alā külli şey'in ķadīr (O, her şeye hakkıyla kadirdir.) " şeklindedir.

23- enara'llāhu ķulūbihüm bi-envüri'l- yakın: " Allah onların ilmi yakinin nurları ile nurlandırsın, aydınlatsın. " anlamında bir söz.

24- elem nec'ali'l-arķa mihāden ve'l-cibāle evtāden: " Biz yeri yayılmış döşek ve konak, dağları kazık yapmadık mı? " anlamındaki bu söz, Kur'an'ın LXXVIII. suresi olan " En-Nebe " nin 6. ve 7. ayetidir.

25- şümme leātiyennehüm min beyni eydihim min ķalfihim ve 'an eymanihim ve 'an şemā'ilihim : " (iblis) ben onların önlerinden de geleceğim, arkalarından da; sağ taraflarından da geleceğim sol taraflarından da (dedi). " anlamındaki bu söz, Kur'an'ın VII. suresi olan

"El-Araf" ın 17. ayetinin başıdır. Ayetin devamı "ve lā-tecidü ekgerehüm şākırîn (Sen onların pek çoğunu şükreder bulamazsın): " şeklindedir.

26- 'allāmü'l-guyüb celle şānehu 'ane's-şibhi ve'l-guyüb: " gayb alemiini bilen, gizlerin sahibi ve gizlerin bilgini olan Allah - benzetmelerden ve gizlerden şanı yüce olsun- " anlamında bir söz.

27- lā-ya'lemühüm illā'llāhu te'ālā: " Yüce Allah'tan başkası bilmez, bilemez. " anlamında bir söz. Bu söz, " lā-ya'lemühüm illā'llāh " şeklinde, Kur'an'ın XIV. suresi olan " İbrahim " 'in 9. ayetinde de geçiyor.

28- kemā- kálu'llāhi'l-gaffār ve küllü şey'in 'indehü bi-mikdārin : " Bağışlayıcı olan Allah'ın dediği gibi: Her şey O'nun yanında miktara göredir. " anlamındaki bu sözün " Her şey O'nun yanında miktara göredir." kısmı, Kur'an'ın XIII. suresi olan " Er-Rad " ın 8. ayetinden alınmadır. Ayetin tümü " Allahu ya'lemü mā taḥmilu küllü enṣā ve-mā taḡiyzū'l-erḥāmü ve-mā tezdād ve küllü şey'in 'indehü bi-mikdārin (Allah her dışının ne taşıdığını, döl yataklarının neyi eksik neyi artık yaptığını bilir. Her şey O'nun yanında miktara göredir.) " şeklindedir.

29- cāhidü fi-sebīlu'llāh:" Allah yolunda cihat edenler " anlamındaki bu söz, Kur'an'ın II. suresi olan " El-Bakara" nın 218., VIII. suresi olan " El-Enfal" ın 74., IX. suresi olan " Et-Tevbe " nin 20. ayetlerinde geçiyor.

30- ve-mā yenṭıku 'ani'l-hevā: " O, arzusuna göre söylemez. " anlamındaki bu söz, Kur'an'ın LIII. suresi olan " En-Necm " ın 3. ayetidir.

31- in hüve illā vahyün yühā: " O'nun sözü kendisine vahiy olunan bir vahiyden başka bir şey değildir. " anlamındaki bu söz, Kur'an'ın LIII. suresi olan " En-Necm " in 4. ayetidir.

32- innā senulķī 'aleyke kavlen şakīlen : " Sana çetin bir sözü (Kur'an'ı) vahiy ve ilka ediyoruz. " anlamındaki bu söz, Kur'an'ın LXXIII. suresi olan " El-Müzzemmil " in 5. ayetidir.

33- rabbenā zalemna enfüsenā ve in lem tağfirlenā ve terhamnā leneküenne mine'l-ħāsirin : " Ey rabbimiz, biz kendimize zulüm ettik. Sen bizi yarlıgamaz, esirgemezsen, biz herhalde ziyankârlardan oluruz. " anlamındaki bu söz Kur'an'ın VII. suresi olan " El-Araf " in 23. ayetinin sonudur. Ayet " kālā (onlar dediler ki) " şeklinde başlamaktadır.

34- rabbi'ğfirli ve livālideyye ve li-men daħale beytiye mü'minan ve li'l-mü'minīne ve'l-mü'mināt ve lā-tezīdi'z-zālimīne illā tebāren : " ya Rab, beni, babamı ve anamı, mümin oldukları halde evime girenleri, gelecek erkek ve kadın müminleri yarlığa. Zalimlerin helâklerinden başka bir şeyi arttırma. " anlamındaki bu söz Kur'an'ın LXXI. suresi olan " Nuh " un 28. ayetidir.

35- ħalīlu'llāh: " Allah'ın dostu " anlamındaki bu sözle Hz. İbrahim kastedilmektedir. Tanrıtanımaz Nemrut tarafından ateşe atılan İbrahim bir gül bahçesine düşmüş ve bu olaydan sonra O'na " Halilullah " denilmiştir. Metinde " Halilullah duası " ile, Kur'an'ın XIV. suresi olan " İbrahim " de, Hz. İbrahim'in " ya Rab, bu şehri emin kıl, beni ve oğullarımı putlara tapmaktan uzaklaştır. " şelkinde başlayan duası kastedilmiş

olmalıdır.

36- rabbi heb lî hükmen ve'l-ḥaḳnî bi's-ṣālihîn: " ya Rab, bana hikmet bahşeyle, beni sülâhaya, Peygamberler zümresine ilhak et." anlamındaki bu söz, Kuran'ın XXVI. suresi olan " Eş-Şuara " nın 83. ayetidir.

37- 'alâ sürurin müteḳābilîn: " tahtlar üzerinde karşı karşıya gelecekler " anlamındaki bu söz, Kur'an'ın XV. suresi olan " El-Hicir " in 47. ayetinden alınmadır. Ayetin tümü " ve neze'nā mā fi-şudūrihim min ḳillîn ihvānen 'alâ sürurin müteḳābilîn (Biz onların sinelerindeki her türlü kini çıkardık. Onlar kardeş olup tahtlar üzerinde karşı karşıya gelecekler.) " şeklindedir.

38- ve ḥaşa'ati'l- eşvātü lir-raḥmāni fe-lā-tesme'u illā hem s ā:" Muhabbetinden esirgeyen Tanrı'ya karşı sesler duracak. Sen onların ancak yavaş ayak seslerini işitebileceksin. " anlamındaki bu söz Kur'an'ın XX. suresi olan " Taha " nın 108. ayetinden alınmadır. Ayetin tümü " yevmeizîn yettebi'üne'd-dā'ie lā-ivece leh, ve ḥaşa'ati'l- eşvātü lir-raḥmāni fe-lā-tesme'u illā hem s ā (O gün herkes Allah tarafından çağırana tabi olup hiç bir tarafa meyil edemeyecekler. Mehabetinden esirgeyen Tanrı'ya karşı sesler duracak. Sen onların ancak yavaş ayak seslerini işitebileceksin.) " şeklindedir.

39- yumşeüne 'ale'l-arzî hevnen ve izā ḥaṭābehümü'l-cāhilüne ḳālū selāmen : " Onlar yeryüzünde tevazu ve vakar ile yürürler, şayet onlara kendini bilmez kimseler söz atacak olurlarsa incitmeyecek cevaplar verirler." anlamındaki bu söz, Kur'an'ın XXV. suresi olan " El-Furkan " in 63. ayetinden alınmadır. Ayetin tümü " ve 'ibādü'r-raḥmāni'llezîne yumşeüne 'ale'l-arzî hevnen ve izā ḥaṭābehümü'l-cāhilüne ḳālū selāmen (Esirgeyen Zat'ın

öyle kulları vardır ki; onlar yeryüzünde tevazu ve vakar ile yürürler. Şayet onlara kendini bilmez kimseler söz atacak olurlarsa, incitmeyecek cevap verirler.) " şeklindedir.

40- lā-ya'lemü'l- ğaybı illā- hāliķu ricālū'l-ğayb: " Gaybı, evrenin sırlarını, gayb erenlerini yaratmış olan Allah'tan başkası bilemez. " anlamında bir söz

41- eşiddāu 'ale'l-küffāri: " (Muhammet'in) beraberinde bulunanlar, kafirlere karşı çetindirler. " anlamındaki bu söz, Kur'an'ın XLVIII. suresi olan " El-Fetih " in 29. ayetinden alınmadır. Ayetin tümü " muhammedün resūla'llāh ve'l-lezīne ma'ahu eşiddāu 'ale'l-küffāri rūhamau beynehüm terāhüm rukke'an süccāden yebteġüne fażlan mina'llāhi ve rızvānan sīmāhüm fi-vücūhihim min eġeri's-süçüd zālīke meġelühüm fi't-tevrāt ve meġelühüm fi'l-ıncıl kezer'in aħrece şaṭ'ahū fe-āzerehu fe's-teġleze fe's-tevā 'alā sūķihi yu'cibu'z-zürrā' li-yaġıza bihümū'l-küffār, ve'ada'llāhū'l-lezīne āmenū ve 'amilū's-şāliḫāti minhüm maġfireten ve ecren 'azīmen (Muhammet, Allah'ın peygamberidir. Beraberinde bulunanlar da kâfirlere karşı çetin, kendi aralarında ise merhametlidirler. Onları rükua varırken, secde ederken görürsün. Onlar Allah'ın inayetini ve hoşnutluğunu ararlar. Yüzlerinde secdelerin izinden nişanları vardır. Bu onların Tevrat'taki vasıflarıdır. İncil'deki vasıfları da şöyledir: Bir ekin ki filiz çıkarır, filizini besler, filizleri kuvvetlenir, kalınlaşır. Ayakta dik durur, ekincilerin hoşuna gider. Allah böylece onları çoğaltıp kuvvetlendirmekle kâfirleri öfkelenendirir. Allah inanıp iyi işler yapanlara yarlıganma ve büyük mükâfat vadetmiştir.)" şeklindedir.

42- ve-nüfiḥa fi's-ṣūri fe-ṣa'ika men fi's- semāvati ve men fi'l-arḍi illā men ṣa'a'llāhu : " Sura üflenince, Allah'ın diledikleri müstesna olmak üzere göklerde ve yerde, kim varsa hepsi düşüp ölmüş olacaktır." anlamındaki bu söz, Kur'an'ın XXXIX. suresi olan " Ez-Zümer " in 68. ayetinin başıdır. Ayetin devamı " ṣümme nüfiḥa fihī uḥrā fe-iẓāhūm kıyāmūn yanzurūn (Sonra ona bir daha üflenince, hemen ayağa kalkıp bakakalacaklardır.) " şeklindedir.

43- kün-fe-kān : " Ol, dedi ve oldu " anlamındaki bu söz, özellikle tasavvufi edebiyatta sıkça kullanılır. Bu söz, " kün-fe-yekūn " şekliyle Kur'an'da bir çok ayette geçer (El-Bakara / 11, Ali imran / 47, 59, El-Enam / 73, El-nahl / 49, Meryem / 35, Yasin / 82, Gafir / 67). Allah bu emri vermeden önce, herkes " Elest " meclisinde idi ve henüz hiçbir maddi varlık yaratılmamıştı. Allah'ın bu emri vermesi, " ol " demesi ile, ruhlar varlık alemine geçmişlerdir.

44- lā-ya'lemehūm illā'llāhu te'ālā ve'l-vāṣilūn bi-hezā'l-makām : " Bu makamdaki vasılları, ermiş kulları Yüce Allah'tan başkası bilmez, bilemez. " anlamında bir söz.

45- ve leḳad ḫalaḳnā's-semāvāti ve'l-arḍa ve mā-beynehümā fi-sitteti eyyāmin ve mā-messenā min luḡūb : " Biz gökleri, yeri ve aralrındakini altı günde yarattık. Hiçbir yorgunluk duymadık. " anlamındaki bu söz, Kur'an'ın L. suresi olan " Kaf " in 38. ayetidir.

46- ṭūbā-lehūm ḫūsne me'āb : " Onlar için dönecek ne güzel yer vardır. " anlamında bu söz, Kur'an'ın XIII. suresi olan " Er-Rad " in 29. ayetinin sonudur. Fakat bu kısım, Kur'an'da " ṭūbā-lehūm ve ḫüsnü me'āb " şeklinde geçiyor.

Ayetin tümü " el-lezîne âmenû ve 'amilu's-şâlihâti tûbâ-lehüm ve hüsnü me'âb (İman edip iyi amel işleyenlere ne mutlu! Onlar için dönecek ne güzel yer vardır.) " şeklindedir.

47- ve kâne kâbe kavseyni ev-ednâ : " Araları iki yay kadar veya daha az kaldı." anlamındaki bu söz, Kur'an'ın LIII. suresi olan " En-Necim " in 9. ayetidir. Bu ayet eski Arap geleneği üzerine inmiştir. Bu geleneğe göre savaş halindeki insanlar barışırlarsa, yaylarını çıkarır, birbirine yaklaşıtırlardı.

48- ittakû ferâsete'l- mü'min: " Müminlerin ferasetinden sakının. " anlamında bir hadis.

49- ve mâ-kâne li-beşerin an yukellimehu'llâhu illâ vahyen ev min varâ'i hicâbin : Bu söz Kur'an'ın XLII. suresi olan " Eş-şura " nın 51. ayetinin başıdır. Ayetin tümü " ve mâ-kâne li-beşerin an yukellimehu'llâhi illâ vahyen ev-min varâ'i hicâbin ev-yürsile resûlen fe-yûhiye bi-iznihi mâ-yeşâ, innehü 'aliyyün halîm (Vahiyle veya perde ardından olması veya bir elçi gönderip ona kendi izniyle dilediği şeyi vahyetmesi suretlerinden başka hiç bir suretle, Allah'ın konuşması, hiçbir insana müyesser olamaz. Çünkü O, yücedir, işinde hakimdir.) " şeklindedir.

50- hezâ âhir mâ-teyessere zikruhu min aşnâfi ricâli'llâha ve evşâfihim ve şerhi makâmâtihim ve ahvâlihim va'llâhu nes'elu an yufîza 'aleynâ min meyâminihim ve berekâtihim innehü berrun rahîm cevâdun kerîm: Bu Tanrı erenlerini, onların sınıflarını, vasıflarını, makamlarını ve durumlarını bilebildiğim son bölümdür. Ben ancak bu kadarını zikredebilirim (Çünkü bendeki bilgiler ancak bu kadardır.). Dilerim ki; Allah bize bereketinden, nimetlerinden bol bol versin. Çünkü O

eli açıktır, rahimdir ve kerimdir.

51- a'inūni ve ağısūnī ve erhamūni ve haşşilū murādi ve kumū a'lā havāyicī bi-hürmeti muhammedin 'aleyhi's-selām sellemekümü'llāhu fi'd-dünyā ve'l-āhireti: Muhammet'in hürmetine, Muhammet aşkı için, bana yardım edin, bereketinizden verin, rahmet edin, beni isteğime kavuşturun, ihtiyaçlarımı sağlayın. Allah sizi dünyada ve ahirette selâmete erdirdsin.

52- allāhümmā nefi'ini bi-himmetihim ve cennibni mine'l-mekārihi bi-kuvvetihim ve haşşil murādati bi-i'anetihim ve ^{فَضْلِهِ} * udāti bi-āğāri kuvvetihim āmin şümme āmin ve'l-hamdüli'llāhi rabbe'l-ālemin: " Allahım, beni onların (Tanrı erenlerinin) himmetinden yararlandır, onların ilimleriyle kötülüklerden uzak tut ve onların yardımıyla beni isteğime kavuştur. Onlardan sonra (onlar gibi) beni de yakınına al. Alemlerin rabbi olan Allah'a şükürler olsun. Amin." anlamında bir söz.

53- kad vuk'ü'l-ferāğ min te'lîfihi ve tenmîkîhi fi-şehri şevvāli'l-mübārek li-sene hams ü semānîn ü tis'ami'ya : " Bu kitabın telifi ve yazımı mübarek şevvāl ayında dokuz yüz seksen beş yılında tamamlandı." anlamında bir söz.

* Bu kelimenin ne anlama geldiğini ve nasıl okunduğunu bilemedik.

İMLÂ ÖZELLİKLERİ

Metnimiz, büyük oranda kalıplaşmış bir imlâyla yazılmıştır. Ancak metnimizde, eserin Eski Anadolu Türkçesinden Klâsik Osmanlıcaya bir geçiş dönemi ürünü olduğunu gösteren bazı yazım özelliklerine de rastlamak mümkündür. Biz bu bölümde, bu yazım özelliklerine kısaca değineceğiz.

1- Ünlü Yazımları

a ünlüsünün yazımı

1- ön ses a: Genellikle elif (/) ile, bazan da medli elif (ا, آ) ile gösterilmiştir: alup (الوب) 62a2, adı (ادي) 25a11, aya (اكا) 17a13, alt (آلت) 53b14

2- iç ses a: Genellikle harfsiz ve harekesiz olarak ifade edilmiş, bazan da üstün (اْ) ile veya medli veya medsiz elif (ا, /) ile gösterilmiştir: olan (اولن) 16a5, âbindan (آبيندن) 13a8, olan (اولان) 35b1, olan (اولان) 22a7

3- son ses a: Genellikle he (o, e) ile, bazı örneklerde de medli veya medsiz elif (ا, /) ile gösterilmiştir: ola (اول) 6b14, ayla (علق) 58a6, aya (اكا) 17a13, ola (اول) 18a3

e ünlüsünün yazımı

1- ön ses e: Genellikle esresiz elif (/) ile, bazan da esreli elif (ا) ile gösterilmiştir: eksilür (اكسلور) 31a11, elde (الاله) 33a10, evlenenlerün (اؤلنلرن) 11b7.

2- iç ses e: Genellikle harfsiz ve harekesiz olarak ifade edilmiş, bazan da harekeli veya harekesiz he (ه, هُ / هُ) ile gösterilmiş: degüldür (دگلدر) 17b5, eylemeye (ايلميه) 54a11, neye (نِه) 22a3, ever (اُور) 11b8, üzeredür (اوزره > ر) 9b10, deveciler (دوه جيلر) 12b7.

Metnimizde yalnızca tek örnekte iç ses e ünlüsü elif (/) ile gösterilmiş: gelen (كلان) 14b3.

3- son ses e: Genellikle he (ه, هُ) ile, bazan da esreli he (ه, هُ) ile gösterilmiş: ne (نِه) 22a4, şöyle (شويله) 22a11, nice (نِه) 10b12.

1 ünlüsünün yazımı

1- ön ses i: Metnimizde ön sesi " i " olan bir Türkçe kelime yoktur.

2- iç ses i: Genellikle harfsiz ve harekesiz olarak ifade edilmiş, bazan da ye (ي) ile gösterilmiş: altmış (التمش) 11b111, yaşında (ياشنده) 11b11, yapışmış (ياپشמש) 22b5, olın- (اولين-) 31b6.

3- son ses i: Genellikle harekeli ye (ي), bazan da harekesiz ye (ي) ile gösterilmiş: oldu (اولاي) 35b1, olur mı (اولور مى) 52b1, oranı (اورانى) 49a7.

1 ünlüsünün yazımı

1- ön ses i : Genellikle elif ye (ايه) ile, bazan da kesreli elif (/) ile gösterilmiştir: içinde (ايچنده) 42a1, iki (ايكى) 51 b1, işitse (اشتسه) 12a12.

2- iç ses i : Genellikle harfsiz ve harekesiz olarak ifade edilmiş, bazan da kesreli veya kesresiz ye (ي, يه) veya

kesre (كسرة) ile gösterilmiş: virmiş (ويرمى) 22b3, bir (بر) 11b9, nice (نَجْه) 10b12, üzerinden (اوزرىندىن) 6b6, bir (بىر) 16b12, deveçiler (دَوَّه جيلر) 12b7.

3- son ses i : Genellikle harekesiz ye (ي), bazan da harekeli ye (ي) ile gösterilmiştir: köprisi (كوپرىسى) 6b6, gördi (كوردى) 13a8, ferzendi (فرزندى) 11b8, veledi (ولىدى) 11b10.

u ünlüsünün yazımı

1- ön ses u: Genellikle harekesiz elif vav (او) ile, bazan da ötreli elif vav (اُو) ile gösterilmiş: unu- dılmazmış (اونودلمزمش) 10b12, ulaşur (اولاشور) 60a15, uyar (اُويز) 49a13.

2- iç ses u: Genellikle harekesiz vav (و) ile gösterilmiş, bazan da harfsiz ve harekesiz olarak ifade edilmiş: tıyılır (تويلىر) 31a12, alup (الوب) 62a2, tırurlar (توررلر) 41b6, kuru (قرو) 6b7

3- son ses u : Harekesiz vav (و) ile gösterilmiş: kuru (قرو) 6b7, toptolu (توپتولو) 6b14.

ü ünlüsünün yazımı

1- ön ses ü : Genellikle harekesiz elif vav (او), bazan da ötreli elif vav (اُو) ile gösterilmiştir: üç (اوچ) 3a10, üzeredür (اوزره در) 9b10, üst (اوست) 53b14.

2- iç ses ü: Genellikle harekesiz vav (و) ile gösterilmiş, bazan da harfsiz ve harekesiz olarak ifade edilmiştir: gün (گون) 10a12, dün (دون) 39b14, gürbüz

(كوربز) 48a3, görürler (كوررلر) 56b5, zümrenüg (زمرة نك) 39b14.

3- son ses ü: Harekesiz vav (و) ile gösterilmiş: diyü (ديو) 8a13, gizlü (كيزلو) 49b3, kendü (كندو) 56b11

o ünlüsünün yazımı

1- ön ses o: Harekesiz elif vav (او) ile gösterilmiştir: olan (اولن) 16a5, on (اون) 7a1, oranı (اورانى) 49a7, oturup (اوتوروب) 16b12.

2- iç ses o: Genellikle harekesiz vav (و) ile, bazan da ötreli vav (وُ) ile gösterilmiş. İç ses o bazı örneklerde de harfsiz ve harekesiz olarak ifade edilmiştir: tıldı (طولدي) 13a8, toptolu (طويطلو) 6b14, sol (صول) 53b14.

ö ünlüsünün yazımı

1- ön ses ö: Genellikle harekesiz elif vav (او), bazan da ötreli elif vav (اُو) ile gösterilmiş: ölse (اولسه) 5b3, öte (اوت) 31b6, öğ (اوك) 53b14.

2- iç ses ö: Genellikle ötreli vav (وُ), bazan da harekesiz vav (و) ile gösterilmiş: söz (سوز) 10b12, dögmek (دؤگمك) 12b4, sögmek (سؤگمك) 12b5, gördi (كوردى) 13a8.

kapalı e (bak. F- Birinci Hecede e/1, i/e Konusu)

2- g, k ve ƣ ünsüzlerinin Yazımı

Metnimizde geçen k ve ƣ ünsüzleri kef (ك) ile, g ünsüzü ise kef veya üç noktalı kef (ك, گ) ile gösterilmiş: kendü (كندو) 56b11, zümrenüñ (زمرة نك) 39b14, gürbüz (كوربز) 48a3, dögmek (دؤگمك) 12b4.

3- p Sesinin Yazımı

Metnimizde -up /-üp ulacı dışında p sesi, pe (پ) ile gösterilmiş, -up / -üp ulacındaki p sesi için ise be (ب) harfinden yararlanılmıştır: alup (الوب) 62a2, olup (اولوب) 24a12, köprisi (كوپرىسى) 6b6, toptolu (طوپتولو) 6b14.

4- s Sesinin Yazımı

Metnimizde s ünsüzü, kalın ünlülü Türkçe kelimelerde sad (ص) ile< ince ünlülü kelimelerde ise sin (س) ile gösterilmiş: sağ (صاغ) 53b14, sol (صول) 53b14, sögmek (سؤگمك) 12b5.

5- tı (ط) ile Yazılan Kelimeler

Bugün Türkiye Türkçesinde, d-'li olan bazı kelimeler, bizim metnimizde tı (ط) ile yazılmıştır: tayanurlar (طاي نورلر) 34b7, tokınup (طوقنوب) 12b9, toközda (طوقوزده) 63a6, toldı (تولاي) 13a8, tolaşur (تولشور) 63a5, turup () 25a13.

7- c / ç Seslerinin Yazımı

Eski Türkçede yalnız ç'li şekilleri olan +ca / +çe, +ça /+çe ve +cı / +ci, +çı/+çi ekleri (TDB, s. 149,

s.158), metnimizde hem c'li, hem de ç'li olarak yazılmıştır. Bu durum, Eski Anadolu Türkçesi döneminde gördüğümüz, ç'lerin c ile de yazılabilmeleri özelliğinden kaynaklanabileceği gibi, ç'li olan bu eklerin, c'li şekillerinin de yaygınlaşmaya başladığını gösteren bir işaret de olabilir: niçe (نیچه) 8b9, 29b13, 54a5, nice (نچه) 10b12, 15a4, 48a4, taqdirce (تقدیرچه) 20b10, 64b4, deveciler (دَوَّه جیلر) 12a7, gözçisidür (گوزیپسیدر) 20a8

Arap harfli metinlerde c'ler hiçbir zaman ç ile yazılmamıştır (TDB, s.149). Ancak bizim metnimizde Arapça " vech " kelimesi (وچه), 18a11' de " veçh " (وچه) şeklinde yazılmıştır.

7- Şeddeli Yazılışlar

Metnimizde şedde (ˆ) nin kullanımı ile ilgili olarak dikkate değer bazı özellikler var. Bu özellikler şunlardır:

a- Belirli geçmiş zaman eki, -t ile biten bir fiil kök veya gövdesine geldiği zaman, -t'nin üzerine şedde (ˆ) konulmuş. Bu durum -d- ile başlayan diğer eklerin, -t ile biten fiil kök veya gövdelerine geldiği zaman da geçerlidir. Bundan, Eski Anadolu Türkçesi döneminde yalnızca tonlu şekilleri kullanılan -dı/-di, -du/dü, -dan/-den, -duğ/düğ gibi eklerin tonsuz şekillerinin, en azından konuşmada yaygınlaşmaya başladığı sonucunu çıkarmak mümkün olabilir: itdükleri (ایتدکلی) 13a4, 28b7, 32a10, maḥlūḳāt^ˆdan (مخلوقاتدن) 21b4, itdüre (ایتدره) 32b15.

Ayrıca, metnimizde (البته) şeklinde yazılan Arapça " elbette " kelimesinin, (البترة) şeklinde yazılmış olması da bizim bu varsayımımızı güçlendirmektedir.

b- Yine metnimizde, çoğul eki, 3. çoğul kişi iyelik eki ve ek-fiilin 3. çoğul kişi çekiminde kullanılan

+lardur / +lerdür eki, +l ile biten bir isim kök veya gövdesine geldiği zaman, yan yana yazılan iki " l " den birinin üzerine " Allah " kelimesinin yazımında olduğu gibi şedde (ˆ) konulmuş. Biz bu yazımın neye işaret ettiğini kestiremedik: illerden (ایللردن) 22b11, vâşıllardan (واصللردن) 40a8, elleri (اللى) 34b5, hâşılları (حاصللى) 39b7, vâşıllardur (واصللردر) 43a13.

c- Metnimizde geçen Arapça " havâri " kelimesi de şedde (ˆ)li olarak yazılmış. Biz bu yazımı da bir nedene bağlayamadık: حوارى 32a7, 32a9, 33a2, 33a7.

8- Belirtme Durumunun Üstünlü Hemze (ˆ) ile Gösterilişi

Metnimizde, belirtme durumu eki +ı /+i, ünlü ile biten kelimelerden sonra, bazan üstünlü hemze (ˆ) ile gösterilmiştir: cevānib-ı erbaʿayı (جَوَانِبِ اَرْبَعَةٍ) 26b4, rūhāniyi (رُوْحَانِيٍّ) 29a1.

9- Aruz Ölçüsü ve İmlâ

Metnimizdeki manzum parçalarda bulunan bazı kelimelerin yazılışlarında ve söylenişlerinde, aruz ölçüsünün etkisiyle bazı değişiklikler olmuştur: ki olur (k'olur) 17a5, ki altı yüz (k'altı uüz) 17b15D1, emn ü emān (emin ü emān) 40b4, qadr (qadır) 53b6, mekr (mekir) 17a6.

10- Yazımı Kalıplaşan Ekler

1- +da / +de kalma durumu eki: Ek hep dal he (ˆ) ile yazılmıştır: elde (الاله) 33a10, ikide (ايكيدو) 63b2, toquzda (طقوزده) 63a6

2- +dan/+den çıkma durumu eki: Ek hep dal nun (> ن) ile yazılmıştır: illerden (ایللردن) 22b11, vâşıllardan (واصللردن) 40a8

3- -dı /-di, -du/ -dü belirli geçmiş zaman eki: Ek hep dal (>) ile yazılmıştır: bildüm (بلام) 20b13, oldu (اولاي) 8b10

4- -up / -üp ulacı: Ekin ünsüzü hep be (ب) ile ünlüsü ise hep vav (و) ile yazılmıştır: alup (الوب) 62a2, olup (اولوب) 24a12, tokınup (طوفنوب) 12b9

A- YAPIM EKLERİ

Metnimizde kullanılan yapım ekleri şunlardır:

1- İSİMDEN İSİM YAPMA EKLERİ

+lık / + lik: Bu ek Eski Anadolu Türkçesinin ilk dönemlerinde de +lık / +lik şeklinde idi. Fakat Eski Anadolu Türkçesinin sonuna doğru, ekin ünlü uyumlarına uyum sağlamaya başladığı görülür (TDB, s.148). Metnimizin yazıldığı dönemde, bu ek, ünlü uyumlarına uyum sağlamış olmalıdır. Ancak metinde geçen örneklerde bunu kanıtlayacak herhangi bir işaret olmadığı için, eki düz ünlülü olarak almayı daha uygun gördük: beglik 43a14, bilmezlikle 1264, çoklık 6a8, 9b1, günlük 6b5, kâzılık 43a14, muhkemligi 19b11

+ci, + çî: Metinde bu ek için yalnızca iki örnek var: deveciler 12b7, gözçisidür 28a8

+lu / +lü: deçlü 42a13, dürlü 47b7, gizlü 49b3, sevgülü 17b7

+siz: şeksiz 62b4, şübhesiz 53a1

+ki, +ğî: Bu ek Eski Türkçede +kı / +ki şeklindedir (TDB, s.154). Eski Anadolu Türkçesinde +ki yanına +kı / +ğî şekilleri de görülür. Metnimizde aittlik eki +ki ve +ğî şekillerinde kullanılmış: anlardaki 42b8, bunlardaki 55a12, evvelki 6a3. Ancak tek bir örnek, bize metnimizin yazıldığı dönemde ekin ince şeklinin (+ki) de " g " .li olabileceğini düşündürmektedir: zâtındaki 18b1

+daş : Metnimizde bu ek için tek örnek vardır: karındaşum
10b3

+ncı / +nci : bişinci 28a2, ikinci 13b13, toközuncı 21a4,
üçünci 54b8

+ar / +er: birer 37a8, onar 9b2

+çileyin : Metnimizde bu ek için tek örnek var: bizçileyin
45a10

+ka, + ge: başka 21a3, 46a15, özge 38b15, 45a9

+en : Metnimizde bu ek için tek örnek var: eren 59b10,
61a9

2- İSİMDEN FİİL YAPMA EKLERİ

+la- / +le- : elleş- 48a15, yegilen- 11a10

+l-: Metnimizde bu ek için tek örnek var: eksil- 29b8,
31a11

+a- / +e-: begze- 48a8, 48a15, dile- 62a6, 62a11

+er-: Metnimizde bu ek için tek örnek var: ever- 6b1

3- FİİLDEN İSİM YAPMA EKLERİ

-mak (-mağ) / -mek :Bu ekin ünlüleri Türkçenin bütün dönemlerinde değişmeden kalmış, fakat ünsüzleri iki ünlü arasında kalınca -ğ- / -g-' ye dönüşebilmiştir: dinilmekle 52b16, dögmek 12b5, gözetmekdür 27b5, himmet eylemek 64a15, i'lām itmege 25b4, sögmek 12b6, yād kılmak 9a6.

Bizim metnimizde dikkati çeken özellik, -mak şeklinin iki ünlü arasında kalmadığı durumda da bazan -ğ-’ ye dönüşebilmiş olmasıdır: muvâfık olmağla 52b12

-ma /- me: boyun virmemesi 48a15, dımenüğ 36b13, kuvvet virmesi 16a13, kuşanmada 7a11

-m : Metinde bu ek için tek örnek var: bakımda 26a10

-gen: Metinde bu ek için tek örnek var: ergen 6a13

-gü: Metinde bu ek için tek örnek var: sevgülü 17b7

-uğ: açuğ 37b9, artuğ 9a13, 50a9

4- FİİLDEN FİİL YAPMA EKLERİ

-ma- / -me-: bildürme- 52b9, görünme- 41a12, i'tibār itme- 51a10, kâdir olma- 62b6, olma- 24a15, şanma- 37a10

-n- : Asıl olarak dönüşlülük eki olan -n-, ünlü ile ve -l- ile biten fiil kök veya gövdelerine gelerek edilgenlik anlamı da verebilir.

1- Dönüşlülük işlevinde -n-: bulın- 52a2, evlen- 11b7, sürin- 48a11, tayan- 34b7, vird idin- 38a2-3

2- Edilgenlik işlevinde -n-: 'add olun- 24b8, beyân olın- 24b3, bilin- 42a4, görün- 17a7 (görün- 41a12)

-l-: aylanıl- 24a4, dinil- 33b12, işidil- 40b15, sıkıl- 55b2, tıyıl- 31a12, unudıl- 10b12

-ş-:

1- Birlikte yapılma, karşılıklı yapılma ifade eder:

buluş- 10a10, ditreş- 53a7, elleş- 48a15, görüş 10a10, karış- 47a4

2- Oluş ifade eder: iriş- 62b5, yaraş- 43b7, yitiş- 21b7

-ür-: artur- 56b4, rüzgār geçür- 9b2

-ar- : Metinde bu ek için tek örnek var: çıkar- 33a15

-t-: bejzet- 52b12, gözet- 26a2

-dır- / -dir-, -dur- / -dür-, -tür-: bildir- 20b7 (bildür- 57a5), getir- (Eski Türkçedeki keltür-'den) 8a8, izhār itdür- 32b15, sevdır- 2a11 (sevdür- 20b6)

-der-: yüz dönder- 48a15, gönder- 23a2

-gur- / -gür-: ırgür- 16a14, turgur- 33a2

B- ÇEKİM EKLERİ

1- İSİM ÇEKİM EKLERİ

a- İYELİK EKLERİ

TEKİL 1. kişi: +m. Ekin bağlayıcı ünlüleri yuvarlaktır: cānibümünden 23a3, ibtidā-yı duḥulumda 20a15, ʿibādetümde 59a1, qarındaşum 10b3, süveydāmda 20b1, tekrīmümde 54a5

2. kişi: +n. Ekin bağlayıcı ünlüleri yuvarlaktır. kārūn 64a1, kemālūnde 59a6, şıfatuḡa 60b10, zātūn 60b8

3. kişi: +ı / +i, +sı / +si. Ek hep düz ünlülüdür: dördi 45b14, ekseri 4a9, ḥükmi 20a7, kulūbı 44a9, menzilesinde 39a8, tesmiyesi 29a15

ÇOĞUL 1. kişi: +muz / +müz. Ekin hem kendi ünlüsü, hem de bağlayıcı ünlüsü hep yuvarlaktır: ʿadd itdügümüz 30b9, gördüğümüz 30b12, tabaḡamız 13b11, tabaḡātumuz 13b10

2. kişi : Metinde bu ek için örnek yok.

3. kişi: +ları / +leri: dideleri 35a3, didükleri 33a3, işleri 39b10, mükāşefeleri 35a2

b- ÇOĞUL EKİ: Çoğul eki Türkçenin bütün dönemlerinde olduğu gibi +lar / +ler şeklindedir: kırklar 5b5, kimesneleri 38a13, peygamberlere 36b14, yidiler 39a2

c- HAL EKLERİ

BELİRTME DURUMU: Metnimizde belirtme durum eki, 3 çeşittir.

1- +ı / +i : İsimlerin üzerine gelir ve hep düzdür: birini 35a2, büdelāyı 7b4, kendüyi 21a7

2- +n: 3. kişi iyeliklerden sonra gelir: dā'iresin 23a15, hıızr idüğün 11b14

3- +nı / +ni: Zamirlere gelir: bunu 20b13, 41a5, anı 6b1, 18b13

YÖNELME DURUMU: Yönelme durumu eki, Eski Anadolu Türkçesinde ve Türkiye Türkçesinde olduđu gibi +a / +e' dir: 'āleme 60a15, aga 8b6, бага 58b1, birine 37a3, kılūba 46a5, tilāvetine 15a13

KALMA DURUMU: +da / +de: 'ālemde 50b3, bunlarda 42b9, göğüllerde 44a10, hılķında 22a3, kūr'ān-ı mucīdde 10b14-15, řikār olmakda 39b1, zahr-ı kitābda 10b10

ÇIKMA DURUMU: +dan / +den ābından 13a8, bunlardan 45a12, burūc-ı felekden 29b9, hālden 35b1, nübüvvetden 10a7

TAMLAYAN DURUMU: metnimizde tamlayan durumu eki, ünlü ile biten isim kök ve göcdelerine +nuğ / +nüg, ünsüzle bitenlere de +uğ / +üg şeklinde gelmiş: aķtābuğ 4a9,

bunlaruğ 39b6, dimenüğ 36b13, gurrenüğ 29b8

Ancak metnimizde, bir kelimede tamlayan durumu eki dar-düz ünlülü olarak harekelenmiştir: ceddiniğ

9b7

Metnimizde " bizimle ", " sizinle " kullanımlarına paralel olarak " anlaruğla 8a2, 8a4, 50a15 ", " bunlaruğla 53a14 " kullanımları dikkati çekmektedir.

Ayrıca, metnimizde, tamlayan durumunun eksiz olarak ifadesine de sıkça rastlanmaktadır: kalbi sahrası " kalbinin sahrası " 19a8, teveccühleri pergarları " teveccühleri pergarları " 45a2, vücudı nahlına " vücudunun nahlına " 22b4

ARAÇ DURUMU: +n araç durumu eki metnimizde sadece bir örnekte kullanılmıştır: olmağın " olmakla " 2b13.

Metnimizde araç durumu ifadesi, daha çok, " ile " edatının ekleşmesi sonucu oluşan +la / +le ile sağlanmıştır: mürür-ı ezmānla (zamanların geçmesiyle birlikte, zamanların sona ermesi vasıtasıyla) 30a2, gāyetle (çokça, çok olarak, büyük oranda) 40b8, envā'-ı kerāmetle (kerāmetin türlüşünü kullanarak, çeşitli kerametler vasıtasıyla) 55b1.

EŞİTLİK DURUMU: +ca / +ce. Bu ek metnimizde sıkça kullanılmış ve işlekliğini sürdürmüştür: bunca 64b5, hesābınca 59b13, istedügince 47b8, miqdārıncadır 22a1, takdīrce 20b10.

YON GÖSTERME EKİ: +ra/ +re, +aru / +erü. Bu ek daha Eski Anadolu Türkçesi döneminde işlekliğini yitirmeye başlamış, Türkiye Türkçesinde de tamamen yapım eki durumuna geçmiştir. Metnimizde sadece sınırlı birkaç kelimede kalıplaşmış olarak kullanılmıştır: içre 19a14, ilerü

39a12, üzere 5a3, yukaruda 40a10

ç- SORU EKİ: Hem isimlere hem de fiillere gelen soru eki, metnimizde de Eski Anadolu Türkçesinde olduğu gibi mı / mi şeklindedir, ekin ünlüsü hep düzdür: bulunur mı 58b5, nükabā mı 31a2 nükabāyı mı 31a4, olur mı 52b1, sa'îd midür 30b1, şakî midür 30b1, var mı 58b3

2- FİİL ÇEKİM EKLERİ

a- KİŞİ EKLERİ: Metinde zamir kaynaklı kişi ekleri, iyelik kaynaklı kişi ekleri ve emir ekleri kullanılmıştır. Ancak bu eklerin bütün kişileri için örnek yoktur. Bu yüzden eklerin gelişimleri hakkında kesin bir yargıya varmak mümkün olamamaktadır. Yine de metindeki bu sayılı örneklerden yola çıkarak, kişi eklerinin büyük oranda, Eski Anadolu Türkçesi dönemi özelliğini sürdürdükleri söylenebilir.

1- Zamir kaynaklı kişi ekleri

TEKİL 2. kişi: -sın/ -sin: idersin 19b1, kılursın 19b1

3. kişi : 'âdet olur 56a6, bilür 9a11, dirîğ itmez 11b2, kâdir olamaz 24b8, olmuş 46a4, taḥṣîl ide 60b10, virmiş 22b4

ÇOĞUL 1. kişi: -üz: Metinde bu ek için yalnızca bir örnek var: bilmezüz 31a2

3. kişi: -lar / -ler: bulurlar 34b15, cem' olurlar 7b3, ferâğat itmezler 46b10, imyiyâz bulmuşlardur 42a2, manzûr itmeyeler 64b4, mülâkât itmişler 48a1, virürler 6a15

2- İyelik Kaynaklı Kişi Ekleri:

TEKİL 1. kişi: -m: bildüm 20b13, buldum 59a2, muṭṭalî' oldum 45a7, müşâhede itdüm 48a15, rıḥlet itdüm 58b13

2. kişi: -ğ: görseğ 43a1

3. kişi: buldı 13a6, emr itse 48b12, fevt itmedi 54a6, haşr itdi 21a13, meşğul oldu 23a9, vâkı' olsa 61b14

ÇOĞUL 3. kişi: -lar / -ler: ifade itseler 47a12, i'tibâr itmediler 51a10, oldılar 57b15, tayy itdiler 52a15

3. Emir ekleri (bak. b- Fiil Çekimi A- 6)

b- FİİL ÇEKİMİ

A- Basit kipler

1-Şimdiki zaman: Metinde müstakil bir şimdiki zaman eki yoktur. Ancak, yalnızca bir örnekte " yorır" şekli şimdiki zamanı da ifade etmektedir: vaşf ideyorır " vasf ediyor " 10b3-4

Ayrıca yine tek örnekte, geniş zaman eki, şimdiki zamanı da ifade etmektedir: bilmezüz " bilmeyiz, bilmiyoruz " 31a2

2-Geniş zaman: Metnimizde kullanılan geniş zaman ekleri şunlardır: -ur /-ür, -ar /-er ve -r. Geniş zaman çekiminde yine Eski Anadolu Türkçesinde olduğu gibi zamir kaynaklı kişi ekleri kullanılmış, olumsuz - maz / -mez ile yapılmıştır:

TEKİL 2. kişi: idersin 19b1, kılursın 19b1

3. kişi: 'âdet olur 56a6, bilmez 56b9, bilür 45a10 zühûr bulmaz 56a1

ÇOĞUL 1. kişi: Metinde tek örneği var: bilmezüz 31a2

3. kişi: bulurlar 34b15, dirler 61b5, girye kılurlar

7a5, içerler 5b13, istemezler 56a15,  ar r itmezler 6a8

3- Belirli geçmiş zaman: Belirli geçmiş zaman için kullanılan ekler, Eski Anadolu Türkçesinde kullanılan eklerdir: 1. tekil kişi için -du / -d , 3. kişiler için -dı/-di. Çekimler iyelik kaynaklı kişi ekleri ile yapılmıştır.

TEK L 1. kişi: bildüm 20b13, bulmadum 20b2, m   hede  ıldum 49b14, oldum 20b13, olmadum 20a6, r  let itdüm 58b13

3. kişi: buldı 13a6, fevt itmedi 54a6, kesb itdi 52b2, oldu 8b10, olmadı 20b8

ÇOĞUL 3. kişi: g rinmediler 57a15, i tib r itmediler 51a10, oldılar 57b15,  ayy itdiler 52a15, va   eylediler 57b12

4- Belirsiz geçmiş zaman: Belirsiz geçmiş zaman çekiminde, Eski Anadolu Türkçesi döneminde olduğu gibi -m   /-m    eki kullanılmıştır. Çekimler zamir kaynaklı kişi ekleri ile yapılır. Metnimizde belirsiz geçmiş zamanın olumsuz çekimine örnek yoktur. 3. kişi çekimlerinde, anlamı daha belirgin kılmak için ekin üzerine yaygın olarak -dur/-dür eki, tek bir örnekte de "durur"  ekli kullanılabilm  tir:  ılmışdur 17b15D1, bulm   lardur 31a4, itmi  durur 41b5. " itmi  durur"  ekli manzum parçadan alınmadır ve büyük olasılıkla vezin gereği kullanılmıştır.

Yine Eski Anadolu Türkçesi döneminde belirsiz geçmiş zaman çekimi -up/- p ulacı üzerine kişi eki getirilerek de yapılabilirdi. Ancak bu şekilde de bizim metnimizde yalnızca iki örnekte kullanılmıştır: a uptur " açmıştır " 16b6, olupdur " olmuştur " 27a2

Belirsiz geçmiş zaman çekimi:

TEKİL 3. kişi: geçürmiş 9b2, i'tâ kılmışdur 18b15D1, kıomamışdur 38a6, olmuş 46a4, vücūd bulmışdur 45b9.

ÇOĞUL 3. kişi: bulmuşlardur 31a4, haber virmişlerdür 37b1, kâbil olmuşlar 51b13, mülâkât itmişler 51b12

5. Gelecek zaman: Metnimizde gelecek zaman ifadesi için -acağ /-ecek ortacından yararlanılmıştır. Bu durum, 16. yüzyılda, en azından metnimizin dar sınırları içerisinde -ası / -esi ve -ısar- -iser'in büyük oranda kullanımdan düştüğü, fakat -acağ /-ecek'in de, ilk aşamada daha çok gelecek zaman ortacı şeklinde yaygınlaşmaya başladığı sonucunu doğurmaktadır. Bu sonuç ise, 16. yüzyılın bir geçiş dönemi olduğu fikrini bir kez daha doğrulamaktadır.

6- Emir: Türkçede emir kipi kendi özel ekleri ile çekilir. Metnimizde emir çekiminin sadece 2. ve 3. tekil kişilerine örnek vardır. 2. tekil kişi çekimi eksiz olarak yapılmış, 3. kişide ise -sun /- sün eki kullanılmıştır:

TEKİL 2. kişi: arka vir 64a2, gâfil olma 63b9, zann itme 29b3

3. kişi: olsun 3b15

7- Şart: Metnimizde kullanılan şart eki -sa / -se'dir. Çekimlerde Eski Anadolu Türkçesinin bir devamı olarak iyelik kaynaklı kişi eki kullanılmıştır. Şart çekimiyle ilgili olarak dikkate değer bir nokta, Eski Anadolu Türkçesi döneminde, 1. çoğul kişi çekiminde, kişi eki olarak -vuz / -vüz yanında seyrek olarak -k / -k ekinin de kullanılmış olmasıdır (Mehmet Özmen, Ahmed-i Dai

Divanı Metin-Gramer-Dizin (Yayımlanmamış Doktora Tezi), Selçuk Üniversitesi, Konya 1985, s. 333). Ancak biz metnimizde 1. çoğul kişi şart çekimine örnek bulamadığımız için bu durumla ilgili gelişmeleri belirleyemedik.

TEKİL 1. kişi: görsem 35a14

2. kişi: görseñ 43a1

3. kişi: gelse 35b5, gitse 5b1, hazine-dâr olmasa 51a7, işitse 12a12, vâkı^e olsa 61b14, vefât itse 5a15

ÇOĞUL 3. kişi: gâyib olsalar 52b6-7, ifâde itseler 47a12, zıkr olunsalar 15a1-2

8- İstek: İstek eki -a /-e'dir. Metnimizde istek ekinin 1. tekil, 1. ve 2. çoğul kişilerine örnek yoktur. Diğer kişilerin çekimlerinde zamir kaynaklı kişi ekleri kullanılmıştır.

TEKİL 2. kişi: okuyasın 23a4

3. kişi: bile 62a2, bula 18a10, hafî olmaya 13a12, ola 6b14, olmaya 24a15, vüşül bulmaya 28b6

ÇOĞUL 3. kişi: manzûr itmeyeler 64b4, mübtelâ olalar 6a9-10

16. yüzyılda henüz tarihi gelişimini tamamlamamış ve işlev olarak durulmamış olan istek eki, metnimizde de geniş zaman ve şart anlamlarında kullanılabilmektedir.

1- İstek ekinin geniş zaman anlatımı: irişe 62b5, ta'bir kılına 37a4, zıkr oluna 37a3

2- İstek ekinin şart anlatımı: feth ola 45b7, yüz tuta 5a12

9- Gereklilik: Metnimizde gereklilik anlatımı için müstakil bir ek kullanılmamıştır. Bu anlatımı sağlamak için, isimlerden, -sa/-sa şart ekinden veya -mak /-mek fiil isminden sonra " gerek " ve "lazım " kelimelerinden biri getirilmiştir: ihtiyât üzere gerek 53a2, kağıl eyleseler gerekdür 21b8, olmak lâzımdur 21b6, vâkı' olsa gerekdür 61b14, zıkr olunsalar gerekdür 15a1-2, -malı /-meli gereklilik eki, metnimizde kip eki olarak kullanılmamış, fakat tek bir örnekte bu ekin gereklilik ortacı olarak kullanımına rastlanmıştır: müfârekat itmeli ol- 28b14

B- Birleşik kipler

Metnimizde her kipi ve her kişinin birleşik çekimi kullanılmamıştır: Metinde birleşik çekimi olan kipler ve kişiler şunlardır:

1- Hikaye birleşik çekimi

Geniş zamanın çekimi

TEKİL 1.kişi: yürürdüm 35a14

3. kişi: bildürmezdi 12a2, bilürdi 30b2, iledürdi 8a9, görürdi 8a12, muhâl olurdu 35b9, tecdîd iderdi 11b15

ÇOĞUL 3. kişi: istifâde iderlerdi 8a11, kılurlardı 8a10

Belirsiz geçmiş zamanın hikayesi

TEKİL 1. kişi: yazmışdum 10b9

3. kişi: meşhûr olmuşdı 8a13, söylemişdi 55b12, vâşıl olmuşdı 8a7, virilmişdi 33a6

ÇOĞUL 3. kişi: buyurmuşlardı 8b7, dâhil olmuşlar idi 55a8-9

2- Rivayet birleşik çekimi:

Geniş zamanın rivayeti

ÇOĞUL 3. kişi: dâhil olurlar imiş 51a6

3- Şart birleşik çekimi

Geniş zamanın şartı

TEKİL 3. kişi: dirse 48b2, ifzal eylerse 28b8-9, olursa 60a13

ÇOĞUL 3. Kişi: hükm eylerlerse 48a15

Metnimizde şart birleşik çekimi ile ilgili olarak dikkate değer bir kullanım var: n'eylerse eylerler " mutlaka, kesinlikle " 6a15-6b1 Bugün Türkiye Türkçesinde buna benzer, fakat geniş zamanla yapılan kullanımlara rastlanır: ne yapar yaparlar, ne eder ederler.

c- EK-FİİL: Metnimizde ek-fiilin, geniş zaman, belirli geçmiş zaman, belirsiz geçmiş zaman ve şart çekimleri vardır.

1- Geniş zaman: Üzerinde çalıştığımız metinde ek-fiilin geniş zamanın bütün kişileri için örnek yoktur. Metindeki kişiler ve örnekleri şunlardır:

TEKİL 1. kişi: kimesneyin 12a3, zümredenüm 58b11

2. kişi: Metinde tek örneği var: kimsin 12a2

3. kişi: kişidür 31a1, vardur 42a7, yokdur 54b15, zâhirdür 24a4

Metinde sadece tek örnekte ek-fiilin 3. tekil kişi geniş zaman çekimi için "durur" şekli kullanılmıştır. Ancak bu kelime manzum parça içerisindedir. Yani büyük

olasılıkla vezin gereği kullanılmıştır: muṭlāk durur 46b11

ÇOĞUL 1. kişi: tāifesindenüz 13b10

3. kişi: maḥsūblardur 30b8, müteferriklerdür 34a8, üzeredürler 36a10

Ek-fiilin geniş zamanının olumsuzu:

TEKİL 3. kişi: ḥālī degüldür 17b5, mümkün degüldür 18a8

ÇOĞUL 3. kişi: dāḥil degüllerdür 30b7, ulū'l-emr degüllerdür 4a10

2- Belirli Geçmiş zaman:

TEKİL 1. kişi: Metinde yalnızca tek örneği var: müteşevvik idim 35a13

3. kişi: anlar idi 33a7, kuṭb idi 9a2, var idi 35b2, vāşıllardan idi 40a8

ÇOĞUL 3. kişi: bu vech üzere idiler 4a8, böyle idiler 4a12

3- Belirsiz geçmiş zaman

TEKİL 1. kişi: ne imiş 42b15, var imiş 42b13, 42b14

4- Şart

TEKİL 3. kişi: muḥarrer ise 15a5, ne ise 62a11, var ise 60b3

Ek-fiilin ulacı: baḥr-ı faẓl iken 13a5, dirken 58b6, eimmeden iken 18a1, ṭururken 58a15, zāhır iken 20a15

Ek fiilin ortacı: dāḥil idügi 61b11, ḥızr idügin 11b14, melāmiyyeden idüklerini 56b10, mevḳūf idügi 24b15, muḥabbet-i ilāhi idügi 20b15, lāzım idügi 21a10, n'idüğünü

57a4, var idüğünü 20a7

36b7'de, degüldüğünü " olmadığı " şeklindeki örnekte ek-eylem düşmüştür.

C- ULAÇLAR

Metnimizde kullanılan ulaçlar şunlardır:

-a /-e, -u /-ü, -ı/-i: diyü bil- 30b3-4, me'mür ola git- 5b3, metâ' alı vir- 12a10, müte'allik ola gel- 61b8.

Örneklerden de anlaşılacağı gibi ünlü ulaçların kullanım alanları daha o dönemde daralmaya başlamıştır. Bu ulaçların yalın kullanımları için metnimizde yalnızca tek örnek vardır. Fakat bu örnekte bile bir kalıplaşmadan söz edilebilir. diyü 8a13, 24b2

-up /-üp: Türkiye Türkçesinde en çok kullanılan ulaçlardan biri olan bu ulaç, metnimizde de Eski Anadolu Türkçesinde olduğu gibi yuvarlak ünlülü olarak kullanılmıştır: karışup 6b10, olmayup 38b9, olup 38a14, tokınup 12b9, vukû' bulup 28b6

-dukda /-dükde: Kalma durumu eki +da /+de'nin -duk/-dük ortacı üzerine gelerek kalıplaşmasından oluşan bu ulaç, Türkiye Türkçesinde kullanımdan düşmüştür: geldükde 34a5, girdükde 12b9, teşbih kılındukda 37a3-4, vardukda 12a2

-dukça /-dükçe: Eşitlik eki +ça/+çe'nin, -duk/-dük ortacı üzerine gelerek kalıplaşmasından oluşan bu ulaç, Türkiye Türkçesinde de sık olarak kullanılır: girdükçe 53b6, mâlik oldukça 59b15, yitdükçe 64a14

-ınca /-ince: Eski Anadolu Türkçesinde -ınça/-ince şeklinde " ç " li olarak kullanılan bu ulaç, Osmanlı Türkçesinde yerini " c " li şekillere bırakmıştır. Bizim metnimizde de, ekin " ç " li şekilleri yerine " c " li

şekiller kullanılmıştır: ber-taraf olmayınca 14b7, gelince 54a13, varınca 36a3, vaz^e itmeyince 5a14

-ürek: Metnimizde bu ek için yalnızca tek örnek var: yürüyerek 6b7

-ken: -ken ulacı ek-fiilin ulacıdır ve tek şekillidir. Bugün olduğu gibi metnimizde de sık olarak kullanılmıştır: dirken 58b6, eimmeden iken 18a1, otururken 58a15, zâhir iken 20a15

Ç- ORTAÇLAR

Metnimizde kullanılan ortaçlar şunlardır:

-an/-en: görünmeyen 41a12, icâb iden mahaller 42b12, olanlardan 47a12, olmayan 6b6, zikr olunan 27b11

-ur /-ür: Bu ortaç bugün yerini -r ortacına bırakmıştır. berter olur ol- 24b12, bilür kimesne 34a8, yeğilenür ol- 11a10-11

-duş /-dük: me'mür oldukları 2b2, olduğu 62a3, tertib itdüğü 58a1

-miş /-miş: görmüş yokdur 58a12, olmuş ol- 22b11, "ömür sürmüş (ehlu'llâh) 9b1, rüzgâr geçürmüş (ehlu'llâh) 9b2

-acak / -ecek: okuyacağı 22b9, sıgacak mahal 7a1, zâhir olacak ahkâm-ı vâridât 29b15, zikr olunacak on iki kûşb 15b5

-melü: Bu ortaç metinde yalnızca bir örnekte kullanılmıştır: müfârekat itmeli ol- 28b14

D- BİRLEŞİK FİİLER

Metnimizde hem isimlerle, hem fiillerle yapılan birleşik fiiller sıkça kullanılmıştır.

1- İsimlerle yapılan birleşik fiiller: Bunlar bir isimle, bir yardımcı fiilden oluşurlar. Metnimizde kullanılan yardımcı fiiller şunlardır:

bul-: ıtlâ bul- 9a12, nihâyet bul- 31b12, rehâ bul- 34b13, şu'ur bul- 26b3-4, vüsûl bul- 26b12, zuhûr bul- 9a12

eyle-: fehîm eyle- 42b115, galebe eyle- 12a13, hayret eyle- 17a7, hıfz eyle- 49a2, müşâhabet eyle- 8a2, ricâ eyle- 62b3, ta'yîn eyle- 21a12-13

it-: beyân it- 12a4, ıtlâk it- 3b9, idrâk it- 45a8, intikâm it- 56a7, karar it- 6a8, mülâkat it- 48a1

kıl-: cem' kıl- 15b8, girye kıl- 7a5, ıtlâk kıl- 41b3, ıstirâ kıl- 6b2-3, müşâhede kıl- 13b6, yâd kıl- 9a6

ol-: gâfil ol- 18a10, hâşıl ol- 60b6, kâdir ol- 48a13-14, lâzım ol- 31a13, mahşûş ol- 31b13, vâkı' ol- 14b8

2- Tasvîr fiilleri: Bunlar, -a/-e, -u/-ü, -ı/-i ulaçlarından birini almış asıl fiil üzerine, bir yardımcı fiilin gelmesi ile oluşan yapılardır: diyü bil- 30b3-4, me'mûr ola git- 5b3, metâ' alı vir- 12a10, ola bil- 56b2, şatı vir- 12a11

Olumsuz yeterlilik: Olumsuz yeterlilik u- yardımcı fiilinin olumsuzu ile yapılır: bulamadım 49b15, bilemez 19b6, idrâk kılamaz 19b7, kâdir olamaz 26b8, zâ'il idemez 18a6.

E- HEMZENİN " y " OLUŞU

Metnimizde Arapça hemzeli bazı kelimeler, bazan hemzeli, bazan da hemzesiz olarak iki şekilde kullanılmış. Biz bu durumun hemzenin y'leşmesinden mi, yoksa y kürsüsüne hemzenin konulmasının unutulmasından veya önemsenmemesinden mi kaynaklandığını kestiremedik. Ancak yine de, bu durum, bize, hemzesi unutulmuş veya yazılmayan bu kelimelerin y'li olarak da söylenmiş olabileceği fikrini vermektedir: dā'im 56a12 (dāyim 16b12), kā'lm 52b8 (kāyim 14b10), tā'ife 35a12 (tāyife 51a4).

F- BİRİNCİ HECEDE e/i, i/e KONUSU

Eski Anadolu Türkçesinde ilk hecede " kapalı e " ya da " i " olan sesler, metnimizde şu şekilde gösterilmiştir:

dirler (>یرلر) 14a2, 22a2, diyü (>یو) 8a13, 10b4
 (>یو) 45a7, didüklerinü (>یدکلرینک) 26b14
 didükleri (>>کلری) 14a7, 15a2, 36a11,
 idersin (>ایدرسن) 19b1, itdüm (>ایتدم) 58b13,
 itmez (>اتمز) 11b2, 23b112, idüp (>ایدوب) 29a1,
 itse (>اتسه) 48b2
 yidi (>یدی) 5a4, 37b15, 63b12
 biş (>بیش) 5b1, 39a7, 42b7
 illerden (>ایللردن) 23b11

Örneklerden de anlaşılacağı gibi biz, " ی " siz ve " — (üstün) " süz olmadıkça bu sesleri " i " olarak aldık. Fakat beş (>بیش) 53a4, éver " acele eder " (>أور) 11b8, yedi (>یدی) 5a4, 37b15, yédiger " Büyükayı'yı oluşturan yedi yıldız " (>یدیکر) 39a4 benzeri örnekleri " kapalı e " li olarak düşündük. Buna rağmen, bu seslerin " i " mi, yoksa " kapalı e " mi oldukları konusunda bir kesinlik olmadığını belirtmemiz gerekir.

G- KENDU / KENDİ ZAMİRİ

Bugün Türkiye Türkçesinde " kendi " şeklinde kullanılan dönüşlülük zamiri, aslında " kendü " şeklindedir. Ancak Osmanlı Türkçesi içinde " kendi " şekline geçmiştir (TDB, s. 258).

Bizim metnimizde yaygın olarak " kendü " seyrek olarak da " kendi " şekline rastlanmaktadır. Ayrıca " kendü / kendi " zamininin daha o dönemde, 3. tekil kişi için, iyelikli kullanımları yanında, iyeliksiz kullanımları dikkati çekmektedir: kendüyi 12b13, kendin 59a8, kendide 35b2, kendüden 21b6, kendiden 29a10, kendinüğ 11b4.

Metnimizdeki bir başka ilginç nokta " kendü / kendi " zamininin, 3. çoğul kişi iyelik eki yanında, aynı anlamı ifade etmek üzere çoğul eki +ler'i almış olmasıdır: kendüler 46a11, kendüleri (kendüleri göstermezler) 6b10, kendülere 20b11, kendülerde 56a14, kendülerden 31b3, kendülerüğ 57a1

H-KELİME BAŞINDA d-/t- KONUSU

Bugün Türkiye Türkçesinde, d-'li olan bazı kelimeler, bizim metnimizde t-'lidir: (dayan-) tayan- 34b7, (doğun-) tokın- 12b9, (dokuz) tokuz 63a6, (dol-) tol- 13a8, (dolaş-) tolaş- 63a5, (dur) tur- 25a13

A

āb (F): su

ā.-1 revān 58a10-11

ā.+ından 13a8

*abādile (A) : abdu'llahlar, Abdullah adında olan kimseler.

a.+den (esmā-yı a.) 12a3-4

abdāl (A): dünya ile ilgisini kesip, Tanrı'ya bağlanmış olan, derviş; sayıları yedi olan ve kutup ile imameynden sonra gelen Tanrı erenleri, ahya, yediler.

a. 9b3, 28b12, 29a15, 29b1, 46a13, 52b4, 52b13

a.-1 *uẓemā 28a12

a. ū evtād (mu'āvenet-1 a.) 64a6

a. (ḳuṭbū'1 a.) 9b11, 12b2-3, 14a4, 14a10-11

a.+dur 27a5, 29b3

a.+1 (bel.) 9b3

a.+a 7b7, 48a8, 52b12

a.+a (fırka-1 a.) 27b13

a.+a (ṭabaḳa-1 a.) 5b14

a.+dan 29a12

a.+dan (ṭabaḳa-1 a.) 6a1

a.+uḡ 46a14, 48a9

a.+uḡ (ḳuṭbū'1-a.) 14a13

ābdest (F): Müslümanların, namaz kılabilmek için el, ağız, burun, yüz, kol, ayak yıkama ve başa enseye ıslak el gezdirme biçiminde yaptıkları arınma, aptes. ā. al-: aptes yoluyla arınmak 62a2

*abdiyye: kulluk.

*a. (şıfat-1 *a.) 10b13

*abdu'llāh (A): Abdullah. "Allah'ın kulu" anlamındaki bu isim, Allah tarafından döneminin kutbu olan kişiye verilir.

*a. 3b14, 3b15, 12a6

*abdu'llāh şāmī (k.a.): döneminin kutbu olarak gösterilen ve 12. yüzyılda yaşamış olan bir mutasavvıf.

*a. 8b11

*abdū'1-'alīm (A): ilm-i ledünne mazhar olan ve imamandan sonra gelen dört büyük veliden batıyı yöneteni.

*a.+dür 26a4, 27b6

*abdū'1-başır (A): Allah'ın bu ismi kendisinde tecelli eden veli ve yedilerden yedinci iklimi yöneteni.

*a.+dür 28a6

*abdü'l-hay(y) (A): Allah'ın bu ismi kendisinde tecelli eden ve imameynden sonra gelen dört büyük veliden doğuyu yöneteni.

*a.+dur 26a3, 27b3

*abdü'l-kâdir (A): Allah'ın bu ismine mazhar olan ve imameynden sonra gelen dört büyük veliden güneyi yöneteni.

*a.+dür 26a5, 27b9

*abdü'l-melik (A): Allah'ın bu isminin sırrına mazhar olan büyük veli ve imameynden kutbun sağ yanında duranı.

*a.+dür 25a12

*abdü'l-mürîd (A): Allah'ın bu ismine mazhar olan ve imameynden sonra gelen dört büyük veliden kuzeyi yöneteni.

*a.+dür 26a6, 27b7

*abdü'l-vehhâb (A): Abdülvehhap. "Vehhap olan Tanrı" nın kulu anlamında bir erkek ismi.

*a. 12a7

*abdü'l-vehhâb nâresnî (k.a.): aktaptan bir büyük veli.

*a. 9a1-2

*abdü'r-rab(b) (A): imamandan kutbun sol yanında duranı.

*a. 25a11

*abdü'r-rahmân (A): Abdurrahman, "Rahman olan Allah" ın kulu anlamında bir erkek ismi.

*a. 12a7

*abdü's-semî (A): yedilerden altıncı iklimi yöneteni.

*a.+dür 28a5

*abdü's-şekür (A): yedilerden beşinci iklimi yöneteni.

*a.+dur 28a3

*âbid (A): ibâdet eden, tapınan.

*â. (nefer-i 'â.) 5a6

*â. (şahş-ı 'â.) 53b8

*â.+ler 58b5

*aceb (A): acaba, hayret, gariplik, şaşılacak şey.

*a. 49a7

*acebâ (A): şüphe ve tereddüt bildiren acaba.

*a. 35a13, 58b1

*acib (A): tuhaf, garip.

*a. 51b5

*a.+inde (şân-ı *a.) 47b13-14

*acibe (A): sağılacak şey.

*a. (esrâr-ı *a.) 17a4

*a.+den (ma'ânî-yi *a.) 60b3

*a.+sı (te'gîrât-ı *a.) 28b2

*a.+sindendür (kerâmet-ı *a.) 64b4

*a.+leri 54b9

*acz (A): beceriksizlik.

*a. 32b15

aç-: bir şeyi kapalı durumundan kurtarmak, açmak.

a.-ar 18a15

a.-arlar 33b5

a.-updur 16b6

a.-up 59b15

a.-ınca 56b14

açıl-: açmak eylemi yapılmak, açılmak.

a.-maz 34b6

açmaz: satranç oyununda şahı koruyan taşlardan birinin yerinden oynatılamaması durumu.

a.+dan 11b6

açuk: açılmış, kapalı olmayan, açık.

a. 37b9

ad: bir kimseyi, bir şeyi anlatmaya, anımsatmaya yarayan sözcük, isim.

a.+ı (iy.) 25a11, 26a4

a'dâ (A): adular, düşmanlar.

a.+nuğ 32b8

a'dâd (A): sayılar.

a.+a 25a2

a.+a (izdiyâd-ı a.) 24b10

*âdât (A): adetler, görenekler, usuller, tabiatler, alışkanlıklar.

*â.+ı (bel.) (havâriğ-ı *â.) 41b13-14

*ad(d) (A): sayma, sayılma.

*a. it-: saymak. 24a15

*a. olın-: sayılmak 15a8

*a. olun-: 24b8, 38a14

*aded (A): sayı

- *a.-i âyât 19b4
- *a.-i meşhûr 54a8
- *a.-i mu'ayyen 54b15
- *a.+dür (tertîb-i 'a.) 24b2
- *a.+ı (ıy.) 30b13, 52b12
- *a.+e 40a12
- *a.+e (haşr u'a.) 54a14
- *a.+den 24b5
- *a.+üç 24b4
- *a.+ini 2b5
- *a.+ince 54a9
- *a.+incedür 22b8, 29b9
- *a.+leri 54b9

âdem (k.a.): ilk peygamber, Hz.Adem.

- â. 5a1, 20a4, 28a7, 36a2, 36a10, 36b3
- â. (kalb-i â.) 36b12
- â.+den (hazret-i â.) 15a6-7

*adem (A): yokluk, bulunmama.

- *a.-i i'tibâr 6a6
- *a.-i muhabbet 20b10-11
- *a.-i zuhûr 51b2
- *a. (hâlet-i 'a.) 17b6
- *a.+den 17b9

*âdet (A): görenek, usul, tabiat, alışkanlık, adet.

- *â. 41b14
- *â.-nâs 12a5
- *â. ol- : alışkanlık haline gelmek 56a6

adım: yürümek için yapılan ayak atışlarının her biri, adım.

- â. 34b6

*âdil (A): adaletli davranan, doğruluk gösteren, doğrucu.

- *â. ol- 43b9
- *â.+dür (şâh-ı 'â.) 11b6

*adl (A): doğruluk.

- *a.+le 48a15
- *a.+idür 16a10

*adû (A): düşman.

- *a. 42b5

âfitâb (F): güneş, güneş ışığı.

- â.-ı müfâla'a 2b11

ağla-: üzüntü, acı, sevinç, pişmanlık, aldanma gibi duyguların etkisiyle gözyaşı dökmek, ağlamak.

a.-yan 39b12

ağniyā (A): zenginler.

a. 50a7

a.+nuḡ 50b7

ağyār (A): gayrılar, başkalar, yabancılar.

a. it- (maḥrem-1 a.):(bak. maḥrem) 19a2

aḥadiyyet (A): birlik, özellikle Allah'ın vahdaniyeti, bir olması.

a.-1 ilāhiyye 16b13

a.+e (dergāh-1 a.) 3b7-8

*ahd (A): devir, zaman, gün.

a.+inden 36b3

āheng (F): uygunluk, düzen.

ā.+in 16b4

āheste (F): yavaş, ağır.

ā. 41b8(2)

āḫir (A): son, sonraki, en sonra.

ā. 32a8, 35a2

āḫirū'l- emr 35a14

āḫirū'z-zamān 21b7

ā. (şaḫṣ-1 ā.) 8a3

ā.+e (ḡayb-1 ā.) 52a12

ā.+ine 36a3

āḫiret (A): öbür dünya, öteki dünya.

ā. (dār-1 ā.): (bak. dār) 49a3

ā.-1 mu'accelet (ilm-1 ā.) 57b9-10

ā.+de (dār-1 ā.) 57b2

āḫirī (A): sonrakiyle ilgili; en sonra gelen.

ā.+nuḡ (şinf-1 ā.) 60a10

aḫkām (A): emirler, hükümler.

a.-1 vāridāt 29b15, 25b3

a.+la 41a9

aḫlāk (A): insanda bulunan ruhsal ve zihinsel haller.

a. ũ edeb 7a11

a. (aḫvāl ũ a.) 55a12-13

aḫmed bin *aṭā (k.a.): döneminin kutbu olarak gösterilen ve 11.yüzyılda yaşamış bir büyüklük mutasavvıf.

a. 8b8

aḥmed bin hārūnū'r-reşid-i sebtî (k.a.): kutuptan bir
büyük velî.

a. 4a10-11

aḥmedî (A): Hz. Muhammet'le ilgili, Hz. Muhammede ait.

a. (vâriş-i şer'-i a.) 14a14

aḥvâl (A): durumlar, haller.

a.-i ehl-i kubûr 31a11-12

a.-i hıızr ve ilyâs 13a9

a.-i kubûr 31b2

a.-i rûḥāniyye 44a8

a. ü aḥlâḳ 55a12-13

a. (cāmî'ü'l-a ve'l-maḳāmât) 3b5

a. (maḳāmât ü a.) 3b3

a.+i (bel.) 31b5

a.+e (maḳāmât-ı a.) 47b8

a.+de 48a8, 56a10

a.+den (a'mâl ü a.) 57a5-6

a.+le (ricâl-i keşirü'l-a) 54a10

a.+i (iy.) 51b3

a.+i (maḳāmât ü a.) 47b6-7

a.+idür (a'zam-ı a.) 55b5-6

a.+in 55b11

a.+ini (serencâm-ı a.) 59a2-3

a.+inden 51b5

a.+leri (intihâ-yı a.) 50a13

aḥyânâ (A): ara sıra, vakit vakit.

a. 9a3

aḥyâr (A): yedi iklimi yönetmekle yükümlü evliya grubu,
abdâl, yediler.

a. 63b1

a. (ḥükemâ-yı a.) 11a13

a.+dur (müctemî'-i aşfiyâ-yı a.) 64a5

a.+dur (müsellem-ı ebrâr ü a.) 61a11

aḥz (A): alma, kabul etme.

a. it-: almak, kabul etmek. 25b2, 41a15, 41b1(2)

aḳ-: (sıvı maddeler ya da çok ince taneli katı maddeler
için) bir yerden başka bir yere doğru gitmek veya
aşağıya yere düşmek.

a.-mışdur 12b11

a.-maḳdadur 11b3

aḳçe: küçük, gümüş para.

a. 12a14

a.+den (naḳd-ı a.) 9a8

‘ak(1)l (A): akıl, us.

‘a. (şāmilü’l-‘a.) 22a13

‘a.+a (tarîk-1 ‘a.) 58a6

‘ākıl (A): akıllı kimse.

‘a. 22a11

‘ā. ol- (‘ālīm ü ‘ā.) 22a7

aḳrābā (A): aralarında soy yakınlığı olanlar.

a.+ları 56a2

aḳrān (A): eş ve benzer olanlar, yaşıtlar.

a.+1(1y.) 23b9

aḳṭāb (A): sahipler, efendiler; azizler, ulular, tarikat kurucuları; dünyayı ve insanları yönetmekle yükümlü olan büyük veliler, kutuplar.

a. 14a15, 15a11

a.-1 düvāzdeh 24a8

a.-1 güzīn 13b15

a. (ḳuṭbü’l-a.) 3a14, 15a2

a. ü efrād (‘ināyet-1 a.) 64až

a.+dur 3b4, 14b4, 14b14

a.+1(bel.) (ḥaḳīḳat-1 a.) 13b1

a.+a (tafşıl-1 maḳāmāt-1 a.) 13a10-11

a.+dan 9a1, 15b10, 22b8

a.+uḡ 4a3, 4a9, 15a14, 24b4,

aḳvāl (A): sözler, lakırdılar.

a.-1 kāzibe 16a15, 16b1

a.+leri 33b14

āl (A): aile, sülale.

ā.-1 oḡmān ve’s-selāṭin-1 cihān 3a4

al-: bir şeyi elde etmek, kazanmak; bir yeri savaşla ele geçirmek, almak.

a.-urlar 33b2, 53b5

a.-mışlardur 7a14

a.-1 (a. vır-) 12a10

a.-up (ābdest a.) (bak. ābdest) 62a2

a.-an (ḥaḳṣ a.): (bak. ḥaḳṣ) 17b9

‘alā (A): rütbece büyüklük, yükseklik, şeref, şan.

‘alāü’d-devlet 13b3

a‘lā (A): (daha, en, pek) yüksek.

a.-yı kelîmetü’llāh 32b5

a. (‘alem-i a.) (bak. ‘ālem) 44b8

a. ol- (eḡaḥḥ ü a.) 56b4

a.+dur 25b6

a.+ya (maḥall-i a.) 55b8-9

a.+da (cennet-1 a.) 22b9
a.+dan ('ālem-1 a.) 45a2

'alāyik (a): alakalar, ilgiler, ilişkiler.
a.+den (has ü hāşāk-1 'a.) 58b3-4
a.+inden 51b14

'alā-faṣlū'l-ḥitāb (A): Faṣlū'l-ḥitāb'a göre.
a.+ında 35a11

'ale'l-ḥesāb (A): hesaba sayarak.
'a. 14b14

'ale'l-ḥuşūş (A): hele, özellikle, en çok.
'a. 2b6, 18b7, 28a1, 47b11, 64b6

'alem (A): bayrak, sancak.
'a. 48a7

'ālem (A): dünya, cihan.

'ā. 27a11, 19a7

'ā.-1 a'lā: en yüce alem, Tanrının bulunduğu yer.
44b8, 45a2

'ā.-1 berzah: Ölümlerin ruhlarının kıyamete kadar
bulunacakları yer. 49a2, 49a4

'ā.-1 istiğnā 43b15

'ā.-1 melekūt: Tanrı'nın mutlak hükümdar olduğu alem.
25a13, 47b5, 50b6, 50b11, 60b1,

'ā.-1 mülk: ruhların ve meleklerin alemi,
25a14, 25b5, 25b7, 47b10, 55b11

'ā.-1 şehadet 50b4, 50b10

'ā.(faḥr-1 'ā.): (bak. faḥr) 8b1, 10b1, 11a7, 15b9,
20a11, 23a12, 32b11, 33a2, 55b7

'ā.(medār-1 umūr-1 'ā.) 15a6

'ā.-1 misāl: simgeler alemi (nigeh-dārān-1 'ā.) 27a5
'ā.-1 iṭlāk: varlığın ilk mertebesi olan alem, lahut

alemi (server-1 'ā) 44a3

'ā.+1(bel.) 53b11, 63a5

'ā.+1(dā'ire-1 'ā.) 64a1

'ā.+e 19a6, 50b6, 60a15

'ā.+e(cemī'-1 'ā.) 49a12

'ā.+e(faḥr-1 'ā.) 8a7

'ā.+de 35b10, 42b13, 47b10, 48b3, 50a7, 54a8, 60b3

'ā.+den(eṭrāf-1 'ā.) 61a5

'ā.+den(şuver-1 'ā.) 47b9

'ā.+ūy 17a13

'ā.+ūy(çār-kūşe-1 'ā.) 61a15, 61b1

'ā.+ūy(faḥr-1 'ā.) 14b5-6

'ā.+ine 50b5

'ā.+inde 13b5, 27a15

‘ālem-bîn (F, ‘ālem A): ālemi, dünyayı gösteren.

‘ā.+ile (çeşm-i ‘ā.) 54b6

‘ālem-gîr (F, ‘ālem A): cihanı tutan, dünyayı zapteden, bütün āleme yayılan.

‘ā.+e (şems-i ‘ā.) 42a5

‘ālem-tāb-veş (F, ‘ālem A): dünyayı aydınlatan güneş gibi.

‘ā. (mîhr-i ‘ā.) 41b7

ālet (A): vasıta.

ā. 8b4

‘aleyhi’l-la’ne (A): lanet onun üzerine olsun.

‘a. 26b6, 30b10

‘aleyhi’ş-şalavatü ve’s-selām (A): salâvat ve selâm onun üzerine olsun.

‘a. 21b2-3

‘aleyhi’s-selām (A): selâm onun üzerine olsun.

‘a. 4b13, 5a1, 5a3, 5a5, 5a7, 7b14, 8a14, 8b5, 9a7, 9a10, 9b7, 9b10, 9b13, 10b10, 10b13, 11a4, 11a15, 12b2, 12b8, 14a3, 14a5, 15a12, 16b10, 17b13, 17b15D2, 18b3, 19a4, 119b2, 21a4, 21b7, 21b13, 22b7, 23b3, 27b4, 27b6, 27b8, 27b10, 28a3, 28a5, 28a7, 33a5, 36a2, 36a10, 36b3, 37a12, 37b13, 39a6, 39a9, 44b11, 44b12, 44b13, 44b15, 48b9, 59a15

‘a.+dur 10b3, 36a4

‘a.+ı(bel.) 11a9

‘a.+a 4a1, 9a8, 9b5, 9b9, 9b12, 48b8

‘a.+dan 20a4-5

‘a.+la 39a13

‘a.+uğ 7b7

‘aleyhüme’s-selām (A): selâm onların üzerine olsun.

‘a.+a 6a5

‘aleyhümâ’s-selām (A): selâm onların ikisinin üzerine olsun.

‘a. 9a4, 10a4, 13a9

‘a.+uğ 9a14-15

‘ālî (A): yüksek, yüce, ulu.

‘ā. 2b9

‘ā. (şavt-i ‘ā.) 6b12

‘ā.+dür 58a5

‘alî (k.a.): (bak. ‘alî bin ebî t̤ālīb).

‘a. 4a7, 23a9

‘a. ‘aliyyü’z-zāt (şaḡṣ-ı ‘a.) 5a8

‘alī bin ebi ṭālīb (k.a.): Hz. Muhammed’in damadı ve amcasının oğlu, dördüncü halife, Hz.A11.

‘a. 22b13

‘a.+ū 23a11

ālīh (A): tapınılan şey, mabut.

ā. (muḥarribān-ı dergāh-ı ā.) 64b1

ā.+ledür (ḥuḫūḫ-ı ā.) 41b13

āl-ı ‘imrān (A): Kur’an-ı Kerim’in 200 ayetlik üçüncü suresi.

ā. 19b3

‘ālīm (A): okumuş, bilen, bilgin.

‘ā. ol-: bilmek. 22a10, 22a11, 30b2

‘ā. ü ‘ākıl ol-: bilmek ve aklını kullanmak. 22a7

‘ā. ü ‘ārīf 22a6, 29b15, 30a1

‘ā. (imām-ı ‘ā.) 13b3

‘ā. ü ‘ārīf (seyḥ-ı ‘ā.) 55a9

‘ā.+dür 44b2

‘ā.+ler 38b3

‘ā.+lerdür 38a10

‘ālī-naẓar (F, ‘ālī, naẓar A): yüce bakışlı; yüce düşünceli.

‘ā.+dur 48b1

‘ā.+lardur 54b4

‘ā.+lar 18b9, 42a6

‘ālī-pāye (F, ‘ālī A): rütbesi, makamı, derecesi yüksek olan.

‘ā.+ler 39b2

‘ālī-şān (F, ‘ālī, şān A): şanı, şöhreti büyük olan.

‘ā.+dur (pād-şāh-ı ‘ā.) 25a10

‘āliyye (A): (bak. ‘ālī)

‘ā. +den (zümre-ı ‘ā.) 25b14

‘ā.+lerine (maḳāmāt-ı ‘ā.) 45a7

‘ā.+lerine (rütbe-ı ‘ā.) 55a1

‘aliyyin (A): aliler, yüceler, ulular.

‘a. (ervāḥ-ı ‘a.) 60b1-2

allāh (A): İslamiyet’te, kâinatta var olan her şeyin yaratıcısı, koruyucusu olduğuna ve tek olduğuna inanılan yüce ve üstün varlık, Tanrı, Rab, Yaradan, Mevlā, Allah.

a. 10b11(2)

a.+dan 19b6

a.+la 41b12, 47b4

a.u te‘ālā: yüce Allah 20b9

*allām (A): çok bilgin.

*a.+1(iy.) 17b15D2

alt: bir şeyin yere bakan yanı, üst karşıtı, alt.

a. 53b14

a.+ında kal- (hicāb a.): (bak. hicāb) 57a14

altı: beşten sonra gelen sayının adı ve bu sayıyı gösteren rakam, 6.

a. 53b8, 53b11, 53b12, 53b15, 54b7

a.+dur 53b9

a.+ya 7b11

a.+sı 45b13, 63b10

a.+ncı 18b3, 28a4

a.+ncısı 13b15, 61b4

altı yüz: beş yüz doksan dokuzdan sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 600.

a.y. 17b15D2, 17b15D1

altmış: elli dokuzdan sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 60.

a. 11b11

*a. m.: aleyhi's-selām'ın kısaltılmışı.

*a. 17a8

a'māl (A): ameller, işler.

a. ü ahvāl 57a5-6

āmāl (A): emeller, dilekler, istekler.

ā.+leri (intihā-yı ā.) 50a12

*amel (A): iş.

*a. eyle-: işlemek, iş yapmak, iş görmek. 22a11, 57a8

*a.-i mefrūz 38b11, 56b11

*a.+1(iy.) 39b14

*ameliyye (A): işle ilgili, işe ait, ameli.

*a. (ḫuvvet-i *a.) 23b13

*amīka (A): derin.

*a.+nuḡ (enhār-ı *a.) 6b6

*āmīl (A): etken, etmen.

*ā. ol- : etkilemek. 56a13

*āmire (A): emreden, buyuran, amir.

*ā.+lerine (ḫazāne- *ā.) 3a8

ammā (A): ama, fakat, lakin, ancak; şu kadar ki, o kadar ki, öyle ki.

a. 5b5, 5b10, 6a5, 7a10, 7b15, 8a11, 8b7, 11a7, 11b9, 12b13, 14b11, 16b7, 17a8, 17b13, 17b15D2, 18b3, 19a4, 19b2, 21a4, 21b1, 21b13, 22a1, 22a11, 22b7, 22b8, 23b3, 23b12, 23b15, 24a2, 24b7, 24b15, 25b4, 25b13, 26b10, 30b8, 34a9, 34b8, 39a10, 42b10, 44b3, 45b13, 36a14, 46b13, 47a6, 47b6, 48a10, 48a12, 49a15, 50a8, 50b8, 50b15, 51a12, 51b8, 55a9, 57b1, 58a3, 59b10, 61b10

*amme (A): genele özgü olan, halktan.

*a.-i şulehā 5b7

*a.+y1 (velāyet-i *ā.) 36a3

*a.+den 56b11

*ammī (A): amca.

*a.+sī 8a15

*a.+sīdūr 9b8

ān (A): en kısa zaman, lahza, an.

ā. 3b12

ā.+da 6b5

āga: ona (bak. ol)

ancaḳ: yalnız, sadece; ama, lākin, ancak.

a. 4a9, 8a1, 8a12, 36b2, 50a10, 55b3, 57a15, 58a3, 61b8

anda: onda (bak. ol)

andan: ondan (bak. ol)

anı: onu (bak. ol)

*anḳā (A): ismi olup cismi olmayan bir kuş, zümrüdüanka kuşu.

*a. 17b9

agla-: bir şeyin ne demek olduğunu, neye işaret ettiğini kavramak, yeni bilgileri eskileriyle bir araya getirerek sonuç niteliğinde başka bir bilgi edinmek, sezmek, takdir etmek, anlamak.

a.-maḳ 49b4

aglanıl-: anlaşılmaq, sezilmek, takdir olunmaq.

a.-maz 42a4

anlar: onlar (bak. ol)

anuy: onun (bak. ol)

ara: iki şeyi birbirinden ayıran uzaklık, açıklık, aralık,
boşluk, mesafe, ara.
a.+larına 12b9

*arafât (A): Mekke'nin doğusunda, hacıların kurban
bayramının arefe günü toplandıkları kutsal yer.
*a. 12a9
*a.+da 7b2

arazîn (A) : yerler.
a. ü âsmâîn 36b5-6
a.+de (ekâlîm-i *a.) 34a7

ard: geri, arka, art.
a. 53b14
a. +ından 60a6
a. +larınca 23a2

*ârizî (A): sonradan çıkma, geçici.
*â. 20a6

*ârif (A): bilen, bilgili, irfan sahibi.
*â.-i rabbânî 13b3
*â. ol-: bilmek, gönül yoluyla bilmek 53a2
*â. (şeyh-i *âlim ü *â.) 55a9
*â.+dür 47b5
*â.+dür (*âlim ü *â.) 22a6, 29b15, 30a1
*â.+ler 28a10, 38a10

*ârifîn (A): bilenler, arifler.
*â. (kuttbü'l-*â.) 60b15
*â. (sulţânü'l-*â.) 2b6

arğa: bir şeyin temel tutulan yüzünün tam ters yanı,
arka.
a. vîr-: dönmek. 62a10, 64a2
a.+sın 62b1
a.+sın (a. vîr-) 62a4, 62a14

*arş (A): dokuzuncu ve en sonuncu gök tabakası; Allah'ın
dokuzuncu tabaka gökte var sayılan kudret ve
ululuğunun tecelli yeri; taht.
*a.+a 46b1
*a.+la (pāye-i *a.) 50a4

art-: çoğalmak, artmak.
a.-ar 31a11
a.-maz 25a9, 29b8, 33a12
a.-arlar 37b14, 39b6, 44a7, 46b13, 53b9
a.-mazlar 36a10, 39a7, 41b10, 46b7, 48a7, 52a7, 52b5,
54a12
a.-up 54a15

artuk: daha çok, daha fazla, artık.

a. 9a13

a.+dur 50a9

artur-: çoğaltmak, arttırmak.

a.-urlar 56b4

arz: gösterme, görünme.

a.-1 dîdâr eyle-: yüz göstermek. 63b7

a.-1 kuvvet 42b11, 43b10

a.-1 kuvvet it-: güç göstermek. 42b11

a.+a (cılve-ger-i a.) 23b1

arz (A): memleket, ülke; yer, toprak.

a.+1 (bel.) (ma'mûre-i a.) 7b1

a.+da 45b11

a'sâb (A): sinirler, damarlar.

a. u 'urûk 11a11

aşâlet (A): soyluluk, asalet.

a. 8b2

aşâleten (A): asıl olarak, kendisi olarak, başka birinin yerine değil.

a. 2b2, 3b5

âşâr (A): eserler, izler, nişanlar.

â.-1 cem'ile 28a15

â.-1 ğaribe 17a4

â.-1 haş 30a3

â. u te'şîrât 29b10

â.-1 velâyet 7a9, 13b11

â.-1 kerâmet (berekât-ı â.) 36b4

â.-1 mazâhîr (mîr'ât-ı â.) 24a5

â.-1 velâyet (berekât-ı â.) 14b13

â.+a 30b2

â.+a ('ulûm-ı â.) 30b7

â.+1 (iy.) 31a9

â.+ında (zuhûr-ı â.) 17a15

âsâyiş (F): emînlik, barış.

â. (bâ'îş-i â.) 40b3

aşfiyâ (A): saflar, gerçek dostlar, ermişler.

a.-y1 ahyâr (müctemî'-i a.) 64a5

aşhâb (A): büyük bir mezhep sahibine uyanlar; Hz. Muhammet'e Mekke'de uyan, Medine'de onu çağırان kimseler.

a. 10a15

a.-1 hâcât 61b12

a.-1 hukûk 22a8
 a.-1 kalak 53a5-6
 a.-1 kirâm 10a13
 a.-1 mükâşifât 6b14, 24b14
 a.-1 müşâhedât 52b11
 a.-1 şehâdât 53a11
 a.-1 tarîk 46a12
 a.-1 kerâmet (kıble-i a.) 25b11
 a. (meşkûr-ı a.) 3a13
 a. (zuhrü'l- a.) 60a4
 a.+1(bel.) 12b3
 a.+(iy.) 9b11
 a.+ına 9a8
 a.+ında 20a5

aşlâ (A): hiçbir zaman, asla.

a. 15b14, 16b15, 38a4, 38a6, 47b1, 53a11, 56b9, 57a3

âşlî (A): asla mensup, hususî, seçkin.

â. 20a6

âsmân (A): gök, sema.

â. (arazîn ü â.) 36b5-6

â.+uy (vücûd-ı a.) 27a8-9

‘asr (A): ikinci vaktî.

‘a.+1(bel.) (şalavât-ı ‘a.) 10a12

aşağı : bir yere veeya vir şeye göre ondan daha alçakta olan, aşağı.

a. 62b9

‘âsara (A): on sayısı.

‘â. (haşlet-ı ‘â.) 16b1-2

‘âşık (A): seven, birine ya da bir şeye tutkun, aşık.

‘â. 18a9, 18a14

âşikâr (F): belli, açık, meydanda.

â. 61a10

âşinâ (F): bildik, tanıdık.

â.+lardur 37a9

âşiyân (F): mesken, ev.

â.-1 cibrîl 39a12

â.-1 kudsî 5a15, 5b1

â.+1 17a6

‘aşk (A): sevgi, tutku, aşk.

‘a.-1 hak: Allah sevgisi. 46b10

‘a.-1 rabbânî: Allah’a yöneltilen sevgi. 33b1

*a.-hāk (cezbe-1 *a.) 35a8

aşurı: öte, aşırı.
a.+sına 6b9

at-: bir şeyi yere doğru bırakmak; bir cismi bir yöne doğru fırlatmak.
a.-maz (adım a.): yürümek için ayağını öne doğru uzatıp basmak. 34b6
a.+up 12b8

*aṭā (A): bağışlama, bahşiş, ihsan.
*a. 11b2
*a. (ḥalūḳ u cezilü'l- *a.) 11a15
*a.+sı 11b3
*a.+sı (iḥsān ü *a.) 9a13

*aṭāyā (A): hediyeler, armağanlar, bahşişler.
*a.-yı sübhāniyye (*ulūm-1 *a.) 24a2-3
*a.+dur (keşirü'l-*a.) 23b10-11

*atf (A): iyilikseverlik, şefkat.
*a. ü merḥamet 47b12
*a. (ricāl-1 *a.): (bak. ricāl) 43a4

ātiye (A): gelecek, gelen.
ā. (sene-1 ā.) 34a5

*avām (A): kaba ve cahil halk, ayak takımı.
*a.-1 nās 6a6

*avdet (A): geri gelme, dönme, dönüş.
*a. 13a11

*avrat (A): kadınlar.
*a.+lardan 47a7

ay: yılın on iki bölümünden her biri, ay.
a. 12b11
a.+uḡ 61a4, 61b15, 63b14
a.+ında 7b3, 35a9

ayak: bacakların bilekten aşağıda bulunan ve yere basan bölümü, ayak.
a.+ları 34b5, 40b14

*ayāl: bir kimsenin geçindirmek zorunda olduğu kimseler.
*a.+e (evlād ü *a.) : (bak. evlād) 6a2-3

a'yān (A): bir memleketin ileri gelenleri.
a. 53a13

āyāt (A): Kur'an'ın cümleleri, ayetleri.

ā. āyātü'l-hākī 18b5

ā.+1(iy.) 22a1, 22b8, 23b5

ā.+ında ('aded-1 ā.) 19b4

āyet (A): Kur'an'ın her bir cümlesi, ayet.

ā.-i kerīme 15a15

ā.-i kerīme 36b11, 37b6, 38a2, 60a9

ā.+1 (iy.) 42a10

ā.+iyle 4a2, 44a14

ayır- : farklı davranmak, ayrıcalık gözetmek, ayırmak.

a.mazlar 43a7

āyine(F): ayna

a.dür 31a8

'ayn (A) : kaynak, pınar; bir şeyin eşi tıpkısı, aslı, kendisi; göz.

'a.-1 cem 56a4

'a.-1 cūd 43a8

'a.-1 müşāhede 53a6-7

'ayne'l-yaqīn: gözle görölerek elde edilen bilgi. 28b10

'a.-ināyet (reşk- 'a.) 33b5

'aynü't-tahkīm ve'z-zeva'id (A): (bak.ricāl)

ricāl- 'a.: (bak. ricāl) 52a6

ayrıl-: bir yerden, bir kimseden veya bir şeyden uzaklaşmak, ayrılmak.

a.-maz 3b12

a.-mazlar 45b13

az: alışılmış olandan, umulandan veya gerekenden eksik, az.

a.+dur 34a9

a'zā (A): organlar, üyeler.

a.+sı (erķān ũ a.)11a6

āzāde (F): hür, serbest, özgür.

ā.+dür 46b3

a'zam (A): (daha, pek, en, çok) büyüklük.

a.-1 aḥvāl 55b5-6

a.-1 menāzil 17a12

a.+uḡ (sevād-1 a.) 16b6

a.+1(iy.) 16b2

a.+ıdur 18a8

*azamet (A): büyüklük, ululuk.

*a. ü kibriyā (hicāb-ı *a.) 57a12

*a.+dür (kemāl-i *a.) 19a6

*azīm (A) büyük, ulu, ırı.

*a. 18a5

*azīmü's-şān 51b7

*azīmü's-şān (*azīz-ı *a.) 26a1

*azīmü's-şān (evliyā-yı *a.) 27b1-2

*azīmü's-şān (zāt-ı *a.) 48b5

*a.+de (kur'ān-ı *a.): (bak. kur'ān) 3b15-4a1, 15a13, 26a14, 40b15, 53b15-54a1, 60a8.

*a.+ün (kur'ān-ı *a.) 15b1

*āzim (A): niyetli, kesin kararını veren.

*ā. ol-: niyetlenmek, kesin kararını vermek. 31b1

*azīz (A): mühterem, sayın.

*a. 42b7

*a.-ı *azīmü's-şān 26a1

*a.+e (makām-ı *a.) 44a15

*azrā'īl (A): ölüm meleği, Azrail.

*a. 45a1

*aẓẓemahu'llāh (A): Allah onu yüceltsin.

*a.+lā 33b10

B

bāb (A): anlatılan ya da yazılan bir şeyde ana bölüm, ana başlık; konu.

b. 3a10, 3a11, 25a1, 54b8

b.+da 31a13, 59b8

b.+dan 3a8

baba: çocuğa göre kendisinin dünyaya gelmiş olmasında etken olmuş olan erkek, peder, baba.

b.+sı 48b14

b.+larına 9b8

bābed (?): kuzeybatı.(?)

b. 63aDA, 63b9

bād (F): yel, rüzgār.

b. -1 vezān 6b9

ba'de (A): sonra.

b. 20b2, 39a5, 43b14, 45a5, 55b10

ba'de-hezā (A): bundan sonra.

b. 51a11, 54a14

ba'dehu (A): ondan sonra.

b. 36a8

ba'de-zālīk (A): bundan sonra.

b. 8a14, 9a14, 12b11, 15a9, 40a1, 42a7, 46b12

ba'de-zān (F, ba'de A): ondan sonra, bundan sonra.

b. 62a2

ba'de-zamānin (A): bir zaman geçtikten sonra, bir süre sonra.

b. 10b9

bādiyye (A): çöl, kır.

b.-1 tarīkat (müte'aṭṭışān-ı b.) 25a4

bağdād (y.a.): Bağdat.

b.+dan 48a15

bağla-: oluşmak, tutmak, meydana gelmek, bağlamak.

b.-yup 12b10

bahādır (F): cesur, yiğit.

b.+lardur 7a8

bahār (F): ilkbahar mevsimi, bahar.

b.+ından 33b1

baḥ(1)r (A): deniz, derya.

- b. 13a4
- b.-1 faẓl 13a5
- b.-1 ḥaḳāyık 20b16
- b.-1 muḥlīṭ 26a8
- b.-1 şafā 37a9
- b.-1 bī-pāyān (ḥaḳāyık-1 b.) 37b8
- b.+e (ḡarīḳ-1 b.) 11b4
- b.+ūḡ 21a1

baḥ(1)s (A): konuşulan şey, söz; konu.

- b.-1 dīn 32a13
- b.-1 dīn eyle-: dīn konusunda konuşmak. 32b13

ba'ld (A): uzak, ırak.

- b. eyle-: uzaklaştırmak, uzak tutmak. 21a9

bā'is(A): neden olan, icabettiren; neden.

- b. 28b13, 33b13, 52b6
- b.-1 āsāyış 40b3
- b. ol-: neden olmak. 40b9
- b.+den 27b3

baḳ- : bakışı bir şey üzerine çevirmek, bakmak.

- b.-mazlar 43a9
- b.-up 10b11, 29b6

baḳarā (A): Kur'an'ın 286 ayetlik ikinci suresi.

- b. +dur (sūre-i b.) 19a5

bāḳiye (A): (bak. bāḳiyye)

- b. ol-: artmak. 56b1

baḳiyye (A): artan, geri kalan, artık.

- b. 34a3, 35b2
- b.+dür 35a2

bakım: görüş açısı, değerlendirme, bakım.

- b.+da 26a10

bālā (F): boy.

- b. (serv-i b.) 13a7

bālā-ter (F): daha yüksek, pek yüksek.

- b.+dür 31b15

baḡa: bana (baḳ. ben)

bār (F): defa, kere, sefer; yük.

- b. 5a10, 56a6, 56b3, 63b5
- b.-1 girān 34a13-14, 34b12
- b. (vāşıl-1 b.) 45a11

- bārī (A): yaratan, yaratıcı.
 b. hūda: Tanrı, Allah. 20b5, 36a1, 45b2, 60a6
 b. te'ālā: Tanrı, Allah.
 b. te'ālā +nuḡ 39a13-14, 22b10
 b. (muhabbet-i b.) 20a14
 b. (zāt-ı b.) : Tanrı, Allah. 42a6
 b.+ye 21b2, 58a3
 b.+ye (zāt-ı b.) 21a14, 21b4
 b.+yedür (zāt-ı b.) 41b11.
 b.+nuḡ 58b10
 b. 55b15
- ba's (A): gönderme, gönderilme; peygamberlik.
 b.+e (zamān-ı b.) 49a4
 b.+inden 14b3, 14b6, 14b12
- başar (A) : göz.
 b. (şarf-ı b. kıl-): bakmak. 2b11, 38b13
- başır (A): görüp anlayan.
 basır-i mutlak ol- (meşhūd-ı b.): (bak. meşhūd) 3b13
- basit (A): sade, düz, basit.
 b. 30a15, 45b11
- bast (A): rica hali (kabule, rahmete, ünse işaret olarak Allah tarafından tevcihin gelmesine de "bast" denir.)
 b.-ı mülâyemet 42b12, 43b10
 b. ü tebessüm 39b7
- baş : vücudun en üst bölümü, kafa, baş.
 b. 37b9
 b.+ını 12b10
- başka: değişik, farklı, başka.
 b. 21a3, 46a15, 50b15, 52b14(2)
- bâtin (A): içteki, içyüzdeki, gizli.
 b.+ı (bel.) 15b8, 15b9
 b.+ları 55b6
 b.+ları (şüret-i b.) 58a7
 b.+larında 55b15
- bâtine (A): (bak. bâtin)
 b. (hilâfet-i b.) 4a9
 b.+sı (hilâfet-i b.) 4a4
- bâtinen (A): dahilen, içyüzünde.
 b. 14b10
- bäyezîd bestâmî(k.a.): asıl adı Ebū Yezîd Tayfur bin İsa bin Suruşan olan, İran'ın Bistam kentinde doğan 9.

ylüzyılın en büyük sufilerinden biri.

b. 4a11, 15b1, 40a7, 55a7

bāzār (F): çarşı, pazar.

b.+larında 12a9

ba'zı (A): birazı, bir kısmı, kimi.

b. 2b5, 7a4, 10a9, 12a8, 12a14, 12b1, 12b7, 14b1, 17b2(2), 18b5, 28b2, 36a15, 47b15, 48a8, 49a12, 52b11, 53a12

b.+sı 15b1, 34a9, 34b10

b.+sına 34a9

b.+sında 34a3

b.+sıyla 17b4

b.+lar 42a8, 43a4, 46a12, 49a13

be: hey! ey!

b. 42b13

bebek: gözde irisın ortasındaki yuvarlak delik; gözbebeği.

b.+dır 26a10

bedel (A): bir şeyin yerine verilen ve yerini tutan şey, karşılık.

b. 5a14, 5b1, 5b5, 5b8, 8a4, 29a2, 29a3, 29a5, 29a6, 29a9, 29a10, 35b11, 52b9

b.-i evvel 29a4-5

b.+üç 27a6

b.+1(iy.) 5b6

beden (A): gövde, vücut, cisim, ten, beden.

b.+leri 6b15, 7a2

bedeniyye (A): bedene ait, bedenle ilgili.

b.+dür (mücāhedāt-ı b.) 60a13

bedîd (F): görünür, açık, meydanda (bak. bedîdār).

b.+dür (zāhîr ü b.) 11a2

bedîdār (F): görünür, açık, meydanda (bak. bedîd).

b. ol- (zāhîr ü b.): (bak. zāhîr) 45b2

bedreka (F): yol gösteren, kılavuz, delil.

b.-i himmet 31b7

b.+sıyla 5b4

beg: zengin, ileri gelen kimse, bey.

b.+lık 43a14

beğāyet (A): pek çok, aşırı, son derecede.

b. 55a1

behā (A): alışma, sürekli hale getirme.
b.+dur 48a15

behre (F): hisse, pay, kismet.
b.+ler 33b2

behre-ḥāl (F, ḥāl A): hisseli, nasibi olan.
b. 35b3

behre-mend (F): hisseli, paylı.
b. ol-: pay almak. 43b14

beḳā (A): devam, sebat, önceki durum üzere kalma, bakılık.
b.+sı 17b6

belā (A): gam, keder, afet, ceza.
b.+dan 5b9

belde (A): şehir, kasaba, memleket.
b.+de 13a1

belḳis (A): Müslümanların Saba melikesine (kraliçesine)
verdikleri isim.
b.-1 cın 48b10

belki (F): ihtimal, umulur, olabilir, belki.
b. 118a13, 20b9, 29a12, 31b10, 41b2, 43b8

bellü: açık, malum, belli.
b. 45b10

be-maḥrūsa (F, maḥrūsa A): şehirde, şehrinde.
b.-1 ḳoştantiniyye 64bD

ben: ben.
b. 10b8, 12a3, 35a13, 58b11, 63a4
b.+den 20b3, 20b10
b.+üm gibi 23a3, 64b4
bağa 10b11, 54a5, 58b1

bende (F): kul, köle.
b.+lerüg 49b3
b.-1 esfel 2b9

benden (F): bağ.
b.+den (ḳayd ü b.) 35a5

benī-ādem (A): Ademoğulları, insanlar.
b. (ḳulüb-ı merḡüb-ı b.) 27a12

beḡze-: andırmak, anımsatmak, benzemek.
b.-r 48a15

b.-rler 48a8

benzet-: bir şeyde başka şeye benzeyen yönler bulmak, benzetmek.

b.-ürler 52b12

berā'at (A): Kur'an'ın 129 ayetlik dokuzuncu suresi, "Tevbe" adıyla da geçer.

b. 23a3

b. (süre-i b.) 22b13, 22b15

berāhīn (A): deliller, tanıklar.

b. ('ilm-i b.) 23b6

berekāt (A): bolluklar, saadetler, mutluluklar, hayırlar.

b.-ı āḡār-ı kerāmet 36b4

b.-ı āḡār-ı velāyet 14b13

berī (A): kurtulmuş, temiz.

b.+dür 29b5, 37b10, 60a3

berg (F): yaprak.

b.-ı ḡazān 51a8

b.-ı terreh 22b2

ber(r) (A): kara, toprak.

b.+e (ḡumrāh-ı b.) 11b4

ber-ṭaraf (F, ṭaraf A): bir yana atılan.

b. ol-: bir yana atılmak, dağıtılmak. 14b7

ber-ter (F): en üstün, en yüksek, değerli.

b. ol-: üstün olmak, üstün gelmek. 24a12

b. olur ol- 24b12

b.+dür 31b14, 48b1

berzah (A): ölümlerin ruhlarının kıyamete kadar bulunacakları yer.

b. ('ālem-i b.): (bak. 'ālem) 49a4

b.-ı(bel.) ('ālem-i b.) 49a2

berzahī (A): berzaha ait, berzahla ilgili.

b.+dür (recül-i b.) 49a1

b. (velī-yi b.) 49a5

besāṭ (A): düz yer; açıklık, genişlik.

b. 21a9

b.+dan 21a8

b.-ı ḡurb 21b11, 52a14

bēṣ: (bak. bīṣ)

b. 53a4

beşer (A): insan.

- b. 48b14
- b. (cins-i b.) 48b6
- b. (ebū'l-b.): (bak. ebū) 5a1
- b. (māhiyyet-i cins-i b.) 59a7
- b.+den 48b10
- b.+den (favā'if-i b.) 38a10
- b.+le 48b11

beşerîyyet (A): insanlık.

- b. 50b15
- b.+e (kesāfet-i b.) 51a1-2

bevāṭın (A): gizli, kapalı şeyler, batınlar.

- b.+ı(bel.) 55a15, 57a5
- b.+a 57a6
- b.+da ('ilm-i b.) 57b7
- b.+ı(ıy.) 55a15

beyān (A): anlatma, açık söyleme, bildirme.

- b. 7b6, 36b7, 48a15
- b. buyur-: anlatmak, açık söylemek, bildirmek 13b2, 20a9, 45a7, 49b15, 54a7, 55a13, 59a4-5, 59b8, 61a4
- b. it-: anlatmak, açıkça söylemek, bildirmek. 12a4, 35a12
- b. olın-: anlatılmak, açıkça söylenmek, bildirilmek. 13a1, 24b3, 40a10,
- b. olun-: (bak. b. olın-) 15a11, 15b4, 31a15, 33b13
- b.-ı meveddet 18a11
- b.+ına (zıkr ü b.) 54b2

beydā (A): sahra, çöl.

- b. 19a9

bey(i)t (A): aynı ölçüde iki dizeden oluşan söz veya bu şekildeki şiir parçası; hane, ev.

- b. 10a13
- b.-i maḥşūş 16b12
- b.+ı(bel.) 10b8
- b.+ler 10b4
- b.+leri 10a14, 10b2, 10b10

beyn (A): araya, arasında.

- b.+dür (ıslāḥ-ı zāt-ı b.): (bak. ıslāḥ) 16b2

beyzā (A): beyaz, daha beyaz.

- b. (yed-i b.): (bak. yed) 57b8

bezl (A): bol bol verme, saçma.

- b.-i himmet eyle- : çok çalışmak. 64a15
- b.-i nefis 56a8

bî-'adîl (F, 'adîl A): eşsiz, benzersiz.

b.+le (tafşîl-1 b.) 61a3-4

bî-'avnu'llâhî te'âla (A): yüce Allah'ın yardımıyla

b. 62b6-7

bî-gâne (F): yabancı.

b.+dür 37a10

biḥār (A): denizler.

b. ü enhār 58b10

b.+uḡ 58a10

b.+da (ḫa'r-1 b.) 58b1

bil-: bir şeyi anlamış veya öğrenmiş bulunmak, bilmek.

b.-ür 9a11, 45a10

b.-ür (ola b.) 52b10

b.-ür (da'vā ide b.) 56b2

b.-ürdî 30b2, 35b3

b.-ürler 7b4, 9b4, 31b4, 38a11, 41b2, 41b14

b.-ürler (diyü b.) 30b3-4

b.-mez 18b13, 29a4, 29a11, 40b12, 48b15, 56b9

b.-mezüz 31a2

b.-mezler 7b5, 31b5, 38a13, 46b7, 57a4

b.-mezlerdî 11b14

b.-düm 20b13

b.-emez 19b6

b.-e (is.) 62a2

b.-ür 34a8

b.-dügî 30b11

b.-dükleri 30b5

b.-mezlikle 12b4

bilād (A): memleketler, şehirler; memleket, şehir.

b.-1 rub'-1 meskûn 7b1-2

b.-1 endülüs 45a5

bi-lā-te'ḥîr ü ārām (A, ārām F): sonraya bırakmadan, ara vermeden, durmaksızın.

b. 23a5

bi-lā-ziyādein ve-lā-noḫşān (A): fazlasız ve eksiksiz, tam.

b. 25b15, 27b1

bi-lā-ziyādetin ve-lā-noḫşān (A): (bak. bi-lā-ziyādein ve-lā-noḫşān)

b. 40b6, 52a4

bi-lā-vāsıṭain (A): vasıtasız, araçsız, doğrudan doğruya.

b. 22b9

bi'l-cümle (A): hep, bütün, toptan, cümleten.

b. 7a8, 9a9, 10b12, 14a14, 15b11, 17a3, 17b5, 23b8, 27a8, 28b3, 33b3, 34b9, 38b2, 40a4, 42b11, 43a10, 51b3, 55a2, 57b4

bildir-: (bak. bildir-)

b.-di 20b7

bildür-: herhangi bir şeyi haber vermek veya bir konuda bilgi vermek, bildirmek.

b.-mezdi 12a2

b.-di 57a5

b.-meyüp 52b9

bile: birlikte; aynı zamanda ; dahi, da/de.

b. 8a10, 9a6, 39a14, 46a11

bi'l-ḥaḳ(ḳ) (A): hakkıyla, hakikaten, gerçekten.

b. (cāhıl-ı b.) 22a10

bilin-: anlaşılmak, öğrenilmek, bilinmek.

b.-mez 42a4

bi'l-küllīye (A): büsbütün, bütün bütün, tamamiyle.

b. 34a4

bīm (F): korku.

b.+le (ḥavf u b.) 51b10

b.+inden (ḥavf u b.) 60a3

bīn (A): oğul.

b. 2b15(2)

bīnā (F): gören, görücü.

b.-yı vücūd 51b9

b. (dīde-ı b.) 42b4

bināen (A): -e dayanarak; -den dolayı.

b. 8a13, 8b6, 20a12

bī-naẓīr (F, naẓīr A): eşsiz, benzersiz.

b.+e 2b9-10

bī-nişān (F): belirsiz, belirtisiz.

b. ol- 34a2

biḡ: dokuz yüz doksan dokuzdan sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 1000.

b. 22b6, 29b14, 53b7

bī-pāyān (F): sonsuz, tükenmez.

b.+uḡ (ḥaḳāyık-ı baḥr-ı b.) 37b8

bir: sayıların ilki ve bu sayıyı gösteren rakam, 1; bu sayı kadar olan ; değer, önem bakımlarından birbirinden farksız, birbirine eşit, birbirine benzer.

b. 3b7, 3b11, 4a3, 4a8, 5a7, 6a8, 6a13, 6b5, 6b13, 6b15, 7a5, 7b2, 7b3, 8a1, 8a3, 10a12, 10b8, 10b9, 11a4, 11a5, 11a10, 11b6, 11b9, 11b15, 12a3, 12a4, 12a11, 12a13(2), 12b1, 12b7, 12b9, 13a4, 13a6, 13b5, 14b6, 14b9, 14b10, 15a8, 15a15(3), 15b11, 16a7, 16b12, 17b3, 17b8, 17b11(2), 18a5, 18a6, 18a9, 19a9, 19a13, 19b11, 20b1, 20b16, 21b5, 21b9, 23a14, 23b8, 23b10, 24a4, 24a7, 25a10, 25b13, 26a9, 26a10, 27a1, 27a2, 27a3, 27a5, 27a7, 27a14, 28a12, 28b3, 28b4, 29a1, 29a3, 29a7, 29a9, 29b7, 29b10, 30a14(2), 30a15, 30b2, 31a8, 31a10, 31a15, 32a6(2), 33a10(2), 33a12, 34a3, 34b1, 34b7(2), 35b2, 35b5, 35b10, 35b12, 36a1, 38a15, 38b11, 39b8, 39b1, 39b9, 40a1, 40b5, 40b11, 40b13, 41a3, 41a14, 41a15, 41b9, 42a12, 42b6, 43a6, 43a13, 44a5, 44a15, 44b4(2), 45b5, 45b7, 45b10, 45b10, 45b12(2), 46a15, 47b2, 48a15, 48a15, 48b1, 48b5, 49a1, 49a10, 49b6, 49b7, 49b10, 50b9, 51a11, 51b8, 52a1, 52a9, 53a8, 54a8, 54b4, 55a11, 55b13, 56a15, 56b6, 56b11, 56b14, 58a1, 58a15, 58b8, 59a13, 60a4, 60a6, 61a2, 61a3, 61a5(2), 61a7, 61b13, 62a3, 62a13

b. ol-: bir araya gelmek, işbirliği yapmak. 64b7

b.+dür 40a2, 48a15, 48b12, 49a15

b.+de 63a6

b.+1(iy.) 3b4, 5a14, 5b3, 5b6, 5b7, 8a11, 14a6, 14a8, 17a14, 21a14, 22a2, 24b4, 25a8, 25a12, 25a14, 26a3, 26a4, 26a5, 27a2, 28b13, 31a7, 31b1, 35a5, 35b9, 36a5, 37a2, 37b10, 38b4, 42a10, 43b11, 44a5, 46a4, 48a15, 50a15, 50b5, 51a9, 52b1, 52b8, 52b10, 54b14, 59a10, 63b3

b.+in 34b2

b.+ini 35a12, 45b4, 49b13

b.+ine 14a2, 14a4, 37a3, 44b6, 50b7, 64a12

b.+inde 17b15D1, 24a1, 51a14, 51a15, 51b2, 51b2, 25b5

b.+inlüt 25a11, 25a12, 27a13, 32a4, 39a15, 45b6, 46a15, 47b1, 49b4, 61b12

b.+isi 25b10, 25b11, 25b14, 26a2, 30a15, 36a7, 42a6, 43b15, 44b10, 50b4, 52b7, 57b3

b.+isini 49b6

b.+isiyle 35a15

birbiri: karşılıklı olarak biri değerine, diğeri de ona.

b.+ne 6b15, 7a2, 48b15

birbirleri: karşılıklı olarak birileri diğerlerine ve diğerleri onlara ya da birileri diğerlerini, diğerleri onları.

b.+ne 12b7, 47a9

b.+yle 7a12, 10a10

birer: her biri bir.

b. 37a8

bî-riyā (F, riyā A): iki yüzliü olmayan, özü sözü bir olan.

b.+sıdur (ḥafaza-ı b.) 61b1

birle: ile.

b. 41b6, 53b5

biş: dörtten sonra gelen sayının adı ve bu sayıyı gösteren rakam, 5.

b. 5a5D2, 5b1, 39a7, 39a5, 42b7, 43b13

b.+de 63b8

b.+inci 17b15D2, 28a2

b.+incisi 13b14, 61b3

bi-ṭarîḫ (A): yolla, yoluyla.

bi-ṭarîḫü'l ta'cîl 38b7

bi't-ṭabî' (A): tabiatıyla, doğal olarak.

b. 60a14

biz: biz.

b. 13b10, 24a15

b.+e 64b6

bizçileyin: bizim gibi.

b. 45a10

bi'z-ẓarūrî (A): ister istemez.

b. 31b1, 32b14

bi'z-zāt (A): kendi kendisi, kendi kendine.

b. 48a13

bi'z-zıkr (A): zikirde, anmada, anışta.

b. olun-: anılmak, zikredilmek. 40a11

boyun: gövdenin başla omuz arasında kalan bölümü, boyun.

b. vir-: buyruk altına girmek. 48a15

bölük: bir bütünden ayrılmış olan parça, kısım, bölüm.

b. 54b4

böyle: bunun gibi, buna benzer, böyle.

b. 4a12, 53a13, 53a15

b.dür 64a1

bu: bu.

b. (zamir) 15b11, 17a5, 17b11, 20b16, 23a15, 23b2, 24a4, 27b14, 39b12, 40b1, 40b2, 40b4, 44a2, 48b1, 50a2, 50b3, 64a15

b. (sıfat) 2b8, 3a8, 3b6, 4a2, 4a3, 4a8, 4a10, 5a13, 5a15, 5b10, 7a8, 7a15, 8a6, 8b8, 9a12, 9a13, 10a15, 10b2, 10b4, 10b8, 11a2, 12b3, 13a10, 13b1, 15a14, 15b4, 15b10, 16b9, 16b11, 16b11, 17b7, 18a3, 18a1, 18a9, 18a11, 18b6, 18b11, 18b15, 19a5, 19a11, 19b3, 19b7, 19b13, 20b10, 21a1, 21a6, 21a11, 21b6, 22a5, 22a6, 22a10, 22a12, 22a15, 22b3, 22b8, 22b8, 22b12, 23a11, 23a15, 23b5, 23b7, 24a2, 24a7, 24a8, 24a12, 24b1, 24b3, 24b6, 24b12, 25a15, 25b1, 25b8, 25b14, 26a7, 26a11, 26b8, 26b11, 27b11, 28b12, 29a6, 29a11, 30a1, 30a4, 30b3, 30b13, 31a7, 31a13, 31b2, 31b5, 33a4, 33a5, 34a5, 34b7, 34b12, 35a12, 35b1, 36b1, 36b11, 37a15, 37b1, 39b14, 40a8, 40a9, 40a15, 40b11, 41a8, 41a9, 42a1, 42b1, 43b2, 43b11, 44a11, 45a5, 47a5, 47a6, 47a11, 48a15, 49b12, 50a10, 50b8, 54a3, 54a4, 54a13, 55a8, 55a13, 55b5, 57b10, 58a2, 58a3, 58b12, 59b2, 59b3, 59b5, 59b6, 59b8, 60a3, 60a5, 60a11, 60a12, 61a3, 61b7, 62a5, 62a10, 63a5, 64a4, 64a8, 64b4

b.+dur 13a3, 13a5, 13a7, 19a8, 19b8, 24b10, 25b8, 26b14, 28b13, 29b2, 33b13, 36b14, 37a1, 40b1, 40b2, 40b4, 52b6, 62b8

b.+nı 20b13, 41a5

b.+ya 19a7

b.+ndan gayrı 35b15, 52a4,

b.+ndan mā'adā 8a5, 11a14, 26b1, 31b8, 50a5, 51b7, 52b1

b.+ndandur 11a13

b.+nuş 13a6, 15b7, 15b15D1, 21a2, 21a3, 21a12, 24a6, 24a6, 47b13, 51b4

b.nuş gibi 29a11

b.+nuşladur 22a8

b.nca: bu kadar, bu denli. 3a6, 58b13, 64b5

b.+lar 25b12

b.+nlar 6a10, 22a15, 25a8, 25a11, 25b3, 26b4, 27a1, 27a8, 28a8, 29b3, 29b4, 29b6, 29b8, 30b5, 33a3, 32a2, 32a5, 33a13, 34a7, 35a9, 36b8, 37a7, 37a8, 37a10, 39a13, 39a8, 39b1, 39b15, 41b5, 45a9, 45b1, 45a11, 45b9, 46a14, 47a15, 51a7, 52a14, 52b6, 52b15, 53a1, 53a3, 53a5, 53a8, 53a13, 53b6, 53b12, 55a2, 57b11, 58a8, 60a5, 60a10

b.+ nlardur 36a11, 37b8, 37b9, 37b11, 53b4, 55a3

b.+nları 35a13, 45a10, 45b3, 46a13, 47a8, 58a15, 52b12

b.+nlara 6a6, 17b1, 20b14, 25b3, 26b3, 31b5, 33b12, 44a1, 44a6, 45a2, 46a2, 47a4, 48a1, 52b3, 52b5, 53b10, 64a2

b.+nlarda 42b9(2)

b.+nlardadur 46a3

b.+nlardağı 55a12
 b.+nlardan 5b3, 37a15, 47b1, 48a2, 52b10, 53a2, 53b1
 b.+nlardan ğayrı 14b15, 46b4
 b.+nlardan mālādā 36a9, 37a11, 37b12, 39b4, 43a2
 45a12, 46a6, 48a5, 58a9
 b.+nlardandır 59a15
 b.+nların 3b4, 6b4, 7b3, 7b5, 10a6, 13b9, 24a9, 29b5,
 30a11, 31b11, 36a12, 38a3, 39a2, 39b6, 40b5, 41a2,
 42b10, 43a6, 43a15, 44a9, 44b8, 45a3, 45a8, 47a11,
 50a12, 50a15, 55a15, 57a8, 57b3, 58a6, 59a12, 60a5
 b.+nların ğayrı 52b4
 b.+nlarınla 53a14
 b.+nlarla 5b9, 27a7

bul-: arayarak veya aramadan, bir şeyle, bir kimse ile
 karşılaşmak; bir şeyi elde etmek; bir şeye erişmek
 bulmak.

b.-ur 11a3, 47b14
 b.-ur (ittılā b.): (bak. ittılā) 9a12
 b.-ur (kuvvet-i istiḥkām b.): (bak. kuvvet) 19b12
 b.-ur (nihāyet b.): (bak. nihāyet) 31b12
 b.-ur (şüret-i intifā b.): (bak. şüret) 17b4
 b.-ur (şeref ü imtiyāz b.): (bak. şeref) 22b12
 b.-ur (vüşül b.): (bak. vüşül) 26b12, 47b8
 b.-urdu (rütbe-i kerāmet ü velāyet b.): (bak.
 rütbe) 14b11
 b.-maz (mertebe-i şehādet b.): (bak. mertebe) 52a11
 b.-maz (zuhūr b.): (bak. zuhūr) 56a1
 b.-urlar 34b15, 47a7
 b.-urlar (ḥıffet b.): (bak. ḥıffet) 34b8
 b.-urlar (kudret b.): (bak. kudret) 34b9
 b.-urlar (rehā b.): (bak. rehā) 34b13
 b.-mazlar (ihmāl ü müsāhele b.): (bak. ihmāl) 53a11 ,
 53a12
 b.-dum 59a2
 b.-madum 20b2
 b.-dı 13a6
 b.-dı (kuvvet ü istiḥkām b.): (bak. kuvvet) 11a12
 b.-dı (nihāyet b.) 13a10
 b.-mısdur (şuʿūr b.): (bak. şuʿūr) 26b3-4
 b.-mısdur (vücūd b.): (bak. vücūd) 45b9
 b.-mıslardur 31a4
 b.-mıslardur (ḥalāş b.): (bak. ḥalāş) 38b2
 b.-mıslardur (ḥulūş-ı ḥās b.): (bak. ḥulūş) 50a11
 b.-mıslardur (imtiyāz b.): (bak. imtiyāz) 42a2
 b.-a (is.) 18a10
 b.-maya (vüşül b.) 28b6
 b.-amadum 49b15
 b.-up (vuḳū b.): (bak. vuḳū) 28b6
 b.-maḳ (taʿayyün b.): (bak. taʿayyün) 24a13

bulın-: herhangi bir durumda olmak; bir şey bir kimsede veya bir yerde var olmak, bulunmak.

b.-ur 52a2

b.-ur mı 58b5

b.-urlar (mevcūd b.): (bak. mevcūd) 37b15

b.-mağa 11b8

bulış-: bir araya gelmek, karşılaşmak, buluşmak.

b.-urlar 10a9

b.-up 12b12

burc (A): güneşin ayrıldığı on iki kısımdan herbiri; herhangi bir şekil gösteren ve kendisine özel bir ad verilen hareketsiz yıldızlar kümesi, burç.

b. 29b9

b.-ı kerāmet 39a3

b.+a 31a8

b.+uḡ 29b10, 30a2

burūc (A): burçlar.

b.-ı felek 29b9

b.(kaṭ'-ı b.) 29b12

būstān (F): gül ve çiçek kokularının çok olduğu yer, bahçe, bostan.

b.-ından 22b2

b.+inuḡ 13a7

buyur-: söylemek, demek, düşüncesini bildirmek; "etmek, eylemek" anlamında yardımcı fiil olarak da kullanılır.

b.-dı (tilāvet b.): (bak. tilāvet) 23a10

b.-dılar 10b4

b.-mıṣdur (beyān b.): (bak. beyān) 13b2, 20a9, 54a7, 55a13, 59b8, 61a4

b.-mıṣdur (cülūs b.): (bak. cülūs) 59b2

b.-mıṣlardur (beyān b.) 45a7, 49b15, 59a4-5

b.-mıṣlardur (i'lān b.): (bak. i'lān) 36b7, 48a15

b.-mıṣlardur (tertīb b.): (bak. tertīb) 7b10

b.-mıṣlardı 8b7

b.-up (i'lān b.) 7b7

b.-duḡı (ḡarīn-ı 'ismet ü 'ināyet b.): (bak. ḡarīn) 5b9-10

b.-duḡıdur (istignā b.): (bak. istignā) 44a15

b.-duḡlarında (ihbār b.): (bak. ihbār) 36a13

b.-duḡlarıdur (e'ūzubike minke b.): (bak. Arapça İbareler, Ayetler, Hadisler 21) 21b3-4

b.-maḡla (taḡrīr b.): (bak. taḡrīr) 2b8

bu'z (A): kin, nefret, kötü niyet.

b. 20b3

b. ü ḡased 6a7

büdelā (A): bir evliya zümresi. Bunlar, "abdal"dan farklıdır. Bunlardan her biri gözden kaybolur, bir anda çok uzak mesafelere giderler. Gözden kayboldukları zaman, yerlerine her yönden kendilerinin tıpkısı olan canlı bir beden bırakırlar. Bu bedene "bedel" veya "bedil" denir. Bedel bırakma gücüne sahip veliler de "büdela" olarak adlandırılır.
 b. 7b4, 52b3, 52b6, 52b14, 53a1, 49b12, 62b13
 b.+dur 52b15
 b.+y1 7b4, 7b15
 b.+dan 7b15
 b.+nuḡ 8a7
 b.+s1 7b3
 b.+sıdur 61b2

bülbül (F): bülbül.
 b.-i gūyā-yı ve-mā-yenṭıku 'ani'l-hevā 33b7-8
 b.+dür 17a5

bülend-aḡter (F): yüce talihli.
 b. 5a6

bülend-idrāk (F, idrāk A): yüce anlayışlı, anlayışı yüksek.
 b. 48a15

bürhān (A): kanıt, delil.
 b. (burhānū'l-muḡaḡḡıḡın) 2b6
 b.+dur 40b11

büyük: çok, ortalamayı aşan, büyük.
 b. 52b1

büzürg-vār (F): büyük, ulu, saygıdeğer.
 b.+uḡ (zāt-ı b.) 5a11

C

cabbār(A): cebredici, zorlayıcı, zorba.

c.+lara 16a14

cāhıl (A): bilimsiz, bilgisiz.

c.-i bi'l-ḥaḳ 22a10

cā'iz (A): işlenilmesinde cevaz olan; olabilir, olur.

c. ol-: olması mümkün olmak, uygun olmak. 4a5

c.+dür 27b14

cāmi' (A) : içine alan, içinde bulunduran; tüm bütün.

c.-i evliyā-yı kibār 64a5

cāmi'ü'l-aḥvāl ve'l-maḳāmāt 3b5

c. (ism-i c.) 15a3

c.-i ilāhī (ism-i c.) 15a4

c.+dür 40a5

cāmi'e (A): (bak. cāmi')

c. (ḥiṣāl-ı ḥamīde-i c.) 15b12

cān (F): can, ruh.

c.+ı (iy.) 27a4, 49a9

cānib (A): taraf, cihet, yan, yön.

c.-i kible 63b1

c.-i isān 63b11

c.+dür 53b15

c.+e 62a10, 62b2

c.+de 61a5, 62a2

c.+ünden 23a3

c.+ını 27b15, 28a2

c.+ine 26a3

c.+inde 25a13, 47a15

cān-perver (F): ruh besleyen, iç açan, gönül açan.

c. ol-: gönül açmak, ferahlık vermek. 27a13

cārī (A): cereyan eden, akan, geçen, yürüyen.

c. 49a8

cāy-gāh (F) : yer, mevki, türbe.

c.+ı (iy.) 40a3

cebrā'il (k. a.) : peygamberlere emir ve vahye aracı ve memur olan dört büyük melekten biri, Cebrail.

c. 5a5, 39a6, 39a9, 45a1

ced(d) (A): dede, büyük baba, annenin veya babanın babası.

c.+ını 9b7

ced(i)y (A) : on iki burçtan biri, oğlak burcu.
c. 14a8, 14a12

cehd (A): çalışma, çabalama.
c. ü mükâyede 17a11

ceh(i)l (A): cahillik, bilmezlik.
c.+dür 10a6

celâl (A): ululuk, büyüklük.
c.(ricâl-i heybet ve'l c.): (bak.ricâl) 44a7

celîl (A) : büyük, ulu.
c.(merkez-i c.) 5a9
celîlü'l-mikdâr (ricâl-i c.) 54b14
celîlü'l-himmet (ümme-i c.) 14b12, 36a14
c.+inî 61a2

celîle (A): (bak. celîl)
c.+ye (fırka-i c.) 55a8
c.+ye (tâ'ife-i c.) 45a5
c.+den (fırka-i c.) 25a8, 3b6
c.+nüg (şifat-ı c.) 28a15

celîs (A): birlikte oturan, arkadaş.
c.-i erâ'ike 47b5-6

celle celâlehu (A) : Celil ve aziz olan Allah büyüktür,
uludur.
c.+nug 60a6

celle şānehu ve 'alā (A): Şanı büyük olan Allah, yücedür,
uludur.
c. 36a1, 45b2-3

cem° (A): toplama, yığma, bir araya getirme.
c. 28a2
c. it-: toplamak, bir araya getirmek. 43b9
c. itmiş ol- 32a11
c. kıl-: toplamak, bir araya getirmek. 15b8, 20a9
c. ol-: toplanmak, bir araya gelmek. 7a2, 7b3, 8a10,
23b14, 45b12
c. (māni°atü'c-c.) 27b14
c.+de (°ayn-ı c.) 56a4
c.+ine (şem°-i c.) 51b12

cemā°at (A): insan topluluğu.
c. 35b4
c.-i şerîf 13b5
c.+inüg 3b7

cemāl (A) : yüz güzelliği.

c. (hāl ü ğalebāt-ı tecelliyāt-ı c.) 34a6
c.+ini (envār-ı c.) 39a14

cemī' (A): cümle, hep, bütün.

c. 3b6, 38a7, 56a10, 57 a10
c.-i esmā 15a4
c.-i 'ālem 49a12

cemīle (A): güzel.

c.+si (āşār-ı c.) 28a15

cenāb (A): " Şeref, onur ve büyüklük " terimi olarak kullanılır, hazret.

c. hāk: Allah. 46a10, 62a11
c.+ına 17a10, 20a14, 47a2

ceng-sāz (F): savaş yapan, savaş düzen.

c. 32b4

ceng (F): savaş, vuruşma.

c. ü cidāl 62a9
c. ü cidāl it- : savaşmak 12b8

cennet (A): İslamiyete göre, iyilik yapanların, günahsızların, öldükten sonra sonsuz bir mutluluğa kavuşacakları yer, cennet.

c.-i a' lā 22b9

cenūb (A): güney.

c. 26a4, 63aDA
c. ü şimāl 61a15

cenūbī (A): cenuba alt, güneyde bulunan.

c. (kūṭb-ı c.) 14a9
c.+dür 14a6
c.+de (semt-ı c.) 63b15

cerāḥat (A): ırın, yara.

c.+i 12b11

cevāb (A): sorulan şeye verilen karşılık, yanıt.

c. vir-: yanıtlamak, cevaplamak. 14a1
c.+ında 26b13

cevānīb (A): taraflar, yanlar, yönler.

c.-i erba'a : dört ana yön: doğu, batı, kuzey ve güney. 26a11, 26b4, 26b7
c.+le 26b5

cezbe (A): ruhum hayret ve sevince kapılarak sanki cesetten hariç bulunuyormuş gibi olması, heyecana

gelmesi.

c.-i 'aşk-ı hâk 35a8

cezebât (A): kendinden geçmeler, cezbelere.

c.-i ilâhiyye (hânkâh-ı c.) 33a14

cezîl (A): çok, bol.

cezîlû'l-'aşa (halûk u c.) 11a15

cibâl (A): bir evliya grubu, evlat, yediler; dağlar.

c. 26a13

c. (tilâl ü c.) 32b3

cibillet (A): huy, yaratılış.

c.+i (iy.) 5a9

c.+lerinde (çerûğ-ı c.) 38a11

cibrîl (A): (bak. cebrâ'il)

c. 39a13

c.+e 39a15

c.+den (âşiyân-ı c.) 39a12

cidâl (A): karşılık kavga, savaş.

c. (ceng ü c.) 62a9

c. (ceng ü c. it-): (bak. ceng) 12b8

cihân (F): dünya, alem.

c. 17b15D2, 27a1, 27a3

c. (ğavs-ı c.) 40b1

c. (âl-i osmân ve's-selâtin-ı c.) 3a4

c.+i (bel.) 54b7

cihân-bîn (F): cihanı, dünyayı gören.

c.+dür 26a9

cihât (A): taraflar, yönler, cihetler.

c.-i sitte: altı taraf: ön, arka, sağ, sol, üst, alt.

45b15, 53b13

c.-i sitte-nâzır 54a4

cihet (A): neden, vesile, bahane, ilgi.

c.+den 34a8, 54b5

c.+le 2b12, 3a4, 19a11, 26b3, 35a13, 44b2, 51b5

c.+inden 4a4, 15b6, 24a9, 31b10, 41b1, 52b11

c.+indendür 31b11

cilve-ger (F): cilve eden, cilve yapan, cilveli.

c.-i 'arż 23b1

cın(n) (A): gözle görünmez cisimlerden ibaret bir yaratık, mahluk.

c.+üğ (nev'-i ins ü c.) 49a9

c.+üŷ (tā'ife-i c.) 41a13
 c.+le (belkīs-i c.) 48b10

cins (A): nev, tür, çeşit; soy.
 c.-i beşer 48b6
 c.-i nisā 20a13, 20a16
 c.-i beşer (māhiyyet-i c.) 59a7
 c.+e 49a8
 c.+den 48b15

cis(1)m (A): madde; beden, gövde.
 c.+dür 27a3
 c.+e 27a3
 c.+üŷ 27a4

civān (F): genç.
 c.+lar 11a12

cūd (A): cömertlik, elaçıklığı.
 c. ('ayn- c.) 43a8

cūşān (F): coşan, kaynayan, coşkun.
 c. 27a15

cülūs (A): oturma, tahta çıkma.
 c. buyur-: oturmak, tahta çıkmak, cülūs etmek. 59b2
 c. eyle-: oturmak, tahta çıkmak. 8b9
 c. it-: oturmak, tahta çıkmak. 3a15

cümle (A): bütün, hep.
 c. 21b10, 24a2, 35a10, 61b7
 c.+ye 22a5
 c.+den 3b3, 14a8, 17b7, 22a2, 51b4
 c.+sı 45b11, 52b7
 c.+sine 15b2
 c.+sinden 52b9
 c.+sinüŷ 35b15

cüvān-merd (F): cömert, eliaçık.
 c.+i (iy.) 33a8

Ç

çağ: tam

ç. 11b10

çāk (A): yarık, yırtık.

ç. it-: yırtmak, parçalamak. 33b3

çār (F): dört.

ç. 27a1, 27b3, 29b3

çār-kūşe (F): dört köşe, dört bucak; her yer.

ç.-i "âlem 61a15, 61b1

çār-sū (F): dört taraf, dört tarafı olan şey; çarşı, pazar.

ç.+lara 6b1

ç.+larda 12a9, 56b7

çehre-nümā (F): yüz gösteren.

ç. ol- :yüz göstermek. 51b15

çek-: (güç durumlara) uğramak, dayanmak, katlanmak; bir şeyi tutup kendine ya da başka bir yöne doğru yürütmek, çekmek.

ç.-mez 18a14

ç.-erler mi (ihtiyāc ç.): (bak.ihtiyac) 48a14

ç.-meyüp (ihtiyāc ç.) 6b8

çekil-: bir yere, bir duruma geçmek, çekilmek.

ç.-üp 5b1

çerāğ (F): fitil, mum, ışık.

ç.-i cibillet 38a11

çeşm (F): göz; çeşme, pınar.

ç.-i "âlem-bîn 54b6

ç.-i ser 13a8

çeşme-sār (F): çeşmesi bol olan yer.

ç.+ından 35a3

çık-: içinden dışarıya varmak, gitmek; ayrılmak, ilgisini kesmek, çıkmak.

ç.-a (ç. gel-) 58b9

ç.-duğı 62a13

ç.-duğlarından 6a1

ç.-mamaları 56b15

çıkar-: birinin ya da bir şeyin çıkmasını sağlamak, çıkmasına neden olmak, çıkarmak.

ç.-urlar (erba'în ç.): (bak. erbā'în) 33a15

çirk (F): kir, pas, pls.
ç.-i teşvîş 17a7

çok: sayı, nicelik, derece ve güç bakımından büyük ve
aşırı olan, çok.
ç. 17b15D1, 22b3, 44b5
ç.+dur 16a1, 50a7, 52a3, 55a1

çoklık: çoğunlukla, çoğu kez, çokça.
ç. 6a8, 9b1

çünkü (F): şundan dolayı ki, şu nedenden ki, zira, çünkü.
ç. 13a9

D

da: da dahi (edat) (bak. de).

d. 36b15, 37b3, 41a14, 47b13, 51a6, 52b13

dāfi' (A): defeden, savan, iten ; Allah.

d.+dür 40a4

dahı: da/de; bile; aynı zamanda.

d. 4a8, 5a2, 5a4, 5a5D2, 5a6, 5a8, 5b2, 5b15, 6a4, 7b4, 8b3, 9a10, 12b6, 13b7, 14a6, 15a1, 15a6, 16a2, 18b5, 21a13, 22b12, 23b14, 25b3, 25b14, 26b5, 16b11, 27a4, 27a5, 27b2, 28a1, 28a2, 29a7, 29a15, 29b7, 31a10, 32a6, 33a12, 35b10, 36a1, 36a9, 37a11, 37b12, 39a5, 39b4, 40a1, 40b5, 41a12, 41b2, 41b9, 42a7, 42b7, 42b10, 43a3, 43a4, 43b2, 44a5, 45a12, 46a6, 46b5, 46b12, 48a6, 48a15, 48b5, 48b11, 49a10, 49b7, 50a6, 50b13, 51a4, 51a11, 51a15, 51b8, 52a5, 52b3, 53a4, 53b8, 56b9, 56b11, 57a6, 57a13, 58a9, 59a10, 60a4

dāhıl (A): iç, içeri, içinde, içeri girmiş.

d. 23a6, 30b7, 61b11

d. ol- : katılmak, girmek; içinde olmak. 5b15, 6a13, 34a1, 35a4, 51a6, 53b3, 55a8-9

d.+dür 27b13

d.+lerdür 26b15, 59b10

dā'im (A): devamlı, sürekli.

dā'imü'l-evkāt: her vakit, her zaman. 16b12, 33a12, 56a12,

d.+dür 47b1

dā'ime (A): (bak. dā'im)

d. (lerze-i d.) 51b14

dā'imā (A): bir düziye, sürekli olarak, her vakit, her zaman.

d. 6a8, 8a1, 8a7, 16b15, 18a2, 37b2, 40b7, 41b8, 46b5, 46b13, 51b9, 52b5, 56a2

dā'ır (A): devreden, dönen.

d.+dür 5a10, 48b14

d.+lerdür 45a4

dā'ire (A): çember, daire.

d.-i 'ālem 64a1

d.-i kuṭub 59a11

d.-i merķūme 62b8

d.-i ricālū'l-ğayb 63aDA

d.-i 'ubūdiyyet 56b15

d.-i kevn ü mekân (merkez-i d.) 40b2

d.-i vücūd (merkez-i d.) 15a5
 d.-i sırr-ı velāyet (nokta-i d.) 23a15
 d.+ye 61b15
 d.+sı (merkez-i d.) 40a2
 d.+sın 23a15, 49b5

daḳāyık (A): ince ve anlaşılması güç ve dikkat gerektiren
 şeyler.
 d. 49a12

daḳıka (A): bir saatlik zamanın altmışta biri, dakika.
 d. 54a6

dāl(1) (A): delālet eden, gösteren, işaret eden; işaret.
 d. 26b3
 d. ol-: delalet etmek, göstermek. 19a11

dāmen (F): etek.
 d.-i luṭf 50b9
 d.+ın 18a14

dānā (F): bilen, bilici, bilgiç.
 d. (kāmīl ü d.) 13a5

dāne (F): tane, tohum.
 d.-i ḥaṣḥāṣ 19a14

dār (F): yer, ev; kapı.
 d.-i āḥiret: öteki dünya, ahiret. 49a3, 57b2
 d.-i dūnyā: dünya. 64b9

da'vā (A): mesele; şikāyetçi olarak mahkemeye başvurma;
 bir mesele üzerinde özel bir fikir sahibi olma,
 iddia.
 d. 62a8
 d. ide bil-: şikayetçi olunan konu için mahkemeye
 başvurmak. 56b2
 d.-yı velāyet (terk-i d.) 53b5
 d.+da 33a11
 d.+ları (şüret-i d.) 56a1
 d.+lara 48a15

da'vet (A): çağırma, çağrı.
 d. 10a5

dāvud (k.a.): İsrailoğullarının güzel sesli ve şair
 hükümdarı ve peygamberi, Hz. Davut.
 d. 17b15D2

dāyim: (bak. dā'im).
 d. 47b2
 d.+lerdür 5a7

dāyır: (bak. dā'ır)
d.+dür 40a3

de: de; dahi (edat) (bak. da).
d. 4a6, 10a8, 24b12, 26a13, 26b3, 42a1, 47a4

deccāl (A): kıyametten az önce ortaya çıkacak ve Hz. İsa tarafından öldürülecek olan yalancı ve zararlı şahıs, yalancı Mesih.
d.+1(bel) 21b8

defa'āt (A): birçoklar, kereler, kezler.
d.+le 12b12

defîne (A): yere gömülmüş altın, gümüş vb. değerli eşya.
d.+lere 9a12

deg-: değerinde olmak.
d.-er 48a4

degme: beğenilmiş, seçilmiş; herhangi bir, gelişigüzel, rastgele.
d. 21a2, 48a15

degül: değil.
d.+dür 17b5, 18a8, 20b14, 22a12, 24b2, 27b14, 29a12, 31a14, 31b10, 35b12, 37b2, 40b1, 46a9, 47a1, 48a15, 53a15
d.+lerdür 4a10, 30b7, 45b10
d.+dükini 36b7

dehân (F): ağız.
d. 13a8

dehr (A): dünya.
d.-i vahşet- âbād 60a3

dek: değin, kadar.
d. 10a4, 14b13, 35a2

delâlet (A): gösterme, yol gösterme, kılavuzluk, işaret olma.
d. 4a3

delîl (A): şahit, belge, tanık; yol gösteren, kılavuz.
d. 33a2
d. ü hüccet 32b14
d.-i kııl ü kâl 41a2-3
d.-i nazari 16b9
d.-i vâzih 23a14

dellāl (A): satılacak şeyi satan veya alıcı ile satıcı arasında vasıta olan kimse, tellāl.
d. 12a8

dem (F): an, vakit, zaman, saat.
d.+inde 43a7
d.+ler (d. düş-): yeri gelmek, zamanı gelmek. 33b5

dem-a-dem (F): her vakit, sık sık.
d. 46a5

dem-beste (F): nefesi bağlanmış, susmuş, soluğu kesilmiş.
d. 41b6

demir: mavimsi esmer renkte, çelik, döküm ve alaşımlar halinde özellikle sanayide kullanılan bir element, demir.
d. 48a11

dem-sāz (F): arkadaş, dost, sırdaş.
d. 48a15
d. ol-: arkadaşlık etmek, refakat etmek. 39b3

denī (A): alçak, rezil, soysuz.
d.+ler (dūn ü d.) 45a10

değiz: yerkabuğunun çukur bölümlerini kaplayan, birbiriyle bağlantılı, tuzlu su kütlesi, derya, deniz.
d.+dür 17b11

değlü: "kadar" anlamında üstünlük derecesi belirtir.
d. 17b15D1, 42a13, 62a5

derāhim (A): akçeler, paralar.
d. ü dīnār (nuḳūd-ı d.) 50a9

derece (A): basamak, kerte rütbe, miktar, derece.
d.+dür 57a10
d.+de 21a10, 34b1, 43a6, 49b10
d.+sı 14a11

dergāh (F): oturulan yer, kat, makam.
d.-ı ahaddiyet 3b7-8
d.-ı ālih (muḳarribān-ı d.) 64b1
d.+ında 47a10

der-kenār (F): kucaklama, kucağa alma.
d. it-: tümüyle elde etmek: bir şeyi tümüyle almak, bir yeri tümüyle gezmek vb. 61a7

derrāk (A): çabuk anlayan, anlayışlı.
d.+le (i'tikād-ı d.) 62a4-5

derûn (F): iç, içeri.

d.-ı enhâr 58b3

d.-ı dil: kalbin içi, gönül. 35b6

deryâ (F): deniz.

d.+dur 21a3

d.-yı kemâl: olgunluk denizi. 13a3, 59a6

d.-yı 'ummân: umman denizi, açık deniz, okyanus. 6b9, 27a14

d.-yı envâr-ı kerâmet ol- (ğarîk-i d.): (bak. ğarîk) 58b14-15

d.-yı tevhîd eyle- (ğarkâ-i d.): (bak. ğarkâ) 59a8

d. (kaṭre-i d.) 19b1

d. (lûcce-i d.) 42b6

d.+sınuy 21b9

deyyâr (A): biri, bir kimse, bir fert.

d. (leys-i ḥâtem-i d.) 36a8

dest (F): el.

d.-i zâlim 11b5

dest-gîr (F): elinden tutan, yardımcı.

d. ol-: elinden tutmak, yardımcı olmak 32b9

d. ol- (şefî' ü d.) 64b9-10

deşt (F): bozkır, çöl, kır, ova.

d.-i veğâ 32b2

devâ (A): ilaç, çare, deva.

d.+sını 11a3

deve: hörgüçlü bir yük ve binek hayvanı, deve.

d.+ciler 12b7

devlet (A): bir hükümet yönetiminde teşkilatlandırılmış olan siyasi topluluk, devlet.

d. ('alâü'd- d.) 13b3

devr (A): dönme, bir şeyin etrafını dolaşma.

d. it- : dönmek, birşeyin etrafını sonunda aynı noktaya gelecek şekilde dolaşmak. 49b5

devvâr (A): devreden, dönen.

d. (felek-i d.) 5a9, 61a6

di-: söylemek, söz söylemek, demek.

d.-rler 14a2, 14a4, 22a11, 32a10, 41a13, 42a8, 43a4, 44a7, 46a2, 46a7, 46b5, 49b8, 50a6, 52a6, 52b4, 53a5, 53b10, 61a9, 61b5

d.-rse 48b2

d.-rken 58b6

d.-yü 8a13, 10b4, 10b12, 111a14, 12a3, 13a1, 14a1, 18a14, 22a12, 23a4, 24b2, 24b8, 26b13, 31a2, 35a14, 37a6, 37a4, 45a7, 48a15, 49b15, 54a6, 56b2, 59a2, 59b7, 64b6

d.-yü (d. bil-) 30b3-4

d.-dükleri 14a7, 15a2, 36a11, 55a3, 61a15, 61b9, 33a3

d.-dükleridür 59b13

d.-düklerinde 12a3

d.-düklerinin 26b14

d.-menü 36b13

d.-mekdür 37a1

d.-mekle 13a15, 45a13, 49a5

dicle: Dicle nehri.

d. 58a15

d. (nehr-i d.) 58b7

dîdâr (F): görme, görüş; yüz, çehre.

d. eyle- ('arż-ı d.): (bak. 'arż) 63b7

d.+a 29b6, 41b7

dîde (F): göz.

d.-i bînâ 42b4

d.-i cihân-bîn 26a9

d.-i vücûd 43a8

d.+sîdûr 42b4

d.+leri 35a3

dîkât (A): dakiklık, incelik, ehemmiyet verme, ince eleme, ince arama.

d. 6a12

d.+le 2b10

dîl: insanların düşündüklerini ve duyduklarını bildirmek için sözcüklerle ya da işaretlerle yaptıkları anlaşma, lisan, zeban, dil.

d.+de 3a9

d.+i(ıy) 21a1

d.+leri 27a14, 33b7

d.+lerinde 34b6

dîl (F): gönül, yürek, kalp.

d.+den (derûn-ı d.) 35b6

dîl-ber (F): gönlü alıp götüreren, güzel, sevgili.

d.+e 48a15

dile-: birinden bir şeyin yapılmasını istemek, rica etmek, arz etmek, dilemek.

d.-se 62a11

d.-ye 62a6

d.-düğ 17b15D1

dil-riş (F): yüreği yaralı, dertli.
d. (lâl ü d.) 17a7

dimaşk (y.a.): Şam.
d. (dimaşkı's-şām) 45a5-6

dîn (A): inanç, din.
d. 32a14
d.-i meşrû 32b10
d.-i muhammedî 35b13-14, 36a2
d.-i mübîn: açık, meydanda olan din: İslam dini.
32a10
d. (baḥş-ı d.) 32a13
d. eyle- (baḥş-ı d.): (bak. baḥş) 32b13

dînār (A): eski zamanın çeyrek lirası değerinde bulunan bir çeşit altın parası.
d.+larından (nuḳūd-ı derāhim ü d.) 50a9

dinil-: söylenmek, denilmek.
d.-meke 33b12, 52b6

dîniyye (A): dine ait, dinle ilgili.
d. (ğayret-i d.) 37b7

dip: oyuk ya da çukur bir şeyin ya da bir yerin en alt bölümü, taban, dip.
d.+inde 58a10

diraḥş (F): nur, ziya, ışık, parıltı.
d.-ı gevher 24a5

dirîğ (F): esirgeme.
d. it-: esirgemek. 11b2, 23b11-12

diş: çene kemiklerinin üstüne dizili, ısırıp koparmaya yarayan sert, beyaz organlardan her biri, diş.
d.+leri 11a10
d.+lerini 11a5

ditreş-: tir tir titremek, titreşmek.
d.-ürler 41a5, 53a7

dīvān (A): büyük meclis.
d.+ına 53b6

dīvāne (F): deli, budala, alık.
d.+dür 37a8

diyānet (A): dindarlık, din duygusu.
d. ü vilāyet 3a5

diyār (A): memleket, ülke.

d.+ında 45b14

diyār-bekr (y.a.) : Diyarbakır.

d. 34a11, 35a14

dög-: vurarak canını acıtmak, dövme.

d.-mek 12b4

dön-: geri gelmek, geri gitmek; yönelmek.

d.-mez 18b1

d.-üp 47a2

döndür-: dönmesini sağlamak, döndürmek.

d.-meye (yüz d.): (bak. yüz) 48a15

dört: üçten sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam,

4.

d. 25b15, 44a4, 44a11

d.+de 63b6

d.+i(iy) 45b14

d.+üncü 17b13, 27b9

d.+üncüsü 13b14, 44b5, 44b14, 61b1

du'ā (A): Allah'a yalvarma, niyaz, dua.

d. 46b1

d.-yı hayr 9a6

d.-yı şerîf 62b7-8, 62a5

d.+ya 62a10

d.+sı 38a1

d.+sını 62a15

d.+ları 37b4, 37b15, 56a8

d.+ları (maḥşûş-ı d.) 36b9

d.+larında 52a7

du'āt (A): davet edenler.

d.-ı zemen 41b15

dūd-gāh (F): duman yeri, ocak, baca.

d.-ı hilkat 38a13

duḥūl (A): içeri girme, içine girme.

d. it-: içine girmek, geçmek. 26b6-7, 26b8

d.+umda (ibtidā-ı d.) 20a15

dün (A): alçak, soysuz (krş. denî).

d. 31b4

d. ü denî 45a10

durur: ek-eylemin 3. tekil kişi bildirme çekiminde kullanılan bir kelime.

d. (ifnā-yı vücūd itmiş d.) 41b5

d. (muṭlāk d.) 46b11

dün: gece, tün.
d. ü gün 39b14

düneysir (y.a.): Mardin'in 12 km güneybatısında bir kasaba. Kasabanın adı daha sonra sırasıyla Koç-Hisar ve Kızıl-Tepe olarak değiştirilmiştir.
d. 35a15

dünurv(v) (A): denilik, alçaklık; yakınlık.
d. ü kurbet (hāl-i d.) 55b12
d.+dan (maḥall-i kurb ü d.) 55b8

dünyā (A): içinde yaşadığımız alem, yer yuvarlağı, cihan, dünya.
d. 19a14
d.-yı mü'eccele (ilm-i d.) 57b10
d. (zerre-i d.) 19b1
d.+ya (d. gel-): doğmak. 11b10
d.+ya (mansıb-i d.) 44a1
d.+da 57a11
d.+da (dār-i d.) 64b9
d.+dan (ehl-i d.): (bak. ehl) 64a12
d.+yla (hitām-i d.) 64a14
d.+yla (menzıl-i d.) 49a3

dünyevî (A): dünyayla ilgili, dünyaya ait.
d.+ye (umur-i d.) : (bak. umur) 64a10

dünyevîyye (A): (bak. dünyevî).
d. (leżā'iz-i d.) 3a7

dürîş-: çalışmak, çabalamak.
d.-e(is) 32b8

dür: çeşit, nev, tür.
d.+lû 47b7(2)

dür(r) (A): inci, cevher.
d.-i maḫsūd 37a10
d.-i şeh-vār 58b8
d. ü güher 21a3

düş-: vurmak, değmek, rastlamak; yakışmak, uygun gelmek.
d.-er 34b4, 63b11
d.-er (demler d.): (bak. dem) 33b5
d.-er (maḥal d.): (bak. maḥal(l)) 7a4
d.-mez 44a1, 44a3

düşvār (F): güç, zor.
d. ol- : güç görünmek, zor gelmek. 64a2

düvâzdeh (F): on iki.

d. imâm: Hz. Muhammet'ten sonra, İslâmiyet'te etkili olan ve Hz. Ali'nin soyundan gelen on iki imam. 30a5

d. (aqtâb-ı d.) 24a8

E

ebedî (A): sonsuz, ebedî.

e. 45b11

ebrâr (A): hayır sahipleri, iyiler, dindarlar, özü sözü doğru olanlar.

e. ü ahyâr (müsellem-i e.) 61a11

ebşâr (A): gözler.

e.-1 nâs: insanların gözleri, bakışları, ilgileri.
41a11

ebû (A): baba.

ebû'l-beşer: ilk peygamber olan ve tüm insanların babası sayılan Adem peygamber. 5a1

ebû 'abdu'llâh mehdî (k.a.): Şeyh-i Ekber döneminde yaşamış bir evliya.

e. "a. m. 53a15, 53b1

ebû 'abdü'r-rahmân muhammed bin hüseyin bin muhammed bin mūsâ-yı silmî-yi nişâbü'rî (k.a.): Nişaburlu Ebu Abdurrahman Muhammed bin Hüseyin bin Muhammed bin Musa Silmî

e. 55a9-10-11

ebû bekir (k.a.): Hz.Muhammet'in ölümünden sonraki ilk halife, Ebu Bekir.

e. 4a6, 23a5, 23a8,

ebû bekir şiddîk (A): güvenilirliği ve Hz. Muhammet'in her dediğine kesinlikle inanması dolayısıyla Ebu Bekir'e verilen lakap.

e.+1 22b15

e.+1a 23a11

ebû bekri's-şiddîk : (bak. ebû bekir şiddîk)

e. 55a5

ebû'l-bedr temâşkî-i baġdādî (k.a.): Baġdatlı Ebulbedr Temâşkî.

e.+ye 58a14

ebû sa'îdi'l-ḥarrâz (k.a.) 890 yılında Baġdat'ta ölmüş olan bir mutasavvıf.

e. 55a7

ebû's-su'ûd (k.a.): (bak. ebû's-su'ûd binî's-şiblî)

e. 58b9

- ebū's-su'ūd bini's-şibli (k.a.): Ebussuut bin Şibli.
e. 58a13
- ecel (A): ömrün sonu, hayatın son demı, ecel.
e. 5b4
e.-i tabi'î (müddet-i e.) 11a14
- edā (A): borç veya borç gibi olan bir şeyi ödeme; yerine getirme.
e. it- : yerine getirmek, yapmak. 28b15
e. olin-: yerine getirilmek, yapılmak. 29a3
e.-yı hukuḳ 57b7-8
e.-yı namāz it-: namaz borcunu ödemek, namaz kılmak. 51b11
e.-yı nevāfil 56b12
- edeb (A): iyi terbiye, nazıklık, ululuk, zarıflık, edep.
e. 21b9
e. (aḫlāk ü e.) 7a11
e. (ri'āyet-i e.) 37a1
e. (sū'-i e.) : (bak. sū') 21a8
e.+e (sū'-i e.) 21a7
e.+den 21b10
e.+idür 16a12
- edille (A): işaretler, deliller, kılavuzlar.
e.-i nazar 16b14
- ednā (A): aşağı, alçak; daha aşağı, daha alçak.
e.+dur 50b4
- edvār (A): devirler, zamanlar, asırlar.
e.+a (nüzü'l ü e.) 28a11
- ef'āl (A): işler, ameller, fiiller.
e. ü eḫvār 25a2
- efendı (Y): buyruḡu yürüyen, etkili, sözü geçen kimse, şeyh, pır, efendı.
e.+lerine 57a13
- efrād (A): kutbun gözetimi dışında kalan gayp erenleri.
e. 61b9, 62b14
e.-i muḳarribūn 54b11
e. ü ümenā 59b9
e. ('ināyet-i aḳtāb ü e.) 64a6
e.+dur (fırḳa-i e.) 59a10
e.+a 7b9
e.+uḡ 60a1

efzal (A): meziyetler, lutuflar, iyilikler; ziyadeler, fazlalar.

e.+i (ekmel ü e.) 3b4

e.+idür 15b6

eger (F): şayet, hem, eğer.

e. 10a3(2), 15b9, 17b5

egerçi (F): her nekadar..., olsa da, ise de, gerçi.

e. 11b8, 26b9, 30b12, 31a13, 37a7, 40a8, 42b9, 46a11, 50a7, 52a10, 58a12, 59b9

ehem(m) (A): mühim, önemli.

e.+i 61b13

ehl (A): sahip, malik; bir yerde oturan.

e.-i dünyā: dünya adamları, ahireti düşünmeyenler. 64a12

e.-i hāl: cezbe sahipleri, Tanrı tarafından kalplerine mana gönderilenler. 49b3

e.-i imān: iman sahipleri, inananlar, doğru yolda olanlar. 36b8, 41a13

e.-i kerāmet: keramet sahipleri, evliyalar. 46a4

e.-i kerem: (bak. e.-i kerāmet). 64a14

e.-i keşf: Allah hakkında keşf yoluyla bilgi sahibi olanlar, kalp gözü açılanlar. 53a12

e.-i mekke: Mekke'de oturanlar, Mekke ahalisi. 23a3, 23a10

e.-i melāmet: (bak. ehl-i ta'n) 55b13

ehli's-sülūk: salıklar, Tanrı yoluna girenler. 3a6

e.-i sülūk: (bak. ehli's-sülūk) 39a8

e.-i sünnet: görünüşle yetinenler, şeriate bağlılar. 35b4

e.-i şehādet: Allah'a Allah olduğu için kulluk eden, sürekli onu temaşa eden arif ve kamil kimseler. 8a1, 8a3

e.-i ta'n: ehl-i tarikat'ı kınayanlar. 42a12

e.-i tarīk: tarikate girenler, şeyhe bağlananlar. 39a13

e.-i velāyet: velayet sahipleri, veliler, evliya. 14b8

e. kubūr: kabirde olanlar, ölümler. (ahvāl-i e.) 31a11-12

e.-i islām (humāt-ı kılā'-i e.): İslam topluluğu 32b1

e.-i melāmet (tarīk-i e.) 55a12

e.+i 6b14, 33a11

e.+ine 16a10, 32a14, 40a15

e.+inde 57b7

e.+inün 35a10

ehlu'llāh (A): Tanrı adamı, veli; Tanrı adamları, evliya.

e. 36a15, 41a10, 45a13, 47b15, 64b1

e.+a 10a9

e.+da 51b7

e.+dan 9b2

e.+uğ 31a6, 36b12, 45a15

eimme (A): Allah'ın " hay, alim, mürid, kadir, semî, basir, müteekellim î isimlerini tecelli ettirdiği kimseler, imamlar.

e. 17a2

e.+den 18a1

e.+sinüğ 54b2

ekābir (A): rütbece, görgü ve faziletçe büyük olanlar.

e.+idür 35a10

e.+inüğ 54b2

eķālīm (A): iklimler, memleketler, diyarlar.

e.-i arazîn 34a7

e.-i seb'a : yedi iklim. 27a7

ekber (A): en büyük.

velî-yi e. 46a6

e.+i 35b14

ekmel (A): (daha, en) olgun, mükemmel.

e. ü efzāl 3b4

e.+dür 50b2

e.+i 15b5

ekser (A): en çok, daha ziyade.

e. 34a10

e. (ekserü'z-zamān) 11a2

e.+i 4a9

e.+inde 34a2

e.+inüğ 57a9

ekserî (A): çok defa, çoğu.

e. 34b10

ekseriyyā (A): çok defa olarak, çok zaman.

e. 7a12, 26b10, 47a6, 49a15

eksil-: azalmak, az duruma gelmek, eksilmek.

e.-ür 31a11

e.-mez 25a9, 29b8, 33a13,

e.-ürler 37b14, 39b6, 44a7, 53b10

e.-mezler 36a11, 39a7, 41b10, 46b7, 46b13, 48a8,

52a7, 52b5, 54a13

e.-dükde 5b7

e.-enlerüğ 54a15

el: kolun bilekten parmak uçlarına kadar olan, tutmaya ve iş yapmaya yarayan bölümü, el.

e. uzat-: birinden bir şeyi almaya kalkışmak. 23b13

e.+de 33a10

e.+inde 12b2, 33a10

e.+leri 34b5

e.+lerinde 31a14

elbette (A): katî olarak, mutlaka; önünde sonunda.

e. 3b13, 16b10, 18b12, 25b1, 35b7

elf (A): bin sayısı.

e. (şâhib-i e.): Allah'ın binbir ismine sahip, Allah'ın binbir ismini bilen. 24b8

el-ḥamdü'lî'llâhî'l-ḡaffâr (A): 'Gaffar olan Allah'a hamd olsun.

e. 64a4

elles-: el sıkışarak selâmlaşmak, elleşmek.

e.-ürse 48a15

emân (A): eminlik, korkusuzluk.

e. (emin ü e.) 40b4

em(i)n (A): eminlik, korkusuzluk, rahatlık.

e. ü emân 40b4

emlâk (A): ev, tarla, bağ, bahçe gibi sahip olunan mal, mülk.

e. ü emvâl (mâlik-i e.) 5b11

emr (A): buyruk, emir; iş, husus, hadise.

e. eyle-: buyurmak, emretmek. 23a4

e.-i ḥaḡ: Allah'ın emri; ölüm. 2b2, 10a9, 43a12

e. it-: (bak. e. eyle-) 48b2

e.-i maḥşûr 54a8, 54a11

e.-i ma'rûf 18b15

e.-i mübrim 48b2

e. (âḥirü'l-e.) : nihayet, en sonunda. 35a14

e.-i sübhânî (ḥicâb-ı e.) 41b11, 42a3

e. (ulû'l-e) 4a10

e.+i (be.) 40a3, 41b11

e.+e 21a13

e.+üç 17b2

e.+ine 21b12

e.+inden 29b4

e.+inuy 40a4

e.+iyle 26a2

emrâz (A): illetler, hastalıklar.

e.+a 6a9

emsāl (A): eş, benzer.
e.+î 43a15

emtār (A): yağmurlar.
e.-î ināyet (reşahat-î e.) 36b4-5

emvāl (A): mülkler, para ile alınan şeyler.
e. (mālik-î emlāk ü e.) 5b11

en'ām (A): at, deve, koyun gibi hayvanlar; yiyecekler;
Kur'an'ın 165 ayetlik altıncı suresî.
e. ü e't'ām 23b11, 23b12
e.+dur (süre-î e.) 21b14
e.+uğ (süre-î e.) 21b15

enbiyā (A): peygamber; Hz. Muhammet.
e. 6a5
e. (hātem-î e.) : (bak. hātem) 11a4
e. (kulüb-î e.) 15a10
e. (sened-î e.) : (bak. sened) 55a4
e. (server-î e.) : (bak. server) 4a1, 8a5, 8b15, 59b1,
e. (seyyid-î e.) : (bak. seyyid) 8b5
e. (sulţān-î e.) : (bak. sulţān) 14a3, 20a10, 44b10
e. (sulţānū'l- e.) : (bak. sulţān) 4b13
e.+ya (faḥr-î e.) : (bak. faḥr) 20b5
e.+dan 37a3
e.+dan (sulţān-î e.) 8a8
e.+nuğ (sulţān-î e.) 20b7

endülüs: Pirene yarımadasına Arapların verdiği isim.
e.+de (bilād-î e.) 45a5

enhār (A) : ırmaklar, nehirler.
e.-î amīka 6b6
e. (bihār ü e.) 58b10
e.+uğ 58a10
e.+da (derūn-î e.) 58b3

enīs (A): dost, arkadaş.
e.-î melā'ike 47b6

enķās (A): (daha, en, çok) eksik.
e.-î müteberrike (nesā'im-î e.) 33b3-4

ensāb (A): soylar, sülaleler.
e. ü ensāl (şāḥib-î e.) 5b12

ensāl (A): evlatlar, soylar.
e. (şāḥib-î ensāb ü e.) 5b12

envā' (A): çeşitler, türlüöer.
e.-î kerāmet 55b1

e.-1 mekr ü hud'a 30a13
 e.-1 tazarru' u niyâz 62a6
 e.-1 tebcîl 13b6
 e.-1 tecelliyât 34b14

envâr (A): ışıklar, nurlar.

e.-1 cemâl 39a14
 e.-1 hayr 38a12
 e.-1 kerâmet 13b11, 34a4, 61a10
 e.-1 rûbûbiyyet 57a1
 e.-1 velâyet 27a10
 e.-1 rabbânî ol- (ğarîka-ı e.) 54b4
 e.-1 kerâmet ol- (ğarîk-ı deryâ-yı e.) 48b14-15
 e. it- (ğarîk-ı e.) 63b13
 e.-1 kerâmet (ifâde-ı e.) 51b13

er: kahraman, yiğit; Tanrı adamı; erkek.

e.+ler 42a3, 47a7, 48a3
 e.+lerinde 39a1

erâ'ik (A): taht, makam.

e.-1 kûtbîyyet 3a15

erâ'ike (A): (bak. erâ'ik)

e.-1 nübüvvet 59b2
 e. (celîs-ı e.) 47b5-6

erba'a (A): dört sayısı.

e.+dan (cevânib-ı e.): (bak. cevânib) 26b7
 e.+yı (cevânib-ı e.) 26a11, 26b4

erbâb (A): sahipler, malikler; muktedir.

e.-1 mühimmât 61b12
 e.-1 raşad 29b13
 e.-1 şanâyî 35a6
 erbâbü't-ţarîkat (kıdvet-ı e.) 13a12
 e. (manzûr-ı rabbe'l- e.) 3a14

erbâ'in (A): kırk sayısı.

e. çıkar-: dervişlerde çile için, kırk gün hücreye kapanmak. 33a15

eren: ermiş, eren.

e.+leri 59b10, 61a9

ergen: bekar, evli olmayan.

e. 6a13

eri-: yok olmak, bitmek, tükenmek, erimek.

e.-rler (hicâb ü hayâdan e.): (bak. hicâb) 41a4

erike (A): taht, makam.
e.-1 kütbiyyet 8b9

erkân (A): organlar, vücudun her bir bölümü; reisler, ileri gelenler.
e. ü a'zâ 11a6
e.-1 11a11, 27a1

ervâh (A): hayatın cevherleri, canlar, ruhlar.
e.-1 'aliyyin: yüce ruhlar. 60b1-2
e.-1 melekîyye: melekler. 60a11
e.-1 muḩaddese: melekût alemindeki soyut ruhlar. 61a2
e.-1 müheyyeme : kutsal ruhlar. 59a13
ervâhü'l- muḩaddese: (bak. e.-1 muḩaddese) 62b11-12

eşah(h) (A): (daha, çok, en) doğru, essah.
e. ü a'lâ ol- : doğrulanmak, doğruluğu ve yüceliği kanıtlanmak. 56b4
e.+1 29b2

esâmî (A): namlar, adlar, simler.
e.-y1 müteberrike : ilahî isimler, kutsal isimler. 27b11

esâs (A): asıl, temel, doğru, gerçek.
e. 18a10

esbâb (A) : vasıtalar, lazımlar, sebepler, nedenler.
e.-1 ḩayr 28b5-6
e. it- (isbât-ı e.) 41b13
e.+uḩ (umûr ü esbâb) 57b14
e.+1 57b12

esbâb (A. esvâb'dan bozulma): giysi, giyinecek şeyler.
e.+ın 12a10, 12a15

eşer (A): nişan, alamet, iz; etki; telif eser.
e. 17b3, 20b1
e.+i 30b5(2)
e.+üḩ 30b3

eşfâ (A): en saf, en temiz.
e.-y1 kelâm eyle-: temiz, doğru söz söylemek. 60a7

esfel (A): ensefil, çok bayağı; aşağı [da olan].
e. (bende-i e.) 2b9
e. (ricâl-i taht-ı e.) 46b5

esmâ (A): adlar, isimler, namlar.
e.-y1 'abâdile: adı Abdullah olanlar (bak. 'abâdile) 12a3-4
e.-y1 ilâhiyye: Allah'ın adları. 42a10-11

e.-y1 laṭṭife 27b12
 e.-y1 şerife : Allah'ın adları 2b4
 esmāü'l-ilāhiyye: (bak. esmā-y1 ilāhiyye) 17a15
 e. (cemī'-i e.) 15a4

eşmār (A): meyveler. (Tasavvufta ana isimler denilen asli isimlerin birleşmelerinden diğer bir takım isimler ve manalar ortaya çıkar ki bunlara esmar denir.
 e.-1 riyāz-1 riyāzet 27a11-12

esmā'ullāh (A): Allah'ın isimleri.
 e. +dan 28b4

eşnā (A): zaman, sıra.
 e.+larında 11b12

esrār (A) : bilinmeyen şeyler, aklın eremeyeceği işler, gizler.
 e.-1 'acibe 17a4
 e.-1 ḥaḳ 51a9
 e. (esrārī'l- ilāhiyye) 36b15
 e. (kāşif-i esrārü'l- ḥaḳīkat) 13a13
 e. (ma'ārif ü e.) 45b1
 e. (maḥrem-i ḥidmet-i e.-1 ḥüdā) 53a3
 e. (mazhar-1 e. ülühiyyet) 3a13
 e. (şahāyif-i leṭāyif-i e. ü āṣār) 30a8-9
 e.+a 28a9
 e.+dan 60b1
 e.+la (ma'ārif ü e.) 45a14
 e.+ı 29b5
 e.+ına 56a1

es-selāmü 'aleyküm (A): Allah'ın selamı üzerinize olsun.
 e. 62b10, 62b11

eş'ār (A): vezinli ve kafiyele sözler, şiirler.
 e.-1 nazm it-: şiir düzmek, şiir söylemek, şiir okumak. 7a3-4

eşgāl (A): işler, güçler.
 e.+i 17a1, 49b9
 e.+leridür (ibtidā-y1 e.) 50a13

eşirrā (A): azıllılar, kötülük yapanlar, kötüler.
 e. (zümre-i e.): (bak. zümre) 38a15
 e.+dan (ru'yet-i e.) 38b1

eşrāf (A): şeref sahibi kimseler, saygınlar, ileri gelenler.
 e.+uḡ 31a7

eşvāk (A): şiddetli arzular, istekler.
e.-ı tecellî 53a7

eşyā (A): nesneler, şeyler.
e. 16a8
e.+dan 58a1

eṭ'ām (A): yiyecek.
e.+ını (en'ām ü e.) 23b11
e.+ına (en'ām ü e.) 23b12

etḳiyā (A): Allah korkusuyla günah işlemekten çekinenler.
e.+dur 29b2

eṭrāf (A): yanlar, uçlar, taraflar.
e.-ı 'ālem 61a5

eṭvār (A): hal ve hareketler, tavırlar.
e.+ları (eṭ'āl ü e.) 25a2

ev: barınak, ev.
e.+ından 62a13

ēv-: acele etmek, çabuk davranmak.
e.-er 11b8

ever-: evlendirmek.
e.-irler 6b1

evkāt (A): zamanlar, vakitler.
e. (dā'imü'l-e): (bak. dā'im) 16b12, 33a12, 56a12
e.+de 12b1, 34a10

evlā (A): daha uygun; daha üstün, daha iyi.
e. gör-: daha uygun bulmak, tercih etmek, üstün tutmak. 56a11
e. (velî-yî e.) 39b4, 51a11

evlād (A): çocuk; sülale, nesil.
e. 9b8
e.-ı fāris 12b14
e.-ı keşîre 11b8
e. ü 'ayal: çoluk çocuk. 6a2-3
e. ü ezvāc) 11b13

evlen-: izdivaç etmek, evlenmek.
e.-enlerüg 11b7

evliyā (A): keramet sahibi olanlar, erenler, veliler.
e. 30b6, 37a11
e.-yı 'azîmü's-şān 27b1-2
e.-yı kerāmet-menāb 54b11

e.-y1 kerāmet-rehber 53a4
 e.-y1 kibār 5b11, 35b14, 38a10
 e.-y1 kirām 2b1, 36b8
 e.-y1 kirāmī 4a12
 e.-y1 ma'ārif-me'āb 3a15
 e.-y1 pāk-gevher 61b4-5
 e.-y1 tūvān-ger 41b10
 e.-y1 kibār (cāmī'-i e.) 64a5
 e. (fahru'l- e.) 19b12
 e. -y1 şālihīn (fırka-i e.) 25a5
 e.-y1 kibār (hatm-i e.) 36a7
 e. (meşāyih-i e.) 14b1
 e.+dur (ferīd-i e.) 60a1
 e.+dan 39b2
 e.+dandur 29a13
 e.+nuḡ 36a2
 e.+sıdur 53a10

evliyāu'llāh (A): Allah yolunda olanlar, velayet
 sahipleri, Allah'ın velileri.
 e. 7a15

evrād (A): okunması adet olunan dini dualar.
 e. ü ezkār (şīt ü sadā-yı e.) 30a7

evşāf (A): özellikler, sıfatlar.
 e.-i münīfe 2b4
 e.-i mütefāvite 54b1
 e.+uḡ 31a9
 e.+la 41a8

evtād (A): biri doğuda, diğeri batıda, üçüncüsü kuzeyde,
 dördüncüsü güneyde bulunan dört büyük veli.
 e. 26a13, 26b9, 27a3, 27b13, 59b12, 62b13
 e.+dur 25b14, 61a14
 e.+a 7b9, 44a8
 e.+dan 17a10
 e.+uḡ 26a10, 27b12
 e.+la (mu'āvenet-i abdāl ü e.) 64a6

evvel (A): önce, ilk, birinci; eski, geçmiş zamanda.
 e. 5b15, 11a4, 12b12, 14b6, 14b9, 24a10,
 24a15(2), 29a3
 e. (iklīm-i e.) 27b5
 e. (kuṭb-i e.) 3b11
 e. (vech-i e.) 40a12
 e.+den (bedel-i e.) 29a4-5
 e.+üḡ (kuṭb-i e.) 15b3
 e.+i 3b3, 27b3, 61a12
 e.+ki 3a11, 6a3, 13b12, 15a11
 e.+kisi 44a12

evvelā (A): birinci olarak, ilk önce.
e. 17a10, 18a1, 61b15

evvelī (A): en önce, en önce olan, ilk zamanlarla ilgili.
e. (ḥaşlet-i e.) 15b13
e. (nev'-i e.) 14b2
e. (ṭabaka-i e.) 7b7

ey: ey! hey!
e. 21a2, 29b5, 31a6, 33a8, 35a9, 39a1, 58a5, 60a2

eyle-: yapmak, etmek, eylemek.

e.-r 16b4
e.-r (ba'id e.): (bak. ba'id) 21a9
e.-r (eşfā-yı kelām e.): (bak. eşfā) 60a7
e.-r (fehm e.): (bak. fehm) 42b15
e.-r (ḡalebe e.): (bak. ḡalebe) 12a13, 31a15
e.-r (ḥalāş e.): (bak. ḥalāş) 11b5
e.-r (ḥayret e.): (bak. ḥayret) 17a7
e.-r (ḥıfz e.): (bak. ḥıfz) 49a2
e.-r (ḥidmet e.): (bak. ḥidmet) 9b9, 9b12
e.-r (icrā e.): (bak. icrā) 19a3
e.-r (ikāmet e.): (bak. ikāmet) 29a9
e.-r (işābet e.): (bak. işābet) 16b10
e.-r (istikrāz e.): (bak. istikrāz) 12a14-15
e.-r (muşāḥabet e.): (bak. muşāḥabet) 8a2, 8a5
e.-r (nazar e.): (bak. nazar) 16b13
e.-r (peydā e.): (bak. peyda) 59a9
e.-r (ta'bir e.): (bak. ta'bir) 18a14
e.-rse (ifzāl e.): (bak. ifzāl) 28b8-9
e.-rse (n' e.): (bak. ne) 6a15
e.-mez (ḥaṭā e.): (bak. ḥaṭā) 16b10
e.-mez (itlāk e.): (bak. itlāk) 18a13
e.-me, (icāb e.): (bak. icāb) 51b3
e.-mez (lāyih e.): (bak. lāyih) 17a2
e.-mez (maḡlūb e.): (bak. maḡlūb) 48b3
e.-mez (müteḡayyirü'l-hāl e.): (bak. müteḡayyir)
42a13
e.-mez (ta'alluḡ e.): (bak. ta'alluḡ) 44b7
e.-rler 6b1
e.-rler (güzār e.): (bak. güzār) 46b1
e.-rler (ḥükm e.): (bak. ḥük(ü)m) 48a15
e.-rler (iyādet e.): (bak. iyādet) 9b6
e.-rler (şarf-ı himmet e.): (bak. şarf) 6a12
e.-rler (tebessüm e.): (bak. tebessüm) 39b13
e.-rler (terahḡum e.): (bak. terahḡum) 39b15
e.-rlerse (ḥükm e.) 48a15
e.-di (cülūs e.): (bak. cülūs) 8b9
e.-di (ḡalebe e.) 20b4
e.-di (ḥidmet e.) 54a5
e.-di (i'lām e.): (bak. i'lām) 57a7
e.-di (ma'lūm e.): (bak. ma'lūm) 30a13-14

- e.-di (ta'yin e.): (bak. ta'yin) 21a12-13
 e.-di (tebessüm e.) 10b11
 e.-diler ('amel e.): (bak. 'amel) 57a8
 e.-diler ('arz-ı didâr e.): (bak. 'arz) 63b7
 e.-diler (emr e.): (bak. emr) 23a4
 e.-diler (ihtiyâr e.): (bak. ihtiyâr) 63b5
 e.-diler (istimâ' e.): (bak. istima') 10a13-14
 e.-diler (vaz' e.): (bak. vaz') 57b12
 e.-mişdür (hatm e.): (bak. hatm) 36a4
 e.-mişdür (hulûk e.): (bak. hulûk) 53b11-12
 e.-mişdür (i'tâ e.): (bak. i'tâ) 17a13
 e.-mişdür (izhâr e.): (bak. izhâr) 55b4
 e.-mişdür (muşâhabet e.) 12b13
 e.-mişdür (nakl e.): (bak. nakl) 17a11, 18a2
 e.-mişdür (taḥṣîṣ e.): (bak. taḥṣîṣ) 45b5
 e.-mişdür (taḳdîr e.): (bak. taḳdîr) 38b1
 e.-memişdür (naşîb e.): (bak. naşîb) 43a11
 e.-mişler (muşâhabetler e.) 53b3
 e.-mişlerdür (zann e.): (bak. zan(n)) 53a13
 e.-se (inkâr e.): (bak. inkâr) 35b6
 e.-se (ricâ e.): (bak. ricâ) 62b3
 e.-se (ümmîd-i merḥamet ü şefkat e.): (bak. ümmîd) 64a13
 e.-seler (kaṭl e.): (bak. kaṭl) 21b8
 e.-ye 32b14
 e.-ye (i'tâ e.) 22a9
 e.-ye (şiyânet e.): (bak. şiyânet) 28a1
 e.-ye (tecellî e.): (bak. tecellî) 47b3
 e.-ye (terk e.): (bak. terk) 41a7
 e.-meye ('amel e.) 22a11
 e.-meye (hıfz e.) 54a11
 e.-meye (inâbet e.): (bak. inâbit) 35b7
 e.-yemez (fehm e.) 23a15
 e.-yüp (ğarḳa-ı deryâ-yı tevḥîd e.): (bak. ğarḳa) 59a8
 e.-dükde 32b13
 e.-dükde (su'âl e.): (bak. su'âl) 13b9
 e.-dükde (vefât e.): (bak. vefât) 8a2-3, 25b6, 32a7
 e.-r ('ibâdet e.): (bak. 'ibâdet) 58b10-11
 e.-yeni (şarf-ı himet e.): (bak. şarf) 64b3
 e.-düqi (fetḥ ü ilkâ e.): (bak. fet(i)ḥ) 45a15
 e.-mek (bezl-i himmet e.): (bak. bezl) 64a15
 e.-mek (izhâr e.) 12b13, 52a8
 e.-mek (rağbet e.): (bak. rağbet) 9a5
 e.-mek (ri'âyetler e.): (bak. ri'âyet) 9a10
 e.-mek (ziyâde e.): (bak. ziyâde) 52a10
 e.-megi (istimâ' e.): (bak. istimâ') 12a12

eyyâm (A): günler.

- e.-ı sene 59b13
 e.-ı üsbû' 27a9
 e.-ı sitte (ricâl-i e.): (bak. ricâl) 53b10

eyyūb (A): Kur'an'da adı geçen, sabırlı insan örneği olarak gösterilen, israiloğulları peygamberlerinden biri.
e. 19a4

eẓā (A): incitme, can yakma, eziyet.
e.+ları 6a6

ezhār (A): çiçekler.
e.+ından (şükūfe-zār ü e.) 33b2

ezkār (A): anımlar, zikirler (bak. evrād)
e.+ları (şīt ü şadā-yı evrād ü e.) 30a7

ezmān (A): vakitler, zamanlar, çağlar.
e. (tertīb-ı e.) 24b1
e.+la (mūrūr-ı e.) 30a2

ezvāc (A): kocanın eşleri, zevceler.
e.+ı (evlād ü e.) 11b13

F

fāhire (A): kıymetli, değerli.
f.+den (siyāb-ı f.) 9a8-9

fahır (A): öğünme, şeref.
f.-ı âlem: dünyanın öğüncü: Hz. Muhammet. 8a7, 8b1,
10b1, , 11a7, 14b5-6, 15b9, 20a11, 23a12, 32b11,
33a2, 55b7
f.-ı enbiyâ: peygamberlerin öğüncü: Hz. Muhammet.
20b5
f.-ı risâlet 14b12
fahırü'l-evliyâ: velilerin öğüncü: İmam Muhammet Parsa.
19b12

fāris (y.a.): İran'ın güneyindeki Şiraz ili.
f.+den (evlād- f.) 12b14

fark (A): ayrılık, başkalık.
f. it-: ayırımına varmak, seçmek, fark etmek. 48a15

farzâ (A) : farzedelim ki, diyelim ki.
f. 49b6, 51a14

fās (y.a.) : Afrika'nın kuzeybatısında bir ülke, Fas.
f. 42b1

faşlü'l-ḥiṭāb (A): ünlü İran şairi Muhammet Parsa'nın
Farsça eseri.
f. 13a15
f.+da 6a4, 24b2-3, 30b12
f.+da (kitāb-ı f.) 15a9
f.+uy (kitāb-ı f.) 2b10
f.+ında 2b7

fażl (A): iyilik, fazilet, erdem.
f. (baḥr-ı f.) 13a5

fażla (A): artık, ziyade, çok.
f. 22b11, 56b12

fe''āle (A): çok iş yapma.
f. (himmet-ı f.) 44b3

fe-ammā (A): ama; kaldı ki.
f. 4a3, 9a2, 9b3, 24b12, 34b13, 37a1, 37a13, 41a11,
56b13

fehmi (A): anlama, anlayış.
f. eyle-: anlamak, kavramak. 23a15, 42b15
f.+ine 48a13

fehvā (A): anlam, kavram.

f.-y1 laṭīf 41a1-2

f.-y1 lāzımü'l-kabūl 30a9-10

f.+sını 20a2

f.+sınca 21a14

fe-lā-cerem (A): muhakkak, şüphesiz.

f. 10a3, 14a9, 22a12, 23a7, 25a9, 26b4, 28a12, 29a5, 30a4, 32b15, 40b8, 43b11, 44b8, 45b5, 50a14, 54a11, 57a7, 60b1, 61a12, 64a13

felek (A): gökyüzü, sema; alem, dünya.

f.-i devvār: devreden, dönen gök. 5a9, 61a6

f.-i tāsī': dokuzuncu gök, felek-i eflak, felek-i

a'zam, arş. 31b14

f.+de 31b12

f.+den (burūc-ı f.) 29b9

f.+uğ 31b12

f.+lerden 31b15

fenā (A): maddesel varlıktan sıyrılıp. Allah'a ulaşma; yokluk.

f. 37b9

fen(n) (A): sanat, bilim.

f.+üğ 30a9

ferāğat (A): vazgeçme, el çekme.

f. it-: vazgeçmek, el çekmek. 46b10

ferāset (A): anlayışlılık, çabuk sezış.

f. 56b2

f.+i(ıy.) 56a15

f.+inden 56a14

ferd (A): birey, fert.

f.+i 60a1

ferhunde-aḥter (F): yıldızı kutlu, yıldızı uğurlu.

f. (velī-yi f.) 39a5

ferīd (A): eşi olmayan, eşsiz, tek.

f.-ı evliyā 60a1

fermān (F): emir, buyruk.

f.+ına 32b6

fermān-berdār (F): fermana uyma, emri yerine getirme.

f. ol-: fermana uymak, emri yerine getirmek. 61a8

fersah (A): yaklaşık beş kilometrelik bir uzunluk ölçüsü
birimi.
f. 12b15

feryād-res (F): yardım isteyeninin yardımına koşan.
f. 46b14

ferzend (F): çocuk, oğul.
f.+i 11b11

fet(i)h (A): açma, açılma; başlama.
f. 45b7
f. ol-: açılmak. 45b7
f. ü ilķā eyle-: bırakmak, vermek, birisinin soyut
bir fikre, bir duyguya sahip olmasını sağlamak. 45a15
f. (kemāl-i f.) 46a3
f. (ricāl-i f.): (bak. ricāl) 46a2
f. (ricālū'l- f.): (bak. ricāl) 45a13
f. (zülāl-i f.) 46a5
f.+i(iy.) 47b1

fevāyid-şī'ār (A): fayda veren, faydalı.
f. (risāle-i f.) 64a4

fevķa'l-ħad(d) (A): haddinden fazla, pek çok .
f. ol-: haddini aşmak, fazlalaşmak. 6a7

fevt (A) : geçirme, elden kaçırma.
f. it-: geçirmek, elden kaçırmak. 54a6

fey(i)ż (A): bolluk, çokluk, gürlük, fazlalık.
f. 15a4
f. it-: bolca vermek. 13a4

fırķa (A): insan kalabalığı, insan grubu.
f.-i abdāl 27b13
f.-i celīle 25a8, 55a8
f.-i efrād 59a10
f.-i evliyā-yı şālihīn 25a5
f.-i sālīkīn 64a9
f.+ya 41a14

fıtrāt (A): yaratılış, huy, mizaç.
f.+ına 23b15

fi'l-ħāl (A): bu anda, hemen, şimdi.
f. 6b1

fuād (A): kalp, yürek, gönül.
f.+ları (muktezā-yı f.) 32b5

fülān (A): herhangi bir şey, belirsiz bir şey.
f. 30b3

fülk (A): gemi, sandal, kayık.
f.+inüg 37b11

G

ġāfil (A): gaflette olan, dalan, ihmal eden.
ġ. ol-: dalmak, ihmal etmek. 18a10, 63b9

ġaflet (A): dalgınlık, ihtiyatsızlık, ihmal.
ġ. 18a7

ġāh (F): zaman zaman, ara sıra.
ġ. ol-: yeri gelmek, zamanı gelmek. 6b1, 7a3, 12a7, 12a12, 17b3, 26b11, 37a13, 41a11, 47a3, 49b1, 51a3

ġāh....ġāh (F): zaman zaman, ara sıra, bazen.
ġ. 3b5, 14b9-10, 30a4-5, 32b2, 33a13-15, 48a15, 54a15, 58b14-15, 60a10-11

ġāh....ġeh (F): (bak. ġāh... ġāh).
ġ. 39a3-4

ġāhī (F): ara sıra, bazen.
ġ. 8a9

ġāh ü bī-ġāh (F): zaman zaman, ara sıra, bazen.
ġ. 7b1, 64b1

ġalebāt (A): galebe halleri, Hak yoluna girmiş kimsenin amacına ulaşmak için şiddetli bir istek duyması.
ġ.-ı tecelliyāt-ı nā-mütenāhiyye 33a14-15
ġ.-ı tecelliyāt-ı cemāl (hāl ü ġ.) 34a6

ġalebe: Tasavvufta saliki etkisi altına alan bir haldir. Salik bu hal içinde bulunduğu sürece nedeni düşünemez, terbiye kurallarına uyamaz, karşılaştığı şeyleri ayırt edemez.
ġ. eyle-: galebe halinin etkisine girmek. 12a13, 20b4, 31a15
ġ.-i hāl: hal galebesi, vecd hali. 34a13, 34b11-12
ġ.-i tecellī-yi rahmān 40b9
ġ.+sl 49b11

ġālib (A): galebe eden, üstün gelen.
ġ.-i hāl: halin galib olması, vecd halinin üstün gelmesi. 39b6-7
ġ.-i maḥẓ ol-: saf bir galebe, vecd halinin etkisi altına girmek. 48a15
ġ. ol-: galebe, vecd halinin etkisi altına girmek. 28b2, 44a8, 50a1
ġ.+dür 43a6

ġālibā (A): görünüşe göre, galiba.
ġ. 11a12, 40b1

ğalîz (A): kaba, nezaket dışı, çirkin.

ğ. it- (şetm-i ğ.) : kötü ve çirkin küfürler, sözler söylemek. 12b5

ğarîb (A): bambaşka, tuhaf, garip; memleketinden dışarıda bulunan.

ğ. 51b6

ğarîbü'l-makâm: makamından ayrılmış, ruhlar aleminden geçici olarak dünyaya gelmiş, asıl vatan olan Allah'ın yanından uzakta kalmış. 49a11

ğarîbe (A): önceden görülmemiş, tuhaf.

ğ.+leri (leṭâyif-i ğ.) 54b12-13

ğ.+sine (âṣâr-ı ğ.) 17a4

ğarîk (A): su içine dalmış, suya batmış.

ğ.-i baḥr 11b4

ğ.-i deryâ-yı envâr-ı kerâmet ol-: keramet ışığının denizine batmak. 58b14-15

ğ.-i envâr it-: ışıkla donatmak,, aydınlatmak. 63b13

ğarķa (A): suya batmak.

ğ.-i deryâ-yı tevḥîd eyle-: birlik denizine batmak, birlik fikrî ile dolmak. 59a8

ğ.-i envâr-ı rabbânî ol- : kutsal ışıkla donanmak. 54b5

ğavṣ (A):sufilerin darda ve sıkışık durumlarda kaldıklarında, kendisine sığındıkları kutup, yardımcı velî.

ğ. 3b9, 61a12

ğ.-i cihân 40b1

ğ.+dur 3b11

ğ.+üç 25a12

ğavvâş (A): dalgıç.

ğ. 21a2

ğ.+dur 17b11

ğayb (A): gizli olan, göze görünmeyen, bilinmeyen şeyler.

ğ. 13b4, 41b1

ğ.-i âḥîr 52a12

ğ. ü yakîn 52a9

ğ. (dâ'ire-i ricâlü'l-ğ.) 63aDA

ğ. (ricâl-i ğ.) (bak. ricâl) 41a13, 41b2, 41b3

ğ. (ricâlü'l-ğ.): (bak. ricâl-i ğ.) 41a10, 61b10, 62a1, 62b10

ğ. (rütbe-i ğ.) 52a11

ğ.+dur (ricâlü'l-ğ.) 31a6, 40b5

ğ.+dan (*ulûm-ı ğ.) 60b5

ğ.+uğ 52a9

ğ.+uğ (ricâl-i ğ.) 61a1-2

ğ.+uğ (ricālū'l-ğ.) 63a4
ğ.+ile (sırr-ı ğ.) 52b2

ğāyet (A): nihayet, uç, son; çok, fazla, son derece.

ğ. (ḥadd ü ğ.): (bak. ḥad(d)) 7a9-10
ğ.+e (ğ. iriş-) 64a7
ğ.+le 10a6, 16a1, 17a15, 22a6, 40b8
ğ.+i(iy.) (ḥadd ü ğ.) 44b1

ğāyib (A): görünmeyen, yok olan, kayıp.

ğ. ol-: görünmemek, yok olmak. 52b6-7

ğayr (A): ayrı, başka.

ğ. 2b15
ğ.+a 33a4, 38b14, 48a14, 48b3
ğ.+uğ 56a15
ğ.+i(iy.) 19b6, 46b7, 29a4, 59a14
ğ.+ıdur 46a14, 48a9, 49a14, 52b5

ğayret (A): çalışma, çabalama.

ğ.-i dīniyye: din uğruna didinme. 37b7

ğayrı (A): (bak. ğayr)

ğ. 14b15, 35b15, 46b4, 48a15, 52a4
ğ.+sından 50b2
ğ.+lara 48b12
ğ.+lardan 22a7

ğazā (A): din uğruna savaş.

ğ.+sında 10a12

ğazab (A): dargınlık, kızgınlık, darılma, kızma hiddet, öfke.

ğ. 15b15, 43b7
ğ. (şiddet-i ğ.) 43b4

ğāzi (A): savaşan, savaştan sağ dönen.

ğ.+lere 32b9

geç-: bırakmak, vazgeçmek; bir yandan girip öte yandan çıkmak; aşmak; bir yerden başka bir yere gitmek.

g.-er 18b2
g.-mez 18b2, 31b6, 39a11
g.-erler 6b7
g.-üp 25b6

geçür-: geride bırakmak, aşmak, geçirmek.

g.-miş (rūzgār g.) 9b2

geh (F): (bak. gāh)

g. 39a4

geh....geh (F): (bak. gāh....gāh)
g. 59a7

gel-: ortaya çıkmak, doğmak; bir yere gitmek; ulaşmak;
sürmek; bulunmak.
g.-ür (lâzım g.): (bak. lâzım) 50b14
g.-ür (zuhûra g.): (bak. zuhûr) 49b1
g.-mezler 45b12
g.-mezdi (lâzım g.) 12a6
g.-di 20b5
g.-di (çıkā g.): (bak. çık-) 58b9
g.-mişdür (müte'allik ola g.): (bak. müte'allik)
61b8
g.-mişdür (ma'mül-bih ola g.): (bak. ma'mül-bih) 59b4
g.-se 35b5
g.-ince 8b15, 15a7, 54a13
g.-dükde 34a5
g.-en 14b3
g.-en (dünyāya g.): (bak. dünyā) 11b10
g.-düğini (vücûda g.): (bak. vücûd) 49a1

genc (F): hazine, define.
g.-i gınā 51a7
g.-i zāt(ılism-ı g.) 37a8

gencine-dār (F): hazineyi yöneten ve koruyan kimse.
g.+ıdur 33a9

gerçek: hakiki, sahi, gerçek.
g. 42a3, 58b9

gerçi (F): (bak. egerçi)
g. 25b12

gerek: lazım, gerek.
g. 53a2
g.+dür 15a2, 21b8, 61b14

gerek.... gerekse: ister öyle ister böyle, gah... gah.
g. 18a12-13

gerekse....gerekse: (bak: gerek....gerekse)
g. 3b15

gerden-derāz (F): bıynu uzun.
g.+lık (g. it-): boynunu uzatmak. 48a15

geri: bir şeyin sonra gelen bölümü, arka, geri.
g. ko-: yapmamazlık etmek. 48a2

geşt (F): gezme, dolaşma.
g. ü güzār: gezme, gezip tozma. 63b11

geşt-zār (F): gezme yeri, bahçe.

g.-ı hidāyet-şī'ār-ı in hüve'l-evhīyuvhī 33b8-9

getür-: iletmek, bildirmek, getirmek.

g.-ürdi 8a8

gevher (F): elmas, inci.

g.-i tāb-dār 58b8

g.-i yektā 13a3, 21b9

g.-i nā-yāb (mānend-i g.) 2b12

g.+i(iy.) (diraḥş-ı g.) 24a5

g.+in 13a6, 59a2

gez-: bir yerde dolaşmak, gezmek.

g.-er 12a11

g.-erler 6b10, 7b1, 56b8

ğıbbezālīk (A): bundan dolayı.

ğ. 13a9, 42b7, 44a4, 60b14

ğıdā (A): insanı besleyen şeyler, besin.

ğ. +ları 46b9

ğıl(ı) (A): gizli kin ve garez, düşmanlık.

ğ. ü ğış: kin ve hile. 38a6

ğınā (A): zenginlik, bolluk.

ğ. (ricāl-i ğ.): (bak. ricāl) 50b14, 51a3, 51a4

ğ. (ricālū'l-ğ.): (bak. ricāl) 50a6

ğ.+yı (maḳām-ı ğ.) 50a14

ğ.+ya (genc-i ğ.) 51a7

ğ.+ya (naḳd-i ğ.) 51a10

ğ.+sı 9a13

ğ.+larındaki 50a8

ğırret (A): büyüklük, gururluluk.

ğ. 17b1

ğış(ş) (A): karışıklık hile.

ğ. (ğıll ü ğ.): (bak. ğıl(ı)) 38a6

ğıybet (A): kaybolma.

ğ.+ini 52b9

gibi: benzer, gibi.

g. 4a5, 5b12, 6a3, 6b7, 6b9, 8b3, 9b9, 9b12, 11a12, 12a7, 15a9, 15b1, 20a3, 27a15, 28b15, 30b5, 33a2, 34a13, 34a14, 39b1, 41b8, 46b1, 48a7, 48a12, 48b11, 49b5, 51a8, 52b10, 54b6, 58a11, 58b8, 63b1, 63b7, 63b13, 64b4

g.+dür 25b13, 31a7, 43b2

g.+ler 29a11

gice: gece.

g. 12a13, 34b7

gir-: dışarıdan içeriye geçmek.

g.-mez (göğline g.): bak. göğ(ü)1) 21a2

g.-dükçe 53b6

g.-dükde 12b9

girān (F): ağır.

g. (bār-ı g.) 34a13-14

g.+dan (bār-ı g.) 34b12

girān-māye (F): pahası ağır, kıymetli, değerli.

g. 48a5

gird (F): yuvarlak, çevre.

g.-i şahrā-yı muhabbet 18a15

girdāb (F): suların döndüğü ve çukurlaştığı yer, anafor, burgaç.

g.-i vecd ü hayret 17b12

girye (F): ağlama, ağlayış.

g. kıl-: ağlamak. 7a5

git-: bir yere doğru yönelmek; sürmek, devam etmek, gitmek.

g.-er 12b1, 34a2

g.-er (me'mūr ola g.) 5b3

g.-mez 11b2

g.-erler 6b9, 56a8

g.-düm 58b14

g.-se 5b1

g.-dükleri 6b11

g.-meleri 46a111

giyin-: örtünüp korunmak için bir şeyi vücuduna geçirmek, giymek, giyinmek.

g.-üp 7a11

giz: esrar, sır, giz.

g.+lū 49b3

gonce (F): açılmamış çiçek, tomurcuk, gonca.

g.+lerine 33b6

göbek: (şehir, ülke vb. için) orta kısım, göbek.

g.+idür 26a8

gökyüzü: sema, gökyüzü.

g.+nde 14a6

gölge: silüet, gölge.

g.+ler1 6b11

gönder-: yollamak, göndermek.

g.-diler 23a2

g.-düklerinden 23a1

göngül: duyguların kaynağı olan yer, kalp, yürek, gönül.

g. 21a2, 44a2

g.+ine (g. gir-): sevmek, anmak.

g.+lerde 44a10

gör-: göz yardımıyla bir şeyin varlığını algılamak, seçmek; tanık olmak; bir şeye erişmek; gözetmek, görmek.

g.-ür 8a1

g.-ürdi 8a12, 35b4

g.-mez 18b13

g.-ürler 9b4, 39a14, 54b6

g.-ürler (evlā g.): (bak. evlā) 56a11

g.-ürler (tedārikini g.): (bak. tedārik) 6a14

g.-ürler (ziyāde g.): (bak. ziyāde) 56b5

g.-düm 58b6

g.-di 10b10, 13a8

• g.-diler 57a11

g.-mişler 49b13

g.-sem 35a14

g.-seğ 43a1

g.-se 30a15, 50a1

g.-seler 30b3

g.-e(ul.) 62a1

g.-emezler 9b3

g.-emediler 10a15

g.-üp 12b2, 27b5

g.-üp (vuşlat g.): (bak. vuşlat) 60b8

g.-dükde 49a13

g.-en 49b10

g.-enler 47a13

g.-miş 58a12

g.-dügümüz 30b12

g.-mege 35a12

göre: (bir şeye) uygun olarak, bir şey uyarınca, gereğince; bakılırsa, göz önüne tutulunca; nazaran, göre.

g. 16a3, 22a9, 24b10, 25b3, 44b9, 57a8, 62a12, 62a15

g.+dür 18b10

görül-: seçilmek, algılanmak, görülmek.

g.-meye (revā g.): (bak. revā) 51a2

görin-: görölür duruma gelmek, görölür olmak; izlenim uyandırmak; benzemek, görünüşünde olmak, görünmek.

g.-ür 17a7, 19a6, 31a9, 51a15, 51b6

g.-ürdi 35b7

g.-mez 6b11, 40b14, 58a7

g.-medi 57a12

g.-diler 57b1

g.-mediler 57a15

g.-se 51a14

görüş-: buluşup konuşmak, sohbet etmek, görüşmek.

g.-ürler 10a10

görün-: (bak. görin-)

g.-meyen 41a12

göster-: görölmesini sağlamak, görmesine yol açmak; belirtmek, anlatmak, yol göstermek.

g.-ürler 56a3

g.-mezler 6b11

g.-e(is.) 57b4

g.-üp (ves'-i kudret g.): (bak. ves') 19a15

göz: görme organı; iyi veya kötü nitelikler, tutkular, duygular anlatan bakış, göz.

g. 56b14

g.+leri 34b6

g.+leriyle 43a9

gözçi: bekçi, gözcü.

g.+südür 28a8

gözet-: korumak, bakmak, özen göstermek, himaye etmek; ayrı tutmak, önem vermek, gözetmek.

g.-ür 26a2, 63b3

g.-meyeler 64b2

g.-mekdür 27b5

gurra (A): Arap aylarının ilk günleri ve ilk geceleri; ayın ilk görünümü.

g.-i receb 34a11, 34b10

g.-i şa'bân 34a1, 35a4

g.+nüŷ 34b8

g.+sinden 33b15

güş (F): işitme, dinleme.

g. it-: işitmek, dinlemek. 48a15

güyâ (F): sanki, diyelim ki, güya; söyleyen, konuşan.

g. 19a6, 19a14, 31a8, 34b2, 35a3, 35a5, 38b11

g.+dur 21a1

g. (bülbül-i g.-yı ve-mâ-yenfiķu 'ane'l-hevâ) 33b7-8

guzât (A): gaziler.

g.-i zevî'l-ihtîşâm 32a15

g.+uğ 32b8

güç: kuvvet, güç.

g.+i(iy.) (g. yit-): gücü yeterli gelmek, elinden gelmek.

64a14

güftâr (F): söz.

g. it-: söylemek, söz söylemek. 19a3

g.-i pür-me'âl 33b10-11

güher (F): elmas, inci, gevher.

g. 59a9

g. (dürr ü g.) 21a3

g.+ler 42b13, 48a5

gül (F): gül.

g.-i sūr 16b6

g.+lerin 33b4

gülistân (F): gül bahçesi.

g.-i kemâl 16b5

gülşen (F): gül bahçesi.

g.-i rāz 17a5

gümân (F): zan, sanma, sezme, şüphe.

g. 38a5

g. (reyb ü g.) 19a12

gümrâh (F): yolunu şaşırmış, doğru yoldan ayrılmış; bol, geniş.

gün: gündüz; zaman, gün.

g. 10a12, 10b9, 12a13, 12b7, 15a8, 34b7, 34b10, 53b12, 54b6, 58a15, 61b15, 62a1, 63b7, 63b13

g. (dün ü g.): (bak. dün) 39b14

g.+e (günden g.) 61a11

g.+de 6a13, 53b11, 54b7

g.+den 34b9, 34b11, 34b13

g.+den (g. güne): gün geçtikçe, zamanla. 61a11

g.+i(iy.) 34b8, 62a1

g.+inde 61a5

g.+ler 2b11

g.+lik 6b5

gürbüz: güçlü, iyi gelişmiş, iri, gürbüz.

g. 48a3

gürüh (F): cemaat, bölük, takım.

g.-ı kerâmet-şüküh 37b1

g.-ı muhaddisün 60b7

g.-ı muhterem 30a4

g.+uy 38a7

güvâh (F): şahit, delil, tanık.

g.+ları 46b11

güzâr (F): geçme, gezme.

g. eyle-: geçmek, gezmek. 46b1

g. (geşt ü g.) : (bak. geşt) 63b11

güzide (F): seçkin, seçilmiş.

g.+leri 36b8

güzîn (F): seçilmiş, beğenilmiş.

g. (aķtâb-ı g.) 13b15

g.+den (şahâbe-i g.) 4b12

g.+üy (ricâl-i g.) 55a2

H

ḥabāyā (A): gizli şeyler, gizli işler.

ḥ. 30a12

ḥabbet (A): buğday, arpa gibi küçük ve yuvarlak şeyler, taneler.

ḥ. 20a3

ḥaber (A): son ve yeni olay, bilgi, heber.

ḥ. vir-: bilgilendirmek, haberdar etmek. 4b13, 22b6, 37b1, 51b14, 59b7

ḥ.+lerin (ḥ. vir-) 36a12

ḥacāt (A): istekler, dilekler, hacetler.

ḥ. (aşḥāb-ı ḥ.) 61b12

ḥac(c) (A): İslam'ın beş şartından biri olan, Müslümanlarca belirli bir zamanda Mekke'de yapılan Kabe'yi ziyaret ve tavaf töreni.

ḥ.-ı şerif 23a8

ḥācet (A): istek, dilek, ihtiyaç.

ḥ.+i(iy.) 61b13, 62a11

ḥ.+in 62a6

ḥ.+lerini 47a10

ḥadā'ik (A): bahçeler.

ḥ.+ını 33b6

ḥad(d) (A): sınır, hudud; derece.

ḥ. ḥ ḡāyet: son, sınır. 7a9-10, 44b1

ḥ.-i zāt: zaten, aslında 15b14

ḥ.+den 43b7

ḥ.+i(iy.) 49a7

ḥadeng (F): kayın ağacından yapılmış ok.

ḥ.-i 'ilm-i yakīn 28b9-10

ḥādī (A): yenilene yardım eden, yardımcı.

ḥ. 41b14

ḥadīka (A): bahçe.

ḥ.-i ḥaḳīkat 19b14

ḥādīm (A): hizmet eden, hizmetçi.

ḥ. 64b4

ḥadīş (A): Hz. Muhammet'in kutsal sözlerinden her biri.

ḥ.-i şerif 7b12, 40a14-15, 56a12-13

ḥafaza (A): bekçiler.

ḥ.-1 bî-riyā 61b1

ḥafız (A): koruyan, himaye eden, bekçi.

ḥ.+ıdur 27b9

ḥafî (A): gizli, saklı.

ḥ. 40b1

ḥ. ol-: gizlenmek, saklanmak. 13a12, 61b11

ḥafıyyât (A): gizler, sırlar, gizliler.

ḥ.+1(bel.) (sırr-ı ḥ.) 58a8

ḥafiyye (A): (bak. ḥafî).

ḥ.+dür 18b14

hafta (F hefte'den): yedi gün, hafta.

h.+da 6a14

ḥā'iz (A): malik, sahip.

ḥ.+dür 24a14

ḥāk (F): toprak, yer.

ḥ. (küre-i ḥ.) 26a9

ḥ.+e 63a4

ḥ.+de 30a15

ḥ.+in 13a8

ḥakāyık (A): gerçekler, hakikatler.

ḥ. 37b8

ḥ.+dur (baḥr-ı ḥ.) 20b16

ḥākdān (F): dünya, yer.

ḥ.-1 ünsî 5a15

ḥākî (A): orta, fazla ağır olmayan.

ḥ. (āyātü'l- ḥ.) 18b5

ḥakîr (A): değersiz, adi, bayağı.

ḥ. 2b9

ḥak(ḳ) (A): Allah, Tanrı; doğruluk ve insaf; bir insana ait olan şey, hak.

ḥ. 19a14, 48a15

ḥ. (cezbe-i aşḳ-ı ḥ.) 35a8

ḥ. (ḥazret-i ḥ.): (bak. ḥazret) 50b1

ḥ. (maḳbül-i ḥ. ol-): (bak. maḳbül) 56a8-9

ḥ. (manzûr-ı ḥ.) 3b13

ḥ.+1(bel.) (vahy-ı ḥ.) 48a15

ḥ.+a (cenāb-ı ḥ.): (bak. cenāb) 46a10

ḥ.+a (esrār-ı ḥ.) 51a9

ḥ.+a (ḥazret-i ḥ.) 46b6

h.+a (lisān-ı h.) 20b16
 h.+a (zāt-ı h.) 21b5
 h.+da (huzūr-ı h.) 48a15
 h.+da (rāh-ı h.) 48a3, 48a15
 h.+da (tarīk-ı h.) 41b5, 42a13, 55a2
 h.+dan 46b10, 46b13
 h.+dan (cenāb-ı h.) 62a11
 h.+dan (haşyet-ı h.) 51b9
 h.+dan (hubb-ı h.) 18a12
 h.+uğ (hazret-ı h.) 19a8
 h.+uğ (sālikān-ı tarīk-ı h.) 53a8
 h.+la 56a3
 h.+la (emr-ı h.): (bak. emr) 2b2, 10a9, 43a12
 h.+la (hazret-ı h.) 47b3
 h.+la (irādet-ı h.) 9a11
 h.+la (vahy-ı h.) 48a15
 h.+la (zuhūr-ı h.) 57b3
 h.+ların (h. vır-): bir insana, kendisine ait olan maddi veya manevî şeyleri iade etmek. 22a8-9
 h. celle ve 'alā: yüce ve ulu olan Allah. 5a12, 17a1, 17b15D1, 19b8, 20a9-10, 22b8-9, 38a14, 43a9, 49a2, 54a9, 57a11, 57b2, 57b15
 h. celle ve 'alā +ya 51b6
 h. celle ve 'alā +dan 48a15
 h. celle ve 'alā +nuğ 3b12, 18b13
 h. celle ve 'alā +ile 55b4, 56b3, 56b13
 h. sübhāna ve te'ālā: yüce ve ulu olan Allah. 5b8, 11a5, 15b6-7, 17a12, 21a12, 22a1, 28a8, 29a8, 35b12-13, 38a5, 44a12, 45a14-15, 47a1, 47a8, 50a14, 53b11, 55a15, 57a4-5
 h. sübhāna ve te'ālā +nuğ 4b14, 26a1, 28a14, 41b11, 43a5
 h. te'ālā +yı : yüce Allah. 18b9

hākikāt (A): bir şeyin aslı ve esası, gerçek, hakikat.

h. 27a15
 h.-ı akṭāb 113b1
 h.-ı insānī 20a8
 h.-ı muhammediyye: Muhammet gerçeği. Bütün güzel isimleri kendisinde barındıran Hz. Muhammet beliren, vücut bulan ilk kişidir. Herşey bu gerçekten ve bu gerçek için yaratılmıştır. 15a2-3, 15a5-6
 h.-ı şalavat-ı mefrūza 53a9
 h. (kāşif-ı esrarü'l-h.) 13a13
 h. (sālikān-ı rāh-ı h.) 25a3-4
 h.+dür 40a13
 h.+de (hadīka-ı h.) 19b14
 h.+den 39b1
 h.+i(iy.) 28b7

ḥaḳīḳat-güvāḥ (F, ḥaḳīḳat A): gerçeğin tanığı, gerçeğin kanıtı.

ḥ. (şeyḥ ekber-1 ḥ.) 47b15, 48a1

ḥākim (A): hükmeden; dava yargılama işiyle görevli, yargıç, hakim.

ḥ. 43b9

ḥ. ol-: hükmetmek, buyurmak. 18a7, 43b5, 43b6, 59b3

ḥ.+lık 43a15

ḥaḳḳında (Tr, ḥaḳḳ A): dair, ilgili.

ḥ. 42a10

ḥ.+dur 60a10

ḥāk-sār (F): ter toprak içinde kalmış, halî perişan.

ḥ.+ıdur 33a11

ḥāl (A): insanın iradesi ve çabası olmadan sırf Allah'ın bir lutfu olmak üzere kalbe gelen anlamlar; suret, durum.

ḥ. 31a14, 34b7, 35a10, 39b12, 49b11, 55b5, 57b5

ḥ.-1 dünuvv ü kurbet 55b12

ḥ. (ḡalebe-1 ḥ.): (bak. ḡalebe) 34a13

ḥ.-1 kabẓ 37b3

ḥ. ü ḡalebāt-ı tecelliyāt-ı cemāl 34a6

ḥ. (ehl-1 ḥ.): (bak. ehl) 49b3

ḥ. (mechülü'l-ḥ. ol-): (bak. mechül) 18b12

ḥ. (müteḡayyirü'l-ḥ. eyle-): (bak. müteḡayyir) 42a13

ḥ. (şāhid-1 ḥ.) 19a11

ḥ. (vecd ü ḥ.): (bak. vecd) 12a13

ḥ.+dür 29b4

ḥ.+dedür 47b2

ḥ.+den 34a2, 35b1

ḥ.+üḡ 18b15

ḥ.+le 32b9, 52b8

ḥ.+le (ḡalebe-1 ḥ.) 34b11-12

ḥ.+1(iy.) 19a5, 19b8, 21a7, 49a12, 49b8, 50a1, 51b4

ḥ.+in 39b12

ḥ.+inî 31b2, 59a3

ḥ.+ine 49a13

ḥ.+inde 6b3, 15b14

ḥ.+leri 33b10, 33b13, 34a1, 41a2, 55b5, 56b3

ḥ.+leri (ḡālīb-1 ḥ.) 39b6-7

ḥ.+leri (ibtidā-yı ḥ.) 50a12

ḥ.+leridür 52a10

ḥ.+lerine 20b12

ḥālā (A): şimdi, henüz.

ḥ. 11b9, 30b6

ḥalāş (A): kurtulma, kurtuluş.

ḥ. 34b13

h. bul-: kurtulmak. 38b2
 h. eyle-: kurtarmak. 11b5
 h. it-: kurtarmak. 12b3
 h. ol-: kurtulmak. 50a10-11
 h.+1(iy.) 35b9

hālāt (A): suretler, nitelikler, haller.

h. 17b2
 h.+1(bel.) 35a1
 h.+1(iy.) 21b10
 h.+ını (maḳāmāt u h.) 2b1

hāle (A): ayın ve güneşin çevresinde görülen parlak daire.
 h.+de (miyân-ı h.) 34a12

hālen (A): şimdiki halde, daha, şu anda; ama, oysa, hala.
 h. 9b8, 29a9, 37b3, 48a9, 49a14, 52b13, 53a14, 55b12

hālet (A): nitelik, hal.

h. 38a9
 h.-i 'adem 17b6
 h.-i vāhıde 51b1
 h.-i zā'ide 56b6

hālī (A): boş, sahipsiz.

h. 17b5, 36b6
 h. ko-: boş bırakmak. 5a13
 h. kon-: boş bırakılmak. 32a8
 h. ol-: ayrı olmak, boşalmak. 53a6

halife (A): birinin yerine geçen kimse.

h. 29a1

hālīk (A): yaratan: Allah.

h.-i kird-gār 57b1
 h. ü rāzık 17a14

hālīkī (A): yaratanla ilgili, Allah'la ilgili, ilahî.

h.+dür 38b12

halīl (A) (k.a.): Hz. İbrahim'in lakabı (bak. İbrāhîme'l-halīl)

h. 27b4, 37b13

hālīs (A): katışıksız, saf, halis.

h. (tevḥīd-i h.) 24b5

halk (A): insanlar, halk.

h. 10b11, 47a14
 h.+1(bel.) 47a9
 h.+a 16b13, 19a15, 43a7, 46b14, 47a3, 47a12, 57a11
 h.+a (umūr-ı h.) 43a12

h.+dan 47a15, 57a15

h.+uğ 12a10

h.+la 6b10

halûk (A): iyi huylu, insanîyetli.

h.u cezîlû'l-'aṭâ 11a15

halvet (A): yalnızlık, Allah'la yalnız kalmak.

h. 16a12

ḥamdūnî'l-kaşşâr (k.a.): 884 yılında ölen ve ilk tasavvuf
ekolllerinden olan Melametiye ve Kassariye'nin
kurucusu, Nişaburlu bir din büyüğü.

h. 55a7

ḥamîde (A): övülmeye değer.

h.-î cāmî'e (ḥiṣāl-î h.) 15b12

h.+leri (menâkıb-î h.) 64b2-3

ḥāmîs (A): beş, beşinci.

h.+e (iklîm-î h.) 28a4

ḥāmîse (A): (bak. ḥāmîs).

h. (ḥaşlet-î h.) 16a7

h. (ṭabaka-î h.) 7b9

ḥaml (A): yük.

h.-î saḳîl (mānend-î h.) 34b3

ḥāme (A): kalem.

h. (kebîrû'l- h.) 9b14

hamsîn (A): elli sayısı.

h. 33a15

ḥamsîn ve sitte miyâ (A): altı yüz elli sayısı.

h. 11b12

ḥānḳāh (Farsça ḥān-gāh'tan Arapçalaşmış): tekke, dergāh.

h.-î cezebât-î ilâhiyye 33a14

ḥannān (A): çok acıyan, çok acıyıcı: Allah.

h. (ricāl-î h.): (bak. ricāl) 43a3

h.+uğ (ricāl-î h.) 43b3

ḥar (F): eşek.

h.+lar 43a1

ḥarb (A): savaş, kavga, dövüş.

h. u kıtāl 62a9

harc (A): sarf, gider.

h. it-: sarf etmek, harcamak. 7a7

h.-ı lâzıma 6a15

harekât (A): (bak. hareket)

h. 28a11

h.+ına 29b12

hareket (A): davranma, kimildama, hareket.

h.+den 34b5

hâric (A): dış, dışarı, dışarıda; başka.

h. 26b7

h. ol-: dışında olmak, ayrı durmak. 21a10

h.+dür 59b11

h.+lerdür 59a12

h.+den 47a13

hârice (A): (bak. hâric)

h. 61b10

hârûn (k.a.): Musa peygamberin büyük kardeşi.

h. 27b8

has (F): ot kırıntısı, çerçöp.

h. ü hâşâk-ı 'alâyiğ 58b3-4

haşâ'îş (A) : nitelikler, özellikler.

h.+ıyle 10b14

hasan (k.a.): Hz. Ali'nin, Hz. Muhammet'in kızı Hz. Fatıma'dan olan oğlu, Hz. Hasan.

h. 4a7

hasb (A): cihet, özellik.

h.+ı(iy.) 60b5

hased (A): kıskançlık, çekememezlik.

h.+leri (bu'z ü h.) 6a7

hasen (A): güzel, iyi.

h. (şavt-ı h.) 12a11-12

hasenât (A): güzellikler, iyilikler.

h.-ı ma'neviyye 38b6

hâşıl (A): olan, hüsul bulan, ortaya çıkan.

h. ol-: ortaya çıkmak, türemek. 47b9-10, 60b6, 62a12

h.+ları 33b8

hasîs (A): değersiz, kıymetsiz, basit.

h. 7a5

haşlet (A): insanın yaratılışındaki özellikleri, huyu, tabiatı.

- h.-1 'āşara 16b12
- h.-1 evvelî 15b13
- h.-1 hāmise 16a7
- h.-1 rābî'a 16a6
- h.-1 sābî'a 16a11
- h.-1 sādise 16a8-9
- h.-1 gālise 16a2
- h.-1 gāmine 16a13
- h.-1 gāniye 16a1
- h.-1 tāsî'a 16a15
- h.+1(iy.) 15b13

haşm (A): düşman.

- h.+ına 32b15

haşr (A): mahsus kılma, tahsis etme; sıkıştırma.

- h. it-: mahsus kılmak, tahsis etmek. 21a13
- h. u 'aded 54a14

hāş(ş) (A): özel; saf, has.

- h. 15a8
- h. (taḥşîl-i 'ilm-i h.) 46a9
- h. bul- (ḥulūş-i h.): (bak. ḥulūş) 50a11
- h. ol- (mā-şadaḳ-i h.): (bak. mā-şadaḳ) 55b10
- h. ol- (maẓhar-i h.): (bak. maẓhar) 8b2-3, 8b4
- h. +a (keşf-i h.) 59a13, 59b15
- h.+ına (āşār-i h.) 30a3

haşşeten (A): özellikle.

- h. 9b5, 19b9

hāşşiyyet (A): kuvvet, etki.

- h.+1(iy.) 16b14
- h.+ine 29b10

hāşā (A): asla, Allah göstermesin.

- h. 12a5, 64b4

hāşāk (F): çöp, süprüntü.

- h.-1 'alāyık (ḥas ü h.) 58b3-4

haşhāş (A): afyon, haşhaş.

- h. (dāne-i h.) 19a14

haş(1)r (A): ölüleri diriltip mahşere çıkarma.

- h.+de (rūz-i h.): (bak. rūz) 39a12

haşyet (A): korku, korkma.

- h.-1 ḥaḳ 51b9
- h.+ını (ḥavf ü h.) 56b5

ḥaṭā (A): yanlış, yanlışma, hata.

ḥ. eyle-: yanlış düşmek, yanlışmak. 16b10

ḥaṭar (A): tehlike.

ḥ.+dan 17b5, 17b12

ḥāt(e)m (A): mühür.

ḥ.-i sırr-ı pāk-ı muṣṭafāvi 36a6

ḥ.-i deyyār (leys-i ḥ.) 36a8

ḥat(e)m (A): bitirme, mühürleme; en son.

ḥ. 15a1, 36a1

ḥ.-i enbiya: son peygamber: Hz. Muhammet. 11a4

ḥ.-i evliyā-yı kibār 36a7

ḥ.-i velāyet-i nebevī 36a5

ḥ.-i nübüvvet (naḳz-ı ḥ.) 10a7

ḥ. eyle-: bitirmek. 36a4

ḥ. it-: bitirmek. 35b13

ḥ.+den 36a4

ḥ.+dür 35b10

ḥāṭır (A): zihin, fikir; gönül, hatır.

ḥ. +ı(ıy.) 17b5

ḥ.+ına 17a1

ḥāṭıra (A): hatıra gelen, akılda kalan şey, anı.

ḥ. ol-: hatıra gelmek, akla gelmek. 58b1

ḥātımet (A): bitirme, son.

ḥ. (ḥātımetü'l-kitāb) 64a3

ḥattā (A): bundan başka, fazla olarak, bile üstelik de.

ḥ. 3b15, 5b14, 6b11, 8b5, 10a11, 10b8, 12b5, 18a6, 19a6, 19a9, 20a9, 25b6, 30a14, 34b1, 35b4, 38a14, 39a12, 40a7, 40b15, 41b14, 42a9, 44a11, 45a4, 47b15, 48a15, 49a13, 49b11, 53a12, 54a3, 55a3, 57b9, 58b11, 59a15, 60a8

havā (A): boşluk, hava.

h.+da 17a6

h.+dadur 16b11

ḥavādis (A): haber, söz, hadise.

ḥ.+den (ḥız-āb-ı tūfān-ı ḥ.) 37b10

ḥavāle (A): bir işi veya bir şeyi başka birine bırakma, üstüne bırakma.

ḥ. 34b3

ḥ. olun-: bir iş veya bir şey başka birine bırakılmak. 17b6

havārīk (A): olağanüstü şeyler, harikalar.

h.-1 ādat 41b13-14

havārī (A): peygamberlerin fikirlerini yaymada yardımları dokunan kimselerden her biri, yardımcı.

h. 32a7, 32a9, 33a2, 33a7

h.-yi seyf 32b7

h.+dür 33a8

h.+nün 32b10

havāriyyūn (A): havariler, yardımcıları.

h.+dur 32a6

havāş(ş) (A): özellikler, keyfiyetler.

h.+ına 30a2

havāyic (A): gerekli şeyler, ihtiyaçlar.

h.-i mūhimme 9a9

h.-i nās 47a8

h.+i 6b2

havf (A): korku, korkma.

h.-i maḳt 20b4

h. u bīm 51b10, 60a3

h. ü ḥaşyet 56a5

havvā (k.a.): tüm insanların annesi sayılan ve Adem'den sonra yaratılan ikinci insan, Hz. Havva.

h. 20a4

hayā (A): utanma; Allah korkusuyla gūnahtan kaçınma.

h. ol-: Allah korkusuyla gūnahtan kaçınmak. 41a6

h.+dan (ḥicāb ü h. eri-): (bak. ḥicāb) 41a4

h.+sı 16a15

h..+sını 49b13

hayāl (A): insanın kafasında tasarlayıp canlandırdığı şey, hayal.

h. it-: canlandırmak, tasarlamak. 49b6

h.+inde (ney-istān-ı h.) 16b3

hayāt (A): dirilik, canlılık, yaşam, hayat.

h. ü hayvān (ilm-i h.) 18b6

h.+da (ḳayd-ı h.) 11b9

h.+i(1y.) (kevkeb-i h.) 5a11-12

h.+ları 46b8

hay(ı)r (A): iyilik; iyi iş, hayır.

h. -i maḥz 39b10, 39b14

h.+a (envār-ı h.) 38a12

h.+dan (esbāb-ı h.) 28a5-6

h.+la 62a7

h.+la (du'ā-yı h.) 9a6

hayrān (A): şaşmış, şaşırmış.

h. ol-: şaşırmak, şaşakalmak. 29b6

hayrāt (A): hayırlı işler, iyilikler.

h.+a 16a2

hayret (A): şaşma, şaşıрма.

h.-i tāt-ı tecellī 41b6

h. (girdāb-ı vecd ü h.) 17b12

h. eyle-: şaşırmak, şaşmak. 17a7

h. ol (mücib-i h.): (bak. mücib) 16b15, 17a1

h.+de 34b1

haysiyyet (A): değer; onur.

h.+le 46a13

h.+i(iy.) 24a14

h.+iyle 4a5, 8b2, 8b4, 41a15

hayvān (A): insanı da içine alan bütün canlılar.

h.+a ('ilm-i hayāt ü h.) 18b6

hazān (F): sonbahar, güz.

h. (berk-i h.) 51a8

hazāne (A): hazine; kalp, gönül.

h.-i 'āmire 3a8

hazīne-dār (F., hazīne A): hazinelerin korunması ve yönetilmesi işiyle sorumlu kimse.

h. ol-: hazine yönetmek ve hazineyi korumak. 51a7

hazrā (A): yeşil.

h. kıl- (ser-sebz ü h.): (bak. ser-sebz) 20a3-4

hazret (A): saygıdan ötürü büyüklere verilen san.

h.-i ādem 15a6-7

h.-i hāk: Allah 19a8, 46b6, 47b3, 50b1

h.-i hizr 60a2

h.-i hūd 44b15

h.-i 'īsā 48b7-8

h.-i muḥammed 44b10

h.-i şālīh 44b13

h.-i şu'ayb 44b12

h. (mu'arbedü'l- h.) 59b6

h.+leri 3b10, 7b5, 10b8, 13b4, 19b13, 41b15, 48a15, 49b12, 51b11, 53b2, 54a6, 59a4, 61a1

h.+lerini 23a2, 48a15

h.+lerine 23a5, 33a6

h.+lerinin 8a15, 22b14, 30b15, 32b11

haz(z) (A): hoşlanma, zevklenme.

h. al-: hoşlanmak, zevk duymak. 17b9

heb(b) (A): uykudan uyanma.

h.-i vîrâne 37a7

heft (F): 7 sayısı.

h.-i yem 27a15

hele: özellikle, her şeyden önce, hele.

h. 63b9

hem (F): özellikle, zaten, bir de, hem.

h. 63b10, 63b15

hemân (F): derhal, o anda, hemen.

h. 6a14, 41b2

hem....hem: ister....ister, hem...hem.

h. 53a1

hem-menzil (F, menzil A): aynı menzilde olan.

h.+dür 60a2

hem-pervâz (F): birlikte uçan.

h. 39a15

hem-râz (F): sır arkadaşı, dost, arkadaş.

h.+dur 34a9

her (F): hep, bütün, hepsi; her bir, her.

h. 2b4, 2b5, 2b12, 3a4, 3b4, 3b12, 5a10, 7b2, 8a11, 9a2, 11a4, 11a10, 111a13, 12a11, 13a4, 13a6, 13b11, 14b6, 15a7, 15b15, 16a3, 16b6, 17b12, 17b15D1, 17b15D1, 19a11, 19b9, 21a1, 21a3, 22a3, 22a9, 24a1, 25a9, 25b15, 26b3, 27a2, 27a4, 27a6, 27a13, 28a12, 29a6, 29b7, 29b9, 31a7, 31a8, 31a10, 31b1, 32a4, 32a6, 32b9, 35a5, 35a13, 36b4, 37a12, 37b10, 37b15, 38b4, 38b11, 38b12, 39a7, 39b5, 39b12, 39a15, 40a2, 42a10, 42b6, 43b15, 44a5, 44b2, 45a8, 45b4, 45b7, 46a4, 46a9, 46a15, 47b9, 48a15, 48a15, 48a15, 48a15, 48b1, 48b2, 48b12, 49a8, 49a15, 49b4, 49b6, 50a5, 50b7, 51a9, 51a12, 51b5, 52a6, 52b1, 52b10, 53a8, 53a14, 53b9, 54a12, 54b5, 56a6, 56b3, 57a7, 57b3, 59a9, 59b3, 60a1, 60a13, 61a5, 62a11, 63b3, 63b5, 63b14

hesâb (A): sayma, hesap.

h.+ınca 59b13

heybet (A): korku ile saygı duygularını birden uyandıran hal veya gösteriş, heybet.

h. 9b15
h. ve'l-celāl (ricāl-i h.) : (bak. ricāl) 44a7

hezimet (A): bozgun.
h.+ine (kesr ü h.) 32b8

hıffet (A): hafifleme, hafiflik.
h. bul-: (bak. hıffet) 34b8

hıfz (A): koruma, saklama.
h.-i ilāhī 22a14
h. eyle-: korumak, saklamak. 49a2, 54a11
h. it-: korumak, saklamak. 26b4-5, 50a15
h. ü hırāset 27a8

hinzir (A): domuz.
h. 35b3, 35b7

hırāset (A): koruma, bekleme.
h. it-: korumak, beklemek. 27b15
h.+i(ıy.) (hıfz ü h.) 27a8

hız(ı)r (k.a.): içenlere ölmezlik veren ab-ı hayatı içmiş bulunan ve kul sıkıldığı zaman yardıma yetişmekle ünlü olan peygamber.
h. 9a4, 9a7, 9a10, 9a14, 9b4, 9b7, 9b9, 9b10, 10a3, 10b3, 10b10, 10b13, 11a9, 11a15, 11b14, 12b2, 12b8, 59a15
h. ve ilyās (ahvāl-i h.) 13a9
h.+ile (hazret-i h.) 60a2

hışāl (A): tabiatlar, huylar, ahlaklar.
h.-i hamide-i cāmī'e 15b12

hicāb (A): utanma, sıkılma, perde.
h. 38a15, 60a6
h. altında kal-: gizlenmek. 57a14
h.-i 'azamet ü kibriyā 57a12
h.-i emr-i sübhānī 41b11, 42a3
h. ü hayādan eri-: çok utanmak. 41a4
h.+daki (verā'-i h.) 34b15, 35a1
h.+dan (varā'-i h.) 60b9
h.+ın 59b15

hicret (A): Hz. Muhammet'in Mekke'den Medine'ye göç etmesi. Bu olay İslam takviminin başı kabul edilir.
h.-i nebeviyye 8b13

hiç (F): hiçbir, hiç.
h. 11b9, 17b15D2, 18a6, 19b10, 21b5, 28b3, 29a3, 41a15, 42a12, 44b6, 54a8, 55b13, 58a1

hidāyet (A): doğru yolu gösterme; doğru yol.

h. 35a3

h.+i(iy.) 18b7

hidāyet-resān (F, hidāyet A): doğru yola erişenler, doğru yolda olanlar.

h. (velī-yi h.) 50a5

h.+dur (velī-yi h.) 40b6-7

h. (sālik-i h.) 5a2

hidāyet-şī'ār (F, hidāyet, şī'ār A.): doğru yol sahibi, doğru yolda giden.

h. (güşt-zār-u h. in hüve illā vaḥyün yūhā) 33b8-9

hidemāt (A): hizmetler, işler.

h.-i ilāhiyye 61a8

h.-i lāzıma 29a2

h.-i rabbaniyye 25a3

h.+i(bel.) 2b2

hidmet (A): iş, hizmet.

h. 9b5, 9b9, 64a12

h. eyle-: birinin işini görmek, hizmet etmek. 9b9, 9b12, 54a5

h.-i lāzıma 27b4-5

h. it-: birinin işini görmek. 64b2

h.-i esrār-ı hüdā (maḥrem-i h.) 53a3

h.+iyle 5b2

h.+leri 27b13

h.+leriyle (şeref-i h.) 5b9

hidmet-kār (F, hidmet A): hizmetli, hizmetçi, hizmetkar.

h. 64b7

hikem (A): hikmetler.

h. ol- (zāhirü'l-h.) 4a4

hikmet (A): felsefe, düşünce, hikmet.

h. 37b11

h. (ilm-i h.) 57b9, 17b15D1(2)

h.+e 16a6

h.+üḡ (zülāl-i h.) 49a8

hilāl (k.a.): Hz. Muhammet'in sahabelerinden biri.

h. 7b15

hilāl (A): ay.

h.+i(iy.) 34a12

hilāf (A): yalan, yanlış.

h. 12a6

hılāfet (A): birinin yerini tutma.

h.-i bāṭine 4a4, 4a9

h.+lerine (sıḥḥat-ı h.) 23a12

hılkat (A): yaratılış.

h.+1(ıy.) (pergār-ı h.) 5a9

h.+inde 47b4

h.+leri 37b13

h.+lerinde (dūd-gāh-ı h.) 38a13

hilm (A): yumuşaklık.

h.+le (şıfat-ı h.) 38a2

h.+idür 15b14

hilyetü'r-ricāl (A): 16. yüzyıl tarihçi ve bilginlerinden Gelibolulu Mustafa Alî'nin, 1578'de yazdığı ve evliya tabakalarından söz ettiği mensur eseri.

h. 3a11

himmet (A): gayret, çalışma; yüksek irade; ermiş kimsenin etkisi.

h. 44b8

h.-i fe''āle 44b3

h.-i 'ulyā 42b3, 46b2

h. (hümā-yı h.) 17b10

h. eyle- (bezl-ı h.): (bak. bezl) 64a15

h. eyle- (şarf-ı h.) : (bak. şarf) 6a12, 64b3

h.+le 15b9

h.+1(ıy.) 44b4

h.+1 (hümā-yı h.) 39a15

h.+inden (ümmeṭ-ı celîlü'l-himmet) 14b12

h.+idür 42b3

h.+idür (nefes-ı h.) 40b3

h.+leri 42a14

h.+leri (bedreka-ı h.) 31b7

h.+leri (hümā-yı h.) 39a11

h.+lerine (ümmeṭ-ı celîlü'l-h.) 36a14

hîn (A): vakit, zaman, sıra.

h.+de 62a13

his(s) (A): duyma kuvveti, duygu.

h. (nesne-ı h.) 41a15

hisset (A): tamahkarlık, cimrilik.

h. 11b2

hitām (A): son, nihayet.

h.-i dünyā 64a14

hız-āb (F): dalga.

h.-i tūfān-ı havādis 37b10

hōd (F): kendi.

h. 37b7

hōş (F): güzel, iyi, hoş.

h. 29b4, 48a5

hub(b) (A): sevgi.

h.-1 hâk 18a12

h.-1 kevn 18a13

h.-1 tabî'î 20b14

h. ü vüd (kemâl-1 h.) 20a3

hūd (k.a.): Ad ulusunun peygamberi, Hz. Hud.

h. 21b13

h. (hazret-1 h.) 44b15

hud'a (A): hile, oyun, aldatma.

h.+larını (envā'-1 mekr ü h.) 30a13

hudūd (A): sınırlar, uçlar.

h. (mevâzîn ü ma'rifet-1 h.) 23b7

h. it- (ikâmet-1 h.) : (bak. ikâmet) 18b15, 19a1

hukūk (A): haklar.

h.-1 âlih 41b13

h.-1 lâzıma 20b12-13

h. (kazâ-yı h.) 56a5

h. (terk-1 iktizâ-yı h.) 56a5

h.+1(bel.) 16a9

h.+a (aşhâb-1 h.) 22a8

h.+da (edâ-yı h.) 57b7-8

hulķ (A): yaratma; huy, doğa.

h. 55b14

h. eyle-: yaratmak. 53b11-12

h. it-: yaratmak. 45b4, 54b7

h. itmiş ol-: yaratmış olmak, yaratmak. 54a10

h. olun-: yaratılmak 20a5

h. olun- 5a3, 53b13

h.+dan 55b2

h.+uy 22a4

h.+la 55b11, 56a3

h.+ında 22a3

hulķi (A): yaratma, yaratılışla ilgili.

h. 38b7

hulūs (A): halislik, saflık, gönül temizliği.

h.-1 hâş bul-: gönül temizlenmek. 50a11

humât (A): koruyanlar, himaye edenler.

h.-1 kılâ'-1 ehl-1 islâm 32b1

hurûşân (F): coşan, çağlayan.
h. ol-: coşmak, çağlamak. 27a15

huşûmet (A): kıskançlık, düşmanlık.
h.+de 62a8

huşûş (A): konu; bakım.
h.+1(bel.) 10a15
h.+a 16a4, 19a11, 31a15, 40b11, 54a3
h.+da 43b2

huşûşâ (A): başkaca, ayrıca.
h. 2b1, 3a5, 6a7, 9a5, 9b4, 10a1, 11b7, 12a9, 16b13, 18a1, 28a14, 30a7, 32a15, 38a7, 38b4, 40a5, 46b7, 46b15, 47b3, 47b15, 48b7, 54b10, 55a3, 56a4, 62a8

huşû° (A): alçakgönüllülük.
h. 40b7
h. (müris-i h.) 41a6

huṭbe (A): kız isteme, dünlülük.
h.-1 nikâh: nikah töreninde nikah memurunun söylediği sözler. 11b7-8, 12a1

huzeyfe (k.a.): (bak. huzeyfe bine'l-yemânî)
h. 8a12

huzeyfe bine'l-yemânî (k.a.) Hz. Muhammet'in
sahabelerinden biri.
h. b. 8a6

huzûr (A) : hazır bulunma; rahatlık; kat, huzur.
h. 16b15
h.-1 hâk 48a15
h.-1 pûr-hubûr 3a7
h.-1 sâmiḥ 64b5-6
h.+1(1y.) 51b2
h.+ına 12a2
h.+ındaki 23a13

hüccet (A): delil, kanıt.
h. 16b9, 32a12
h.-1 sâṭı° 33a10
h. (delîl ü h.) 32b14
h.+1(bel.) 32a11
h.+de (ikâmet-i h.) 32b12
h.+le 32a14

hüdâ (F): tanrı, Allah.
h.+dur (mahrem-i ḥidmet-i esrâr-ı h.) 53a3
h.+dur (sırr-ı h.) 32a2, 45a11
h.+dan 48b3

hüdâyâ (F): ey Hûda! ey Tanrı !
h. 19a15

hükemâ (A): hakimler, bilginler.
h.-y1 ahyâr 11a13
h.-y1 'uzemâ 57b11

hükümât (A): hükümler.
h. 16a9

hükümet (A): devlet; hakim olma.
h. (makâm-ı h.) 43b5
h.+e 43b12
h.+den 43a11
h.+le 23b9

hük(ü)m (A): emir; düşünce, hüküm.
h. 38b8, 43a9
h. ü kazâ 43b14
h. eyle-: emretmek, buyurmak. 48a15(2)
h.+i(ly.) 20a7
h.+in 53b4
h.+ini 19a3
h.+inde 15b12, 15b15

hümâ (F): kuş, devlet kuşu.
h.-y1 himmet 17b10, 39a11, 39a15
h.-y1 lâ-mekân: mekansız hüma, Allah
h.+dur 45a9

hümâm (A): azimli, himmetli.
h. (imâm-ı h.) 23a4-5
h. (resûl-ı h.) 21b2

hüner (F): marifet, yetenek, hüner.
h. 23b14
h. ('ilm ü h.) 22b3

hürmet (A): saygı.
h. 64a12

hüsn (A): güzellik, iyilik.
h.-i te'ennî 47a12-13

hüşk (F): çerçöp, çöp.
h. ü ter 19a15

hüviyyet (A) : mahiyet, hakikat, asıl.
h. (mihver-i sipihr-i h.) 3a7

I

ıŝgā (A): söylenilen sözü dinleyip kabul etme ve yerine getirme.

1.+sıdur 16b1

ıŝlāh (A): iyi bir hale koyma, iyileştirme,, düzeltme.

1.-1 zāt-ı beyn: aralarındaki soğukluğu kaldırarak iki kişiyi uzlaştırma. 16b2

1+ıdur 16b2

ıŝtılāhāt (A): bilim sözleri, terimler.

1.-1 ŝūfiyye 3b10, 30b15

“ışk (A): (bak. “aşk)

“1. (uŝūl-ı nāy-ı “1.) 16b4

ıtlāk (A): salıverme, kuyuverme.

1. eyle-: vermek, var olmasını sağlamak. 18a13

1. it-: adlandırmak, adını vermek. 3b9, 41a10, 41a14, 42a8-9, 43a4-5, 61b6

1. kıl-: adlandırmak, adını vermek. 41b3

1. olın-: (bak. ıtlāk olun-) 29a6-7, 31b6

1. olun-: ad verilmek, adı olmak. 29a13, 38a8-9, 52b4

1.+a (server-i “ālem-i 1.) 44a3

1.+ınuğ 61a12

ıtmī’nān (A): emin olma, kesin olarak bilme.

1.+la 52a12

1.+ları 52a9

ıttılā“ (A): öğrenme, tanıma, bilme, haberli olma.

1. 31b11

1. bul-: bilmek, haberli olmak. 9a12

1. kıl-: öğrenmek, bilmek, tanımak, haberli olmak. 56a2

1.+ını 31b2

ıztırāb (A): acı, azap, sıkıntı.

1.+dan 53a6

1.+la (kemāl-ı 1.) 41a4

i-: imek (isim-fiil)

1.-dim 35a13

i-di 7b15, 9a2, 9b15, 10b5, 14b7, 16b11, 29b1, 33a7, 35b2, 40a8, 40a11, 42b2, 57b14, 61a10

i-diler 4a8, 4a12

i-miş 42b13, 42b14, 42b15, 43a1, 7a7

i-se 15a5, 19a3, 21a9, 60b3, 62a11, 62b2

i-ken 8b14, 10a12, 11b11, 13a5, 17a2, 18a1, 20a15, 53a7, 58b12, 59b2, 4b2, 15a6

i-düğü 15b3, 15b4, 20a14, 20b15, 21a10, 24b15, 26b3, 40a9, 45b15, 52b14, 61b11

i-düğün 11b14, 29a4, 62a1

i-düğünü 20a7, 20b7, 25b9, , 29a5, 48b14, 53b1, 57a4

i-düklerini 56b10

*ibād (A): kullar, ibadet edenler.

*1.-1 *ibbād ü zühhād 4b14

*ibādet (A): Allah'ın emirlerini yerine getirmek, tapmak, tapınmak.

*1. 33a9

*1. ü riyāzet 47a5

*1. ü tāt 56b10, 58b14

*1. (*ilm ü *i.) 32a11

*1. eyle-: Allah'ın emirlerini yerine getirmek, tapınmak. 58b10-11

*1.+e 58a10

*1.+le (*ilm ü *i.) 32a14

*1.+ümde (ser-rīste-i *i.) 59a1

*ibādet-endīşe (F, *ibādet A): ibādeti düşünen.

*1. 5a4

*ibādu'llāh (A): Allah'ın kulları.

*1.+a 43b4

*ibbād (A): ibadet edenler, tapınanlar.

*1.ü zühhād (*ibād-i *i.) 4b14

iblis (A): şeytan.

1. 26b6, 30b9

ibn mes'ūd (k.a.): (bak. *izz ibn mes'ūd)

1. 4b12, 40a14

ibrāhīm (k.a.): (bak. ibrahīme'l-ḥalīl).

1. (ḫadem-i i.) 36b12

ibrāhîme'l-ḥalîl (k.a.): Babil'in zalim hükümdarı Nemrut döneminde yaşamış, Azer adlı bir putperest'in oğlu oğlu ve Hz. İsmail'in babası olan peygamber.

1. 5a5D1, 16b10, 37a5

1. (ḳadem-1 i.) 16b7

ibtidā (A): başlama, başlangıç.

1.-i duḥūl 20a15

1.-yı eşḡāl 50a13

1.-yı ḥāl 50a12

icāb (A): lazım gelme, gerekli olma.

1. eyle-: lazım gelmek, gerekli olmak. 51b3

1. it-: lazım gelmek, gerekli olmak. 16a4, 36a15, 42b12

icād (A): yeni bir şey ortaya koyma, icat.

1. olun-: yeni bir şey ortaya koyma. 44b4

1.+da 44b3

1.+ına 44b5

iclāl (A): büyütmek, ağırlama, ikram; büyüklük; ululuk.

1. (velî-yi lâzımü'l-1.) 27a6

1 ü ikrām 22b8

1.+den (ṣaḥābe-1 zevî'l-e.) 7b14

icmāl (A): kısaltma, özetleme.

1. 59a3

icrā (A): yapma, yerine getirme, bir işi yürütme.

1. eyle-: yapmak, yerine getirmek. 19a3

1. it-: yapmak, yerine getirmek. 46a5

iç : herhangi bir durumun, cismin ya da alanın sınırları arasında bulunan yer, dahil, iç.

1.+inde 42a1, 58b10

1.+inden 58b7

1.+lerine 6a12

1.+lerinden 28b13

iç-: bir sıvıyı ağza alıp yutmak, içmek.

1.-erler 5b13

1.-mede 7a10

içre: içinde.

1. 19a14, 46a2

içün: amacıyla, maksadıyla, için.

1. 3a9, 8b2, 12a1, 12b9, 13b12, 13b13(2), 13b14(2), 13b15, 28b15, 46a9, 47a8, 47a10, 55b14, 56b1

1.+dür 13b15

°idād (A): sayı, hesap.

°1.+ında 59b10, 61b10

idin-: kendini bir şeye sahip kılmak, kendine sağlamak, edinmek.

i.-ürler (vird i.): (bak. vird.) 38a2-3

i.-miş (pāy-endāz i.): (bak. pāy-endāz) 21b11

i.-üp (ma'lūm i.): (bak. ma'lūm) 36b1

i.-düklerinde (murād i.): (bak. murād) 12b4

idrāk (A): anlama, anlayış.

1. it-: anlamak. 11b15-12a1, 18b14, 45a8

1. kıl-: anlamak. 19b7, 29a5, 30b6, 35a1, 56b10

idrīs (k.a.): Hz. Adem'den sonra ve Hz. Nuh'tan önce gönderilen ve kur'an'da adı geçen yirmi beş peygamberden biri, Hz. İdris.

1. 27b9

ifāde (A): anlatma, anlatım, ifade.

1. 47a3

1.-ı envār-ı kerāmet 51b13

1. it-: anlatmak. 47a12, 47a13

ifnā (A): yok etme, tüketme.

1.-yı vüçüd itmiş durur 41b5

ifrāṭ (A): ileri gitme, aşırılık, coşkunluk.

1.-ı mülāyemet 39b9

1.+la 43b7

iftikār (A): alçakgönüllülük; fakirlik gösterme.

1.+dur 17a14

1.+ları (zül il ü i.) 57a2

iftirāk (A): ayrılma, dağılma.

1.+da (ma'na-yı i.) 55b3

ifzāl (A): lutuf, bağış.

1. eyle-: lutfetmek, bağışlamak. 28b8-9

ihām (A): çokanlamlı kelimelerden, en az bilinenini kullanma, ipucu.

1.+dur 33b12

ihānet (A): kötülük, hayinlik.

1. ü muḥālefet 56a11

1.+de 56a7

iḥāṭa (A): tam kavrayış, geniş bilgi.

1.+sı 28b9

iḥbār (A): haber verme, bildirme.

1. buyur-: haber vermek, bildirmek. 36a13

iḥfā (A): saklama, gizleme.

1. it- : 11b15

iḥlās (A): Kur'an'ın dört ayetlik 112. suresi.

1. 16b8

1. (süre-i 1.) 18b5

iḥmāl (A): boş verme, önemsememe.

1. ü müsāhele bul-: önemsenmemek, kolay sanılmak.

53a11-12

iḥsān (A): bağış, lutuf, iyilik.

1. ü 'atā 9a13

1.+a (semt-i 1.) 50a2

1.+ına 49b9

iḥticāb (A): saklanma, gizlenme.

1. 57a12

1. it-: saklanmak, gizlenmek. 41a11-12

iḥtifā (A): yok etme.

1. it-: yok etmek. 6b3

iḥtilāf (A): farklılık, ayrılık.

1. 51a13

iḥtimāl (A): olasılık, ihtimal.

1.+1(iy.) 19b11, 20b3

1.+iyle 56a9

iḥtirām (A): saygı, hürmet.

1. ü rağbet 9b12-13

1. maḳām-ı lāzımü'l- 1. 33a4

1.+la (kemāl-i 1.) 9a5

iḥtirāz (A): sakınma, çekinme.

1.+la 10a7

iḥtişāş (A): uzmanlık, ihtisas.

1.-1 küllî 52a8

1.+1(iy.) 15b3

iḥtiyāc (A): muhtaçlık, yokluk.

1. çek-: yokluğunu hissetmek 6b8, 48a14

1.+dan 47a9

iḥtiyār (A): seçilme, seçme.

1. 31a14

1. it-: seçmek 16a5

1. eyle-: seçmek 63b5
1.+ına 17b6

iẖtiyāt (A): ilerisini görerek davranma, sakınma.
1. 21a10, 53a2

ikāmet (A): oturma; ayakta durdurma; ortaya koyma.
1. eyle-: oturmak 29a9
1. olun-: ortaya konulmak 35b11
1. -i ẖdūd it-: sınırda durmak 18b15, 19a1
1.-i ẖccet 32b12

iki: birden sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam,
2.
1. 3b12, 10a13, 10b8, 12b15, 14a6, 14b2, 15a1, 15a15, 20a7, 21a13, 24b6, 25a9, 25a11, 25b1, 32a7, 34b10, 35a3, 35b10, 40a11, 43b11, 48b15, 49a15, 50a5, 50a10, 50b8, 51a14, 51b1, 51b15, 58b7, 60a5, 61b9
1.+dür 14a2, 51a3
1.+de 63b2
1.+sı 10a8, 25b13, 45b13
1.+sinüŷ 12b3
1.+ncı 13b13, 16b7, 24a14, 24b6, 25a1, 27b5, 34b8
1.+nciden 24a11
1.+ncinüŷ 24a11
1.+ncisi 21a15, 44a15, 44b11, 47b5, 50b2, 61a13,

iklīm (A): memleket, ülke, iklim.
1.-i evvel 27b5
1.-i ẖāmis 28a4
1.-i rābī° 27b10
1.-i sābī° 28a7
1.-i sādīs 28a6
1.-i sālīs 27b8
1.-i sānī 27b7
1.+i(bel.) 28a1
1.+de 27a7

ikrām (A): ağırlama, saygı gösterme.
1. (iclāl ü i.) 22b8

ikrār (A): karar, kararlılık.
1.+dan 18b1

iktidār (A): güç, kuvvet, kudret.
1.+ları 58a2

iktifā (A): yeter bulma, yetinme.
1. 40a10

iktizā (A): gerekme; ihtiyaç, gereklilik.
1.-yı ẖuḳuḳ (terk-i i.) 56a5

- 1.+sına 16a3
- 1.+sından 57a3
- 1.+sıyla 20b8

il (F): yabancı, el.
1.+lerden 23b11

ilā (A): ...ye, ...ye kadar, ...ye dek.
1. 35a11

ilāhī (A): Allah'la ilgili, tanrısal. (krş. ilāhiyye)
1. 15a3
1. (ḥıfz-ı 1.) 22a14
1. (ism-i 1.) 28b5
1. (taḥabbüb-ı 1.) 20b15
1. (vaḥy-ı 1.) 48a9
1.+yı (vaḥy-ı 1.) 48a10
1.+den (ism-i cāmi'-ı 1.) 15a4
1.+nün (ism-i 1.) 28b7
1.+sı (zevḳ-ı 1.) 24a1-2

ilāhiyye (A): Allah'la ilgili, tanrısal; tanrıçılık (krş. ilāhī).
1. (esmā'ü'l-ı.) 17a15
1. (esrār-i'l-ı.) 36b15
1. (ilm-i sübūt-ı muḥabbet-ı 1.) 17b15
1. (mevhibe-ı 1.) 38b5-6
1.+de (ḥānḳāh-ı cezbāt-ı 1.) 33a14
1.+ye (aḥadiyyet-ı 1.) 16b13
1.+ye (ḥidemāt-ı 1.) 61a8
1.+den (esmā'-yı.) 42a10-11
1.+nün 24a1
1.+nün (leṭāyifü'l-ı.) 40a6
1.+nün (mā'ārif-ı 1.) 49b14
1.+nün (şıfat-ı 1.) 28a12-13

ilāhiyyün (A): Allah'ın varlığına ve birliğine inanan kimseler.
1. 48a7

i'lām (A): bildirme, bildirilme, anlatma.
1. eyle-: bildirmek, anlatmak 57a7
1. it-: bildirmek, anlatmak 25b4

i'lân (A): açığa çıkarma, belli etme; yayma.
1. buyur-: açığa çıkarmak; yaymak 7b7, 36b7, 48a15
1.+ı(ıy.) (izhār ü 1.) 31a12
1.+ını 31b2

ile: ile.
1. 3b3, 4a9, 6a11, 6b12, 6b14, 9a4, 12a8, 15a15, 16a13, 16a14, 23a1, 24b13, 24a3, 24a14, 26a13, 28a13,

30b6, 33a15, 38a15, 38b8, 38b15, 41b11, 47a2, 47a13,
51b14, 56b7, 60b5
1. müsemma ol- (ismi 1.): (bak. is(i)m) 3b14
1.+dür 16b14, 46b8

ilerü: öne doğru, ileri.

1. 39a12

ilet-: götürmek, ulaştırmak, iletmek.

1.-ürdi 8a9

*il(i)m (A): bilme, bilis, bilim; okuyarak öğrenilen bilgi.

- *1. 22a6, 32a4
- *1.-i âhiret-i mu'accelet 57b9-10
- *1.-i berâhîn 23b6
- *1.-i bevâtin 57b7
- *1.-i dünyâ-yı mü'eccele 57b10
- *1.-i hayât ü hayvân 18b6
- *1. ü hikmet 17b15D1(2), 57b9
- *1.-i isrâfîl 40a5
- *1.-i istihkâk 22a3
- *1.-i i'tisâm 21a11
- *1.-i keşf-i insân 57b9
- *1.-i ledün 17b11
- *1.-i ledünnî 28b8, 52a2
- *1.-i ledünniye 10b14
- *1.-i ma'rifet 39b11
- *1.-i mevâzin 57b7
- *1.-i şahîh 38a9, 57b6
- *1.-i sübût-i muhabbet-i ilâhiyye 17b15
- *1.-i tafşîl 16a7
- *1. ü hüner 22b3
- *1. ü 'ibâdet 32a11, 32a14
- *1. ü ma'rifet 39a10
- *1.-i yakîn (hadeng-i '1.) 28b9-10
- *1. ol- (kâmilü'l- '1.) : (bak. kâmil) 22a13
- *1.-i hâşş (taşşîl-i '1.) 46a9
- *1.+dür 16a7, 17b8, 22a6
- *1.+dür (şerîf-i '1.) 17a15
- *1.+i(bel.) 21a13
- *1.+e 21a12, 30a14
- *1.+ile 51a12
- *1.+le (vâsıta-i '1.) 19b7
- *1.+i(iy.) 21a11, 22b1, 30b13, 31b12
- *1.+ini 9a11, 19b9
- *1.+inde 31b8
- *1.+leri 30b4, 39b11

ilkâ (A): bulma.

1. eyle- (feth ü 1.) : (bak. fet(i)h) 45a15

illā (A): meğer; mutlaka, ille.

1. 3b6, 24a9, 31a14, 52a11, 58a13

illā-ifrād (A): ayırmadan, ayırım yapmadan.

1. 40a11

illā-mek(i)r (A): hilesiz, aldatmacasız, doğrudan.

1. 6a9

‘ilmiyye (A): ilimle ilgili, ilmi, bilimsel.

‘1. (kuvvet-i ‘1.) 23b13

ilyās (k.a.): Allah yolundan çıkan ve putlara tapan İsrailoğullarını doğru yola çekmek için mucizeler göstermiş olan yahudi peygamberi, Hz. İlyas.

1. 9a4, 9a7, 9a14, 9b6, 9b12, 9b13, 10a4, 19b2

1. (ahvāl-i hıẓr ve 1.) 13a9

‘imāde’d-dīn ‘abdü’l-vehhāb (k.a.): İmadettin Abdülvehhap.

‘1. 8b12

imām (A): İslamiyet’te önde bulunan, önyak olan kimse.

1. 7b13, 25b5

1.-1 ‘ālim 13b3

1.-1 hümām 23a4-5

1.+dur 25b7

1.+1(iy.) 30a5

imām ‘abdü’l-kādīr (k.a.): asıl adı Abdülkadir Cilli (Geylani) olan ve vaazları ile ünlü İranlı bir din büyüğü.

1. ‘a. 59b3

imām ‘alī (k.a.): (bak. ‘alī bin ebi t̄alīb)

1. ‘a. 23a2

imāmān (A): kutbun sağ ve sol yanında duran iki büyük yardımcı veli.

1. 59b12, 62b14

1.+dur 25a8, 61a13

imām muḥammed pārsā (k.a.): Ünlü İranlı şair.

1. m. p. 2b7, 7b5, 8b10, 10b8, 13a14-15, 14b1, 19b13, 35a11

īmān (A): inanma, inanç; İslam dinini kabul etme.

ī.+uy (ehl-i ī.): (bak. ehl) 36b8

ī.+la 52a12

ī.+ından (ehl-i ī.) 41a13

ī.+ları (izyād-ı ī.) 52a13

ī.+larını 52a10

imāret (A): bayındırlık.

- 1. 43b1
- 1. ü salṭanat 4a5
- 1.+e 43b11
- 1.+de (mesned-i 1.) 43b6
- 1.+den 43a10

imdād (A): yardım.

- 1.+1(iy.) 50b5, 50b7

imdi: şu anda, şimdi.

- 1. 3b2, 13a12, 14a1, 15a3, 15b13, 25a7, 32a9, 33a13, 54b14, 61b11

imtīṣāl (A): alınan emre boyun eğme.

- 1. ol-: emre boyun eğmek 32b6

imtiyāz (A): başkalarından ayrı olma; ayrıcalık.

- 1. 16a8
- 1. bul-: ayrıcalık verilmek 42a2
- 1. vir-: ayrı tutmak. 56b7
- 1. bul- (şeref ü 1.) : (bak. şeref) 22b12
- 1.+1(iy.) 22a8

in-: bir yerden aşağıdaki bir yere doğru yönelmek ve o yere basmak, inmek.

- 1.-di 55b11

inābet (A): günahlara tövbe edip, Allah yoluna dönme.

- 1. eyle-: günahlara tövbe edip, Allah yoluna dönmek. 35b7

ināyet (A): lutuf, ihsan, iyilik; dikkat.

- *1.-i aḳtāb ü efrād 64a6
- *1.-i mu'tād 4b15
- *1.-i 'uẓmā 22a14
- *1. buyur- (ḳarīn-i 'ismet ü 'i.) : (bak. ḳarīn) 5b9- 10
- *1.+1(iy.) (naẓar-ı 'i.) 28a14
- *1.+lerine (naẓar-ı 'i.) 64b3
- *1.+leriyle 36b4-5
- *1.+leriyle (reşk-i 'ayn-ı 'i.) 33b5

inbisāt (A): yayılıp genişleme, ferahlık.

- 1. 37b2
- 1. (kemāl-i 1.) 21b12
- 1.+ile 52a14
- 1.+la (lisān-ı 1.) 52a7

'inda'llāh (A): Allah'ın indinde, Allah katında.

- *1. 3b14

‘inde’l-‘ulemā (A): alimlerin, bilginlerin yanında, bilginlerin nazarında, bilginlere göre.

‘1. 31b9

‘indiyye (A): indi olarak, bir kimsenin kendi inanışına göre, kendince.

‘1. (rahmet-i ‘1.) 10b13

inhā (A): ulaştırma, yetiştirme.

‘1.+sı 34a15

inkār (A): reddetme, kabul etmeme, tanıma.

1. 10a6, 33a11

1. eyle-: reddetmek, tanımamak, kabul etmemek 35b6

1. it-: reddetmek, tanımamak, kabul etmemek 49a1

1.+a 49a9

1.+da (semt-i 1.) 43a1

1.+da (şüret-i 1.) 35b8

1.+ları 6a7

inķiṭā‘ (A): sekteye uğrama, kesilme.

1. 14b8-9

inkisār (A): kırılma, gücenme.

1.+ını (züll ü 1.) 49b13

ins (A): insan.

1. ü cin (nev‘-i 1.) 49a9

1.+den 48b10

insān (A): kişi, insan.

1. 18a7

1. (‘ilm-i keşf-i 1.) 57b9

1.+a 25b8, 26b7

insānī (A): insana ait, insanla ilgili.

1.+ye (ḥaķīkat-ı 1.) 20a8

in-şā’a’llāh (A): Allah isterse, Allah nasip ettiyse.

1. 62b4

in-şā’a’llāhu te‘ālā (A): Yüce Allah isterse, yüce Allah nasip ettiyse.

1. 62a6-7

inşād (A): şiir söyleme, şiir okuma.

1. it-: şiir söylemek, şiir okumak 10a14-15, 10b2

intifā‘ (A): faydalanma, yarar görme.

1. bul- (şüret-i 1.) (bak. şüret) 17b4

intihā (A): son bulma, bitme.

1. 44b1

1.-y1 âmāl 50a12

1.-y1 ahvāl 50a13

intikām (A): öd alma.

1. it-: ters, kötü davranmak 56a7

intisāb (A): geçme, bir yere veya bir kimseye bağlanma.

1. 15b2

1. it-: bir yere veya bir kimseye bağlanmak 28b7

inzivā (A): dünya işleriyle ilgisini kesme.

1. +s1 34b1

ir-: varmak, yetişmek, ermek.

1.-üp 52a14

irād (A): söyleme, getirme.

1. eyle-: söylemek 32b14

1. it-: söylemek 19b14

1. olun-: getirilmek 37a2

1.+ile 32b12

irādet (A): irade, dileme; gönül isteği.

1. 18a14

1.-i hāk 9a11

1.-i kakhār (nesīm-i 1.) 58b6-7

1.+1(1y.)2, 44b7

irfān (A): gönül yoluyla, sezerek bilme.

1.+ları (şāh-bāz-ı 1.) 39a10

irgür-: göndermek, ulaştırmak.

1.-mezler 38b15

1.-mesidür 16a14

iriş-: varmak, ulaşmak, erişmek.

1.-di (ğāyete 1.): (bak. ğāyet) 64a7

1.-e(1s.) 62b5

irşād (A): irfan sahibi bir kimsenin bir kimseye tarikatı ve Tanrı yolunu göstermesi.

1. (kūb-ı 1.) 14a9

1. (kūtbü'l-ı 1.) 14a2

1.+uğ (kūb-ı 1.) 14a12

isā (k.a.): dört büyük peygamberden biri, Hz.İsa.

1. 17b13, 21b7, 28a5, 36a4, 48b9

1. (hazret-i 1.) 48b7-8

ışābet (A): hedefe varma, yerini bulma, doğru söyleme.
1. eyle-: doğru söylemek 16b10

‘īsā bin meryem (k.a.): Meryem oğlu İsa (bak. ‘īsā).
‘1. 36b13

is‘āf (A): birinin isteğini kabul edip yerine getirme.
1. 3a9

ışāl (A): ulaştırma, vardırma.
ī.+de 16a10

‘isām (k.a.): (bak. ‘isām karanī)
1. 8b7

‘isām karanī (k.a.): Ünlü din büyüğü Veysel Karanī’nin amcası.
‘1. 8a15, 8b3

īsān (?) : kuzeydoğu (?)
ī. 63aDA
ī.+a (cānib-i ī.) 63b11

isbāt (A): bir şeyi delil göstererek ortaya koyna.
1.-ı esbāb it-: bir şeyi nedenleriyle birlikte ortaya çıkarmak 41b13

is(i)m (A): nam, isim, ad.
1. 12a4(2), 52b11
1.-ı cāmī 15a3
1.-ı cāmī-ı ilāhī 15a4
1.-ı ilāhī 28b5, 28b7
1.-ı şerīf 42a11
1.+e 28b4
1.+le 25b1
1.+i(bel.) 3b15, 24a7, 25a12, 26a2, 26a6,
1.+i(iy.) (ī. ile müsemmā ol-): kendisine verilem
ismin anlamına uygun bir kişiliğe sahip olmak,
isminin anlamına uygun davranmak 3b14
1.+ine 29b1
1.+leri 27b2

islām (A): Hz. Muhammet’in Allah tarafından tebliği ile
sorumlu kılındığı din.
1. (ḥumāt-ı kılā-ı ehl-i ī.) 32a1

‘işmet (A): masumluk, temizlik.
‘1. ü i’tisām 21a6
‘1.ü ‘ināyet buyur- (ḥarīn-i ‘ī.): (bak. ḥarīn)
5b9-10

isrâfîl (k.a.): dört büyük melekten, kıyametin kopacağına öttüreceği boru ile haber verecek olanı, İsrâfîl.

- 1. 14a5, 37a4, 45a1,
- 1. (kalb-i i.) 40a2-3
- 1. (mihver-i kalb-i i.) 5a10
- 1. +ûğ ('ilm-i i.) 40a5

issi: sahip, sahibi.

- 1. 54b7

iste-: arzu etmek, dilemek, istemek.

- 1.-r 48b4
- 1.-mezler 56a15
- 1.-dügü 62a15
- 1.-dügince 47b8
- 1.-dükleri 6b8

isti'âb (A): içine alma.

- 1. it-: içine almak 28b1

isti'ânet (A): yardım isteme.

- 1. ü istirşâf 64a11

isti'âze (A): Allah'a sığınma.

- 1. 21b6
- 1. it-: Allah'a sığınmak 21b3

istidrâc (A): hakkı olmadığı halde şansı rağbet gidip ilerleme.

- 1. (mekr ü i) 56a9

istifâde (A): yarar görme, yararlanma, faydalanma.

- 1. 47a2
- 1. it-: yarar görmek, yararlanmak 8a11, 47a15-47b1

istiğnâ (A): çekinme; kanaat, tokgözlülük.

- 1. 17b10
- 1. it-: çekinmek 29b4
- 1.+nuğ ('âlem-i i.) 43b15

istiğrâb (A): garip bulma, şaşma.

- 1. it-: garip bulmak, şaşmak 56b2-3
- 1. it- (ta'accüb ü i.) : (bak. ta'accüb) 10a15-10b1

istiḥâle (A): mümkün olmayış, imkansızlık.

- 1.+sî 18a12

istiḥkāk (A): hakkı olma, hak kazanma.

- 1.+dur ('ilm-i i.) 22a3
- 1.+i(iy.) 22a5
- 1.+ına 57a7

istiḥkām (A): sağlamlık, kuvvet.

- 1. bul- (kuvvet-i i.): (bak. kuvvet) 19b12
- 1. bul- (kuvvet ü i.): (bak. kuvvet) 11a12

istiḥlāf (A): birinin yerine geçme.

- 1. olın-: birinin yerine geçirilmek 43b1

istikrāz (A): ödünç para alma.

- 1. eyle-: ödünç para almak 12a14-15

istilā (A): bir yeri kuvvet kullanarak ele geçirme.

- 1. 57a2
- 1.+sından 57a1

istimā' (A): kulak verip dinleme, duyma.

- 1. eyle-: duymak, dinlemek 10a13-14, 12a12
- 1.+ları 48a10, 48a11

istimdād (A): yardım isteme, meded.

- 1. 50b12
- 1. it-: yardım istemek, meded ummak 46b13-14
- 1. (istizhār ü i.) 64a9

istīnāf (A): verilen bir hükmün feshini isteme.

- 1. it-: verilen bir hükmün feshini istemek 53b4

istirṣād (A): doğru yola gitmek isteme.

- 1.+dur (isti'ānet ü i.) 64a11
- 1. buyur-: ayırmak, ayrı tutmak 44a15

istitāle (A): uzama.

- 1.+sı 48a15

istizhār (A): yardım isteme, arka olmasını isteme.

- 1. ü istimdād 64a9

iş: amel, iş.

- 1.+leri 39b10

işāret (A): iz, alamet, nişan, belirti, işaret.

- 1. 33b12
- 1. kılın-: belirtilmek 24b9
- 1. olın-: belirtilmek 4a2

işidil-: duyulmak, işitilmek.

- 1.-mez 6b13, 40b14

işit-: duymak, işitmek.

- 1.-se 12a12
- 1.-ler 41a3

İspiliyye (y.a.): İspanya'nın en büyük şehirlerinden olan Sevil'e Avrupalıların verdiği isim. Şehrin en eski adı İspalis'tir.

1. 48a1

İştibāh (A): şüphe etme, şüphelenme, kuşku duyma.

1. İt-: şüphelenmek, kuşkulananmak 42a15

İstiğāl (A): meşgul olma, bir şeyle uğraşma.

1. 35a6

1.-i tilāvet 15b2

İştirā (A): satın alma.

1. Kıl-: satın almak 6b2-3

İstiyāk (A): göreceği gelme, özleme.

1. (ricāl-i i.): (bak. ricāl) 53a5

İt-: yapmak, etmek.

1.-eyorır (vaşf i.): (bak. vaşf) 10b3-4

1.-ersin 19b1

1.-er (zuhūr i.): (bak. zuhūr) 33b15

1.-er (gūş i.): (bak. gūş) 48a15

1.-er (hayāl i.): (bak. hayāl) 49b6

1.-er (icrā i.): (bak. icrā) 46a5

1.-er (men^e i.): (bak. men^e) 34b5

1.-er (muḥasama i.): (bak. muḥasama) 12a8

1.-er (rehin i.): (bak. rehin) 12b1

1.-er (seyr i.): (bak. seyr) 58a8

1.-er (taḳdīr i.): (bak. taḳdīr) 5b2

1.-er (ta'yīn i.): (bak. ta'yīn) 29a2

1.-er (terk i.): (bak. terk) 18b1

1.-erdi (beyān i.): (bak. beyān) 12a4

1.-erdi (ihfā i.): (bak. ihfā) 11b15

1.-erdi (tecdīd i.): (bak. tecdīd) 11a6

1.-erken (icāb i.): (bak. icāb) 36a15

1.-erler (eş'ār-ı nazm i.): (bak. eş'ār) 7a3-4

1.-erler (çāk i.): (bak. çāk) 33b3

1.-erler (hıfz i.): (bak. hıfz) 26b4-5

1.-erler (ıtlāk i.): (bak. ıtlāk) 3b9, 41a10, 41a14, 42a8-9, 43a4-5, 61b6

1.-erler (idāde i.): (bak. ifāde) 47a13

1.-erler (ihṭifā i.): (bak. ihṭifā) 6b3

1.-erler (intikām i.): (bak. intikām) 56a7

1.-erler (isbāt-ı esbāb i.): (bak. isbāt) 41b13

1.-erler (istifāde i.): (bak. istifāde) 47a15-47b1

1.-erler (istiğrāb i.): (bak. istiğrāb) 56b2-3

1.-erler (istimdād i.): (bak. istimdād) 46b13-14

1.-erler (i'tibār i.): (bak. i'tibār) 11a14

1.-erler (izhār i.): (bak. izhār) 42b9

1.-erler (muşāḥabet daḥı i.): (bak. muşāḥabet) 56b8-9

- 1.-erler (müdāvāt 1.): (bak. müdāvāt) 5b13-14
 1.-erler (mülāyemet 1.): (bak. mülāyemet) 39b13
 1.-erler (müşāhede 1.): (bak. müşāhede) 39b8
 1.-erler (nazar 1.): (bak. nazar) 38b12
 1.-erler (rakş 1.): (bak. rakş) 7a4-5
 1.-erler (seyāhat 1.): (bak. seyāhat) 7b2
 1.-erler (tafavvuk u tağallüb 1.): (bak. tafavvuk) 47a3
 1.-erler (taḥayyül 1.) : (bak. taḥayyül) 41a5, 49a14
 1.-erler (tağallüb 1.): (bak. tağallüb) 47a2
 1.-erler (ṭayy-ı mekân 1.): (bak. ṭay(y)) 6b5
 1.-erler (tercîh 1.): (bak. tercîh) 6a9, 53b7
 1.-erler (ẓann 1.): (bak. ẓann) 47a14
 1.-erlerdi (istifāde 1.) 8a11
 1.-erlerken (ceng ü cidāl 1.): (bak. ceng) 12b8
 1.-erlerken (edā-yı namāz 1.): (bak. edā) 51b11
 1.-mez (dirîğ 1.): (bak. dirîğ) 11b2, 23b11-12
 1.-mez (farķ 1.): (bak. farķ) 48a15
 1.-mez (güftār 1.): (bak. güftār) 19a3
 1.-mez (inkār 1.): (bak. inkār) 49a1
 1.-mez (iştibāh 1.): (bak. iştibāh) 42a15
 1.-mez (iẓhār 1.): (bak. iẓhār) 19a2
 1.-mez (maḥrem-i ağıyār 1.): (bak. maḥrem) 19a2
 1.-mezler (ferāğat 1.): (bak. ferāğat) 46b10
 1.-mezler (ķarār 1.): (bak. ķarār) 6a8
 1.-mezler (ri'āyet-i sünnet 1.): (bak. ri'āyet) 56b12
 1.-mezler (ṭama' 1.) (bak. ṭama') 57a3
 1.-mezler (ülfet 1.): (bak. ülfet) 46b10
 1.-düm (müşāhede 1.): (bak. müşāhede 1.) 48a15
 1.-düm (riḥlet 1.): (bak. riḥlet) 58b13
 1.-di (feyz 1.): (bak. feyz) 13a4
 1.-di (ḥaşr 1.): (bak. ḥaşr) 21a13
 1.-di (kesb 1.): (bak. kesb) 52b2
 1.-medi (fevt 1.): (bak. fevt) 54a6
 1.-diler (ğgarîķ-i envār 1.): (bak. ğgarîķ) 63b13
 1.-diler (ṭayy 1.): (bak. ṭay(y)) 52a15
 1.-mediler (i'tibār 1.) 51a10
 1.-miş (cem' 1. ol-): (bak. cem') 32a11
 1.-miş (ḥulķ 1. ol-): (bak. ḥulķ) 54a10
 1.-miş durur (ifnā-yı vücūd 1.): (bak. ifnā) 41b5
 1.-mişdür (beyān 1.) 35a12
 1.-mişdür (ḥatm 1.): (bak. ḥatm) 35b13
 1.-mişdür (ḥıfz 1.) 50a15
 1.-mişdür (rivāyet 1.): (bak. rivāyet) 58a14-15
 1.-mişdür (tevellüd 1.): (bak. tevellüd) 48b11-12
 1.-mişler (mülākāt 1.): (bak. mülākāt) 48a1
 1.-mişler (mülākāt 1.) 51b12
 1.-mişler (müşāhede 1.) 53b2
 1.-mişlerdür (taḥayyül 1.) 46a13
 1.-se (emr 1.): (bak. emr) 48b2
 1.-se (vefāt 1.) 5a15
 1.-seler (ifāde 1.) 47a12

- 1.-e(is.) (taḥṣīl i.): (bak. taḥṣīl) 60b10
 1.-e bīl- (da'vā i.): (bak. da'vā) 56b2
 1.-meyeler (manzūr i.): (bak. manzūr) 64b4
 1.-melū ol- (müfārekat i.): (bak. müfārekat) 28b14
 1.-mez (duḥūl i.): (bak. duḥūl) 26b6-7
 1.-emez (idrāk i.) 45a8
 1.-emez (muḳāvemēt i.): (bak. muḳāvemēt) 21b5
 1.-emez (taḡyīr i.): (bak. taḡyīr) 42b5
 1.-emez (zā'il i.): (bak. zā'il) 18a6
 1.-emezlerdi (idrāk i.): (bak. idrāk) 11b15-12a1
 1.-ūp (der-kenār i.): (bak. der-kenār) 61a7
 1.-ūp (devr i.): (bak. devr) 49b5
 1.-ūp (gerden-derāzlık i.): (bak. gerden-derāz) 48a15
 1.-ūp (ḥulḳ i.) 45b4
 1.-ūp (ihticāb i.): (bak. ihticāb) 41a11-12
 1.-ūp (īrād i.): (bak. īrād) 19b14
 1.-ūp (isti'āb i.): (bak. isti'āb) 28b1
 1.-ūp (ḳarār i.) 61a5
 1.-ūp (ḳat' i.): (bak. ḳat') 6b5
 1.-ūp (mülākāt i.): (bak. mülākāt) 45a6
 1.-ūp (naşb i.): (bak. naşb) 29a1
 1.-ūp (nazar i.): (bak. nazar) 61b15
 1.-ūp (pāk i.): (bak. pāk) 58b4
 1.-ūp (şād-āb i.): (bak. şād-āb) 33b6
 1.-ūp (şetm-i ḡalīz i.): (bak. şetm) 12b5
 1.-ūp (teşebbüs i.): (bak. teşebbüs) 50b9
 1.-ūp (tezyīn i.): (bak. tezyīn) 55b2
 1.-ūp (vefāt i.) 11b11
 1.-meyüp (aḥazz i.): (bak. aḥazz(z)) 41a15-41b1
 1.-meyüp (sirāyet i.): (bak. sirāyet) 48b13
 1.-meyüp (vefā i.): (bak. vefā) 29b14
 1.-meyüp (yardım i.): (bak. yardım) 56a6-7
 1.-meyince (vaż' i.): (bak. vaż') 5a14
 1.-en 17b10, 25b7
 1.-en (aḥazz i.) 41b1
 1.-en (cülūs i.): (bak. cülūs) 3a15
 1.-en (ḥirāset i.): (bak. ḥirāset) 27b15
 1.-en (ḥulḳ i.) 54b7
 1.-en (icāb i.) 16a4, 42b12
 1.-en (inşād i.): (bak. inşād) 10b2
 1.-en (istiḡnā i.) 29b4
 1.-en (istināf i.): (bak. istināf) 53b4
 1.-en (taḥṣīl i.): (bak. taḥṣīl) 51b7
 1.-en (vefāt i.) 5b2
 1.-enī (ḥidmet i.): (bak. ḥidmet) 64b2
 1.-enī (inşād i.) 10a14-15
 1.-dükde (müfārekat i.) (bak. müfārekat) 29a8
 1.-dükde (vefāt i.) 5b6
 1.-dükden (itmām i.): (bak. itmām) 13b8
 1.-dükden (taḥḳīḳ i.): (bak. taḥḳīḳ) 2b3
 1.-dükden (vefāt i.) 8b7
 1.-dügümde (müşāhede i.) 20b2-3

- 1.-düğl 16a1
 1.-düğl (takdîr 1.): (bak. takdîr) 28a9
 1.-düğl (ahz 1.): (bak. ahz) 25b2
 1.-düğl (intisâb 1.): (bak. intisâb) 28b7
 1.-düğl (tertîb 1.): (bak. tertîb) 58a1
 1.-düğl (tafsîl 1.): (bak. tafsîl) 59a3
 1.-düğl (muhabbet 1.): (bak. muhabbet) 20a12
 1.-düğl (‘add 1.): (bak. ‘add) 24a15
 1.-düğl (zîkr 1.): (bak. zîk(i)r) 17b7, 30b9
 1.-dükleri (terk 1.) 6a2
 1.-düklerinde (isti‘âze 1.): (bak. isti‘âze) 21b3
 1.-düklerinde (te‘accüb ü istiğrâb 1.): (bak. te‘accüb) 10a15-10b1
 1.-ecek (‘arz-ı kuvvet 1.): (bak. ‘arz) 42b11
 1.-ecek (zuhûr 1.) 30a3
 1.-me (zann 1.) 29b3
 1.-mede (şarf 1.): (bak. şarf) 7a8
 1.-meden (harc 1.): (bak. harc) 7a7
 1.-mesiyle (ref‘-i şavt 1.): (bak. ref‘) 41a7
 1.-mesidür (ihtiyâr 1.): (bak. ihtiyâr) 16a5
 1.-meleri (seyr 1.): (bak. sey(i)r) 64a1
 1.-meleri (‘urûc 1.): (bak. ‘urûc) 46a10
 1.-meleridür (cem‘ 1.) 43b9
 1.-mek (edâ 1.): (bak. edâ) 28b15
 1.-mek (halâş 1.): (bak. halâş) 12b3
 1.-mek (ikâmet-i hudûd 1.): (bak. ikâmet) 19a1
 1.-mek (kazâ 1.): (bak. kazâ) 47a10
 1.-mek (muşâhabet 1.) 9a4
 1.-mege (duhûl 1.) 26b8
 1.-mege (idrâk 1.) 18b14
 1.-mege (i‘lâm 1.): (bak. i‘lâm) 25b4
 1.-mege (taklîb 1.): (bak. taklîb) 7a6

i‘tâ (A): verme, verilme.

1. 28b8
 1. eyle-: vermek 17a13, 22a9
 1. kıl-: vermek 19b9, 17b15D1

i‘tâ‘at (A): boyun eğme, emre göre davranma.

1. 32b6

itdûr-: ettirmek.

- 1.-e (izhâr 1.): (bak. izhâr) 32b15

ithâf (A): hediye gönderme, manen sunma.

1. 3a8

i‘tibâr (A): önem verme; saygı gösterme.

1. it-: önem vermek 11a14, 51a10
 1. olın-: önem verilme 50b15
 1.-ları (‘adem-i 1.) 6a6

ī'tikād (A): inanma.

1.-1 derrāk 62a4-5

ī'tiṣām (A): gūnahtan sakınma; temiz olma.

1. 21b1, 21b2

1. (ī'ışmet ü 1.) 21a6

1.+dur 21a15

1.+dur (ī'ilm-1 1.) 21a11

itmām (A): tamamlama.

1. it-: tamamlamak 13b8

ittiṣāl (A): yakınlık.

1.+den (üns ü 1.) 55b1

iy: (bak. ey)

1. 53b4, 63a4, 63b8

ī'yādet (A): kuvvetlendirme, güçlendirme.

ī. eyle-: kuvvetlendirmek, güç vermek 9b6

iz: belirti, işaret, iz.

1. 30a15

1.+üñ 30b1

1.+leri 40b14

izāfet (A): iki şey arasındaki bağ, ilgi.

1. olun-: bağ, ilgi kurmak 51a2

izāle (A): giderme, yok etme.

1. kı1: gidermek, yok etmek 18a8

iz'ān (A): itaat, söz dinleme, boyun eğme.

1. +1(Ly.) 10a8

izdivāc (A): evlenme.

1. (rağbet-1 1.) 6a1-2

izdiyād (A): artma, çoğalma.

1. 46a8

1.-1 ī'dād 24b10

1.-1 merātīb 24b10

izhār (A): ortaya çıkarma, gösterme.

1. eyle-: göstermek 12b13, 52a8, 55b4

1. it-: ortaya çıkarmak, göstermek 19a2, 42b9

1. itdūr-: ortaya çıkartma, gösterme 32b15

1. ü ī'lān 31a12

izyād (A): artma, çoğalma.

1.-1 imān 52a13

K

ka'be (A): Müslümanların hacı olmak üzere belirli bir zamanda ziyaret ettikleri, Mekke'de bulunan kutsal bina, Kabe.

k. 63b1

k.-i mükerreme 26a10

k.-i müşerreffe (taksim-i k.) 26a7

kabil (A): tür, çeşit, sınıf.

ķ.+inden 20a7

kabil (A): olan, olabilir; kabul eden, kabul edici.

ķ. 40a11, 46a8

ķ. ol-: kabul etmek 51b13

kabul (A): içine alma, alma.

ķ.+i(iy.) (fehva-yı lâzımı'l-ķ.) 30a9-10

kabz (A): avuç içine alma, kavrama; kapanma.

ķ. (hâl-i ķ.) 37b3

ķ.+dur 37b2

kabza (A): tutamak yeri, sap.

ķ.+larındadır (tiğ-i velâyet-i ķ.) 37b3

kaç: ne kadar, kaç.

ķ. 26b12

ķ.+ıncı 61b15

kaçan: nasıl, nasıl ki; ne zaman, ne zaman ki.

ķ. 28b13, 30b2, 35a4, 41a3, 52b6, 57b2

kaddesa'llāhu esrārehlūme'l-müstetāb (A): Allah onun sahip olduğu güzel sırlarını kutsasın.

ķ. 3b1

kaddesa'llāhu sırrahu (A): Allah onun sırlarını kutsasın.

ķ. 35a11

kaddesa'llāhu sırrahu'l- a'lā (A): Allah onun yüce sırlarını kutsasın.

ķ. 13a15

kaddesa'llāhu sırrahu'l- azher (A): Allah onun bilinen açık sırlarını kutsasın.

ķ. 59b7-8

kaddesa'llāhu sırrahu'l-enver (A): Allah onun parlak, güzel sırlarını kutsasın.

ķ. 45a4

ḳaddesa'llāhu sırrahu'l-esnā (A): Allah onun övülen sırlarını kutsasın.
ḳ. 2b7

ḳaddesa'llāhu sırrahu'l-ezhār (A): Allah onun güzel ve parlak sırlarını kutsasın.
ḳ. 42a15, 48a15

ḳadem (A): uğur.

ḳ. 37a4

ḳ.-1 ibrahīm 36b12

ḳ.-1 ibrahīme'l-ḥalīl 16b7

ḳ.-1 rāsīḥa 31b9

ḳ.+1(1y.) 15a12, 15b10, 17a8, 17b13, 17b15D3, 18b3, 19a4, 19b2, 21a4, 21b13, 22b7, 23b4, 27b4, 27b6, 27b8, 27b10, 28a4, 28a5, 28a7, 37a5, 37a12, 37b13, 42b8, 44b11, 44b12, 44b14, 44b15

ḳad(1)r (A): onur, şeref, haysiyet; değer itibar.

ḳ. 53b6

ḳ.+1(1y.) 24a6

ḳādir (A): kudret sahibi, kudretli, güçlü.

ḳ. ol-: gücü yetmek 26b8, 34b11, 48a13-14, 62a5, 62b6

ḳ.+dür 24a7, 48a15

ḳ.+lerdür 7a6

ḳ.+sın 59a6

ḳāf (A): masallarda anka kuşunun yaşadığı rivāyet edilen ve dünyanın çevresini kuşattığına inanılan dağ.

ḳ.-1 kudret ('ankā-yı ḳ.) 17b9

kāfir (A): Allah'ın varlığına ve birliğine inanmayan.

ḳ.+1(bel.) 43a7

ḳahhār (A): kahredici, yok edici: Allah.

ḳ.+la (nesīm-i irādet-i ḳ.) 58b6-7

ḳah(1)r (A): zorlama, üstün gelerek mahvetme.

ḳ. (ricālū'l- ḳ.): (bak: ricāl) 42a8

ḳ. ('unf ü ḳ.) 47a1

ḳā'il (A) : razı olmuş, boyun eğmiş.

ḳ. ol-: razı olmak, boyun eğmek 10a7-8

ḳā'im (A): (bak. kāyim).

ḳ. ol-: birinin yerini tutmak, birinin yerine geçmek.
52b8

ḳāl (A): laf, söz.

ḳ.+leri (delīl-i ḳīl ü ḳ.): (bak. ḳīl) 41a2-3

kal-: olduğu yeri ve durumu korumak; oturmak, yaşamak, eğlenmek, bulunmak, kalmak.

ķ.-urlar 34b7

ķ.-maz 34a3, 34b6

ķ.-d1 64a15

ķ.-mışlardur 7a15

ķ.-up 34a3, 41b7

ķ.-up (hicāb altında ķ.): (bak. hicāb) 57a14

ķ.-mayup 19b11

ķ.-duķın 56a14

kalak (A): iç sıkıntısı, gönül darlığı.

ķ.+dur (ařhāb-ı ķ.) 53a5-6

ķalem (A): yazı yazmaya veya bir şeyi yontmaya yarayan alet, kalem.

ķ. 32a12, 32a14

ķalb (A): yürek, kalp.

ķ. 37a2

ķ.-i ādem 36b12

ķ.-i isrāfīl 40a2-3

ķ.-i mikā'il 5a6-7, 39b5

ķ.-i pāk 14a2, 52a3

ķ.-i isrāfīl (mihver-i ķ.) 5a10

ķ.+le (řafā-yı ķ.) 58b4-5

ķ.+l(ıy.) 5a1, 5a3, 5a5D1, 5a5, 14a4, 14a5, 19a8, 24a6, 36a10, 37a5, 39a6, 51a12

ķ.+ine 45b6

ķalīl (A): çok olmayan, az.

ķ. (ķalīlū'l-ķelām) 9b14

ķāme (A): (bak. ķāmet)

ķ. (ķavīlū'l-ķ.) 9b14

ķameriyye (A): aya mensup, ay ile ilgili.

ķ. (velāyet-i ķ.) 14a14

ķāmet (A): boy.

ķ.+lerinin 34a14

ķāmīl (A): tam, olgun, bilgisi ve görgüsü eksiksiz.

ķ. ū dānā 13a5

ķāmīlū'l-'ilm ol-: tam ve eksiksiz bir bilgi

sahibi olmak. 22a13

ķ. (merd-i ķ.) 44a5

ķ. (vellī-yi ķ.) 44a4

ķān (F): bir şeyin kaynağı.

ķ.-ı 'ālem 42b13

ķ.-ı kūn-fe-ķān 48a4

k.-ı ledûn 13a6

kanat: kuşlarda ve böceklerde uçmayı sağlayan organ,
kanat.
k.+ları 39a9

kanda: nerede.
k. 64a15

kankı: hangi.
k. 45b7

kapla-: (soyut şeyler için) doldurmak.
k.-miş 42a6

kār (F): iş, güç, kazanç.
k. (zābīṭ-i k.) 40b4
k.+uğ 64a2

ka'r (A): bir şeyin, bir yerin bitimi, dip.
k.-ı bihār 58b1
k.-ı nehr 58b13

karār (A): durma, devamlılık, devamlı olma.
k. 63b15
k. it-: sabit kalmak, durmak. 6a8, 61a5

karār-gāh (F, karār A): bir yerde oturup karar kılınacak
yer, merkez.
k.+ını 39a11

karīb (A): yakın.
k. 12b15
k.+dür 14a7

karīn (A): bir şeye sahip olan; yakın.
k.-i 'ismet ü 'ināyet buyur-: iyilik, temizlik ve
namus sahibi olunmasını istemek. 5b9-10
k. ol-: yakın olmak, yakınlaşmak 34b3-4

karındaş: aynı batından olan, kardeş.
k.+um 10b3

karış-: iki şey birbirine girmek, karışmak.
k.-urlar 47a4
k.-up 6b10

karşu: bir yerin, bir şeyin önü, huzuru, karşı.
k. 41b7

karye (A): köy.
k.+de 35a15

ķ.+den 8b12

ķaşd (A): bile bile yapma.

ķ. 38b15

ķāşır (A): kusurlu.

ķ. ol-: tam olmamak, kusurlu olmak 64b8

ķāşif (A): bulun, ortaya çıkaran, keşfeden.

ķ.-i esrārü'l-ḥakikat 13a13

ķ.-i kerāmet-perdāz 32a9-10

ķaṭ' (A): kesme, sona erdirmе, bitirme.

ķ.-i burūc 29b12

ķ. it- 6b5

ķaṭ'ā (A): asla, kesinlikle, katitten.

ķ. 47b2, 53a10

ķaṭı' (A): kesen, keskin.

ķ. (seyf-1 ķ.) 33a10

ķaṭl (A): öldürme.

ķ. eyle-: öldürmek 21b8

ķaṭre (A): zerre, damla.

ķ. 13a4, 22b1

ķ.-i deryā 19b1

ķ.+den 59a9

ķavışdı: ses, gürültü.

ķ.+sı 40b14

ķavı (A): sağlam, güvenilir; güçlü, kuvvetli.

ķ. 40b11

ķ. ve muḥkem ol-: güçlenmek, güçlü olmak 11a6-7

ķavl (A): söz, söyleme, deyiş.

ķ.+ince 14b1, 42b1

ķayd (A): bağlama, bağ; bir kağıda bir şeyle ilgili notlar alma ve böylece elde edilen bilgi, kayıt.

ķ.-i ḥayāt 11b9

ķ. ü benden 35a5

ķ.+ında 26b15

ķāyim (A): durmak, ayakta durmak, birinin yerine geçmek, birinin yerini tutmak, bulunmak.

ķ. ol-: bulunmak; ayakta durmak, yaşar olmak 14b10, 47b4, 52b8

ķ.+lerdür 5a5

każā (A): olacağı en önceden Allah tarafından bilinen şeylerin, vukua gelmesi, olması; davaları görme işi, hüküm, tehlike.

ķ. 43a8, 43a10, 43b12

ķ. it-: yapmak, yerine getirmek 47a10

ķ.-yı hūkūk 56a5

ķ. (hūkm ü ķ.) 43b14

ķ.+dur (nāvek-endāz-ı meyādīn-ı ķ.) 32a5

każāyā (A): işler, davalar, meseleler.

ķ.+da 16a9

każı (A): şeriat hakimi, kadı.

ķ. 12a1

ķ.+lık 43a14

kāzib (A): yalan söyleyen, yalancı.

k. +ūğ 16a15

kāzibe (A): yalan, yanlış.

k.+sini (aķvāl-ı k.) 16a15-16b1

każıyye (A): iş, dava, mesele.

ķ.+de 16a5

każvīn (y.a.): İran'da, Tahran'ın 150 km. kuzeybatısında bir şehir.

ķ. 8b11

kebir (A): büyük, ulu.

k. (kebirü'l-hāme) 9b14

k. (velī-yi kebirü's-şān) 52a5

k. (zāt-ı kebirü's-şān) 49b7

keder (A): tasa, kaygı, gönül üzüntüsü.

k.-ı vukūf 60a14

kehf (A): Kur'an'ın 110 ayetlik on sekizinci suresi.

k.+dür (süre-ı k.) 21a5

kelām (A): söz, söyleyiş.

k.-ı leyyin 40b8-9, 42b12

k.-ı muḥabbet 18a2

k. eyle- (eşfā-yı k.) 60a7

kalīlū'l- k. 9b14

k.+ı(bel.) 13b7

k.+ı(iy.) 12a5

k.+ını 60a6

k.+ınuğ 16b14

kelāmu'llāh (A): Allah'ın sözü: Kur'an-ı Kerim.

k.+da 19b4

kelimāt (A): kelimeler, sözler.
k.+la 12b5

kelimetu'llāh (A): Allah'ın kelimeleri: ayetler, Kur'an-ı Kerim.
k. (a'lā-yı k.) 32b5

kelîmu'llāh (A): Allah'la konuşan: Hz. Musa.
k. 13a4

kem (F): fena, kötü, bozuk.
k.+den (keyf ü k.): (bak. keyf) 29b5

kemā-fi'l-evvel (A): önceki gibi, önceden olduğu üzere.
k. 8a4

kemāl (A): olgunluk, tamlik, eksiksizlik; değer; en yüksek değer.
k.-i 'azamet 19a6
k.-i fetḥ 46a3
k.-i ḥubb ü vü'd 20a3
k.-i izzirāb 41a4
k.-i ihtirām 9a5
k.-i inbisāt 21b12
k.-i kudret 49a6
k.-i şafā 58a11
k.-i şefkat ü merḥamet 43b3
k. ü temām 21b15
k.+e (tā'ife-i zevī'l- k.) 28b12
k.+ünde (deryā-yı k.) 59a6
k.+inde (gülistān-ı k.) 17b5
k.+inden (deryā-yı k.) 13a3
k.+iyle 20b11

kemān (F): yay, kavis.
k.+ı(iy.) 28b10
k.+dan 28b10

kemā-yenbağī (A): gereği gibi, layık olduğu gibi.
k. 6a12, 29a2, 57b13

kemyāb (F): nadir, az bulunan.
k. ol-: az bulunmak 2b13
k. (resā'il-ı k.) 30b12-13

kenār (F): kıyı, kenar.
k.+ında 58a15

kendi: kendi (krş. kendü).
k. 28b15, 60b8
k.+n 59a8
k.+nı 12a2, 19a2

k.+ne 12a13, 19b9, 22a2, 49a11
 k.+de 35b2
 k.+den 29a1, 29a10, 44b3
 k.+nün 11b14, 44b7, 48b13

kendü: kendi (krş. kendi).

k. 3b7, 7a7, 17b5, 30b10, 36a14, 49b9, 56b1
 k.+ni 12b13, 21a7, 57b4, 58b4
 k.+den 21b6
 k.+si 11a3, 17a2, 21a9, 23b12
 k.+lerinün 34a15
 k.+ler 10a13, 12b14, 26b5, 31a3, 46a11
 k.+leri 6b10, 12b4, 34a8, 41a7
 k.+lere 2b2, 5b13, 6b2, 15a7, 20b11, 30a13, 10b10,
 31a13, 31a14, 34a1334b3, 34b14, 38b5, 38b10, 41b14,
 50b13, 56a5, 56b7, 64b2
 k.+lerde 38a4, 38a8, 56a14
 k.+lerden 31b3, 46b6
 k.+lerün 12a5, 56a1, 57a1

kerāmāt (A): kerametler.

k.-1 'acibe 54b9
 k.+1 (keşf ü k.) 58a6

kerāmet (A) :velilerin gerektiğinde gösterdikleri olağanüstü durum; ermişçesine yapılan iş, hareket veya ermişçesine söylenen söz.

k. 41a9
 k.-1 'acibe 6b4
 k.-1 nişân 9a3
 k.-1 'ummāniyye 10a1
 k. ü velāyet 15b5-6, 33b4
 k. (berekāt-ı âgār-ı k.) 36b4
 k. (envār-ı k.) 13b11
 k. ol- (ğarîk-ı deryâ-yı envār k.): (bak. ğarîk) 58b14-15
 k.ü velāyet bul- (rütbe-ı k.): (bak. rütbe) 14b11
 k. (serdār-ı ricāl-ı şāhīb-ı k.) 3a12
 k. ü velāyet (sürādikāt-ı k.) 51a5
 k. (velāyet ü k.) 44a5-6
 k.+dür (kıble-ı aşhāb-ı k.) 25b11
 k.+dür (merkez-ı pergār-ı k.) 23b2
 k.+e (burc-ı k.) 39a3
 k.+ün (ehl-ı k.): (bak. ehl) 46a4
 k.+ün (mihrāb-ı k.) 30a4
 k.+le 9a11, 35b14
 k.+le (envār-ı k.) 55b1, 61a10
 k.+i (bel.) 55a13
 k.+i (bel.) (menāzil-ı keşf ü k.) 52a15
 k.+i (iy.) (envār-ı k.) 34a4
 k.+ini 11b14
 k.+ine (ifāde-ı envār-ı k.) 51b13

k.+lerine 7a9
k.+leriyle 27a11

kerāmet-efser (F. kerāmet A): başında keramet tacı olan,
keramet gücüyle taçlanan.
k. (ricāl-ı k.) 46b4

kerāmet-menāb (F. kerāmet, menāb A): birisinin yerine,
vekaleten gösterilen keramet.
k. (evliyā-yı k.) 54b11

kerāmet-nişān (F, kerāmet A): keramet gösteren.
k. (ricāl-ı k.) 36b1-2
k. (zāt-ı k.) 51b8

kerāmet-nümün (F, kerāmet A): keramet gösteren.
k.+dur (mā-şadağ-ı k.) 38b5

kerāmet-rehber (F, kerāmet A): kerametleriyle diğer
insanlara kılavuz olan.
k. (evliyā-yı k.) 53a4

kerāmet-perdāz (F, kerāmet A): keramet düzenleyen,
keramet gösteren.
k. (velī-yı k.) 48a6
k. (kāşif-ı k.) 32a9-10

kerāmet-simāt (F, kerāmet, simāt A): kerametleri yüce
olan.
k. (taķī-yı k.) 43a2-3

kerāmet-şükūh (F, kerāmet A): kerametleri ulu olan.
k.+uğ (gürūh-ı k.) 37b1

kerem (A): asillik; cömertlik.
k. (ehl-ı k.): (bak. ehl) 64a14

kerem-kār (F, kerem A): kerem eden, eliaçık olan, verimli,
bağışlayıcı.
k.+uğ 64b8

kerīm (A): ulu, büyük (bak. kerīme).
k.-i ma'rūf (naşş-ı k.) 54a3
k.+inde (kitāb-ı k.): (bak. kitāb) 44a12-13

kerīme (A): ayet.
k.+ye (āyet-ı k.) 15a15
k.+si (āyet-ı k.) 60a9
k.+sini (āyet-ı k.) 38a2
k.+sidür (āyet-ı k.) 36b11, 37b6

kerre (A): defa, kez, kere.
k. 7b2, 7b3

kerrema'llāhu vechehu (A): Allah yüzünü ululaştırın,
bütün kusurlardan uzak tutsun. Bu söz, Hz. Ali için
söylenir.
k. 22b13-14, 23a9

keşāfet (A): sıklık, yoğunluk.
k.-i beşeriyet 51a1-2

kesb (A): çalışıp kazanma.
k. it-: kazanmak 52b2

keşir (A): çok, çok olan, bol.
k. (keşirü'l-'aṭṭāyā) 23b10-11
k. (keşirü'l-murakabe) 9b15
k. (keşirü't-taḫşir) 2b9
k. (müşfik-i keşirü's-saḥā) 11b1
k. (ricāl-i keşirü'l-aḥvāl) 54a10

keşire (A): (bak. keşir)
k. (evlād-ı k.) 11b8
k.+sinden ('ulūm-ı k.) 17b8, 22b11

kesr (A): bozma, halel getirme.
k. ü hezimet 32b8

keş(i)f (A): gizli bir şeyi bulma, ortaya çıkarma; Allah
tarafından gizli sırlar ilham olunma.
k. 31b10
k.-i ḥāş 59a13, 59b15
k.-i ṭarīḫ 36a15
k. ü kerāmāt 58a6
k. (ehl-i k. (: (bak. ehl) 53a12
k.-i insān ('ilm-ı k.) 57b9
k. ü kerāmet (menāzil-i k.) 52a15
k.+inde 25a7

kevākib (A): yıldızlar.
k.-i sā'ire 28a9
k.-i seyyāre 29b11
k. (teysir-i k.) 31b8
k.+den 14a7

kevkeb (A): yıldız.
k. 14a7
k.-i ḥayāt 5a11-12

kevn (A): var olma, varlık, vücut.
k. ü mekân: varlık, kainat 23b1
k. ü mekân (merkez-i dā'ire-i k.) 40b2

k.+den (ḥubb-ı k.) 18a13

kevnîyye (A): varlık, varlıkla ilgili şeyler.
k. 18a1

keyf (A): hoşlanma, memnunluk, gönül açıklığı.
k. ü kem: iyilik ve kötülük 29b5

kezâlik (A): keza, bu da öyle.
k. 5a14, 5b3, 9a10, 14a12, 21a13, 24b5, 44b9, 47b12

ķible (A): darlıkta başvurulanan ķişı; gūney.
ķ.-i aşķāb-ı kerāmet 25b11
ķ.+dedūr (cānib-ı ķ.) 63b1

ķıdvet (A): bir sınıfın veya topluluğun başında olan
ķimse.
ķ.-i erbābū't-ķarīķat 13a12

ķıl: tūy, ķıl.
ķ.+ca 51a10

ķıl-: yapmak, etmek; yerine getirmek, ķılmak.
ķ.-ursın 19b1
ķ.-urlar (giryē ķ.): (bak. giryē) 7a5
ķ.-urlar (iķlāķ ķ.): (bak. iķlāķ) 41b3
ķ.-urlar (idrāk ķ.): (bak. idrāk) 30b6, 35b1
ķ.-urlar (iķtirā ķ.): (bak. iķtirā) 6b2-3
ķ.-urlar (nazar ķ.): (bak. nazar) 43a8
ķ.-urlar (ķarf-ı basar ķ.): (bak. ķarf) 38b13
ķ.-urlar (ķefķat ķ.): (bak. ķefķat) 39b9
ķ.-urlardı 8a10
ķ.-maz (iķķīla ķ.): (bak. iķķīla) 566a2
ķ.-maz (idrāk ķ.) 29a5, 56b10
ķ.-dum (mūķāhede ķ.): (bak. mūķāhede) 49b14
ķ.-dı (ser-sebz ü ḥazrā ķ.): (bak. ser-sebz) 20a4
ķ.-dı (tāze vū muķarrā ķ.): (bak. tāze) 20a1
ķ.-dı (tefvīz ķ.): (bak. tefvīz) 30a12
ķ.-dılar (muķkem ü mūstahkem ķ.): (bak. muķkem)
57b13
ķ.-mıķdur (cem ķ.): (bak. cem) 15b8
ķ.-mıķdur (i'tā ķ.): (bak. i'tā) 17b15D1
ķ.-sa (tecellī ķ.): (bak. tecellī) 19a13
ķ.-a(ıs.) (izāle ķ.): (bak. izāle) 18a8
ķ.-amaz (idrāk ķ.) 19b7
ķ.-up (i'tā ķ.) 19b9
ķ.-up (mūķāhede ķ.) 13b6
ķ.-up 38b6
ķ.-up (ķarf-ı basar ķ.) 2b11
ķ.-duķını (cem ķ.) 20a9
ķ.-duķlarından 10a13
ķ.-malarıdır (merķamet ķ.): (bak. merķamet) 43b10-11

ķ.-maķ (namāz ķ.): (bak. namāz) 9a6

ķ.-maķ (yād ķ.): (bak. yād) 9a6

ķılın-: yapılmak, edilmek, ķılınmak.

ķ.-a(is.) (ta'бір ķ.): (bak. ta'бір) 37a4

ķ.-duķda (teşbih ķ.): (bak. teşbih) 37a3-4

ķ.-duğından (işāret ķ.): (bak. işāret) 24b9

ķılā° (A): kaleler, surlar.

ķ.-i ehl-i islām (humāt-ı ķ.) 32b1

ķırķ: otuz dokuzdan sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 40.

ķ. 5a2, 26b13, 29a13, 33a13, 37a11, 61b4

ķ.+dan 37a13

ķırķlar: dünyayı yöneten kırk eren. Bunların başında kutup bulunur (bak. kuķ(u)b).

ķ.+dan 5b5, 5b6

ķıs(ı)m (A): bölük, parça, takım, kısım.

ķ.+dandur 4a10

ķ.+ı(iy.) 4a3, 4a8, 27a5, 29a7, 29b7, 31a10, 32a6, 33a12, 40b5, 41b9

ķ.+ından 48b14

ķısmet (A): talih, nasip, kader.

ķ. 16a9

ķıtāl (A): vuruşma, savaş.

ķ. (harb u ķ.) 62a9

ķıyām (A): kalkma, ayağa kalkma; durma; bir işe başlama.

ķ. 33b10

ķ. ü ku'ūd 34b4

ķ.+ları 41b12

ķ.+larına 43a13

ķıyāmet (A): dünyanın sonu, bütün ölülerin dirilerek mahşerde toplanacakları zaman.

ķ.+e (rüz-ı ķ.): (bak. rüz) 36b3

ķ.+e (yevm-i ķ.): (bak. yevm) 14b13

ķi (F): ķi.

ķ. 3b4, 3b8, 3b11, 4a8, 4b13, 4b15, 5a2, 5a5, 5a5D2, 5a6, 5a8, 5a10, 6a9, 6b1, 6b4, 6b13, 6b15, 7a3, 7a4, 7b4, 8b9, 9b3, 9b8, 10b3, 10b5, 11a13, 11b13, 11b15, 12a4, 12a7, 12a12, 13a3, 13a5, 13a12, 13b2, 13b10, 14a2, 14a4, 14a6, 14a8, 14b4, 14b12, 14b14, 15a1, 15a3, 16a7, 16b2, 16b7, 16b9, 16b11, 17a5, 17a6, 17a8, 17a12, 17a14, 17a15, 17b3, 18b4, 17b13,

17b15D1, 17b15D2(2), 18a3(2), 18a4, 18a6, 18a7, 118a8, 18a9, 18a10, 18a12, 18a14, 18b3, 18b9, 19a4, 19a6, 19a8, 19b2, 19b5, 19b8, 20b5, 20b13, 21a4, 21a5, 21a8, 21a11, 21a13, 21b4, 21b13, 21b14, 22a3, 22a8, 22a11, 22b7, 22b8, 23b1, 23b3, 23b8, 23b11, 24a4, 24a14, 24b4, 24b10, 25a1, 25a8, 25a10, 25a12, 25b8, 25b14, 26a1, 26a2, 26a3, 26a5, 26a6, 26a8, 26a9, 26b6, 26b9, 26b11, 27a2, 27a5, 27a10, 27b3, 27b6, 27b7, 27b9, 27b14, 28a3, 28a5, 28a6, 28b3, 28b13, 29a6, 29a7, 29a9, 29b7, 29b9, 30a15, 30b6, 30b12, 31a10, 31a13, 31a15, 31b9, 31b13, 32a6, 32a10, 32b14, 33a3, 33a12, 33b3, 33b5, 33b13, 34b2, 35a3, 35a4, 35a5, 35a12, 35b1, 35b2, 35b10, 35b12, 36a1, 36a4, 36a9, 36a11, 36b14, 37a1, 37a11, 37a13, 37b3, 37b13, 38a4, 38a11, 38a13, 38b1, 38b11, 38b12, 39a5, 39b4, 39b8, 39b9, 39b12, 40a2, 40a8, 40b4, 40b5, 40b12, 40b13, 41a5, 41a11, 41b10, 42a7, 42a14, 42b7, 42b9, 43a1, 43a3, 43a6, 43a13, 44a2, 44a5, 44b1, 45a11, 45a12, 45b6, 46a7(2), 46a11, 46b5, 46b8, 46b12, 47a4, 47a14, 48a6, 48a9, 48a15(3), 48b5, 49a1, 49a3, 49a10, 49a14, 49b1, 49b3, 49b6, 49b7, 49b10, 50a6, 50a7, 50a11, 50b1, 50b3, 50b12, 50b15, 51a3, 51a11, 52a5, 52a10, 52b1, 52b3, 52b6, 52b13, 53a4, 53a6, 53a13, 53a14, 53b9, 53b14, 54a9, 54a12, 54b15, 55a13, 55a14, 55b4, 55b6, 55b12, 55b114, 56a15, 56b3, 56b8, 57a11, 57b2, 57b11, 58a9, 58a12, 58a15, 58b3, 58b5, 58b6, 58b13, 59a6, 59a10, 59a14, 59b3, 59b9, 59b12, 60a4, 60a14, 60b7, 61a4, 61a9, 61a12, 61a13, 61a14, 61b2, 61b3, 61b5, 61b6, 61b11, 61b14, 64a5, 64a15, 64b4, 64b8

kibār (A): büyüklük, ulular.

k. (cāmī^o-i evliyā-yı k.) 64a5
 k. (evliyā-yı k.) 5b11, 38a10,
 k. (ḥatm-i evliyā-yı k.) 36a7
 k. (muḥādim-i k.) 64b7
 k.+dan (meşāyih-i k.) 55a6
 k.+uḡ (evliyā-yı k.) 35b14

kib(ı)r (A): büyüklük, ululuk.

k. (zevāt-ı k.) 29b1

kibriyā (A): büyüklük, ululuk.

k.+yla (ḥicāb-ı ʿāzamet ü k.) 57a12

ķıl (A): söz.

ķ. ü ķāl: dedikodu (delīl-i ķ.) 41a2-3

ķim: ķim (zamir).

k. 50a1
 k.-sin 12a2
 k.+ūḡle 48a15

k.+1(iy.) 15a15(2), 36b12(2)
 k.+ine 12a10
 k.+inüŷ 12a10
 k.+ler 7b6

kim: ki (edat).

k. 5b3, 13a4, 13a7, 16b3, 16b5, 17b11, 37a10, 39b2,
 60a2

kimesne: kimse (krş. kimse).

k. 4b15, 6a13, 32a8, 34a9, 62b5, 64a11
 k.+yin 12a3
 k.+ye 48a2, 49b11
 k.+nüŷ 41a3
 k.+leri 38a11, 38a13
 k.+lerden 12a14
 k.+lerle 12a8

kimse: kimse (krş. kimesne).

k. 18b12, 23a15, 29a3, 40b12, 42a15, 48a15, 48b15,
 56b9
 k.+ye 19a2, 41a12, 48a15, 57a15
 k.+de 56a15
 k.+den 5b1, 11b1, 48a15
 k.+nüŷ 23b12, 62b1
 k.+ler 58b2

kimyā (A): maddelerin temel yapılarını, bileşimlerini,
 dönüşümlerini inceleyen bilim, kimya.

k. 9a11

kirām (A): soyu temizler, ulular, şerifler.

k.+dan (şahābe-i k.) 8a11-12
 k.+uŷ (evliyā-yı k.) 2b1, 36b8
 k.+1(iy.) (aşhāb-ı k.) 10a13

kirāmī (A): soyu temiz, cömert kimseler.

k. (evliyā-yı k.) 4a12
 k. (şeyh-ı şüyüh-ı k.) 40a7

kird-gār (F): Allah.

k.+e (hālīk-i k.) 57b1

kişi: insan, şahıs, kişi.

k. 7a1, 8a1, 45a8, 45a12
 k.+ye 22a9
 k.+dür 26b13, 29b8, 31a1, 33a13

kişt-zār (F): ekinlik, tarla.

k.-ı tarīkat 20a1

kitāb (A): yazılı bilgilerin bulunduğu yapıt, kitap.

k.-ı faşlü'l-ḥitāb 2b7, 2b10, 15a9

k.-ı ḥilyetü'r-ricāl) 1b

k.-ı kerīm: kutsal kitap: Kur'an 44a12-13

kitābu'llāh: Allah'ın kitabı: Kur'an 42a9

k. (ḥātimetü'l-k.) 64a3

k.+da (zahr-ı k.) 10b10

k.+uğ 10b9

k.+ında 13b1

kitābet (A): yazı yazma.

k. 32a14

kitābü'l-'urve (A): Şeyh Ahmet bin Muhammet Semnani'nin bir eseri.

k. 13b2

kizb (A): yalan.

k.+inden 16a15

ko-: bir şeyi bir yere bırakmak; alı koymak; katmak, eklemek, koymak.

ķ.-maz (ḥālī ķ.): (bak. ḥālī) 5a13

ķ.-madılar (geri ķ.): (bak. geri) 58a2

ķ.-mışdur 47a11

ķ.-mamışdur 38a6

kon-: bırakılmak, konulmak; uçup bir yere inmek, konmak.

ķ.-maz (ḥālī ķ.): (bak. ḥālī) 32a9

ķ.-maz 44a2

konıl-: konmak eylemi yapılmak, koyulmak.

ķ.-dı 3a11

konstantiniyye (y.a.): İstanbul.

ķ. (be-maḥrūsa-ı ķ.) 64bD

ķonya (y.a.): Konya.

ķ.+da 49b13

ķoy-: bırakmak, terketmek, komak.

ķ.-up 11b2, 43a14

köprü: herhangi bir engelle ayrılmış iki yakayı birbirine bağlayan yapı, üstgeçit, köprü.

k.+sı 6b6

ķubūr (A): kabirler, mezarlar.

ķ. (aḥvāl-ı ehl-ı ķ.): (bak. ehl) 31a11-12

ķ. (seng-ı ķ.) 32a4

ķ.+a (aḥvāl-ı ķ.) 31b2

ḳuddise sirruhu (A): sırrı kutsansın.

ḳ. 3b10, 13b4, 19b13, 30b14, 40a7-8, 49b12, 54a4, 58a13-14, 59a4, 59b5, 61a1.

ḳuddise sirruhu'l-müstetāb (A): onun güzel sırları kutsansın.

ḳ. 8b12

ḳuddise sirruhümā (A): onların ikisinin sırları kutsansın.

ḳ. 53b1

ḳudret (A): kuvvet, güç, kudret; varlık, zenginlik.

ḳ. 29a6

ḳ. bul-: güç bulmak, gücü yetmek 34b9

ḳ. ('anḳā-yı ḳāf-ı ḳ.) 17b9

ḳ. (ḳuvvet ü ḳ.) 47a14

ḳ. göster- (ves'-ı ḳ.): (bak. ves') 19a15

ḳ.+ūḡ (kemāl-ı ḳ.) 49a6

ḳ.+i(iy.) 15b14

ḳudretu'llāh+a: Allah'ın ezeli gücü 17b15D2

ḳudsī (A): kutsal.

ḳ.+ye (āḡiyyān-ı ḳ.) 5a15- 5b1

ḳud(ü)s (A) (y.a.): Filistin'se bulunan ve tektanrılı dinler için kutsal sayılan bir şehir.

ḳ. (rūḡü'l- ḳ.): (bak. rūḡ) 39a11

ḳ.+ile (rūḡü'l- ḳ.) 39b3

kūh-sār (F): dağlık, dağ tepesi.

k.+a 11b3

ḳul: Tanrı'ya göre insan.

ḳ.+ları 58b11

ḳ.+larına 22b9, 43a5, 57b2

ḳulak: işitme organı, kulak.

ḳ.+larına 60a11

ḳulüb (A): gönüller, kalpler.

ḳ.-ı enbiyā 15a10

ḳ.-ı merḡüb-ı benī-ādem 27a12

ḳ.+a 46a5

ḳ.+i(iy.) 44a9, 56a2

ḳ.+ına 45a15, 57a1, 60a10

ḳur'ān (A): Hz Muhammet'e inen kutsal kitap.

ḳ. 6b12

ḳ.-ı 'azīm: büyük, ulu Kur'an 3b15-4a1, 15a13, 15b1, 26a14, 40b15, 53b15- 54a1, 60a8

ḳ.-ı mucīd: düşünce ve anlam yoğunluğu yaratan kur'an 10b14-15

ķ.+ile (te'vîl-i ķ.): (bak. te'vîl) 21a1

ķur'āniyye (A): Kur'an'la ilgili, Kur'an'a ait.
ķ.+den (şüver-i ķ.) 15a14

ķurb (A): yakınlık, alçaklık, enginlik.
ķ. ü dünuv (maḥall-i ķ.) 55b8
ķurb ol- (sâlik-i şāh-rāh-i ķ.) : (bak. sâlik) 5b4
ķ.+1 (bel.) (besât-i ķ.) 21b11
ķ.+a (besât-i ķ.) 52a14
ķ.+ında 8b11

ķurbet (A): yakınlık.
ķ.+e 55a15
ķ.+den (ḥāl-i dünuvv ü ķ.) 55b12

ķurre (A): göz nuru.
ķ.+si 26a9

ķurtar-: kurtulmasını sağlamak, kurtarmak.
ķ.-up 47a9

ķuru: ıslak olmayan, kuru.
ķ. 6b7

ķuşan-: vücudu herhangi bir şeyle örtmek, giyinmek,
ķuşanmak.
ķ.-mada 7a11

ķüşe (F): köşe.
ķ.-i şumt 34a15
ķ.+ye 62a3

ķuṭbiyyet (A): kutup mertebesine erme ayrıcalığı,
kutupluk.
ķ. (maḳām-i ķ.) 14b7
ķ.+e (erîke-i ķ.) 8b9
ķ.+e (erā'ik-i ķ.) 3a15
ķ.+e (maḳām-i ķ.) 7b6, 8b10, 17a3, 17a10, 18a1-2
ķ.+le (mertebe-i ķ.) 14b9

ķuṭ(u)b (A): bir tarikatın, bir grubun ulu kişisi;
Allah'ın dünyayı ve insanları yönetmekle sorumlu
kıldığı ulu kişi, büyük velî.
ķ. 3b13, 8a15-8b1, 8b8, 9a2, 14a2, 14a6, 15b4,
15b11(2), 16b7, 16b9, 17a8, 17b13, 17b15D2, 18b3,
18b6, 18b12, 19a4, 19b2, 21a4, 21b7, 21b13, 22b7,
23b3, 24a14, 24b7, 25b6, 25b7, 27a4, 40a9, 49a14,
49b6, 62b14
ķ.-1 cenûbî 14a9
ķ.-1 evvel 3b11, 15b3
ķ.-1 irşād 14a9, 14a12

k.-1 mûmā-ileyh 22a15-22b1, 22b10
 k.-1 mükemmel 14b6
 k.-1 müşārün-ileyh 22a5
 k.-1 sâmin 20b2
 k.-1 şimālî 14a11
 k. (kûṭbū'l-abdāl) 9b11, 12b2-3, 14a4, 14a10-11, 14a13
 k. (kûṭbū'l-aḳṭāb) 3a14, 15a2
 k. (kûṭbū'l-ʿārifîn) 60b15
 k. (kûṭbū'l-irşād) 14a2
 k. (kûṭbū'z-zamān) 2b13, 9a2-3, 25a10, 25b2, 40b1
 k.+dur 61a12
 k.+a 7b10, 23b7, 59b11, 61b8
 k.+da 22b8
 k.+dan 59b11, 61b10
 k.+dan (dā'ire-i k.) 59a11
 k.+uḡ 15b5, 16b11, 19a5, 19b7, 21a6, 21a11, 23a15, 24a11, 24b11, 26a11, 49a14, 61a13
 k.+uḡdur 18a1, 24b6
 k.+la 59b14

kū'ūd (A) : oturma.

k. (kīyām ü k.) 34b4

kuvve (A): (bak. kuvvet).

k.+nūḡ (ricāl-i k.) 43b3-4

kuvvet (A) .güç, kuvvet.

k.-1 ʿameliyye 23b13(2)
 k.-1 istiḥkām bul-: sağlamlaşmak, güçlenmek 19a12
 k.-1 rāsiḥa 42b8
 k.-1 risāliyyet 11a9
 k.-1 velāyet 28a1-2
 k. ü istiḥkām bul- 11a12
 k. ü kudret 47a14
 k. vir-: güçlenmesini sağlamak, güç vermek. 16a13
 k. (ʿarż-ı k.) 42b11, 43b10
 k. it- (ʿarż-ı k.) : (bak: ʿarż) 42b11
 k. (ricālü'l-k.): (bak. ricāl) 42a8, 42b7, 43b2
 k.+le 42a14, 43b9
 k.+i(iy.) 43b4
 k.+iyle 36b15
 k.+leri 42b9
 k.+lerine 42b10
 k.+lü 48a4

küberā (A): büyükler, ulular.

k.+dur 32a3

kübrā (A): (daha, pek, en) büyük.

k. (zevāt-ı k.) 52b14

k.+dur (zevāt-ı k.) 61b2

küffār (A): Allah'ı inkar edenler, kafirler.
k.-ı nā-sütüde-kār 32b3-4

küllî (A): bütün, genel.
k. 48a15, 61b13
k. (ihtisās-ı k.) 52a8
k.+sı 57b5

küllîye (A): çokluk, bütünlük; bolluk; bütün, genel (krş.
külli)
k. vir- ('ulüm-ı k.): (bak. 'ulüm) 22a2
k.+den (levāzım-ı k.) 9a9

küllîyet (A): (bak. külliye).
k.+le 30a3

künh (A): bir şeyin aslı, temeli, gerçeği.
k.+i(iy.) 30b6

künye (A): bir kimsenin adı, soyadı, doğumu, memleketi,
mesleği ve işi gibi özelliklerini gösteren kayıt.
k.+lerini 30a13

küre (A): yuvarlak, toparlak.
k.-i hāk: yeryüzü 26a9

kürsî (A): oturulacak yüksekçe yer, taht; arşın altında
bir düzlükte olan, levh-i mahfuz'un bulunduğu yer.
k. 16b12
k.+den 31b6

L

lā-būd (A): gerekli, gerek.

l. 28b14

lā-cerem (A): şüphesiz, elbette.

l. 63b11

lā'im (A): yüze karşı çekiştiren.

l.+üñ 42a12

lāl (A): dilsiz.

l. ü dil-rîş 17a7

lā- mekân (A): mekansız, yersiz.

l.+ı(iy.) (hümā-yı l.): (bak. hümā) 17a6

lā-reyb (A): şüphesiz.

l. (nebî-yi l.) 44b11

lāşe (F):leş.

l.+ye 44a2

laţîf (A): yumuşak, hoş, güzel; nazık.

l. (şân-ı l.) 40a1,, 49a10

l.+dür (rûh-ı mücerred-i l.) 23b8

l.+ı(iy.) (fehvā-yı l.) 41a1-2

l.+ı(iy.) (ma^cnā-yı l.) 36b13-14

l.+ı(iy.) (nām-ı l.) 3a10

l.+ine (māzmün-ı l.) 7b12

laţîfe (A): (bak. laţîf).

l.+leri (menākıb-ı l.) 3b1-2

l.+dür (esmā-yı l.) 27b12

lavme (A): yüze karşı çekiştirme.

l.+sı 42a12

lāyih (A): hatıra gelen; açık, meydanda.

l. eyle-: hatıra getirmek; açık olmak, meydana çıkmak 17a2

l. ol-: hatıra gelmek 2b3, 36b14

lāyık (A): yakışan, yaraşır, yakışık.

l. u sezā 61a12-13

lāzım (A): gerek.

l. 914, 20b7, 21a10, 25b9, 57b14

l. gel-: gerekmek 12a6, 50b14

l. ol-: gerekmek 6b2, 13a11, 16a5, 20a13, 28a10, 31a13, 40a12

lāzımü'l-ķabūl (fehvā-yı l.) 30a9-10

lâzımü'l-iclâl (velî-yi l.) 27a6
 lâzımü'l-ihtirâm (makâm-ı l.) 33a4
 l.+dur 18b14, 21b6, 22a13

lâzıma (A): gerekli olan şey, gerekli.
 l.+sı (hıdemât-ı l.) 29a2
 l.+sı (hıdmet-ı l.) 27b4-5
 l.+sını (harc-ı l.) 6a15
 l.+larını (hukûk-ı l.) 20b12-13

ledün(n) (A): Allah'ın sırlarıyla ilgili bilgi, gayp alemi
 ile ilgili bilgi.
 l.+ûğ (kân-ı l.) 13a6
 l.+i(iy.) (*ilm-ı l.) 17b11

ledünnî (A): Allah bilgisine ve sırlarına ait, Allah'la
 ilgili.
 l. (*ilm-ı l.) 52a2
 l.+den (*ilm-ı l.) 28b8

ledünniye (A): (bak. ledünnî).
 l. (*ilm-ı l.) 10b14

lem'a (A): parıltı, parlayış.
 l.+sı 34a3

lerze (F): titreme, titreyiş.
 l. 41b7
 l.-i dâ'ime 51b14
 l.+de 51b9

leşker (F): asker.
 l. 48a15

leţâfet (A): latiflik, hoşluk, yumuşaklık.
 l.-i rûhâniyyet 51a1

leţâ'if (A): (bak. leţâyif).
 l. 33b6

leţâyif (A): güzel sözler ve hikayeler.
 l.-i ğarîbe 54b12-13 54b12-13
 leţâyifü'l-ilâhiyye 40a6
 l.-i esrâr ü âşâr (şahâyif-ı l.) 30a8-9

levâzım (A): lazım olan şeyler, gerekli şeyler,
 gerekenler.
 l.-ı külliye 9a9
 l.-ı muhabbet 13b7

levh (A): yassı, düz, üzerine resim, yazı gibi şeyler
 yazılabilen nesne.

l.-i maḥfūz: Allah tarafından takdir edilen şeylerin yazılı bulunduğu manevî levha, ilahî bilgi 25b2

leyālî (A): geceler.

l.+den (sā'ât-ı nehâr ü l.) 45b4-5

leyl (A): gece.

l. ü nehâr 63b3

leyle (A): bir tek gece, gece.

l.-i mi'râc: mirac gecesi: Hz. Muhammet'in göğe yükselişi 55b8

leys (A): yokluk.

l.-i ḥâtem-i deyyâr 36a8

leyyin (A): yumuşak.

l. (kelâm-ı l.) 42b12

l.+lerine (kelâm-ı l.) 40b8-9

leza'iz (A): tatlı şeyler, zevk alınacak şeyler.

l.-i dünyevîyye: dünya lezzetleri, dünya zevkleri, geçici lezzetler 3a7

li-ebed (A): sonsuza kadar.

l. 16b14

lisân (A): konuşulan dil.

l.-ı ḥaḳ 20b16

l.-ı inbisâṭ 52a7

l.-ı şer' 59a10

lūṭ (k.a.): Hz. İbrahim'in yeğeni olan ve Sodom ve Gomorrah halkını doğru yola çağıran peygamber, Hz. Lut.

l. 21a4

luṭ(u)f (A): hoşluk, güzellik; iyilik, iyi davranış.

l. 54b7

l.-ı mevlâ 52b15

l.-ı ṭab' 24a4

l. ü mülâyemet 46b15

l.+ı(bel.) (ma'nâ-yı l.) 47b14

l.+ı(iy.) 11b4

l.+ını 11b1

l.+ına 64b5

l.+ına (dâmen-i l.) 50b9

l.+ile 60b9

l.+la 47a12

lücce (A): engin su.

l.-i deryâ 42b6

M

mā'adā (A): -den başka, başka.

m. 2b3, 8a5, 11a15, 26b1, 27a13, 31b8, 33b10, 36a9,
37a11, 37b12, 39b4, 43a2, 45a12, 46a6, 48a5, 50a5,
58a9
m.+sı 45b15

ma'an (A): beraber, birlikte.

m. 21b8, 23a6

ma'ānī (A): anlamlar, manalar.

m. 52a3, 60b3
m.-yi 'acibe 60b3

ma'ārif (A): bilgiler, marifetler.

m. 33b6, 40a6
m.-i ilāhiyye 49b14
m. ü esrār 45a14, 45b1
m. (şāhib-i 'ulūm ü m.) 9b15-10a1
m.+e 46a3
m.+den (sırr-ı m.) 22b4
m.+den ('ulūm ü m.) 45b6

ma'ārif-me'ab (A): bilgilerin biriktiği yer, kimse.

m. (evliyyā-yı m.) 3a15

mā-bey(i)n (A): iki şeyin arası, aradaki şey, ara.

m.+1(ly.) 49a3
m.+inde 3a5, 10b11, 16a8, 23b9, 38a15, 43a14, 45a13,
51a13
m.+lerinde 43b12

mādām ki (mādām A, ki F): madem, değil mi ki.

m. 22a10, 31b5, 35b6, 61a6

ma'dūd (A): sayılı, sayılmış.

m. 42b2

mağlūb (A): kendine üstün gelinmiş, yenilmiş, mağlup.

m. eyle-: yenilmek 48b3

mağrib (A): batı.

m. 26a3, 27b14, 45b14, 63DA
m. (maşriḳ u m.) 61a14-15
m.+e 63b7

mağribī (A): Fas halkından, Mısır ötesi kuzey Afrika halkından olan kimse, mağripli.

m. 12a3

māh (F): dünyanın uydusu, kamer; yılın on iki bölümünden her biri, ay.

m.-1 nev: yeni ay, hilal 34a14

m.-1 receb 33b15, 35b1

maḥādīm (A): kibar kimselerin çocukları.

m.-1 kibār 64b7

m.+ūḡ 64b5

maḥal(1) (A): yer.

m.-1 a[°]lā 55b8-9

m. düş-: yeri gelmek, zamanı gelmek 7a4

m.-1 kurb ü dünüv 55b8

m. ol: yeri gelmek, zamanı gelmek 56b8

m.+dür 18a9

m.+e 7a1, 54a13

m.+de 12a11, 13a10, 19b13, 24a8, 48a2

m.+inde 15a1, 31a2

m.+lerde 42b12

maḥdüm (A): hizmet edilmiş.

m. ol-: hizmet edilmek, hizmet görmek 64a13

ma[°]-hezā (A): bununla beraber, bununla birlikte.

m. 10a14, 16a2, 29a15

maḥfil (A): oturulacak, görüşülecek yer.

m.+de 48b1

maḥfūz (A): korunmuş, gözetilmiş; ezberlenmiş.

m.+dur 21a10

m. (levh-1 m.) : (bak. levh) 25b2

māhī (F): balık.

m. 59a7

māhiyyet (A): bir şeyin aslı, esası, içyüzü.

m.-1 cins-1 beşer 59a7

m.-1 [°]ubūdiyyet 58b2

māhī-vār (F): balık gibi, balığa benzer.

m. 58b1-2

maḥkūm (A): birisinin hükmü altında bulunan, kendisine hükmolunan.

m.+ına 19a3

maḥlūk (A): hulk olunmuş, yaratılmış, yaratık.

m. 15a10, 22a3, 43a14, 50a7

m. ol-: yaratılmak 15a12, 16b7-8, 17b15D3

m.+dur 17a8, 17b13, 18b4

m.+lardur 5a2

m.+a 38b11

maḥlūkāt (A): yarılmışlar, canlılar.
m.+dan 21b4

maḥrem (A): gizli olan, herkese söylenmeyen, gizli.
m.-i ağıyar it-: başkalarından gizlemek 19a2
m.-i ḥidmet-i esrār-ı ḥüdā 53a3
m. ol-: gizlenmek, saklanmak 51a9
m.-i muḥterem 32a2

maḥsūb (A): addedilmiş, sayılmış.
m.+lardur 30b8

maḥşūr (A): hasredilmiş, sınırlanmış, belli edilmiş.
m. 25a2
m. ol- 40a12-13
m. (emr-i m.) 54a8
m.+lardur 54a12
m.+ı (bel.) (emr-i m.) 54a11

maḥsūs (A): belli, meydanda, açık.
m.+dan (rızq-ı m.) 41a14-15

maḥşūş (A): özellikle, bile bile; birine ayrılmış olan, müstakıl; başkasında bulunmayan, yalnız birine ait (bak. maḥşūşa).
m. 41b2
m.-i du'ā 36b9
m. ol-: bir şey birine özgü olmak, bir şey birine ayrılmış 7b10, 31b13, 36a14-15
m.+dur 18b6, 33a3
m.+da (beyt-i m.) 16b12

maḥşūşa (A): hususî, özel (bak. maḥşūş).
m.+sı (süre-i m.) 16b8, 17a9, 17b14, 19a5, 21a5, 22b8

maḥşer (A): kıyamette ölümlerin dirilip toplanacakları yer.
m.+de (mevkîf-i m.) 39b3

maḥz (A): saf, sade; tam.
m. (gālib-i m. ol-): (bak. gālib) 48a15
m. (ḥayr-ı m.) 39b10, 39b14

maḥzā (A): saf, sade; tam.
m. (muḥabbet-i m.) 20b14

maḥzūn (A): hüzünlü, üzgün.
m ol- (melūl ü m.): (bak. melūl) 56a9-10

mā'yye (A): yüz sayısı.
m. (şāhib-i m.) 24b7

maḳālāt (A): sözler.

m.+1(iy.) 21b12

maḳām (A): yer, mevki, makam.

m. 4a4, 22a12, 33a5

m.-1 'azîz 44a15

m.-1 ğinā 50a14

m.-1 hükümet 43b5

m.-1 kuṭbiyyet 7b6, 8b10, 14b7, 17a3, 17a10, 18a1-2

m.-1 lâzımü'l-ihtirām 33a4

m.-1 muḥabbet 17b15

m.-1 selāmet 38a3-4

m.+dur (ġarībü'l-m.) 49a11

m.+a 8a6, 25a15, 40a8, 41b15, 58a4, 59a14, 59b6

m.+da 18b11, 48a15, 49b12, 57b10, 59b2

m.+dadur 22a15

m.+dan 31b7

m.+ug 30a8

m.+1(iy.) 17b15D1, 17b15D2, 32a8, 32b10, 48b12

m.+idur 37b7

m.+in 56a3

m.+ını 20b2

m.+ına 5a13, 49b7, 51a4

m.+ında 17b15D1, 20a14, 31a4

m.+ından 28b13

m.+ları 31b6, 37b6, 38a3, 43a12

m.+larıdur 52a8

m.+larında 59a11

maḳāmāt (A): yerler, mevvkiler, makamlar.

m.-1 aḥvāl 47b8

m.-1 'āliyye 45a7

m. u ḥālāt 2b1

m. ü aḥvāl 3b3, 47b6-7

m.-1 aḳtāb (tafşıl-i m.) 13a10-11

m.+dur (cāmī'ü'l-aḥvāl ve'l- m.) 3b5

m.+1(iy.) 47b3, 47b13, 58a5

m.+ına 44a6

maḳbūl (A): kabul edilmiş.

m.-i ḥaḳ ol-: dileği Allah tarafından kabul olunmak
56a8-9

maḳşūd (A): istenilen şey, istek, amaç.

m. 24b1

m. (murād u m.) 64a7

m.+a (dürr-i m.) 37a10

m.+1(iy.) 62a7, 62a12

m.+1 (murād u m.) 61b13-14

m.+ını 62b3

m.+ları 38b13

maḵsūr (A): alıkonulmuş, bir şeye ayrılmış.
m.+dur 25a15

maḵt (A): kin, hiddet.
m. (ḥavf-ı m.) 20b4

maḵūle (A): takım, çeşit.
m. 7a8, 41a9, 60b3

māl (A): mülk, servet, mal.
m. ü menāl 6a2, 7a6

mālik (A): bir şeyi olan, sahip.
m. 30a14
m.-ı emlāk ü emvāl 5b11
m. ol-: sahip olmak 7a6, 59b15
m.+dür 20b16
m.+lerdür 59a14
m.+i(iy.) 40a5
m.+leridür 57b8

ma'lūm (A): bilinen, belli.
m. 48a15
m. eyle-: bildirmek 30a13-14
m. idin-: öğrenmek 36b1
m. ol-: bilinmek 24b13, 31b9-10
m. ü ma'rūf 30b11
m.+dur 21a11
m.+dur 58a4
m.+a (yevm-ı m.) 10a4

ma'lūmāt (A): bilinenler, bilgiler.
m.+ında 16b9

ma'mūl-bih (A): kendisiyle iş yapılan, yürürlükte olan.
m. ola gel-: yürürlükte olmak ve bu durum sürmek 59b4

ma'mūre (A): insan bulunan, bayındır yer.
m.-i arz 7b1

ma'nā (A): anlam, mana.
m. 3a9, 11a2, 40a15
m.-yı iftirāk 55b3
m.-yı laṭīf 36b13-14
m.-yı luṭf 47b14
m.+ya 4a2
m.+da 23b2
m.+daki (şüret-ı m.) 31a9

mānend (F): benzer, eş.
m.-i gevher-ı nā-yāb
m.-i ḥaml-ı ṣaḵīl 34b3

m.+i (iy.) 42a5

ma'neviyye (A): madde dışı olan, manaya ait, manevi.
m.+yi (ḥasenāt-ı m.) 38b6

māni' (A): engel olan, engel (bak. māni'a).
m.+dür 43a13

māni'a (A): meneden şey, engel (bak. māni').
m. (māni'atü'c-cem') 27b14

ma'niyyāt (A): anlamlar, manalar.
m.+ı (bel.) 34b15

manşıb (A): devlet hizmeti, memuriyet.
m.-ı dünyā 44a1

manşūş (A): Kur'an'da açıkça anlatılmış, hakkında ayet bulunan.
m.+dur 18b8

mantıkiyye (A): mantıkla ilgili, mantığa ait.
m. ('ulūm-ı m.) 23b15

manzūr (A): nazar olunan, bakılan, bakılmış, görünen, görülmüş.
m.+ı hak 3b13
m. it-: bir şeye bakılmasını sağlamak 64b4
m. ol-: görülmek, dikkat çekmek 52b10-11
m.-ı rabbe'l-erbāb 3a14

maraz (A): hastalık.
m.+lara 5b13, 11a2

ma'rifet (A): bilme, biliş.
m. 30a14, 51b6
m.-i ḥudūd (mevāzīn ü m.) 23b7
m.+dür ('ilm-ı m.) 39b11
m.+ı (iy.) 22b1
m.+leri ('ilm ü m.) 39a10

mariz (A): hasta.
m. ol-: hasta olmak, hastalanmak 9b6

ma'rūf (A): herkesçe bilinen, belli; ünlü.
m. 49b8
m. (emr-ı m.) 18b15
m.+dur (ma'lūm ü m.) 30b11
m.+dur (naşş-ı kerīm-ı m.) 54a3

ma'rūz (A): verilmiş, sunulmuş.
m.+dur 38b7

- mā-şadağ (A): tastik edilen, onaylanan, uygun, tıpkı.
 m. 41a2
 m.-1 hâss ol-: bir şeye özgü gibi olmak, bir şeyi özel olarak onaylamak 55b10
 m.-1 kerâmet-nümün 38b5
- māsivā (A): dünya ile ilgili olan şeyler.
 m.+yile 46b10
- maşrûf (A): çevrilmiş, döndürülmüş; sarf olunmuş.
 m. ol-: çevrilmek, döndürülmek 38b10, 50b11
 m.+dur 49b9, 53b15
- maşrık (A): doğu.
 m. 26a2, 45b14, 63aDA
 m. u mağrib 61a14-15
 m.+1(bel.) 63b13
- ma'sûk (A): sevilen, sevgili.
 m.+a (zûlf-i m.) 22b5
- ma'flûb (A): talebedilen, istenilen, aranılan şey.
 m.+1(iy.) 61b13
 m.+ına 62a12
- mavtın (A): yurt edinilen yer, vatan.
 m.+da 57a7
- māyil (A): meyleden, istekli.
 m. 43b12
- maẓāhir (A): nail olmalar, şereflenmeler; bir şeyin görüldüğü çıktığı yerler.
 m.-1 nübüvvet 15a8
 m.+dür (mir'ât-ı âşâr-ı m.) 24a5
 m.+idür 35a8
- maẓhar (A): nail olma, şereflenme.
 m. 15a8
 m.-1 esrâr-ı ülühıyyet 3a13
 m.-1 hâşş ol-: nail olmak, şereflenmek 8b2-3, 8b4
 m. ol-: nail olmak, şereflenmek 44b6
 m.+dur 21b12
- maẓlûm (A): zulüm gören.
 m.-1 zâr 11b5
 m.+1(bel) 12b1
 m.+a 43b10
- maẓmûn (A): anlam, kavram.
 m.-1 laţîf 7b12
 m.-1 müstetâb 2b12

m. (maẓmūnī'n-nisā) 19b15
 m.+1(iy.) 19a10
 m.+1na 33b11, 38b4
 m.+ıyla 56a13

me'āl (A): mana, anlam.
 m.+1(iy.) 26b3

me'āric (A): merdivenler.
 m.-i 'ulā 46a7-8

mecāl (A): güç, kuvvet, takat, mecal.
 m. 34b6

mecālis (A): toplantılar.
 m.+de 32a13

mecbūl (A): yaratılmış.
 m. 15b10

mechūl (A): bilinmeyen, meçhul.
 mechūlū'l-hāl ol- : halı bilinmemek 18b12
 m.+ler 44a11

meclis (A): görüşülecek bir konu için bir araya gelmiş
 insan topluluğu ve bu toplantıların yapıldığı yer.
 m.+ine 62b1
 m.+inde 8a9
 m.+lerine 53b2
 m.+lerinde 6b12

medār (A): bir şeyin döneceği, devredeceği, üzerinde
 hareket edeceği yer, etrafında dönülen nokta.
 m.-i umūr-ı 'ālem 15a6

meded (A): yardım, imdat.
 m.+leri 46b15

meded-kār (F, meded A): yardımcı.
 m. ol-: yardım etmek 44a9, 46b14

medīne (y.a.): Hz. Muhammet'in Mekke'den göç ettiği ve
 ölümüne kadar oturduğu şehir, Medine; şehir.
 m.-i münevvere 12b6
 m.-i üns 45a6

mefrūz (A): farz kılınmış, farz olunmuş.
 m. ('amel-i m.) 56b11
 m.+dur ('amel-i m.) 38b11

mefrūza (A): (bak. mefrūz)
 m. (şalavat-ı m.) 53a14

m.+sına (hakikat-ı şalavat-ı m.) 53a9

meger (F): oysa ki, meğer.
m. 27a4

mehter (F): yüksek rütbeli.
m. (veli-yi m.) 37b12
m.+i(iy.) (seyyid-i m.) 3b8
m.+idür (seyyid-i m.) 35b15

mekân (A): yer, mahal, mekan.
m. 6b13
m. (kevn ü m.) 23b1
m. (merkez-i dâ'ire-i kevn ü m.) 40b2
m. it- (tayy-ı m.): (bak. tay(y)) 6b5
m.+da 45b10
m.+i(iy.) 13a7
m.+ları 34a10
m.+larından 45b12

mek(i)r (A): hile, düzen.
m. 17a6
m. ü hud'a (envâ'-ı m.) 30a13
m. ü istidrâc 56a9

mekke (y.a.): Hicaz'da Hz. Muhammet'in doğduğu ve Kabe'nin bulunduğu yer, Mekke.
m.-i müşerreffe 23a1, 23a6
m.+ye (ehl-i m.): (bak. ehl) 23a3, 23a10

mekşûf (A): açılmış, açık, belli.
m. 30b10

melâ'ike (A): melekler.
enîs-i m. 47b6
m.+den 25b8, 37a2
m.+den (zümre-i m.) 59a12

melâmet (A): ayıplama, kınama.
m.+i(bel.) (tarîk-i ehl-i m.) 55a12
m.+üg (ehl-i m.): (bak. ehl) 55b13

melâmiyye (A): kınayanların, kınamasından çekinmeden doğru yolda yürümeyi benimseyen ve Nişabur'da Hamdun Kassar'ın yaydığı şeriata bağlı bir düşünce akımı, melamilik, melametilik.
m. 54b10
m. (ta'ife-i m.): (bak. ta'ife) 55a14
m. (zümre-i m.): (bak. zümre) 59b9
m.+ye (tâ'ife-i m.) 57b5
m.+den 56b9
m.+dür (zümre-i m.) 54b15

melāmiyyūn (A): melamiyye tarikatından olanlar.
m.+uḡ 58a5

melāz (A): sığınacak yer.
m.-i ricālu'llāh 14b14
m. ü mercl' 62b5
m.+i(iy.) 46a4

meleke (A): alışkanlık.
m.+lerini 50b11

melekiyye (A): meleğe ait, melek ile ilgili.
m. (ervāḥ-ı m.) 60a11

melekiyyü's-şifāt (A): melek sıfatlı
m. 5a8

melekūt (A): ruhların ve meleklerin alemi.
m. ("ālem-i m.): (bak. "ālem) 25a13, 60b1
m.+a ("ālem-i m.) 50b11
m.+da ("ālem-i m.) 47b5, 50b6

mellāḥ (A): gemici, denizci.
m.+i(iy.) 37b11

melūl (A): üzgün.
m. ü maḥzūn ol-: üzölmek 56a9-10

memleket (A): öлке, şehir, memleket.
m.+dür 27a1

memlū (A): dolu.
m. 6b14

me'mūr (A): emir almış olan ve bir işle sorumlu tutulan kimse.
m. 25a15
m. ol-: emir almak, yapmakla sorumlu olmak 2b2, 23a7, 25a3, 28b1, 61a7
m. ola gīt-: emir almak, yapmakla sorumlu olmak ve bu durum sürmek 5b3
m.+dur 25b4

men' (A): yasak etme, durdurma, engel olma.
m. it-: engel olmak, durdurmak 34b5

menāḫıb (A): övölecek özellikler, menkıbeler.
m.-i ḥamīde 64b2-3
m.-i latīfe 3b1-2

menāl (A): sahip olunan şey: varlık, mal mülk.
m.+i(bel.) (māl ü m.) 7a6

m.+e (māl ü m.) 6a2

menāzil (A): duraklar, menziller.

m.-i keşf ü kerāmet 52a15

m.-i muḳaddera 28a10

m.+dür (a'zam-ı m.) 17a12

m.+den 57a10

m.+i(iy.) 19b3, 21b15, 22b8, 23b5

menḳabe (A): tanınmış ve tarihe geçmiş kimselerin durumlarını, başlarından geçenleri anlatan hikaye.

m.+lerinin 25a6

menḳül (A): nakledilmiş, ağızdan ağıza taşınmış.

m. 45b15

m+dür 10a3

mensüb (A): bir şeyle ya da bir kimseyle ilgisi bulunan.

m. ol-: bir şeyle ya da bir kimseyle ilgisi bulunmak 28b4

menzil (A): varılan nokta, mesafe.

m.-i dünyā 49a3

m.-i nıdā 17a12

m.+den 22b6

m.+ine 28b11

m.+inden 58a1

m.+inü 51a14

m.+leri 57a9

menzile (A): derece, rütbe, yükseklik derecesi.

m.+sı 24b11, 31b15

m.+sıdür 14a12

m.+sinde 14a11, 30a5, 39a8

menzilet (A): (bak. menzile)

m.-i 'ulyā 55b2

m.+e 47a5

m.+lerine 23a13

merātıb (A): rütbeler, dereceler, mertebeler.

m. 24b9

m. (izdiyād-ı m.) 24b10

m.+e 25b3, 60b2

m.+ini 49b4

m.+ine ('ulüvv-ı m.) 44b9

m.+inden 22a4, 57a9

merci' (A): dönülecek, başvurulacak kimse.

m. (melāz ü m.) 62b5

merd (F): adam, insan.

m.-i kāmīl 44a5

m.-i pāk-bāz 48a6

m.-i vāşıl 5a5D2, 42b15, 61b3

mergüb (A): beğenilmiş, herkesçe sevilip aranmış.

m.-i benî-âdem (kulüb-ı m.) 27a12

mergübe (A): (bak. mergüb)

m. 38b7

merhamet (A): şefkat gösterme, acıma.

m. 43a7

m. kıl-: acımak,, şefkat göstermek 43b10-11

m. ü şefkat 20b12

m. ü şefkat eyle- (ümmid-i m.): (bak. ümmid) 64a13

m.+i(iy.) 16a14

m.+i(iy.) (kemāl-i şefkat ü m.) 43b3

m.+i(iy.) (‘aţf ü m.) 47b12

merkez (A): odak, merkez.

m.-i celīl 5a9

m.-i dā’ire 40a2

m.-i dā’ire-i kevn ü mekân 40b2

m.-i dā’ire-i vücūd 15a5

m.-i pergār-ı kerāmet 23b2

m.-i sa‘ādet 45a3

m.+ine 48b13

merkūme (A): yazılmış, adı geçmiş.

m. (dā’ire-i m.) 62b8

mermer (A): mermer.

m. 48a10

mersüm (A): yazılmış, çizilmiş.

m.+dur 31a2

mertebe (A): derece, rütbe, basamak, mertebe.

m. 17b7

m.-i kuţbiyyet 14b9

m.-i nübüvvet 14b7

m.-i sāmīye 55a14

m.-i şehādet bul-: görülmek 52a11

m.-i ‘uzmā 57b8

m.+ye 22a4

m.+de 25b5, 31a15, 31b4

m.+sı 57a8

m.+sidür 14a10

m.+sın 45a8

m.+sine 22a9, 43b13

m.+leri (ta‘yīn-i m.) 24b14

mervî (A): rivayet olunan.

m. ol-: rivayet edilmek 6a11

merzûk (A): rızkı verilmiş, mutlu.

m.+a 38b12

mesâ (A): akşam.

m. (ricâlü'l-m.): (bak. ricâl) 58a9

m. (subh ü m.) 51b10

meşâbe (A): derece, miktar.

m.+sinde 19b10, 30a6

mesâlik (A): suluk edilen, tutulan yerler.

m.-i rûh-ı muhammedî (sâlik-i m.) 14a15

meşâlih (A): işler.

m.+i(bel.) 28b15

meşel (A): anlamlı ve dokunaklı söz, atasözü.

m.+dür 44a2

meşelâ (A): misal olarak, söz gelişi, mesela.

m. 12a6, 13b12, 15b8, 16a3, 27b14

mesken (A): sakin olunan, oturulan, yaşanan yer.

m.+i(iy.) 16b11

meskenet (A): fakirlik, yoksulluk.

m. 16a14

meskün (A): içinde insan bulunan, insan oturan.

m.+da (bilâd-ı ruf'-ı m.) 7b1-2

mesned (A): rütbe, derece, makam.

m.-i imâret 43b6

meşûr (A): yazılmış, çizilmiş.

m. 6a4

m. ol-: yazılmak, çizilmek 26b5-6, 61b14

m.+dur 30b14

m.+lardur 40b12, 44a11

meşâyih (A): şeyhler.

m.-i evliyâ 14b1

m.-i kibâr 55a6

meşgûl (A): bir işe uğraşan, bir iş görmekte olan.

m. ol-: bir işle uğraşmak, bir iş görmek 23a9, 62a10

m.+dür 15a13

m.+lerdür 58a12

meşhūd (A): gözle görülmüş, görülen.

m. 38b15

m.-i bašîr-i muṭlaḳ ol-: mutlak gözle görülmek, Allah tarafından görülmek 3b13

m.+a 38b15

meşhūr (A): ün salmış, tanınmış, ünlü.

m. ol-: ünlenmek, tanınmak 8a13

m. (‘aded-i m.) 54a8

m. ol- (mezḳūr ü m.): (bak. mezḳūr) 54b9-10

m.+lar 44a10

meşîyyet (A): arzu, dilek; yürüyüş.

m.+le (riyāh-i m.) 58b12

meşḳūr (A): teşekkürle değer, beğenilmiş, övülmüş.

m.-i aṣḥāb 3a13

meşrū‘ (A): şeriate, kanuna uygun.

m.+uḡ (dîn-i m.) 32b10

meşrūḥ (A): şerh olunmuş, açıklanmış.

m. ol-: şerh olunmak, uzun uzadıya açıklanmak 43b13

metā‘ (A): satılacak mal, eşya.

m. 12a10

metîn (A): sağlam, dayanıklı, metanetli.

m. (zû’l-ḳuvveti’l-m.) 42a11

metrūk (A): terk edilmiş, bırakılmış.

m. ol-: terk edilmek, bırakılmak 3a7

mevâtın (A): bulunulan yerler, vatanlar.

m.+1(iy.) 18b13

mevāzî‘ (A): yerler, mevziler.

m.+deki 57b14

mevāzîn (A): ölçüler.

m. ü ma‘rifet-i ḥudūd 23b7

m. (‘ilm-i m.) 57b7

mevcūd (A): vücut bulmuş, var olmuş, var.

m. bulun-: var olmak 37b15

m. ol-: var olmak 29a6, 44b15, 64a8

m.+dan (vācibü’l-m.): (bak. vācib) 38b14

meveddet (A): sevmek, sevgi.

m. 20a13, 20b12

m.-i sevdā 20b1

m.+1 (beyān-i m.) 18a11

- mevhibe (A): ihsan, bağış.
m.-i ilāhiyye 38b5-6
- mevhüb (A): ihsan edilmiş, hibe edilmiş, verilmiş.
m.ol-: ihsan edilmek, hibe edilmek, verilmek 49a11
- mevķif (A): duracak yer, durak.
m.-i mahşer 39b3
- mevķūf (A): vakfedilmiş, tutulmuş, hapsedilmiş.
m. 24b15
- mevlā (A): efendi; Allah.
m.+ya (luţf-ı m.) 52b15
m.+ları (seyyid ũ m.) 57a15
- mevlānā (A): "efendimiz, hazret" anlamlarındadır.
m. 60b15
- mevlid (A): doğma, doğum.
m.+leri 12b15
- mevsim (A): yılın dört bölümünden her biri.
m.+leri 33b3
- mevsūm (A): isimlendirilmiş, ad verilmiş.
m. 25b1
- mevt (A): ölme, ölüm.
m.+den (vaķt-ı m.) 49a4
- mevzu (A): konu, mevzu.
m.+ına 28b15
m.+ından 29a7
- meyādın (A): alanlar, meydanlar.
m.-i kazā (nāvek-endāz-ı m.) 32a5
- meydān (A): alan, meydan.
m.+ı(bel.) 53b5
m.+ınuğ 49a6
- meyyāl (A): meyleden, istekli.
m.+dür 29b6
- mezbūr (A): adı geçen, yukarıda adı geçmiş veya söylenmiş olan (bak. mezbūre).
m. 13b8
m.+e (sūre-ı m.) 23a9-10
- mezbūre (A): (bak. mezbūr)
m. (ţā'ife-ı m.) 61a4

m.+den (tā'ife-i m.) 7a1

mezheb (A): gidilen, tutulan yol.
m.+ini 35b5

meziyyet (A): üstünlük özelliği, meziyet.
m.+i 47a7

mezkūr (A): adı geçmiş, anılmış.
m. 9a1, 43b13
m. ü meşhūr ol-: ünlenmek, tanınmak 54b9-10
m.+dur 23b10, 25b1, 46a1
m.+lar 44a10

mışdağ (A): bir şeyin doğru olduğunu ispat eden şey.
m.+ınca 21b1

mihr (F): güneş.
m.-i 'ālem-tāb-veş 41b7

mihrāb (A): ümit bağlanan yer.
m.-i kerāmet 30a4
m.-i velāyet 25b10

mihver (A): durduğu yerde dönmekte olan bir şeyin
dolayında döndüğü varsayılan doğru çizgi, eksen.
m.-i kalb-i isrāfīl 5a10
m.-i sipihr-i hüviyyet 3a13

mikā'il (k.a.): dört büyük melekten insanlara rızklarını
paylaştırmakla yükümlü olanı, Mikail.
m. (kalb-i m.) 5a6-7, 39b5
m.+e 39b11

mikāyil: (bak. mikā'il) .
m. 45a1

miḵdār (A): derece, kısım, miktar.
m. 28b8
m.+dan (ricāl-i celīlū'l-m.) 54b14
m.+incadur 22a1, 22b2, 23b6
m.+ları 25a2, 58a3

minā (y.a.): Mekke'nin kuzeyinde, şeytanın taşlandığı
kutsal yer.
m. 12a9

minhu (A): ondan.
m. (mübeddel-i m.) 29a9

minvāl (A): tarz, yol, şekil.
m. 8b8, 24a12, 34a5, 35a1

mi'rāc (A): merdiven; göğe yükselme.

m.+1(iy.) 46a15

m.+da (leyle-i m.) 55b8

mir'āt (A): ayna.

m. 55b14

m.-1 āgār-i mazāhîr 24a5

m.-1 ṭab' 18a15

m.-1 zāhîr 58a7

m.-1 zāt 15b7

mirāt (A): (bak. mir'āt)

m.+a 51b15

miṣāl (A): örnek; benzer, andırır.

m. 19b14

m. ol-: benzemek, örnek olmak 34a14

m.-1 nūḥ 37b11

m.-1 pergār 63a5

m.- (nigeh-dārān-ı 'ālem-i m.) 27a5

miyān (F): orta.

m.-1 hāle 34a12

mu'accelet (A): acele olunmuş, çabuk gelen.

m. ('ilm-i āḫîret-i m.) 57b9-10

mu'ādîl (A): eş, benzer.

m. 17b1

mu'allā (A): makamı, rütbesi yüksek, yüce.

m. (ṣān-ı m.) 16b3

m.+dur 24a6

m.+dur (muṭabbak u m.) 44b9

mu'āmele (A): davranma, davranış.

m.+de 16a12

mu'ammā (A): yanıltmaca, bilmece.

m.+dur 24a7

mu'arbed (A): (?)

mu'arbedü'l- ḫāzret 59b6

mu'āvenet (A): yardım, yardımlaşma.

m.-i abdāl ü evtād 64a6

mu'ayyen (A): belli, belirli.

m.+leri ('aded-i m.) 54b15

- mücib (A):** neden, vesile; lazım gelen, gereken.
 m.-1 hayret ol-: hayrete neden olmak, şaşkınlık yaratmak 16b15-17a1
 m. ol-: lazım gelmek, gerekmek 39b8
- mucîd (A):** fikir yaratan, anlamı derin.
 m.+de (kür'ân-ı m.): (bak. kür'ân) 10b14-15
- mu'cizât (A):** mucizeler.
 m.+1(iy.) 32b12
 m.+ından 32b13
- mu'cize (A):** olğanüstü şey ya da olay, mucize.
 m.+dür (vâris-i m.) 33a3
- muğâyir (A):** aykırı, uymaz, başka.
 m. 60a7
- muhabbet (A):** sevgi.
 m. 18a3, 18a4(2), 18a5, 18a12, 18a13, 20a14, 20a16, 20b6
 m.-1 bârî hüdâ 20a13
 m.-1 mahzâ 20b14
 m. it-: sevmek, sevgi duymak 20a12
 m. ü revâc 6a3
 m. ('adem-i m.) 20b10-11
 m.-1 ilâhiyye ('ilm-i sübût-ı m.) 17b15
 m. (kelâm-ı m.) 18a2
 m. (levâzım-ı m.) 13b7
 m. (makâm-ı m.) 17b15
 m.-1 sübhânî (nev-rûz-ı m.) 33b1
 m.+dür 18a4
 m.+1(bel.)18a8, 18a10
 m.+den 18a9
 m.+den (gird-i şahrâ-yı m.) 18a15
 m.+den (pâ-yı m.) 18a14
 m.+den (temennâ-yı m.) 18b2
 m.+1(iy.) 18a5, 20b8
- muḥaddisūn (A):** hadislerle uğraşanlar, Hz. Muhammet'in ve Allah'ın sözlerini yorumlayıp bunlara açıklık getiren evliya grubu.
 m. 54b10
 m. (gürûh-ı m.) 60b7
 m.+dur (tâ'ife-i m.) 60a4
- muḥakkaḳ (A):** gerçekliği, doğruluğu belli olmuş.
 m. 50b7
 m. ol- (muḳarrer ü m.): (bak. muḳarrer) 52a13
- muḥakḳıḳîn (A):** gerçeeği arayıp ortaya çıkaran.
 m. (burhânü'l- m.) 2b6

muḥāl (A): olamaz, olmayacak, boş.

m. 49b4

m. ol-: mümkün olmamak 35b9

m.+dür 64b8

muḥālefet (A): uygunsuzluk, aykırılık, düşmanlık.

m.+i(bel.) (ihānet ü m.) 56a11

m.+e 62b6

muḥālif (A): aykırılık gösteren, uymayan, uygun olmayan.

m. 48b15

m. ol-: aykırılık göstermek, uymamak 12a5

muḥammed (A) (k.a.): (bak. muḥammed muṣṭafā)

m.+i(bel.) (ümmeṭ-i m.) 5b8

m.+den (ümmeṭ-i m.) 36b2

muḥammedī (A): (bak. muḥammediyye)

m. (sālik-i mesālik-i rūḥ-ı m.) 14a15

m.+deki (dīn-i m.) 35b13-14, 36a2

muḥammed-i muṣṭafā : (bak. muḥammed muṣṭafā)

m. 55a4

muḥammediyye (A): muhammet'le ilgili, Muhammet'e ait.

m. (ḥaḳīkat-ı m.) 15a5-6

m.+dür (ḥaḳīkat-ı m.) 15a2-3

m.+yi (velāyet-i m.) 35b13

m.+ye (şerī'at-ı m.) 10a5

muḥammed muṣṭafā (k.a.): son peygamber Hz. Muhammet.

m. 4a1, 8b5, 14a3, 44b10

muḥarrer (A): yazılmış, yazılı.

m.+dür 6a4

muḥāsama (A): düşmanlık, husumet.

m. it-: düşmanlık etmek, düşmanca davranmak 12a8

muḥāṭıb (A): birine söz söyleyen.

m. ol-: birine söz söylemek 60b8

muḥib(b): seven, sevgi besleyen, dost.

m. 18a10

m.+den 18a8

m.+üñ 18a5

muḥiṭ (A): etrafını kuşatan, çeviren.

m. (baḥr-ı m.) 26a8

muḥkem (A): ziyade, çok; sağlam, kuvvetli.

m. 6b3, 18a10, 19b10

m. ü müstaḥkem kıl-: sağlam olmak, sağlamlaştırmak
57b13
m. ol- (ḳavî ve m.): (bak. ḳavî) 11a6-7
m.+likî 19b11

muḥtâc (A): ihtiyacı olan, yoksul, muhtaç.
m.+lara 7a7

muḥtaş(ş) (A): bir kimseye veya bir şeye özgü olan.
m. ol-: bir kimseye veya bir şeye özgü olmak 29b1,
53a9-10, 54a14-15, 58a4

muḥteciḅ (A): örtünmüş, saklanan, gizlenen.
m. ol-: saklanmak, gizlenmek 57a14

muḥterem (A): saygıdeğer, ihtiram olunmuş.
m. (gürûḥ-ı m.) 30a4
m. (maḥrem-ı m.) 32a2

mu'în (A): yardım eden, yardımcı.
m. 32a15, 64b9

muḳābele (A): karşılık.
m.+sinde 53b12, 64a12

muḳābil (A): karşılık.
m.+ı 14a9, 45b4

muḳaddem (A): önce gelen, önceki.
m. 14b3

muḳadder (A): değeri, kadri bilinmiş, beğenilmiş; alında yazılı.
m. ol-: değeri, kadri bilinmek, beğenilmek 29b10
m. olmuş ol- 62a7-8

muḳaddera (A): takdir olunmuş, alında yazılı, Allah tarafından bilinen.
m.+sında (menāzil-ı m.) 28a10

muḳaddese (A): mübarek, temiz kutsal.
m. (ervāḥü'l- m.) 62b11-12
m.+nüg (ervāḥ-ı m.) 61a2

muḳārenet (A): uygunluk.
m.+ı(iy.) 28a13

muḳārin (A): ulaşmış, yaklaşmış, yakın; uygun.
m. ol-: ulaşmak, yakınlaşmak; uygun olmak
28a15-28b1, 64b5

muḳarreb (A): yaklaşmış, yakın.

m. ol-: yaklaşmak 3b8

muḳarrer (A): kararlaştırılmış; şüphesiz, sağlam; anlatılmış, bildirilmiş.

m. 15a5

m. ol-: sağlam olmak 15b3, 20a6, 34b1, 34a6-7, 38a12

m. ü muḳaḳḳ ol-: şüphesiz olmak, kesin olmak, sağlam olmak 52a13

m.+dür 4a3, 5b10, 5b15, 9a6, 16a2, 18b6, 21a6, 21b15, 22b8, 24a2, 24b15, 26a12, 27a8, 28b3, 42b10, 46a11, 48a15, 48b2, 49b11, 50b5, 52b14, 56b15, 61a8, 61b11, 64a15

muḳarrib (A): yaklaştıran, yakınlaştıran.

m.+lerdür 59a11

muḳarribān (F, muḳarrib A): yaklaştıranlar, yakınlaştıranlar.

m.-ı dergāh-ı ālih 64b1

muḳarribūn (A): (bak. muḳarribān)

m. (efrād-ı m.) 54b11

muḳāvevet (A): karşı koyma, dayanma.

m. it-: karşı koymak, dayanmak 21b5

muḳayyed (A): kayıtlı, bağlı.

m.+lerdür 4a9

muḳdīm (A): çabalayan, işine düşkün.

m. 48a15

muḳtedā (A): önde bulunan, kendisinden örnek alınan.

m. ol-: örnek almak 25b12

muḳtezā (A): gerekmiş, gereken, gerekli.

m.-yı fuād 32b5

mūmā-ileyh (A): adı geçen, yukarıda anılan.

m. 7b13

m. (ḳuṭb-ı m.) 22b10

m.+ūḡ (ḳuṭb-ı m.) 22a15-22b1

murād (A): istek, amaç.

m. 36a4, 40a9, 62a15

m. idin-: amaç edinmek, amaçlamak 12b4

m. olun-: amaçlanmak 24a13

m. u maḳṣūd 61b13-14, 64a7

m.+ı(iy.) 62a7

m.+ına 62a12, 62b4

m.+ları 32b4, 38b12

murākabe (A): kontrol, denetim.
m. (keşirü'l- m.) 9b15

mürîş (A): getiren veren, kazandıran.
m.-i huşû 41a6

murtâz (A): talimli, eğitilmiş.
m. (şahş-ı m.) 42a7

mūsā (k.a.): Tur dağında Allah'la konuşan ve "on emir"
adı altında kavmine ahlak kurallarını bildiren
peygamber, Hz. Musa.
m. 5a3, 13a5, 17a8, 27b6

mūsā bin 'imrān (k.a.): bir din büyüğü, Musa bin İmran.
m. 48a2

muşaffā (A) :süzülmüş, yabancı maddelerden arınmış, saf.
m. (zāt-ı m.) 16b5
m.+dur 24a6

muşāḥabet (A): sohbet etme, konuşma, görüşme.
m. 10a10
m. eyle-: sohbet etmek, konuşmak, görüşmek 8a2, 8a5,
12b13
m. it-: sohbet etmek, konuşmak, görüşmek 9a4
m. daḥı it- 56b8-9
m.+de 7a11
m.+ler (m. eyle-) 53b3

muşāḥib (A): bir biyiğin yanında bulunarak, onu
sözleriyle, sohbetiyle eğlendiren kimse.
m.+leri 9b2

muşavver (A): tasarlanmış, düşünülmüş, tasvirli.
m.+den (rūḥ-ı m.): (bak. rūḥ) 48b6, 48b11

muştafāvī (A): Muhammet'le ilgili, Muhammet'e ait
m. (ḥātem-i sırr-ı pāk-ı m.) 36a6

muştafaviyye (A): (bak. muştafāvī)
m. (mübāşir-ı ri'āyet-i sünnet-ı m.) 10a2

muṭabbak (A): uydurulmuş, uygun hale getirilmiş.
m. u mu'allā 44b9

muṭābık (A): birbirine uygun, uyan.
m. ol-: birbirine uymak 30b4

mu'tād (A): adet olunmuş, alışılmış.
m.+ından ('ināyet-ı m.) 4b15

- muṭalaʿa (A): okuma, düşünce.
m.+sına (āfitāb-ı m.) 2b11
- muṭarrā (A): taze.
m. kıl- (tāze ve m.) : (bak. tāze) 10a1
- muṭlak (A): tek, salt.
m. (velī-yi m.) 45b8-9
m. ol- (meṣhūd-ı baṣīr-ı m.): (bak. meṣhūd) 13b13
m.+durur (nūr-ı m.): (bak. nūr) 46b11
- muṭṭalīʿ (A): öğrenmiş, bilgili, heberli.
m. ol-: haberini almak, öğrenmek 45a7
- muttaṣıf (A): vasıflanan, kendisinde bir özellik bulunan.
m. 38b2, 41a8
- muttaṣıl (A): kavuşan, ulaşan.
m.+dur 50b1, 50b3
- muvāfık (A): uygun, yerinde.
m. 52a10
m.+dur 7b13
m. ol-: uygun olmak, uymak 16a6, 27b3, 52b12
- muvāzene (A): uygunluk, kıyas, ölçü.
m. 28b11
- mūy (F): kıl.
m.+ındaki (ser-i m.) 59a9
- muẓāf (A): bağlanmış, bağlı.
m. 50b1, 50b3
m. ol-: bağlanmak 50b13
- mübālağa (A): bir şeyi çok büyütme, abartma.
m. 6a11
- mübārek (A): uğurlu, kutlu, kutsal.
m. 11a5, 11a10, 12b10
- mübāseret (A): bir işe başlama, girişme.
m. 13a11
m. olun-: başlanmak, girililmek 54b3
- mübāṣır (A): geçici olarak bir merkezden bazı emirler alan, bu emirleri gereken yerlere götüren ve uygulayan kimse.
m.-i riʿāyet-i sünnet-i muṣṭafaviyye 10a2
- mübeddel (A): değişmiş, değiştirilmiş.
m.-i minhu 29a9

mübîn (A): iyiyl kötüyü ayıran, açık, belli.

m. (nizâ^c-ı şer^c-ı m.) 32a13

m.+e (dîn-i m.): (bak. dîn) 32a10

mübrim (A): zorlayan, zorlayıcı.

m. (emr-i m.) 48b2

mübtelâ (A): tutkun, tutulmuş.

m. ol-: tutulmak 5b13, 6a9-10, 11a3, 34b2

mücâdile (A): Kur'an'ın 22 ayetlik elli sekizinci suresi.

m.18b4

mücâhedât (A): benesel zevkleri yenmek için verilen çaba.

m.-ı bedeniyye 60a13

mücâhid (A): din düşmanları ile savaşılan.

m. (velî-yi m.) 53b8

mücâlese (A): (bak. mucâleset)

m. 16a11

m.+dedür 47b11

mücâleset (A): beraber oturma, toplanıp söyleşme.

m.+de (ülfet ü m.) 7a12

m.+le 10a10

mücerred (A): tek, yalnız; katışıksık olmayan, saf.

m. 30b7, 38b9

m.-ı laîf (rûh-ı m.) 23b8

m.+dür (rûh-ı m.) 24a4

mücrim (A): suçlu.

m.+e ('usât-ı m.) 39b15

müctemî' (A): toplanan, toplanmış.

m.-ı aşfiyâ ahyâr 64a5

m. ol-: toplanmak 6b15

müdâvât (A): deva arama.

m. it-: deva aramak 5b13-14

müdde'â (A): dava olunan şey.

m.+ya (şıdık-ı m.) 33a1-2

müddet (A): zaman, süre, müddet.

m. 54a5

m.-i ecel-i tabî'î 11a14

mü'eccele (A): ileriye bırakılmış, ertelenmiş.

m. ('ilm-ı dünyâ-yı m.) 57b10

mü'eddī (A): neden olan, doğuran, meydana getiren.
 m. ol-: neden olmak 21a7
 m.+dür 13b12

mü'essir (A): iz bırakan, etki eden; eser sahibi.
 m. 42a14
 m. ol- 55b6-7
 m.+dür 49b10
 m.+i(iy.)30b5

mü'eyyed (A): kuvvetlendirilmiş, sağlam.
 m. 15b8
 m.+lerine (yed-i m.) 30a2

müfārekat (A): uzaklaşma, ayrılma.
 m. it-: uzaklaşmak, ayrılmak 29a8
 m. itmeli ol- 28b14

müheyyeme (A): Allah'ın güzelliğini görmekten başka bir şey bilmeyen.
 m.+dür (ervāh-ı m.) 59a13

mühim(m) (A): önemli; gerekli.
 m. 61b13
 m. ol-: gerekli olmak, gerekmek 9a14

mühimmāt (A): önemli şeyler, önemli kimseler.
 m.+dan (erbāb-ı m.) 61b12
 m.+ına 64a14

mühimme (A): (bak. mühim(m))
 m. (havāyic-ı m.) 9a9

mükāşefe (A): keyf yoluyla bilme, Allah'ın sırlarının
 ermişlerin gönüllerine doğması.
 m.+leri 35a2

mükāşifāt (A): Allah'ın sırlarının ermişlerin gönüllerine
 doğması, keşf yoluyla elde edilen bilgi.
 m. 34b14
 m.+uğ (aşhāb-ı m.) 24b14
 m.+la (aşhāb-ı m.) 6b14

mükāyede (A): (din düşmanlarına karşı yapılan) hile,
 düzen.
 m. (cehd ü m.) 17a11

mükemmel (A): kemal bulmuş, tam, olgun, mükemmel.
 m. 48b8
 m. (kuṭb-ı m.) 14b6

mükerrerme (A): aziz, saygıdeğer.
m. (ka'be-1 m.) 26a10

mülāhaza (A): iyice düşünme.
m. olun-: iyice düşünülme 51b4

mülākāt (A): buluşma, görüşme.
m. 35a15
m. it-: buluşmak, görüşmek 45a6, 48a1, 51b12

mülāyemet (A): yumuşak huyluluk, yumuşaklık.
m. 43b8, 47b12
m. it-: yumuşak davranmak 39b13
m. ü şefkat 39b7
m. (bast-1 m.) 42b12, 43b10
m. (luṭf ü m.) 46b15
m.+i(bel.) 43b9
m.+i(bel.) (efrāt-1 m.) 39b9
m.+i(iy.) 42b10

mülāzemet (A): bir yere veya bir kimseye sımsıkı bağlanma.
m. 9b5

mülk (A): şahadet alemi, görünen alem; ülke.
m. (°ālem-1 m.): (bak. °ālem) 25a14, 25b7
m.+e (°ālem-1 m.) 25b5, 55b11
m.+de (°ālem-1 m.) 47b10
m.+ine 11b6
m.+inüḡ 33a9

mülūk (A): hükümdardan.
m.+i(iy.) 39a8

mü'min (A): iman etmiş, islam dinine inanmış.
m.+den 43a7
m.+lere 32b9
m.+lerüḡ 56a13

mü'minin (A): müminler.
m.+ile 56b8

mümkin (A): olabilir, mümkün.
m. 18a8, 35b12
m. ol-: olabilmek 4a6, 18a12
m.+dür 28a2

mümkināt (A): olabilen, olabilir şeyler.
m. 17b1

mümtāz (A): üstün tutulmuş, seçilmiş.
m. 17a5
m. (vāşıl-1 m.) 32a9

mümted(d) (A): uzama.
m.-i tām 49a12

mümteni° (A): mümkün değil, olamaz.
m.+dür 21b10

mümtetizic (A): kaynaşmış, bağdaşmış.
m. 48b7

mün°adım (A): yok olan, olmayan.
m. ol-: yok olmak, olmamak 20b11, 34a4

münāfi (A): aykırı zıt.
m.+dür 43b5

münāsib (A): uygun, yerinde.
m. ol-: uymak, uygun olmak, yerinde olmak 43b8,
60a15, 60b4

münevver (A): aydınlatılmış, ıııklı.
m. 27a11

münevvere (A): (bak. münevver)
m.+de (medīne-i m.) 12b6

münfehim (A): anlaşılan, kavranılan.
m. ol-: anlaşılınak, kavranılmak 24b9, 36a13-14

münferid (A): yalnız, tek, tek başına, ayrı.
m. ol-: ayrılmak 56b14

münhaşır (A) :sınırlanan; bir şeye mahsus olan.
m. ol-: sınırlanmak; bir şeye mahsus olmak 7b11, 14b8

münife (A): yüksek, ulu, büyük.
m.+lerini (evşāf-ı m.) 2b4

münkaṭı° (A): kesilen, kesilmiş.
m. ol-: kesilmek 47b2, 53a10-11

münker (A): inkar edilen, kabul edilmeyen.
m. (nehy-i m.) 18b15

münsevi (A): unutilan.
m.+dür 64b6

müntehā (A): nihayet bulan, sona eren.
m.+dur 46b2

müntekış (A): oluşıan, nakşolunan.
m. ol-: oluşmak, nakşolunmak 60b4

münzile (A): gökten indirilmiş.

m.+yi ('ulüm-ı şerāyī'-i m.) 30a11

mürekkeb (A): iki ya da daha çok parçanın karışmasından meydana gelen, oluşan.
m.+dür 48b7

müretteb (A): tertip edilmiş, dizilmiş.
m.+dür 48b9

mürîdîn (A): bir şeyhe bağlı olan kimseler, müritler.
m. (ṭabaka-ı m.) 13b13

mürsel (A): yollanmış, gönderilmiş.
m. 14b4, 14b9, 15a7
m. (nebi-yi m.) 14b6

mürür (A): sona erme.
m.-ı ezmân 30a2

mürüvvet (A): cömertlik, iyiliksever.
m.+ı(iy.) 64b8

müsāhele (A): kolay sanma.
m. bul- (ihmāl ü m.): (bak. ihmāl) 53a11-12

müsaḥḥar (A): büyülenmiş, büyülü; itaat etmiş, boyun eğmiş.
m. 57b11
m.+dur 23b15

müsāra'at (a): teşebbüs etme, girişme.
m.+ı(iy.) 16a2

müṣebbet (A): tespit olunmuş, sabit kılınmış.
m.+dür 18a5

müsellem (A): doğruluğu, gerçekliği herkesçe kabul edilmiş olan.
m.-ı ebrār ü aḥyār 61a11

müṣelleṣ (A): üçleştirilen, üçlü.
m.+dür 10b14

müselmān (A): İslam dinini kabul etmiş, Müslüman.
m.+lardan 56b6

müsemnā (A): adlanmış, adlandırılmış.
m. 13b1, 24a7
m. ol- (ism ile m.): (bak. is(i)m) 3b14
m.+dur 49a5
m.+lar 45a13

müstahak(k) (A): hak etmiş, kazanmış.
 m. ol-: hak etmek, kazanmak 57a6
 m.+dur 22a4

müstahkem (A): sağlamlaştırılmış, sağlam.
 m. ol-: sağlamlaştırılmak 18a11
 m. kı1- (muhkem ü m.): (bak. muhkem) 57b13

müstegnā (A) :ayrı tutulan, ayrı.
 m.+lardur 45a14

müstetāb (A): hoş, güzel seçkin.
 m. (maẓmūn-ı m.) 2b12
 m.+dur (velī-yi m.) 14b15

müstevcib (A): icap eden, gereken.
 m. ol-: icap etmek, gerekmek 39b10

müşābehet (A): benzeyiş, benzeme.
 m.+1(iy.) 48b8

müşābih (A): benzeyen, benzer.
 m.+dür 7a13

müşāhedāt (A): eşyayı "birlik" kanıtıyla görmeler,
 müşāhedeler.
 m. (aşhāb-ı m.) 52b11

müşāhede (A): eşyayı "birlik" kanıtıyla görme; görme,
 bakma, görüş, bakış.
 m. (*ayn-ı m.): (bak. *ay(n)) 53a6-7
 m. it-: görmek 20b2-3, 39b8, 48a15, 53b2
 m. kı1-: bakmak 13b6, 49b14
 m. olın-: görülmek 51b1
 m.+sı 38b9
 m.+sin 25b7
 m.+sine 25a13, 25a14, 29b14, 38b10
 m.+leri 18b10, 38b8
 m.+leri (şāhid-ı m.) 55a1
 m.+lerini 50b10
 m.+lerine 24b14
 m.+lerinde 31a3

müşārūn-ileyh (A): kendisine işaret edilen, adı geçen,
 anılan.
 m. (kuṭb-ı m.) 22a5

müşerref (A): (bak. müşerreffe)
 m.+dür 50a4

müşerreffe (A): şereflendirilmiş, şerefli.
 m.+den (taḫsīm-ı ka'be-ı m.) 26a7

- m.+ye (mekke-i m.) 23a1, 23a6
- müseyyed (A): saşlamlaştırılmış, saşlam.
m.+dür 15b9
- müşfik (A): seven.
m.-i keşirü's-sahā 11b1
- müşkil (A): zor, müşkül.
m. 24a7
- müşteğil (A): iştigal eden, uğraşan.
m.+dur 42a11
- müştemil (A): iştimal eden, kavrayan.
m. ol-: iştimal etmek, kavramak 3b10
- müştemile (A): (bak. müştemil)
m. ol- 30b15-31a1
- mütābi° (A): tabi olan, uyan.
m.-i şerāyī°-i nebeviyye 10a1-2
- müte°addide (A): çok, birçok, türlü türlü.
m. (şabakāt-ı m.) 54a15-54b1
- müte°allik (A): başlı, ilgili, ilişliği olan.
m. 23b6, 43a13
m. ol-: bağlanmak, ilgili olmak 16b13-14, 44b4-5, 44b8, 50b10, 59b11, 64a10-11
m. ola gel-: ilgili olmak ve bu durum sürmek 61b8
m.+dür 46b6
- müte°aṭṭışān (F, müte°attış A): susayanlar, susamışlar.
m.-i bādiyye-i şarīkat 25a4
- müte°ayyin (A): meydanda olan, belli.
m. 3a5
- mütāba°at (A): birine tabi olma, uyma.
m.+la 57a13
- müteberrike (A): mübarek sayılan, uğurlu, bereketli.
m. (esāmī-yi m.): (bak. esāmī) 27b11
m.+lerle (nesā'im-i enḳās-ı m.) 33b3-4
- mütecessid (A): vücut bulma, ortaya çıkma.
m. ol-: vücut bulmak, ortaya çıkmak 53a14
- mütedeyyin (A): dine bağılı.
m. 3a4
- müteferrik (A): dağınık, ayrı ayrı.

m.+lerdür 34a8, 45b11

müteğayyir (A): bozulmuş, başkalaşmış, bozuk.
 m. ol-: bozulmak, başkalaşmak, değişmek 18a4
 müteğayyirü'l-hāl eyle-: durumunu değiştirmek,
 bozulmak, başkalaşmak 42a13

mütehaqqık (A): doğruluğu ortaya çıkan.
 m. ol-: doğruluğu ortaya çıkmak 56a4

mütekerrir (A): tekerrür eden, tekrarlanan.
 m. ol-: tekerür etmek, tekrarlanmak 51a12

mütelezziz (A): lezzet bulan, hoşlanan.
 m. 27a12

mü'telif (A): alışılan, alışık.
 m. 38b3
 m. ol-: alışmak, alışık olmak 41a9

mütenevvi' (A): çeşitlenen, türlü türlü olan.
 m. ol-: çeşitlenmek, türlü türlü olmak 47b3, 47b7,
 47b13

müteraşşid (A): bekleyen, kollayan, gözetleyen.
 m. ol-: beklemek, kollamak, gözetlemek 29b13

müteşābih (A): Kur'an'ın mecazi anlama elverişi ayeti.
 m. 19b9, 20a7
 m.+e 19b14
 m.+de 19b11

müteşābihāt (A): Kur'an'ın mecazi anlama elverişi
 ayetleri, müteşābihler.
 m. 19b5

müteşevvik (A): şevkli, çok istekli.
 m. 35a13

mütevekkil bi'llāh (k.a.): bir Abbasi halifesi.
 m. 4a7

mütevellid (A): meydana gelmiş, doğmuş.
 m. ol-: meydana gelmek, doğmak 48b10

müteẓarrır (A): zaran gören, zarara uğrayan.
 m. ol-: zarar görmek, zarara uğramak 17b3

mütevekkil (A): işi oluruna bırakan, boyun eğen.
 m. ol-: boyun eğmek 45b8
 m.+dür 49a5

müyesser (A): kolay gelen, kolaylıkla olan.

m. 62a7

m.+dür 7a3, 24a3, 50b8

N

nağme (A): ahenk, ezgi.
n.-1 şūr 16b4

naḥl (A): hurma ağacı.
n.+ına 22b4

nā'ib (A): birinin yerine geçen, vekil.
n. ol-: birinin yerine geçmek, vekil olmak 52b7
n.+1(iy.) 22b14
n.+1 (n. olmuş ol-) 22b11

nā'il (A): amacına ulaşan, ulaşmış.
n. ol-: amacına ulaşmak 43b12

naḫī (A): temiz, pak.
n. (velī-yī n.) 14b10

naḫīb (A): bir topluluğun başı veya vekili.
n. 29b9, 30a1
n.+1(iy.) 31a7

naḫ(i)d (A): para; para olarak bulunan servet.
n.-1 akçe 9a8
n.-1 ğinā 51a10

naḫ(i)l (A): aktarma, geçirme, taşıma; bir şeyi başka yere
götürme.
n. eyle- : aktarmak, geçirmek 17a11, 18a2
n. ũ taḥvīl 61a3

naḫīz (A): zıt, karşı.
n.+1(iy.) 40a4

naḫz (A): bir şeyi, bir sözleşmeyi bozma, yok sayma.
n.-1 ḥatm-1 nübüvvet 10a7

nām (F): adlı, adında; ad.
n. 8b11, 35a15, 48a1, 48a2
n.-1 latīf 3a10
n.-1 pāk 39a2
n.+1(iy.) 12a8, 26a5
n.+ına 50a7

nā-maḥşūr (F, maḥşūr A): sonu olmayan, sonsuz.
n. 54b9

nā-ma'kūl (F, ma'kūl A): makul olmayan, akla uygun
gelmeyen.
n. 12b5

namāz (F): namaz.

n. kıl-: namaz ibadetini yerine getirmek 9a6

n. ü t̃ā'at 58a11

n. it- (edā-yı n.): (bak. edā) 51b11

n.+1(bel.) 8a10

namāz-güzār (F): namazını kılan,, namazını esa eden.

n. ol-: namazını kılmak, namazını eda etmek 58b5

nā-mütenāhiyye (F, mütenāhiyye A): sonsuz, sınırsız.

n. (galebāt-ı tecelliyāt-ı n.) 33a14-15

nāresnī (y.a.): İran'da, Tahran yakınında bir köy adı.

n. 8b11

nās (A): insanlar, halk, herkes.

n. 5b12, 12b4, 38a7

n. ('ādet-ı n.) 12a15

n.+1(bel.) 10a5

n.+a 55b4

n.+a (havāyic-ı n.) 47a8

n.+dan (ebşār-ı n.) 41a11

n.+uğ 60a7

n.+uğ ('avām-ı n.) 6a6

n.+la 23a8, 47b11

naşb (A): bir yere, bir memurluğa atama.

n. it-: bir memurluğa atamak 29a1

n. olın-: bir memurluğa atanmak 32a8

naşr (A): bir olayı açıklama, bir durumun çözümüne yardım etme.

n.-ı şerif: bir durumu çözümleyen, bir olaya açıklık getiren ayet 11a1, 18b8

naşib (A): Allah'ın kismet ettiği şey.

n. eyle-: kismet etmek, vermemek. 43a11

naş(ş) (A): anlamında açıklık ve kesinlik bulunan Kur'an ayetinin kanıt olarak gösterileni.

n.-ı kerim-ı ma'rūf 54a3

n.-ı şerif 26b2, 33b14, 40b11, 55b10

nā-sütüde-kār (F): beğenilmeyen, hoş olmayan iş yapan.

n.+la 32b3-4

nāvek-endāz (F): ok atıcı, okçu.

n.-ı meyādın-ı kazā 32a5

nāy. (F): kamıştan yappılan bir çalgı, ney.

n.-ı 'ışk (uşul-ı n.) 16b4

nā-yāb (F): bulunmaz.

n. (mānend-i gevher-i n.) 2b12

naẓar (A): bakma, bakış; düşünme.

n. 2b10

n. it-: bakmak 38b12, 61b15

n.-i 'ināyet 28a14, 64b3

n. kı1-: bakmak 43a8

n. eyle-: bakmak 16b13

n.+1(iy.) (edille-i n.) 16b14

n.+ları 18b10, 53b13, 59b10, 59b11, 61b8, 61b9

naẓar-gāh (F, naẓar A): bakılan, bakılacak olan yer.

n.+ından 3b12

naẓarī (A): uygulanmamış, yalnız görüş halinde olan.

n. (delīl-i n.) 16b9

nāzır (A): bakan, gözetken.

n. ol-: bakmak, gözetmek 25b5

n.+dur 27b7, 26a3

n.+lardur 45a2

nāzıl (A): yukarıdan aşağıya inen, inici.

n. ol-: inmek 23a7, 29b11-12

n.+dür 42a10

naẓır (A): benzer, eş.

n.+1(iy.) 59a12

naẓm (A): ölçülü, uyaklı söz, şiir.

n. 10b4, 10b5, 11b2, 13a3, 16b3, 17a4, 17b8, 17b15D1, 18a14, 19a1, 19a12, 20b15, 21b8, 22b2, 23a14, 24a3, 25b9, 26b15, 29b2, 31a5, 32a1, 33a7, 35a7, 36a5, 37a6, 37b7, 38b15, 39a14, 39b11, 40b1, 41b4, 42a2, 42b2, 42b13, 43b15, 45a8, 46a1, 46a14, 46b9, 48a15, 49a5, 49b3, 49b15, 51a6, 51b14, 52a13, 52b14, 53b3, 54b3, 58a4, 59a5, 59b14, 60b6

n. it- (eş'ār-i n.): (bak. eş'ār) 7a3-4

naẓmiyye (A): (bak. naẓm)

n. 48a3

ne: nasıl, ne biçim, ne gibi, nereden, ne.

n. (isim) 48a15(2), 48b2(2)

n. (sıfat) 12a11, 17a5, 21a10, 22a4, 28b8, 35a13, 39b2, 39b12, 42b13, 43a1, 43b7(3), 48a3, 48a5, 49b3, 58a5, 59a6, 60a13, 60b3, 52a1

n. (n'eyle-) 6a15

n. (n'idüğünü) 57a4

n.+ye 22a3

n.+ler 59a8

n. (zamir) 19a3, 42b15, 62a11, 62b2
n. (zarf) 45a10, 60b7

ne....ne: ne....ne.

n. 13a8, 17a7, 18a4-5, 31a11, 37b14, 39b6,
43a15-43b1, 44a7, 53b9

nebevî (A): (bak. nebeviyye)
n. (ḥatm-i velāyet-i n.) 36a5

nebeviyye (A): peygambere ait, peygamberle ilgili.
n. (mütâbî^c-i şerāyî^c-i n.) 10a1-2
n.+den (hicret-i n.) 8b13

nebi (A): peygamber.
n. 14b9
n.-yi lâ-reyb 44b11
n.-yi mürsel 14b6
n.+yi şālîḥ 44b13
n. (şāḥib-i sirru'n-n) 8a13

nefer (A): bir adam, tek kişi.
n. 4b15, 5a2, 27a6, 29b1, 37a11, 37b12, 37b15, 39a5,
39a7, 40b6, 41b9, 46a6, 46b4, 48a5, 52a5, 53a4, 53b8,
61b2, 61b4
n.-i ʿābid 5a6

nefes (A): soluk, nefes.
n. rahmānî 46b8
n.+de 46a9, 51a12
n.+leri 46b6

nef(i)s (A): ruh, can; şahıs, kişi, insan; kendi.
n. 26b14, 29a13, 29a14, 36a9, 46a12, 50b14, 52b3,
61b7
n.-i himmet 40b3
n.-i şāʿid 46a10
n. (bezl-i n.) 56a8
n.+dür 26b14, 59b14
n.+üḡ 43b13, 44a12
n.+i(iy.) 50a2, 56b1
n.+îne 49b9, 50b2
n.+inde 30b11
n.+lerine 7a7, 56a6, 56a7, 56a10
n.+lerinüḡ 56b5

nefis (A): çok beğenilen, pek hoş.
n.+e 7a5

nef(i)y (A): sürme, sürgün etme.
n. 57b15
n.+i(iy.) 57b14

nefsiyye (A): nefesle ilgili, nefse ait.
n. (riyāzet-i n.) 60a12

nehār (A): gündüz.
n. (leyl ü n.) 63b3
n. ü leyālī (sā'āt-ı n.) 45b4-5

neh(i)r (A): akarsu, ırmak, nehir.
n.-i dicle 58b7
n. (ka'r-ı n.) 58b13

nehy (A): yasak etme, yasak.
n.-i münker 18b15

ner (F): er, erkek.
n.+ler (şlr-in) 48a4

nesā'im (A): hafif rüzgarlar, esintiler.
n.-i enķās-ı müteberrike 33b3-4

nesīm (A): hafif rüzgar, esinti.
n.-i irādet-i kahrhār 58b6-7

nesne: şey, nesne.
n. 18a6, 28b6, 45b7, 55b13, 56a14
n.-i his 41a15
n.-i zamān 16a3
n.+yī 7a5
n.+ye 44b4
n.+nüg 44b5
n.+ler 60b6
n.+lere 44b2
n.+lerden 21a7

netāyic (A): sonuçlar, neticeler.
n.-i rüşen-sitāre 27a10

nev (F): yeni.
n. (māh-ı n.): (bak. māh) 34a14

nev° (A): çeşit, tür.
n. 14b2
n.-i evvelī 14b2
n.-i sānī 14b11
n.-i ins ü cın 49a9

nev°ā (A): bir derece, nispeten.
n. 34b8

nevāfil (A): farz ve vacipten oluşan namaz ibadetleri
n. (edā-yı n.) 56b12

nev-rûz (F): yeni gün: yılbaşı.
n.-1 muḥabbet-1 sübhānī 33b1

ney-istān (F): kamışlık, sazlık.
n.-1 ḥayāl 16b3

neyyir (A): nurlu, parlak.
n.-1 ʿōmr 5a11

nice: (bak. niçe)
n. 10b12, 15a4, 48a4, 56b1

niçe: ne kadar, ne kadar çok, birçok, nice.
n. 2b11, 3a9, 4a11, 6b4, 7a2, 9b1, 11b5, 112a15, 22b6, 28b6, 29b13, 29b14, 53b3, 53b7, 54a5, 60b5

niçeler: nice kimseler, çok kimseler, birçoklar.
n. 8b9, 26b11

nidā (A): ses verme, seslenme.
n.+da (menzıl-1 n.) 17a12

nigāh (F): bakma, bakış.
n.+ları 46b11

nigeh-bān (F): gözcü, bekçi.
n.+dur 26a6, 28a4
n.+1(1y.) 27a2

nigeh-dārān (F): gözcüler, bekçiler.
n.-1 ʿālem-1 miṣāl 27a5

nigerān (F): bakan, bakıcı.
n.+dur 26a5, 28a6

nihāyet (A): son, uç.
n. 7a9, 17a4, 17b15D2
n. bul-: bitmek, son bulmak 13a10, 31a12
n.+1(bel.) 44b1
n.+e (n. yitiş-): bitmek, son bulmak 64a7

nikāḥ (A): yasal evlenme töreni, nikah.
n. (ḥuṭbe-1 n.): (bak. ḥuṭbe) 12a1
n.+ında (ḥuṭbe-1 n.) 11b7-8

nisā (A): kadınlar.
n. 26b15, 47a4, 51a4
n. (maẓmūnī'n- n.) 19b15
n.+yı (ṭā'ife-1 n.) 20a10, 20b6
n.+ya (cins-1 n.) 20a13, 20a16
n.+dan 48a15, 49b1
n.+dan (şınf-1 n.) 26b11

nisbet (A): kıyas, ölçü.
n.+lerini 13b9

nişân (F): iz, işaret.
n.+la (kerâmet-i n.) 9a3

nite ki: gerçekten, zira, nitekim.
n. 3b9, 4a6, 4a10, 10b14, 14a5, 16b10, 19b12, 22b12,
26a14, 26b12, 30b2, 31b14, 33a5, 48a15, 55b7

niyâbeten (A): vekil olarak, vekâleten.
n. 2b3, 3b6, 23a10

niyâz (F): yalvarma, yakarma, dua.
n.+la (envâ'-ı tazarru' u. n.) 62a6

niyyet (A): namazdan, oruçtan önce başlama duasını okuma,
niyet.
n.-i pâk 62a4
n.+ine 62a15

nizâ' (A): çekişme, kavga.
n.-i şer'-i mübîn 32a13

niẓâm (A): zamanın gereklerine göre konulan esalar, düzen.
n.+ı(iy.) 18a2

noķşân (A): eksik, noksan.
n. 37a14
n.+ları 46a8

noķta (A) : nokta.
n.-i dâ'ire-i sırr-ı velâyet 23a15

nūḥ (k.a.): Kur'an'da adı geçen peygamberlerden
üçüncüsü, Hz. Nuh.
n. 15a12, 37a12
n. (mişâl-i n.) 37b11

nuķabâ (A): batımı bildikleri için halkın içlerine bakıp
ve ruhlarını okuyup oradaki en gizli şeyleri açığa
çıkararak Tanrı erenleri üç yüzler.
n. 30b5, 30b9, 31a1, 36a11, 52b13, 59b12, 61b6,
62b12
n.+mı 31a2
n.+dur 29b7
n.+yı 52b13
n.+yımı 31a4
n.+ya 29a15, 31b13
n.+nuḡ 30b13
n.+nūḡ 31b13

nukūd (A): paralar, nakitler.
n.-ı derāhim ü dīnār 50a9

nūr (A): aydınlık, parlaklık, ışıltı, ışıık, nur.
n.-ı muṭlaḳ : Allah'a aīt olan ve devamlı olan nur
46b11

nūrānī (A): parlak, nurlu.
n. (ṣaḥṣ-ı n.) 58b8-9

nuṣret (A): yardım, Allah'ın yardımı; başarı, üstünlük.
n.+de 32a10
n.+ine 32b8

nübüvvet (A): peygamberlik, nebilik.
n. (mertebe-ı n.) 14b7
n.+e (erā'ike-ı n.) 59b2
n.+den (inḳıṭā'-ı n.) 14b8-9
n.+den (maṣāḥir-ı n.) 15a8
n.+den (naḳz-ı ḥatm-ı n.) 10a7
n.+ini 11a8
n.+lerine 10a7

nücebā (A): halka taşıyamadıkları yüklerle ilgili olarak
yardımda bulunan, halkla ilgili konuları düzenleyen
Tanrı erenleri, kırıklar.
n. 31b5, 59b13, 61b5, 62b12
n.+dur 31a10, 32a3
n.+da 31b14

nüfūs (A): ruhlar, canlar.
n. 60a14
n.+a 42a14
n.+dan 60b4
n.+uḡ 30a12

nümāyān (F): görünen, meydana.
n. ol-: görünmek 36b2
n.+dur 19b4

nüzül (A): inme, konaklama.
n. ü edvār 28a11
n.+e (zevāl ün.) 5a12
n.+i(iy.) 46b8

o: o (sıfat) (krş. ol)

o. 8b15, 10a14, 19a14, 27a3, 42a4

oğul: evlat, oğul.

o.+ıdur 9b8

oku-: (şarkı, şiir vb. için) sesli olarak veya ezgi ile söylemek; akılda olan, ezberde olan bir metni seslere çevirmek, okumak.

o.-rlar 6b12, 7a4

o.-sa 62a15

o.+yasın 23a4

o.+yup 62a5

o.+yan 10b2

o.+yanı 10a14

o.+yacağı 22b9

ol: o (krş. o, bak, anı, ana, anda, andan, anlar)

o. (zamir) 5b2, 30b10, 48b11, 56b1

o. (sıfat) 2b9, 2b12, 5a11, 5b1, 5b6, 6a13, 6a14, 7a15, 8a2, 10b4, 12a4, 13a3, 13a5, 13a7, 16a7, 17a13, 18a4, 18a5, 18b9, 19b8, 21a9, 21a12, 21a13, 22a4, 23a4, 24a5, 25a7, 26b5, 27a4, 27b15, 28a13, 28a15, 28b4, 28b9, 28b11, 29a9, 30b1, 31b7, 32a7, 32a9, 34a1, 34a2, 34a8, 34b13, 35b9, 36a4, 36b14, 38a7, 38a12, 38b1, 41b15, 45b7, 45b8, 46a10, 48a10, 48a12, 49a5, 50a9, 50b6, 50b12, 51a1, 51b10, 53b12, 53b15, 54a10, 54a11, 54b1, 54b14, 57a2, 57a14, 58b11, 59a14, 60b4(2), 61b3, 61b15, 62a1, 62a9, 62b2, 62b7, 63b1

o. biri: diğeri, öbürü 52b8

o. birinde 51a15, 51b2

o. birinden 25b5

o.+dur 17a6, 18a3, 18a10

anuy: onun 5a12, 8a3, 16a15, 16b2, 17a1, 17b8, 25a11, 25b10, 25b11, 26a9, 29a4, 29a8, 33a11, 49a7, 54a9

anuy üzerine 28b5

a.+dur 24b4

a.+la 16a8, 17b3, 35b2, 35b13, 36a3, 39a14, 49a2

anı: onu 6b1, 9a6, 17a7, 18a6, 18b13, 43a14, 49a9, 49a13, 49b10, 50a1, 511a8, 58b6

ağa: ona 3b8, 8a13, 8b6, 9a5, 12a15, 14a7, 14a8, 17a13, 18a13, 28a14, 29a6, 47b9, 49a5, 52a1

anda: onda; orada 21a6, 21b15, 29b11, 50b6, 52a2

andan: ondan 29a9, 50b3, 50b12, 62b9

a. ğayr 33a4

a. özge 38a14

a.+dur 46b9

anlar: onlar 5a1, 5a5D2, 7b4, 8a9, 9b3, 13b7, 14b4, 30b6, 33a7, 42a10, 46b7, 48a9, 51a6, 57a13, 57b6, 60b10

a.+1 7b4, 8a11, 9b4, 10b9, 34b5, 35b3, 40b12, 42a13, 42b5, 56b9, 57b15, 58a12, 7a14
a.+a 8a8, 9a13, 20a13, 20b3, 20b6, 20b8, 20b10, 26b6, 28a2, 30b11, 36b15, 41b2, 42a7, 43a3, 43a11, 43a15, 46a7, 46b5, 48a6, 50a6, 52a5, 53a5, 57a5, 60a15, 61a9, 61b5, 61b6
a.+da 53a11
a.+dağ1 42b8
a.+dan 6a1, 7a14, 9a12, 31a12, 31b4, 56b11
a.+dan (a. ğayrı) 59a14
a.+uğ 19b5, 20b1, 31b1, 38a6, 38a15, 38b8, 41a6, 42b3, 42b4, 42b9, 43b2, 44b7, 52b9, 55b5, 56a2
a.+uğla 8a2, 8a4, 50a15

ol-: vuku bulmak, meydana gelmek, olmak.

o.-ur 3b8, 3b11, 15b11, 17a5, 19a14, 19b10, 25a9, 26b10, 31a11, 32a7, 33b3, 35a7, 39b12, 39b14, 60b7, 52b1
o.-ur (‘ādet o.): (bak. ‘ādet) 56a6
o.-ur (‘āzim o.): (bak. ‘āzīm) 31b1
o.-ur (behremend o.): (bak. behremend) 43b14
o.-ur (bī-niṣān o.): (bī-niṣān) 34a2
o.-ur (çehre-nümā o.): (bak. çehre-nümā) 51b15
o.-ur (dāḥil o.): (bak. dāḥil) 35a4
o.-ur (gāh o.): (bak. gāh) 6b1, 7a3, 12a7, 12a12, 17b4, 26b11, 37a13, 41a11, 47a4, 49b1, 51a3
o.-ur (ġālib o.): (bak. ġālib) 50a1
o.-ur (ḥāşıl o.): (bak. ḥāşıl) 47b9-10, 60b6
o.-ur (ismi ile müsemma ol-): (bak. is(i)m) 3b14
o.-ur (kāyim o.): (bak. kāyim) 47b4, 52b8
o.-ur (lāzım o.): (bak. lāzım) 31a13
o.-ur (maḥall o.): (bak. maḥal(i)) 56b8
o.-ur (maḥşūş o.): (bak. maḥşūş) 31b13
o.-ur (manzūr o.): (bak. manzūr) 52b10-11
o.-ur (maẓhar o.): (bak. maẓhar) 44b6
o.-ur (mechülü'l-ḥāl o.): (bak. mechül) 18b12
o.-ur (meşhūd-ı başır-ı muṭlak ol-): (bak. meşhūd) 3b13
o.-ur (mücib o.): (bak. mücib) 39b8
o.-ur (muḥarrer o.): (bak. muḥarrer) 34a6-7, 34b1
o.-ur (muḥarrer ü muḥakkaḳ o.): (bak. muḥarrer) 52a13
o.-ur (mübtelā o.): (bak. mübtelā) 11a3
o.-ur (mühim o.): (bak. mühim(m)) 9a14
o.-ur (mümkın o.): (bak. mümkün) 4a6
o.-ur (müntekış o.): (bak. müntekış) 60b4
o.-ur (müstevcib o.): (bak. müstevcib) 39b10
o.-ur (müte‘allik o.): (bak. müte‘allik) 64a10-11
o.-ur (mütekerrir o.): (bak. mütekerrir) 51a12
o.-ur (mütenevvi‘ o.): (bak. mütenevvi) 47b7, 47b13
o.-ur (müteẓarrir o.): (bak. müteẓarrir) 17b3
o.-ur (nā’ib o.): (bak. nā’ib) 52b7
o.-ur (nā’ibi olmuş o.) 22b11

- o.-ur (peydā o.): (bak. peydā) 19a13, 59a7
 o.-ur (rāḡīb o.): (bak. rāḡīb) 50a2
 o.-ur (vāḡī[°] o.): (bak. vāḡī[°]) 8a4, 12a6, 16a8, 17b2, 26a7-8, 28b11, 48a12
 o.-ur (vārid o.): (bak. vārid) 36b15-37a1
 o.-ur (vāşıl o.): (bak. vāşıl) 43b14, 60b2
 o.-ur (zāhır o.): (bak. zāhır) 17b3
 o.-urđı (kavī ve muḡkem o.): (bak. kavī) 11a6-7
 o.-urđı (kāyim o.): (bak. kā'im) 14b10
 o.-urđı (muḡāl o.): (bak. muḡāl) 35b9
 o.-ursa 60a13
 o.-ursa (vāḡī[°] o.) 45b8
 o.-maz 3b6, 3b12, 5a14, 32a7, 49a15, 55b15
 o.-maz (münkaṭı[°] o.): (bak. münkaṭı[°]) 47b2
 o.-maz (mün'adım o.): (bak. mün'adım) 34a4
 o.-maz (müte'allık o.) 44b4-5, 44b8
 o.-maz (mütenevvi[°] o.) 47b3
 o.-maz (pişevā o.): (bak. pişevā) 31b7-8
 o.-maz (vāḡī[°]o.) 51a13-14
 o.-mazdı (muḡālif o.): (bak. muḡālif) 12a5
 o.-urlar 37a14, 39a8, 43b1, 47a6
 o.-urlar(cem[°] o.) 7b3
 o.-urlar (dem-sāz o.): (bak. dem-sāz) 39b3
 o.-urlar (ḡarḡa-ı envār-ı rabbānī o.): (bak. ḡarḡa) 54b5
 o.-urlar (kādir o.): (bak. kādir) 34b11
 o.-urlar (meded-kār o.): (bak. meded-kār) 44a9, 46b14
 o.-urlar (melūl ü maḡzūn o.): (bak. melūl) 56a9-10
 o.-urlar (mestūr o.): (bak. mestūr) 26b5-6
 o.-urlar (mübtelā o.) 34b2
 o.-urlar (müctemi[°] o.): (bak. müctemi[°]) 6b15
 o.-urlar (müteḡaḡḡıḡ o.): (bak. müteḡaḡḡıḡ) 56a4
 o.-urlar (vāşıl o.) 51a5
 o.-urlar (zāhır o.) 41b12
 o.-urlarmı (kādir o.) 48a13-14
 o.-urlar imiş (dāḡıl o.) 51a6
 o.-mazlar 37a13
 o.-mazlar (cem[°] o.): (bak. cem[°]) 45b12
 o.-mazlar (ḡālī o.): (bak. ḡālī) 53a6
 o.-mazlar (münkaṭı[°] o.) 53a10-11
 o.-amaz (kādir o.) 26b8
 o.-amaz (vāşıl o.) 59a14-15
 o.-dum 20b13
 o.-dum (ḡarīḡ-ı deryā-yı envār-ı kerāmet o.): (bak.. ḡarīḡ) 58b14-15
 o.-dum (muṡṡalı[°] o.): (bak. muṡṡalı[°]) 45a7
 o.-madum 20a16
 o.-dı 8b10, 13a4, 27a1, 27a4, 42b6, 57a13
 o.-dı (lāzım o.) 13a11, 40a12
 o.-dı (mā-şadaḡ-ı ḡāşş o.): (bak. mā-şadaḡ) 55b10
 o.-dı (neşḡül o.): (bak. meşḡül) 23a9
 o.-dı (muḡtedā o.): (bak. muḡtesā) 25b12

- o.-dı (tamām o.): (bak. tamām) 24a8-9, 54a13-14
o.-dı (vāḳī^e o.) 20b10, 35b1
o.-dı (vāşıl o.) 8b14
o.-dı (yeğilenür ol-): (bak. yeğilen-) 11a10-11
o.-madı 20b8
o.-madı (zāhır o.) 55b13
o.-dılar 48a15, 57b15
o.-dılar (muhtecib o.): (bak. muhtecib) 57a14
o.-dılar (nāzıl o.): (bak. nāzıl) 23a7
o.-dılar (sālik o.): (bak. sālik) 30a15
o.-mış 46a4
o.-mışdur 17a6, 48a7
o.-mışdur (cem^e o.) 23b14
o.-mışdur (mümkin o.) 18a12
o.-mışdur (nā'ibi o.): (bak. nā'ib) 22b14
o.-mışdur (vāḳī^e o.) 11b13, 13a1, 16b8, 19a9, 26a15, 47b6, 57b5
o.-mışdur (zāhır ü bedīdār o.): (bak. zāhır) 45b2
o.-mışdı (maẓhar-ı ḥāşş o.): (bak. maẓhar) 8b4
o.-mışdı (meşhūr o.): (bak. meşhūr) 8a13
o.-mışdı (vāşıl o.) 8a7
o.-mışlar (kābil o.): (bak. kābil) 51b13
o.-mışlar (vāşıl o.) 42a1
o.-mışlardur (ḥalās o.): (bak. ḥalās) 50a10-11
o.-mışlar idi (dāḥil o.) 55a8-9
o.-updur 27a2
o.-sa (dāḥil o.) 6a13
o.-sa (meşgūl o.) 62a10
o.-sa (müfāārekat itmellü o.): (bak. müfāārekat) 28b14
o.-sa (nā'il o.): (bak. nā'il) 43b12
o.-sa (vāḳī^e o.) 61b14
o.-masa (ḥazīne-dār o.): (bak. ḥazīne-dār) 51a7
o.-salar (ġāyib o.): (bak. ġāyib) 52b6-7
o.-a (is.) 6b14, 17b15D2(2), 24a15
o.-a (ālim o.): (bak. ālim) 22a11
o.-a (bāḳiye o.): (bak. bāḳiye) 56b1
o.-a (berter olur o.): (bak. berter) 24b12
o.-a (bir o.): (bak. bir) 64b7
o.-a (cem^e itmiş o.) 32a11
o.-a (dest-gır o.): (bak. dest-gır) 32b9
o.-a (eşahḥ ü a'lā o.): (bak. eşah(h)) 56b4
o.-a (feth o.): (bak. feth) 45b7
o.-a (ġāfil o.): (bak. ġāfil) 18a10
o.-a (ġālib-i maḥz o.): (bak. ġālib) 48a15
o.-a (ḥāşıl o.): (bak. ḥāşıl) 62a12
o.-a (ḳāşır o.): (bak. ḳāşır) 64b8
o.-a (mevcūd o.): (bak. mevcūd) 29a6
o.-a (muḥāṭıb o.): (bak. muḥāṭıb) 60b8
o.-a (muḳadder olmuş o.): (bak. mmuḳadder) 62a7-8
o.-a (muẓāf o.): (bak. muẓāf) 50b13
o.-a (müstahkem o.): (bak. müstehkem) 18a11
o.-a (mütecessid o.): (bak. mütecessid) 53a14

- o.-a (müteğayyir o.): (bak. müteğayyir) 18a4
 o.-a (sābit o.): (bak. sābit) 18a3
 o.-a (şāfī o.): (ba. şāfī) 60a15
 o.-a (sālim o.): (bak. sālim) 55b5
 o.-a (şecā'at virilmiş o.): (bak. şecā'at) 32a12
 o.-a (seyyār o.): (bak. seyyār) 61a6
 o.-a (vāfir o.): (bak. vāfir) 64b7
 o.-a (vāşıl o.) 62a13
 o.-a (āhīr o.) 32a15, 64b8
 o.-a (zā'il o.): (bak. zā'il) 18a4
 o.-maya 24a15
 o.-maya (ālim o.) 22a10
 o.-maya (düşvār o.): (bak. düşvār) 64a2
 o.-maya (hafī o.): (bak. hafī) 13a12, 61b11
 o.-maya (huk itmiş o.) 54a10
 o.-maya (kādīr o.) 62b6
 o.-maya (mensüb o.): (bak. mensüb) 28b4
 o.-maya (muḳārīn o.): (bak. muḳārīn) 64b5
 o.-maya (mü'essir o.): (bak. mü'essir) 55b6-7
 o.-alar (mübtelā o.) 6a9-10
 o.-alar (sa'īd o.): (bak. sa'īd) 38a12
 o.-mayalar (şefī' ü dest-gīr o.) 64b9-10
 o.-ma (gāfil o.): (bak. gāfil) 63b9
 o.-sun 3b15(2), 60a14
 o.-mağın (kem-yāb o.): (bak. kem-yāb) 2b13
 o.-mazdan evvel (dāhīl o.) 5b15
 o.-a(ul.) (o. bil) 52b10
 o.-a gel- (ma'mül-bih o.): (bak. ma'mül-bih) 59b4
 o.-a git- (me'mūr o.) 5b3
 o.-a gel- (müte'allik o.) 61b8
 o.-up 5b12, 8a15-8b1, 8b8, 11b1, 12b15, 14a10, 14a11, 14b13, 17a10, 20a8, 20b3, 24b11, 36b9, 38a1, 38a1, 39a9, 47a15, 50b4, 50b6, 51b10, 51b12, 54a4, 61b7
 o.-up (ādīl o.): (bak. ādīl) 43b9
 o.-up (āmīl o.): (bak. āmīl) 56a13
 o.-up (berter o.) 24a12
 o.-up (cem' o.) 8a10
 o.-up (dāhīl o.) 53b3
 o.-up (hākim o.): (bak. hākim) 59b3
 o.-up (hātıra o.): (bak. hātıra) 58b1
 o.-up (hurūşān o.): (bak. hurūşān) 27a15
 o.-up (karīn o.) 34b3-4
 o.-up (lāzım o.) 20a13
 o.-up (maḥlūk o.): (bak. maḥlūk) 15a12, 16b7-8, 17b15D3
 o.-up (maḥrem o.): (bak. maḥrem) 51a9
 o.-up (émevcūd o.): (bak. mevcūd) 45a1
 o.-up (mişāl o.): (bak. mişāl) 34a14
 o.-up (muḳarrer o.) 20a6, 38a12
 o.-up (muṭābık o.): (bak. muṭābık) 30b4
 o.-up (mübtelā o.) 5b13
 o.-up (mün'adīm o.): (ak. mün'adīm) 20b11

- o.-up (müterassid o.): (bak. muterassid) 29b13
o.-up (sābit o.): (bak. sābit) 35b8
o.-up (sālik-ı şāh-rāh-ı kurb o.): (bak. sālik) 5b4
o.-up (seyl o.): (bak. seyl) 11b3
o.-up (tüfeng-endāz o.): (bak. tüfeng-endāz) 32b4
o.-up (vāḳī^c o.) 30a10, 34a11-12
o.-up (vārid o.): (bak. vārid)) 34b15
o.-up (zāhir o.) 40a9
o.-up (zāhirü'l-ḥikem o.): (bak. zāhir) 4a4
o.-mayup 38a9, 38b9, 53a13
o.-mayup (ma'lūm o.): (bak. ma'lūm) 24b13
o.-mayup (muhtaşş o.): (bak. muhtaşş) 54a14-15
o.-mayup (nümāyān o.): (bak. nümāyān) 36b2
o.-mayup (vāḳī^c o.) 14b8
o.-duḳda (dāḥil o.) 34a1
o.-duḳda (imtişāl o.): (bak. imtişāl) 32b6
o.-duḳda (maṭbūl-ı ḥaḳ o.): (bak. maḳbūl) 56a8-9
o.-duḳça 35b8
o.-duḳça (mālik o.): (bak. mālik) 59b15
o.-mayınca (ber-ṭaraf o.): (bak. ber-ṭaraf) 14b7
o.-an 3a14, 3b14, 8a15, 9a3, 12b15, 13b7, 14a15, 14b14, 15a5, 18b12, 20b14, 26a13, 27a4, 29a3, 29a10, 29a14(2), 29b2, 32b1, 35a5, 35a6, 35a7, 35b3, 38b6, 40b3, 45a6, 50b6, 54b11, 55a2, 55b3, 57b1, 62b5
o.-an ('ālīm ü 'āḳil o.): (bak. 'ālīm) 22a7
o.-an ('ārif o.): (abk. 'ārif) 53a2
o.-an (bā'is o.): (bak. bā'is) 40b9
o.-an (gālib o.) 44a8
o.-an (ḥākim o.) 18a7
o.-an (ḥayā o.): (bak. ḥayā) 41a6
o.-an (lāyih o.): (bak. lāyih) 2b3, 36b14
o.-an (lāzım o.) 6b2, 16a5, 28a10
o.-an (maḥdūm o.): (bak. maḥdūm) 64a13
o.-an (ma'lūm o.) 31b9-10
o.-an (maşrūf o.): (bak. maşrūf) 50b11
o.-an (me'mūr o.) 25a3
o.-an (mervī o.): (bak. mervī) 6a11
o.-an (mestūr o.): (bak. mestūr) 61b14
o.-an (meşrūḥ o.): (bak. meşrūḥ) 43b13
o.-an (mevcūd o.): (bak. mevcūd) 64a8
o.-an (mevhüb o.): (bak. mevhüb) 49a11
o.-an (mezḳūr ü meşhūr o.): (bak. mezḳūr) 54b9-10
o.-an (mücib-ı ḥayret o.): (bak. mücib) 16b15-17a1
o.-an (muhtaşş o.) 29b1, 53a9-10
o.-an (muḳadder o.): (bak. muḳadder) 29b10
o.-an (muvāfıḳ o.): (bak. muvāfıḳ) 16a6
o.-an (mü'eddi o.): (bak. mü'eddi) 21a7
o.-an (münāsib o.): (bak. münāsib) 43b8, 60a15, 60b4
o.-an (münfehim o.): (bak. münfehim) 24b9, 36a13-14
o.-an (müstemil o.): (bak. müstemil) 3b10
o.-an (müstemile o.): (bak. müstemile) 30b15-31a1
o.-an (müte'allik o.) 16b13-14, 50b10, 59b11

- o.-an (müvekkil o.): (bak. müvekkil) 45b8
 o.-an (nāzır o.): (bak. nāzır) 25b5
 o.-an (nāzil o.) 29b11-12
 o.-an (peydā o.) 48a12-13
 o.-an (sābīt o.) 33b14
 o.-an (vākıf o.): (bak. vākıf) 30b7-8
 o.-an (vākıf o.) 9a1, 16a10, 16a12, 19b5, 27b15, 34b12, 36a3
 o.-an (vārid o.): (bak. vārid) 35b1
 o.-an (vāşıl o.): (bak. vāşıl) 42b15o.-anlar 31b3, 31b4
 o.-anlar (‘ālim o.) 30b2
 o.-anlar (vāşıl o.) 25a15-25b1
 o.-anları (müstahakk o.): (bak. müstehak(ķ)) 57a6
 o.-anlara 57b11
 o.-anlara (hākım o.) 43b6
 o.-anlara (muhtaşş o.) 58a4
 o.-anlara (mü’telif o.): (bak. mü’telif) 41a9
 o.-anlardan 49b12
 o.-anlardandır (vāşıl o.) 17a3
 o.-anlaruğ (muḳarreb o.): (bak. muḳarreb) 3b8
 o.-mayan 6b6, 44b2
 o.-mayanlaruğ 10a7-8
 o.-ur (berter o. ol-) 24b12
 o.-ur (namāz-güzār o.): (bak. namāz-güzār) 58b5
 o.-duḳdan ma‘adā (cān-perver o.): (bak. cān-perver) 27a13
 o.-duḳdan ma‘adā (vākıf o.) 33b9
 o.-duḳı 10a3, 62a3, 62a14
 o.-duḳı (cā’iz o.): (bak. cā’iz) 4a5
 o.-duḳı (ķādir o.) 62a5
 o.-duḳı (maḥsūr o.): (bak. maḥsūr) 40a12-13
 o.-duḳı (mariz o.): (bak. mariz) 9b6
 o.-duḳı (mazhar-ı hāşş o.) 8b2-3
 o.-duḳı (me’mūr o.) 28b14
 o.-duḳı (muḳārın o.) 28a15-28b1
 o.-duḳı (muvāfıķ o.): (bak. muvāfıķ) 27b3
 o.-duḳı (mütevellid o.): (bak. mütevellid) 48b10
 o.-duḳı (raḥşān o.): (bak. raḥşān) 34a12-13
 o.-duḳı (vākıf o.) 6a5
 o.-duḳı (vāşıl o.) 60b2
 o.-duḳın 62a2
 o.-duḳını (vāşıl o.) 7b6-7
 o.-duḳını (vāşıl o.) 59b5
 o.-duḳında (dāl o.): (bak. dāl) 19a11
 o.-maduḳı (vākıf o.) 6a3-4
 o.-duḳları 46a12
 o.-duḳları (ķā’im o.) 52b8
 o.-duḳları (mālik o.) 7a6
 o.-duḳları (me’mūr o.) 2b2, 23a7, 61a7
 o.-duḳları (tāb-dār o.): (bak. tāb-dār) 61a11
 o.-duḳlarına 38a9

o.-miş (muḳadder o. ol-): (bak. muḳadder) 62a7-8
 o.-miş 37a8
 o.-miş (nā'ibī o. ol-) 22b11
 o.-acak 25b7
 o.-acak (zāhiro.) 29b15
 o.-madan (sersebz ü şād-āb o.): (bak. ser-sebz)
 o.-ması 35b11
 o.-ması (gālib o.) 28b2
 o.-maları (fermān-ber-dār o.) 61a8
 o.-maları (münferid o.): (bak. münferid) 56b14
 o.-malarını (hākīm o.) 43b5
 O.-mak 21b6, 24a10, 50b14
 o.-mak (ceml o.) 7a2
 o.-mak (hāric o.): (bak. hāric) 21b10
 o.-mak (kāmīlū'l-ilm o.): (bak. kāmīl) 22a13
 o.-mak (maḥṣūs o.): (bak. maḥṣūs) 7b10
 o.-mak (maṣrūf o.): (bak. maṣrūf) 38b10
 o.-mak (münḥaṣır o.): (bak. münḥaṣır) 7b11
 o.-mak (münḥaṣır o.) 14b8
 o.-mak (ser-tāc o.): (bak. ser-tāc) 48b4
 o.-mak (vāḳī o.) 12a6
 o.-mağī (maḥṣūs o.) 36a14-15
 o.-mağa 19a7
 o.-mağa (ḥayrān o.): (bak. ḥayrān) 29b6
 o.-mağda (şikār o.): (bak. şikār) 39b1
 o.-mağla (fevka'l-ḥad o.): (bak. fevka'l-ḥad(d))
 6a7-8
 o.-mağla (metrūk o.): (bak. metrūk) 3a7
 o.-mağla 30b9
 o.-mağla (muḳarrer o.) 15b3
 o.-mağla (muvāfıḳ o.) 52b12
 o.-mağdur 17b9, 17b10, 17b12

olın-: (bak. olun-)

o.-ur (edā o.): (bak. edā) 29a3
 o.-ur (iṭlāk o.): (bak. iṭlāk) 29a6-7, 31b6
 o.-ur (müṣāhede o.): (bak. müṣāhede) 51b1
 o.-ur (naşb o.): (bak. naşb) 32a8
 o.-ur (zıkr o.): (bak. zıkr(i)r) 10b5
 o.-urlar (istiḥlaāf o.): (bak. istiḥlaāf) 43b1
 o.-urlar (ta'bir o.): (bak. ta'bir) 26a13-14
 o.-dı (beyān o.): (bak. beyān) 13a1
 o.-dı (te'lif o.): (bak. te'lif) 13a10
 o.-mıṣdur (beyān o.) 24b3
 o.-mıṣdur (taḥrīr o.): (bak. taḥrīr) 3b2
 o.-salar (zıkr o.) 15a1
 o.-up (ḥulḳ o.): (bak. ḥulḳ) 20a5
 o.-up (i'tibār o.): (bak. i'tibār) 50b15
 o.-dukda (su'āl o.): (bak. su'āl) 26b13
 o.-an (zıkr o.) 4a3, 5a13, 5b10-11
 o.-duğı ('add o.): (bak. 'ad(d)) 15a8
 o.-duğını (tesmiye o.): (bak. tesmiye) 59b6

o.-duğunu (važ° o.): (bak. važ°) 29a10-11
 o.-duğuna (tesmiye o.): 28b12
 o.-duğında (işāret o.): (bak. işāret) 4a2
 o.-duğıyla (beyān o.) 40a10

olun-: olmak fiiline konu olmak, olunmak (bak. olın).
 o.-maz (icād o.): (bak. icād) 44b4
 o.-dı (mübāşeret o.): (bak. mübāşeret) 54b3
 o.-mışdur (ʿadd o.) 24b8
 o.-mışdur (beyān o.) 15a11, 15b4
 o.-mışdur (murād o.): (bak. murād) 24a13
 o.-mışdur (taştīr o.): (bak. taştīr) 25a7
 o.-mışdur (taşvīr ü taşdır o.): (bak. taşvīr) 54b13
 o.-mışlardur (hulḳ o.) 5a3, 53b13
 o.-acaḳ (zīkr o.) 15b5
 o.-sa (havāle o.): (bak. havāle) 17b6
 o.-sa (mülāhaza o.): (bak. mülāhaza) 51b4
 o.-a(is.) (taştīr o.) 37a6
 o.-a (zīkr o.) 37a3
 o.-maya (yād o.): (bak. yād) 64b6
 o.-alar (ʿadd o.) 38a14
 o.-duḳda (irād o.): (bak. irād) 37a2
 o.-an 32a13
 o.-an (beyān o.) 31a15, 33b13
 o.-an (itlāk o.) 29a13, 52b4
 o.-an (şerḥ o.): (bak. şerḥ) 62b7
 o.-an (tafşīl o.): (bak. tafşīl) 7b11-12
 o.-an (taḥrīr o.): (bak. taḥrīr) 40a14
 o.-an (zīkr o.) 7a15, 15a14, 24a10-11, 24b3, 26b8, 27b1, 29a11-12, 36b1, 36b11, 41a8, 59b8, 64a15
 o.-acaḳ (itlāk o.) 38a8-9
 o.-ması (bi'z-zīkr o.): (bak. bi'z-zīkr) 40a11
 o.-ması (ikāmet o.): (bak. ikāmet) 35b11
 o.-maḳ (izāfet o.): (bak. izāfet) 51a2

on: dokuzdan sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam,
 10.

o. 7a1, 15b13, 40b6, 52a4
 o.+a 24b6
 o.+da 63b2
 o.+uncı 21b13, 24a14

on altı: on beşten sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren
 rakam, 16.

o.+da 63a6

onar: her birine on.

o. 9b2

on bir: ondan sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren
 rakam, 11.

o.+i(iy.) 63b14

o.+inci 22b7, 24b7, 24b11

on biş: on dörtten sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 15.

o. 43a2

o.+de 63b4

on dört: on üçten sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 14.

o.+1(iy.) 63b12

on iki: on birden sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 12.

o. 14b15, 15a10, 15b5, 29a14, 29b7-8, 29b8, 30a1, 30a2, 30a6, 30a8, 30a9, 31a8, 52b3, 61b3

o.+de 63b6

o.+ncı 23b3, 24b8, 24b11

on iki biş: on bir bin dokuz yüz doksan dokuzdan sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 12.000

o. 17a13

on sekiz : on yediden sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 18.

o. 20a15-16, 41b9

o.+1(iy.) 63b14

on sekiz biş : on yedi bin dokuz yüz doksan dokuzdan sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 18.000.

o. 17b15D2

on çokuz: on sekizden sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 19.

o. 63b6

o.+ıncı 9a2

on üç: on ikiden sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 13.

o.+de 63b8

on yidi: on altıdan sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 17.

o.+de 63b2

oran: Miktar, derece, sınır.

o.+1(iy.) 49a7

‘osmān (k.a.): Osmanlı Devleti’nin kurucusu, I. Osman.

āl-i ‘o.: Osmanlı Devleti (āl-i o. ve’s-selāṭin-i cihān) 3a4

‘osmān (k.a.): Hz. Muhammet’in damadı, üçüncü halife.

o. 4a6

otur-: bir yere, vücudun belden yukarısı dik duracak biçimde yerleşmek; yaşamının bir dönemini belli bir yerde yaşayarak geçirmek, oturmak.

o.-up 16b12, 43b6

otuz: yirmi dokuzdan sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 30.

o.+da 63b4

Ö

öl-: yaşamı sona ermek, can vermek, ölmek.

ö.-ürse 15b11

ö.-mişdür 12b14

ö.-se 5b3, 5b4

‘ömer (k.a.): (bak.‘ömer bine’l-ḥaṭṭāb)

‘ö. 4a6

‘ömer bin ‘abdü’l-‘azîz (k.a.): 682-720 yılları arasında yaşamış, Hicaz valiliği de yapmış olan yumuşaklığı ve adaları ile ünlü Emevi halifesi.

‘ö. 4a7

‘ömer bine’l-ḥaṭṭāb (k.a.): ikinci halife Hz. Ömer.

‘ö. 60a5

‘öm(ü)r (A): yaşama, yaşayış, hayat, ömür.

‘ö. sür-: yaşamak 9b1

‘ö.+1(1y.) (neyyir-1 ‘ömr) 5a11

‘ö.+ler1 29b14

öğ: bir kimsenin ilerisi, ön.

ö. 53b14

ö.+inde 48a15

öte: konuşanın temel olarak aldığı bir şeyden daha uzak .
olan yer ya da şey, öte.

ö. 31b6, 31b7

özge: başka, ayrı, özge.

ö. 38b15, 42a4, 45a9, 48b4

pā (F): ayak.

p.-y1 muḥabbet 18a14

pādiṣāh (F): hükümdar, padişah.

p.-1 'ālī-şān 25a10

p.+umuz 2b14

pāk (F): temiz; kutsal, mübarek.

p. it-: temizlemek 58b4

p.-1 muṣṭafāwī (ḥātem-i sırr-1 p.) 36a6

p. (niyyet-1 p.) 62a4

p. (zāt-1 p.) 48a15

p.+dür (zāt-1 p.) 35b12

p.+e (zāt-1 p.) 22b3

p.+den (zāt-1 p.) 40a9

p.+1(1y.) (ḳalb-1 p.) 14a2

p.+1 (zāt-1 p.) 48b13

p.+ldür (nām-1 p.) 39a2

p.+ine (zāt-1 p.) 32a11

p.+inde (ḳalb-1 p.) 52a3

pāk-bāz (F): "temiz oynayıcı", mecaz olarak sadık aşık.

p. (merd-1 p.) 48a6

pāk-gevher (F): temiz inci [gibi olan].

p. 61b4-5

pāk-güher (F): (bak. pāk-gevher)

p. 42b14

pāk-naẓar (F): temiz bakışlı.

p.+lar 42b14

pāk-rū (F): temiz yüzlü.

p. 42b14

pāk-zāt (F, zāt A): temiz asıllı, özü temiz.

p. (velī-yi p.) 43a2

pāyān (F): son, nihayet, sınır.

p.+1(1y.) 49a6

p.+ını 49b15

pāye (F): rütbe, derece.

p.-1 'arş 50a4

pāy-endāz (F): büyük kimselerin geçeceği yerlere serilen halı vb. şeyler.

p. idin-: bir şeyi kendine "pāy-endaz" gibi düşünmek 21b11

pehn (F): enli, geniş.

p. 32b2

peleng-intikām (F, intikām A): intikamı panter gibi olan, yırtıcı.

p. (şîrân-1 p.) 32b1-2

pergār (F): pergel.

p. 49b5

p.-1 hilkat 5a9

p.-1 kerāmet (merkez-1 p.) 23b2

p. (misāl-1 p.) 63a5

p.+ları 45a3

pergār-vār (F): pergel gibi.

p. 61a6-7

pervāne (F): geceleri ışığın etrafında dönen küçük kelebek.

p. 51b12

pervāz-gāh (F): uçacak, uçulan yer.

p.+1(1y.) 17a5

pes (F): öyle ise, o halde, şimdi, şu durumda.

p. 5a10, 7b11, 8b15, 9b13, 10a15, 14a1, 15a2, 15b4, 16a7, 16b9, 17a12, 18a10, 19b4, 20a11, 20b7, 21a10, 21b5, 22a5, 22b10, 23a4, 23b6, 24a8, 24a15, 25a11, 26a10, 29a2, 29a11, 30a1, 31a11, 35a4, 40a15, 41a8, 42a15, 43a5, 44a6, 45b2, 47a7, 50a15, 53a5, 53b12, 55b5, 57a4, 60a12, 61a9, 61b7, 64a11

pesendide (F): beğenilmiş, seçilmiş.

p.+leri 36b9

peydā (F): hazır, mevcutz, var.

p. eyle-: var etmek 59a9

p. ol-: var olmak 19a13, 48a12-13, 59a7

peygamber (F): Allah tarafından haber getiren, Allah'ın emirlerini insanlara haber veren, peygamber.

p. 5a1, 5a3, 8a14, 15a7, 22b14

p.+dür 14b4

p.+lere 36b14

pîrān (F): yaşlılar, ulu erenler, ermişler.

p.-1 sāl-ḥurde 9a15

pîşevā (F): önde olan, geçen, reis, başkan.

p. ol-: geçmek 31b7-8

pür-cūd (F, cūd A): cömertlik dolu.
p.+1(iy.) (vücūd-ı p.) 27a13-14

pür-ḥubūr (F, ḥubūr A): sevinç dolu.
p.+1larında (ḥuzūr-ı p.) 3a7

pür-me'āl (F, me'āl A): anlam dolu, çok anlamlı, derin
anlamlı.
p.+1leri (güftār-ı p.) 33b10-11

R

- rab(b) (A):** Tanrı, Mevlā, Allah.
 r. 49a6, 49a7, 49a9, 49b3, 60b7
 r. (manzūr-ı rabbe'l-erbāb) 3a14
 r.+i(iy.) 51a13
 r.+i (zāt-ı r.) 51a13
- rabbānī (A):** kendini olanca gücüyle Allah'a veren;
 Allah'la ilgili, Allah'a ait.
 r. ('ārif-ı r.) 13b3
 r. ('aşk-ı r.) 33b1
 r. ol- (ğarkā-ı envār-ı r.): (bak. ğarkā) 54b5
- rabbāniyye (A):** (bak. rabbānī)
 r.+ye (hidemāt-ı r.) 25a3
- rābī' (A):** dördüncü.
 r.+ug (iklīm-ı r.) 27b10
- rābī'e (A):** (bak. rābī')
 r. (haşlet-ı r.) 16a6
 r. (tabaka-ı r.) 7b8-9
- rāfızī (A):** Ebubekir ile Ömer'in halifeliğini kabul
 etmeyen, rafıza tarikatına mensup kimse.
 r. 35b5
- rafz (A):** rafızılık.
 r.+ı(iy.) 35b8
 r.+ını 35b5
- rağbet (A):** istekle karşılama; arzu, istek.
 r. eyle-: istekle karşılamak, bir şeyin olmasından
 memnun olmak, rağbet etmek 9a5
 r.-i izdivāc 6a1-2
 r. (ihtirām ü r.) 9b12-13
- rağıb (A):** isteyen, rağbet eden.
 r. ol-: istemek, istekle karşılamak, rağbet etmek
 50a2
- rāh (F):** belli bir amaç doğrultusunda tutulan yol.
 r.-ı hāk 48a3, 4815
 r.-ı zülfā 22b5
 r.-ı haķīkat (sālikān-ı r.) 25a3-4
- rāh-ber (F):** yol gösteren kılavuz, rehber.
 r.+dür (velī-yi r.) 61b6
- rah̄hemehūma'llāh (A):** Allah ona rahmet eylesin.
 r. 4a8

rah̄mehūma'llāhu te'ālā (A): yüce Allah ona rahmet eylesin.
r. 55a8

rahmān (A): dünyada her canlıya merhamet eden: Allah.
r.+dur (galebe-i tecellî-yi r.) 40b9

rahmānî (A): Allah'a ait, Allah'tan gelen ve hayırlı olan.
r. (nefs-i r.) 46b8
r. (tecellî-yi r.) 8b3

rahmāniyyūn (A): Alla'a ait, Allah'tan gelen şeyler, ilahi şeyler.
r. 48a7

rahmet (A): acıma, esirgeme, koruma.
r.-i 'indiyye 10b13
r.+dür 39b10
r.+ledür 46b15
r.+i(iy.) 16a13, 39b8

rahmetu'llāhi 'aleyh: Allah'ın rahmeti onun üzerine olsun.
r. 55a11

rahşān (F): parlayan, parlak.
r. ol-: parlamak, ışıldamak 34a12-13

rağş (A): oynama, dans etme.
r. it-: oynamak, dans etmek 7a4-5

raşad (A): gözetme, bekleme.
r. (erbāb-i r.) 29b13

rāsiha (A): din bilgisi çok geniş olan kimse; temeli kuvvetli, sağlam.
r.+y1 (kuvvet-i r.) 42b8
r.+ları (kadem-i r.) 31b9

rāz (F): gizlenilen şey, sır.
r. (gölşen-i r.) 17a5
r. (şāhib-i r.) 48a15

rāzık (A): rızık verenn: Allah.
r. (hālîk ü r.) 17a14

rāzıkî (A): rızık veren Allah'la ilgili, Allah'a ait.
r.+dür 38b13

raziya'llāhu 'anh (A): Allah ondan razı olsun (erkek için).
r. 7b15, 8a12, 22b15, 23a2, 23a8, 33a6, 60a5

raziya'llāhi 'anha (A): Allah ondan razı olsun (kadın için).

r. 20a4

raziya'llāhu 'anhümā (A): Allah onların ikisinden razı olsun.

r. 23a12, 55a6

r.+ya 4b12

rebī'ü'l-āhır (A): Araplarda kameri ayların dördüncüsü.

r.+inde 8b13-14

receb (A): Araplarda kameri ayların yedincisi ve kutsal üç ayların ilki.

r. 7b3, 35a9

r. (ğurre-i r.) 34a11

r.+e 35a2

r.+den (ğurre-i r.) 34b10

r.+de (māh-i r.) 35b1

r.+uy (māh-i r.) 33b15

r.+i(iy.) 34a5

recebiyyūn (A): kerametlerini ve velayetlerini yalnız recep ayında gösterebilen ve kırk kişiden oluşan bir ermiş grubu.

r. 26b12, 33b12, 35a7

r.+dur 33a12

r.+a 29a12, 29a14

recül (A): kadın ya da erkek olsun, Allah'ın dostluğunu kazanmış, adil, faziletli kişi, manevi olarak yücelmiş kamil insan.

r.-i berzahı 49a1

red(d): geri çevirme, dönderme.

r.-i selām: verilen selamı alma, selama karşılık verme 13b7

ref^e (A): yüksek.

r.-i şavt 41a3

r.-i şavt it-: yüksek ses çıkarmak, yüksek sesle konuşmak 41a7

refref (A): mirac gecesi, Hz. Muhammet'i Allah'ın huzuruna çıkaran efsanevi kuş.

r. (saķit-i r.) 49b8

r.+dür (saķit-i r.) 50a3

reh (F): yol (bak. rāh)

r.-i da'vā 33a11

- rehā (A): kurtulma, kurtuluş.
r. bul-: kurtulmak 34b13
- rehn (A): bir şeye garanti olarak tutma veya bırakma.
r. it-: bir şeye garanti olarak tutmak veya bırakmak,
rehin etmek 12b1
- resā'il (A): mektuplar; küçük kitaplar, risaleler.
r.-i kem-yāb 30b12-13
r.-i bī-naẓīr 2b9-10
r.+de 2b5
- resūl (A): Hz. Muhammet; Allah'ın elçisi, peygamber.
r. 7b14, 33a5
r.-i hümām 21b2
r.-i vedūd 44b14
- resūla'llāh: Hz. Muhammet.
r. 6a10, 8a9, 10a11, 14b2, 32b15, 36a12, 37a14
r.+uğ 32b13
r.+la 12b12
- reṣaḥāt (A): damlalar.
r.-i emṭār-ı 'ināyet 36b4-5
- revā (F): yakışır, uygun.
r. göril-: uygun olduğu, layık olduğu düşünölmek 51a2
- revāc (A): kıymet, değer.
r. (muḥabbet ü r.) 6a3
- revāfız (A): rafızı tarikatından olanlar, rafıziler.
r.+ı 35b3
- revān (F): akar, akan.
r. (āb-ı r.) 58a10-11
- reyb (A): şüphe.
r. ü gümān 19a12
r. ü şekk 38a4
- rıfķ (A): tatlılık, yumuşaklık.
r. u teraḥḥum 15b15- 16a1
- rıḥlet (A): göç, göçme.
r. it-: göç etmek 58b13
- rızķ (A): Allah'ın herkese verdiği nimet.
r.-ı maḥsūs 41a14-15
- ri'āyet (A): sayma, saygı, uyma; gereklilik.
r. 20b13, 64a14

r.-i edeb 37a1
 r.-i sünnet it-: sünnet olan şeyler yerine getirmek, sünnetlere uygun davranmak 56b12
 r.-i sünnet-i muştafâviyye (mübâşir-i r.) 10a2
 r.+dür 40a15
 r.+inde 6a11
 r.+lerine 23a14
 r.+ler (r.eyle-): uygun davranışı yapmak, uymak, riayet etmek 9a10

ricā (A): istek, dilek, rica.
 r. eyle-: istemek, dilemek, rica etmek 62b3

ricāl (A): Allah'ın dostluğunu kazanmış, manevî yönden yücelmiş kamil insanlar; erkekler.
 r. 26a13, 26b10, 26b15, 47a6, 52b4, 54a10
 r.-i 'aṭf: iyilikseverlik özelliğine sahip bir abdal grubu, (bak. ricāl-i ḥannān) 43a4
 r.-i 'aynū't-taḥkīm ve 'z-zevā'id: bir abdal grubu 52a6
 r.-i celīlū'l miqdār 54b14
 r.-i eyyām-ı sitte: bir abdāl grubu 53b10
 r.-i feth: kalp gözleri açılmış, evrendeki sırları gönül yoluyla sezebilen bir abdal grubu 46a2
 r.-i ḡayb: (bak. ricālū'l-ḡayb) 41a13, 41b2, 41b3, 61a1-2
 r.-i ḡinā: Allah'ın varlığını bilmek ve O'nun yolunda olmakla kendini zengin sayan bir abdal zümresi 50b14, 51a3, 51a4
 r.-i güzīn 55a2
 r.-i ḥannān: iyiliksever ve yumuşak huylu bir abdal grubu, (bak. ricāl-i 'aṭf) 43a3
 r.-i iştīyāk: sürekli olarak Allah'ı özleyen, O'nu görmek isteyen bir abdal grubu 53a5
 r.-i kerāmet-efser 46b4
 r.-i kerāmet-niṣān 36b1-2
 r.-i keşīrū'l-aḥvāl 54a10
 r.-i kuvve: (bak. ricālū'l-kuvvet) 43b3-4
 r.-i taḥt-ı esfel 46b5
 r.-i 'ulā: şan ve şeref sahibi kimselerden oluşan bir abdal grubu 46a7
 r.-i vāṣıl: Allah'a ulaşmayı dileyen ve bu dileğine kavuşmuş bir abdāl grubu, (bak. vāṣılīn) 44a4
 ricālū'l-feth: (bak. ricāl-i feth) 45a13
 ricālū'l-ḡayb: her devirde bulunan, ancak herkes tarafından görülemeyen ve Allah'ın emirlerine göre insanları ve dünyayı yönetmeye çalışan kutsal kimseler 31a6, 40b5, 41a10, 61b10, 62a1, 62b10, 63a4
 ricālū'l-ḡinā: (bak. ricāl-i ḡinā) 50a6
 ricālū'l-ḥannān: (bak. ricāl-i ḥannān) 43b3
 ricālū'l-heybet ve'l-celāl: halk üzerinde, heybetli görüntülerinden yararlanarak etkili olan bir abdal

grubu 44a7

ricālū'1-ḳahr: Allah'ın "ḳahr" sıfatını, "lutf" sıfatı gibi ve aynı derecede gönül rızasıyla karşılayan ve bu yüzden "vahada sahra hayatı" yaşayan bir abdal grubu, (bak. ricālū'1- kuvvet) 42a8

ricālū'1-ḳuvvet: güç sahibi ve gerektiğinde bu güçlerini kullanan bir abdal grubu, (bak. ricālū'1-ḳahr) 42a8, 42b7, 43b2

ricālū'1-mesā: denizlerin dibinde ve akarsuların içinde, sürekli olarak ibadet eden ve hiç kimseye görünmeyen bir abdal grubu 58a9

ricālū'1-ğayb (dā'ire-1 r.) 63aDA

r.-1 şāhib-1 kerāmet (serdār-1 r.) 3a12

r. (şakā'ikū'r- r.) 19b15

r.+den 48a15, 49b1

ricālu'llāh: Allah yolunda olanlar, veliler, erenler, ermişler.

r. 2b1, 3b3, 35a7, 42a1, 54a12, 59b12, 62a3, 62a14

r. (melāz-1 r.) 14b14

r.+a 9a7, 25b4, 25b12, 48b4

r.+dan 30b9, 45b6

r.+uğ 33a8, 51b3, 57a8, 61b2

risāle (A): küçük kitap, risale.

r.-1 fevāyid-şī'ār 64a4

r.+de 64a8

r.+sinde 3b11, 31a1, 54a7, 55a11

risālet (A): peygamberlik.

r.+e (taht-1 r.) 59b1

r.+üğ (fāhr-1 r.) 14b12

risāliyet (A): (bak. risālet)

r.+le (ḳuvvet-1 r.) 11a9

rîş (F): sakal.

r.+inde 17a7

reşk (F): kıskanılmış.

r.-1 'ayn-1 'ināyet 33b5

rivāyet (A): dilden dile dolaşan söz ya da olay, söylenti.

r. it-: söylemek, dilden dile dolaşan bir haberi iletmek 58a14-15

r.+iyle 40a14

riyāh (A): rüzgarlar.

r.-1 meşiyet 58b12

riyāset (A): başkanlık, reislik.

r. 3a6

r. (tama'-ı r.) 57a4
r.+e 57a3

riyāz (A): ağaçlık yerler, bahçeler.
r.-ı riyāzet (esmār-ı r.) 27a11-12

riyāzet (A): dünya lezzetlerinden sakınma, kanaatle yaşama.
r.-ı nefsiyye 60a12
r.+le 47a5
r.+leriyle (esmār-ı riyāz-ı r.) 27a11-12

riyāzet-perver (F, riyāzet A): riyazet ile yetişmiş, riyazeti seven.
r. (zühād-ı r.) 41b9

riyāzet-piše (F, riyāzet A): riyazet peşinde olan, riyazete alışmış.
r. (şahş-ı r.) 5a4

riyāziyye (A): matematik.
r. 24a1

rub° (A): dörtte bir, çeyrek.
r.-ı meskūn (bilād-ı r.) 7b1-2

rūh (A): can, nefes, ruh.
rūhü'l-kuds: Cebrail 39a11, 39b3
r.-ı muşavver: tasarlanmış, tasavvur edilmiş vücut, ruh 48b6, 48b11
r.-ı mücerred 24a4
r.-ı mücerred-ı laṭīf 23b8
r.-ı 'ulvī 50b9, 50b13, 51a1
r.-ı muḥammedī (sālik-ı mesālik-ı r.) 14a15
r.+la 48b9

rūḥānī (A): gözle görülmeyen, cismi olmayan; ahiretle ilgili.
r. (şinf-ı r.) 60b5
r.-(şahş-ı r.) 29a4
r.+yi (şahş-ı r.) 29a1

rūḥāniyye (A): (bak. ruḥānī).
r. kıl-: ahiretle ilgisini kurmak, öteki dünya içinmiş gibi düşünmek 38b6
r.+lerine (ahvāl-ı r.) 44a8

rūḥāniyyet (A): ruhtan ibaret olanın durumu, ruhanilik.
r.+i (letāfet-ı r.) 51a1

ruḳabā (A): bekçiler: sıralamada üçyüzlerden sonra gelen, rical-ı gayb'tan bir abdal grubu.

r. 31a2, 31a4, 59b13, 62b13
r.+sıdur 61b4

rūşen (F): parlak, aydınlık.
r.+dür 15a9

rūşen-sitāre (F): parlak örtü.
r.+sıdur (netāyic-i r.) 27a10

rūy (F): yüz, çehre.
r.-i zemīn: yeryüzü, dünya 34a7

rūz (F): gün.
r.-i haşr: mahşer günü, kıyamet günü 39a12
r.-i kıyāmet: kıyamet günü 36b3

rūz-dīde (F): gün görmüş, olgun.
r.+den (sālīkān-i r.) 9a15-9b1

rūzgār (F): rüzgar; zaman.
r. 51a8
r. geçür-: zaman geçirmek, yıllar atlatmak 9b2

rübūbiyyet (A): tanrılık.
r.+ūy (envār-i r.) 57a1

rücū' (A): dönme, geri dönme.
r. 35b6

rūsūh (A): bir bilimin derinliğine, inceliğine varma.
r. 56b13

rūtbe (A): derece, mertebe, makam, mevki, rütbe.
r.-i 'āliyye 55a1
r.-i ğayb 52a11
r.-i kerāmet ü velāyet bul-: keramet ve velayet
mertebesine ulaşmak, keramet ve velayet göstermek
14b11
r. (tertīb-i r.) 24b2
r.+ye 59b5
r.+de 31b3, 50b3, 60a1
r.+lere 26b12
r.+si 14a10, 24a11, 31b13
r.+leri 24b13

rū'yet (A): bakma, yönetme.
r.-i eşirrā 38b1
r.+i(ly.) 49b10

sa'âdet (A): mutluluk.

s.-i sermed 2b5

s.-i velâyet 59a1

s.+leri (merkez-i s.) 45a3

sā'at (A): zaman, saat.

s. 45b3

s.+e 45b5, 45b8

sā'ât (A): saatler.

s.-i nehâr ü leyâlî 45b4-5

s.+de 45b7

sābık (A): geçen, geçmiş.

sābıku'z-zıkr : zikri geçmiş, yukarıda söylenilmiş,
anılmış 27b11, 32b7

sābī' (A): yedinci.

s.+ûğ (iklîm-i s.) 28a7

sābī'a (A): (bak. sābī')

s. (ḥaşlet-i s.) 16a11

sābit (A): yerinde duran, devam eden, değişmeyen; ispat edilmiş, kanıtlanmış, anlaşılmış.

ş. ol-: yerinde durmak, sürmek, değişmemek;
ispatlanmak, kanıtlanmak, anlaşılmak 18a3, 33b14,
35b8

ş.+lerdür 5a5D1

saç-: dağıtmak, saçmak.

ş.-arlar 33b7

şadā (A): ses.

ş.-y1 evrād ü ezkār (şît ü ş.) 30a7

ş.+sın 48a11

ş.+ları 6b13

sādāt (A): ulular, seyitler.

s.+1(1y.) 31a6

s.+ıdur 55a3

şadıka (A): doğru, gerçek.

ş. 16b1

sādīs (A): (bak. sādise)

s. (iklîm-i s.) 28a6

sādise (A): altıncı.

s. (ḥaşlet-i s.) 16a8-9

s. (ṭabaḳa-i s.) 7b9

şadr (A): başkanlık.
s.+ına 43b1

şafā (A): saflık, temizlik; gönül şenliği, kedersizlik.
ş.-yı ḳalb 58b4-5
ş.+ya (baḥr-ı ş.) 37a9
ş.+ile (kemāl-i ş.) 58a11

şāfī (A): temiz, karışık olmayan, katışıksız.
ş. ol-: temizlenmek, arınmak 60a15

sağ : sağ taraf, sağ.
s. 25a13, 53b14

şağış: miktar, sayı.
ş.+ınca 39a9

şaḫā (A): cömertlik, el açıklığı.
s. (müşfik-i keşîrû's- s.) 11b1

şaḫâyif (A): yapraklar, sayfalar.
ş.-i leṭâyif-i esrâr ü âşâr 30a8-9

şaḫābe (A): Hz. Muhammet'i görmüş ve sohbetinde bulunmuş olan mümin kimse.
ş.-i gūzîn 4b12
ş.-i kirām 8a11-12
ş.-i zevî'l-eclāl 7b14
ş.+den 8a6

şāḫīb (A): herhengi bir niteliği olan kimse; bir iş yapmış veya bir eser ortaya koymuş kimse, iye, sahip.
ş.-i elf 24b8
ş.-i ensāb ü ensāl 5b12
ş.-i mā'iyye 24b7
ş.-i rāz 48a15
ş.-i sirru'n-nebî 8a13
ş.-i 'ulūm ü ma'ārif 9b15-10a1
ş.-i kerāmet (serdār-ı ricāl-i ş.) 3a12
ş.+i(iy.) 13b2, 18b15, 22a12, 30b1
ş.+idür 11b9, 16b9, 17a11, 24b5, 30b3, 44b3
ş.+lnî 21a8
ş.+leri 57b6
ş.+leridür 46a8, 48a9, 55a14

sāḫıl (A): deniz, nehir, göl kenarı, kıyı.
s.+inde 21a3

şaḫīḫ (A): gerçek, doğru.
ş. ('ilm-i ş.) 38a9, 57b6

şahrā (A): büyük çöl.

ş. 11b3, 19a13, 19a14

ş.-yı muhabbet (gird-i ş.) 18a15

ş.+da 32b3

ş.+sı 19a8

sa'id (A): mutlu, uğurlu.

s. ol-: mutlu olmak, uğurlu olmak 38a12

s.+midür 30b1

şā'id (A): yukarı çıkan, yükselen.

ş.+le (nefs-i ş.) 46a10

sa'ide (A): (bak. şā'id)

s.+den (tā'ife-i s.) 35a12

sā'ir (A): başka, diğer.

s. 5b12, 14a7, 22b8, 25b3, 26b9, 31b15, 56b6

s.+i(iy.) 52b10

s.+inden 24b12

s.+lerüñ 51b5

sā'ire (A): dolaşan, seyreden.

s.+de (kevākib-i s.) 28a9

sā'irîn (A): dolaşanlar, hareket edenler, seyredenler.

s. 13b14

şakın: yapmaktan çekin! aman! sakın!

ş. 29b3

şakın-: uzak tutmak, korumak, sakınmak.

ş.-mağdur 21a8

şakıl (A): ağır.

ş. (mānend-i haml-i ş.) 34b3

sākin (A): oturan, yerleşen, oturmuş, yerleşmiş.

s.-i mihrāb-ı velāyet 25b10

şakîl (A): düşülen yer (?).

s.-i refref 49b8, 50a3

sākiyye (A): su veren, su dağıtan.

s.+dür 35a4

şalah (A): barış, barıştırma.

ş. 12b9

şalavāt (A): namaz.

ş.-i 'aşr 10a12

ş.-i mefrūza 53a14

ş.-ı mefrūza (ḥaḳīkat-ı s.) 53a9
ş.+dan 53a10

şalavātu'llahu te'ālā 'aleyhüm ecmā'in (A): yüce Allah'ın
salatı onların tümünün üzerine olsun.
ş. 14b5

sāl-be-sāl (F): yıldan yıla.
s. 33b14-15

sāl-ḥürde (F): yıl yemiş: kocamış, yaşlanmış.
s. (pīrān-ı s.) 9a15

şālīḥ (A): uygun, elverişli; dinin emrettiği şeylere uygun
hareket eden; (k.a.) Kur'an'da adı geçen ve Semud
kavmine gönderilen bir peygamber, Hz. Salih.
ş. 3a4, 22b7
ş. (nebī-yi s.) 44b13
ş. (ḥazret-i ş.) 44b13

şālīḥ berberī (k.a.): bir din büyüğü, Salih Berberi.
ş. 53a15

şālīḥīn (A): günah işlemeyenler, salih kullar (bak.
şuleḥā)
ş. (fırka-i evliyā-yı s.) 25a5

sālik (A): Allah'a ulaşma yolunda olan, bir tarikate
girmiş bulunan; bir yola giren, bir yolda bulunan.
s. 42b7, 58a5
s.-i gümrah 22b6
s.-i hidāyet-rehber 5a2
s. ol-: yola girmek 30a15
s.-ı mesālik-i rūḥ-ı muḥammedī 14a15
s.-i şāh-rāh-ı kurb ol-: Allah ile kul arasındaki
kısa -Allah insana şah damarından daha yakındır- ve
açık yolun yolcusu olmak, Allah'a yaklaşmak 5b4
s.+idür 40a6
s.+ler 46a2

sālikān (F, sālik A): bir tarikate girmiş olanlar, Allah
yolunda olanlar, salikler.
s.-ı rāh-ı ḥaḳīkat 25a3-4
s.-ı rüz-dīde 9a15-9b1
s.-ı tarīḳ-i ḥaḳ 53a8

sālikīn (A): salikler (bak. sālikān)
s. 13b13
s.+den (fırka-i s.) 64a9

sālim (A): eksiği olmayan, eksiksiz sağlam; kötü
düşüncelerden uzak, kötü sanıların süzgecinden

geçmiş.

s. ol-: sağlam olmak, eksiği olmamak 55b5
s.+lerdür 38a8

sālīs (A) (bak. sālīse)

s.+üğ (ıqlīm-ı s.) 27b8

sālīse (A): üçüncü.

s. (ḥaşlet-ı s.) 16a2

s. (ṭabaka-ı s.) 7b8

şalla'llāhu 'aleyhi ve sellem (A): Allah'ın salatı ve selameti onun üzerine olsun.

ş. 8b1, 10a11, 10b1-2, 11a7-8, 15b9-10, 20a12, 23a13, 32b11, 33a1, 36a12, 37a15, 55a4-5, 55b7, 59b1

ş.+e 20a11

ş.+den 6a10

ş.+üğ 14b3

şalşala (A): ses, gürültü.(?)

ş.+nuğ 48a13

salṭanat (A): hükümdarlık, sultanlık.

s. (imāret ü s.) 4a5

s.+la 3a6

sāmin (A): sekizinci.

s.+üğ (kuṭb-ı s.) 20b2

sāmine (A): (bak. sāmin)

s. (ḥaşlet-ı s.) 16a13

sāmiye (A): yüksek, yüce.

s. (mertebe-ı s.) 55a14

s.+lerinde (ḥuzūr-ı s.) 64b5-6

şan-: bir şey ya da bir kimse olduğunu düşünmek, zannetmek, sanmak.

ş.-urlar 52b13

ş.-ma 37a10

şan'at (A): hüner, marifet, sanat.

ş. 23b14

ş.+i(ıy.) 23b15

ş.+ine 35a6

ş.+le (terk-ı s.) 3a9

şanāyi' (A): sanatlar.

ş.+den (erbāb-ı ş.) 35a6

sānī (A): ikinci.

s. 52a1

ş. (nev^c-i ş.) 14b11
 ş. (vech-i ş.) 40a13
 ş.+ye (iklîm-i ş.) 27b7

sāniye (A): (bak. sâni)
 ş. (haşlet-i ş.) 16a1

sāniyye (A): (bak. sâni)
 ş. (tabaka-i ş.) 7b8

şarf (A): tüketme, harcama.
 ş.-1 başsar kı1-: bakmak 2b11, 38b13
 ş.-1 himmet eyle-: çaba göstermek, gayret etmek 6a12, 64b3
 ş.-it-: harcamak, sarfetmek 7a8

şat-: bir şeyi birine para karşılığında vermek, satmak.
 ş. -1 (ş. vir-) 12a11

sāṭı^c (A): yükselen, yükseldikçe ortaya çıkan.
 s. (hüccet-i s.) 33a10

şavt (A): ses.
 ş.-1 ʿālî 6b12
 ş.-1 ḥasen 12a11-12
 ş. it- (ref^c-i s): (bak. ref^c) 41a7
 ş.+ını (ref^c-i ş.) 41a3

sa^cy (A): çalışma, gayret, emek.
 s. 47a8

sāye (F): gölge.
 s. 41b8

sāz (F): çalgı, müzik.
 s. 48a15

seb^ca (A): yedi.
 s.-1 seyyāre 27a9
 s.-1 seyyāre-vār 61a9-10
 s.+ya (şifāt-i s.) 27b2
 s.+nuḡ (eḡālîm-i s.) 27a7

sebbāḥ (A): suda yüzen, yüzücü.
 s.+ı(ıy.) 37b8

sefîne (A): gemi.
 s.+ye 6b8

sehl (A): kolay.
 s.+dür 10a8

sekiz: yediden sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 8.

s. 42a7, 31a10

s.+i(iy.) 63b14

s.+inci 19b2, 31b11,

selām (A): sözle ya da işaretle iyi niyet ve nezaket gösterisinde bulunma, selām. 8a8

s. vir-: selamlamak 13b6

s. (redd-i s.) 13b7

s.+ın 8a7

selāmet (A): gelip geçici olmama, zevalsızlık.

s.+dür (maḳām-ı s.) 38a3-4

selāṭin (A): sultanlar.

s.-i cihān (āl-i oṣmān ve's- s.) 3a4

selmān-ı fāris (k.a.): 656 yılında Medyen'de ölen, mutasavvıflarca Hz. Muhammet'in ölümünden sonra örnek kişilerden biri sayılan ve sahabenin en önde gelenlerinden biri.

s. 55a5-6

semā° (A): Mevlevi ayinlerinde tarikat mensuplarının cezbe haliyle ayakta dönmesi.

s. 7a3

semāvāt (A): gökler.

s. 34b2

semāvi (A): gökle ilgili, göksel.

s.+dür 44a9

şemer (A): meyve, yemiş.

s. 22b4

semt (A): taraf, cihet, yön; yer, bölge, semt.

s.-i cenūbī 63b15

s.-i iḥsān 50a2

s.-i inkār 43a1

s.-i şekvā 53b6

s.-i şimāl 63b5

s.+i(bel.) 61a7

s.+e 58b12, 61a3

s.+de 27b15

s.+den 61a3

s.+üç 27a2

s.+ini 11b2, 26a2

s.+ine 30a14

s.+inde 23b14, 45b14

s.+inden 43b14

s.+iyle 47a3
 s.+leridür 34a11
 s.+lere 53b15

sen: sen.
 s. 12a2, 23a4

senā-kār (F, senā A): metheden, öven.
 s. 58b2, 64b7

sene (A): 365 günlük zaman birimi, yıl, sene.
 s. 8b13, 11b12
 s.-i ātiye 34a5
 s. (eyyām-ı s.) 59b13

sened (A): dayanılacak şey.
 s.-i enbiyā: peygamberlerin dayanağı: Hz. Muhammet
 55a4

seng (F): taş.
 s.-i kubbür 32a4
 s.-i ta'n 42b5

seniyye (A): yüksek, yüce.
 s.+lerine (südde-i s.) 3a8

ser (F): baş.
 s.-i müy 59a9
 s. (çeşm-i s.) 13a8

serā-perde (F): padişah çadırı, otağ.
 s.-ı velāyet (sirdār-ı s.) 3a12

ser-ber (F): baş alan, baş götüren.
 s.+dür 42b10

serdār (F): yetkili, komutan.
 s.-ı ricāl-ı şāhib-ı kerāmet 3a12

serencām (F): başa gelen şey, olay.
 s.-ı ahvāl 59a2-3

sermed (F): daimi, sürekli.
 s.+ini (sa'ādet-i s.) 2b5

ser-menzil (F, menzil A): durak yeri.
 s.-i 'uqbā 64b9
 s.+idür 32a4

ser-rişte (F): ipucu, tutamak.
 s.-i 'ibādet 59a1

- ser-sebz (F): yeşil, yeşil renkli.
 s. ü hażrā kıl-: yeşertmek, yeşillendirmek;
 canlandırmak 20a3-4
 s. ü şād-āb ol-: sulanmak, yeşermek, canlanmak 36b6
- ser-tāc (F): baş tacı olan, çok sevilen.
 s. ol-: baş tacı olmak, çok sevilme 48b4
 s.-ı sulţān-ı velāyet 30a5-6
- serv (F): servi, selvi.
 s.-i bālā 13a7
- server (F): reis, baş, başkan.
 s.-i ālem-i iţlāk 44a3
 s.-i enbiyā: peygamberlerin başı: Hz. Muhammet 4a1,
 8a5, 8b15, 59b1
 s.+dür 48b4
 s.+i 3b7
- sev-: hoşlanmak, sevmek.
 s.-er 11b7, 12a12
- sevābit (A): seyretmeyen, yerinde durur gibi görünen
 gök cisimleri, yıldızlar.
 s.+den 29b11
- sevād (A): bir şehrin çevresindeki karartı halinde görünen
 bahçeler, ağaçlık yerler.
 s.-ı a'zam 16b6
- sevdā (A): aşk, sevgi, sevda.
 s.+sından (meveddet-i s.) 20b1
- sevdır-: (bak. sevdür-)
 s.-üp 20a11
- sevdür-: sevmesini sağlamak, sevmek.
 s.-di 20b6
 s.-mesiyle 20b9
- sevgü: sevgi ve bağlılık duyulan, sevgili.
 s.+lüdür 17b7
- seyāhat (A): yolculuk, gezi, seyahat.
 s. it-: yolculuk yapmak, gezmek, seyahat etmek 7b2
 s.+i(bel.) 6a8
- seyf (A): kılıç.
 s.-i kâti 33a10
 s.-ü kalem 32a12
 s. (havārî-yi s.) 32b7
 s.+le 15b8, 32a11

- seyl (A): şiddetle akan su, sel.
s. ol-: coşkuyla ve şiddetle akmak, sel olmak 11b3
- seyr (A) hareket etme, yürüme, gezme, dönme.
s.-i celîl 61a2
s. it- 58a8, 64a1
s.+ini 63a4
- seyyâh (A): yolcu, gezici, gezgin.
s.+a 7b8
s.+1(iy.) 37b9
- seyyâr (A): gezen, dolaşan, dönen.
s. ol-: gezmek, dolaşmak, dönmek 61a6
- seyyâre (A): güneşin etrafında dolaşan, gezegen.
s. 31a8
s.+den (kevâkib-i s.) 29b11
s.+nüg 29b12
s.+sî (seb'a-i s.) 27a9
s.+ler 61a6
- seyyâre-vâr (F, seyyâre A): gezegen gibi (dönen).
s. (seb'a-i s.) 61a9-10
- seyyid (A) efendi, bey, baş, başkan.
s.-i enbiyâ: peygamberlerin başı: Hz. Muhammet 8b5
s.-i mehter 3b8, 35b15
s. ü mevlâ 57a15
- sezâ (F): uygun, yaraşır
s.+sıdur (lâyık u s.) 61a12-13
- şıdk (A): doğruluk gerçeklik; temiz yüreklilik.
s.-i müdde'â 33a1-2
s.+la (şeref-i ş.) 38b3
- şıfat (A): şekil; vasıf, sıfat, özellik.
ş.-i 'abdiyye 10b13
ş.-i celîle 28a15
ş.-i hilm 38a2
ş.-i ilâhiyye 28a12-13
ş.+ları 37b2, 47a11
- şıfât (A): vasıflar, özellikler, sıfatlar.
ş.-i seb'a 27b2
- şığ-: bir kaba veya bir kaba bütünüyle girebilmek; yeterli gelmek, sığmak.
ş.-acak 7a1
ş.-maz 58a6
ş.-maz 19a6

sığış-: ancak sığmak, güçlkle sığmak, sığışmak.
ş.19a6

sıhhat (A): doğruluk, sağlamlık.
s.-i hilâfet 23a12
s.+ine 32b10

sıkıl-: bıkmak, usanmak, sıkılmak.
ş.-mışdur 55b2

sıklet (A): sıkıntı.
s.+e 34b2

şın(ı)f (A): bölük, takım, grup, sınıf.
ş. 60b7
ş.-i âhîrî 60a10
ş.-i nîsâ 26b11
ş.-i rûhânî 60b5
ş.+dur 60a5
ş.+uğ 2b4, 54b2, 60a12
ş.+ı(ıy.) 60a4, 60a6
ş.+ına 30b7

sır(r) (A): açıklanamayan, bilinmeyen şey; Allah'ın akıl
ermeyen hikmeti, giz, sır.
s.-i ğayb 52b2
s.-i hafıyyât 58a8
s.-i hüdâ 32a2, 45a11
s.-i ma'ârif 22b4
s.-i pâk-ı muştafâvî (hâtem-i s.) 36a6
s.-i velâyet (nokta-i dâ'ire-i s.) 23a15
sırru'n-nebî (şâhib-i s.) 8a13

şiyânet (A): koruma, korunma.
ş. 5b9
ş. eyle-: korumak 28a1
ş.+leri 26a11

sidre (A): meyve, kiraz.
s.+den 46b3

silsile (A): art arda gelen şeylerin oluşturduğu sıra,
silsile.
s.+den 48a12

sin(n) (A): dış.
s.-i şerîf 8b14

sipîhr (F): gök, sema.
s.-i hüviyyet (mihver-i s.) 3a13
s.+ine 39a4

sirāyet (A): geçme.

s. it-: geçmek 48b13

sîret (A): bir kimsenin içi, tavrı, ahlakı.

s.-i şerife 7a10

s.+de 7a15

s.+ine 7a13

s.+inde 35b5

s.+lerini 7a14

sirdār (F): (bak. serdār)

s.-ı serā perde-i velāyet 3a12

şît (A): çatırtı, ses.

ş. ü sadā-yı evrād ü ezkār 30a7

sitte (A): altı sayısı.

s. (şihāt-ı s.): (bak. cihāt) 53b13

s. (ricāl-i eyyām-ı s.) 53b10

s.+de (cihān-ı s.) 45b15

sitte-nāzır (F, sitte, nāzır A): altı yöne bakan, altı yönü gözetten.

s. (cihāt-ı s.) 54b4

sitte vü ‘aşar ü seb‘ā mi’ya (A): yedi yüz on altı sayısı.

s. 8b13

siyāb (A): giyecekler.

s.-ı fāhıre 9a8-9

siyādet (A): beylik, efendilik, seyitlik.

s.+i(iy.) 15b11

siz: siz.

s.+i(bel.) 10b3

şol: sol taraf, sol.

ş. 25a14, 53b14

şogra: sonra.

ş. 6a1, 8b7, 10a13, 11a8, 11b10, 12b12, 13b8, 14b12,

23a1, 33a1, 34b9, 34b10, 34b11, 34b14

ş.+da 17a10

şor-: öğrenmeye çalışmak, sormak.

ş.-an 63a4

sög-: kötü söz söylemek, küfretmek, sövmek.

s.-mek 12b6

söyle-: demek, söylemek.

s.-r 35a14, 60a8, 60a12
 s.-rler 22a12, 40b8, 48a15
 s.-rlerse 48a15
 s.-di 10b12
 s.-mişdi 55b12
 s.-se 62b3
 s.-dükçe 60b9
 s.-dügü 49b14

söz: söylenen şey, kelam, söz.

s. 10b12
 s.+1(iy.) 59b4, 62b2
 s.+in 13a6
 s.+lerini 40b8

su' (A): kötü, kötülük.

s.-i edeb: kötü terbiye, edepsizlik, terbiyesizlik
 21a7, 21a8
 s.-i zan: kötü sanış, düşünce kötülüğü 38a7

su'âl (A): sorma, sorulma, soru.

s. eyle-: sormak 13b9
 s. olın-: sorulmak 26b13

subh (A): sabah.

s.ü mesâ 51b10

şudûr (A): göğüs.

ş.+ında 38a6

şudûr (A): ortaya çıkma, olma.

ş.+ına 44b6

şüfî (A): tasavvuf ehli, mutasavvıf, sufi.

ş. 29b5, 42b3, 42b4, 60a2

şüfiyye (A): tasavvufçular, mutasavvıflar, sufiler. (bak. şüfiyyün)

ş.+yı (iştilâhât-ı ş.) 3b10, 30b15

şüfiyyün (A): tasavvuf ehli olanlar, mutasavvıflar, sufiler (bak. şüfiyye)

ş. 7a13, 13b10
 ş. (tâ'ife-i ş.) 7a13
 ş. +a (tarîk-i ş.) 20a15

şulekâ (A): günah işlemeyen kimseler, salih kullar.

ş.+yı 41b1
 ş.+dan ('ämme-i ş.) 5b7

sultān (A): padişah, hükümdar, sultan.

s. 17b1

s.-i enbiyā: peygamberlerin sultanı: Hz. Muhammet
8a8, 14a3, 20a10, 20b7, 44b10

şultānū'l-'arifīn 2b6

sultānū'l-enbiyā: (bak. sultān-ı enbiyā) 4b13

s.-i velāyet (ser-tāc-ı s.) 30a5-6

s.+dur 18a6

s.+ı(bel.) 54b7

s.+laruḡ 18a7

sultān murād ḡan (k.a.): Osmanlı Devleti'nde 1574-1595
yılları arasında hüküm sürmüş olan padişah, III.
Murat.

s. 2b14

sultān selīm ḡan (k.a.): Osmanlı Devleti'nde 1566-1574
yılları arasında hüküm sürmüş olan padişah, II.
Selim, Sarı Selim.

s. 2b15

sultān süleymān ḡan (k.a.): Osmanlı Devleti'nde 1520-1566
yılları arasında hüküm sürmüş olan padişah, Kanuni
Sultan Süleyman.

s. 2b15

sumṭ (A): sessizlik.

s. (kūşe-i s.) 34a15

sūr (F): düğün, şenlik.

s.+ı(bel.) (gül-i s.) 16b6

s.+ı(iy.) 16b6

şūr (A): boynuzdan yapılmış büyük boru.

ş.+ı(iy.) (nağme-i ş.) 16b4

sūre (A): Kur'an'ın 114 bölümünden her biri.

s. 15a15

s.-i baḡarā 19a5

s.-i berā'at 22b13, 22b15

s.-i en'ām 21b14, 21b15

s.-i ihlāş 18b5

s.-i kehf 21a5

s.-i maḡsūşa 16b8, 17a9, 17b14, 19a5, 21a5, 22b8

s.-i mezbūr 23a9-10

s.-i ṭāhā 22b8(2)

s.-i yāsīn 15a13

s.+dür 22b10

s.+ye 15a15

s.+nüg 19b3, 23b5

s.+sı 16b8, 17b15D3, 19b3, 21b14, 23b4

s.+sidür 17a9, 17b15, 17b15D3, 23b5

s.+sini 23a3
 s.+sine 15b4
 s.+leri 18b4
 s.+leridür 18b5

şüret (A): biçim, görünüş; tarz, yol

ş.-i bāṭın 58a7
 ş.-i da'vā 55b15
 ş.-i inkār 35b8
 ş.-i intifā' bul-: fayda görmek, yararlanmak 17b4
 ş.-i ma'nā 31a9
 ş.-i zāhir 15b7, 47b14
 ş.+de 47b9, 52b2
 ş.+den 35b9
 s.+inde 16b1, 35b4, 35b7, 59a3
 s.+indedür 15a3

şüretā (A): görünüşte.

ş. 23b1, 37a7

şuver (A): görünüşler, biçimler, suretler.

ş.-i 'ālem 47b9

sübḥānī (A): Allah'a ait, Allah'la ilgili.

ş. (nev-rüz-ı muḥabbet-i s.) 33b1
 ş.+de (hicāb-ı emr-i s.) 42a3
 ş.+den (hicāb-ı emr-i s.) 41b11

sübḥāniyye (A): (bak. sübhānī)

ş. ('ulüm-ı 'aṭāyā-yı s.) 24a2-3

şübūt (A): ortaya çıkma, gerçekleşme.

ş.-i muḥabbet-i ilāhiyye ('ilm-i s.) 17b15

südde(A): kapı.

ş.-i seniyye 3a8

sü'edā (A): kutsal, uğurlu kimseler.

ş.-yı vāşilīn (zümre-i s.) 25a5

sühey1 (A): gökyüzünün güney yarım küresinde bulunan, parlak ve büyük bir yıldızın adı.

ş. 14a7, 14a10

süleymān (k.a.): Hz. Davut'un oğlu olan ve hayvanlarla konuşabilmesi ile ünlü bir kral-peygamber, Hz. Süleyman.

ş. 18b3

sülūk (A): Allah'a ulaşmak amacıyla bir tarikate girme.

ş.-i ṭarīkat-ı zülfā 22a14-15
 ş. (ehlī's- s.): (bak. ehlī) 3a6

s.+lûğ (ehl-i s.) 39a8

sünnet (A): Hz. Muhammet'in sözleri, davranışları ve işleri .

s. (ehl-i s.): (bak. ehl) 35b4

s.-i muştafâviyye (mübâşir-i ri'âyet-i s.) 10a2

s. it- (ri'âyet-i s.): sünnet olan şeyleri yerine getirmek, Hz. Muhammet'in söz ve davranışlarına uygun hareket etmek 56b12

s.+lerlûğ 6a11

sür-: geçirmek, sürmek.

s.-miş (°ömür s.): (bak. °öm(ü)r) 9b1

sürâdîkât (A): padişah çadırları, otağlar.

s.-i kerâmet ü velâyet 51a5

sürin-: bir şeye değerek hareket etmek, sürtmek, sürünmek.

s.-en 48a11

süver (A): sureler.

s.-i kıur'âniyye 15a14

süveyda (A): kalbin ortasında bulunduğu sanılan ve insan vücudunun merkezi kabul edilen kara benek, gönül.

s.+mda 20b1

Ş

şa'bân (A): Araplarda kameri ayların sekizincisi ve Ramazan'dan önce gelen ay.

ş. (ğurre-i ş.) 34a1, 35a4

şād-āb (F): suya kanmış, sulu, taze.

ş. it-: sulamak, sudan doyurmak 33b6

ş. ol- (ser-sebz ü ş.) : (bak. ser-sebz) 36b6

şāh (F): padişah, hükümdar.

ş.-1 'ādīl 11b6

ş.-1 vāşıl 21b11

ş.+a 25b13

ş.+ıdur 43b15

şāh-bāz (F): (bak. şeh-bāz)

ş.-1 'irfān 39a10

şaḥ(ı)ş (A): kişi, kimse, şahıs.

ş. 3b11, 8a2, 28b3, 29a9, 29a10, 30b3, 31a10, 32a6, 50a10

ş.-1 'ābid 53b8

ş.-1 āḥir 8a3

ş.-1 'aliyyü'z-zāt 5a8

ş.-1 murtāz 42a7

ş.-1 nūrānī 58b8-9

ş.-1 riyāzet-pīşe 5a4

ş.-1 rūḥānī 29a1, 29a4

ş.-1 vāşıl 50b8

ş.+1(bel.) 28b1, 30b2

ş.+a 28a12, 39b12

ş.+uḡ 5b2, 22a7, 28b9

şāhid (A): gören, tanık, şahit.

ş.-1 ḥāl 19a11

ş.-1 mūşāhede 55a1

şāh-rāh (F): şaşırılmış mümkün olmayan doğru ve açık yol.

ş.-1 kurb ol- (sālik-i şī): (bak. sālik) 5b4

şā'ibe (A): şüphe.

ş. 50a8

ş.+den 50a10

şakā'ik (A): şakayık.

şakā'ikü'r- ricāl 19b15

şakī (A): haydut, yol kesen.

ş. 38a14

ş.+midür 30b1

şakird (F): öğrenci, çırak.
ş. 9b11

şam (y.a.): Şam.
ş. 34a10
ş. (dimaşkı's- ş.) 45a5-6

şamil (A): içine alan, kaplayan.
ş. (şamilü'l-'aql) 22a13
ş.+dür 11b4

şan (A): tabiat, yaratılış, huy; şöhet, ün, şan.
ş.-1 'acib 47b13-14
ş.-1 latif 40a1, 49a10
ş.-1 mu'allā 16b3
ş. ('azimü's- ş.) 51b7
ş. (velî-yi kebîrü's- ş.) 52a5
ş. (zât-ı 'azimü's- ş.) 48b5
ş. (zât-ı kebîrü's- ş.) 49b7
ş.+uy (evliyâ-yı 'azimü's- ş.) 27b1-2
ş.+dur ('azîz-i 'azimü's- ş.) 26a1
ş.+1(ıy.) 48b1
ş.+1 ('azm-i ş.) 49b8

şebnem (F): çiy.
ş.+ler 33b7

şecâat (A): yiğitlik, yüreklilik.
ş. virilmiş ol-: cesur olmak, yiğitçe davranmak 32a12
ş.+le 32b7, 33a9

şefî' (A): bir suçun bağışlanması için aracılık eden.
ş. ü dest-gîr ol-: bir suçun bağışlanması için uğraşmak 64b9-10

şefkat (A): acıma, bağışlama, yumuşak davranma.
ş. 43b8
ş. kıl: acımak, bağışlamak, yumuşak davranmak 39b9
ş. ü merhamet (kemâl-i ş.) 43b3
ş. (merhamet ü ş.) 20b12
ş. eyle- (ümmîd-i merhamet ü ş.): birinden merhamet ve şefkat ummak 64a13
ş.+dür (mülâyemet ü ş.) 39b7
ş.+leri 43a6

şehâdât (A): görünen şeyler, görünen dünya.
ş. (aşhâb-ı ş.) 53a11

şehâdet (A): görerek doğruluğuna inanma, tanıklık.
ş. 6b13, 50b5
ş. bul- (mertebe-i ş.): görünen şeyleri kalpte hazır bulmak, görünen şeyleri algılamak 52a11

ş.+e (‘âlem-i ş.): (bak. ‘âlem) 50b10
 ş.+den (‘âlem-i ş.) 50b4
 ş.+den (ehl-i ş.): (bak. ehl) 8a1, 8a3

şeh-bâz (F): yiğit, cesur; bir cins iri ve beyaz doğan.
 ş. 39b1, 44a2

şehîr (A): namlı, ünlü.
 ş. 2b9

şehr (F): kent, şehir.
 ş. ü vilâyet 45b10
 ş.+inden 42b1, 58b12

şeh-vâr (F): iri veya iyi cins inci.
 ş. (dürr-i ş.) 58b8

şek(k) (A): şüphe, kuşku, tereddüt.
 ş. ü şübhe 50a8
 ş. (reyb ü ş.) 38a4

şekker-vâr (F): şeker gibi (tatlı).
 ş. (şîr ü ş.) 48b6, 49a8

şeksiz (T, şekk A): kuşkusuz, şüphesiz, kesinlikle.
 ş. 62b4

şekvâ (A): hoşnutsuzluk, şikayet.
 ş.+dan 53b6

şem^c (A): mum.
 ş.-i cem^c 51b12

şems (A): güneş.
 ş.-i ‘âlem-gîr 42a5

şemsiyye (A): güneşle ilgili.
 ş. (velâyet-i ş.) 14a13

şer^c (A): din kuralları, şeriat.
 ş.-i şerîf: İslam şeriatı 8a10, 21b1
 ş.-i mübîn (nizâ^c-i ş.) 32a13
 ş.-i ahmedî (vâris-i ş.) 14a14
 ş.+le (lisân-ı ş.) 59a10

şerâyi^c (A): şeriat hükümleri, şeriat.
 ş.-i nebeviyye (mütâbi^c-i ş.) 10a1-2
 ş.-i münzile (‘ulûm-ı ş.) 30a11

şeref (A): yücelik, ululuk; üstünlük.
 ş. 22b8, 47a6
 ş.-i hizmet 5b9

ş.-i şıdk 38b3

ğ. ü imtiyaz bul-: başkalarından ayrı ve üstün tutulmak, ayrıcalık görmek 22b12

şerer (A): kıvılcımlar.

ş.-i şer 38a13-14

şerh (A): izah ederek anlatma, açıklama.

ş. olun-: izah edilerek anlatılmak, açıklanmak 62b7

şerî'at (A): doğru yol; din kaideleri, şariat.

ş.-i muhammediyye 10a5

ş.+üñ (umûr-ı ş.) 57b4

ş.+le (te'yid-i ş.) 23b9-10

şerîf (A): şerefli, kutsal; soylu, temiz.

ş. 22a6

ş. (du'â-yı ş.) 62b7-8

ş. (zât-ı ş.) 3b7, 3b14, 40a1, 49a10

ş.-i ilm 17a15

ş.+dür (vücûd-ı ş.) 35b10

ş.+e (hacc-ı ş.) 23a8

ş.+e (cemâ'at-i ş.) 13b5

ş.+e (şer'-i ş.) : (bak. şer') 21b1

ş.+den (zât-ı ş.) 35b11

ş.+üñ (hadîs-ı ş.) 7b12, 40a14-15

ş.+le (naşş-ı ş.) 33b14

ş.+i(iy.) (naşş-ı ş.) 40b11

ş.+i (sinn-i ş.) 8b14

ş.+ine (ism-i ş.) 42a11

ş.+ine (naşş-ı ş.) 55b10

ş.+inde (naşr-ı ş.) 11a1

ş.+inden (şer'-ı ş.) 8a10

ş.+inüñ (hadîs-i ş.) 56a12-13

ş.+inüñ (naşş-ı ş.) 26b2

ş.+iyle (naşr-ı ş.) 18b8

ş.+leri (tab'-ı ş.) 20b8

ş.+leri ((zât-ı ş.) 3a5-6

şerîfe (A): (bak. şerîf)

ş.+leri (sîret-i ş.) 7a10

ş.+lerini (esmâ-yı ş.) 2b4

şer(r) (A): kötülük, fenalık.

ş. (şerer-i ş.) 38a13-14

şetm (A): sövme, küfretme.

ş.-i ğalîz it-: kaba ve çirkin sözlerle sövme 12b5

şey (A): (bak. şey')

ş. 21b5

sey' (A): nesne, şey.

ş. 44b4, 58a1

ş.+e 48a15

ş.+ü 18a9

şeyh (A): bir tekke veya zaviyeye başkanlık eden ve müritleri bulunan kimse.

ş.-i 'âlim ü 'ârif 55a9

ş.-i şüyüh-ı kirâmî 40a7

ş.+üm 48a15

şeyh ahmed (k.a.): (bak. şeyh ahmed bin muhammedi's-semnânî)

ş. 13b8

şeyh ahmedü's-sebtî (k.a.): 1145-1205 yılları arasında yaşamış, fazilet ve kerametleriyle tanınmış Faslı bir velî.

ş. 54a3-4

şeyh ahmed bin muhammedi's-semnânî(k.a.): İran'ın Semnan kentinde doğmuş, İranlı bir şair-velî.

ş. 13b3-4

şeyh ebü 'abdu'llâhî dakḳāk (k.a.): rical-i kahr veya rical-i kuvvet denilen abdal grubundan Faslı bir velî.

ş. 42b1

şeyh ebü'l-kâdir cîlî (k.a.): Muhyiddin Arabî'nin öğrencisi olduğu, Bağdatlı bir tarikat şeyhi.

ş. 48a15

şeyh ebü medyen (k.a.): 1198 yılında ölmüş, ünlü Endülüs mutasavvıfı.

ş. 41b15

şeyh ekber (bak. şeyh muhyî'd-dîn 'arabî) 42a15, 48a15, 54a6, 59a4

ş.-i ḥaḳîkat-güvâh 47b15-48a1

şeyh-i ekber (bak. şeyh muhyî'd-dîn 'arabî)

ş. 45a4, 49b11, 51b11, 53b1-2, 59b7

şeyh muhammed bin kâ'idü'l-evânî (k.a.): bir dîn büyüğü.

ş. 59b4-5

şeyh muhyî'd-dîn 'arabî (k.a.): 1162'de Endülüs'te doğmuş, 1240'ta Şam'da ölmüş ve Hallac-ı Mansur'un "varlık birliği" görüşünü benimsemiş ünlü mutasavvıf.

ş. 3b9, 30b14, 61a1

şif'ā (A): Hz. Ali taraftarı.
ş.+dan 35b2

şiddet (A): fazlalık; sertlik, kabalık.
ş.-i gāḏab 43b4
ş.+le 47a1

şikār (F): avlama.
ş. ol-: avlamak 39b1

şimāl (A): kuzey; sol, sol taraf.
ş. 26a6, 63aDA
ş. (cenūb ü ş.) 61a15
ş.+i(bel.) (semt-i ş.) 63b5
ş.+inde (yemīn ü ş.) 26a12

şimālī (A): kuzeyde olan, kuzeyde bulunan.
ş. (kuṭb-ı ş.) 14a11
ş.+dür 14a8

şir (F): arslan; süt.
ş.-i ner 48a4
ş. ü şeker-vār 48b6, 49a8
ş.-i peleng-intikām 32b1-2

şirāz (y.a.): İran'ın güney kesiminde, Zağaros Dağları ile çevrili kent merkezi.
ş.+a 12b15

sol: şu, o.
ş. (zamir)
ş. deḡlū 42a13
ş. (sıfat) 17a15, 17b15D2, 18a3, 18a11, 32b13, 38a11, 46b8, 54a11, 55a14, 57a11, 57b13, 60a14

şöyle: şunun gibi, öyle, şöyle.
ş. 19a6, 22a11, 47a14, 50b12, 50b15

şu'ayb (k.a.): Kur'anda adı geçen ve adı, Hud, Salih ve Lut'tan sonra anılan Peygamberlerden biri, Hz. Şuayb.
ş. 23b3
ş. (ḥaḏret-i ş.) 44b12

şuhūd (A): vücut bulma, var olma, görünme.
ş. 16a12

şular: şunlar.
ş. 60a2

şu'ūr (A). anlama, anlayış.
ş. bul-: anlaşılma 26b3-4

şübhe (A): kuşku, şüphe.

ş. 19b11

ş. (şekk ü ş.) 50a8

şübhesiz (Tr, şübhe A): kuşkusuz, kesinlikle, şüphesiz.

ş. 53a1, 62a11, 62b4

şükr (A): görülen iyiliğe karşı gösterilen minnettarlık, teşekkür, şükür.

ş.-i yezdân 53b7

şükûfe (F): çiçek.

ş.+lerini 19b15

şükûfe-zâr (F): çiçek bahçesi.

ş. ü ezhâr 33b2

şümûl (A): manevi olarak kaplama, içine alma, kaplam.

ş.+i 28b9

şü'ün (A): hadiseler, olaylar.

ş.+la 18b14

ş.+ını 18b11

ş.+ına 18b10

şüyüh (A): şeyhler.

ş.-i kirâmî (şeyh-i ş.) 40a7

T

tā (F): kadar, dek, değin.

t. 6a3, 10a4, 14b7, 15a7, 20a15, 24b6, 35a2, 36b3, 55b4, 64a2

ta'accüb (A): şaşma, şaşıрма.

t. ü istiğrāb it-: şaşırmak, şaşakalmak 10a15-10b1

ta'alluk (A): ilişigü, ilgisi olma.

t. eyle-: ilişkin olmak, ilgili olmak, ilgilenmek 44b7

t.+1(1y.) 38b8

ta'at (A): Allah'ın emirlerini yerine getirme, ibadet.

t. ('ibādet ü t.) 58b14

t.+e (namāz ü t.) 58a11

t.+larında ('ibādet ü t.) 56b10

ta'ayyün (A): meydana çıkma, belli olma, belirme.

t. bul-: mmeydana çıkmak, belli olmak, belirme 24a13

tāb (F): ışıık, parlaklık.

t.-1 tecellī (hayret-i t.) 41b6

tab° (A): huy, yaratılış.

t.-1 şerīf 20b8

t.-1 (luṭf-1 t.) 24a4

t.+ın (mīr'āt-1 t.) 18a15

tabāka (A): kat, katman, tabaka.

t.-1 abdāl 5b14, 6a1

t.-1 evvelī 7b7

t.-1 hāmīse 7b9

t.-1 mūrīdīn 13b13

t.-1 rābī'e 7b8-9

t.-1 sādīse 7b9

t.-1 sālīse 7b8

t.-1 sāniyye 7b8

t.-1 tākībīn 13b12

t.-1 'ulyā 57b6

t.+dan 61a10

t.+muz 13b11

t.+ları 24a13

t.+larını 13b9

tabakāt (A): katmanlar, tabakalar.

t. 7b11, 39a1, 59b9, 61a9

t.-1 mūte'addide 54a15-54b1

t.+ını 2b1, 7b6

t.+umuz 13b10

- tāb-dār (F): parlak, ışıklı.
 t. ol-: parlamak, ışıldamak 61a11
 t. (gevher-i t.) 58b8
- tābī' (A): bağlı kalan, boyun eğen.
 t. 42a5, 46a3
- ṭabī'at (A): kainat, doğa.
 t. 23b8
- ṭabī'ī (A): olağan, doğa.
 t. (ḥubb-ı t.) 20b14
 t. (müddet-i ecel-i t.) 11a14
- ṭabī'yye (A): tabii bilimler, fen bilimleri.
 t. 24a1
- ta'bir (A): ifade etme, anlatma.
 t. eyle-: ifade etmek, anlatmak 18a14
 t. kılın-: ifade edilmek, anlatılmak 37a4
 t. olın-: ifade edilmek, anlatılmak 26a13-14
- ta'cīl (A): çabuklaştırma, acele ettirme.
 t. (bi-ṭarīkū'l-t.) 38b7
- tācīr (A): ticaretle uğraşan, tüccar
 t. 35a5
- tafavvuk (A): üstün olma, üste çıkma.
 t. u tağallüb it-: üstün gelmek, galip olmak 47a3
- tafşīl (A): uzun uzadıya anlatma, açıklama.
 t. 2b8, 16a7
 t.-i bī- 'adīl 61a3-4
 t. it- 59a3
 t. olun- 7b11-12
 t.-i maḳāmāt-ı aḳṭāb 13a10-11
 t.+inde 3b2
 t.+idür ('ilm-i t.) 16a7
 t.+leri 54a13
- tafzīl (A): güzel çzellik verme, faziletlendirme.
 t. 59a2
- tağallüb (A): galip gelme, galip olma.
 t. it- (tafavvuk u t.): (bak.tafavvuk) 47a3
- ṭağıt-: karıştırmak, dağıtmak.
 t.-ur 511a8
- tağyīr (A): değiştirme, bozma.
 t. it-: değiştirmek, bozmak 42b5

ṭāhā (A): Kur'an'ın 135 ayetlik yirminci suresi.

ṭ. (süre-1 ṭ.) 22b8

ṭ.+dur 22b8

ṭ. (süre-1 ṭ.) 22b8

taḥabbüb (A): sevme, sevgi.

ṭ.-i ilāhî 20b15

taḥaddî (A): meydan okuma.

ṭ.+dür 32b12

taḥayyül (A): canlandırma, hayal etme.

ṭ. it-: canlandırmak, hayal etmek 41a5, 46a13, 49a14

taḥkîk (A): belki; doğru olup olmadığını araştırma, doğru olup olmadığını ortaya koyma.

ṭ. 4b14, 18b11

ṭ.-it-: araştırmak 2b3

taḥrîr (A): yazma, kaydetme.

ṭ. 2b8

ṭ. olın-: yazılmak, kaydedilmek 3b2

ṭ. olun-: (bak. taḥrîr olın-) 40a14

ṭ.+den (üslûb-ı ṭ.) 24b13

taḥşîl (A): eğitim görme, bilim öğrenme.

ṭ.-i 'ilm-i ḥāş 46a9

ṭ. it-: eğitim görmek, bilim öğrenmek 51b7, 60b10

ṭ.+inde 52a9, 52a12

taḥşîş (A): bir şeri birine veya bir yere mahsus kılma, ayırma, bağlama.

ṭ. eyle-: ayırmak, bağlamak 45b5

taḥt (A): genellikle hükümdarların oturduğu büyük ve süslü koltuk, taht.

ṭ.-ı risālet 59b1

taḥt (A): alt, aşağı.

ṭ.-ı esfel (ricāl-i ṭ.) 46b5

ṭ.+ındaki 57a2

taḥvîl (A): değiştirme çevirme, dönderme.

ṭ.+ini (naḳl ü ṭ.) 61a33

ṭā'ife (A): bölük, takım, grup.

ṭ.-i celîle 3b6, 45a5

ṭ.-i cîn 41a13

ṭ.-i melâmiyye: ibadetin gizli tutulması, günahın gizlenmemesi ilkesini savunanlar, melametiler 55a14, 57b5

ṭ.-i mezbûre 7a1, 61a4

t.-i muḥaddiṣūn 60a4
 t.-i nisā 20a10, 20b6
 t.-i sa'īde 35a12
 t.-i şūfiyyūn 7a13
 t.-i zevi'l-kemāl 28b12
 t.+den 43b11
 t.+nüḡ 61b9
 t.+sī 47a4
 t.+sindenüz 13b10

tā'irīn (A): uçucular, uçanlar.
 t. 13b14

taḳallüb (A): başka bir kalıba girme, değişme.
 t. it- 47a2

taḳdīm (A): sunma, sunuş.
 t. 25b8

taḳdīr (A): verme, değer verme; değerini, gereğini anlama.
 t. eyle-: vermek 38a15-38b1
 t. it-: vermek 5b2, 28a9
 t.+ce 20b10, 64b4

taḳī (A): günahattan sakınan, dinine bağlı kimse.
 t.-yi kerāmet-simāt 43a2-3

taḳlīb (A): tersine çevirme, değiştirme.
 t. it-: çevirmek, değiştirmek 7a6

taḳsīm (A): parçalara ayırma, bölümleme.
 t.-i ka'be-i müşerrefe 26a2

taḳşīr (A): kabahat, günah, suç.
 t. (keşīrū't-t.) 2b9

tālib (A): öğrenci; isteme, istek.
 t. 62a13
 t.+lerinden 6b3

tālibīn (A): isteyenler, istekliler.
 t. (ṭabaḳa-i t.) : tek amaçları Tanrı'ya ulaşmak olan
 veliler 13b12

ta'līm (A): öğrenme, öğretme.
 t.+dür 25b9

talṭīfen (A): taltif yoluyla, kutfederek, lütfen.
 t. 11a9

tām (A): eksiksiz, mükemmel, tam.
 t. 22b8

- t. (üns-1 t.) 60b10
t.+dur 21b1
t.+dur (mümted-1 t.) 49a12
- ṭama' (A): doymazlık, açgözlülük.
t.-1 riyāset 57a4
t. it-: doymamak, çok istemek 57a3
- ṭamām (A temām): ne eksik ne fazla; eksiksiz, tam, tamam.
t. 12b11, 20b5
t. ol-: tamamlanmak, bitmek 24a8-9, 54a13-14
- ṭa'n (A): kınama, yerme.
t.+uṣ (ehl-1 t.): (bak. ehl.) 42a12
t.+ile (seng-1 t.) 42b5
- ṭa'na (A) sövme, çekiştirme, yerme.
t.+sı (ṭanz u ṭ.) 42a12
- ṭanz (A): alay etme, eğlenme.
t. u ṭa'na 42a12
- ṭar: içine alacağı şeye oranla ölçüleri yetersiz olan,
dar.
t. 6b13
- ṭaraf (A): yan, yön.
t.+a 62a4, 62a14
t.+ın 63b3
t.+ına 26a4
t.+ında 25a14
t.+ından 20b4, 63b9
- ṭarafeyn (A): iki taraf: sağ ve sol.
t.+i(ly.)
- taravvīz (A): ağaçlık, çimenlik hale getirme, ağaçlık,
çimenlik.
t. 47b9
- tārīḥ (A): tarih.
t.-1 vefāt 11b12
t.+e 8b15
- ṭarīḳ (A): yol; usul.
t.-1 'aḳl 58a6
t.-1 ehl-1 melāmet 55a12
t.-1 ḥaḳ 41b5, 42a13, 55a2
t.-1 şūfiyyūn 20a15
t. (ehl-1 t.): (bak. ehl) 49a13
t.-1 ḥaḳ (sālikān-1 t.) 53a8
t.+den (aṣḥāb-1 t.) 46a12

t.+le 9a12, 22b12, 34b12, 35a13, 40b13, 60a7, 60a11
 t.+le (keşf-i t.) 36a15
 t.+i(iy.) 60a12
 t.+ine 56a8, 58b14
 t.+inde 50b1
 t.+iyle 13b5

tarikāt (A) : Allah'a ulaşmak isteğiyle tutulan yol,
 tasavvufi meslek.

t. 31b10
 t. (kıdvet-i erbābü't- t.) 13a12
 t. (müte'atışān-ı bādiyye-i t.) 25a4
 t.-ı zülfā (sülūk-i t.) 22a14-15
 t.+de 59b3
 t.+inde (kişt-zār-ı t.) 20a1

taşarruf (A): idare ile kullanma, tutum.
 t.+ıdur 16a3

taşavvur (A): zihinde şekillendirme, göz önüne getirme,
 kurma.
 t.+i(iy.) 20b11

taşdîr (A): yazma, yazılma.
 t. olun- (taşvîr ü t.): (bak. taşvîr) 54b13

tâsi' (A): dokuzuncu.
 t.+ün (felek-i t.) 31b14

tâsi'a (A): (bak. tâsi')
 t. 16a15

taştîr (A): yazma, yazılma.
 t. 2b8
 t. olun-: yazılmak 25a7, 37a6
 t.+inde 64b3

taşvîr (A): yazıyla tarif etme.
 t. ü taşdîr olun-: yazmak, yazarak tarif etmek 54b13

taş: kaya parçacığı, taş.
 t. 12b9
 t.+lar 12b7

taṭbîk (A): uygulama.
 t.+ini 19b6

ṭavā'if (A): bölükler, takımlar, gruplar.
 t.-i beşer 38a10

ṭavîl (A): uzun.
 ṭavîlü'l-kāme 9b14

ṭayan-: güç bir duruma katlanmak, dayanmak.
ṭ.-urlar 34b7

ṭāyife (A): (bak. ṭā'ife)
ṭ.+sinden 51a4

ta'yīn (A): atama.
t. eyle-: atamak 21a12-13
t.-i mertebe 24b14
t. it-: atamak 29a2

ṭay(y) (A): atlama, üzerinden hızla geçme.
ṭ. it-: atlamak, üzerinden hızla geçmek 52a15
ṭ.-i mekân it-: bulunulan yeri atlarcasına geçmek,
hızla yer değiştirmek 6b5

taẓarru' (A): yalvarma.
t. u niyāz (envā'-ı t.) 62a6

tāze (A): genç; yaş, taze.
t. 11a11
t. ve muṭarrā kıl-: yeşertmek 20a1

ta'ẓīm (A): ululama, saygı gösterme, ikram etme.
t. 25b9
t. ü tekrīm 54a5

te'āla'llāh (A): Allah yüceltsin.
t. 17a5, 22b3, 39b2, 59a6

tebcīl (A): ululama, ağırlama.
t.+le (envā'-ı t.) 13b6

tebessüm (A): gülümseme.
t. eyle-: gülümsemek 10b11, 39b13
t. (başt ü t.) 39b7

tebevṵl (A): tuvalet ihtiyacını giderme.
t.+leri (teğavṵt ü t.) 5b14

tebūk (y.a.'ndan): Hz. Muhammet komutasındaki İslam ordusu
ile Bizans ordusunun, Suriye'de Tebūk denilen yerde
631 yılında yaptıkları savaş.
t. 10a11

ṭecdīd (A): yenileme.
t. it-: yenilemek 11a6

tecellī (A): görünme, belirme: Tasavvuf'ta Allah'ın nurunun
etkisiyle iyi kulların kalbinde, ilahî sırların
çözülmesi.
t. 41a6

t. eyle-: görünmek, belirlemek 57b3
 t. kıl-: görünmek, belirlemek 19a13
 t.-yi rahmānī: Allah tarafından varlıklara verilen
 vücut 8b3
 t.-yi ūlūhiyyet 8b1-2
 t.-yi rahmān (ğalebe-i t.) 40b9
 t. (hayret-i tāb-ı t.) 41b6
 t.+den (eşvāk-ı t.) 53a7
 t.+sine 19a8

tecelliyāt (A): görünmeler, belirmeler, tecelliler.

t. (envā'-ı t.) 34b14
 t.-i nā-mütenāhiyye (ğalebāt-ı t.) 33a14-15
 t.-i cemāl (hāl ü ğalebāt-ı t.) 34a6

tecemmül (A): süsz süsleme, süslenme.

t. 44a3

tedārik (A): bulup buluşturma, edinme, tedarik.

t.+ini (t. gör-): gereksinimlerini bulmak, edinmek
 6a14

tedbīr (A): bir şeyi temin edecek veya önleyecek yol,
 çare.

t.+idür 16a6

tedennī (A): aşağı inme, gerileme.

t. 16a5

t.+sini 16a4

tedkīk (A): dikkatle araştırma, inceleme.

t. 2b8

teehhül (A): evlenme.

t.+leri (tezevvüc ü t.) 5b15

te'ennī (A): ilerisini düşünerek, acelesiz ve dikkatli
 davranma.

t. (hüsn-i t.) 47a12-13

t.+dür 16a1

tevāfüt (A): iki şey arasındaki fark, farklılık.

t.+leri 24a9

tefhīm (A): bildirme, anlatma, anlatılma.

t.+inde 54b13

tefriķa (A): ayrılma, ayrılık.

t. 56a3

tefvīz (A): dağıtma, verme.

t. kıl-: dağıtmak, vermek 30a12

teğavvut (A): tuvalet ihtiyacını giderme.
t. ü tebevül 5b14

tekellüm (A): söyleme, konuşma.
t.+e 34b6, 34b11
t.+ine 60a7

tekrım (A): ululama, saygı gösterme, ikram etme.
t.+ümde (ta'zım ü t.) 54a5

tekrit (y.a.): Irak'ta Bağdat ile Musul arasında Dicle
nehrinin batısında bir kasaba.
t. 58b12

telebbüs (A): giyme, giyinme, delillendirme (?).
t. 18b14

te'lif (A): kitap, eser yazma
t. olın-: yazılmak 3a10

temām (A): (bak. tamām)
t. (kemāl ü t.) 21b15

temekkün (A): yerleşme.
t.+den 6a9

temennā (A): dileme, dilek, istek.
t.-yı muhabbet 18b2

temkîn (A): ağırbaşlılık.
t. (zû vakār ü t.) 9b15

ten (F): vücut, beden.
t.-i uryān 37a9

tenezzü'l (A): aşağılama, alçaklık.
t. 44a1
t.+dür 43a15

tenhā (F): yalnız, ıssız.
t. 62a3

ter (F): taze, yaş.
t.+den (hüşk ü t.) 19a15

terahhüm (A): merhamet etme, acıma.
t. eyle-: merhamet etmek, acımak 39b15
t.-i (rifk ü t.) 15b15-16a1

terakki (A): yükselme, ilerleme.
t. 16a4
t.+sini 16a4

tercîh (A): üstün tutma, daha çok beğenme.

t. it-: üstün tutmak, daha çok beğenmek 6a9, 53b7

terk (A): bırakma, vazgeçme.

t.-i da'vâ-yı velâyet 53b5

t. eyle-: bırakmak, çağırarak 41a7

t.-i iktizâ-yı hûkûk 56a5

t. it-: bırakmak, vazgeçmek 6a2, 18b1

t.-i şan'at 3a9

t.+i(iy.) 30a6

terreh (A): saçma sapan, önemsiz.

t. (berk-i t.) 22b2

tertîb (A): düzenleme, düzen.

t. 24a10, 30a1

t. buyur-: düzenlemek 7b10

t.-i 'aded 24b2

t.-i ezmân 24b1

t.-i rütbe 24b2

t.it-: düzenlemek 58a1

t.+ine 40a15

tesettüren (A): saklayarak, gizleyerek.

t. 12a14

te'sîr (A): içe işleme, etkileme.

t.+inde 42a14

te'sîrât (A): etkilemeler, etkiler, tesirler.

t.-i 'acîbe 28b2

t.+ına (âşâr u t.) 29b10

tesmiye (A): adlanma, adlandırılma.

t. olın-: adlandırılmak, ismi verilmek 28b12, 59b6

t.+sî 29a15

teşbîh (A): benzetme, beenzetilme.

t. kılın-: benzetmek 37a3-4

teşbihen (A): benzetme yoluyla, benzeterek.

t. 7a14

teşebbüs (A): girişme, el atma.

t. it-: girişmek, el atmak 50b9

teşrîfen (A): şeref vererek, gelerek, teşrif ederek.

t. 11a8

teşvîş (A): karıştırma, kargaşa, karışıklık.

t. (çirk-i t.) 17a7

tevābi' (A): bir merkeze bağlı olan yerler.
t.+inden 35a15

tevāzu' (A): alçakgönüllük gösterme.
t.+larını 56b4

teveccüh (A): güler yüz gösterme, yakınlık duyma.
t.+leri 45a2

tevellüd (A): doğma, doğum.
t. it-: doğmak 48b11-12

tevḥīd (A): Allah'ın birliğine inanma.
t.-i ḥālīş 24b5
t. eyile- (ğarkā-i deryā-yı t.): (bak. ğarkā) 59a8

te'vīl (A): söze başka bir anlam vermeye kalkışma.
t.-i ḫur'ān: Kur'an ayetlerini yanlış yorumlama,
Kur'an ayetlerine yanlış anlam verme 21a1
t.+ile 19b10
t.+ini 19b5

te'vīlāt (A): sözü çevirmeler, yanlış anlamlandırmalar.
t.+uğ 19b8

te'yīd (A): kuvvetlendirme, destekleme.
t.-i şerī'at 23b9-10

teysīr (A): kolaylaştırma, çözme.
t.-i kevākīb 31b8

tezevvüc (A): evlenme.
t. ü teehhül 5b15

tezvīc (A): evlendirme.
t.+i(bel.) 11b7

tezyīn (A): süsleme.
t. it-: süslemek 55b2

ṭılısm (A): büyüler.
ṭ.-i genc-i zāt ol-: her şeyin özü olan Allah'ın
varlığındaki gizlerden büyülenmek 37a8

tırāş (F): yontma, yontulma.
t. 29b4

ticāret (A): alım satım, ticaret.
t.+ine 35a6

tīğ (F): kılıç
t.-i velāyet-i ḫabza 37b3

tilāl (A): tepeler.

t. ü cibāl 32b3

tilāvet (A): Kur'an'ı güzel sesle ve üslubuna göre okuma.

t. buyur-: Kur'anı güzel sesle ve üslubuna göre okumak 23a10

t.+le (istiğāl-i t.) 15b2

t.+ine 15a13

t.+inde 22b13

tîşe (F): balta, keser.

t. 32b7

toķın-: değmek, dokunmak.

t.-maz 6b15

t.-up 12b9

t.-mamak 7a2

toķuz: sekizden sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren

rakam, 8.

t.+da 63a6

t.+uncı 21a4, 31b12

tol-: bir yere iyice yayılmak, kaplamak, dolmak.

t.-dı 13a8

tolaş-: gezmek, dolaşmak.

t.-ur 63a5

toptolu: dopdolu.

t. 6b14

tübā (A): cennetde bulunan ve dalları bütün cenneti gölgeleyen ağaç.

t.+ları 46b3

tūfān (A): tufan.

t.-ı havādīs (hız-āb-ı t.) 37b10

tur-: sabit kalmak, kalmak, bulunmak, durmak.

t.-urken 58a15

t.-urlar 39a13, 41b6

t.-up 25a13, 25a14, 26a12

t.-an 48a15

turgur-: ortaya çıkarmak, göstermek.

t.-mak 33a2

tut-: iş görebilmek; neredeyse olmak.

t.-maz 34b5

t. (yüz t.): bir şey olmak üzere olmak 5a12

tuyıl-: işitilmek, duyulmak.
t.-ur 31a12

tüfeng-endâz (F): tüfek kullanan.
t. ol-: tüfek kullanmak 32b4

türki (A, Türk T): Türk'e ait, Türk'le ilgili.
t. 3a9

tüvân-ger (F): zengin, paralı.
t.+dür (evliyâ-yı t.) 41b10

U

u (F): ve (krş. ü)

- u. (makāmāt u hālāt) 2b1
- u. (a'sāb u 'urūk) 11a11
- u. (ḥalūk u cezīlū'l-'aṭā) 11a15
- u. (rifk u terahḥum) 16a1
- u. (āsār u te'sīrāt) 29b10
- u. (ṭanz u ṭa'na) 42a12
- u. (muṭabbak u mu'allā) 44b9
- u. (tafavvuk u taḡallīb it-) 47a3
- u. (ḥavf u bīm) 51b10, 60a3
- u. (ḥaṣr u 'aded) 54a14
- u. (lāyık u sezā) 61a12
- u. (maşrıḳ u maḡrib) 61a14
- u. (murād u maḳşūd) 61b13, 64a7
- u. (envā'-ı tażarru' u niyāz) 62a6
- u. (ḥarb u kıtāl) 62a9

'ubūdiyyet (A): aşırı bağılılık; kulluk.

- 'u. +den (dā'ire-i 'u.) 56b15
- 'u.+le (māhiyyet-i 'u.) 58b2

uç-: (kuş vb. için) hareketli kanatlar yardımıyla havada düşmeden durmak, havada yol almak.

- u.-ar 45a9
- u.-maz 39a12

ufül (A): yok olma, ölme.

- u.+e 5a11

uhreviye (A): ahirete ait, ahiretle ilgili.

- u.+müze (zahāyir-i u.) 64a10

'uḳalā (A). akıllılar, akıllı olanlar.

- 'u.+dur 53a1

'uḳbā (A): öbür dünya, ahiret.

- 'u.+da (ser-menzil-i 'u.) 64b9

'uḳūl (A): zihinler, akıllar.

- 'u. 49b5

'ulā (A): şan ve şeref sahibi.

- 'u. (me'āric-i 'u.) 46a7-8
- 'u. (ricāl-i 'u.) 46a7

ulaş-: varmak, yetişmek, ermek, ulaşmak.

- u.-ur 60a15
- u.-mış 22b5

'ulemā (A): alimler, ilim sahipleri, bilginler.

- 'u. 19b7, 30b8

ulū (A): sahipler.

u. (ulū'l-emr): emir sahibi: padişah vb. 4a10

ülūhiyyet (A): Allahlık, Tanrılık sıfatı.

ū. (mazhar-ı esrār-ı ū.) 3a13

ū. (tecellî-yi ū.) 8b1-2

‘ulūm (A): ilimler, bilgiler.

‘u. 41a14

‘u.-1 āsār 30b7

‘u.-1 ‘aṭāyā-yı sübhāniyye 24a2-3

‘u.-1 ğayb 60b5

‘u.-1 keşire 17b8

‘u.-1 keşire 22b11

‘u.-1 külliyye vir-: Tanrı ile ilgili, sırlarla ilgili bilgilerle donatmak 22a2

‘u.-1 mantıkiyye 23b15

‘u.-1 şerāyi‘-i münzile 30a11

‘u. ū ma‘ārif 45b6

‘u. ū ma‘ārif (şāhib-i ‘u.) 9b15-10a1

‘u.+a 23b6

‘u.+dan 17a14

‘u.+1(iy.) 31b11

‘ulūvv (A): yükseklik, büyüklük, yücelik.

‘u.-1 mmerātib 44b9

‘ulvî (A): yüksek, yüce.

‘u. (rūḥ-ı ‘u.) 50b13

‘u.+nūḡ (rūḥ-ı ‘u.) 50b9, 51a1

‘ulyā (A): (daha, pek, çok, en) yüce.

‘u. (himmet-i ‘u.) 42b3

‘u. (ṭabaḳa-i ‘u.) 57b6

‘u.+ları (himmet-i ‘u.) 46b2

‘u.+larını (menzilet-i ‘u.) 55b2

‘umdet (A): dayanılacak, güvenilecek kimse.

‘umdetü'l-vāşılîn 60b15

‘ummān (A): büyük deniz, okyanus.

‘u. (deryā-yı ‘u.): (bak. deryā) 6b9, 27a14

‘u.+ından 22b1

‘ummāniyye (A): okyanusla ilgili, okyanus gibi olan.

‘u. (kerāmet-i ‘u.) 10a1

umūr (A): işler, maddeler, şeyler.

u. 28a9, 30b11

u.-1 dünyevî: dünyayla ilgili işler 64a10

u.-1 ḥalk 43a12

u.-1 şerî‘at 57b4

u. ü eşbāb 57b14
 u.-i 'ālem (medār-i u.) 15a6
 u.+i(bel.) 57b12
 u.+ında 16a1

'unf (A): şiddet, sertlik, kabalık.
 'u. ü kahr 47a1

'unşūr (A): madde, eleman, öge.
 'u.+dur 27a3

unudıl-: unutmak eylemi yapılmak, unutulmak.
 u.-mazmış 10b12

'urūc (A): yukarı çıkma, yükselme.
 'u. it-: yukarı çıkmak, yükselmek 46a10

'urūḳ (A): kökler, damarlar.
 'u. (a'sāb u 'u.) 11a11

'uryān (A): çıplak.
 'u.+ile (ten-i 'u.) 37a9

'usāt (A): asiler, zorbalar, günahkarlar.
 'u.-i mücrim 39b15

uṣūl (A): tarz, yol, düzen, usul.
 u.-i nāy-ı 'ışḳ 16b4
 u.+i(ıy.) 30a8
 u.+indendür 55b14

uy-: uygun gelmek, uyum göstermek, uymak.
 u.-ar 49a13

uzat-: başı, kolları ya da bacakları bir yöne uzatmak.
 u.-maz (el u.): (bak. el.) 23b13

'uẓm (A): ululanma.
 'u.-i şān 49b8

'uẓmā (A): (daha, pek, çok, en) büyük.
 'u. ('ināyet-i 'u.) 22a14
 'u. (mertebe-i 'u.) 57b8

'uẓemā (A): şeref ve mevki bakımından büyükler.
 'u.+dan (abdāl-i 'u.) 28a12
 'u.+dur 32a3
 'u.+dur (ḥükemā-yı 'u.) 57b11

U

ü (F): ve (krş. u.)

ü. 3a5, 3b3, 3b4, 4a5, 4b14, 5a12, 5b10, 5b11, 5b12, 5b14, 45b15, 6a2, 6a3(2), 6a7, 7a6, 7a9, 7a11, 7a12, 9a13, 9b13, 9b15, 10a1, 10b1, 11a2, 11a6, 11a12, 11b13, 12a13, 12b8, 13a5, 14b11, 15b5, 17a7, 17a11, 17a14, 18b12, 17b15D1(2), 18b6, 19a12, 19a15, 20a3, 20a8, 20b12, 21a3, 21a6, 21b15, 22a6, 22a7, 22b3, 22b8, 22b12, 23b1, 23b7, 23b11, 23b12, 25a2, 26a12, 27a8, 28a11, 29b5, 29b15, 30a7(2), 30a9, 30a13, 30b11, 31a12, 32a11, 32a12, 32a14, 32b3, 32b8, 32b14, 33b2, 33b4, 34a6, 34b4, 35a5, 36b5, 36b6(2), 38a4, 38a6, 39a10, 39b7(2), 39b14, 40b2, 40b4, 41a2, 41a4, 43b3, 44a6, 44b1, 45a10, 45a14, 45a15, 45b1, 45b2, 45b5, 45b6, 45b10, 46b15, 47a1, 47a5, 47a14, 47b7, 47b12, 48b6, 49a8, 49a9, 49b13, 50a8, 50a9, 51a5, 51b10, 52a9, 52a13, 52a15, 53a12, 54a5, 54b2, 54b10, 54b13, 55a9, 55a13, 55b6, 55b8, 55b12, 56a9(2), 56a11, 56b4, 56b5, 56b10, 57a2, 57a6, 57a12, 57a15, 57b13, 57b14, 58a6, 58a11, 58b3, 58b9, 58b14, 59b9, 61a3, 61a6, 61a11, 61a15, 62a9, 62b5, 63b3, 63b11, 64a6(2), 64a9, 64a11, 64a13, 64b10

üç: ikiden sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 3.

ü. 3a10, 5a6, 12b10, 34b11, 34b13, 39b4, 46b12, 48a5, 50b14

ü.+lerdür 39b5

ü.+de 63b4

ü.+üncü 17a8, 27b7, 34b8, 54b8

ü.+ünciden 24a12

ü.+üncüsü 13b13, 44b2, 44b13, 47b10, 61a14,

üçler: tasavvufta kutup ile imameyn denilen iki yardımcısına verilen isimdir. Bunlar erenlerin en uluları olarak bilinirler (bak. küt(u)b).

ü.+den 5a13, 5a14

üç yüz: iki yüz doksan dokuzdan sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 300.

ü. 4b15, 31a1, 36a9, 61b5

ü+den 5a6, 5b7

üç yüz altmış: üç yüz elli dokuzdan sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 360.

ü. 61b7

üç yüz altmış altı: üç yüz altmış beşten sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 366.

ü. 59b14

üç yüz on üç: üç yüz on ikiden sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 313.
ü. 14b4

ülfet (A): konuşma, görüşme.
ü. it-: konuşmak, görüşmek 46b10
ü. ü mücâleset 7a12
ü.+i 52b2

ülker (A): boğa burcunda yedi yıldızdan oluşan takım, Süreyya.
ü. 39a3

ümenâ (A): içlerindeki ilahî sırrı ve ilahî gerçeği ehlinden başkasına kesinlikle söylemedikleri için kendilerine "emin kişiler" denilen bir ermiş grubu.
ü. 55a3, 61b9, 62b15
ü. (efrâd ü ü.) 59b9

ümerâ (A): emirler, önde gelenler.
ü.+sı 53a8

ümme (A): bir peygambere inanıp bağlanan kimseler, taife.
ü.-i celîl-ü'l-himmet 14b12, 36a14
ü.-i muhammed 5b8, 36b2

ümmîd (F): umma, umut, ümit.
ü.-i merhamet ü şefkat eyle-: merhamet ve şefkat ummak 64a13

üns (A): tasavvufta Allah görmenin kalpteki etkileri; alışma, alışkanlık, yakınlık.
ü.-i tām 60b10
ü. ü ittîşāl 55b1
ü.+de (medîne-i ü.) 45a6

ünsî (A): alışılan, bilinen, yakın.
ü.+den (hâkdân-ı ü.) 5a15

ünüşet (A): dışılık.
ü. 20a6
ü.+i (zükûret ü ü.) 20a8

üsbü' (A): hafta.
ü.+üç (eyyâm-ı ü.) 27a9

üslüb (A): tarz, usul, üslup.
ü. 24b6
ü.-i tahrîr 24b13

üst: bir şeyin yukarı, göğe doğru bakan yanı, üst.
ü. 53b14

üstād (F): öğretmen, usta.
ü.+ına 9b11

üveysü'l-karanî (k.a.): Hz. Muhammet döneminde yaşamış,
Yemen'in Karen köyünden, Hırka-ı saadet sahibi
bir din büyüğü.
ü. 8a14

üzere: üzere (bak. üzre).

ü. 4a8, 5a3, 5a5, 5a5D1, 5a7, 6a5, 7b10, 7b13, 8b8,
12a15, 12b14, 15a12, 15b2, 15b10, 16b7, 17a8, 17b6,
17b13, 17b15D3, 18b4, 20a16, 20b13, 22b8, 23a8,
24a10, 24a12, 27b6, 27b8, 27b10, 28a4, 28a6, 28a7,
28b11, 30a1, 34a6, 34b7, 35a2, 35a7, 37a5, 37a6,
37a14, 37b14, 38a9, 40a3, 44b11, 44b12, 44b14, 44b15,
45a3, 56b13, 57a13, 57b15

ü.+dür 9b10, 16b15, 18b11, 19a1, 19a4, 19b3, 21a5,
21b14, 23b4, 24b7, 27b4, 36b13, 37a12, 47b12

ü.+dürler 9b13, 10a5, 36a10, 39a6, 40b7, 42b8, 42b12,
50b12

üzerine: üzerine.

ü. 3a10, 5a1, 5a10, 15a4, 15a10, 18a7, 23b9, 24b1,
28b5, 14a4

ü.+dür 14a5, 14b2, 39b5

üzerinde: üstünde, üzerinde.

ü. 16b12, 21a9, 48a10

üzerinden: üstünden, üzerinden.

ü. 6b6

üzerlerine: üstlerine, üzerlerine.

ü. 34b4

üzre: (bak. üzere)

ü. 53a2

V

- vācib (A): zorunlu, gerekli.
vācibü'l-mevcūd: var olmaları, var edilmeleri Allah tarafından gerekli olan 38b14
vācibü'l-vücūd: varlığı gerekli olan, Allah 38b9
- vādī (A): iki dağ arasındaki çukur, bir nehrin aktığı yer, uçsuz bucaksı, alan, bozkır.
v.+dür 49a7
v.+de 42a4
v.+lerine 11b2, 26a6
v.+lerinü 37b9
- vāfir (A): çok, bol, çok bol.
v. ol-: çok olmak, bol bulunmak 64b7
- vaḥdet (A): birlik, teklik, Allah'ın varlığı ve tekliği.
v. 59b15
- vāhid (A): tek, bir.
v.+i(iy.) 24b4
- vāhide (A): bir, birinci, önce gelen, önce olan.
v.+de (ḥālet-i v.) 51b1
- vaḥ(i)y (A): bir fikrin veya bir emrin Allah tarafından bir peygambere bildirilmesi.
v.-i ilāhī 48a9, 4810
v.-i ḥaḳ 48a15(2)
v.+den 12b11
- vaḥset-ābād (F, vaḥset A): korku ve ürkü veren yer, ıssız yer.
v.+uḡ (dehr-i v.) 60a3
- vāḳı'a (A): gerçek, gerçekten.
v. 12a5, 13b5, 19b6, 30b4
- vāḳı'a (A): Kur'an'ın doksan altı ayetlik 56. suresi.
v. 18b4
- vāḳıf (A): bir şeyi elde eden, bir işten haberli olan.
v. ol-: bir işten haberli olan, bir şeyi bilen 30b7-8
v.+dur 30a3, 47b4
v.+lardur 28a11
- vāḳı' (A): vuku bulan, meydana gelen, olan.
v. ol-: vuku bulmak, meydana gelmek, olmak 6a3-4, 6a5, 8a4, 9a1, 11b13, 12a6, 12b6, 13a1, 14b8, 16a8, 16a10, 16a12, 16b8, 17b2, 19a9, 19b5, 20b10, 26a7-8, 26a15, 27b15, 28b11, 30a10, 33b9, 34a11-12, 34b12,

35b1, 36a3, 45b8, 47b6, 48a12, 51a13-14, 57b5, 61b14
v.+dür 9a10, 37b14, 40a3, 48a15

vaqt (A): zaman, vakit, süre, saat.

v.-i mevt 49a4

v.+üj 53a9

v.+inde 62a9

vaqtā (A): bir vakit, o vakit, o zaman, olduğu zaman.

v. 8b9

vālī (A): bir vilayeti yöneten en yetkili kimse.

v. 43a15

va'llāhi (A): Allah için, Allah hakkı için.

v. 54b6

var: varlığı bilinen, mevcut, var.

v. 20a7, 35b2, 39b2, 42a3, 42a4, 42a6, 42b13, 42b14, 43a1, 46a15, 48a3, 48a4, 48a5, 48b14, 49b3, 59a8, 60b3

v.+mı 58b3

v.+dur 4a8, 4b15, 5a2, 5a5, 5a5D2, 5a6, 5a8, 7b4, 9b3, 14a6, 15a1, 15b13, 17b15D1, 22a5, 23b14, 29a7, 29a15, 31b9, 36a1, 36a9, 37a11, 37b13, 39a5, 39a10, 39b4, 40a2, 42a7, 42a14, 42b7, 43a3, 44a5, 45a12, 46a7, 46b5, 46b12, 48a6, 48a15, 48b5, 49a10, 49b7, 50a6, 51a11, 52a5, 52b3, 53a4, 53b9, 58a9, 58b11

v.-idi 11b13

var-: gelmek, erişmek, ulaşmak, varmak.

v.-urlar 6b2

v.-dı 55b9

v.-up 62a3

v.-ınca 20a16, 24b6, 36a3, 36b4, 49a4

v.-duğda 12a2, 62b1

varā' (A): arka, geri, arkası, gerisi.

v.-i hicāb 34b15-35a1, 60b9

vārid (A): gelen, erişen; bir şey hakkında çıkan.

v. ol-: ortaya çıkmak, meydana gelen; erişmek, gelmek
34b15, 35b1, 36b15- 37a1

vāridāt (A): hatıra gelen, içe doğan şeyler.

v.+ı(bel.) 2b3

v.+ına (aḥkām-ı v.) 29b15

vārīs (A): kendisine miras düşen, mirasçı.

v.-i mu'cize 33a3

v.-ı şer'-i aḥmedī 14a4

vaşf (A): bir kimsenin veya bir şeyin durumunu anlatarak tarif etme, tanıtmak.

v. it-: bir kimsenin veya bir şeyin durumuna anlatarak tarif etmek, tanıtmak 10b3-4

vāşıl (A): erişen, ulaşan, kavuşan; Allah'a ulaşan, ermiş.

v. ol-: erişmek, ulaşmak, kavuşmak 7b6-7, 8a7, 8b14, 17a3, 25a15-25b1, 42a1, 42b15, 43b14, 51a5, 59a14-15, 59b5, 60b2(2), 62a13

v.-i bār 45a11

v.-i mümtāz 32a9

v. (merd-i v.) 5a5D2, 42b15

v. (ricāl-i v.): (bak. ricāl) 44a4

v. (şahs-ı v.) 50b8

v. (velî-yi v.) 46b12

v.+dur 44a6, 44b1

v.+dur (merd-i v.) 61b3

v.+dur (şāh-ı v.) 21b11

v.+lardur 43a13

v.+lardan 40a8

vāşılın (A): Allah'a, hakikate ve marifete erenler, ermişler.

v. 13b15

v. ('umdetü'l- v.) 60b15

v. (zümre-i v.): (bak. zümre) 64a8

v. (zümre-i sü'edā-yı v.) 25a5

v.+e 41a12

vāşıta (A): iki şeyi birbirine yaklaştıran ya da ulaştıran üçüncü, araç, vasıta.

v. 28a13

v.-i 'ilm 19b7

v.+sıyla 28b5, 45b1, 45b9

vāz° (A): koyma; tayin etme, yerleştirme.

v. eyle-: koymak 57b12

v. it-: tayin etmek, yerleştirmek 5a14

v. olın-: tayin olunmak, yerleştirilmek 29a10-11

vāzıh (A): kapalı olmayan, açık.

v.+dur (delîl-i v.) 23a14

ve (A): ve.

v. 2b1, 2b2, 2b3, 2b4(2), 2b5, 2b8(3), 2b10, 3a4(2), 3a6(2), 3a8, 3a10, 3a15, 3b3, 3b5(2), 3b6, 3b7, 3b12, 3b13(2), 4a6(2), 4a7(4), 4a8, 4a9, 4a11, 4a12, 5a2, 5a4(2), 5a5D2, 5a6, 5a7, 5a9, 5a11, 5a15, 5b5, 5b7, 5b9, 5b12, 5b13, 5b14, 6a1, 6a2(2), 6a4, 6a6, 6a7, 6a10, 6a12(2), 6b1, 6b4, 6b6, 6b8, 6b10, 6b12, 6b13, 6b14, 7a2, 7a3, 7a4(2), 7a5(2), 7a6, 7a8, 7a9, 7a11(3), 7a12, 7a14, 7a15, 7b1, 7b2, 7b3(2), 7b5,

7b6, 7b13, 8a2, 8a8, 8a9, 8a10, 9a4, 9a5, 9a6,
 9a7(2), 9a8(2), 9a9(2), 9a11, 9a13, 9a14(2), 9a15,
 9b1, 9b4, 9b5, 9b6(2), 9b10, 9b11, 9b15, 10a1, 10a2,
 10a3, 10a6, 10a9, 10a10, 10a13, 10a14, 10b2, 10b4,
 10b11, 10b12, 10b13, 10b14, 11a2, 11a3, 11a6, 11a6-7,
 11a9, 11a11(2), 11b1, 11b2, 11b7, 11b10, 11b13,
 11b14, 12a1, 12a5, 12a7(3), 12a8, 12a9, 12a10, 12a11,
 12a14, 12a15, 12b1, 12b2, 12b3, 12b12, 12b14, 13a9,
 13a11, 13b3, 13b7, 13b9, 13b11(2), 14a4, 14a8,
 14a10, 14a13, 14a14, 14a15, 14b1, 14b10, 14b15,
 15a6, 15a14, 15a15, 15b1, 15b5, 15b9, 15b11,
 15b12(2), 15b15, 16a4, 16a9(3), 16a12(3), 16a14,
 16a15, 16b9, 16b11, 16b15, 17a2, 17a3, 17a4, 17a10,
 17a13, 17a15, 17b1(3), 17b2, 17b3, 17b5, 17b7,
 17b15D1, 17b15(2), 18a2, 18a3, 18a5, 18a9, 18a10,
 18a11, 18b4, 18b5(2), 18b617b9, 18b10, 18b11, 18b13,
 18b15(3), 19a5, 19a7, 19a11, 19b3, 19b6, 20a1(2),
 20a6(2), 20a7, 20a13, 20b1, 20b6, 20b12(2), 20b13,
 21a6, 21a11, 21b6, 21b15, 22a4, 22a6, 22a9, 22a11,
 22a13, 22a14(2), 22a15, 22b1, 22b8(2), 22b11, 23a3,
 23a6, 23a7, 23a9, 23a11, 23a12, 23a14, 23b5, 23b6,
 23b8, 23b9, 23b10, 23b13, 23b15, 24a1(3), 24a9,
 24a10, 24a11, 24a15, 24b3, 24b8, 24b11, 25a2, 25a4,
 25a5, 25a9, 25a12, 25a14, 25a15(2), 25b1, 25b2,
 25b14, 26a3, 26a4, 26a5, 26a7, 26a8, 26a10, 26a11,
 26a13, 26b5, 26b8, 26b9, 26b15, 27a5, 27a7, 27a8,
 27a9, 27a10, 27a11, 27a12, 27a14, 27a15, 27b11,
 28a8, 28a9, 28a10, 28a11, 28a13, 28a15, 28b2, 28b3,
 28b4, 28b8, 28b9(2), 28b12, 29a3, 29a4, 29a7, 29a14,
 29b7, 29b8(2), 29b10, 29b11(2), 29b12, 29b13, 30a2,
 30a5, 30a8, 30a12, 30a13(2), 30a14, 30b4, 30b5, 30b8,
 30b10, 30b12, 30b13, 31a10, 31a11, 31a12, 31a14,
 31b1, 31b2, 31b5, 31b7, 31b11(2), 32a6, 32a7, 32a9,
 32a11, 32a12(3), 32a13, 32a14(3), 32a15, 32b1, 32b2,
 32b3, 32b4, 32b5, 32b6, 32b7, 32b8, 32b9, 32b10,
 33a12, 33a13, 33a15, 33b1, 33b2, 33b3, 33b5, 33b10,
 33b12(2), 33b14, 34a1, 34a3, 34a4, 34a7(2), 34a9,
 34a10(2), 34a11(2), 34a15, 34b1, 34b3, 34b4, 34b5
 (2), 34b6, 34b8, 34b9, 34b10, 34b11, 34b13, 34b14,
 34b15, 35a3, 35a6, 35a11, 35b4, 35b5, 35b6, 35b9,
 35b11, 35b12, 35b14, 35b15, 35a11, 36b4, 36b5, 36b7,
 (2), 36b8, 36b11, 36b12, 36b13, 37a3, 37a5, 37b1,
 37b4, 37b12, 37b14, 37b15, 38a3, 38a5(2), 38a8,
 38a10, 38a12, 38b2, 38b3, 38b5, 38b7, 38b12, 38b14,
 39a7, 39a8, 39a11, 39b6(2), 39b7, 39b9, 39b10, 39b11,
 40a1, 40a4, 40a6(2), 40a11, 40b5, 40b7, 40b10, 40b11,
 40b13, 40b14, 41a2, 41a4, 41a6, 41a9(2), 41a13,
 41a14(2), 41b10, 41b12, 41b13, 42a8, 42a10, 42a12,
 42a13, 42b11, 42b12, 43a2, 43a4, 43a8, 43a9, 43a10,
 (2), 43a11, 43a14, 43a15, 43b1, 43b3, 43b4, 43b6,
 43b7, 43b8, 43b9, 43b10(2), 43b12(2), 43b13, 44a4,
 44a5, 44a7(2), 44a9, 44a10(2), 44a11, 44b1(2), 44b6,

45a1(3), 45a2, 45a13, 45b10, 45b12(2), 45b15, 46a1, 46a8, 46a10, 46b4, 46b7(2), 46b9, 46b14(2), 46b15, 47a1(2), 47a2, 47a5, 47a6(2), 47a9, 47a11, 47a12, 47b1, 47b2, 47b4, 47b8, 47b13, 48a1, 48a6, 48a8(2), 48a15(4), 48b5, 48b6, 48b7, 48b8, 48b10, 48b12, 48b15, 49a10(2), 49a11, 49a15, 49b1, 49b7, 49b8, 49b9(2), 49b10, 49b13, 49b14, 50a8, 50a11, 50a12, 50a13, 50b1, 50b2, 50b3, 50b4, 50b5, 50b6, 50b8, 50b11, 51a3, 51a5, 51a13, 51b3, 51b5, 51b6, 51b9, 51b12, 51b13, 52a7, 52a9, 52a11, 52a12(2), 52b3, 52b5(2), 52b7, 52b10, 52b11, 52b12, 52b13, 52b14, 53a4, 53a8(2), 53a11, 53a15, 53b2, 53b8(2), 53b9, 53b10, 53b13, 53b15, 54a5, 54a8, 54a10, 54a13(2), 54b1(2), 54b2, 54b9, 54b10, 55a1, 55a2, 55a5(2), 55a6, 55a7(2), 55a12, 55a13, 55b1(2), 55b11, 55b15, 56a1, 56a2(2), 56a3, 56a5, 56a6, 56a7, 56a8, 56a10, 56a11, 56a15, 56b3, 56b5, 56b10, 56b11, 56b12, 56b14, 56b15, 57a2, 57a4, 57a5, 57a8, 57a9, 57a12, 57a14, 57b4, 57b6, 57b7(4), 57b8, 57b9(2), 57b10, 57b11, 57b12, 57b13(2), 57b15, 58a3, 58a10(2), 58a13, 58b3, 58b7, 58b8, 58b13, 58b15, 59a2, 59a11, 59a12, 59a13, 59b1, 59b2, 59b3, 59b6, 59b8, 59b11, 59b12(3), 59b13(2), 60a5(2), 60a10, 60a11, 60a13, 60a14, 60b1, 60b3, 60b4, 61a2, 61a6, 61a10, 61a15, 61b9, 61b12, 61b13, (3), 62a1, 62a3, 62a4(2), 62a7, 62a8(2), 62a9, 62a11, 62a12, 62a13, 62a15, 62b3, 62b7, 62b8, 63b4, 63b14, 64a5, 64a6, 64a7, 64a9, 64a10(2), 64a12, 65a14, 64b2, 64b5, 64b9(2)

vecd (A): kendini kaybedercesine ilahî aşka dalma.

v. ü hāl 12a13

v. ü hayret (ğirdāb-ı v.) 17b12

vech (A): vesile, neden, münasebet; tarz, üslup.

v. 4a8

v.-i evvel 40a12

v.-i sâni 40a13

v.+le 6b15, 9a13, 11b15, 13b1, 16b11, 22a10, 22b8, 23b10, 24b12, 26a7, 26a11, 30b13, 32b14, 37a15, 38b1, 39b9, 40a12, 40b12, 43a1, 48b15, 53b7, 55a13, 59a13, 60a13

v.+ledür 58a2

v.+i 26b14

veçh (A): (bak. vech)

v.+le 18a11

vedūd (A): çok şefkatli, müşfik.

v. (resûl-ı v.) 44b14

vefâ (A): kafi gelme, yetme.

v. it-: kafi gelmek, yetmek 29b14

vefāt (A): ölme, ölüm.

v. eyle-: ölmek 8a2-3, 25b6, 32a7

v. it-: ölmek 5a15, 5b2, 5b6, 8b7, 11b11

v. (tārīḥ-i v.) 11b12

vegā (A): kavga, savaş.

v.+da (deşt-i v.) 32b2

velāyet (A): velilik, ermişlik, Tanrı dostluğu; başkasına sözünü geçirme.

v. 11b6, 36b15, 39a4, 52b1

v.-i 'āmme 36a3

v.-i kameriyye 14a14

v.-i muḥammediyye 35b13

v.-i şemsiyye 14a13

v.-i zāhire 4a5-6, 43a10

v. ü kerāmet 44a5-6

v. (envār-ı v.) 27a10

v.-i nebevî (ḥatm-ı v.) 36a5

v. (kerāmet ü v.) 15b5-6, 33b4

v. bu- (rütbe-i kerāmet ü v.) 14b11

v. (sa'ādet-i v.) 59a1

v. (sirdār-ı serā-perde-i v.) 3a12

v. (terk-i da'vā-yı v.) 53b5

v.-i kabza (tīg-i v.) 37b3

v.+dür (nokta-i dā'ire-i sırr-ı v.) 23a15

v.+dür (sākin-i mihrāb-ı v.) 25b10

v.+e (ehl-i v.): (bak. ehl) 14b8

v.+e (sürādikāt-ı kerāmet ü v.) 51a5

v.+üḡ (āṣār-ı v.) 13b11

v.+üḡ (ser-tāc-ı sultān-ı v.) 30a5-6

v.+le (berekāt-ı āṣār-ı v.) 14b13

v.+le (kuvvet-i v.) 28a1-2

v.+i(iy.) 14a13(2), 27a7

v.+lerine (āṣār-ı v.) 7a9

veled (A): çocuk, evlat.

v.+i(iy.) 11b10

veleh (A): yazık ki, ne yazık ki.

v. 6b3

ve'l-ḥāşıl (A): sözün kısası, kısacası.

v. 28b7, 48a15, 54a7, 56b6

velî (F): ama, fakat.

v. 51a9, 58a8, 63b8

velî (A): ermiş, eren.

v. 7a2, 17b15D2

v.-yi berzahî 49a5

v.-yi ekber 46a6
 v.-yi evlā 39b4, 51a11
 v.-yi ferhunde-ahter 39a5
 v.-yi hidāyet-resān 40b6-7, 50a5
 v.-yi kāmīl 44a4
 v.-yi kebīrū's-şān 52a5
 v.-yi kerāmet-perdāz 48a6
 v.-yi lāzımü'l-iclāl 27a6
 v.-yi mehter 37b12
 v.-yi muṭlaḳ 45b8-9
 v.-yi mücāhid 53b8
 v.-yi müstetāb 14b15
 v.-yi naḳī 14b10
 v.-yi pāk-zāt 43a2
 v.-yi rāh-ber 61b6
 v.-yi vāşıl 46b12
 v.+dür 52a1
 v.+de 29a6

veliyyu'llāh (A): Tanrı erenī.
 v.+a 33a3

ve-likin (F): amaz fakat, lakin.
 v. 30b14, 36a13, 44b6, 57a10

verem (A): şiş, şişme.
 v.+ler (v. bağla-): şişmek 12b10

ves' (A): çokluk, genişlik, bolluk.
 v.-i kudret göster-: kudreti çok olmak 19a15

vesī' (A): geniş.
 v. 19a9

ve-yāhūd (A): veya, veyahut.
 v. 6a14, 31a3, 48a14

vezān (F): esen, esici.
 v. (bād-ı v.) 6b9

vezāret (A): yönetimde sorumluluk sahibi olma, vezirlik.
 v.+leri 26a12

vezīr (A): padişah yardımcısı, padişah danışmanı.
 v.+idür 25a11

vilāyet (A): (bak. velāyet)
 v.+i (diyānet ü v.) 3a5

vilāyet (A): il, vilayet.
 v.+de (şehir ü v.) 45b10
 v.+inde 45b13

vir-: başkalarına iletmek, bildirmek; bağışlamak, sahip kılmak, vermek.

v.-ür (Alı v.) 12a10

v.-ür (şatı v.) 12a11

v.-ürler 6a15

v.-mezler (imtiyāz v.): (bak. imtiyāz) 56b7

v.-mezler (vücūd v.): (bak. vücūd) 38b14

v.-miş 22b3, 22b4

v.-miş (haber v.): (bak. haber) 22b6

v.-mişdür (haberlerin v.) 36a13

v.-mişdür (haber v.) 59b7

v.-mişdür (‘ulūm-ı külliye v.): (bak. ‘ulūm) 22a2

v.-mişler (haber v.) 51b14

v.-mişlerdür (cevāb v.): (bak. cevāb) 14a1

v.-mişlerdür (haber v.) 4b13, 37b1

v.-e (hakların v.): (bak. hak(ķ)) 22a8-9

v.-e (arķasın v.) 62a4

v. (arķa v.): (bak. arķa) 64a2

v.-üp 62b2

v.-üp (arķa v.) 62a10

v.-üp (arķasın v.) 62a14

v.-dükde (selām v.): (bak. selām) 13b6

v.-mesi (kuvvet v.): (bak. kuvvet) 16a13

v.-memesi (boyun v.): (bak. boyun) 48a15

vırāne (F): kederli, üzgün.

v.+dür (hebb-i v.) 37a7

vird (A): belli zamanlarda okunması gelenek haline gelen Kur'an parçaları.

v. idin-: bir Kur'an parçasını okumayı gelenek haline getirmek 38a2-3

viril-: bağışlanmak, sahip kılınmak, verilmek.

v.-ür 5b5(2)

v.-miş (şecā‘at v. ol-): (bak. şecā‘at) 32a12

v.-mişdi 33a6

v.-mişdür 23b7

v.-memişdür 33a4

v.-üp 5b8

v.-en 39b11

vukū‘ (A): olma, oluş.

v. bul-: olmak, meydana gelen 28b6

vukūf (A): anlama, bilme; olduğu gibi kalma.

v. 20b5

v.+dan (keder-i v.) 60a14

vuşlat (A): ulaşma, kavuşma.

v. gör-: ulaşmak, kavuşmak 60b8

vü (F): ve.

v. 11b3, 11b4

vücūd (A): bulunma, var olma, varlık.

v.-1 āsmān 27a8-9

v. bul-: var olmak, meydana gelmek 45b9

v.-1 eşyā 38b9

v.-1 pūr-cūd 27a13-14

v.-1 şerīf 35b10

v. vir-: var etmek, mevcut kılmak 38b14

v. itmiş durur (ifnā-yı v.) 41b5

v. (merkez-i dā'ire-i v.) 15a5

v. (vācibü'l- v.) 38b9

v.+a (v. gel-): olmak, meydana gelmek 49a1

v.+la (dāde-i v.) 43a8

v.+1(iy.) 53b4

v.+1 (v.-1 naḥl) 22b4

v.+1 (bīnā-yı v.) 51b9

v.+1n 42a6

v.+1n1 10a6

v.+ından 188b2

v.+ıyla 18a9

v.+larına 38b8

vüd(d) (A): dostluk.

v.+ile (kemāl-i ḥubb ü v.) 20a3

vüşūl (A): varma, ulaşma, erişme.

v. bul-: varmak, erişmek 26b12, 28b6, 47b8

v.+1(iy.) 28b11

vüzerā (A): vezirler.

v. 25b13

v.+sıdur 61a14

Y

yā (A): ey! hey!

y. 49a6, 49a7, 49a9, 49b3, 58b9, 60b7, 62b10, 62b11,
62b12(3), 62b13(3), 62b14(3), 62b15

yā (A): ya, ya da, veya.

y. 18a4

yād (F): hatırlama, anma

y. kıl-: hatırlamak, anmak 9a6

y. olun-: hatırlanmak, anılmak 64b6

yakın: az bir ara ile ayrılmış olan, yakın.

y.+dür 14a8

yakış-: uygun gelmek, yaraşmak, yakışmak.

y.-ur 43b8

y.-maz 19a7

yakın (A): kesin olarak bilme, sağlam bilgi.

y. 52a12

y. (‘ayne’l-y.): (bak.‘ayn) 28b10

y.+e (ğayb ü y.) 52a9

y.+üq (ḥadeng-i ‘ilm-i y.) 28b9-10

ya‘lemu’llāh (A): "Allah bilir" anlamında bir söz.

y. 24b9, 27b12, 36a11

yalguz: tek; sadece, yalnız.

y. 17b8, 52b8

yan: taraf, yer, yan.

y.+ında 19b9

y.+larında 41a5, 52a11

y.+larından 6a15

yağı: güneydoğu (?)

y. 63aDA

ya‘nī (A): sözün kıyası, doğrusu, yani.

y. 4b12, 5b4, 7a1, 9b1, 9b8, 13a14, 14b5, 15b14,
20a4, 31b2, 32a13, 32b12, 33a7, 37a4, 38b11, 39b8,
42b8, 43a11, 43b2, 44a10, 44b4, 44b7, 45a14, 47b7,
48a15, 48b9, 49a3, 51a15, 52b9, 53b14, 59b9, 60a7(2)

yapış-: sıkıca yakalamak, tutunup kalmak, yapışmak.

y.-mış 22b5

yap yap: yavaş yavaş, ağır ağır.

y. 40b8

yar-: derin yara açmak, yarmak.
y.-up 12b10

yaraş-: uygun gelmek, yakışmak, yaraşmak.
y.-ur 43b7

yardım: kendi gücünü ve olanaklarını bir başkasının iyiliği için kullanma, meded, yardım.
y. it-: kendi gücünü ve olanaklarını bir başkasının iyiliği için kullanmak, yardım yapmak, yardım etmek
56a6-77

yarıl-: bölünmek, ikiye ayrılmak, yarılmak.
y.-dı 58b7

yâsîn (A): Kur'an'ın 83 ayetlik otuz altıncı suresi.
y. 15b3
y. (sûre-i y.) 15a13

yaş: doğumdan sonra geçen ve yıl ile ölçülen zaman, yaş.
y.+ında 11b11

yazılı: yazılmış olan, yazılı.
y.+dur 62b9

yaz-: düşünceyi harflerle anlatmak, yaz.
y.-mişdum 10b9
y.-duki 7b13

yazıl-: yazmak eylemi yapılmak, yazılmak.
y.-mişdur 24b1, 31a3
y.+dukları 24a10

yed (A): el.
y.-i beyzâ: beyaz el: Hz. Musa'nın Firavun'a karşı, mucize olarak görünen parlak eli 57b8
y.-i müeyyed 30a12

yêdi: (bak. yidi)
y. 37b12, 46a6, 61b2

yêdiger: Büyükayı'yı oluşturan yedi yıldız.
y. 39a4

yektâ (F): tek, eşsiz, benzersiz.
y. (gevher-i y.) 13a3
y.+sıdur (gevher-i y.) 21b9

yem (A): deniz.
y. (heft-i y.) 27a15

yemen (y.a.): Arap Yarımadası'nın güneybatı tarafını

oluşturan bölge, Yemen.
y. 34a10, 45b13

yemîn (A): sağ taraf.
y. ü şimāl 26a12

yeğilen-: bir şeyin yerine yenisi konulmak, yenilenmek.
y.-ür (y. ol-): yenilenmek 11a10-11

yêr: (bak. yîr)
y.+de 42b11

yêryüzî: (bak. yîryüzü)
y.+nde 44a10-11

yesrib (A): Medine'nin olduğu taraf: güneybatı.
y. 63aDA, 63b3

yevm (A): gün.
y.-î kıyâmet 14b13
y.-î ma'lûm 10a4

yezdân (F): Allah.
y.+î (şükr-i y.) 53b7

yıl: 365 günlük zaman birimi, sene, yıl.
y. 7b2
y.+a 11a4, 20a16
y.+da 11a5, 11a10, 29b15

yi-: ağza bir şey alıp çiğnemek ve yutmak, yemek.
y.-rler 5b12
y.-üp 7a10

yidi: altıdan sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 7.
y. 5a4, 27a6, 37b15, 46a12, 63b12
y.+dür 13b10
y.+ncî 19a4, 28a6
y.+ncîsi 13b15, 61b5

yidiler: kutup ve uçlerden sonra gelen ve dünyanın idaresinde söz sahibi olan Tanrı erenleridir. Uçler ile dünyanın dört yanında bulunan erenler yedileri oluşturur.
y. 39a2
y.+e 5b5
y.+den 5b5

yigirmi: on dokuzdan sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 20.
y.+de 63b8

yigirmi altı: yirmibeşten sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 26.
y.+sıdur 63b15

yigirmi bir: yirmiden sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 21.
y. 46b4
y.+i 63b10

yigirmi biş: yirmi dördten sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 25.
y.+de 63b2

yigirmi dört: yirmiüçten sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 24.
y. 45a12, 45b3
y.+de 63a6

yigirmi iki: yirmi birden sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 22.
y. 63b12

yigirmi sekiz: yirmi yediden sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 28.
y.+i 63b10

yigirmi tokuz,: yirmi sekizden sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 29 .
y. 63b12

yigirmi üç: yirmi ikiden sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 23.
y.+de 63b4

yigirmi yidi: yirmi altıdan sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 27.
y.+de 63b6

yine: gene, gine, yine de, yine.
y. 6b10, 6b12, 8a13, 11a3, 113a10, 19a3, 21b6, 22a15, 24b12, 34a4, 50b8, 51a2, 56b13, 62b2

yir: mahal, mekan; durum, konum, makam, yer.
y.+i(bel.) 17b12
y.+e 45b12
y.+de 6a8, 6b7, 6b11, 40b13, 51b1
y.+den 6b8, 26b7
y.+ini 5a13
y.+ine 5b1 ,8a4, 8b8, 8b11, 25b6, 29a8, 32a8, 57b12,
y.+lerine 52b7
y.+ler 42a4
y.+lerde 45a9

y.+lü 57b12

yiryüzi: dünya, yeryüzü.

y.+nde 14a1

y.+nü 26a8

yit-: yeterli gelmek, yetmek.

y.-dükçe (güci y.): (bak. güç) 64a14

yitiş-: varmak, ulaşmak, erişmek, yetişmek.

y.-ürler 47a5

y.-di (nihāyete y.): (bak nihāyet) 64a7

y.-diler 23a6

y.-miş 52b15

y.-mişler 48a3

y.-üp 21b7

yitmiş altı: yetmiş beşten sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 76.

y.+da 8b14

yok: bulunmayan, mevcut olmayan, yok.

y. 17b15D2, 39b1, 49a6, 49a7(2), 49a9

y.+dur 7a10, 11b10, 15b15, 17a4, 19a12, 28b3, 38a5,

52a1, 51b8, 54a9, 54b15, 58a13

y.+sa 30b1

yol: bir yerden bir yere gitmek için aşılacak uzaklık, yol.

y.+ı(bel.) 6b5

yukarı: bir şeyin üst bölümü; aşama ve sınıf bakımından ileride olan, yukarı.

y. 31b3

y.+da 7b11, 40a10, 40a13

yum-: kısararak kapamak, sıkarak kapalı duruma getirmek, yummak.

y.-up 56b14

yusūf (k.a.): İsrailoğullarından Hz. Yakup'ın oğlu olan peygamber, Hz. Yusuf.

y. 28a3

yüce: ulu, yüksek, yüce.

y. 45a9, 47a10

y.+dür 57a9

yüksek: benzerleri arasında üstte olan, yüksek.

y. 57a10

yüri-: (bak. yürü-)

y.-yürek 6b7

y.-dükleri 40b13

yürü-: adım atarak ilerleyip gitmek; yol almak, ilerlemek, yürümek.

y.-r 6b7

y.-rler 40b13, 41b8

y.-rdüm 35a14

yüz: doksan dokuzdan sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 100.

y. 7a2

yüz: çehre, surat, yüz; (çıkma durumunda) nedeniyle.

y. döndür-: yardımını ve ilgisini kesmek, yüz çevirmek 48a15

y. tut-: olacak gibi olmak, olmak üzere olmak 5a12

y.+dendür 18a3, 47a11-12

yüz yigirmi: yüz on dokuzdan sonra gelen sayı ve bu sayıyı gösteren rakam, 120.

y. 11a10, 11a13

Z

zābit (A): sıkı tutan, tuttuğunu koparan kişi.
z.-i kār 40b4

zahāyir (A): gerektiğinde harcanmak üzere saklanan yiyecek vb.
z.-i uhreviye 64a10

zāhid (A): hayatını katı şeriat kurallarına göre yaşayan, aşırı sofu, kaba sofu.
z. 29b3, 31a6, 33a8, 35a9, 37a10, 39a1, 42a3, 42b13, 53b4, 63b8

zāhir (A): açık, görünen, görünür, meydanda, belli.
z. 20a14, 25b8, 32b9
z. ol-: ortaya çıkmak 17b3, 29b15, 32a115, 40a9, 41b12, 55b13, 64b8
z. ü bedid 11a2
z. ü bedidār ol-: açığa çıkmak, görünmek, ortaya çıkmak 45b2
zāhirü'l-hikem ol-: hükmetleri görünmek, hikmetleri ortaya çıkmak 4a4
z.(mu'în ü z.) 64b9
z.+dür 20b15, 24a4
z.+de 4a10, 37a7, 58a8
z.+de (süret-i z.) 47b14
z.+den (mir'ât-i z.) 58a7
z.+le (şüret-i z.) 15b7
z.+i(ly.) 15b8
z.+inde 55b12
z.+lerinde 55b6, 55b14

zāhire (A): (bak. zāhir)
z.+den 55b11
z.+den (velāyet-i z.) 43a10.
z.+sı (velāyet-i z.) 4a5-6

zāhiren (A): görünüşte, görünüşe göre.
z. 14b9, 43b4, 58a12

zahr (A): kitap, kağıt vb. şeylerin arka tarafı.
z.-i kitāb 10b10
z.+ına 10b9

zā'ide (A): gereksiz, ilüzensuz, fazla.
z. (hālet-i z.) 56b6

zā'il (A): sona eren, devamlı olmayan, biten.
z. it-: sona erdirmek 18a6
z. ol-: sona ermek, bitmek 18a4

zevî'l-kemâl (tâ'ife-i z.) 28b12

zevk (A): haz, eğlence, zevk.

z.-i ilâhî 24a1-2

z.+e 43a13

z.+i 19a7

z.+ini 17a13

z.+leri 43a12

zihî (A): ne güzel, ne hoş.

z. 16b3, 16b5, 18a14

zik(i)r (A): anma; bildirme.

z. it-: anmak; bildirmek 17b7, 30b9

z. olun-: (bak. z. olun-) 4a3, 5a13, 5b10-11, 10b5, 15a1

z. olun-: anılmak; bildirilmek 7a15, 15a14, 15b5, 24a10-11, 24b3, 26b8, 27b1, 27b11, 29a11-12, 36b1, 36b11, 37a3, 41a8, 59b8, 64a15

z. ü beyân 54b2

z. (sâbık'z- z.): (bak. sâbık) 27b11, 32b7

z.+i(iy.) 24a8

zinhâr (F): sakın! asla! aman!

z. 63b9

zîrâ (F): çünkü, şundan dolayı, zira.

z. 7a13, 9a10, 10a8, 12b6, 15b6, 18a5, 18b13, 19a7, 20b4, 21a2, 22a7, 22a13, 22b15, 24a13, 26b7, 26b14, 27a2, 27b13, 29a13, 37a14, 43a9, 43b5, 46a9, 53a15, 53b11, 55b13, 57b6,

ziyâde (A): çok, bol, fazla, ziyade.

z. 22b8, 25b9, 37a13, 43b7, 47a7, 56b11

z. eyle-: arttırmak 52a10

z. gör-: çok görmek, çok olduğunu düşünmek 56b5

zu'afâ (A): güçsüzler, zayıflar.

z.+ya 16a13

zuhr (A): gerektiği zaman kullanılmak üzere alınan, sahip olunan veya saklanan şey ya da kimse.

zuhrü'l-aşhâb 60a4

zuhûr (A): görünme, ortaya çıkma, başgösterme.

z.-i âsâr 17a15

z. bul-: başgöstermek, ortaya çıkmak 56a1

z.-i hâk 57b3

z. it-: görünmek, ortaya çıkmak, başgöstermek 30a3, 33b15

z.+a (z. gel-): meydana gelmek 49b1

z.+i(iy.) 42a5

zālīm (A): zulmeden, zalimlik eden, haksızlık yapan.

z. 12b2

z.+e 43b10

z.+den (dest-i z.) 11b5

zamān (A zemān): vakit, çağ, zaman.

z. 24a14, 25b15, 29b13, 36b4, 50a5

z.-1 ba's 49a4

z. kütübü'z-z. 2b13, 9a2-3, 25a10, 25b2, 40b1

z.+dur 58b13

z.+da 3b6, 25a9, 29b7, 31a10, 32a6, 37a12, 37b15, 39a7, 39b5, 40a2, 48b12, 49a15, 52a6, 53b9, 54a12,

z.+da (āhīrū'z- z.) 21b7

z.+da (ekserū'z- z.) 11a2

z.+uy (nesne-i z.) 16a3

z.+ı(ıy.) 8b10

z.+ında 3b7, 3b11, 7b14, 8a6, 8a14, 8b15, 11a4, 11a8, 33a1, 33a5, 36a2

z.+larda 9b6

zamāne (F, zemān A): devir, çağ.

z. 16a4

z.+de 50a10

zan(n) (A): sanı, sanma.

z. 38a8

z. eyle-: sanmak 53a13

z. it-: sanmak 29b3, 47a14

z.+ından (sū'-i z.): (bak. sū') 38a7

zār (F): ağlayan, inleyen.

z.+ı (maẓlūm-i z.) 11b5

zārb (A): güç[lül], kuvvet[lil].

z. 29b3

zārf (A): kap, kılıf.

z. 19a7

zāt (A): kişi, saygıdeğer kimse; kendi.

z. 8a3, 27a4

z.-1 'azīmū's-şān 48b5

z.-1 bārī 21a14, 42a6, 46b11

z.-1 bārīyye 21b4

z.-1 büzürg-vār 5a11

z.-1 hāk 21b5

z.-1 kebīrū's-şān 49b7

z.-1 kerāmet-nişān 51b8

z.-1 muşaffā 16b5

z.-1 pāk 22b3, 32a11, 35b12, 40a9, 48a15, 48b13

z.-1 rab 51a13

z.-1 şerīf 3a5-6, 3b7, 3b14, 35b11, 40a1, 49a10

z.-ı beyn (ışlāḥ-ı z.): (bak. ışlāḥ) 16b2
 z. (şaḥṣ-ı 'aliyyü'z- z.) 5a8
 z. (ṭilism-ı genc-i z.) 37a8
 z.+uḡa 60b8
 z.+ı(ıy.) 21b9, 51a15
 z.+ını 11b15, 12a14, 19a2, 21a12, 48b3
 z.+ına 17b7, 17b10, 28b1
 z.+ında 19a13, 20a6, 23b13
 z.+ında (ḥadd-i z.): (bak. ḥad(d)) 15b14
 z.+ında (mır'āt-ı z.) 15b7
 z.+ındaki 18b1

zebān (F): lisan, dil.
 z.+ın 18b1

zehre (A): çiçek.
 z.+ler 33b2

zelzele (A): sarsıntı.
 z.+de 51b10

zemān (A): (bak. zamān)
 z. 36b5

zemen (A): (bak. zamān)
 z. (du'āt-ı z.) 41b15

zemīn (F): yer, yeryüzü.
 z. ü zemān 36b5
 z. (rūy-ı z.): (bak. rūy) 34a7

zencīr (F): zincir.
 z.+ıḡ 48a11

zerre (A): çok küçük parça, zerre.
 z. 42a5
 z.-ı dünyā 19b1
 z.+sı 48a4

zevāhir (A): çiçekler.
 z.+lerini 55b3

zevāl (A): zail olma, sona erme.
 z. ü nüzūl 5a12

zevāt (A): kişiler, kimseler.
 z.-ı kibr 29b1
 z.-ı kübrā 52b14, 61b2

zevī (A): sahipler.
 zevī'l-iḥtişām 32a15
 zevī'l-eclāl (şaḥābe-i z.) 7b14

z.+ını ('adem-i z.) 51b2
 z.+ına 44b7
 z.+ından 17b2
 z.+ları 41b12

zübeyr bin 'avām (k.a.): 586-656 yılları arasında yaşamış ve kimi kaynaklara göre ilk Müslümanların dördüncüsü, kimilerine göre de beşinci kabul edilen bir kişi.
 z. 33a6

zühhād (A): kaba sofular, zahitler.
 z.-i riyāzet-perver 41b9
 z. ('ibād-ı 'ibbād ü z.) 4b14

züküret (A): erkeklik.
 z. 20a5
 z. ü ünüset 20a8

zülāl (A): saf, tatlı, soğuk, güzel su.
 z.-i fetḥ 46a5
 z.-i ḥikmet 49a8

zülḥ (F): yüzün iki yanından sarkan saç lülesi.
 z.-i ma'sūḥ 22b5

zülḥā (A): yaklaşıma, yakınlık.
 z. 55b1
 z. (sülūk-ı tarikat-ı z.) 22a14-15
 z.+ya (rāh-ı z.) 22b5

zū (A): sahip.
 zū'l-kuvveti'l-metin 42a11
 z.- vakār ü temkīn 9b15

zūll (A): alçalma, alçaklık.
 z. ü iftikār 57a2
 z. ü inkisār 49b13

zümre (A): bölük, takım, topluluk, grup.
 z. 63a5
 z.-i 'āliyye 25b14
 z.-i eşirrā: kötüler, insanlara kötülük yapanlar 38a15
 z.-i melā'ike 59a12
 z.-i melāmiyye: ibdetin gizli tutulması ama, günahın gizlenmemesi ilkesini savunanlar, melametiler 54b15, 59b9
 z.-i sü'edā-yı vāşılīn 25a5
 z.-i vāşılīn: süluk ehlinden Tanrı'ya ulaşmayı dileyen ve bu dileklerine erişenler 64a8
 z.+den 42b2, 54a4

z.+denüm 58b11
z.+dendür 60a5
z.+nüg 2b5, 31a7, 39b14, 61b3
z.+sinüg 3b1, 54b12
z.+sinden 17a2, 26b10, 30b8
z.+sindendür 18b9

